

سيرة المصطفى

پیشگو

تالیف

عزیز الرحمن صاحب دہلی

پیشگو

یہ حصہ المہاجر حبیبؐ کی زندگی پر مشتمل ہے

مکتبہ شریعت اسلامیہ

کاسٹل کراچی

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احادیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاویٰ
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو دروس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

(۲۱ آیت سورۃ الاحزاب) (القرآن)

ہر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پہ سیرت بانصاف وامنلوں، اولوچ تالیف داعت اسلامع دلوں

تاریخ پوچھانو او دینج اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دسیرت پیر نہ نکو دعلوموز یرمہ

سیرۃ المصطفیٰ

پننتو

لومری ہوک

تالیف

حضرت مولانا محمد ادریس کاندھلوی صاحب

پننتوڑ بارہ

حمد اللہ

مکتبہ رحمانیہ

کاسی روڈ کوئٹہ

0333-7806049

د کتاب پښندنه

د کتاب نوم سيرة المصطفى ﷺ

تأليف مولانا محمد ادریس (کاندهلوی رحمۃ اللہ علیہ)

پښتو ترجمہ ابو حمزہ المهاجر حمد اللہ (سیوری)

تصحیح او کمپیوټری چاری حمد اللہ (زابلی)

د چاپ کال ۴۳۵ هجری قمری ۱۳۹۲ هجری لمریز ۲۰۱۴ میلادی

زیر اہتمام ابو المصطفی خادم العلماء والطباء

سرورق ڈیزائن احسان اللہ پبلشرز
- اوسرکتنه

ددې کتاب دنسراو خبر ولوټول حقوق
له مکتبه رحمانیه سره خوندي دی

مکتبہ رحمانیہ

کاسی روڈ کوئٹہ

0333-7806049

- تقریظ : حکیم الامت مجدد الملت حضرت مولانا محمد اشرف علی تھانوی قدس اللہ سرہ (۱۵)
- حضرت مولانا محمد قاسم رحمۃ اللہ علیہ پہ الاجوبۃ الکاملۃ کہی فرمایہی (۲۱)
- دنبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دپاک نسب پاکہ لہی (۲۶)
- دنبی کریم ﷺ دمور دنسب پاکہ لہی (۲۹)
- (املقریش فالاصح فہر جما والاكثرون النضر) (۳۲)
- دقریش نوم ایبنودلو وجہ (۳۳)
- عبد المطلب : یا شیبۃ الحمد (۳۹)
- دزم زم شاہ اود عبد المطلب خوب (۴۰)
- دعبد المطلب نذر (۴۲)
- عرب دنری تر تولو تہرو غورہ قوم دی دحسب اونسب پہ اعتبار (۴۵)
- عرب دنری تر تولو خلکو دلاورہ او غبتلی دی (۴۵)
- عبد اللہ صاحب لہ بی بی آمنی سرہ شہ وخت وادہ وکوی ؟ (۴۷)
- دپیلانویہ ملتیا پر مکہ مکرمہ دبرید کولویسنہ (۴۹)
- پیدائیش (مبارکہ زہریدنہ) (۵۲)
- دکسری دمانی خورلس کنگری زاولویدی اودساوہ ویالہ وچہ سوہ (۵۵)
- عقیقہ اونوم (۵۹)
- ختنہ (سنت کیدل) (۶۳)
- پہ ماشوم والی کہی پالنے اوشیدی ورکول (۶۳)
- شق صدر یعنی دسینی خیرل (۶۷)
- دسینی خیرل یو حقیقت دی (۷۱)
- دسینی خیرل وراوزنہ (۷۲)
- لہ سینی خیرلو وروستہ ولی مہر ولگول سو ؟ (۷۵)
- مہر نبوت کلہ ولگول سو ؟ (۷۵)
- نبی اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دخپل نیکہ عبد المطلب پہ پالنے (۷۶)
- دعبد المطلب مرینہ (۷۷)
- دمہربان نیکہ لہ مرینی وروستہ نبی کریم ﷺ دابوطالب پہ پالنے کی وو (۷۷)
- دنبی کریم ﷺ شام تہ لومری سفر او دبجیرا راہب قصہ (۷۸)
- حرب الفجار یعنی پہ محرمو میاشتو کی جگرہ کول (۸۲)
- پہ حلف الفضول کہی نبی کریم ﷺ برخہ واخیستہ (۸۲)

- (۸۳)..... دنی کریم ﷺ تجارت او کاروبار اودامین لقب
- (۸۴)..... نبی کریم ﷺ بزی پسونه خړل پیول
- (۸۶)..... دشام دویم سفر اوله نسطورا راهب سره دنی کریم ﷺ لیدنه کتنه
- (۸۸)..... میسره دقسی خیره او پلته اودسیرت ددرې امامانو یادونه او هغوی ته لنډه کتنه
- (۸۸)..... موسی بن عقبه رحمۃ اللہ علیہ
- (۸۸)..... محمد بن اسحق رحمۃ اللہ علیہ
- (۸۹)..... امام واقدی رحمۃ اللہ علیہ
- (۹۲)..... په سیرت النبی صلی الله علیه وسلم کې دواقدی روایات
- (۹۳)..... مسائل
- (۹۴)..... خدیجه الکبری له نبی کریم ﷺ سره واده
- (۹۵)..... دکعبی آبادول اودرسول الله صلی الله علیه وسلم فیصله، پرېکړه
- (۹۷)..... دجاهلیت له رواج اودود څخه نبی کریم ﷺ ډیرلیری اوییزاره وو
- (۱۰۰)..... دوحی پیل اودنبوت زیری
- (۱۰۹)..... درسالت لمر دفاران له لور وڅو کوراپورته سو
- (۱۱۶)..... خدیجه الکبری رضی الله عنہا ولی رسول الله ﷺ ورقه یا عداس ته وروستی
- (۱۱۷)..... دنی اکرم صلی الله علیه وسلم دبعت ورځ او میاشت
- (۱۱۷)..... رازونه او حکمتونه
- (۱۲۲)..... دالله ﷻ دتوحید او دنی کریم ﷺ رسالت وروسته ترټولو لومړی کار اودس اولمونځ
- (۱۲۴)..... سابقین لومړنی او ترټولو مخکې صحابه کرام رضی الله عنهم ورضوا عنه
- (۱۲۵)..... دابوبکر صدیق رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۲۸)..... دجعفر بن ابی طالب رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۲۸)..... دغنیف کندي رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۲۹)..... دطلحه رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۳۰)..... دسعد بن ابی وقاص رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۳۰)..... دخالد بن سعید بن العاص رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۳۱)..... دعثمان بن عفان رضی الله تعالی عنه اسلام راوړل
- (۱۳۴)..... دعمار بن یاسر اوصهیب رضی الله عنهما اسلام راوړل
- (۱۳۴)..... دعمرو بن عبسة رضی الله عنه اسلام راوړل
- (۱۳۵)..... دابوذر غفاری رضی الله تعالی عنه اسلام راوړل

- په دارالارقم کې د مسلمانانو اوسیدل..... (۱۳۶)
- په ښکاره د اسلام بلنه درې کاله وروسته پیل سوه کله چې عمر فاروق رضی الله عنه اسلام ومني..... (۱۳۶)
- د خپلو خپلوانو رابلل و اسلام ته..... (۱۳۷)
- د اسلام د مخنیوی لپاره د قریشو لویه جرگه..... (۱۴۲)
- د حمزه رضی الله تعالی عنه اسلام راوړل..... (۱۴۴)
- د قریشو د مشرانو له لوري د اسلام د دعوت د بندلو د پاره د پیسو او حکومت او مشرتوب وړاندیز..... (۱۴۶)
- د مکې د مشر کینو مهمل اوبی معنی غوښتنی..... (۱۴۹)
- د دوی پر غوښتنو باندې د مصنف رحمه الله رڼا اچول..... (۱۵۱)
- د مکې قریشو د یهود علماء سره مشوره..... (۱۵۲)
- روح او نفس څه ته وایي..... (۱۵۳)
- د روح او نفس تر مینځ څه توپیر دی..... (۱۵۶)
- د روح شکل..... (۱۵۸)
- د قریشو ونبی کریم ﷺ تکلیفونه رسول..... (۱۵۸)
- د ضحاک بن ثعلبه رضی الله عنه اسلام راوړل..... (۱۶۲)
- د اسلام ځانگړی او سختترین بد بخته د ښمنان..... (۱۶۳)
- لومړی سرتعبد او بد بخت د ښمن ابو جهل بن هشام..... (۱۶۴)
- دویم سختترین د ښمن ابو لهب..... (۱۶۵)
- درېم ناپوه د ښمن امیه بن خلف الجمحي..... (۱۶۷)
- څلورم د ښمن او د نبی کریم ﷺ په لاس وژل سوی آبی بن خلف..... (۱۶۷)
- پنځم د اسلام د سترو لاریښود ﷺ سختترین د ښمن عقبه بن ابی معیط..... (۱۶۸)
- شپږم سختترین او بد بخت د ښمن ولید بن مغیره..... (۱۶۸)
- اووم د ابو جهل خاص دوست ابو قیس بن الفاکه..... (۱۶۹)
- اتم سختترین د ښمن نضر بن حارث..... (۱۶۹)
- نهم بد بخت عاص بن وائل سهمی..... (۱۷۰)
- لسم او یوولسم د اسلام سخت د ښمنان نیبه او منبه د حجاج زامن..... (۱۷۱)
- دولسم سختترین غماز اسود بن مطلب..... (۱۷۱)
- دریا لسم د مسلمانانو د ښمن اسود بن عبدیغوث..... (۱۷۱)
- څور لسم د اسلام د سترو هېر ﷺ د ښمن حارث بن قیس سهمی..... (۱۷۱)
- د مسلمانانو تکلیفونه او ستونزې..... (۱۷۳)

- (۱۷۳) (امام المؤمنین بالصلاة والفلاح سيدنا ومولانا بلال بن ابي رباح رضى الله عنه)
- (۱۷۴) عمار بن ياسر رضى الله عنه)
- (۱۷۶) صهيب بن سنان رضى الله عنه)
- (۱۷۷) خباب بن الارت رضى الله عنه)
- (۱۷۷) أبو فكيهة جهني رضى الله عنه)
- (۱۷۸) زبيره رضى الله تعالى عنها)
- (۱۸۲) دسپورمی دہ دودہ خایہ کیدلو معجزہ)
- (۱۸۴) دلہمرد راگرزیدلو معجزہ)
- (۱۸۴) دلہمرخای پرخای دریدلو معجزہ)
- (۱۸۵) دصحابہ کرام ﷺ لومری ہجرت وجشہ تہ)
- (۱۸۶) وجشی تہ دصحابہ کرام ﷺ دویم خل ہجرت)
- (۱۸۷) نارینہ مهاجر ﷺ)
- (۱۸۹) بنخینہ مهاجر ﷺ)
- (۱۹۰) دنجاشی پہ دربار کی دجعفر ﷺ زہہ راکنیونکی تقریر اوپہ نجاشی باندی دھغہ اثر)
- (۱۹۴) دقریشو لہ ہیئت خنہ دجعفر رضى الله عنه دري پوینتی)
- (۱۹۶) دعر فاروق ﷺ داسلام راوړ لواصلی او حقیقی سبب در رسول الله ﷺ دعاء وہ)
- (۱۹۹) دمکی دمشرکینو پریکړه اود ظالمانہ پریکړه لیک لیکل دنبوت ۷ کال د محرم میاشت)
- (۲۰۱) دپریکړی ماتول اود لیک پرپانہ وینہ مسلط کیدل)
- (۲۰۳) دابوبکر صدیق ابن قحافه رضى الله تعالى عنه دہجرت هود)
- (۲۰۴) (ابوبکر صدیق ﷺ داسی وستایل سولکہ خدیجۃ الکبریٰ ﷺ چی نبی کریم ﷺ ستایلی)
- (۲۰۴) عام الحزن یادغم کال : د ابوطالب او خدیجۃ الکبریٰ رضى الله تعالى عنها دوفات کال ..)
- (۲۰۶) پاملرنہ دابوطالب دمرگ پدارہ)
- (۲۰۷) وطائف تہ داسلام د دعوت لپارہ دنبی کریم ﷺ ستونزمن سفر)
- (۲۱۰) ضروری پاملرنہ)
- (۲۱۰) لہ طائف دراستیدوپہ وخت کی دپیریانوراتگ)
- (۲۱۲) دطفیل بن عمرو دوسی رضى الله عنه اسلام راوړل)
- (۲۱۴) فایده دکرامت پدارہ بیان)
- (۲۱۵) اسراء او معراج (نبی کریم ﷺ) ۷ اسمانوتہ وختی)
- (۲۱۶) دمعراج دپیني تفصیلی بیان)

- نزول اقدس علی بیت المقدس د پاک نبی ﷺ را کنبته کیدل په پاک کور کې..... (۲۲۰)
- د ابراهیم علیه السلام حمد..... (۲۲۱)
- دموسی علیه السلام ثناء و صفت..... (۲۲۱)
- د داؤد علیه السلام ثناء و صفت..... (۲۲۲)
- د سلیمان علیه السلام حمد او ثناء..... (۲۲۲)
- د عیسی علیه السلام حمد او ثناء..... (۲۲۲)
- د محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم حمد او ثناء..... (۲۲۲)
- واسما نوتہ ختل..... (۲۲۳)
- د اسمانوسفر او په اسمانو کې له انبیاء علیهم السلام سره د نبی کریم ﷺ لیدنه..... (۲۲۴)
- سدرة المنتهی..... (۲۲۵)
- د جنت او دوزخ لیدنه..... (۲۲۶)
- صریف الاقلام خای..... (۲۲۶)
- دنوا و تدلی نژدیکت او نور د الله ﷻ دیدار او خبری او د الله ﷻ حکمونه..... (۲۲۹)
- د لمر خای پر خای دریدلو معجزه..... (۲۳۱)
- د معراج باریکی او د پتورازو پیژندنه او احکام..... (۲۳۱)
- مسائل..... (۲۳۴)
- پر معراج دیدنانونو او آزاد خیالو سوالونه او زمونږ ځوابونه..... (۲۴۰)
- د حج په وخت کې د اسلام بلنه؛..... (۲۴۱)
- د ایاس بن معاذ رضی الله عنه اسلام راوړل..... (۲۴۴)
- په مدینه منوره کې د اسلام پیل و سودنیوت ۱۱ کال..... (۲۴۴)
- د لومړني مسلمانان د خزیج قبیلې څو تنه وو او د دوی نمونه..... (۲۴۵)
- د انصارو لومړني بیعت کال ۱۲ نبوی..... (۲۴۵)
- د رفاعه رضی الله عنه اسلام راوړل..... (۲۴۷)
- په مدینه منوره کې د جمعې مبارکې لومړي لمونځ..... (۲۴۸)
- د انصارو د دویم بیعت کال ۱۳ نبوی او د دوی نمونه..... (۲۴۹)
- تربیع وروسته د مشرانو ټاکل..... (۲۵۲)
- بیعت څه ته وایي او دلته یې څه مناسبت دی..... (۲۵۳)
- په لاس د بیعت مسئله..... (۲۵۴)
- مدینې منورې ته هجرت پیل سو..... (۲۵۷)

- په دارالندوه کې دقریشو غونډه او دنبی کریم ﷺ د شهادت مشوره (۲۶۱)
- فايده (۲۶۵)
- غار شور (۲۶۶)
- پټ رازونه او حکمتونه او داډهما فی الغار آیت تحقیق او خپرنه (۲۶۸)
- خلاصه د ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ د غوره والی (۲۷۷)
- فائده (۲۷۹)
- ومدینی منوری ته د نبی کریم ﷺ درواویندورځ او تاریخ (۲۷۹)
- دام معبد رضی اللہ عنہا خیمه (۲۸۰)
- د سراقه بن مالک قصه (۲۸۳)
- د بریده اسلمی رضی اللہ تعالیٰ عنہ د اسلام راوړلو قصه (۲۸۵)
- نبی اکرم صلی اللہ علیہ وسلم په قباء کې د مسجد تقوی بنیاد کېښودی (۲۸۷)
- دهجرت تاریخ (۲۸۸)
- داسلامی تاریخ پیل کله و سو؟ (۲۸۸)
- دجُمعی لومړنی لمونځ او دجُمعی لومړنۍ خطبه چی خطبة التقوی ورته وایي (۲۸۹)
- نکته (۲۹۱)
- په مدینه منوره کې به دیهود علماء در رسول اکرم ﷺ په خدمت کې حاضریدل (۲۹۵)
- دعبداللہ بن سلام رضی اللہ عنہ، اسلام راوړل (۲۹۷)
- دمیمون بن یامین رضی اللہ عنہ اسلام راوړل (۲۹۹)
- د سلمان بن اسلام رضی اللہ عنہ اسلام راوړل (۲۹۹)
- د مسجد نبوی آبادول (۳۰۴)
- دامهات المؤمنین رضی اللہ عنہم لپاره د حجرو جوړول (۳۰۸)
- دامهات المؤمنین رضی اللہ عنہم له مړینې وروسته د حجرو حالت (۳۰۸)
- د خلفاء راشدینو زیادت په مسجد نبوی کې چی خاتم المساجد ورته ویل کیږي (۳۰۹)
- د جنازی د لمانځه ځای (۳۱۰)
- دمهاجرینو او انصارو رضی اللہ عنہم ورور گلوی (۳۱۱)
- دویم ځل ورور گلوی (۳۱۲)
- ورونه (۳۱۳)
- آذان کله پیل سو (۳۱۵)
- د آذان حکمتونه او معلومات (۳۱۷)

- (۳۲۰).....له مکی مکرمی څخه هجرت و مدینې منورې ته.
- (۳۲۲).....نبی کریم ﷺ له قباء څخه و مدینې منورې ته ورسیدی.
- (۳۲۳).....د مدینې منورې له یهودو سره پریکړه لیک لاسلیک سو.
- (۳۲۵).....د پریکړه لیک مادی.
- (۳۲۶).....پاملرنه : دیوی غلط فهمی لیری کیدل.
- (۳۲۷).....د لومړۍ هجري کال بیلابیلې پېښې.
- (۳۲۸).....د صرمة بن ابی انس رضی الله عنه اسلام راوړل.
- (۳۲۹).....په دویم هجري کال کې د قبلی بدلون.
- (۳۲۹).....صقه او اصحاب صقه.
- (۳۳۲).....مسئله : په مسجد کې خوراک.
- (۳۳۳).....دا اصحاب صقه ﷺ غوره صفات او ښه ځویونه.
- (۳۳۳).....دا اصحاب صقه رضی الله عنهم نمونه.
- (۳۳۴).....رمضان المبارک : دروژی برکتمنده میاشت.
- (۳۳۴).....د کوچنی اختر لمونځ او زکوة الفطر (سرسایه) د هجرت دویم کال.
- (۳۳۵).....د لوی اختر لمونځ او قربانی د هجرت دویم کال.
- (۳۳۵).....د رود شریف هم په دویم کال د هجرت.
- (۳۳۵).....د غنډ وروپو او تجارت د مال زکوة څه وخت فرض سو.
- (۳۳۶).....دا الله ﷻ په لاره کې له کافرانو سره جهاد کول.
- (۳۳۸).....خلاصه.
- (۳۴۲).....د جهاد حکم څه وخت نازل سوی دی.
- (۳۴۳).....د جهاد اغراض او اهداف او مقاصد.
- (۳۴۴).....جهاد څه ته وایې.
- (۳۴۷).....خلاصه د کلام دادی.
- (۳۴۸).....د قومیت پالونکو لویه غلطی.
- (۳۴۸).....د جهاد آداب.
- (۳۵۰).....د جهاد اقسام.
- (۳۵۲).....د جهاد مثال.
- (۳۵۳).....د جهاد اصلی هدف او مقصد څه دی؟
- (۳۵۴).....اسلام او زور.

- (۳۵۸)..... اسلام اود مریہ توب یا غلامی مسئلہ
- (۳۶۰)..... حاصل: دادی چی مریہ توب دخدای ﷻ شخہ دسر غرونی سزادہ
- (۳۶۴)..... دیوہ شکمنی خبری روئانہ کول
- (۳۶۵)..... سیاسی مری توب
- (۳۶۶)..... دمبار کوغزاگانو اوسریو لہی
- (۳۶۶)..... دغزاگانو شمیر خودی؟
- (۳۶۶)..... دسریو یا تو لگی لیرو شمیر
- (۳۶۶)..... لومری سربہ سید الشہداء حضرت حمزہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ
- (۳۶۷)..... دویمہ سربہ دعبیدہ بن الحارث رضی اللہ عنہ سربہ
- (۳۶۷)..... دریمہ دسعد بن ابی وقاص رضی اللہ عنہ سربہ
- (۳۶۸)..... لومری دابواء غزا
- (۳۶۸)..... دویمہ: دبواط غزا
- (۳۶۹)..... دریمہ: دغشیرہ غزا
- (۳۷۰)..... خلورمہ: دبدر لومری وپرہ غزا یاد سفوان غزا
- (۳۷۰)..... خلورمہ: دعبد اللہ بن جحش رضی اللہ عنہ سربہ
- (۳۷۱)..... پہ اسلام کی لومرنی غنیمت
- (۳۷۴)..... پنجمہ: دبدر لویہ غزا دہجرت دویم کال دروژی مبارکہ میاشت
- (۳۷۶)..... دبدر غازیان بدرتہ روان سو
- (۳۷۸)..... دقریشودروانیدو خبر اودصحابہ کرامؓ پہ خپل مینخ کی مشورہ
- (۳۷۹)..... دمقداد بن اسود رضی اللہ تعالیٰ عنہ خان قربانونکی تقریر
- (۳۸۰)..... دسعد بن معاذ رضی اللہ عنہ خان حارونکی خبری
- (۳۸۱)..... دعاتکہ بنت عبدالمطلب خوب
- (۳۸۲)..... دجهیم بن الصلت خوب
- (۳۸۵)..... دبدر دجنگ دپارہ دصحابہ کرامؓ تیاری
- (۳۸۸)..... دبدر پہ میدان کی دعتبہ خبری اودیرتہ ستیدو غوہستہ
- (۳۸۹)..... دبدر پہ میدان کی جگرہ پیل سوہ؟
- (۳۹۰)..... دبدر پہ میدان کی دعتبہ اوشیبہ اولید وژل کیدل
- (۳۹۱)..... فایدہ: دعتبہ اوشیبہ نہ غوہستل چی جنگ پینس سی
- (۳۹۲)..... داللہ ﷻ پہ دربار کی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دبری دعاء وکرہ

- (۳۹۳)..... دیوی شکمنی خبری خواب
- (۳۹۴)..... دمسلمانانو د مرستی لپاره له اسمان د فرشتو را گڼسته کیدل
- (۳۹۶)..... ملائکه وو ته د جهاد او جنگ طریقه وښودل سوه
- (۳۹۸)..... د ابو جهل د عا او قریش د جنگ لپاره پارول
- (۴۰۱)..... د امیه بن خلف او دهغه د زوی وژل کیدل
- (۴۰۲)..... د بدر په میدان کې د الله ﷻ د دښمن او د دې امت د فرعون ابو جهل وژل کیدل
- (۴۰۳)..... له یوې وروسته د ابو جهل دمړی لټون
- (۴۰۴)..... باریکي
- (۴۰۵)..... فوائد
- (۴۰۶)..... د بدر بندیان
- (۴۰۶)..... په بدر کې د وژل سویو مشرکینو مړی د بدر و کوهی ته واچول سو
- (۴۰۷)..... فایده دمړی داوړیدو په اړه بیان
- (۴۰۸)..... د بری د زیری لپاره مدینی منوری ته د قاصد لېږل
- (۴۰۸)..... د غنیمت د مال ویش
- (۴۱۰)..... د بدر بندیان په مسلمانانو و ویشل سو او له هغوی سره د ښه چلند او نیکی حکم و سو
- (۴۱۱)..... د بدر د بندیانو په اړه مشوره
- (۴۱۲)..... تنبیه
- (۴۱۳)..... په فدیة اخیستلو باندی د الله تعالی له لوری ملامتیا و ویل سوه
- (۴۱۶)..... سوال د فدیة پراخیستلو ولی ملامتیا و ویل سوه
- (۴۱۷)..... فایده
- (۴۱۸)..... د فدیة اندازه
- (۴۱۹)..... و مکی ته د بدر د جنگ حال رسیدل
- (۴۲۷)..... د کوچنی اختر لمونځ
- (۴۲۸)..... د بدر د غازیانو فضائل او صفات
- (۴۲۹)..... د بدر د غازیانو رضی الله تعالی عنهم شمیر
- (۴۳۰)..... د بدر د غازیانو رضی الله عنهم و عنا معهم اجمعین د نومونو خصوصیت
- (۴۳۰)..... د بدر د مهاجرینو رضی الله تعالی عنهم و عنا معهم اجمعین د نومونو فهرست
- (۴۳۲)..... د بدریانو انصارو رضی الله تعالی عنهم و عنا معهم اجمعین د نومونو لیست
- (۴۳۴)..... د بدر د ملائکه وو علیهم السلام نومونه

- (۴۳۵).....دبدر شهید انور رضی اللہ تعالیٰ عنہم ورضوا عنه نومونه
- (۴۳۸).....دبدر د بندیا نو نومونه
- (۴۳۹).....داسلام په مقابلہ کې دنوم او وطن قوم ژبه تر برور گلوی په نامه جنگیدل
- (۴۴۱).....دبدر غزاتاسوته دویم ځل ښه روښانه کيږي
- (۴۴۵).....دعصماء يهوديه وژل کيدل دهجرت دویم کال دروژي مبارکي ۲۶
- (۴۴۷).....دقرقرة الکدر غزا.....
- (۴۴۷).....دابو عفک يهودي وژل کيدل
- (۴۴۸).....دبنی قنقاع غزا دهجرت دویم کال دکوچنی اختر دمیاشتی ۱۵ دخالی ورځ
- (۴۴۹).....دسویق غزا دهجرت دویم کال دذی الحجه پنځمه ۵
- (۴۵۰).....دلوی اختر لمونځ
- (۴۵۰).....دسیده النساء فاطمة الزهراء رضی اللہ تعالیٰ عنها نکاح دهجرت دویم کال
- (۴۵۱).....دغطفان غزا دهجرت دریم کال ودې ته دانمار اوډې امر غزا هم وایي
- (۴۵۳).....دبحران غزا دهجرت دریم کال ددویمي خور میاشت
- (۴۵۳).....دیهودی کعب بن اشرف وژل کيدل دهجرت دریم کال
- (۴۵۶).....دکعب بن اشرف دژول کیدو لاملونه اوسپونه
- (۴۵۷).....دحویصه بن مسعود رضی اللہ تعالیٰ عنه داسلام رواړولو قصه
- (۴۵۸).....دزید بن حارثه رضی اللہ تعالیٰ عنه سریه دهجرت دریم کال
- (۴۵۸).....دیهودی ابرو افغ وژل کيدل دهجرت دریم کال
- (۴۶۰).....دأحد غزا دهجرت دریم کال
- (۴۶۱).....دمکی مشرکینو بښځی هم له ځان سره په لښکر کې ملگری کړی
- (۴۶۱).....د رسول الله صلی الله علیه وسلم دقریشو په اراده عباس ؓ خبر کي
- (۴۶۱).....د رسول الله ﷺ له صحابه کرام ؓ سره مشوره
- (۴۶۳).....دأحد لپاره د رسول الله صلی الله علیه وسلم تیاری اود وسلې یا سلاح غوښتنه
- (۴۶۴).....دأحد ته رسول الله ﷺ روانیدل اود فوځ تیاری
- (۴۶۵).....دأحد له فوځ د منافقینو بیلوالی اوشاته تگ
- (۴۶۶).....دأحد د فوځ ترتیب اوسمبالول
- (۴۶۷).....پهأحد کې دقریشو د لښکر حال
- (۴۶۷).....پهأحد کې رسول الله ﷺ اود جانه ؓ ته توره ورکړه
- (۴۶۸).....دأحد جگړه پیل سوه اود قریشو جنگیالی یو په بل پسې وژل کيدل

- لومړی مبارز دا حد په میدان کې..... (۴۶۸)
- ابو د جانه رضی اللہ تعالیٰ عنہ دا حد په میدان کې سره لنگوټه وپیچله د غیرت شجاعت د لاوری نښه..... (۴۷۰)
- د حمزه رضی اللہ تعالیٰ عنہ د غیرت د لاوری او جگړې او شهادت یادونه..... (۴۷۱)
- دا حد د شهید حنظلہ غسیل الملائکہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شهادت بیان..... (۴۷۳)
- دا حد د غره له کنډوه غشی ویشتونکی له خپل ځایه ولاړ سو او جنگ پر بل مخ واوښتی.. (۴۷۴)
- دا حد د غره په کنډو کې د عبد الله بن جبیر رضی اللہ تعالیٰ عنہ او د هغه د لسو ۱۰ ملګرو شهادت..... (۴۷۴)
- د مصعب بن عمیر رضی اللہ تعالیٰ عنہ شهادت..... (۴۷۴)
- د حدیفه رضی اللہ تعالیٰ عنہ پلار یمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ د مسلمانانو په لاس په غلطی شهید سو..... (۴۷۴)
- په احد کې د خالد بن ولید په ناڅاپي برید سره د اسلامي لښکر پښې ښویدل او د رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم بی مثال استقامت او ثابت قدمی..... (۴۷۵)
- په احد کې د رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم دفاعی کونکي رضی اللہ تعالیٰ عنہم..... (۴۷۵)
- په احد کې د قریشو په رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ناڅاپي هجوم زاوړل او د صحابه کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم قربانی..... (۴۷۶)
- په احد کې د شهید زیاد بن سکن رضی اللہ تعالیٰ عنہ شهادت..... (۴۷۶)
- په احد کې عتبہ بن وقاص رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم په کانی وویشتی..... (۴۷۶)
- په احد کې په رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم باندې د عبد الله بن قمیہ برید..... (۴۷۶)
- په احد کې له رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم سره د علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ او طلحه رضی اللہ تعالیٰ عنہ مرسته..... (۴۷۷)
- په احد کې د ابو د جانه رضی اللہ تعالیٰ عنہ لا مثال قربانی..... (۴۷۸)
- رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم د قریشو د یو شمیر مشرانو په حق کې ښیراکول او د آیت نزول..... (۴۷۹)
- فایده..... (۴۸۰)
- دا حد په غزا کې د قتاده بن النعمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ سترګه ووتله او رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم هغه بیرته..... (۴۸۰)
- په احد کې د رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم د درغو خبر خپریدل..... (۴۸۱)
- په احد کې د حضرت انس بن النضر رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شهادت قصه..... (۴۸۱)
- په احد کې مشرک ابي بن خلف د رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم په لاس مبارک ووژل سو..... (۴۸۳)
- علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ او فاطمه رضی اللہ تعالیٰ عنہا د رسول الله صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم زخمونه مینځی..... (۴۸۳)
- په احد کې قریشو شهیدان صحابه کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم مثله کړه..... (۴۸۳)
- د ابوسفیان پوښتنی او د عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ ځوابونه..... (۴۸۴)
- فوائد او مسائل..... (۴۸۶)
- د سعد بن ربیع رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شهادت بیان..... (۴۸۷)
- سید الشهداء حضرت حمزه رضی اللہ تعالیٰ عنہ د بدن لټون..... (۴۸۸)

- ۵ عبد اللہ بن جحش رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شہادت یوہ عجیبہ قصہ..... (۴۸۹)
- فائدہ ۴..... (۴۹۰)
- ۵ عبد اللہ بن عمرو بن حرام رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شہادت قصہ..... (۴۹۱)
- ۵ عمرو بن الجموح رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شہادت بیان..... (۴۹۲)
- ۵ سعدؓ دیلار خیشمہؓ د شہادت قصہ..... (۴۹۳)
- ۵ اصیرم رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شہادت..... (۴۹۳)
- ۵ مدینی ہروگری در رسول اللہ ﷺ د سلامتیا اور وختیلار غوشتونکی وو..... (۴۹۴)
- ۵ جنگ پہ میدان کی پر مخلصو مسلمانانو باندی د خوب اوسکون نازلیدل..... (۴۹۴)
- ۵ جنگ کی دمیر منو برخہ او د ہفہ حکم..... (۴۹۵)
- ۵ احد د شہیدانو جنازہ او کفن خنگہ وسو..... (۴۹۸)
- ۵ قوم پہ نامہ وژل سوی تہ شہید نہ ویل کیہی..... (۴۹۸)
- ۵ احد د غزا حکمتونہ او پت رازونہ او مسلمانانو تہ خبر داری..... (۴۹۹)
- ۵ احد پہ غزاکی لہ بری وروستہ دماتی راتلو پہ حکمت اولارینو و نولندی خبری..... (۵۰۴)
- ۵ احد دماتی لہ رازو وروستہ اللہ ﷻ د پخوانو انبیاء ﷺ د ملگرو بیان وکوی..... (۵۰۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقریظ: حکیم الامت مجدد الملت حضرت مولانا محمد اشرف علی تھانوی قدس الله سره

اَمَّا بَعْدُ : اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْحَكِيمِ وَالصَّلٰوةُ عَلٰی نَبِيِّهِ ذِی الْخُلُقِ الْعَظِيْمِ

احقر الوری محمد اشرف علی تھانوی عفی عنه وایې چی مادیرة المصطفی ﷺ کتاب یوشمیر ځایونه خپله دفاضل جامع الکملات علمیه و عملیه مولوی حافظ محمد ادریس کاندهلوی سلمه الله تعالی له ژبی څخه واوریدل اوددې ځایو داوړیدوپه وخت کې می بینځی دا خبره سترگوته مخامخ سوه :

یزیدک وجهه حسناً..... اذا ما زدته نظراً

هغه ځایونه چی ماځنی واوریدله دادی :

لومړی د کتاب سریزه

دویم د بدا الوحی بیان چې په هغه کې دا خبره سوی چې ښه خوبونه د نبوت یو جزء دی پر

دې خبری سوی دی اوددې رازونه او حکمتونه بیان سوی دی

دریم : دنجاشی باچا په دربار کې د حضرت جعفر طیار ؑ تقریر

خلووم : دا صاحب صفة ؑ بیان

پنځم : انبیاء کرام ؑ تر نبوت مخکې هم له گناهوپاک دی اودسیرت چې څومره

ضروری حقوق اولوازم دی ماشاء الله هغه په ځانگړی ډول مراعت سوی دی ، الله تعالی

دې ښه بدله ورکړی آمین ؛

ځای ځای ما احقر هم کوچنی اووړې مشوری ورکړی دی چې هغه نوموړی مصنف په

دیره خوشالی قبولی کړی دی او داد نوموړی د انصاف او اخلاص ښکاره دلیل دی ، اَللّٰهُمَّ

زِدْ قُوْدَ ، د کتاب عنوان او معنون داسی په زړه پوری اوددې خبری مصداق دی :

زفرق تابه قدم هر کجا که می نگرم

کرشمه دامن دل می کشد که جا این جاست

که چیری له ماسره وخت او قوت وای نو کتاب به مې له سره ترپایه پوری لوستلی وو خو

د کمزوری اود وخت د تنگی له کبله مې دا هیله پوره نه سوه امید دی چې پاته کتاب به

هم ان شاء الله تعالی د ، وَلَآ اَخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاَوَّلٰی ښکاره مصداق وی

اوس زه ذاتائيد په يوه خاص مشوري او يوه عام مشوره او دغا باندې پاى ته رسوم خاصه مشوره چې ددې درانه فاضل د کتاب په هکله ده داده چې په پورته ياد سويو ځايو کې په پنځم ځاى باندې زما رساله ،، احسن التفهيم لمقوله سيدنا ابراهيم ، چې دامداد الفتاوى جزء دى او ددې پنځمه برخه له (۴۰۸) صفحې څخه تر ۴۱۲ پورې په اشرف المطابع کې چاپ سوي دى يعينه دغه شى ياله يوڅه اختصار سره زيات په کښى سوي دى چې ددې کتاب بڼه تائيد دى ،

او عامه مشوره مې عامو لوستونکو ته ده هغه دا چې هر څوک چې داردو يا پښتو ژبې استعدا لرلى هغه دې دنوموړي کتاب له درس يا مطالعې څخه نه پرېږدى ځکه ددې يوه لويه گټه اولاس ته راوړنه به داوى چې ددې کتاب په لوستلو سره به خپل محبوب پيغمبر حضرت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم وپيژني او په پيژندلو سره به خامخا دده له محمد مصطفى ﷺ سره مينه پيدا سي او په دې سره به دسوى ژمنى برابر په جنت کې دهغه مبارک ﷺ ملگرتيا په نصيب سي او ددې نعمت په لوى والى کې څوک شک کولای سي .

او دغا دادى : چې الله تعالى دې مؤلف ته پټ او ښکاره اخروي برکتونه وروبښي او دنوموړي کتاب دې مقبول او فايده مند وگرزوي والسلام ، آمين ثم آمين

(اشرف على)

(تهانه بهون / دشوال مياشتى نهمه کال / ۱۳۵۸ هجرى سپوږميا مېيز)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ أَجْمَعِينَ

اما بعد

دالله ﷺ بنده محمد ادریس کاند هلوی (کان الله له وکان هو الله) له ټولو مسلمانانو دا غوښتنه لری چی دمسلمان او مؤمن لپاره خپل ځان پیژندل دومره ضروری نه دی لکه څومره چی دْمُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ صلی الله علیه وسلم پیژندل ضروری دی څوک چی محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه پیژنی هغه به خپل ایمان او اسلام څرنګه وپیژنی مؤمن په خپل ایمانی وجود کښي سراسر دپیغمبر ﷺ دوجود محتاج دی العیاذ بالله که دپیغمبر ﷺ دوجود څخه نظر قطع کړل سی نودیوه ګری دپاره هم دْمُؤْمِنِ ایمانی وجود نه سی پاته کیدای لکه چی دالله تبارک وتعالی ارشاد دی :

النَّبِيُّ أَوْ لَا بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ (آیت سورة احزاب)

ژباړه : نبی ﷺ دْمُؤْمِنَانو په حق کښی ددوی ترخپلو ځانو هم ډیر نژدی دی ..

ځکه دْمُؤْمِنِ ایمانی وجود دپیغمبري دلمړیو معمولی عکس او انځور دی او ښکاره خبره دی چی عکس چی کوم نژدیکت او تعلق له خپل اصل سرچینی یعنی لمر سره لری هغه په هنداره کې نسته مؤمن ته ایمان دنبی ﷺ په واسطه رسیږی نو معلومه سوه چی ایمان ته نژدی دی اوله مؤمن څخه لیری دی ځکه چی نبی ﷺ په ایمان سره بالذات متصف دی او مؤمن په ایمان سره بالعرض متصف دی له دې وجهی دا ضروری ده چی مؤمن دخپل ځان اودخپل ایمان پیژندلو څخه مخکې دخپل نبی ﷺ سیرت وپیژنی ، ددې دپاره چی په همدې لاره روان سی او نورو خلکو ته هم په همدې لاره باندی دتللو بلنه ورکړی ..

الله تعالی په سورت هود کې له سره ترپایه دانبیاء او مرسلینو ﷺ حالات اوقصی ذکر کړی دی په پای کې یې ددې حکمت بیان کړی دی چی موږ دانبیاء او مرسلینو ﷺ حالات ولی بیان کړه : وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيْنِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَنْتَبِثُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ (آیت ۱۲۰ سورة هود) ژباړه : او موږ تاته دانبیاء قصی بیانوو ددې لپاره چی په دې سره ستاز په قوت اوسکون وربښو اوددې پښو په ترڅ کې دْمُؤْمِنَانو دپاره حق او حقیقت اونصیحت او یادونه مخ ته راځی .

یعنی ددی لپاره چی ددی پینوپه بیانولوسره ستاسو زروته آرام اوډاډ حاصل سی اوستاسوزونه په ایمان باندی قائم او ثابت پاته سی اوحق درته ښکاره سی اوددی پینوپه اوریدوسره عبرت اوپندحاصل کړی لکه چې دقرآن کریم ډیر سورتونه دهغه انبیاء علیهم السلام په نومونوسره نومول سوی دی دکوموسیرت چی په دغه سورتوکې ذکر سوی دی لکه سورت یونس اوسورت هود اوسورت یوسف اوسورت ابراهیم اوداسی نور سورتونه ، اوسورت لقمان اوسورت کهف نوم دحضرت لقمان اواصحاب کهف په نومونوسره نومول سوی دی له دې څخه معلومیږی چی دانبیاء کراموعلیهم السلام اوبنوخلکو سیرت اوتاریخ لیکل څومره ضروری دی ، په سیرت سره درسول کریم صلی الله علیه وسلم فضائل او کمالات معلومیږی ، چی په دې سره په ایمان کې زیات والی اوقوت پیداکیږی اوددیروآیاتواواحادیثومعنی زده کیږی اوکوم خلک چی بی ایمانه دی دوی که سیرت وواپې نوددوی په حق کې دسیرت علم دایمان ددعوت اودحق خواته دبلنی سبب جوړیږی

ټولامتودخپلوخپلوپیغمبرانواوقومونودخپلوخپلوسردارانواومشرانو سیرت اوتاریخ لیکلی دی خوتول نیمگړی دی دکوموقبیلوچی داحال وی چی کوم شی چی دوی اسمانی صحیفه اوالهی کتاب بولی هغه ددوی سره خوندي نه وی اوداورته معلومه هم نه وی چی پرچانازل سوی دی اوکله نازل سوی دی اوکوم ځای نازل سوی دی اوڅنگه نازل سوی دی اوهغه څوک چی دوی یې خپل پیشوی بولی دهغه دقبر نوم اونښان هم دوی ته نه وې معلوم نو دوی دخپل مقتدی اوپیشوی پوره سیرت اودژوند حالات چیری وړاندی کولای سی دپوره ژوند حالات اوقصی خولوی شی دوی دخپل پیشوی یوه خبره هم داسی نه سی وړاندی کولای چی دهغې خبری سند ددوی ترپیشوا پوری مسلسل ور سیری ..

الحمد لله ثم الحمد لله داعزت اوشرافت یواځی اویواځی وامت محمدی (علی صاحبهاالف الف صلوٰةالف الف تحية) ته ورکړل سوی دی چی دوی دخپل پیغمبر حضرت محمد مصطفی ﷺ هره خبره اوهر کار متصل اوبه مسلسل سندسره وړاندی کوی یواځی داهغه امت دی چی دخپل نبی ﷺ سره متصل اوموښتی دی دنوی وخته بیاتراوسه پوری هیڅ گړی اولعظه داسی نه دی تیره سوی چی په هغه کې دی دامت دخپل نبی څخه جلا سوی وی ،

در رسول الله صلى الله عليه وسلم اصل سیرت خومبارک احادیث دی مگر دمتقدمینو په اصطلاح کې یواځې دغزاگانو اوسریه دحالاتو او پېښو مجموعی ته سیرت ویل کیږي حدیث داتو علومو د مجموعی نوم دی او سیرت دهغه اتو یو قسم دی :

سیر، آداب، تفسیر، وعقائد فتن، اشراط، احکام، و مناقب مگر په اوس مهال کې سیرت دژوند حالاتو ته وایي .

محدثینو چې دجرح او تعدیل کوم قواعد ایښي دي او دصحیح او ضعیف پیژندلويې چې کومه کچه ټاکلي ددې قواعدو بې له فرق او خاص والي په هرځای کې لحاظ ساتل سوی دي او ټوله حدیثونه که هغه له احکامو سره تړاولري او که له مغازی یا مناقبو سره ټول په همدې معیار باندې تلل سوی دي ، البته په کومو احادیثو باندې چې ددین دار و مدار وو لکه عقائد او حلال او حرام محدثینو ددې احادیثو په منلو کې دسختۍ څخه کار اخیستی دي او په کومو احادیثو چې ددین دار و مدار نه وو لکه فضائل او مناقب هلته له فراخی او آسانی څخه کار اخیستل سوی دی ځکه چې هلته عمل مقصود نه وی بلکې یواځې علم مقصود وی له دې کبله په داسې ځای کې مناسب هم فراخی وی لکه امام احمد ابن حنبل رحمه الله چې وایي : اذا روينا في الحلال والحرام تشددنا و اذا روينا في الفضائل تساهلنا :

ژباړه : کله چې موږ دحلال او حرام په اړه یو روایت رانقل کوو نو سختی کوو او کله چې دفضائلو او مناقبو په اړه یو روایت رانقل کوو نو نرمی کوو ...

مختصره خبره دادي چې دصحت او ضعف چې کوم معیار او قاعده داحکامو په احادیثو کې دی هم هغه قاعده په مغازی او سیرت کې هم دی په همدې قاعدو باندې احادیث تلل کیږي او دهمدې په قوانینو پرته له څه توپیره دصحیح او ضعیف حکم ورکول کیږي ، کومو محدثینو چې په خپل کتابو کې دصحت التزام کړی دی هغوی هر رنگه حدیثونه که داحکامو سره تعلق لري او که له مغازی یا مناقبو سره ټول په صحیح طریقه سره راټول سوی دي ، لکه صحیح بخاری ، صحیح مسلم ، صحیح ابن خزیمه ، منتقى ابن جارود او صحیح ابن حبان ، په دې کتابو کې دسیرت او مناقبو ډیره لویه ذخیره شتون لري او ټوله صحیح دی ،

او کومو محدثینو چې په خپلو کتابو کې دصحت التزام نه دی کړی ددوی هدف دا وو چې دحدیث ذخیره راپوځای سي او درسول اکرم صلى الله عليه وسلم څخه چې هر څه نقل

سوی وی هغه ټوله یوځل خوندي سی وروسته دې بیا هغه وکتل سی ځکه چې کله سند موجود وی نویياد حدیث تلل د جرح او تعدیل په ترازو برابرول څه مشکل کار نه دی لنډه دا چې دغه مبارکانو د حدیث دیوځای کیدو پوره کوښښ کړی دی دوی دا هڅه وکړه چې چې هیڅ یو حدیث پاته نه سی ..

محدثینو مبارکانو یو یو خواته د جرح او تعدیل اصول او قوانین جوړ کړی دی ددې لپاره چې هیڅ غلطه خبره نبی کریم ﷺ ته منسوبه نه سی پرنبی کریم ﷺ باندی دروغ ویل که څه هم قصداً خونو وی خو بیا هم دروغ او خطا خو خامخادی همدارنگه محدثینو بل لوری ته دا احتیاط وکړ چې کوم روایت دوی ته رسیدلی هغه یې په سند سره پرته له څه تغیر او تبدیل په خپل کتاب کې درج کړل ددې لپاره چې دنبی کریم ﷺ یوه خبره او یو کار هم پټ پاته نه سی او هیڅ خبره چې دنبی کریم ﷺ د ژبې مبارکی څخه راوتلی ده ورکه نه سی او داسند که څه هم مستند نه وی خو کیدای سی چې داروایت په بل سند سره هم نقل سی نو د سند وډیروالی او د طریقو اختلاف ته په کتلو به راتلونکې علماء ددې فیصله په خپله وکوی چې داروایت په کومه درجه کې مستند دی ډیر صحیح روایتونه د ډیرو سندو راوړلو په وجه د تواثر او شهرت حده رسیدلی وی له دې کبله یو شمیر محدثینو وچ اولامده روایتونه راویوځای کړه دادوی بی احتیاطی نه بلکې عین احتیاط دی په دې حدیث شریف سره دوی عمل وکړ (بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً) ژباړه یعنی له ما څخه چې څه اوري هغه ورسوي که څه هم هغه یوه خبره وی ..

او بل دا چې ډیر وخت په ضعیف روایاتو کې یو لفظ داسی راوړی چې په هغه سره د صحیح حدیث مراد ښکاره او روښانه سی او په صحیح حدیث کې چې د ډیرو معنی وو کوم احتمال وی هغه د دغه لفظ په زیاتولو سره ختمیږی او دنبی کریم ﷺ مراد په ډاکه کیږی او بل دا چې محدثینو حضراتو چې دغه روایتونه په خپلو کتابونو کې درج کړه خپل عقل او پوهه ته یې په کښي دخل نه دی ورکړی که متعارض روایتونه ودوی ته رسیدلی وی نو په هم هغه تعارض یې درج کړی دی ځکه کله ناکله په ښکاره د دوو آیاتو یا روایتو تر منځ تعارض وی خو کوم سړی ته چې الله تعالی ددې پوهه ورکړی وی دهغه په نظر کې تعارض نه وی هغه دغه دوه روایتونه د الله ﷻ دورکړی پوهی او عقل او فراست په وجه بیل بیل سره وینی بلکې همدا سړی چې تریو څه وخته پوری وده په دغه دوو روایاتو کې

تعارض ښکاره کېږي کله چې دده په زړه باندې دالله ﷻ له لوري دڅه رڼا انځور پریوزي نو دغه وخت یې سترگی خلاصی سی اوددواړو روایتو فرق کولای سی اودئ به پوه سی چې داټوله اختلاف اوتعارض زماپه فهم کې ووپه حدیثوکې څه تعارض اوختلاف نه وو

حضرت مولانا محمد قاسم رحمہ اللہ په الاجوبة الکاملة کې فرمایي :

چې دا حدیثو کتابونه په درې قسمه دی لومړی داچې مصنف په خپل کتاب کې داپرخان لازم کړی وی چې دصحیح حدیث څخه پرته بل قسم حدیث نه راوړي لکه بخاری شریف اوصحیح مسلم شریف اوداسی نورددې احادیثو مثال داسی دی لکه دطیب نسخہ په نسخہ کې چې څه وی هغه دناروغ لپاره گټوروی (۱)

اودویم قسم دادی چې صحیح اوضعیف هرنگه حدیث راوړي صحیح اوضعیف سره بیله وی لکه ترمذی شریف په ترمذی کې چې کوم حدیث راسی له هغه وروسته ترمذی صاحب وایي چې دا حدیث صحیح دی اواضعیف دی ددې مثال داسی دی لکه دطب په دیرو کتابو کښی مفردہ ، مرکبه ، گټور اوزیانمن درمل لیکي بیاورسره لیکي چې دا درمل گټه لری اودادرمل زیان لری دطب دکتابوپه کتلوسره هیڅ ناپوه هم درمل نه کاروی دغه رنگه دا حدیثوپه کتابو کښی دضعیف حدیث په لیدلوسره په هغه دلیل نیول دهبښیارسرې کارنه دی ، دریم قسم دادی چې مصنف په خپل کتاب کې موضوعی اوضعیف احادیث راټول کړي وی دمصنف هدف داوی چې ساده اودینداره خلق دا حدیثونه غیر معتبروبولی اوپه دې باندی یو وخت هم عمل ونه کړي ددې کتاب مثال داسی لکه طیب چې دپرهیز دشیانو تفصیل ولیکي اوناروغ ته یې ورکړي ددې دپاره چې څوک په دې خطا نه وژی ، ابن جوزي رحمہ اللہ اودداسی نورو موضوعات ټول دهمدې قسم څخه دی ، دمولانا محمد قاسم رحمہ اللہ خبری پای ته ورسیدی) (الاجوة الکاملة)

دغزاگانو اوسریه دلاملوپه اړه که څه روایت دوی ته رسیدلی وی نو هغه یې هم خامخا راوړي دی خو خپلی رایه اوقیاس ته یې په کښی دخل نه دی ورکړي ددې لپاره چې له روایت سره درایه گلوون رانه سی ، الله ﷻ دی نه کړي که محدثینو حضراتوداروپا دمؤرخینوپه څیر داسبابو اوعلتونوبحث کولای نودغه روایت به روایت نه وای پاته سوی بلکې ددوی دخیال اوقیاس دڅیرنوټولگه به وای ، متأخرینو علماؤ ددغی جمع سوی ذخیري څیرنه اوپلټنه وکړه اودایې موږته وښودل چې فلانی روایت صحیح دی

(۱) مگر داچې که دا طیب وی اوددو درمل له خواصو او آثارو څخه خبری - منه)

اوفلانی موضوع یعنی له خانه جوړشوی دی هغه چا چی عیون الاثر اوزادالمعاد او زرقانی شرح مواهب کتابونه مطالعه کړی وی هغه ته به داخبره روښانه سوی وی چی محدثینو خپله خیرنه او پلټنه، یعنی د حدیثو چنل، په هرځای کې یوشان کړی دی خپله خیرنه او کره والی یې د احکامو تر حدیثو پوری نه دی ځانگړی کړی نن صباد عقل یو بدعت رابنکاره سوی دی ددې په منلو اصل روایت بیخی ختمیږی... مصنف چی په خپله پوهه سره کومه رایه قاطعوی هغه دروایت په شکل سره وړاندی کوی حال دا چی هغه روایت او واقعنه وی بلکې یواځی دده رایه او خیال وی، علامه سهیلی او حافظ ابن قیم او علامه زرقانی (رح) د پښو او حالاتو څخه پرته ځای ځای اسرار او حکمتونه لطائف او معارف هم بیان کړی دی چی په دې کار سره د سیرت خوند نور هم زیات سو

دې ناکاره بنده چی د دغه حضراتو د علومو مترجم او خادم دی په خپل دې مختصر سیرت کې چی یواځ ته د ماخذ د سخت او دروایاتو معتبراو مستند کیدل پر ځان لازم کړی دی نوبل اړخ ته یې درازو او حکمتو هم څه اندازه کوښښ کړی دی چی ان شاء الله العزیز گټور به وی په دې سیرت کې چی څومره علمی سرمایه او ذخیره تاسو وینی دا ټوله دمحدثینو حضراتو دی، او دوی ددې مالکان دی داناکاره بنده ددوی یو کوچنی هری دی او کښته درجه خادم دی چی دده کار یواځی دومره اندازه دی چی ددوی ملغرو او جواهراتو ته یې ترتیب ورکړی دی او د علم د شائقینو او رانیونکو مخ ته یې ایښی دی او د کومی زیرمی څخه چی دغه ملغری راټولی سوی دی ورسره ورسره یې هغه لار هم ښودلی ده.

د زرگر کار خودادی چی د جواهرو و صندوقونه راوغواړی او د جواهراتو قسمونه بیل بیل او په ترتیب سره ایښودل دمزدورانو او خادمانو کار دی همداروڅه چی دامامانو او سلفو په علومو کې ترتیب نه وی د جواهرو غوندی پاشلی اوبی ترتیبه وی او د متاخرینو په کتابو کې بابونه او ترتیب وی لکه څرنگه چی په دې علم کښی محدثین حضرات زموږ استاذان دی اوزموږ اودنبي کریم صلی الله علیه وسلم تر مینځ هم دوی واسطه دی له دې کبله دمحدثینو د اصولو او قواعدو اتباع پر موږ لازمه دی لکه چی الله تعالی فرمایي:

هَلْ أَتَى عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ وَمَا عَلَّمْتُمْ رَسُولًا (سورة کهف آیت ۲۶)

له دې امله به په دې کتاب کښی ان شاء الله العزیز په هېڅ ځای کښی دمحدثینو حضراتو له اصولو څخه سرغړونه پیدانه سی، نه د داسی آباء او اجداء اتباع چی ددی مصداق دی

﴿قَالَ اِنَّ لِّكُلِّ شَيْءٍ مَّا اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اَبَاءًا وَلَوْ كَانَ اَبَاؤُهُمْ لَا يَمُوتُوْنَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُوْنَ﴾ (سورة البقرة آیت ۱۷۰) ربستيا هم دداسی ابا و جداء اتباع ډیره بده ده مگر که د چارو حانی یا جسمانی پلرونه او نیکه گان د عقل او هدايت خاوندان وی نوییاد دوی د اتباع په بنه والی کی بلکې په ضروری کیدو کې څه خبره کیدای سی ..

په اوس وخت کې که څه هم په نبوی سیرت باندی غټ او کوچني کتابونه ډیر لیکل سوی دی اولیکل کیږی مگر ددې کتابو مصنفین ډیریې دنوی فلسفی او داروپاد فلاسفه وو څخه دومره په ویره کی دی چی غواړی آیاتونه او حدیثونه بدل کړی او په یو طریقه یې د فلسفی اونوی سائنس سره برابر کړی او انگریزی ځوانانوته د اباورورکړی چی العیاذ بالله د رسول الله صلی الله علیه وسلم هیڅ قول او فعل دمغربی تهذیب او اخلاقو او تمدن او د نن زمانی د فلسفی او سائنس خلاف نه وو ، همد اوجه دی چی کله دمعجزو او کرامتو یادونه راسی نو څومره چی ددوی توان وی هغه په سیکولر طریقه بیانوی که کوم ځای په راویانووس ورسپړی نو د جرح او تعدیل له لاری په محدثانه رنگ کې دغه روایات د منلو وړ بولی او د اسماء الرجال د کتابو څخه د جرح او تعدیل اقوال رانقل کوی خو د توثیق او تعدیل اقوال نه رانقل کوی چی داسرا سر د امانت او دیانت خلاف کاردی او د ﴿وَمَذَى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْهُ قَرْاٰطِیْسَ یُذَبُّوْهَا وَتُغْفَرُوْنَ کَثِیْرًا﴾ (آیت سورة الانعام) مصداق دی او کوم ځای چی یې په راویانووس ونه رسپړی هلته په صوفیانه او محققانه رنگ کبسی راځي او د تأویل لاره غوره کوی چی په هغه سره د آیت او حدیث مفهوم بدل سی ، او کله چی د الله ﷻ د باغیانو سره د جهاد او قتال ذکر راسی نو ډیر سخت زړه ماتی سی او و دې ته د اسلام پر مخ باندی دیو بد رنگه داغ په ویلو سره د دې ډیر منځلو کوښښ کوی داخونه سی کیدای چی د الله ﷻ له دښمنانو سره د جهاد او قتال د آیاتو څخه انکار وکوی له دې وجهی د تأویل لاره غوره کوی وایې چی داغزاگانی او د فوځ لپړل د الله ﷻ د شان د لوړولو او آسمانی پاچهی د قائمولو او الهی قانون د ښکاره جاری کولو د پاره نه وی بلکې یواځي دخپل ځان د ساتنی او خوندي کولو او د دښمنانو د دفاع لپاره وی . ځواب : موږ وایو په قرآن کریم راغلی دی چی مسلمانانو به منافقونته ویل ﴿وَقِیلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ اَوْ اَذْفَعُوا﴾ (سورة آل عمران آیت ۱۶۴) ژباړه : راشی د الله ﷻ په لاره کبسی جهاد وکوی یا یواځی د دښمنانو د دفاع لپاره وجنگیږی ..

له دې څخه معلومه سوه چې جهاد فی سبیل الله بیل دی او د دښمنانو د دفاع لپاره جگړه کول بیل دی او په دفاع کې مؤمن او منافق دواړه برابر دي مؤمن د الله ﷻ دپاره جنگیږي او منافق یواځې دخپل ځان دخوندی ساتلو او له دښمن څخه د دفاع په وجه جنگیږي که د جهاد حقیقت یواځې دفاع وی نو په قرآن کریم او احادیثو کې به د جهاد د ترغیب هیڅ اړتیا نه وو د دښمن دفاع غولازمی او واجب عقلی او فطری شی دی دهیڅ هوښیار په دې کې اختلاف نسته آیا د خلفاء راشدینو ﷺ ټول جنگونه دفاعی وو ؟ په هغو کې هیڅ جهاد اقدامی نه وو ؟

له دې کبله دې ناکاره بنده دا هوډ وکړ چې په سیرت کې یو داسی کتاب ولیکي چې په هغه کې که یو یو خواته د غیر مستند او نامعتبر روایتونو څخه پر هیزسوی دی نوبل لوری ته نه دی له کوم ډاکټر یا فیلسوف څخه ویرېږي اونه کوم روایت پټوی اونه په حدیث کې د دوئ له ویری څه تأویل کوی اونه د دغه حدیث د غیر معتبر کیدو دپاره په راویانو باندی د جرح کوښ کوی ددې بیچاره مسلک خو هغه دی کوم یې چې ستاسو په مخکې وړاندی کې

فاش کی کړم وازگفته خود دل شادم..... بنده عثم واز هر دو جهان آزادم

د جهاد ، او غلامی ، او جزیه په مسئلو کې مثلاً د الله ﷻ د باغیانو شور او غوغا اود پردی په مسئله کې دهوت پرستانو سوالونه زما په نزد همداد دي مسئلو د حق کیدو او عین حق کیدو دلیل دی ... واذ اتتک مذمتی من ناقص فهی الشهادة لی بانی کامل ژباړه : کله چې تاته دیو ناپوه او کم عقل له لوری زما بدي وارول سی .. نو همدازما د کامل کیدو اور بنسټینوالی دلیل دی .

لکه څرنګه چې دناپوهانو سوالونه دیوشی د معقول کیدو دلیل دی همدارنګه د باطل پرستو دیموکراسانو آزاد خیالو ګوت نیونی د حقایق د دلیل دی ..

کله چې ته پیغمبر صلی الله علیه وسلم (زمانفس او مور پلار ټول دی پرده قربان سی) د الله ﷻ د رایرېلی سوی استازی په حیث منی او په ټولو خبرو ، او کارو او ټولو حرکاتو سکناتو کې مبارک ﷺ معصوم او د الله ﷻ له لوری تائید سوی بنده بولی نوییاده مبارک ﷺ دخبری له اوریدلو وروسته و ډاکټر یا ساینس دان ته ولی ګوري اود دوئ له ویری په آیاتو او احادیثو کې تأویل ولی کوی . ﴿ قَوْلُهُ يُؤْمِنُ بِالْمَكِّيِّ ﴾ ۱۱ آیت سورة الطور ﴿ قَبَائِلُ حُرَيْثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴾ ۱۰ آیت سورة المرسلات ﴿ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُضْرَكُونَ ﴾ ۲۲ آیت سورة یونس

نخوا هم جزو یک ساعت فکر در دگر کردن..... که در هر دو جهان جانان ند ارم جز تو دلداري
هو دا حق ستاسو ضرور سته چی له عمل کولو مخکې د دغه روایت ښه تحقیق وکوی چی
صحيح دی یا غلط دی خوش شرط دادی چی مقصده د حق منل وی نه له حق څخه مخ اړول
او ځان ځنی کښل (وَاللّٰهُ يَغْلِبُ الْمُفْسِدِينَ الْمُنْصِلِجِ) ۲۲۰ آیت سورة البقرة

اوس زه تمهید ختموم دې دپاره چی اصل مقصد پیل کړم اوله الله تعالی څخه
دادعا غواړم چی اې ددواړو جهانوپالونکي خدایه ته دا کوچنی خدمت قبول وگرزوی
اوز ما په حق کښی دا صدقه جاریه او د آخرت توبڼه وگرزوی

گرچه هدیه مرانا قبل منظوری..... پر جو به مقبول کیار هست ی تیری دوری

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَثُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ، آمین ثم آمین .

اواې ددواړو جهانوپالونکي خدایه په هغه چاهم رحم وکوی چی په دې دُعا آمین ووايې
په پټه آمین ووايې او که په ښکاره اودهغه چا ښښنه وکوی چی لاس پورته کړی اودې
ناکاره بنده ته د ښښنی دعا وکوی اوسوره فاتحه اولېرلېره دوه درې آیتونه څومره چی
آسان وی ووايې اوما ته یې ثواب راوښښی)))) (او دکاتب حمد الله هم همداعوښتنه ده
چی گنهار بنده هم په دعا کې ورسره یاد کړی الله ﷻ دې دحشر په ورځ درسول الله ﷺ
شفاعت درنصیب کې))))

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ وَآزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، آمین ثم آمین ثم

آمین ..

دنیا کریم صلی اللہ علیہ وسلم دیاک نسب پاکہ لری

اللہ رب العزت فرمائی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ ۖ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (آیت سورۃ التوبہ) عن انس رضی اللہ عنہ قال قرأ رسول الله صلى الله عليه وسلم من أنفُسِكُمْ بفتح الفاء وقال أنا أنفُسُكُمْ نسباً وصهرًا وحسباً ليس في آياتي من لدن آدم سفلح كلنا نكاح، رواه ابن مردويه (۱)

ژباړه: له انس رضی اللہ عنہ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ د آیت یعنی لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ دفاء په زور سره ویل چې ددې معنی دادی چې بیشکه راغلی تاسو ته دالله ﷻ رسول ﷺ چې په تاسو کې اشرف او افضل دی او تر هر چا ددیری معتبری کورنۍ څخه دی له دې وروسته نبی کریم ﷺ وفرمایل چې زه دنسب په اعتبار سره تر تاسو ټولو افضل او غوره یم زما په پلرونو او نیکه گانو کې دآدم ﷺ څخه بیا تراوسه پورې په دې ټوله سلسله دنسب کې زناسته ټولونکاح کړی ده

ابن عباس رضی اللہ عنہما اوزهری رحمہما علیہ به هم مِّنْ أَنفُسِكُمْ دفاء په زور سره ویل او په من افضلکم او اشرفکم سره به یې ددې تفسیر کوی چې ودې ته موږ په خپله ترجمه کې اشاره کړې ده دآدم ﷺ څخه رواو اخله بیادده مبارک ﷺ ترمور او پلار پورې چې څومره پلرونه او نیکه گان او میندی او آناگانې دنسب په کړۍ کېښي راغلی دی هغه ټوله محصلین او محصنات دی یعنی ټول پاکیزه او پاک لمني وو هیڅ یو په دوی کې په زنا نه دی بدنامه سوی (۲)

عباد مخلصین چې دوی ﷺ دنبوت اورسالت لپاره چاڼ کړی وو دهغوئ دنسب سلسله وگورۍ ټوله پاک او پاک لمني دي الله تعالی تل داسی کړی دی چې ددوی له پاکو ملاگانو څخه دهورانو وپاکوړموت ته پاک او سپیڅلی نقل کړی دی الله رب العزت چې څوک خپل مصطفیٰ او محبیبی جوړوي د هغه دپاک جوړولو او غوره والی تر مخه د هغه نسب خامخا پاک او غوره، مهذب، صفا، مصطفین الاخیار، دالله دچاڼ کړیو، او خوښو بندگانو څخه وی له کوم شی سره چې څومره انداز اړیکې وی په هغه کچه په هغه کې پاکوالی او غوره والی او خوښوالی سرایت کوی څه وخت چې منافقینو دمومنانو په مور عائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا باندی تورپوری کړ نو الله رب العزت دعائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا دپاک والی او برائت په اړه دسورت نورس آیتونه نازل کړه په هغو کې یو آیت داهم دی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ (سورۃ النور آیت ۲۴)

ژباړه: تاسو ولی له اوریدلو سره سم داسی ونه ویل چې سبحان الله دا څومره لوی بهتان دی موږ په دې کې خبری نه سو کولای ..

(۱) ازرقانی شرح مواهب جلد اول ۷/ صفحه نمبر ۲۷

(۲) دادیو حدیث مضمون دی چې طبرانی دعلی بن څخه مرفوعاً روایت کړی دی حافظ هیثمی رحمه الله فرمائی چې ددې سند ټول راویان ثقات دی یواځې په یوه راوی کې څه خبری سته د هغه توثیق بیا حاکم کړی دی (ازرقانی جلد ۷) (۳)

يعني اې مسلمانانو ددې دروغو په اوريدلو سره سم تاسو ته داوينا په کاره چې سبحان الله داخو دير لوی دروغ دی موږ الله ﷻ ته پناه وروړو آيا د پيغمبر ﷺ بې بي ﷺ هم بدکاره کيدای سی د پيغمبر ﷺ بې بي ﷺ خويواځی او يواځوی پاکه او پاک لمنه وی ..

ابن منذر له ابن عباس ؓ څخه روايت کړی دی (مايفت امرأة نبي قط) دهیڅ يوه پيغمبر ﷺ ښځی هیڅ کله هم زنا نه ده کړی ابن جريح ؓ فرمایي د پيغمبري له شان سره دا خبره مناسبه نه ده چې د پيغمبر ﷺ ښځه دی په بدکاری کې اخته وی ،،

او ابن عساکر له اشرس خراسانی ؓ څخه مرفوعاً روايت کړی دی چې نبی کریم ﷺ وفرمایي : چې دهیڅ يوه پيغمبر ﷺ بې بي هیڅ کله هم زنا نه ده کړی ،، او حافظ ابن کثير ؓ په خپل تفسیر کې د ابن عباس ؓ ددې روايت (مايفت امرأة نبي قط) له راورلو وروسته فرمایي داروايت له عکرمه اوسعيد بن جبیر اوضاحاک اوداسی نورو څخه هم نقل سوی دی (۱)

هرکله چې د پيغمبرانو ﷺ د بيبيانو بدکاره کيدل د نبوت له مرتبې سره ضد دی نودانياء اورسولانو ﷺ د مورانو او اناگانو بدکاری خودنبوت اورسالت له مرتبې سره په طريقه اولی سره منافی دی ځکه چې د مور علاقه دميره ترعلاقې ډيره زياته قوی وی داهیڅ وخت هم نه سی کيدای چې معاذ الله ثم معاذ الله د پيغمبر پيدايښت اوصورت دی دفسق اوفجور يعنی زنا څخه وی له دې امله په حديث کې ولد زنا ته په درې بدو کسانو کې هغه بدترین سړی ويل سوی دی ځکه چې دده وجود له گناه اوفسق اوفجور څخه رامنځ ته سوی دی دا بيخی نه سی کيدای چې دالله ﷻ زاليرل سوی استازی دی له گناه اوفسق اوفجور څخه وی

له آدم ؑ څخه بيا ترنبی کریم ﷺ پوری چې څومره ايښام ﷺ اورسولان دی هیڅ گوت نيونکي ددوی پرپاک نسب گوت نيونه نه ده کړی يواځی يهودو دالله تعالی لعنت دی وی پردوی باندی په دنيا واو آخرت کې (دعيسى ؑ په پاک لمنی مور بې بي مریم عليها السلام باندی تور پوری کړ الله ﷻ په خپل کتاب کې په ډير تفصيل سره دحضرت مریم عليها السلام دپاکۍ اودعيسى ؑ دنيک بخته زوکړی کیفیت بيان کړی اوځای ځای يې په يهودو باندی لعنت هم ويلي دی ..

له دې څخه ښکاره معلومېږي چې دغيرت مند ذات غيرت ډيوگړي دپاره هم دا خبره نه قبلوی چې يو خييت دی دالله ﷻ دراليرلوی سوی پيغمبر ﷺ په پاک نسب کې يو قسم شک اوتردد واچوی .

(۱) ازرقانی صفحه ۶۷ جلد ۱ درمنثور جلد ۶ صفحه ۱۴۵

(۲) تفسیر ابن کثير جلد ۸ صفحه نمبر ۱۴۱۹

دروم پاچا قيصر چی کله له ابوسفیان څخه دنی کریم ﷺ دنسب په اړه پوښتنه وکړه او ورته وې ویل (کیف نسبہ فیکم) څنگه دی دده نسب په تاسو کې، دصحيح بخاری الفاظ داسی دی چی ابوسفیان داسی ځواب ورکړ چی (هوینا ذونسب) نوموړی په مور کې دغوره نسب خاوند دی، حافظ عسقلانی رحمۃ اللہ علیہ فرمایي چی دېزار په روایت کې دا الفاظ دی (هو فی حسب ما لا یفضل علیه احد قال هذه آیت، فتح الباری (۱) کتاب التفسیر (۲))

یعنی په کورنۍ، نسب، او عزت کې ترده څوک غوره اولورنسته،

دروم پاچا قيصر وویل داهم دنبوت نښه ده یعنی دپیغمبرۍ یوه نښه دادی چی دهغه ﷺ کورنۍ به ترټولو لوړه او عزتمنده وی د صحيح بخاری په روایت کې دا الفاظ دی چی قيصر دروم پاچا دابوسفیان دځواب په اوریدلو سره وویل (و کذلک الرسل تبعث فی احساب قومها) (۳) ژباړه: پیغمبر ﷺ همیشہ له عزت مندی کورنۍ څخه وی، زموږ دنی کریم ﷺ حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وصحبه وبارک وسلم دنسب لړۍ چی دنړۍ دټولرانسانو ترسلسله لوړه او ترټولو افضله او غوره دی داسی دی موږ به یې لاندی ورته بیان کړو دغه دسرو زرو سلسله او دنسب شجره داده:

سیدنا ومولانا محمد ﷺ بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصی بن کلاب بن مرة بن کعب بن لوی بن غالب بن فهر بن مالک بن نضر بن کنانة بن خزیمه بن مدرکه بن الیاس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان (بخاری شریف باب مبعث النبی صلی الله علیه وسلم حافظ عسقلانی رحمۃ اللہ علیہ فرمایي چی امام بخاری رحمه الله په خپل جامع کتاب صحيح البخاری کې دنسب شریف سلسله یواځي ترعدنان پوری ذکر کړی مگر په خپل تاریخ کې یې ترابراهیم ﷺ پوری دنسب سلسله ذکر کړی ده هغه دادی: عدنان بن أدد المقوم بن تارح بن یسجب بن یعر بن ثابت بن اسماعیل بن ابراهیم علیه الصلوة والسلام (۴))

ترعدنان پوری دنسب سلسله دټولو نسب پوهانو په نزد منلی سوی ده دهیچا په کښي اختلاف نسته اودغه رنگه داسماعیل ﷺ داو لادڅخه دعدنان کیدل هم دټولو په نزد منلی سوی خبره دی (۵) اختلاف په دې کې دی چی له عدنان څخه تراسماعیل ﷺ پوری

(۱) د کتاب التفسیر حواله ورکړل سوی ځکه چی حافظ عسقلانی دېزار داروایت یواځي په همدی ځای کې ذکر کړی دی په بد الوحی کتاب الجهاد او نورو کې یې نه دی ذکر کړی

(۲) فتح الباری طبع مصر جلد ۸ صفحہ ۱۶۳

(۳) بخاری شریف جلد اول

(۴) فتح الباری جلد (۷) صفحہ نمبر ۱۲۵

(۵) زاد المعاد جلد ۱ صفحہ ۱۵۰

خوٲېرونه دی ځینی وایې دیرش دی اوځینی وایې څلوېښت دی والله اعلم وعلمه اتم واحکم له عبدالله ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دی چی نبی کریم ﷺ چی به کله دنسب شریف سلسله بیان کوله نو ترعدنان به نه تیریدی ترعدنان پوری به چی ورسیدی نرداسی به یې فرمایل (کذب النسابون) یعنی نسب بیانونکو دروغ ویلی دی یعنی دوی دنسب په سلسله کې تحقیق نه دی کړی څه چی وایې هغه بی تحقیقه وایې ،

عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه به اول داآیت مبارک ووايو : وَعَادُوْا الَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَفْعَلُوْهُمْ اِلَّا اللّٰهَ (سورة ابراهيم آیت ۹) (۱) ژباړه : عاديان او شموديان اوددوی څخه وروسته چی کوم قومونه دی ددوی علم یواځی الله ﷻ لره دی بل هیچا ته نسته

اویا به یې فرمایل : کذب النسابون : نسب پیژندنکو درواغ ویلی دی ، یعنی دنسب پیژندنکو دادعوی چی موږ ته دټولونسبونو معلومات سته ییخی غلطه خبره ده له الله ﷻ څخه پرته بل هیڅوک نه دی په خبر طبقات ابن سعد جلد ۱ (صفحه ۲۸) علامه سهیلی رحمه الله علیه فرمایې چی امام مالک رحمه الله علیه څخه چاپوښتنه وکړه چی یوسړی خپله سلسله نسب آدم عليه السلام ته رسوی داڅرنگه دی ؟ نو هغه داخبره ښه ونه گڼله ، پوښتونکي بیاپوښتنه وکړه چی څوک یې تراسماعیل عليه السلام پوری دنسب لري رسوی ددې په اړه تاسو څه وایاست ؟ نو هغه داخبره هم خوښه نه کړه اووې فرمایل : من یخبره به (۲) چاددې خبر ورکړی دی

دنبی کریم ﷺ دمور دپاک نسب پاکه لري

تیره دنسب سلسله دهغه مبارک ﷺ دپلار له طرفه وه دمور له طرفه دنسب لري داسی دی محمد : بن آمنه بنت وهب بن عبد مناف بن زهرة بن مرة (۳) بن کلاب پرکلاب باندی دمور اوپلار دنسب سلسله دواړه یوځای کیږی

عدنان : عدنان دقیدار بن اسماعیل عليه السلام داولاد څخه دی ابو جعفر بن حبیب په خپل تاریخ کې روایت کوی چی ابن عباس رضی الله عنه به ویل چی عدنان اومعد اوربیعه اوخزیمه اواسد داټول په ملت ابراهیمی باندی وو ددوی یادونه په خیر اونیکۍ سره کوي ، اوزبیر بن بکار مرفوعاً روایت کوی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل چی مضر اوربیعه ته بدمه وایاست ځکه دوی پر اسلام باندی وو اودسعید بن المسیب یو رسل روایت هم ددی تائید کوی (۴)

(۱) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۱ صفحه ۲۸

(۲) روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۱ طبع مصر چاپ کال ۱۳۳۳ هجری مطابق ۱۹۱۴ میلادی

(۳) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۱ صفحه ۳۱

(۴) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۵

معده: دمیم په زور او د دال په شد سره دی له عدد څخه جوړ دی ځینی وایې معده په معنی د فساد کولو دی په هغه مناسبت ورته وایې ځکه نوموړی د لاوړ او جگړه مار سړی وو ټول ژوند یې له بنی اسرائیلو سره په جگړو او مقابلو کې تیر کړی دی او په هر جنگ کې به کامیاب او گټونکی وو دده ګڼه ابونزار وو (۱) —

امام طبرانی وایې چې معده بن عدنان د بخت نصر په وخت کښي دوولس کلن وو د هغه وخت پیغمبر ارمیاء بن حلقیاء رضی الله عنه ته د الله ﷻ له لوری وحی نازل سو ه چې بخت نصر ته خبر ورکړه چې موږ تاپه عربو باندی مسلط کوو او ته معده بن عدنان پر خپل براق باندی سپور کړه هسی نه چې معده ته څه زیان ورسیري ځکه (فان مستخرج من صلبه نبیا کریم اختم به الرسل) ژباړه: ځکه چې زه د معده له ملا څخه یو عزت مند پیغمبر ﷺ پیدا کوم او په هغه سره به د نبوت سلسله هم پای ته ورسیري،

له دې کبله حضرت ارمیاء رضی الله عنه معده بن عدنان له خپل ځان سره پر آس باندی سپور کړ او د شام هیواد ته یې بوتلی هلته له رسیدو سره سم معده بنی اسرائیلو کې میشت سو او هم هلته لوی سو (کذا فی الروض للسهلی جلد ۱ صفحه ۸)

له دې کبله د اهل کتاب د علماء په نزد هم د معده بن عدنان نسب ډیر مشهور دی ابن سعد په طبقات کې د ابویعقوب مری څخه نقل کړی دی چې بورخ بن ناریا چې دارمیاء رضی الله عنه کاتب او منشی وو د معده بن عدنان کوم نسب بیان کړی دی هغه له ماسره محفوظ دی (طبقات الکبری صفحه ۲۸ جلد ۱)

نزار: نزار د نزر څخه جوړ دی چې ددې معنی ده لږ، ابوفرج اصفهانی لیکي نزار لکه څرنگه چې دخپلي زمانی یواځنی سړی وو دده په څیر خلک ډیر لږ وو له دې کبله ورته نزار ویل کیدل (فتح الباری صفحه ۱۲۵ جلد ۷)

علامه سهیلی رحمته الله علیه فرمایې څه وخت چې نزار پیدا سو نودده تندي په محمدی رڼا ځلید ی پلار چې ولیدی ډیر زیات خوشحاله سو او په دې خوشالی کې یې میل مستیا وکوله او دایې وویل (هذا کله نزل لحق هذا المولد فسنی نزارا لذلك) (۲)

ژباړه: دا هر څه ددې کوچني د حق په بدله کې ډیر لږ دی له دې کبله دده نوم نزار کینودل سو، او په تاریخ الخمیس کې دی (انه خرج اجل اهل زمانه و اکبرهم عقلا) ژباړه: نزار دخپل وخت تر ټولو ښائسته او د تر ټولو هوښیار وختی، او یو شمیر نور بیا وایې چې د نزار معنی دی: وچ، کلک، اونری، لکه څرنگه چې نزار وچ کلک اونری وو نو ځکه یې نزار نوم پر کینودل، مدینی منوری ته نژدی په ذات الجیش مقام کې دده قبر دی (۳)

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۹

(۲) روض الانف جلد ۱ صفحه ۸ ————— (۳) زرقانی جلد ۱ صفحه ۸۹

مُضَر: دمضر اصلی نوم عمرو وو ابو الیاس دده گنیه وو مُضَر دده لقب دی مضر دماضر
 خُخه جوړدی چی معنی یې ده ترنیووالی ، تروه شیان اومستی دده ډیری خوښی وی نو
 خُککه دمضر په نامه سره مشهور سو (۱)

مضر ډیر پوه او هوښیار سړی وو دمضر د حکمت په خبرو کې راغلی نوموړی وایې
 (من یزرع شراً یحصد ندامةً وخیر الخیر اعجله فأحبلوا انفسکم علی مکروهها واصرفوها عن هواها فلیس
 بین الصلاح والفساد الا الصبر (۲)

ژباړه : څوک چی شر خوښوی پښیمانتیا به ریبی او ډیره ښیگنه هغه ده چی ژر وکړله سی
 نو خپل ځانونه په ناخوښه شیانو واړوی او خپل ځانونه د نفس دغوښتنو خُخه وساتي
 د نیکی او دبدی تر مینځ د صبر خُخه پرته بل بیلونکی شی نسته

مضر ډیر زیات خوش آواز و د دتگ په وخت کې واوښاتوته حُدی ویل هم ده رواج کړی
 دی (روض الانف صفحه جلد ۱/ص ۸)

ابن سعد به طبقات کې د عبد الله بن خالد خُخه مرسلأ روایت کړی دی وایې چی رسول الله
 صلی الله و فرمایل مُضَر ته بدمه وایاست خُککه هغه مسلمان وو (۳)

ابن حبیب په خپل تاریخ کې د ابن عباس رضی الله عنهما خُخه روایت کوی چی عدنان او دده پلار
 او دده زامن سعد اوربیعه او مضر او قیسر او تمیم او اسد اوضیه پر دین ابراهیمی باندی
 مړه سوی دی (۴)

الیاس : بیت الله شریف ته د هدیه لپرلو طریقه تر ټولو مخکې الیاس بن مُضَر جاری کړه
 ویل کیږی چی الیاس بن مُضَر به دخپل شاطرف ته د نبی صلی الله علیه وسلم د حج تلبيیه
 اوریدله داهم ویل کیږی چی نبی کریم ﷺ فرمایلی دی چی الیاس ته بدمه وایاست خُککه
 هغه مؤمن وو (۵)

علامه زرقانی رحمه الله فرمایې چی ماته ددې حدیث حال معلوم نه سو چی دادکومی
 درجی حدیث دی (۶)

(۱) تنخ الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۵

(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۹

(۳) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۱ صفحه ۳۰

(۴) : ابن عباس داروایت حافظ ابن حجر عسقلانی په باب المناقب کې په داسی طریقه سره بیان کړی او په باب مبعث النبی
 صلی الله علیه وسلم کې اجمالاً او کومه بیان کړی لکه چی موږ لږ مخکې داروایت را نقل کړی

(۵) تنخ الباری جلد ۲ صفحه ۲۸۴

(۶) روض الانف جلد ۱ صفحه ۸۷

(مَذْهَبُهُ) دجمهور علماؤ وينا دادی چی دمدرکه نوم عمرو وو ، محمد بن اسحاق وایې دده نوم عامرو و او بدرکه دده لقب دی چی له ادراک څخه جوړدی لکه څرنګه چی هررنګه عزت اولوروالی یې پیدا کړی وو نوڅکه مدرکه لقب ورکړل سو (۱)

(مُذَاجَةُ ابْنِ عَبَّاسٍ) فرمایې خزیمه په ابراهیمی دین باندی مړسوی دی (۲)

(مُتَلَقَّاتُ) په عربو کې دلویې مرتبې خاوند بلل کیږی دده دعلم اولوروالی په وجه به دده دملاقات لپاره خلک له لیری ځایو څخه وده ته راتلل (۳)

(نَضْرُ) نضر دنضارت څخه جوړدی چی دده معنی دی : تراوتازه ، ددیر بنائست په وجه ده ته نضر ویل کیدل اصل نوم یې قیس وو (۴)

(مَالِك) اصلی نوم یې مالک او ګنیه یې ابو الحارث دی د عربو په لویو لویو سردارانو کښی شمیرل کیږی (۵)

(فَهْر) دده اصلی نوم فهر وو قریش یې لقب دی ځینی بیا وایې خپل نوم یې قریش او فهر یې لقب دی دده واولادو ته قریش ویل کیږی او کوم سړی چی دفهر په اولاد کښی نه وی هغه ته کنانی وایې او ځینی علماء بیا وایې چی قریش دنضر بن کنانه داو لادنوم دی حافظ عراقی په خپله الفیه دسیرت کې فرمایې :

(اَمَّا قُرَيْشٌ فَالْأَصَحُّ فَهْرٌ جَمًّا وَالْأَكْثَرُونَ النُّضْرُ)

حافظ علانی فرمایې چی همداخبره صحیح دی اود محقیقینو خبره دی چی قریش دنضر بن کنانه اولاد ته وایې ، او ځینی مرفوع حدیثونه هم ددې تائید کوی دامام شافعی رحمه الله څخه هم همداسی وایې چی قریش دنضر بن کنانه داو لادنوم دی یوشمیر حفاظ حدیث فرمایې : چی دفهر دپلار مالک له فهر پرته بل هیڅ اولاد نه دی پاته سوی له دې کبله ویل کیږی چی څوک دفهر په اولاد کې وی هغه دنضر په اولادو کې هم دی له دې کبله د قریش په تعین کې چی کومی مختلفی خبری دی هغه دالله تعالی په فضل سره متفقی سوی

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۵

(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۸

(۳) مخکې حواله

(۴) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۴ زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۷

(۵) مخکې حواله صفحه ۷۲

د قریش نوم ایښودلو وجه :

قریش دیوه سمندری حیوان نوم دی چی دخپل قوت اوزور په وجه پرتولو حیواناتو باندی زورور دی کوم حیوان چی دده زړه و غواړی خوری یه خودی بل حیوان نه سی خوړلای : اودغه رنگه قریش هم دخپلی زړورتیا په وجه پرتولو خلکو زورور اوزړور ورتلی هیچا د ته ماته نه سوه ورکولای ځکه ورته قریش وویل سو ،

ابن نجار په خپل تاریخ کې روایت نقل کړی وایې چی یوه ورځ ابن عباس رضی الله عنه و معاویه رضی الله عنه ته راغلی او عمرو بن العاص رضی الله عنه هم ناست وو عمرو بن العاص رضی الله عنه دابن عباس رضی الله عنه خواته وکتل او ورته وې ویل چی دقریشودا فکړدی چی ته په قریشو کې ترټولولوی عالم یې نوته دقریش دنوم ایښودلو وجه راته بیان کړه چی قریش ته قریش والی وایې ؟

ابن عباس رضی الله عنه ورته دغه مخکې وجه وویل دقریش دنوم ایښودلو چی موږ مخکې ذکر کړه عمرو بن العاص رضی الله عنه وفرمایل : که په دې اړه دی کوم یو شعریا دوی هغه خوراته ووايه ؟ ابن عباس رضی الله عنه وفرمایل چی شموخ بن عمرو حمیدی وایې :

(وَقُرَيْشٌ فِي الْيَلَدِ أَعْلَى تَنْسُكُنُ الْبَحْرَ بِهَا سَيْفٌ قُرَيْشٌ قُرَيْشًا)

ژباړه : قریش یو سمندری حیوان دی چی په سیند کې اوسیدو دده په نامه باندی دقریشو دقبیلې نوم قریش ایښودل سوی دی ...

تَأْكُلُ الْفَتَّ وَالسَّيِّئِينَ وَلَا تَتَّكِلُ لِذِي الْجَنَاحِينَ رَيْثًا

دغه حیوان غټ او چاغ حیوانان خوری او هیڅ وزر درلودنکی حیوان ته وزر نه پرېږدی ،،

هَكَذَا فِي الْيَلَدِ عِزٌّ قُرَيْشٌ يَأْكُلُونَ الْيَلَدَ أَكْلًا كَيْفًا

ژباړه : همدغه شان دقریشو قبيله ښارونه په تیزی سره خوری

وَلَهُمْ آخِرُ الزَّمَانِ نَبِيٌّ يُكْفِرُ الْقُلُوبَ فِيهِمْ وَالْأَنْفُسَ

ژباړه : اودقریشو په همدی قبيله کې به په آخره زمانه کښی یو پیغمبر راښکاره کیږی چی

دالله نافرمانی کونکي خلک به ډیر زیات وژنی اوزخمی کوی به یې (۱)

حافظ بدرالدین عینی رحمه الله قریشو ته دقریش ویلو پنځلس وجه بیان کړی دی که ددې

تفصیل څوک غواړی نو عمدة القاری شرح صحیح البخاری صفحه ۴۸۶ جلد ۷ باب

مناقب قریش ته دې رجوع وکوی

(۱) ذرقانی جلد ۱ صفحه ۱۷۵ اود اشعرونه په فتح الباری جلد ۶ صفحه ۳۸۸ کې دقریشو په مناقبو کې هم ذکر دی

(کعب) دجمعی په ورځ درایوځای کیدو طریقه ترټولو لومړی کعب بن لوی جاری کړه کعب بن لوی به دجمعی په ورځ خلک رايوځای کړل او خطبه به یې ورته وویلله ، لومړی به یې دالله تعالی حمد او ثنایان کړه چی اسمان او ځمکه لمر او سپوږمۍ داتول شیان الله ﷻ پیدا کړی دی او بیا به یې نصیحت وکړی دصله رحمۍ ترغیب به یې ورکړی او دابه یې فرمایل : چی زما په اولادوکې یو پیغمبر پیدا کیدونکی دي که تاسو دهغه وخت و موندی نو خامخا دهغه پیروی وکړی او دا شعر به یې ولوستی :

يَا لَيْتَنِي شَاهِدْتُ فَنَاءَ غَوِيَّةٍ اِذَا قُرَيْشٌ تَبَيَّنَ الْحَقُّ خُدَّانَهُ

ژباړه : کاشکې زه هم دهغه دبلنی دا علانولو په وخت کې حاضر وای کوم وخت چی قریش له هغه سره دکومک او مرستی څخه لاس واخلي)

فراء او ثعلبی وايي چی تردې مخکې به دجمعی ورځ ته یوم العروبه ویل کیده تر ټولو مخکې کعب بن لوی ددې ورځې نوم جمععه کیښودی حافظ ابن کثیر هم په خپل تاریخ کې دکعب بن لوی خطبه بیان کړی ده (۱)

(هوه) مرة دمرارت څخه جوړ دی معنی تریخوالی کوم سړی چی به زړور او دلوره وو عربو به هغه ترمره ویل معنی دئ دخپلو دښمنانو لپاره ډیر تریخ دی او په مرة کې تاء د تانیث دپاره نه دی بلکې دمبالغی دپاره دی یعنی ډیر تریخ ، ابوبکر صدیق ؓ او طلحه ؓ هم دده له اولاد څخه دی (۲)

(کلاب) : کلاب دکلب جمع دی ، له ابوالرقیش اعرابی څخه چاپوښتنه وکړه چی ددې څه وجه ده چی تاسو پر خپل اولادو کلب (سپی) ذئب (لیوه) دانومونه باندی ایږدی او پر خپلو مریانو ، مرزوق (روزی ورکړل سوی) ، رباح (گټه کونکي) دارنگه ښه نومه ایږدی ؟

ابوالرقیش اعرابی په ځواب کې ورته وویل چی دزامنونو مونه ددښمنانو دپاره ایږدو او دمریانو نومونه دخپل ځان دپاره ایږدو یعنی مریان خودخپل خدمت دپاره ساتل کیږی داسی نه دی لکه زامن ځکه هغوی به دخپلو سینو څخه ډالونه جوړوی اوله دښمنانو سره به جنگیږی له دې کبله ددوی لپاره داسی نمونه غوره کوو چی دښمنان ددوی دنمونو په اوریدلو سره هم ویریږی ، دکلاب خپل نوم حکیم یا عروه یا مهدب وو دئ د ښکار کولو ډیر شوقی وو ښکاری سپی به یې ساتل نو ځکه په کلاب مشهور سو (۳)

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۲ همدارنگه البدایه والنهایه جلد ۲ صفحه ۲۲۴)

(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۴)

(۳) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۴)

(قصی): د قصی اصلی نوم مجمع وو چی له جمع څخه جوړ دی معنی یوځای کیدل . قصی د قریشو یلایلی قبیلې رایوځای کړی نوځکه ورته مجمع وایې قریش په لومړی سر کې سره ییل وو یوځای نه وو آباد څوک په غرو کې اوسیدل اوڅوک په صحرا کې څوک په آبادو ځمکو کې وو اوڅوک په پراخو میدانو او غارو کې اوسیدل قصی ټول قریش دمکې په لمنو کې میشت کړه او ټول ته یې داستوگنې لپاره ییل ییل ځایونه ورکړل او ټول یې آبادی ته راوستل له هم هغه وخت وده ته مجمع وو ییل سو ځکه چی ده ټول قریش سره یوځای کړل لکه یو شاعر چی وایې :

(أَبُوكُمْ قَصِيٌّ كَانَ يُدْعَى مُجَمَّعًا)..... په جَمَعَ اللهُ الْقَبَائِلَ مِنْ فِئَرٍ

امام احمد ابن حنبل رحمه الله له امام شافعي رحمه الله په حواله وایې چی د قصی اصلی نوم زیر وو (۱) قصی ډیر پوه او هوښیار سړی وو دده د هوښیارتیا په خبرو کې دا خبری هم رانقل سوی دی : څوک چی دکمینه اورزیل سړی عزت کوی دی هم دهغه په کمینه توب کې له هغه سره شریک دی ، اوڅوک چی دخپلی مرتبې څخه زیاته غوښتنه کوی هغه دبی برخه کیدو وړ دی ، اوکین سخت دښمن دی ، نوموړی دمرگ په وخت کې خپلوزامنوته دانصیحت وکوی : اجتنبا الخیر فانها تصلح الابدان وتفسد الاذهان

(کذا فی سيرة النبوة لزیینی رحمه الله مفق مكة البکرة صفحه ۸ جلد ۱)

ژباړه : دشراېوله څښلو څخه ځان وساتی ځکه شراب بدن جوړوی خو ذهن خرابوی . په عربو کې قصی ځانگړی واک درلودی ټول خلک دده دخبری اوریدونکي او فرمان منونکي وو قصی ددارالندوه په نوم دمشوری لپاره یوځای وټاکي چی په هغه کې به دټولو ضروری خبرو مشوره کیدله ، دنکاح ، او خوشالی ، او جنگ جگړو په اړه به هم په همدې ځای کې مشوره کیدله دتجارت لپاره به چی کومه قافله روانیدله لومړی به دارالندوه ته راتلل گواکي دارالندوه دعربو دحکومت پلازمینه او پارلمان وو حجابت ، اوسقايت ، اورفادت اوندوه او بیرغ ددې ټولو منصبونو علمبردار یواځي قصی اودټولو اهمو کارو دمه قصی ووله ده وروسته دامنصبونه اومرتبې پرمختللو قبیلوباندی ویشل سوی (۲) له دی ما پرته دقریشونور منصبونه هم وو لکه حافظ عینی چی په عمدة القاری شرح بخاری باب مناقب قریش جلد ۷ صفحه ۴۸۶ کې په کوتاه ډول راوړی چی موبیې له لېو وضاحت سره لوستونکو ته ډالۍ کوو لومړی حجابت

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۳

(۲) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۱ صفحه ۹

هېڅايت : دبيت الله شريف ددروازې چوکيداري اودمسجدحرام خدمت داخدمت بنی عبدالدار ته سپارل سوی وو چی حضرت عثمان طلحه رضی الله عنه سرته رسوی

مقایف : په حاجیانوبادی دزمزم اوبه خيښل داخدمت بنو هاشم ته سپارل سوی وو دبنو هاشم له خوا به عباس رضی الله عنه داخدمت سرته رسوی

رفاهت : له فقيرانو ييوزله اومسافرو سره مرسته کول اوراټولي سوی مرستی به پرتی وی له هغو به يې څه ورکول دا کارينو نو فل ته سپارل سوی وو وارث بن عامربه سرته رسوی

مهاوت : دمسجدحرام اوبيت الله شريف ساتنه ، آبادی ، اوکارداخدمت دبنو هاشم له لوری عباس رضی الله عنه سرته رسوی

مفاوت : ددوو ډلو په څه معامله کې یوبل ته آستازی لېږل داخدمت په بنی عدی کې عمر بن خطاب رضی الله عنه ته سپارل سوی وو

نفوه : مشوره کول دبنواسد څخه یزید بن زمعه بن اسود دشوری دمجلس امیروو

قبه : دجنگ په وخت کې دفوځ لپاره دخیمو برابرول داخدمت بنی مخزوم ته سپارل سوی وو دبنی مخزوم له خوا داخدمت خالد بن ولید رضی الله عنه سرته رسوی ..

لواء : بیرغ وړل دې ته عقاب هم وایې بیرغ یاچنده وړل بنوامیه ته سپارل سوی وو چی داخدمت بیا د معاویه رضی الله عنه پلار ولید رضی الله عنه سرته رسوی ..

آفقه : دجنگ په وخت کې یادآسانو دځغاستی په وخت کې دآسونو اوسپرلیو برابرول دا خدمت هم دبنی مخزوم له خوا خالد بن ولید رضی الله عنه سرته رسوی لنډه داچی خالد بن ولید دجا هلیت په وخت کې هم دجنگ آمیروو اودخیارکم فی الجاهلیة خیاریکم فی الاسلام پوره مصداق وو

اشفاق : دقومونو خپل مینځی شخړواولانجو دپریکړی دمړی پوراوتوان اداکول اوکوم سړی چی به ددیت اوتوان دورکولو توان نه درلودی له هغه سره مرسته کول داخدمت په بنی تمیم کې ابوبکر صدیق رضی الله عنه ته سپارل سوی وو ابوبکر صدیق رضی الله عنه چی به څه کار دپاره گام پورته کړ نوقریشوبه دابوبکر صدیق رضی الله عنه تصدیق کوی اوپه دغه کارکې به يې په مال اوځان سره دهغه مرسته گوله له ابوبکر صدیق رضی الله عنه پرته که به بل څوک ودریدی نو قریشوی تصدیق نه کوی

اموال مهجره : وقف کړل سوی مالونه چی دبتانو دنذر اونیاز دپاره به وقف سوی وو په بنوسهم کښي حارث بن قیس ددې اوقافو سنبالونکي وو ..

الصار والاعلام : په غشوسره فالونه رالایستل چی په دغه وخت کې سفرکول دبرکت دی که سپیره دبنو خزرج څخه صفوان بن امیه دفال دمحکمی مشروو

داوهغه خدمتونه چی بیلابیلو ټبرو ویشل سوی وو موږدرته بیان کړه ..

عبد مناف : امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ فرمایي د عبد مناف اصلی نوم مغیره وو ډیر بنائسته وو له دې کبله قمر البطحاء یعنی دمکی مکرمی سپوږمۍ ورته ویل سوی دی (۱) موسی بن عقبه روایت کوی چی ځینی ډبرلیکونه پیدا سوی دی چی داسی توری پرلیکلی دی :

(انا المغيرة بن قصي آمر بتقوى الله وصلة الرحم (۲))

ژباړه : زه د مغیره زوی قصی د الله ﷻ څخه دویری اود خپلوی پاللو حکم کوم ..

هاشم : امام مالک رحمۃ اللہ علیہ او امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ فرمایي چی د هاشم نوم عمرو وو په مکه مکرمه کې وچکالی وه هاشم په بنوروا کښي ډوډۍ میده کړه اودمکی په خلکو یې وخوړ له له دې امله دده نوم هاشم کيښودل سو هاشم معنی ماتول هاشم د دې صیغی اسم فاعل دی معنی ماتونکئ . (عمرو العاصم الثريد لقومه ورجال مكة مستنون عجاف)

عمرو چی دلوری مرتبی درلودونکي دی خپل قوم اود ټولی مکی و خلکو ته یې ثريد جوړ کي او په دوی یې وخوړی اودمکي خلک دوچکالي له وجهی ډیر کمزوری وو یوځل نه بلکي ډیر ځله یې دمکی خلکو ته داسی خوراک ورکړ ډیره لوړه وه ډیره سختی وه اودده سترخان ډیر فراخ وو دهر میلمانه لپاره دده سترخان غوړیدلی وو غریبانو مسافرو ته به یې دسفر دپاره اوبان ورکول ډیر زیات بنائسته وو دپیغمبري رڼا دده په تندي کې ځلیدله ، بنی اسرائیلو علماء به چی کله دده تندي ته ولیدی نوسجده به یې کوله اودده لاسونه به یې ښکولول ،

دعربو قبیلو اود بنی اسرائیلو علماء به دنکاح لپاره خپلی لوڼی هاشم ته وړاندی کولی تردې کچی چی یوځل دروم پاچا هرقل هاشم ته لیک ولیږی چی ماته ستادسخوا او شرافت خبر ونه رارسیدلی دی زه خپله شهزداگۍ چی په بنائست او جمال کې مثال نه لری تاته په نکاح درکوم ته دلته راسه چی خپله لورد رته په نکاح کړم ، هاشم دپاچاله لور سره له نکاح کولو څخه انکار وکوی ، دروم دپاچا اصلی مقصد داوو چی دپیغمبري هغه رڼا چی د هاشم په تندي کې ځلیدله خپل کور ته یوسی ویل کیږی چی دمرگ په وخت کې هاشم پنځه ویشتن کلن وو (۳) یواځی هاشم په قریشو کې دارواج جاری کړ چی په کال کې به یې دوه ځلی دتجارت لپاره قافله لیږله په دوی کې به یې شام ته او په ژمی کې به یې یمن ته لیږله دهمدې رواج مطابق به په هر موسم کې قافله روانیدله اوږده بیابانونه او وچ خوړونه او وچه اولنده ځمکه به یې وهله په ژمی کې به یمن اوحبشی ته رسیدی دحبشی پاچا نجاشی به د هاشم ډیر درناوی کوی تحفی اوډالۍ به یې ورکولی او په دوی کې به شام ، غزی ، اوانقري ته چی هغه وخت دروم دپاچا تخت وو رسیدی دروم پاچا قیصر به هم هاشم ته په ډیر درنه سترگه کتل اوهديه او تحفی به یې هم ورته وړاندی کولی ، طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۴۲)

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۳ روض الانف جلد ۱ صفحه ۶

(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۳۰ (۳) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۲

یوشاعر دھاشم پہ صفت کی وائی :

سَفَرَيْنِ سَنَهَا لَهُ وَ لِقَوْمِهِ.....سَفَرَ الشِّتَاءِ وَ رَحَلَةَ الْأَصْيَافِ

زبانه : هاشم دخیل قوم دپاره ددوومسموسفردودکی یو دژمی سفر او بیل ددوبی سفر (معالَم التَّزْوِیل) او هاشم دیمَن اوروم له حکومتو څخه دقریشودتجارتی قافلو دساتنی او خوندینی حکم هم اخیستی وو.

دعربو لاری به ډیر وخت له غلا ولوت او تلان سره مخ وی او د تجارتی قافلو لپاره به ډیری خطرناکه وی له دې کبله هاشم له قباثلوسره د اړیکو وکړه چې موږ به ستاسو اړتیاوی پوره کوو او تاسو به زموږ قافلی ته هیڅ قسم تاوان نه رسی ، دهاشم ددې بڼه تدبیر د نتیجه راووتله چې ټولی لاری په امن سوی الله جل و آله په خپل کلام کې قرشوته دا انعام ور یاد کړی دی ، **لَا يَلَايَ قُورَيْشٌ (۱) إِلَّا فِيهِمْ رَحْلَةُ الْغَنَاءِ وَالصِّبْيِ (۲) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (۳) الَّذِي أَفْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمْتَهُمْ مِنْ ضَرَبٍ (۴)**

ٲرباره : لکه ٲرننگه چي قریش ډالله ﷺ په رحمت سره په ژمي اوډوبی کي په سفر کولو عادت سوی ډی له ډي وجهي دوی ته د نعمت په بدل کي ډالله ﷺ عبادت کول په کاردی چي د ډي کور مالک ډی الله ﷻ دوی ته په لوږه کي خوراک ورکړ او له ویری ٲخه یي په امن کړه کله چي به د حج وخت راغلی نو هاشم به ٲولو حاجیانو ته غوښه ډوډی خور ماور کوله او د زمزم اوبه به یي په ٲیښلی په منا، مزدلفه او عرفات کي به یي داسی خوراکونه ورته تیارول او ډاوبو انتظام به یي کوی.

پرامیه بن عبد شمس باندی دهاشم سخا و اور کره اوپه ټولو عربو کې دده درناوی ډیر گران پریوتی ده هم داهش وکړه چی دهاشم په خیر خلکو ته خوراک ورکړی خوا میه سره له ډیر مالدارۍ او شتمنۍ دهاشم مقابله نه سوه کولای ، له بنو هاشم سره (۱) دبنو امیه ددبشمنی پیل له همدی ځایه کیږی یوځل هاشم له تجارتی قافلې سره په سفر روان سو په لاره کې په مدینه منوره کې میشت سو هلته یې په بازار کې پریوه ښځه سترگې ولگیدی دډیر ښائست او نزاکت څخه پرته شرافت ، پوهه ، فراست ، هم دهغې په څیره کې ښکاره معلومیدی هاشم پوښتنه وکړه چی دانښه دچاپه نکاح کې دی اوکه نه؟ یو چاورته وویل چی دا د اصبیحه بن جراح میرمن وه له اصبیحه څخه یې دوه زامن یوعمر و، اوبل معبد پیدا سو دی وروسته اصبیحه دې ته طلاق ورکړ

هاشم هغې ښځې ته دنکاح پيغام وليږي دهاشم دنسبې شرافت اوځاني عزت په وجه هغې سمدستی پيغام قبول کړ او نکاح و ترل سوه ددغه ښځې نوم سلکې بنت عمرو وه چې دبنی نجار له قبيلې څخه وه ، له نکاح وروسته هاشم خلک راوغوښتل چې په دوی کې دقافلي ټولو خلکو برخه واخيسته اوڅه خلک دخزرج قبيلې څخه هم راغوښتل سوی (۱) په دې کښي دې ته اشاره ده چې دبنمنې شروع وښوایه له خوا څخه نه د بنو هاشم له طرفه .

هاشم له واده وروسته خوورځي په مدينه منوره کې پاته سو سلمی اميداوره سوه چې له دې څخه عبدالمطلب پيداسو کله چې عبدالمطلب پيداسو نو په سر کې يې يو وينسته سپين وو له دې وجهی څخه شيبه نوم پرکيښودى هاشم له قافلى سره غزی ته ولاړی له رسيدو سره هم هلته وفات سو او هم هلته په غزه کې بنځ سو (۱)

عبدالمطلب : يا شيبه الحمد!

د عبدالمطلب خپل نوم شيبه الحمد وو ډير زيات بناسته وو يو شاعروايي :

عَلَى شَيْبَةَ الْحَمْدِ الَّذِي كَانَ وَجْهُهُ..... يُضِيءُ ظُلَامَ اللَّيْلِ كَالْقَمَرِ الْبَدْرِي

د خورالسم د سپوږمۍ په خير د شيبه الحمد مخ د شپي تياره رڼا کوله (زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۱)
د عبدالمطلب لفظی معنی دمطلب مریئ د هاشم له مریني وروسته د شيبه مور په مدينه منوره کې دخپل پلار په کورنۍ بڼی خزرچ کې کونډه پاته سوه ، کله چې شيبه لږ لوی سو نودده آکا مطلب د شيبه دراوستلو لپاره له مکې مکرمې څخه مديني منوري ته ولاړی دوی دواړه دمکې ښارته ورسيدل مکې ته دننوتلو په وخت کې شيبه دخپل آکا شاته پراوښ باندی سپور وو د شيبه جامی اوکالی خیرن اوپه خاورولړلي وو اویتيم والی يې له مخ څخه ښکاره کيدی خلکوله مطلب څخه پوښتنه وکړه چې داڅوک دی مطلب دشرم په وجه وويل چې دازما مریئ ده له دې کبله چې خلک پیغورورنه کړی چې وزاره يې په داسی خیرنوجامو کې دی نوڅکه شيبه په عبدالمطلب سره مشهور سو ، مطلب چې کور ته ورسیدی وراره ته يې بناسته جامی واغوستلی اوخلکوته يې وويل چې دازما وراره دی (۲) ، ابن سعدپه طبقات کې روايت کوی چې عبدالمطلب په ټولوقريشو کښي ترټولوزيات بناسته اوناوک وو او ترټولو ډير ځواکمن او هلو ورتړټولو ډير حلیم اوزغم لرونکي او ترټولو سخی او عزتمنداوترټولو ډير لږ شر او فتنی څخه ليري اود قريشو يو منل سوی مشراوسردار وو (۳)

د عبدالمطلب سخا دخپل پلار هاشم څخه هم زیاته وه د عبدالمطلب میلستيا يواځی انسانانوته نه بلکهي مرغان اوحيوانات هم رسيدله له دې امله عربونوموړی دفياض ډير زيات سخی اومطعم طير السماءيعنی داسمان مرغانوته خوراک ورکونکي په نومونويا داوو ، شراب يې پرځان حرام کړی وو کله به چې دروژي مبارکه مياشت راغله نوپه ځانگړی ډول به يې فقيرانواوييوزله ته خوراک ورکوی غارجرأ کښي ترټولومخکې خلوت اويواځی والی عبدالمطلب کړی دی (۴)

(۱) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۱ صفحه ۴۵ / ۴۶

(۲) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۴

(۳) الطبقات الکبری جلد ۱ صفحه ۵۱

(۴) زرقانی جلد ۱ صفحه ۷۱

د زم زم شاه او عبدالمطلب خوب :

د جرهم قبيله په اصلی وطن یمن کې اوسیدله په یمن کې وچکالی راغله بنی جرهم د ژوند په لټون کې له یمن څخه ووتل ناڅاپه یې په لاره کې له اسماعیل عليه السلام اودهغه له مور مبارکي بی بی هاجری سره د زم زم له کوهی سره نژدی ملاقات وسو د جرهم د قبیلې داځای خوښ سو او هم دلته یې واپړول او بیاڅه موده وروسته اسماعیل عليه السلام په همدی قبيله کې واده وکړی اوله پیغمبر کیدو وروسته عمالقه او جرهم دواړه یمن ته ولیږدول سو دیوسلو شلو کالو په عمر اسماعیل عليه السلام وفات سو او په حطیم کې له خپلی مور سره ښخ سو د اسماعیل عليه السلام تر وفات کیدو وروسته دده د وصیت برابر دده زوی قیدار د کعبی شریف مشر او واکمن سو همدا سلسله روانه و او بنوا اسماعیل د کعبی شریف واکمن وو څه وخت وروسته د بنوا اسماعیل او جرهم قبیلې په مینځ کې جگړه مینځ ته راغله آخر جرهم قبيله زور وړه سوه او په مکه مکرمه کښی د جرهم قبیلې حکومت قائم سو خو ورځی وروسته جرهم قبیلې پر خلکو ظلمونه شروع کړه ظلم دې کچی ته ورسیدی چی د اسماعیل عليه السلام اولادونه له مکې ووتل او په شاوخوا سیمو کې آباد سو د جرهم قبیلې ظلم او زیاتې اوفسق او فجور اود بیت الله شریف بی حرمتی ترحدواو ښتله نوله هر لوری څخه د عربو قبیلې دمقابلې لپاره پاڅون وکړ او جرهم قبيله یې دې ته مجبوره کړه چی دمکې څخه ووزی څوڅه وخت چی وتله نو د کعبی شریفی شتمنی یې د زم زم په شاه کې پټ کړه او زم زم شاه یې داسی بنده کړه چی له ځمکې سره هواره سوه او هیڅ نوم اونښان یې پاته نه سو د جرهم قبیلې له وتلو وروسته بنوا اسماعیل بیرته مکې ته راغلل او په مکه کې میشت سو خو زم زم شاه ته هیچا هم توجه ونه کړه دوخت په تیریدو سره دهغې نوم اونښان هم ورک سو خو کله چی دمکې مکرمی حکومت او مشرتوب د عبدالمطلب ولاس ته ورسیدی اود الله جل جلاله اراده وه چی د زم زم شاه چی له ډیره وخته څخه بند کړی ؤ بیا ډیر ته راښکاره کړی نو د ښو خوبو په ذریعه عبدالمطلب ته د دغه ځای کیندلو حکم وسو او د دغه ځای نښی نښانی یې په خوب کې وروښودل سوی عبدالمطلب خپله خپل خوب داسی بیانوی

زه په حطیم کې ویده وم یو څوک زما خواته راغلی او ماته یې په خوب کې وویل (اخْفِزْ بَرَّةَ بَره وکینده ما پوښتنه وکړه وَتَابَرَتْ بَره څه ته وایې هغه سړی روان سو ، بله ورځ بیا همدلته ویده وم چی په خوب کې می هم هغه سړی ولیدی اوراته وایې اخْفِزِ النُّضْنَةَ مضنونه وکینده ، ما پوښتنه وکړه مضنونه څه شی دی هغه سړی بیا روان سو ، په دریمه ورځ بیا

دغه سري په خوب کې راغلي اوراته وايي احقر طيبة طيبه وکينده ، ماورته وويل ،
مالطيبة ، طيبه څه شئ دى هغه سري بياروان سو ، په څلورمه ورځ بيا زه دلته ويده وم په
خوب کې هغه سري راته وايي زمزم ، زم زم وکينده ما وويل ومازم زم زم زم څه شئ دى
هغه جواب راکړى : (لَا تَزِدُ أَبْدًا وَلَا تَزِدُ تَسْقَى الْحَجَّجِ إِلَّا عَقْلًا) (۱)

زمزم داوبو شاه دى چى ددې اوبه نه بنديږي اونه کميږي بيشميره حاجيان اوبه کولای سى
اوبيا يې ددغه ځای څه نېسي نېساني هم راوښودلى چى دغه ځای وکينده په دې طريقه په
واروارد خوب په ليدلوسره اود نېسانوپه ښودلوسره زما يقين راغلى چى دا خوب رښتيا
خوب دى عبدالمطلب قريشوته خپل خوب بيان کړى اووې ويل چى زما ددغه ځای
دکيندلو اراده دى قريشو دده دخبري مخالفت وکوى خو عبدالمطلب دمخالفت څه
پرواونه کړه کولنگ اوييلچه يې راواخيستل اودخپل مشر زوى حارث سره هلته ولاړى
اود نېسانو برابر يې دزمزم دڅاه کيندل پيل کړه عبدالمطلب به څاه کيندله او حارث به
خاوره اړوله له درې ورځو وروسته اوبه ښکاره سوي عبدالمطلب له ډيرى خوشحالى
څخه دالله اکبر ناره وکوله اودايې وويل (هَذَا طَوًى اساعيل) داداسماعيل ﷺ څاه دى

له دې وروسته عبدالمطلب دزم زم شاوخوا څو حوضونه جوړکړه چى هغه به يې دزم زم
داوبو څخه ډک کړل او حاجيانوته به يې ورکولى يوشمير کين کښانو د اشارت پيل کړى
چى دشپى به يې دغه حوضونه خرابول کله چى به سهار سو نو عبدالمطلب به هغه بيرته
جوړول آخر له دې خلکو ډير تنگ سو اوله الله ﷻ څخه يې دا دعا وغوښتله :

(اللهم انى لا احلها لغسل ولكنى لشارب حل) ژباړه : اې الله ﷻ زه د زم زم په اوبو باندې
خلکو ته دغسل اجازه نه ورکوم يواځى دڅښلو اجازه ورکوم .

سهار له راپورته کيدو سره سم عبدالمطلب اعلان وکوى چى لدې وروسته به څوک
دزمزم په اوبو غسل نه کوى وروسته به چى چادحوض دخرابولو اراده وکړه هغه به خامخا
په څه ناروغۍ اخته کيدى کله چى داسى ډيرى پېښي مينځ ته راغلى نوکين کښانو
دعبدالمطلب دحوضونول پرېښودل ددې پېښي پوره تفصيل په طبقات الكبرى لابن سعد صفحه ۱۴۹
اوخصائص كبرى صفحه ۴۳ او صفحه ۹۴ جلد ۱) اوالبدايه والنهاية لابن كثير جلد ۲ صفحه ۲۴۴ کښي ذکر دى

(۱) طيبه ، مضمونه ، اوبړه ، داتول دزم زم لقبونه اوصفتونه دى طيبه معنى پاکه اوبړه معنى فراخه اومضمونه
معنى دېخل قابله به ښوشيانوکي انسان دېخل اوکنجوسي څخه کار اخلى اود زم زم اوبه خو ډيرى پاکى اود ډيرى
فراخى هم دى اود ډيرى زياتي ارزښتناکى هم دى وکافر اومنافق ته په ورکولو کې بايد دېخل وسى ځکه دا اوبه
دمؤمن دپاره مناسبى دى دکافر اومنافق دپاره نه دى مناسبى .

د عبدالمطلب نذر

د زم دڅاهه د کیندلو په وخت کې د عبدالمطلب دیوه زوی حارث څخه پرته بل مرستندوی او ملگری نه وو له دې کبله ده پر ځان نذرومنی چې که الله ﷻ ماته لس زامن راکړل او دوی لویان سوه اوزما ته په دوو قوی سوی نویوزوی به د الله ﷻ په نوم ذبحه کوم ، څه وخت چې الله ﷻ دده دا ارمان او هیله پوره کړه اولس زامن یې ورکړه نویوه ورځ د کعبې شریف مخ ته ویده وو او په خوب کې یې ولیدل چې یوسړی ورته وایي :

(یا عبدالمطلب او بنذرک لرب هذا البيت)

ژباړه : ای عبدالمطلب کوم نذر چې تادې کور د مالک په نامه منلی وو هغه پوره کړه . عبدالمطلب له خوبه راوښ سو او ټول زامن یې رایوځای کړل او دخپل نذر او خوب خبره یې دوو ته وکړه ټول په یوه خوله وویل (او بنذرک و افعلا ماشت) ژباړه :

خپل نذر ورکړه او څه چې ستا خوښه وی هغه وکړه ..

عبدالمطلب د ټولو زامنو په نامه قرعه اندازی (هسکه) و اچوله پچه د عبد الله په نامه وخته اوله عبد الله سره عبدالمطلب تر ټولو ډیره مینه درلوده عبد الله یې تر لاس و نیوی چاره یې له ځان سره واخیستله او د قرباني ځای ته یې بوتلی د عبد الله خویندو چې ولیدی په ژړا سوی او په دوو کې یوی عبدالمطلب ته وویل چې پلاره ته دلسو اوښانو او عبد الله هسکه سره وکړه که پچه داوښانو په نوم وخته نولس اوښان قرباني کړه اوزموږ ورور پرېږده په دغه وخت کې دیوی انسان دیت لس اوښان ووکله چې عبدالمطلب هسکه و اچوله پچه بیا د عبد الله په نامه وخته ، عبدالمطلب به لس لس اوښان زیاتول او هسکه به یې اچوله خو پچه به د عبد الله په نوم راختم ترڅو چې سل اوښان ته ورسیدی کله چې سل پوره سو نو پچه داوښانو په نوم وخته په دې وخت کښي عبدالمطلب او ټولو حاضر و خلکو د الله اکبر نعره وکړه خویندو خپل ورور عبد الله تر لاس نیولی بوتلی او عبدالمطلب سل اوښان د صفا او مروه تر منځ حلال کړه (۱)

ابن عباس ؓ فرمایي چې پخوا د مړی پور لس اوښان وو تر ټولو مخکې عبدالمطلب په قرشو او ټولو عربو کې دا طریقه رواج کړه چې د مړی پور سل اوښان دی اونبی کریم ﷺ هم همدا طریقه جاری کړه له دې پیښي وروسته عبد الله د ذبیح په لقب سره ونومول سو اوله همدې کبله نبی کریم ﷺ ته ابن الذبیحین یعنی د دوو قربان سویوزوی وایي معاویه ؓ فرمایي یوه ورځ موږ د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر وو یو کوچی راغلی او هغه ﷺ ته

يې په داسې الفاظو خطاب وکړی، یا ابن الذبیحین، نبی کریم ﷺ په شنډانو کې وخنډل، معاویه ؓ چې کله ددې حدیث له بیانولو خلاص سو نو په ناستوخلکو کې یو سړی پوښتنه وکړه چې هغه دوه کسان چې ددوی د قربانۍ اراده سوی وه څوک دی؟ معاویه ؓ وویل چې یو عبد الله صاحب اوبل اسماعیل ؓ دی رواه الحاکم وابن الجری (۱)
علامه زرقانی فرمایې قریش چې به کله په غم اخته سو نو عبد المطلب به یې ټییر غره ته بوتلی دهغه په برکت به یې درحمت د باران دعاغوښته او ډیر ځله داسې سوی دی چې د قریشو ستونزی د عبد المطلب په برکت سره حل سوی دی.

د عبد المطلب عادت له عامو عربو څخه یښخی پیل وو خپل زامن به یې د ظلم او فساد څخه منع کول او د ښو خوینو بلنه یې ورکوله له سپکو او ذلیلو کارو څخه یې منع کوله عبد المطلب به د ژمنې پوره کولو حکم کوی اوله مجرمو ښځو لکه خور، ترور، خاله، عمه او داسې نوروله نکاح کولو څخه به یې منع کوله، له شراب، زنا، او د ژوندۍ نجونوله ښخولو یې منع کوله او پریت الله شریفی یې له لوڅ طواف کولو څخه یې خلک منع کول، د غلو لاس پرې کولو حکم به یې کوی (زرقانی جلد ۱/ص ۸۲).

داداسې کارونه دی چې په قرآن او حدیث کې ددې تصدیق او تائید ذکر سوی دی، په سیرت حلبیه کښي له ابن جوزي رحمه الله څخه را نقل سوی دی چې عبد المطلب چې کوم کارونه کول په قرآن او حدیث کښي دهغو ډیرو کارو حکم راغلی دی د مثال په ډول نذر پوره کول، د مجرمو ښځو سره د نکاح حراموالی، د غله لاس غوڅول، د ژوندۍ نجونې له ښخولو څخه منع کول، د شرابو او زنا حراموالی، پریت الله شریفه باندې له لوڅ طواف کولو څخه منعه، د ابن جوزي خبرې پای ته ورسیدی.

ددې پیښو او حالاتو له لوستلو څخه دا خبره ډیره ښه روښانه کیږي چې څومره چې د نبوت زمانه رانژدی کیږي هغومره نابالده کارونه راښکاره کیږي په هغه کچه ښه خویونه، ښه آداب، انوار، او برکتونه اونا اشنا کارونه منیځ ته راځي خاص بیا د عبد المطلب د ژوند په حالاتو کې ځای ځای ښه خوبونه چې د پیغمبري پیل وور راښکاره کیږي عبد المطلب ته به چې کله څه پېښه سوه نو د خوب او الهام له لاری به هغه ته لارښودنه کیدله..

په صحیح مسلم کې له واثله بن اسقع ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: الله تعالی د اسماعیل ؓ له اولاد څخه ښو کنانه غوره کړل اوله ښو کنانه څخه یې قریش اوله قریشو څخه یې بنی هاشم اوله بنی هاشم څخه یې زه غوره کړم د ابن سعد په یو مرسل روایت کې دا الفاظ زیات دی چې بنی هاشمو څخه یې عبد المطلب غوره کړی،

دنبی کریم ﷺ ددې بیان څخه هیڅ کله فخر کول مقصود نه دی بلکې حقیقت حال ښکار کول مقصود دی ددې دپاره چې خلک دهغه ﷺ دمرتبې اودرجې څخه خبر سی اودالله ﷻ دلوی نعمت بیانول اوبښکاره کول مطلوب دی چې درب العالمین په سل هاووزره واره شکر دی چې زه یې له غوره او عزتمندی کورنۍ څخه رالیدلی یم فخر دې ته وایې چې خپله لویې بیانوی اودبل سپکاوی کوی خپل ځان عزتمند ورته ښکاری اوخلگ سپک حقیقت ښکاره کولو ته فخر نه وایې ، اوله دې پرته په انبیاء ﷺ او اولیاء الله کې فرق داوی چې اولیاء الله باندې دخپل کمال ښکاره کول واجب اولازم نه وی بلکې ډیروخت دولی لپاره خپل ولایت ښکاره کول هم زیانمن وی ، مگرکه یووخت څه دینی گټه دهغه دښکاره کولو غوښتنه کوی ، بل داچې په پیغمبر ﷺ باندې دالله ﷻ له خوا دافرض وی چې هغه دخپل نبوت اورسالت په شان دخپلو ورکړو کمالاتو هم ښکارندویې وکړی ددې لپاره چې امت دهغه له مرتبې څخه خبر سی اودهغه دکمالاتو څخه گټه واخلي ، اودهغه په موصوف ذات کې هیچاته هیڅ شک اوشبه پاته نه سی ، الله ﷻ دې نه کوی چې دکوم بد نصیبه دپاره دایمان دخرابولو ذریعه جوړه نه سی اوددې لپاره لکه څرنگه چې دهغه په نبوت اورسالت باندې ایمان لری دغه ښکاره به دهغه په غوره والی اوپه هر حیثیت سره پرسپښلتیا باندې هم ایمان لری ، له همدې کبله په حدیث شریف کې راغلی دی :

(اناسید ولد آدم ولا فخر) وپاره : زه دټولو انسانانو سردار یم اودادفخر په ډول نه وایم بلکې دتبلیغ په ډول وایم اودالله ﷻ حکم دی الله ﷻ فرمایې :

(يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ (سورة مائدة آیت ۶۷)

ژباړه :اې پیغمبر ﷺ ته هغه څه خامخا خلکو ته ورسوه کوم چې دالله ﷻ له لوری تاته رسېدلی دی اوکه بالفرض تاداسی ونه کړل نوته پوه سه چې تادالله ﷻ پیغام نه دی رسولی یعنی زه په دې حکم باندې دعمل کولو په خاطر دخپلې پیغمبرۍ اورسالت په شان دخپلې سرداری اعلان هم کوم هیڅ کله می فخر اولوی مقصد نه دی

په یو حدیث شریف کښي راځی چې نبی کریم ﷺ وفرمایې ، چې جبرائیل ﷺ ماته دایمان وکوی چې ماله مشرق تر مغربه پوری ټوله ځمکه وکتله خوتربني هاشم می غوره څوک پیدا نه کړه دا حدیث امام طبرانی اوامام احمد هم روایت کړی دی ..

حافظ عسقلانی فرمایې چې ددې حدیث دصحت نښي اوآثار یی څی ښکاره دی (۱) حکیم ترمذی فرمایې :چې جبرائیل امین ﷺ دپاکو نفسونوپه لټون کې په ټوله ځمکه

کې وگرزیدې او د جهالت تیاری خپری وی له دې کبله جبرائیل عليه السلام و ظاهرې افعالو او کارو ته ونه کتل بلکې فطرت او استعداد ته یې وکتل په دې اعتبار سره یې دعامو عربو څخه په عام ډول اوله بنی هاشم څخه په خاص ډول زیات غوره څوک پیدانه کړی په دغه وخت کې عربو د ټولې نړۍ پر قوم باندې له څو وچه غورو والی درلودی او هیڅ یو قوم هم له دوی سره برابر او مساوی نه وو.

(۱) عرب دنړۍ تر ټولو ټبرو غوره قوم دی دحسب او نسب په اعتبار سره

په عربو کې به د نسب پیژندنې دومره هڅه کیدله چې انسان خو پر پریده د آسانو نسب نامې به یاد وی دابه هم یاد ساتل سوی وو چې څوک د ازادۍ بنځی له نس څخه دی او څوک د مینځی له نس پیدا سوی دی او چاد شریفی بنځی شیدی رودلی دی او چاد زلی بنځی لکه د سلمة بن اکوع رضی الله عنه له دې وینا څخه چې معلومېږي (انا ابن الاکوع والیوم یوم الرضع) زه د اکوع زوی یم او نن به معلومه سی چې چا د اصیلی او ازادۍ شریفی بنځی شیدی رودلی دی او چاد وینځی، یو جاهل شاعر وایي

(لو کنت من زمان لم تستبح اهل... بنو اللقیطة من ذهل بن شیبانا...)

که زه دمازن قبیلې څخه وای نو دلاری څخه در اخیستل سوی بنځی زامنو چې ذهل بن شیبان قبیلې ته یې نسبت کېږي زما اړینان هیڅ کله نه وای لوټ کړی. د سپکاوی دپاره یې دوی په بنو اللقیطة؛ سره ونومول یعنی دوی د عزتمندی بنځی زامن نه دی بلکې دلاری څخه در اخیستل سوی بنځی زامن دی

عرب دنړۍ تر ټولو خلکو د دوره او غبتلی دی

دلوری اوزرورتیا یې وداسی کچی ته رسیدلی وه چې هغه وخت ټوله دنیا د قیصر او کسری تر لاس لاندې وه او ټول خلک د قیصر او کسری مریان وو خو عرب سره له دې چې بیوزله او مسکینان وو دهیچا تر لاس لاندې نه وو او نه د چامریان وو د زورورتیا اندازه یې دومره حده رسیدلی وه چې د عربیو غریب او فقیر به د څواکمنو او پیاوړو پاچاهانو په مخکې بیله ویری خبری کولی..

عرب دنړۍ تر ټولو خلکو ستاګونکي خلک دی

د سخاحال یې داوو چې دیو میلمه دپاره به یې روغ جوړ او بن حلالوی خپله به وږی اوسیدل خود میلمه وږی پاته کیدل به ناشونی وو..

عرب دنړۍ تر ټولو زړه اوبه حافظه لرونکي دی

د عربو د حافظې اوزیرکتیا شهرت په ټوله نړۍ کې خپور سوی وو د سل شعرو قصیده به یې په یو محل اوریدو سره یادیدله

غريب د نړۍ تر ټولو قومو غېر لمنند او ساتونکي دي

د غېر او ساتنې حال يې دا وو چې دخپل ځان ياد دخپلې قبيلې په معمولي بيعزتي باندې به يې خپل ځان او مال قربانوي خپل منځي جنگ جگړې به يې ډيرې په همدې وجه راتلې

غريب د نړۍ تر ټولو خلکو نصيب او بليغ قوم دي

فصاحت او بلاغت کښي هيڅ يو ژبه عربي ژبې ته نژدې کيدای هم نه سي بلکې اول خو په هيڅ ژبه کښي پر علم بلاغت باندې مستقل کتابونه نسته که وي نو هغه ټول د عربي ژبې له کتابو څخه نقل سوي دي او الله تعالى ددوئ په فطرت او خټه کې غوره کمال او ښه جوهر اخښلی وو خو د کم عقلي او ناپوهي په وجه به بيا ځايه ټينگيدل مگر د همدغه خويو او وړتيا مخ چې کله په تعليم رباني او تلقين رحمانی سره بدل سو نو همداجاهل قوم چې د عمل په لحاظ سره د حيواناتو څخه هم بد ترو و دوئ د ملائکو څخه هم افضل او غوره سو او همداقوم چې په قتل او لوټ مار بوخت وو څه وخت چې دوئ د الله ﷻ په لاره کې د قرباني او سرور کولو د پاره راپورته سول نو د آسمان ملائکه وو سپينې يا ژرې يا توري لنگوټي و تړلې او ددوئ د مرستې لپاره ددوئ له دښمنانو سره د جهاد لپاره حاضر سو بهر حال عرب که څه هم دخپلو کړنو او کارو په لحاظ سره په هغه وخت ښه خلک نه وو خو د ښو اخلاقو او وړتيا او استعداد او آزادي خوښولو په لحاظ سره دغه وخت ډير غوره خلک وو (۱) د عملو اصلاح آسانه دي خو دخوې او فطرت بدليدل گران کاردی له دې کبله الله ﷻ د نبوت او پيغمبرۍ د پاره دغه کورنۍ غوره کړه ددې لپاره چې ددې قوم څخه چې کوم پيغمبر ﷺ پيداسي هغه به د ښو اخلاقو او روغ فطرت خاوند وي ځکه د پيغمبر ﷺ د پاره د ښو اخلاقو خاوند کيدل ضروري او لازمی دی ددې د پاره چې هغه د بل چا اصلاح وکوي

عبد الله صاحب :

حافظ عسقلانی وايي چې عبدالله د نبي کریم ﷺ د پلار نوم دی او په دې کې دهیچا اختلاف نسته (۲) دا هغه نوم دی چې د الله ﷻ تر ټولو نومونو ډير خوښ دی لکه چې په حديث شريف کې راغلی دی چې د الله ﷻ په نزد تر ټولو ډير غوره دوه نومونه دي يو عبدالله او بل عبد الرحمن (رواه مسلم) او دا ځکه چې لفظ د الله اسم اعظم دی لکه چې دامام ابو حنيفه النعمان رحمه الله څخه نقل سوي دی او امام طحاوی په مشکل الاثار جلد ۱ صفحه ۶۳ کې په خپل سند سره بيان کړی دی اسم اعظم است الله العظيم..... جان جان و هي اعظم ريم

(۱) قال الحافظ ابن تيمية ليس فضل العرب وقرش وبنی هاشم بمجرد كون النبي صلى الله عليه وسلم منهم وان كان هذا من الفضل بل هم في انفسهم افضل اى باعتبار الاخلاق الكرام والفصال الحميدة واللسان العربى وبذلك يثبت للنبي صلى الله عليه وسلم انه افضل نسا ونسبا والالام الله وورقانى جلد ۱ صفحه ۲۹

(۲) فتح الباري جلد ۷ صفحه ۱۲۴

ټوله اسماء الحسنی داسم دالله تابع دی دالله ﷻ له اسم وروسته درحمن مرتبه لوړه دی لکه چې دالله ﷻ ارشادددې دلیل دی (قُلْ اِذْعُوا إِلَهَ اَوْ اِذْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيُّمَا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی) (آیت سورة الاسراء) ورته ووايه الله ﷻ راوبولی یارحمن راوبولی ..
له دې کبله دادوه نومونه ترټولو غوره دی لومړی عبدالله چې اسم اعظم ته مضاف دی دویم عبدالرحمن چې اسم صفت ته مضاف دی اودده مرتبه له اسم اعظم څخه وروسته دی کیدای سی چې د عبدالله دزوکړې په وخت کې د عبدالله په زړه کې په خاص ډول دا خبره لویدلې وی چې ددې عزت مند زوی نوم یې داسی غوره نوم کیښودی چې دالله په نزد ترټولو نوموړی ډیر غوره نوم دی

عبدالله صاحب له بی بی آمنی سره څه وخت واده وکوي ؟

عبدالمطلب صاحب چې کله د عبدالله صاحب ددغه څخه خلاص سو نودده دواډه کولو په فکر کې سو، بنو زهره قبيله چې دنسب په لحاظ یې ځانگړی ځای درلودی عبدالله مطلب په بنو زهره قبيله کې دوه بن عبد مناف لور ته چې دهغې نوم بی بی آمنه وه اود خپل آکا وهیب بن عبد مناف په پالنه کې وه د عبدالله دنکاح پیغام ولیږی اود وهیب لور هاله ته یې چې دبی بی آمنه دتره لور وه دخپلې نکاح پیغام ولیږی په یوه مجلس کې دواړه نکاح وی وسوی حمزه ؓ دهاله له نس څخه دی او په خپلوی کې دنبی کریم ﷺ اکاهم دی اورضاعی ورور یې هم دی (۱)، ابن عباس ؓ فرمایې کله چې عبدالله مطلب خپل زوی عبدالله دنکاح لپاره له ځان سره بوتلی نوپه لاره کې په یوې یهودی زړې ښځې باندې تیر سو دهغې نوم فاطمه بنت مرو و او په تورات اوانجیل ډیره ښه خبره وه دهغې چې کله د عبدالله په مخ کې د نبوت رڼا ولیده نو خپل ځان ته یې راوبلی اودایې وویل زه له تا څخه سل اوښان قربانوم عبدالله په ځواب کې داشعرونه ورته وویل ::

(اُمّ الحرام فالسّات دونه :: والحل لاهل فاستبینه ::) ژباړه : له حرام کار کولو څخه مرگ راته آسانه دی ، اوداسی کاریځی حلال نه دی چې هغه زه ښکاره کړم ،

فکیف بالامر الذی تبغینه :: یحیی الکریم عرضه ودینه ::

ژباړه : کوم ناروا کار چې ته غواړی هغه له ما څخه څرنگه وکړل سی شریف نفس لرونکی انسان خود خپل عزت اودین پوره ساتنه کوی .

عبدالله صاحب چې کله له بی بی آمنه سره نکاح وکړ نو بیرته په هم هغې ښځې باندې تیر سو هغې پوښتنه وکړه اې عبدالله ته چې ددې ځای څخه ولاری نو چیرې پاته سو عبدالله صاحب ورته وویل مادوه بن عبد مناف له لور آمنی سره نکاح وکړه اوله نکاح

وروسته درې ورځې هلته پاته سوم هغې يهودي ښځې چې داواوريدل وې ويل والله زه بدکاره ښځه نه يم ستا په تندۍ کې مې د نبوت رڼا وليده ماغوښتل چې دارڼا زما خواته را سي خواله ﷺ چې چيرې وغوښتله هلته يې دارڼا کښنودله ، داروايت په دلائل ابې نعيم کې په څلورو (۱) طريقوسره او په طبقات ابن سعد کې په دريو (۲) طريقوسره يادسوي دي او ددې روايت يوشمير راويان ضعيف او کمزوري دي خو کوم روايت چې په ډيرو طريقوسره راسي که بالفرض ددې روايت د سند هر راوي يواځې يواځې هم ضعيف وي بيا هم د محدثينو په نزد مقبول او د منلو وړ دی ..

له بيلا بيلو راوړدو روايت راوړل د حسن لغيره تر درجه پورې رسېږي او د کوم روايت چې يوشمير راويان ضعيفه وي او روايت په بيلا بيلو راوړل سوي وي ددې په مقبول او معتبر کيدو کې څه شک کيدای سي او داروايت په تاريخ طبري جلد ۲ صفحه ۱۷۵ کې هم په سند سره ذکر دی چې ددې روايت ډير راويان د بخاري راويان دي

عبدالله صاحب د تجارت د پاره له قافلي سره شام ته ولاړي په لاره کې د ناروغي له کبله په مدينه منوره کې پاته سو قافله چې کله مکې ته بيرته راغله نو عبدالمطلب پوښتنه وکړه چې عبدالله چيرې پاته سو د قافلي خلکو ورته وويل چې د ناروغي په وجه دخپلي خسرگني کره په مدينه کې پاته سو عبدالمطلب سمدستي خپل مشر زوي حارث مديني ته وليږي مديني ته له رسيدو سره سم خبر سو چې عبدالله صاحب وفات سوي دي يوه مياشت نا جوړه وو اوله وفات کيدو وروسته په مدينه منوره کې د نابغه په نامه ځای کښي ښخ سو حارث بيرته راغلی او عبدالمطلب او نور خپل خپلوان يې له دې پېښي خبر کړل دوې ټول خفه او غمجن سو .. (۳)

له قيس بن مخزومه څخه نقل سوي دي وايي چې نبی کریم ﷺ لا دمور په نس کې وو چې عبدالله صاحب وفات سو .. قال الحاكم هذا حديث على شرط مسلم .. و اقره الذهبي (۴)

د وفات کيدو په مهال د عبدالله صاحب په عمر کې اختلاف دی څوک وايي چې د ديرش کاله وو او څوک وايي چې د پنځه ويشت يا اته ويشت يا اتلس کاله وو صحې دادی چې دمړينې په وخت کې اتلس کلن وو او علامه سيوطي رحمه الله هم دې ته ترجيح ورکړي ده (۵) دمړينې په وخت کې عبدالله صاحب پنځه اوښان اوڅه بزي او پسونه او يوه مينځه چې دهغې نوم برکته او کنيه يې ام ايمن وه د اشيان يې په ميراث پريښودل ..

(۱) دلائل ابې نعيم جلد ۱ صفحه ۳۸

(۲) طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۵۹

(۳) زرقاني جلد ۱ صفحه ۱۰۹

(۴) مستدرک حاکم جلد ۲ صفحه ۲۰۵

(۵) زرقاني جلد ۱ صفحه ۱۰۹

د پيلانو په ملتيا پر مکه مكرمه د بريد كولو پيښه

دنبی کریم ﷺ ترزو کړی پنځوس یا پښځه پنځوس ورځې مخکې د اصحاب د پيلانو لرونکو د هجوم راوړلو پيښه منع ته راغله چې په سیرت او تاریخ کې مشهوره قصه دی او په قرآن کریم کې د دې پيښې په اړه یو خاص سورت نازل سوی دی تفصیلی قصه د تفسیر په کتابو کې ذکرده ، لنډه دا چې د حبشی د پاچا نجاشی له لوري د یمن والی د ابرهه په نامه یو سړی وو کله چې ده ولیدل چې د عربو ټول حکم د بیت الله شریف د حج لپاره مکی مکرمی ته ځي او د کعبې طواف کوی نو ده دا وغوښتل چې د عیسایي مذهب په نامه یو لویه آبادی جوړه کړی چې د یربنا ښار ته او نقش لرونکي وی د دې دپاره چې عرب ساده کعبه پرېږدي او د دې مصنوعی او ښار ښار جوړی سوی کعبې طواف وکوی دوی د یمن په پلازمینه صنعاکې ډیره زیاته ښار ښار گمبده جوړه کړه عربو کې چې کله دا خبر ورسیدی سمدستی د کنانه قبیلې یو سړی هلته ولاړی او په هغې کې یې غټی بولی وکړی او و تېښتیدی ، دا دابن عباس رضی الله عنه څخه روایت سوی دی ، او یو شمیر نور بیا وایي چې د عربو ځوانانو د هغې شاوخوا اور بل کړ باد هغه اور پورته کي او د دوی د دروغو په کعبه کې ولگیدی د دروغو جنو کعبه وسوځیدله او ابرهه سوه ابرهه ډیر په غصه سو او قسم یې وکوی چې بیت الله شریف به هرو مرو وړانوم په همدې نیت یې دمکې پر لوري فوځ ته د تلو امر وکړ په لاره کې چې د عربو څومره قبیلو جگړه وکوله هغه یې تر تیغ تیر کړه تر څو مکی مکرمی ته راوورسیدی لښکر او فیلان هم ورسره وو دمکې په شاوخوا کې دمکې دخلکو حیوانان خریدل د ابرهه لښکر هغه حیوانان په غنیمت ونيول په دوی کې دوه سوه ۲۰۰ او ښان دنبی کریم ﷺ د نیکه عبدالمطلب هم وو په دغه وخت کې د قریشو سردار او د کعبې شریفی دخونی واکمن او د موار عبدالمطلب وو کله چې ده ته د ابرهه خبر ور سیدی نو قریش یې راجمع کړل او ورته وې ویل مه ویرېږی مکه مکرمه خالی کړی ځکه کعبه هېڅوک نه سی وړانولای دا دا الله ﷻ کوردی هغه به خپله د کعبې ساتنه کوی تردې وروسته عبدالمطلب د قریشو له مشرانو سره یوځای د ابرهه د ملاقات لپاره ولاړل ابرهه ته خپل لښکر خبر ورکړ ابرهه د عبدالمطلب ډیر ښه هرکلی وکوی الله تعالی عبدالمطلب ته بی مثال ښار ښار اوزینت او ډیر هیبت او دبدبه او عزت ورنصیب کړی و او دده په لیدلو به هر سړی په ویره کې وو ابرهه چې عبدالمطلب ولیدی و ویریدی او په ډیر عزت او درناوی سره مخې ته راووتی دا څو یې مناسبه ونه گڼله چې څوک له ځان سره پر خپل تخت باندې کښیوی خو د هغه د عزت او درناوی لپاره یې دا وکړل چې خپله له تخت څخه را کښته سو و پر غولي باندی له دوی سره کښتې دخبرو په وخت کې عبدالمطلب له ابرهه څخه دخپلو اښانو د سپارلو غوښتنه وکړه ابرهه په ډیر تعجب سره ورته وویل ډیره

د حيرانتيا خبره ده چي ته له ما دخپلو اوبسانو غوښتنه كوي اودكعبې په هكله چي ستا استاد پلار نيکه دين او مذهب خاي دي تاددي په هكله هيڅ خبره ونه كړه عبدالمطلب په جواب كې ورته وويل (اَنَّا رَبُّ الْاَزَلِ وَبَلَيْتُ رَبِّ سَيِّئَتُهُ) ژباړه : زه داوبسانو مالک يم ځكه مې داوبسانو غوښتنه وكړه اودكعبې مالک الله ﷻ دى هغه به خپل كور په خپله وساتي ، ابره له څه چوپتيا وروسته د عبدالمطلب داوبسانو د ورسپارلو حكم وكړ عبدالمطلب خپل اوبسان راوستل راغلي او قريشوته يې وويل چي مكه پرېږدي ده ټول اوبسان دكعبې نذر كړه او څه خلك يې له ځان بوتلل اودكعبې پر دروازه باندې ودرېدي او ټولو په زاري سره دعا وغوښته عبدالمطلب دغه وخت دا دعا يېه شعرونه وويل ::

(لَا هُمْ اِنَّ التَّوَّابِينَ رَحْلَهُ فَاَمْنَعُ رَحَاكَ)

اې الله ﷻ بنده دخپل كور ساتنه كوي ، اوته دخپل كور ساتنه په خپله وكوي

(وَالصُّرُّ عَلَى آلِ الصَّلِيبِ وَعَابِدِيَهُ الْيَوْمَ اَلَك)

اوته كومك وركړه پر صليبانو باندې اود صليب پر عبادت كونكيو باندې

(لَا يَغْلِبَنَّ صَلَيبُهُمْ وَمَخَالَهُمْ اَبْدًا مَخَالِكَ)

ددوي صليب اوددوي تدبير ستا پر تدبير باندې هيڅ كله هم نه سي غالب كيداي

جَزُوا جَمِيعَ بِلَادِهِمْ وَالْفَيْلُ كَيْ يَسْتَوِا عِيَاكَ

لښكر اوفيلان يې راخيژولي او راوستلي دي ددې دپاره چي ستا بنديگان بنديان كړي

عَنْدُوا جَاكَ بِكَيْدِهِمْ جَهْلًا وَمَارَقَبُوا جَلَاكَ

ستا د حرم د بربادي په اراده راغلي دي اودا اراده ددوي د ديري كم عقلي له وجه څخه ده

دوي ستادلويي او عظمت خيال ونه ساتي

عبدالمطلب له دعا وروسته له خپلو ملگرو سره يوځای غره ته وختي ابره خپل لښكر

اوفيلانوته دكعبې دورانولواوړوكوي ناڅاپه دالله ﷻ په امر سره دوږو وږو مرغانو

سيلونه رانېكاره سوډهر مرغه په مېنو كه او پنجه كې وري وري ډبري وي چي يو واړي

په لښكر باندې راوورولي دالله ﷻ په قدرت سره هغه ډبري دگوليو (يعني دنن زماني

دټوپك) دمرميو كاروركي دهر فوځي پرسر چي به ولويده لاندې به ترووتله پرچاچي به

دغه ډبره ولگيده هغه به خامخا مړ كيدي ، لنډه داچي په دې طريقه دا بره لښكر ټول تباه

او برباد سو ابره په بدن داني رانېكاره سوي په ناروغي اخته سواو دده ټول بدن

وشوړېدي اود بدن څخه يې نوونه بهيدل شروع سو يو په بل پسې دهغه اندامونه غوڅيدل

او غورزيدل آخر دهغه سينه وچاوديدله اوزړه يې دباندې راووتې اوابره هم په آخره

سلگي سو كله چي ټول مردار سو نواله تعالي يوسيلاب راوستي او ټول يې يو وړل

اوسمند رته يې ورتوي كړه ﴿فَقَطَّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْعَنْدُ لَوْلَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ آيت سورة

(الانعام) الله لره دې حمد او ثنا وي چي تيري كونكي قوم يې له رښېنوايستي (۱)

(۱) زرقاني جلد ۱ صفحہ ۳۸۳-۳۹۰

ارهاص: دا اسماني نښانه د نبی آخري زمان ﷺ دراتلوعیبي اشاره اوغیبي اعلان وو دقریشو داغیبي مرسته اوساتنه یواځي ددې لپاره وه چی دادنبی آخري زمان چی په دنیا کې راتلونکی دی قبیلله اوکورنۍ ده اودالله ﷺ دقبلي متولی اوساتونکی دی له دې کبله دعادت خلاف ددوئ مرسته وسوه که دانه وی نودمذهب په لحاظ خودحبشه پاچا اودیمن پاچا دمکی ترقریشوبښه وو ځکه دمکی قریش مشرکین وو اودبتانوعبادت یې کوی، اودیمن او دحبشه خلک اهل کتاب اوعیسایان وو نومعلومه سوه چی دقریشو داغیبي مرسته اودبیت الله شریفی خلاف العادت ساتنه داتول دنبی کریم ﷺ دزوکړی برکت اوزیری وو دپیغمبری له دعوی وروسته چی دپیغمبر ﷺ په لاس دعادت خلاف کار ښکاره سی هغې ته معجزه وایې اوکوم خلاف العادت خبره چی دپیغمبر ﷺ وخت ته نژدی ښکاره سی هغې ته ارهاص وایې دارهاص معنی بُنیاد دی لکه څنگه چی داسی خلاف العادت خبری دپیغمبري بنیاد اوپیل وی له دې وجهی څخه ودې کارو ته ارهاص وایې . دابره دلښکر کشی اویادهغه دهلاکت اوبریادی پېښه دمحرّم الحرام په میاشت کې و سوه څه وخت چی دنبی کریم ﷺ دزوکړی وخت بیخی نژدی وو په دغه وخت کې داسی خلاف العادت خبری رابښکاره سوی داتولی خبری دهغه ﷺ دپیغمبری ارهاصات نښي نښانی اوزیری وو تردې پېښی پنځوس ۵۰-۵۵ ورځی وروسته نبی کریم ﷺ پیدا سو .

فائدة جلیلة: قال الماوردي في كتابه اعلام النبوة: اذا اختبرت حال نبيه صلى الله عليه وسلم وعرفت طهارة مولده علبت سلاله آباء كرام ليس فيهم مسترد بل كلهم سادة قادة وشرف النسب وطهارة البولود من شروط النبوة آ .

ژباړه : ماوردی په کتاب اعلام النبوة کې فرمایې اې مخاطبه کله چی تادنبی کریم ﷺ دپاک نسب حال معلوم کړ اودهغه ﷺ پاک نسب دې ښه وپېژندی نوته به خامخاه داخبره وپېژنی چی نبی کریم ﷺ دعزت مندو پلرو اونیکه گانو خلاصه دی اوهیڅوک هم دنبی کریم ﷺ دپلرونوپه لړۍ کې رزیل اوکښنه نسته ټول سرداران اومشران وو دنسب عزت اوپاک والی دپیغمبری له شرائطوڅخه دی .

دنبی کریم ﷺ ټول پلرونه اونیکه گان دخپلی زمانی هوښیاران سرداران اومشران وو ، فهم ، زیرکتیا ، ښه صورت ، ښه خوی ، ښه اخلاق اوبښه اعمال ، صبر ، زغم ، حلم ، سخا ، اوبه میلمستیا کې دوخت ځانگړی خلک وو دهرعزت اولوروالی ، سرداری او پرمختگ کانونه اوخزانی وی اودنیکه گانودنسب لړۍ خویې له ډیرواحادیثو اودصحا به کرامو ﷺ له خبرو معلومیږی چی په ملت ابراهیمی باندی وو لکه چی مخکې تیرسو اودکوموپلرونو اونیکه گانو په اړه چی په احادیثو کې یادونه نسته چی دوئ په ملت ابرا هیمی باندی ووکه نه نوددوئ حالت ددوئ دطربت اوطبیعت په رواغوالی باندی په ښکاره دلالت کوی

پیدائش (مبارکہ زیر نہ)

ددارو جهانو سردار محمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وصحبہ وبارک وسلم دفیلا نو دپینبی خُشہ پنخوس (۱) یا پنخہ پنخوس ورخی ورستہ دربیع الاول پہ اتم تاریخ ددوشنبہ پہ ورخ (۲) چی دکال ۵۷۰ میلادی داپریل میاشت ۔ ہ ہر بر دی پہ مکہ مکرمہ کی دسپیدو پہ وخت کی دابوطالب پہ کور کی پیداسو (۳) دزیریدو پہ تاریخ کی مشہور قول خودادی چی نبی کریم ﷺ پہ دوولسم دربیع الاول پیداسوی مگر دجمہورو محدثینو او مؤرخینو پہ نزد غورہ اوبہتر قول دادی چی نبی کریم ﷺ پہ اتم دربیع الاول پیداسو عبداللہ ابن عباس رضی اللہ عنہما اوجبیر بن مطعم رضی اللہ عنہم ہم ہمدغہ روایت نقل کری دی او ہمداقول علامہ قطب الدین قسطلانی غورہ کری دی (۴)

دعثمان (۵) بن ابی العاص رضی اللہ عنہ مور فاطمہ بنت عبداللہ واپی چی زہ دنبی کریم ﷺ دزوکری پہ وخت کی لہ بی بی آمنی سرہ وم پہ ہمدی وخت کی ماولیدل چی ٓول کور ٓہ رنا دک سو او ماولیدل چی داسمان ستوری کبستہ راخی ترٹھو چی زما د اگمان سو

(۱) مشہورہ غبرہ ہمدادی چی نبی کریم ﷺ دفیلا نو دپینبی خُشہ پنخوس ورخی ورستہ پیداسوی دی او ہمداعلامہ سہیلی غورہ کری دی او د محمد بن علی خُشہ نقل دی چی پنخہ پنخوس ورخی ورستہ پیداسو اوداقول بیا علامہ دمیاطی غورہ کری دی زرقانی جلد ۱ صفحہ ۱۳۰)

(۲) دجمہورو علماء ہمداقول دی چی رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دربیع الاول پہ میاشت کی پیداسوی دی او علامہ ابن جوزی رحمہ اللہ پہ دی باندی دعلماء اجماع او اتفاق نقل کری دی خینی واپی رسول اکرم ﷺ پہ ربیع الآخر کی اوخینی واپی پہ صفرہ کی اوخینی واپی پہ رجب کی اوخینی واپی پہ رمضان المبارک کی پیداسوی دی خوداتولی خبری کمزوری دی۔ زرقانی جلد ۱ صفحہ ۱۳۰)

(۳) عبداللہ بن العاص خُشہ روایت سوی دی چی نبی کریم ﷺ ددوشنبی پہ ورخ دسیدو دچاودیدو پہ وخت کی پیداسو زرقانی صفحہ ۱۳۳ جلد ۱ دراوایت کہ خہ ہم دسدنہ لحاظ سرہ ضعیفہ دی خو یہ دی سرہ پہ ٓولروایتو کی برابری راخی خُکھ لہ خینی روایتو خُشہ معلومی چی دنبی کریم ﷺ پیدائش پہ ورخ کی وسو اوخینی بیا واپی چی دشبی وسو خودسپیدو پر وخت دپیدا کیو پہ روایت کی دہام ویل سوی چی دشبی وسو اوداہم ویل سوی چی ددوشنبی پہ ورخ سہار وختی وسو لہ دی کبلہ نوکوم روایتونہ چی ددوشنبی پہ ورخ یاد سوی دی ہفہ ہم صحیح دی او یہ کوموروایتو کی چی ددوشنبی شپہ یاد سوی ہفہ ہم صحیح دی خُکھ پیدائش کہ خہ ہم دسپیدو پہ وخت کی سوی وی مگر دپیدائش اثار اونیشانی دشبی خُشہ شروع وی ابن عساکر اوزیر بن بکار دمعروف بن خربوز خُشہ روایت کوی چی نبی کریم ﷺ ددوشنبی پہ ورخ دلمر راختلو پہ وخت کی پیداسو، خصائص کبری جلد ۱ صفحہ ۵۱ ابن حبان دمعروف بن خربوز توثیق کری دی ابو حاتم فرمایہ دابن خربوز حدیث لیکل کیہی کذا فی الخلاصۃ و التہذیب (یوہ باریکی) دہدایت دلمر راختلو دیارہ دسپیدو وخت مناسب دی چی ددی پہ نیما یی ورخ کی دریدل پہ خلویبنت کالہ وروستہ وی واللہ اعلم قیل فی اسناد ہذا الحدیث یعقوب بن محمد (۴) زرقانی جلد ۱ صفحہ ۱۲۱)

(۵) عثمان بن ابی العاص ثقفی دثقیف لہ پلاوی سرہ دنبی کریم ﷺ پہ خدمت کی حاضر سو او پہ اسلام سرہ مشرف سو نبی کریم ﷺ پہ طائف باندی والی مقرر کر دحضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ دخلافت تروخت پوری نوموری پہ طائف باندی والی پاتہ سر ۔ پہ دال ۱۸ ہجری کی عصفاروق رضی اللہ عنہ دطائف پرخای عمان اوبہرین تہ ولہی اولہ والی مقرر سو ثقیف قبیلہ دمردت کی د خُشہ ہمدی عثمان بن ابی العاص رضی اللہ عنہ رلہ دہ خیل قہ رتہ ویل ای ثقیف تاسو ترٹھو وروستہ اسلام راوری لہ دی وچی داسلام خُشہ ہم او ری دہم پہ آخری شہو کی عثمان بن العاص رضی اللہ عنہ ہصرہ کی اوسیدل غورہ کرہ دحضرت معاویہ رضی اللہ عنہ دخلافت تروختہ ہلتہ پہ ہصرہ کی وواہ کہال ۵۱ ہجری کی پہ ہصرہ کی وفات سو ... (۱۸ صہ)

چې داستوري پرمارونه لويږي (۱) عرباض بن ساريه وايي چې در رسول الله ﷺ مور مبارکي بي بي آمنه پيدائش په وخت کې رڼا وليده (۲) اودهغې رڼا په وجه دشام ماڼۍ روښانه سوه داروايت په مسند احمد او مستدرک حاکم کښي هم ياد سوي دي ..

ابن حبان وايي داروايت صحيح دي اوددې په معنی په مسند احمد کې له ابو امامه څخه هم روايت نقل سوي دي فتح الباري باب علامات النبوة في الاسلام قال الهيشمي رواه احمد واسناده حسن وله شواهد تقويه ورواه الطبراني او په يوروايت کې راغلي دي چې دبصري ماڼۍ روښانه سوه

واژه: ستورخمکي ته ولي راکنسته سوځکه ودې اشاره وه چې اوس به ډير ژر دخمکي څخه دکفر او شرک تياره ليري سي اودهدايت اولارښودني په نور به ټوله ځمکه روښانه سي لکه چې الله تعالی فرمايي: **قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ (۱۵) يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۶) سورة مائدة**

ژباړه: رښتيا هم تاسو ته دالله ﷻ له لوري يوه رڼا دهدايت او يوروښانه کتاب راغلي چې دهغه په ذريعه الله تعالی داسي خلکو ته لاره ښيي څوک چې دالله ﷻ درضا غوښتونکي وي او په خپل توفيق سره دوي دتيارو څخه راباسي اودهدايت اورڼا وخواته يې رابولي اودوي ته بربره لاره وربښي ..

له کعب اخبار څخه روايت سوي دي (۳) چې په مخکنيو کتابو کې دښي کریم ﷺ داشان ياد سوي دي (محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم مولده بکة ومهاجرة بيثرب وملهک بالشام (۴) ژباړه: دالله ﷻ دپيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم پيدائش به په مکه کې وي او هجرت به يې مديني ته وي اودده ﷺ حکومت او پاچهۍ به په شام کې وي يعنی له مکي مکرمي څخه ونيسه يياتر شامه پوري ټوله سيمه به دده مبارک ﷺ په ژوند کې داسلام ترواک لاندي راځي لکه چې همداسي وسو شام دښي کریم ﷺ په ژوند کې فتح سوکيدای سي چې په همدې وجه دښي کریم ﷺ دپيدائش په وخت کې دشام ماڼۍ ښودل سوي وي اوبصري چې دشام هيواد يونيار دي هغه په خاص ډول سره په دې وجه وښودل سو چې دشام په سيمه کې ترټولو مخکې بصري ته دښتو رڼا اودهدايت نور ورسيدی اودشام په سيمه کې ترټولو مخکې بصري فتح سوه ..

(۱) عرباض بن ساريه څه مشهور صحابي دی داصحاب صفه څخه دی آيت (ولا على الذين اذا ما اتوا لتحملهم) دده په اړه نازل سوي دي ډير مخکې يې اسلام راوړی دی دبعثت په پيل کې يې اسلام قبول کړه سنن اربعة کې دده څخه روايتونه نقل سوي دي عبد الله بن زبير څه دخلافت په وخت کې وفات سو (اصابه)

(۲) فتح الباري جلد ۶ صفحه ۴۴۶

(۳) کعب اخبار دښي اسرائيلو په جليل القدر علماء کې شميرل کېږي در رسول الله صلی الله عليه واله وسلم په وخت کې ژوسې وو خود حضرت ابو بکر صديق څه يا حضرت عمر فاروق څه دخلافت په وخت کې به اسلام مشرف سو منلی سوي څه دي ابو هريره ابن عباس او معاويه څه او کيار تابعينو دهغه څخه روايتونه نقل کړي دي (تهذيب التهذيب)

(۴) کذافي نوادر الاصول للحکيم الترمذي صفحه ۶۹

اوداهم کيدای سی چی دشام ماڼۍ په دې وجه بنودل سوی وی چی په هغه وخت کې په شام کې څلویښت علماء ووله هغوڅخه دیر ش علماء ټول پرملت ابراهیمی باندی وو ددوی مرکز اوځای شام ووله دې کبله دښی کریم ﷺ دپیداش په وخت کې دشام ماڼۍ روښانه سوه ځکه و دې اشاره وه چی داملك به دنبوت په رڼا په خاص ډول روښانه کیږی او په همدې وجه نبی کریم ﷺ لومړی دمکی مکرمی څخه شام یعنی مسجد اقصی پوری بوتلل سو وروسته بیا اسمانوته لکه چی الله تعالی فرمایې (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (سورة اسراء) ژباړه : پاک دی هغه ذات چی هغه خپل بنده دښپې په یوه برخه کې مسجد اقصی ته بوتلی چی دهغه شاوخوا موږ برکتونه خواره کړی دی

اوبښکاره خبره دی چی دشام هیواد دمسجد اقصی شاوخوا پروت دی الله تعالی خپل خا ص برکتونه هلته خواره کړی دی اوبراهیم ﷺ چی کله له عراقه هجرت وکی شام ته ولاړی اوقیامت ته نژدی چی کله عیسی بن مریم ﷺ له اسمانه رابښکته کیږی په شام هیواد کې به دجامع دمشق په مناره شرقیه باندی رابښکته سی .

اونبی کریم ﷺ هم قیامت ته نژدی شام ته دهجرت کولو ترغیب ورکړی دی (رواه الحاكم) یعقوب بن سفیان په حسن سندسره له عائشه صدیقہ ﷺ څخه روایت کړی دی چی یو یهودی په مکه کې د تجارت په نیت اوسیدی په کومه شپه چی نبی کریم ﷺ پیداسو هغه یهودی په یو مجلس کې له قریشو پوښتنه وکړه چی نن شپه خوبه یو هلک نه وی پیداسو ی قریشو ورته وویل موږ نه یو خبر یهودی وویل تاسو لږ پوښتنه وکوی نن شپه ددې امت نبی پیداسوی دی دهغه ددواړو اوږو ترمینځ به یوه ښه وی (یعنی مهربنوت) هغه به تردوو شپور پوری شیدی نه خوری ځکه یوپیری دده پرخوله باندی گوته ایښی ده. خلک سمدستی له دغه مجلس څخه ولاړسو او پوښتنه یې پیل کړه وروسته معلومه سوه چی تیره شپه د عبدالله بن عبدالمطلب زوی پیداسوی دی ، یهودی وویل تاسو راځی وماته یې راوښودی یهودی چی کله ددواړو اوږو ترمینځ ښه (مهربنوت) ولیدی بیهوښه سو کله چی پرهوښ سو سمدستی یې وویل چی پیغمبری له بنی اسرائیلو څخه ولاړه ای قریش په الله قسم داکوچنی به په تاسو داسی حمله کوی (۱) چی دهغې خبره له مشرق تر مغرب پوری خپورسی حافظ عسقلانی فرمایې چی ددې روایت سند حسن دی (۲) اوددې پیښې مثالونه اوشا هده سته چی ددې شرح اوتفصیل اوږد دی (۳)

(۱) فتح الباری

(۲) یعقوب بن سفیان فارسی دحدیث له حافظانو څخه دی ثقه اومستند دی صاحب خیر اوصلاح دی قعبی اوسلیمان بن حرب اوابونعیم څخه یې علم حاصل کړی دی ترمذی اونسائي دیعقوب بن سفیان په شاگردانو کې شمیرل کیږی په کال ۲۷۷ ښکړی کی وفات سو ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۴

(۳) فتح الباری جلد ۱ صفحه ۴۲۵

د کسري دمانې څوړلې کنگري راولويدی اودساوه وياله وچه سوه

په همدې شپه کې دا واقعۀ هم پېښه سوه چې د کسري په ماڼۍ کې زلزله راغله اود زلزلې په وجه دمانې کنگري راولويدی اود فارس په آتش کډه کې چې د زرو کالو راهيسې اوږه کښې بل وو هغه مړسو اوساوه وياله وچه سوه کله چې سهار سو کسري ډير غمجن وو ځکه د پاچا عزت ددې دښکاره کولو څخه مانع وو کسري وزيران او مشاورين راو غوښتل او يوه لويه غونډه يې جوړه کړه په دې وخت کې دا خبره اورسيدی چې د فارس په آتش کډه (داوړبلو لخواي) کې اور مړسوی دی د کسري غم نور هم تازه سو له بل لوري موبدان ودریدي وې ويل چې ماښام شپه ماداسی خوب وليدی چې پياوړی اوبنان ، عربي آسونه ، رابښکاره سی اود دجلی څخه دسيند لوری ته ووتل او په ټوله سيمه کې خپاره سول کسري دموبدان څخه پوښتنه وکړه ددې خوب څه تعبير دی ، موبدان وويل شايد د عربوله خوا به څه لويه پښه مخ ته راسی کسري دباور اوډاډ په نيت نعمان بن منذر ته يو فرمان جاری کړ چې يولوی عالم ماته راولي ، چې زما دڅو پوښتنو ځواب راکړي نعمان بن منذر لوی عالم عبدالمسيح غسانې راوستی عبدالمسيح چې کله دربار ته حاضر سو کسري ورته وويل زه چې څه له تا څخه پوښتم آيا ته په هغه خبر يې ؟ عبدالمسيح وويل ، ته يې بيان کړه ، که ماته معلومات وو نو زه به يې درته ووايم او که نه داسی څوک به دروښتم چې هغه په پوهيزی ، پاچا ټوله پښه ورته بيان کړه عبدالمسيح وويل چې زما په گمان په دې خبره زما ماما سطیح پوهيزی او هغه اوس په شام کې او سپړی ، کسري عبدالمسيح ته حکم وکړ چې ته خپله خپل ماما ته دپوښتنی لپاره ولاړسه پوښتنه وکړه او بيرته راسه عبدالمسيح خپل ماما سطیح ته ولاړی سطیح په دغه وخت کې دزکندن په حالت کې پروت وو څو هوش يې لاپاته وو عبدالمسيح چې څنگه ور ورسیدی سمدستی يې سلام ورواچوی او څه شعرونه يې ولوستل سطیح چې کله د عبدالمسيح شعرونه واوریدل نو عبدالمسيح ته يې وکتل اوداسی يې وويل چې عبدالمسيح په تيز اوښ سپور سو اود سطیح خواته ورسیدی هرکله او هغه مرگ ته نژدی دی ته ددنی ساسان پاچا دمانې دزلزلې اود آتش کډی داوردمړکيدو اود موبدان د خوب په وجه رالېږلی يې چې سخت قوی اوبنان او عربي آسونه رابښکاره سی اود دجلی څخه واوښتل او په ټوله سيمه کې خپاره سول اي عبدالمسيح ښه واوره ؟ کله چې دکلام الهی تلاوت ډير ډير کيږی او آمسالا رابښکاره سی اوسمايه خوږ روان سی اوساوه درياب وچ سی اود فارس اور مړشی نو د سطیح لپاره به شام شام پاته نه سی دنی ساسان څه نارينه او څه ښځي به دکنگرو په اندازه پاچهی کوی او کوم شی چې راتلونکی دی هغه گواکی راغلی دی له دې خبرو وروسته سطیح مړسو عبدالمسيح بيرته راغلی و کسري ته يې ټوله

پښه بيان کړه کسري ددې خبرېه اوریدوسره سمدستی وویل دخورلس پاچهيو د تيريدو
دپاره يوڅه وخت په کاردی خودوخت په تيردو کې څه څنډه کيدې. له هغو څخه لس پاچهي
خوپه څلورکاله کې پوره سوی اونوري څلور پاچهي دحضرت عثمان غنی ؓ د خلافت په
وخت کې پوره سوی حافظ ابن سيد الناس رحمته الله عليه داپښه په عيون الاثر کې په خپل اوږده
سند سره ياده کړې ده (۱) سند دادی: اخبرنا الشيخ ابو الحسن علي بن محمد الدمشقي بقرائتي
عليه قلت له اخبركم الشيخان ابو عبدالله محمد بن نصر بن عبد الرحمن بن محمد بن محفوظ القرشي
والامير سيف الدولة ابو عبدالله محمد بن عثمان بن غافل بن نجار الانصاري قرائة عليهما وانا حاضر في
الرابعة قالانا الفقيه ابو القاسم علي بن الحسن الحافظ قرائة عليه ونحن نسبع قال انا المشايخ
ابو الحسن علي بن المسلم بن محمد بن التتبع بن علي الفقيه و ابو الفرج غيث بن علي بن عبد السلام بن
محمد بن جعفر الارمنازي الصوري الخطيب و ابو محمد عبد الكريم بن حمزة لخضر بن العباس الوكيل
بدمشق قالوا انا ابو الحسن احمد بن الواحد بن محمد بن احمد بن عثمان بن ابي الحديد السلي انا جدي
ابوبكر محمد بن احمد قال انا ابوبكر محمد بن جعفر بن محمد بن سهل الفرايطي ثنا علي بن حرب ثنا
ابو ايوب يعني بن عمران من ال جرير بن عبدالله البجلي قال حدثني مخزوم بن هاني المخزومي عن ابيه و ات
له خمسون ومائة سنة قال لما كانت ليلة ولد رسول الله صلى الله عليه وسلم ارتجس ايوان كسري الى اخر الحديث
اوداروايت په تاريخ ابن جرير طبري کښي هم په همدې سند سره ذکر سوی دی ::
حدثنا علي بن حرب البوصلي قال حدثنا ابو ايوب يعلى بن عمران البجلي قال حدثني مخزوم بن هاني
المخزومي عن ابيه و ات له مائة وخمسون سنة قال لما كانت ليلة ولد فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم
ارتجس ايوان كسري وسقطت منه اربعة شرفة الى اخر الحديث . تاريخ طبري جلد ۲/ص ۱۲۱
او ابن سکن هم داروايت په همدی سند سره روايت کړی دی لکه چي حافظ عسقلاني په
اصابه کې فرمايې : و اخراج ابن السکن من طريق يعلى بن عمران البجلي اخبرني مخزوم بن هاني عن
ابيه وكان ات عليه مائة وخمسون سنة قال لما كانت ليلة مولد رسول الله صلى الله عليه وسلم ارتجس ايوان
كسري وسقطت منه اربع عشرة شرافة وغاضت بحيرة ساوة . الحديث
دابو مخزوم هاني په صحابي کيدو کې اختلاف دی ابو الوليد بن دباغ ابو مخزوم هاني په
صحابه ووکې ذکر کړی دی (۲)

او حافظ ابن کثير هم همد ا حديث په همدې سند سره دابوبکر خرائطي په حواله په البدايه
والنهايه کې تر ارتجاس الايوان لاندی ذکر کړی دی (۳) او په خصائص کبري کې له دې
پرته داروايت په يوبل سند سره هم ذکر دی چي دهغه ټول راويان ثقة دی (۴)

(۱) عيون الاثر لابن سيد الناس جلد ۱ صفحه ۲۹

(۲) الاصابه جلد ۱ صفحه ۵۹

(۳) البدايه والنهايه جلد ۲ صفحه ۲۶۸

(۴) خصائص کبري للسيوطي جلد ۱ صفحه ۵۱

عن سعيد بن مزاحم عن معروف بن خربوذ عن بشير بن تيمم ؓ قال لما كانت ليلة مولد النبي ﷺ رأي مؤيدان كسرى خيلا واهلا قطعت دجلة القصر بطولها، رواه عبدان في كتاب الصحابة، حافظ عسقلاني ددې روايت له راوړلو وروسته وايي چې داروايت مرسل دی او ابن ابی شبيه بشير بن تيمم په صحابه وو کې شميرل کيږي، اصابه جلد ۱ صفحه ۱۸۰ ترجمه بشير بن تيمم ؓ (۱)

ددې سند لومړی راوی سعيد بن مزاحم دی چې له ده څخه ابو داؤد اونسائي روايت نقل کړی دی دويم راوی معروف بن خربوذ دی اوله ده څخه بخاری، مسلم، ابو داؤد او يو شمير نور روايتونه نقل کړي دی امام بخاری په کتاب العلم باب من خص بالعلم قوما دون قوم صفحه ۲۴ کې دمعرف بن خربوذ روايت د ابو الطفيل عامر بن واثله ؓ له لاری په خپل جامع کتاب صحيح البخاری کې درج کړی دی په صحابه کرامو ؓ کې تر ټولو وروسته ابو الطفيل ؓ په کال ۱۰۰ هجري په مکه مکرمه کې وفات سوی دی معروف بن خربوذ دمکي مکرمي اوسيدونکی کوچنی تابعی دی په صحيح بخاری کښي له معروف بن خربوذ څخه يواځي يوروايت نقل سوی دی

مختصره خبره دادی چې داروايت مرسل دی خوددې حديث سند صحيح دی او مرسل حديث دامام ابو حنيفه امام مالک او دامام احمد بن حنبل رحمه الله عليهم دمشهور قول په بنا حجت او دليل دی لکه چې اصول حديث په کتابو کې د يادونه سوی دی حافظ عسقلاني رحمه الله دې حديث ته په اصابه کې مرسل ويلي دی او د بخاری په شرح کې يې ددې روايت له راوړلو وروسته سکوت کړی دی له دې څخه معلومېږي چې د حافظ په نظر هم دا حديث موضوعی اوبی اصله نه دی د حافظ عسقلاني د بخاری په شرح کې په يو حديث باندی سکوت کول د علماء په نظر دهغه حديث د صحيح او حسن کيدو دليل دی لکه چې خپله حافظ عسقلاني د فتح الباری په مقدمه کښي ددې خبری يادونه کړی ده.

علامه شبلي په سيرت النبي ﷺ جلد ۱/ص ۳۹/ کې ليکی څومره چې پوښتنی اوسوالو نه زياتير هغومره دمبالغی روايتونه جوړيدلای سی د مثال په ډول داروايت چې کله رسو ل الله صلی الله عليه وسلم پيدا سو نو د کسری دمانی، څورلس کنگري راولويدی د فارس دآتش کدی اورمړسو بحيره طبريه وچه سوه بيهقي ابونعيم خرائطي ابن عساكر او ابن جرير داروايت رانقل کړی دی مگر صحيح بخاری او صحيح مسلم او د صحاح سته په هيڅ کتاب کې نه دې راوړل سوی، ځواب: سبحان الله داددې حديث د موضوع کيدو عجيب دليل دی آیا ديو حديث په بخاری او مسلم او صحاح سته کې نه شتون دهغه د موضوع يا ضعيف کيدو دليل کيدای سی دادر سره منم چې امام بخاری او امام مسلم بيله شکه وشبه دصحی حديث راوړل پر ځان لازم کړی دی خودايې نه دی ويلي چې که موږ روايت

نه راوړې نو هغه موضوعی دی او څوک داسی ویلاي سی امام بخاری او نورو هیڅ کله داد عوی نه دی کړی چی د صحیحینو یا صحاح سته څخه پرته هیڅ حدیث صحیح او معتبر نه دی بلکې د اصولو په کتابونو کي د امام بخاری رحمۃ اللہ علیہ امام مسلم رحمۃ اللہ علیہ څخه ددې خلاف خبره نقل سوی ده لکه چی امام بخاری رحمۃ اللہ علیہ په خپله وایي :

قال البخاری ما اوردت فی کتابی هذا الا ما صح ولقد ترکت کثیرا من الصحاح وقال مسلم الذی اوردت فی هذا الكتاب من الاحادیث صحیح ولا اقول ان ما ترکت ضعیف

ژباړه : امام بخاری رحمۃ اللہ علیہ فرمایي مایه خپل کتاب کې له صحیح حدیث څخه پرته بل حدیث نه دی راوړی او ډیر صحیح حدیثونه می پرېښي هم دی امام مسلم رحمۃ اللہ علیہ وایي کوم حدیثونه چی مایه دې کتاب کې راوړی دی هغه ټول صحیح دی زه دانه وایم چی کوم حدیثونه چی ما پرې ایښي دی هغه ضعیف دی .

اوبل داچی دیو حدیث په صحاح سته کې نه شتون دهیڅ محدث او عالم په نظر د حدیث د موضوع کیدر دلیل نه دی بلکې خپله علامه شبلی په خپل سیرت کې په سلگونو داسی حدیثونه راوړی دی چی نه په صحیح بخاری کې شته اونه په ضحیح مسلم کې اونه د صحاح سته په کوم بل کتاب کې دهغوئ څه درک معلومېږی نوله دې معلومه سوه چی دا خبره خپله د علامه په نزدهم منل سوی ده خومورنه پوهېږو چی شبلی په څه وجه دا حدیث غیر مقبول گرزوی آیا بیله دلیل له یو روایت انکار کول داد تحقیق او تنقید نوم دی طبرانی او ابونعیم او ابن عساکر په ډیرو سندوسره له حضرت انس رضی اللہ عنہ څخه روایت کړی دی چی نبی کریم ﷺ فرمایلی دی : **دالله تعالی له عزتواو مهربانیو یو عزت دادی چی زه مختون (سنت کړل سوی) پیدا سوم اوزماستر هیچا ونه لیدل**

حافظ ضیاً لدین مقدسی په مختار کښي ودې حدیث ته صحیح ویلی دی علامه زر کشی وایي د حافظ مقدسی تصحیح د حاکم تر تصحیح ډیره غوره اولوپه دی .
او حافظ مغلطائی دې حدیث ته حسن ویلی او ابونعیم په جید سند سره له ابن عباس رضی اللہ عنہ څخه داروایت نقل کړی دی (۱)

عباس رضی اللہ عنہ فرمایي چی نبی کریم ﷺ مختون اونوم (نو) پری کړی پیدا سو عبدالمطلب چی ولیدی ډیر تعجب یې وکړ او دانسی یې وویل چی زما د زوی به خامخا ډیر لوړ شان وی لکه چی همداسی وو داروایت په طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۶۴ کې ذکر دی سندی ډیر قوي دی .

اسحاق بن عبدالله رضی اللہ عنہ له بی بی آمنه څخه روایت کوی چی کله نبی کریم ﷺ پیدا سو نو ډیر زیات پاک اوصفاء وو په پاک بدن یې هیڅ قسم گندگی نه وه (۱)

(۱) زر قانی جلد ۱ صفحه ۱۲۴ جلد ۵ صفحه ۲۴۴

عقیقه اونوم

د زوکړې په اوومه ورځ (۱) عبدالمطلب دده مبارک عقیقه وکړه او په دې مراسمو کې یې ټولو قریشوته بلنه ورکړه او محمد ﷺ نوم یې پر کینودې قریشو وویل ای ابو الحارث تادانوم ولی غوره کړ سره له دې چې نه ستاد پلرو او نیکه گانو او نه ستا په قوم کې تراوسه پورې هیچانه دی ایښي؟ عبدالمطلب وویل ما ځکه دانوم غوره کړ چې الله ﷻ په اسمان کې اود الله ﷻ مخلوق په ځمکه کې ددې کوچنی ستاینه اوصفت وکوي (۲) عبدالمطلب د نبی کریم ﷺ تر پیداکیدو څه مخکې خوب لیدلی وو هغه خوب د محمد ﷺ دانوم د ایښودلو باعث سو هغه داسی وو چې د عبدالمطلب له ژبې به یې واورو نوموړی وایې زما د ملاخځه زنځیر رابښکاره سو دهغه ځنځیر یوسره اسمان کې دی اوبل سړی په ځمکه کې وو او یو طرف یې په مشرق اوبل طرف یې په مغرب کې وو څه وخت وروسته له دغه زنځیره لویه درخته جوړه سوه چې دهغې په هره یوه پاڼه باندې داسی رڼا وی چې د لمر تر رڼا او یا ۷۰ ځله زیاته وه د مشرق او مغرب خلک دهغې په ښاخلو پورې مښتې دی د قریشو څه کسانو هم ددې ونې ښاخلی نیولی وی او په قریشو کې څه کسان ددې ونې د پریکولو کوښښ کوي کله چې دوئ په دې شوم نیت دغې ونې ته راغلو نویو دیر ښائسته ځوان راغی اودوئ یې وشرل، دخو بو ترجمه کونکیو د عبدالمطلب ددې خوب دا تعبیر وکړ چې ستا په نسل کې به یو داسی هلک پیدا کیږي چې له مشرق بیا تر مغرب پورې خلک به دده تابع وی اود اسمان او ځمکې خلک به دده ستاینه کوي په دې وجه عبدالمطلب دده نوم محمد ﷺ کینودې یعنی د عبدالمطلب خوب ددې نوم باعث سو (۳) له بلې خوا دده ﷺ مور ته دخوب په زریعه داسی وښودل سو چې ته د ټول مخلوق په سردار او په ټولو خلکو کښی په غوره بنده باندې امیدواره یې دده نوم محمد ﷺ کښیږده او په یو روایت کې دی چې احمد نوم پر کپړده کذا فی عیون الاثیر (۴) ډبریده او ابن عباس ﷺ په روایت کې راغلی چې محمد ﷺ او احمد ﷺ نوم یې کپړده، خصائص کبری (۵)

(۱) د اټوله قصه علامه زرقانی په شرح د موطا امام مالک ﷺ جلد ۴ صفحه ۲۷۱ کې د ابن عباس ؓ په روایت کې حافظ ابن عبد البر د استیعاب په حواله ذکر کړی دی خود ابن عباس ؓ په روایت کښی یواځې د عقیقه یادونه سړی دا ورو وځو یادونه نسته او نه د میلستیا یادونه پکې سته دا دواړه شیان علامه سیوطی ﷺ بیهقی په حواله او ابن عساکر په خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۵ کې یاد کړی دی حافظ عسقلانی فرمایي چې عبدالمطلب د نبی کریم ﷺ د پیدایښت په مراسمو کې لویه میلست او کره څه وخت چې خلک له میلستیا خلاص سو نو پوښتنه یې وکړه چې ای عبدالمطلب تاد خپل نیک بخته کوچنی څه نوم کښیږی، تر آخره د حدیث پورې داروایت بیهقی په دلائل کې په مرسل سند سره یاد کړی دی، فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۴ باب مبعث النبی صلی الله علیه وسلم

(۲) روض الانف جلد ۱/ ۵، زرقانی جلد ۴/ ۲۷۱،

(۳) طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۶۳

(۴) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۴۲

(۵) خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۵

لله داجي دالهام دبنو خوبونو پرله پسي ليدلو دمور اونيكه دملگر اوخپلو اوپردو
تولوپه ژبه هغه نوم خوبن کړچي په کوم نامه انبياء اورسلانو ﷺ دده ﷺ دپيغمبري
زيري ورکړي وو ..

لکه څرنگه چي عبدال مطلب په تولوزامنو کي يواځي دده مبارک ﷺ دپلار داسي نوم
خوبن کړي وو چي دالله ﷺ په نزد ترټولونو مونو خوبن نوم يعني عبدالله داهم يوالهامي
خبر وو دغه څرنگه دبنی کریم ﷺ نوم مبارک محمد او احمد ﷺ ايښودل بيله شک اوشبهی
دالله ﷺ له جابه خبروو لکه چي علامه نووي په شرح مسلم کي له ابن فارس اوداسي
نوروڅخه نقل کړي دي وايي چي الله ﷻ دبنی کریم ﷺ کورنۍ ته الهام وکړ ځکه يې
دانوم پرکښودى ، نووي شرح مسلم باب اسماء النبی صلی الله عليه وسلم (١)
اوهمداده مبارک نومونه الله رب العزت په قرآن کریم کي يادکړي دي
(مَحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ (٢١) آیت سورة الفتح) : محمد دالله ﷺ رسول دی

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا
بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ (٢١) سورة الصف) ژباړه اوکله چي عيسى عليه السلام زوى د مريم وويل
چي اي بني اسرائيلوزه تاسوته دالله ﷺ له طرفه راليدل سوي پيغمبر يم تصديق کونکي
يم دهغه کتاب چي زما مخکي دي چي هغه تورات دي اوزيري ورکونکي يم دداسي
پيغمبر چي زماڅخه وروسته به راځي او دهغه نوم به احمد ﷺ وي .

دمحمد لفظ له تحميد څخه جوړدى تحميد بيا له حمد څخه جوړدى حمد هغه غوره
صفتونه ، چاڼ سوي ، ستايل سوي . کامل پوره . اوربښيني اوربښيني غوره والى ،
محبت ، اوعظمت ته وايي . تحميد دتفعيل دباب مصدرى ددې باب وضع دمالغى
لپاره سوي له دې لاري دمحمد لفظ دتحميد اسم مفعول دى معنى به داوى هغه ښه صفت
درلودونکي دي چي دهغه رښتيني اواصلى کمالونه اوبښه والى په محبت اوعظمت سره
ډير ځله بيانېږي ، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وصحبه وبارک وسلم ..
اوځيني وايي چي دمحمد معنى دى هغه څوک چي په هغه کي ښه خويونه اوستايل سوي
صفتونه په پوره معنى سره شتون لري

امام بخاري رحمه الله په تاريخ صغير کي فرمايې چي له على بن زيد څخه نقل سوي دي چي
ابوطالب به داشعر لوستى :: وَحَقُّ لَهُ مِنْ اِسْمِهِ لِيَحْلَهُ :: ... قَدْوَ الْعَرْشِ مَخْمُودٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ
(فتح الباري جلد ٦ صفحه ٢٠٢ باب ماجاء في اسماء رسول الله صلى الله عليه وسلم)

داشعر دحسان بن ثابت ؓ په ديوان کي هم ذکر سوي دي کيدای سي توارد وي يا حضرت
حسان ؓ دابوطالب په دې شعر تضمين کړي وي والله اعلم (زرقاني شرح مواهب)
(١) نووي شرح مسلم جلد ٢ صفحه ٢٦١

احمد صيغه د اسم تفضيل دی یو شمیر وایې په معنی د مفعول دی او نور بیا وایې په معنی د فاعل دی که احمد په معنی د مفعول سی نو د احمد معنی به داسی وشي چی تر ټولو ډیر ستایل سوی رښتیا هم په ټول مخلوق کې ترده مبارک ﷺ څوک ډیر نه دی ستایل سوی او نه د بل چا د و مره صفات بیان سوی دی

او که معنی د فاعل شي نو احمد معنی به داسی شي چی په مخلوق کې تر ټولو ډیر د الله ﷻ حمد او ثنا یونکی دی د احم ډیره صحیح معنی دی ځکه په دنیا کې نبی کریم ﷺ اودده امت د الله داسی ثناء بیان کړه چی هیچا هم نه دی بیان کړی له همدې وجهی به مخکې پیغمبرانو ﷺ د نبی کریم ﷺ دراتلو زیری د احمد په نامه ورکوی اودده د امت زیری یې دعناؤن په نامه سره ورکړی دی او دا ډیر مناسب هم دی الله تعالی احمد ﷺ ته سورة الحمد ورکړی دی اوله خوراک او خیناک اوله سفر څخه دراستیندو وروسته او په هره دعا کی یې د ته اودده امت ته د حمد او ثنا لوستلو حکم کړی دی او په آخرت کې د شفاعت پر وخت به په محمد ﷺ باندی د الله ﷻ له لوری د الله ﷻ هغه محامد او هغه صفتونه اوستاینی ښکاره کیږي ، چی نه په کوم پیغمبر باندی او نه په کومه ملکه باندی ښکاره سوی دی له دې کبله به د قیامت په ورځ محمد ﷺ ته مقام محمود اولوا حمد (د حمد بیرغ) ورکول سی دغه وخت به ټول مخکې تیر سوی اوراتلونکي خلک چی د حشر گاه په میدان کې رایوځای سی د محمد ﷺ صفت اوستاینه کوی خلاصه دادی چی د حمد ټولی معنی گانی او قسمونه د محمد ﷺ لپاره خاص کړل سوی دی په الهی کلماتو اوبوی لارښودنو کې له فکر کولو وروسته د معلومیږی چی د الله ﷻ حمد او ثنا د هر کار له کولو وروسته ډیر ښه او غوره عمل دی الله ﷻ فرمایي :

(وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (آیت سورة الزمر)

ژباړه : د دوی په مینځ کې د حق پر یکه و سوه او وویل سو الحمد لله رب العالمین وَأَخْرَجُوا هُمُ الْبَاقِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَذَلِكُمُ الَّذِينَ يَنْصَرُونَ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (آیت سورة الانعام)

ژباړه : د جنتیانو اخری دعا به داوی حمد او ثناء دی وی الله ﷻ لره د ظالمانو رښی پری سوی او حمد اوستاینه دی وی الله ﷻ لره ،

له خوراک او خیناک وروسته الله ﷻ د حمد او شکر حکم فرمایلی دی لکه چی الله ﷻ فرمایي (كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ) (آیت سورة سبأ) د الله ﷻ روزی خوری او شکر کاږی .

اوبی کریم ﷺ د شکر تفسیر په حمد سره کړی دی لکه چی په حدیث شریف کی راغلی دی (الفضل الشکر الحمد لله) (بهترین شکر د الله حمد ویل دی ، ،

اوله خوراک کولو وروسته د الحمد لله ويلو په واورار سره حکم سوی دی کله چی به نبی کریم ﷺ له سفره راستون سو و دادعا به یې لوستله: (آئینون تائبون عابدون لربنا حامدون) ژباړه: موږ الله ته روجوع کوونکي اوتوبه کښونکي اودخپل پالونکي ذات عبادت کوونکي یو حمد او ثناء ویونکي یو ..

او کله چی به یې لمونځ پوره کړ نو دا آیت کریمه به لوستی: ﴿

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (۱۸۰) وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۸۲) آیت سورة الصافات

له قرآنی آیاتو اونبوی احادیثو دامعلومیرې چی حمد دکار له پوره کولو وروسته وی له دې امله الله ﷻ د نبی کریم ﷺ مبارک نوم محمد ﷺ او احمد ﷺ کښنودی و دې ته اشاره وه چی نورونبوت اورسالت اووحي پای ته ورسیده درسول کریم صلی الله علیه وسلم ددې دواړو نومونو محمد ﷺ او احمد ﷺ داټوله بیان دعلامه سهیلی (۱) اودحافظ ابن حجر عسقلانی له خبروڅخه رااخیستل سوی دی په بخاری اومسلم کې دجیر بن مطعم ﷺ څخه روایت سوی دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل زمانڅه نومونه دی، زه، محمدیم، زه احمدیم، زه ماییم یعنی کفر ختمونکي یم، زه حاشیریم یعنی خلک به زما پر قدمو را روان وی زه به مخکې یم له قبر څخه اول زه پورته کیږم یادامعنی چی نبی کریم ﷺ به دقیامت په ورځ دخلکو امام اوپیشواوی اوټول به دته محتاج وی (۲)

اوزه عاقب یم، یعنی له ټولوانبیاء ﷺ څخه وروسته راغلی یم، بخاری ترمذی اونوروکې داالفاظ دی: اناالعاقب الذی لیس بعدی لی. زه عاقب یم یعنی له ما وروسته هیڅ پیغمبر نسته، امام مالک رحمه الله فرمایې چی دعاقب معنی داده، الذی ختم الله به الانبیاء: چی په د سره الله تعالی دانبیاء ﷺ سلسله ختمه کړله،،

سفیان فرمایې دعاقب معنی دی آخر الانبیاء علیهم السلام (۳)

دنبی کریم ﷺ نورهم ډیر نومونه دی خوپه دې حدیث کښي یې دپنځو خاصیدل په دې وجه دی چی دنبی کریم ﷺ خاص نومونه اودمخکې پیغمبرانو ﷺ په صحیفو کښي ډیر مشهور همداپنځه نومونه دی:

حافظ ابن سید الناس په عیون الاثر کې وایې (۴) چی الله ﷻ دعربو او عجموپه زړو و

(۱) علامه سهیلی رحمه الله په روض الانب شرح سيرة ابن هشام صفحه ۱۰۶ کی ذکر کړی دی اوحافظ عسقلانی په فتح الباری جلد ۶ صفحه ۴۰۳ باب اسماء النبی صلی الله علیه وسلم کښي ذکر کړی دی

(۲) معنی شرح موطا. للشاه ولی الله الهلوی جلد ۲ صفحه ۲۸۵

(۳) زرقانی شرح موطا جلد ۴ صفحه ۲۰۲

(۴) حافظ عسقلانی وایې په کومو روایتوکې چی له عاقب وروسته الذی لیس بعده نبی راغلی دی په دغه روایتونو کې دالذی لیس بعده دزیاتیدو احتمال سته خودترمذی په روایت الذی لیس بعده یه صیغه دمتکلم سره دزیادات احتمال نسته، فتح الباری جلد ۶ صفحه ۴۰۶ باب ماجاء فی اسماء رسول الله ﷺ

او ژبو باندې داسې مهر و نه ولگول چې دمحمد او احمد نوم اېښودلو ته دهېچاپام نه سو له دې کبله قريشوپه ډير تعجب له عبدالمطلب څخه پوښتنه وکړه چې تادغه نوم ولې داسې نوی نوم خوېښ کړسره له دې چې نه ستاپه قوم کې شته اونه ستاپه نيکه گانو کې دنبی کریم ﷺ له مبارکې زوکړې لږ مخکې چې کله خلکو دنبی اسرائيلو د علماء له خولې څخه واورېدل چې ډير ژر به يو پيغمبر ﷺ دمحمد او احمد په نامه پيداسی نو څه خلکو په همدې اميد باندې دخپلو اولادو نوم محمد کيښودى خودالله ﷻ رضا او حکم وو چې يوه هم په دوى کې دپيغمبري دعوى ونه کړه ددې لپاره چې دمحمد مصطفی او احمد مجتبی صلی الله عليه وسلم په نبوت اورسالت کې هيڅ شک او شبه پاته نه سی شبه که مو تفصيل په کاروى نونفتح الباری جلد ۶ صفحہ ۴۰۴ او صفحہ ۴۰۵ او صفحہ ۴۰۶ وگوري .

کُنِيَت : دنبی کریم ﷺ تر ټولو زيات مشهور اسم کنية ابو القاسم (صلى الله عليه وسلم) دى چې دنبی کریم ﷺ دمشرزوى قاسم په نامه باندې دى

دويم کنيه اسم يې ابو ابراهيم ﷺ دى ، له انس ﷺ څخه روايت سوى دى چې کله دماريه قبطيه ﷺ له نن څخه ابراهيم پيداسو نو جبرئيل ﷺ دنبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سواودايې وفرمايل (السلام عليك يا ابا ابراهيم) سلام دى وې پر تاياندې اې دابراهيم پلاره (۱) **خُتْنَه (سنت کيدل)** د سنت کيدلو په اړه درې قوله دى يو قول دادى چې نبی کریم ﷺ سنت کړل سوى پيداسو حاکم وايې چې دهغه ﷺ د سنت پيداکيدو متواتر احاديث موجود دى دويم قول دادى چې دنبی کریم ﷺ نيکه عبدالمطلب دده ﷺ د پيداکيدو په اوومه ورځ هغه سنت کړ په عربوکې دارواج دابراهيم ﷺ او اسماعيل ﷺ د شريعت برابر وو چې کوچنۍ به يې دهغه دزوکړې په اوومه ورځ سنت کوى ،

دريم قول دادى چې دحليمه سعيده کره هغه سنت سو اودا قول ضعيف دى مشهور او معلوم اول دوه قوله دى او په دې دواړو قولوکې تطبيق هم کيدای سى هغه داسې چې نبی کریم ﷺ سنت کړل سوى پيداسو خود سنت کيدو پوره والى عبدالمطلب وکوى .

په ماشوم والى کې پالنه او شيخي ورکول

دنبی کریم ﷺ تر پيداکيدو وروسته تردې يا څلور ورځو پورې دده مور مبارکې دته تى ورکړې دى اودده داکا ابولهب ازادى سوى مينځى ثوبيه هم هغه ﷺ ته تى ورکړى .

دنبی کریم ﷺ پر اکا ابولهب باندې چې کله ثوبييه دوراره دپيداکيدو زيرى وکوى نو ابو لهب ددې دزيرى په بدل کې ثوبييه ازاده کړه او همدې ثوبييه دنبی کریم ﷺ څخه مخکې د نبی کریم ﷺ اکا حمزه ﷺ ته هم تى ورکړى وو له دې وجهى حمزه ﷺ دنبی کریم ﷺ رضاعى وروردى او ترنبی کریم ﷺ وروسته ثوبييه ابو سلمه ته تى ورکړى دى ، زرقانى جلد ۱ صفحہ ۱۳۷ (۱) مستدرک حاکم جلد ۲ صفحہ ۶۰۴

پہ صحیح بخاری کہی کہ ام المؤمنین ام حبیبہ رضی اللہ عنہا خنخہ روایت سوی دی چی مایوہ ورخ له رسول اللہ ﷺ وسلم خنخہ پوہنستہ وکہہ چی ما اوریدلی دی چی تہ غواپی دابو سلمہ رضی اللہ عنہا له لور سرہ وادہ وکوی نبی کریم ﷺ دتعبجب پہ دول وفرمایل چی دابو سلمہ رضی اللہ عنہا له لور سرہ چی زما پہ پالنه کی دی کہ چیری ذرہ هغه چی زما ربیبہ (۱) نہ وی نویا هم زما لپارہ نہ دہ رواحکہ هغه زمارضاعی وریرہ کپیری ماوددی پلارابو سلمہ رضی اللہ عنہا تہ ثویبہ تی راکری دی (۲) له ابن عباس رضی اللہ عنہ خنخہ روایت سوی دی چی دہ له نبی کریم ﷺ خنخہ غوہنستہ وکہہ چی تہ کہ دحمزہ رضی اللہ عنہا له لور سرہ نکاح وکوی نوخنکہ دی نبی کریم ﷺ وفرمایل چی هغه زمارضاعی وریرہ دی خنکہ حمزہ رضی اللہ عنہا زمارضاعی ورور دی .

دثویبہ پہ اسلام راوړلوکې دعلماء اختلاف دی حافظ ابن مندہ ثویبہ پہ صحابیاتو کی ذکر کړی دہ واللہ سبحانہ وتعالی اعلم (فتح الباری جلد ۹ صفحہ ۱۲۴) کتاب النکاح (۳) نبی کریم ﷺ به دثویبہ ډیر عزت کوی له خدیجہ رضی اللہ عنہا سرہ تر نکاح کولو وروسته ثویبہ ددوی پہ خدمت کې حاضریدله ،

له هجرتہ وروسته له مدینې منورې خنخہ به کله ناکله نبی کریم ﷺ ددې لپارہ تحفی را لپړلی څه وخت چی مکہ مکرمہ فتح سوہ نوبی کریم ﷺ دثویبہ اود هغې دزوی مسرور پوہنستہ وکہہ یو چاورته وویل چی هغه دواړه وفات سوی دی بیایې وفرمایل چی په خپلو خپلوانو کې یې څوک ژوندی سته چی له هغه سرہ ښه سلوک وسی خو په خپلو خپلوانو او ژودی قربانوکې یې هم څوک نه ووپاته

له مرگه وروسته ابولهب چا په خوب ولیدی چی ډیر بد حال یې دی (۴) پوہنستہ ځنی وسوہ چی څه حال دی دی ؟ ابولهب وویل ما له تاسو وروسته هیڅ خوشالي نه دی لیدلی خو یواځی دومره چی دثویبہ دازایدو په وجه دگوتی دسر په انداز اوبه را کول کپیری علامه سهیلی رضی اللہ عنہ فرمایې یو ځل عباس رضی اللہ عنہ ابولهب په خوب ولیدی چی ډیر په بد حالت کی دی او وایې چی ماتر تاسو وروسته هیڅ خوشالی نده لیدلی مگر دا چی هره دوشنبه په عذاب کې څه سپکوالی راځی ، فتح الباری جلد ۹ صفحہ ۱۲۴)

له ثویبہ وروسته حلیمه سعیده ونبی کریم ﷺ ته تی ورکوی په عربو کښي دارواج وو چی شریفو خلکو به خپل کوچنی دتی ماشومان له کوچنیوالی څخه کلیو اوصحراته لپړل ځکه دکلیو اوصحرا هوا ښه صفا او پاکه وی او ښي پاکي اوبه ددوی په پالنه اوروغتیا ښه اثر

(۱) بیبه (چندرہ، دښې هغې لور ته وایې چی له مخکې میره خنخه یه وی)

(۲) ابو سلمه رضی اللہ عنہ دآدم سلمه رضی اللہ عنہ کی میره دی دابو سلمه رضی اللہ عنہ له مرگه وروسته ام سلمه رضی اللہ عنہا دنبی کریم ﷺ په نکاح کړه ، منه عفا

(۳) بخاری اېواب النکاح جلد ۲ صفحہ ۲۶۴)

(۴) دا خوب لیدونکی ابن عباس رضی اللہ عنہ وده ابولهب له مرگه یو کال وروسته یې ولیدی (البدایه والنهایه

کوی او ژبه به يې هم ښه فصيح عربی سوه او اصلی تمدن او عربی خوی د ښوونې لپاره به يې لېږل لکه چې عمر فاروق ؓ داسی فرمایې (تبعدوا و تمعزروا و اخشوشوا) (۱)
 د معد بن عدنان شکل او هیئت غوره کوی یعنی د عجمو جامه او د دوی شکل مه غوره کو
 ی او پر سختیو باندی صبر کوی او غټی جامی اغوندي یعنی په عیاشی مه اخته کیږی .
 ابوبکر صدیق ؓ یو ځل پوښتنه وکړه چې یار رسول الله ﷺ ستا ژبه ډیره فصیح ده نبی کریم
 ﷺ و فرمایل ، بلی زه خوله قریشو خڅه یم او ښی سعد ماته شیدی را کړی دی (۲)
 د همدې دود برابر به هر کال د ښو سعد ښځي د تی د ماشومانو په لټه کې مکی ته راتلی ،
 حلیمه ؓ وایې زه او د ښی سعد قبیلې څو نورې ښځي د ماشومانو په لټون کې مکی مکر
 می ته راغلوله ماسره زما میره او یو د تی ماشوم هم وو د سپریدو لپاره یوه ډنگره خواره خړه
 او یوه اوښه وه او ښه مویښځی وچه وه یو څاڅکي شیدی يې هم نه کولی ، موږ به ټوله شپه
 په لوږه تیروله ماشوم به ټوله شپه دلوری په وجه ژړل خوزما په سینه کې دومره شیدی نه
 وی چې ما خپل ماشوم په موږ کړی وای ، زما ملگرو ښځو ماشومان پیدا کړه یوه ښځه هم
 پاته نه سوه چې وهغې ته دې نبی کریم ﷺ نه وی وړاندی سوی مگر کله چې به خبره سوه
 چې د ماشوم یتیم دی نو سمدستی به يې انکار وکوی دوی به ویل چې د چاپلار مړوی
 نو د هغه د خدمت بدله به څوک ورکوی هیڅوک په دې نه پوهیدل چې دا یتیم نه دی بلکې
 د یتیم دی او دا هغه مبارک کوچنی دی چې دده په لاسو کې د قیصر او کسری
 د خزانو کلیانی اینښودل سوی دی که څه هم په دنیا کې څوک دده مرستندوی او پالونکي
 او د خدمت بدله ورکونکی نه وو خو هغه رب العالمین چې دده په لاس کې د ټولی دنیا
 د ځمکې او اسمانو بی شمیره خزانی دی هغه ددې یتیم مرستندوی او متولی دی او دده
 پالونکو او تربیه کونکو ته تراټکل زیات د خدمت ښه بدله ورکوی .

زما ټولو ملگرو ښځو ماشومان پیدا کړه یواځی زه خالی لاس پاته سوم کله چې د کوچیدو
 وخت راغلی نو ماته خالی لاس تگ ډیر گران سو ناڅاپه زما په زړه کې غیبی ددغه یتیم
 کوچنی داخیستلو ډیره مینه او ډیره تلو سه پیدا سوه ما خپل خاوند ته وویل : والله لا ذهبن
 ال ذلك الیتیم فلاخذنه قال لعلیک عسی الله ان یجعل لنافیه بركة) ژباړه : په الله ﷻ قسم زه به
 خامخا ددغه یتیم خواته ورځم او هغه به ځنی اخلم میره يې ورته وویل که ته داسی وکوی
 نو څه باک نسته امید دی چې الله تعالی به موږ ته د ماشوم د خیر او برکت سبب جوړ کړی .

(۱) حافظ ابن اثیر د عمر فاروق ؓ د اثر همد مطلب بیان کړی دی کوم چې موږ په خپله ترجمه کېښی بیان کړی ابن اثیر فرمایې
 چې د عمر فاروق ؓ د اثر په معجم طبرانی کې د ابو حذر اسلمی ؓ څخه مرفوعاً روایت سړی دی یعنی د اکلام د نبی کریم ﷺ
 ارشاد دی ، نه پایه

(۲) روض الاناف جلد ۱ صفحہ ۱۰۹

برکت په لغت کې دالهی خیر نوم دی یعنی دهغه خیر اوبښکښی نوم دی کوم چی سیده دالله ﷺ له لوری نازل سی اوبښکاره اسباب اولاملونه دخل نه کې لری (کذا فی المفردات للامام الراغب) په یو حدیث قدوسی کی راغلی دی چی الله ﷻ فرمایې (انا عند ظن عبدي) زه دبنده دگمان مطابق له هغه سره معامله کوم،،

الله ﷻ ددوی دهیلی برابر په دوی باندی دبرکتونودروازه خلاصه کړه دبنی سعد قبیلې نورو ښځوله مخلوق هیله درلوده خو حلیمی اوخاوندیې خپلی هیلی له خالق سره وتړلی . حلیمه وایې کله چی مادا پتیم ماشوم راواخیستی سمدستی زما وچ تی له شیدو ډک سو دومره شیدی په کښې راغلی چی دواړه ماشومان په ماره سو یو درتیم اوبل دحلیمی خپل زوی وو. حلیمه وایې کله چی داوښی ولوشلوته ولاړه سوم که گورم داوښی تی هم له شیدو ډک سوی دی ، ما اوخاوند مې ښه په مړه خپته شیدی وخیښلی شپه موږیره په آرام تیره کړه کله چی سهار سو نوخاوند راته وایې :

(تعلى والله يا حلیمة لقد اخذت نسمة مباركة اي حلیمی خان ښه پوه کړه په الله ﷻ قسم تاخوږیر زیات مبارک ماشوم رااخیستی دی .

حلیمه وویل : (والله اني لا رجو ذلك) په الله ﷻ قسم زه هم همدا هیله لرم اوس دقافلی درواڼیدو وخت سو خلک سپاره سو ما هم مبارک ماشوم له خان سره واخیستی سپره سوم زما هغه خواړه ډنگره سپرلی چی مخکې می په وهلو دبولورواڼه کړی وه اوس دبیرښنا په خیرتیزه رواڼه وه اودهغې وهلو یا تکیه کولو ته هیڅ اړتیا نه وه ځکه اوس هغه دپیغمبر ﷺ سپرلی وه زما ملگرو ښځو پوښتنه وکړه ای حلیمی داهم هغه مخکنی سپرلی ده په الله ﷻ قسم اوس خودا سپرلی دمخکې په خیرنه ده په دې طریقه موږ بنی سعد ته ورسیدو په همدې وخت کې دبنو سعد پرقبیله داسی وچکالی راغله چی دځمکی پرسربه داسی وچکالی نه وې راغلی زما بزی به چی کله دورشو څخه بیرته راغلی نوتی به یې له شیدو څخه ډک وواو دنورو خلکو بزی اوپسونه ییخی وږی وو اوپه غولانڅو کې به یې یو څاڅکی شیدی هم نه وی ..

خلکو چی دا حالت ولیدی نو خپلو شپونیانو ته یې ویل تا سو هم هغه ځای ته مالونه ورولی کوم ځای چی دحلیمی بزی اوپسونه پیول کیږی شپنیانو هم همدا سی وکړه مگر بیا هم هغه رنگه وو چی ما ښام به زما بزی مری اوله شیدو ډکی راتلی اودنورو خلکو بزی به وږی راتلی په غولانڅو کې به یې یو څاڅکی شیدی هم نه وی ،

حلیمه وایې : الله ﷻ موږ ته دخیر او برکت دروازی خلاصی کړی او موږ دالله ﷻ له لوری

داخبر او برکت په خپلو سترگولیدی (۱) په همدې طریقه چې کله دوه کاله پوره سو نونډی کریم ﷺ ماله ته څخه منع کړ (۲)

کله چې دوه کاله پوره سو نوحلیمې نبی کریم ﷺ له ځان سره واخیستی اومکې ته راغله ددې لپاره چې آمنه ته خپل امانت وسپاري دمبارک ماشوم په وجه دالله تعالی برکتونه پردوئ نازلیدل ځکه حلیمې له آمنې غوښتنه وکړه چې دامبارک ملغلره دڅو ورځو دپاره له ماسره پرېږده. له یوې خوا په مکه کې وباء وه اوله بل لوري دحلیمې بې حده ټینګار هم وو له دې کبله بې بی آمنه دحلیمې غوښتنه ومنله اوحلیمه ته یې مبارک ماشوم بیرته وسپاري حلیمه هم مبارک ماشوم بیرته له ځان سره واخیستی او بڼی سعد ته ښکته سوه له څو میاشتو تیریدو وروسته هغه مبارک ماشوم (زمامور اوپلاردی ترده قربان وی) دخپلو رضاعی وروڼو سره په زنگله کې بزې اوپسونه پيول چې شق صدر پېښ سو ..

شق صدر یعنی داسینې څښل

یوه ورځ نبی کریم ﷺ له خپلو رضاعی وروڼو سره په زنگله کې بزې پیولی چې ناڅاپه دنبی کریم ﷺ رضاعی وروڼه منډه کورته راغلی اووې ویل چې دوه تنه چې سپینې جامې یې په تن وی راغلو اوزموږ قریشي وروڼې په ځمکه وپړځویاوس مبارک یې ورڅیری کړ اوس هغه بیرته گنډې ، ددې قصې له اوريدو سره سم دحلیمې دځاوند عقل ولاړی په منډه زنگله ته راغلی وې لیدل چې هغه مبارک ماشوم په یوځای کې ولاړی دی اودمخ مبارک رنگ یې بدل سوی دی ، حلیمه وایې ماسمدستی هغه په سینه پوری ونیوی اویادهغه رضاعی پلار هغه په سینه پوری ونیوی اوپوښتنه موځینې وکړه چې څه پیښه دی ده مبارک بیان راته وکوی حلیمه وایې ما له ځان سره کورته راوستی (۳) ددې روایت راوی ابویعلی اوطبرانی دی اورجال یې هم ثقات دی .

دسینې دڅیری کیدلو پیښه دنبی کریم ﷺ په ژوند کې څلور ځله سوی یوځل دماشوم والی په وخت کې کله چې هغه دحلیمه سعیدی په پالنه کې وو اودده مبارک عمر څلور کاله وو یوه ورځ په زنگله کې دوو ملائکه وو چې یوجبرئیل اوبل میکائیل وو ددوه سپینو جامو والاسرو په شکل کې دسروزرو یوه پیاله له واورې ډکه را اخیسته وه

(۱) دحلیمې داټوله قصه په سیرت ابن هشام کې یاده سوی یواځې الفاظ یې مختلف دی یو روایت دبل روایت دالفاظو ترجمه دی چې هغه علامه سیوطی په خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۵۴ کې دمحمد بن اسحق اوطبرانی اویسحاق په حواله نقل کړی دی الفاظ دادی (فلم یزل الله برینا البرکة وتعرفها) اودسیرت ابن هشام الفاظ دادی (فلم نزل تعرف من الله الزیادة والخییر) موږ دواړه سره یوځای کړه اوترجمه موځنې وکړه ، حافظ ابن کثیر فرمایې چې ادا حدیث په ډېرو طریقو سره نقل دی اودادهغه احادیثوڅخه دی چې دسیرت اومغازی خاوند انور ترمنځ مشهور اورگزیدونکی دی ، البدایه والنهایه جلد ۲ صفحه ۲۷۵)

(۲) سیرت ابن هشام جلد ۱ صفحه ۵۶ دارنگه مجمع الزوائد جلد ۸ صفحه ۲۲۱)

(۳) سیرت ابن هشام جلد ۱ صفحه ۵۲ مجمع الزوائد جلد ۸ صفحه ۲۲۱)

اوراښکاره سواودده مبارک خپته يې وڅيرله زړه يې راوايستې بيايې زړه څيری کي اودهغه څخه يې ديوځای سوی وینی يوه يادوی ټوټی وايستلی اووې فرمايل چې دادشيطان برخه وه بيايې خپته اوزړه په دغه پياله کې کينډول اوپه واوره يې پريولل وروسته يې بيرته زړه په خپل ځای کې کينډوی او سينه يې وروگنډله او ددواړواوږو ترمنځ يې مهربنوت ولگاوو دحليمی سعيده دپالو په وخت کې دسينه څيرلو پيښه په مختلفو روايتوسره له صحابه رضی الله عنه وروڅخه نقل سوی

لومړی روايت دعتبه بن عبد الله دې چې په مسند احمد او معجم طبرانی کې ذکر دی (١) دعتبه رضی الله عنه داروايت دحاکم په کتاب مستدرک کې هم ياد سوی دی (٢) حاکم فرمايې چې دعتبه داحديث دمسلم په شرط دی ، حافظ ذهبی دمستدرک په تلخيص کې دحاکم تصحيح نه دی رد کړی ، علامه هيثمی دعتبه دروايت له راوړلو وروسته وايې : رواه احمد والطبرانی و اسناد احمد حسن (٣)

دويم روايت دابوذر رضی الله عنه دی چې په مسند بزار ، اودارمی او يوشمير نور رواړي دی علامه زرقانی وايې چې دابوذر رضی الله عنه دحديث په صحيح کيدو کې هيڅ شک نشته ځکه حافظ ضياء الدين مقدسی په مختار کې ودې حديث ته صحيح ويلى دی او علماء تصريح کړي ده چې دحافظ مقدسی تصحيح دحاکم تر تصحيح ډيره دباور وړ او مستنده ده (٤) دابوذر رضی الله عنه داروايت په دلائل ابی نعيم کې هم ياد سوی دی او حافظ عسقلانی په فتح الباری کښي ليکي چې دابوذر رضی الله عنه دحديث په مسند احمد او دلائل بيهقي کې ذکر دی (٥)

(١) حديث عتبه بن عبد السلامي رضی الله عنه اخرجه احمد والطبرانی وغيرهما عنه انه سأل رسول الله ﷺ كيف كان بدء امرک فذكر القصة في ارتضاعه في بني سعد وفيه ان الملكين لما شقا صدره قال احدهما للآخر خط فخطا وختم عليه بخاتم النبوة ، فتح الباری جلد ٦ صفحه ٤٠٩ باب ختم النبوة

(٢) ددې روايت په سند کې يو راوی بقیه بن الوليد دی چې دده په وجه يوشمير مصنفينو ته ددې حديث دمسلم په شرط کيدو کې شک شته ، عبد الله بن مبارک يحيی بن معين ، ابو زرعه عجلی ، او ابن سعد ليکي چې بقیه بن الوليد خپله ثقه دی که له ثقات روايت وکړی نو دده روايت معتبر دی ، او که نه نو نه دی معتبر امام نسائي فرمايې چې بقیه بن وليد که دحدا او خبرنا وويل نو مقبول دی او که په غږ سره روايت وکړی نو هغه نه دی معتبر ، تهذيب جلد ١ صفحه ٤٧٤ ، ٤٧٥ دابنه ياد ساته چې داروايت مذکوره په تلخيص کې که څه هم په طريقه دغږ سره دی مگر په مستدرک کې په طريقه دحدا او خبرنا سره روايت شوی دی ، دحدا بقیه بن الوليد قال حدثني بعير بن سعد عن خالد بن معدان عن عتبه بن عبد السلامي ، اود بقیه داروايت له ثقه څخه روايت کړی له مجهول ياضعيف راوی څخه يې نه دی روايت کړی ځکه بعير بن سعد چې بقیه بن الوليد روايت ځنی کړی دی احمد بن حنبل او عجلی او ابن سعد اونسائي او ابو حاتم او ابن حبان دبعير بن سعد توثيق کړی دی ، تهذيب جلد ١ صفحه ٤٢١

(٣) دعلامه زرقانی الفاظ دادی ، قلت لاشک في صحة اسناده فقد صححه الضياء وقد قال العلماء ان تصحيحه اعلى من تصحيح الحاكم ، زرقانی جلد ١ صفحه ١٦١

(٤) زرقانی جلد ١ صفحه ١٦

(٥) بيهقي جلد ٦ صفحه ٢٠٩

دریم روایت: دانس بن مالک ؓ دی چی په طبقات ابن سعد کې یادسوی دی چی دهغه ټول راویان دبخاری اومسلم ثقہ اومستند راویان دی (۱)

خلورم روایت: ذابن عباس ؓ څخه نقل سوی دی چی علامه سیوطی په حواله دیهقی اوابن عساکر په خصائص کبری کې ذکر کړی دی (۲)

پنځم روایت: دشداد بن اوس ؓ څخه نقل سوی دی چی حافظ عسقلانی په فتح الباری باب ختم النبوة کې اوعلامه زرقانی په شرح مواهب جلد ۱ صفحه ۱۵۰ کې

دمسند ابویعلی اودلائل ابونعیم په حواله ذکر کړی دی (۳)

شپږم روایت: دخالد بن معدان تابعی ؓ دی چی په طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۹۶ کې مرسلأ ذکر سوی دی خود محمد بن اسحاق دسند په سلسله کې ذکر سوی دی او خالد

بن معدان کلاعی وایي چی دصحابه کرامو ؓ یوی ډلی ماته دسینی څیرلوپېښه بیان کړه الخ (۴) سیره ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۷۵ حافظ ابن کثیر دمحمد بن اسحاق ددې

روایت نقل کولو وروسته فرمایي: هذا اسناد جيد قوي (۵)

دابن عباس ؓ اوشداد بن اوس او خالد بن معدان روایتونه دیوشمیر راویانو دضعف په وجه که څه هم ځان ته ځان ته ضعیف دی مگرروایت له ډیرو لارو راوړل دحدیث په

(۱) هغه روایت دادی: ناخبرنا یزید بن هارون وعفان بن مسلم قالانا حماد بن سلمة عن ثابت عن انس بن مالك ان رسول الله ﷺ كان يلعب مع الصبيان فاته آت فاخذه فشق بطنه فاستخرج منه علقة فرمى بها وقال هذا نصيب الشيطان منك ثم غسله في طست من ماء زمزم ثم لأمه فاقبل الصبيان الى ظهره قتل محمد فاستقبلت رسول الله ﷺ وقد اتفق لونه قال انس فلقد كنا نرى أثر المخط في صدره ، طبقات ابن سعد باب علامات النبوة قبل الاسلام ، جلد ۱ صفحه ۹۷

(۲) خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۵۵

(۳) شرح مواهب جلد ۱ صفحه ۱۵۰

(۴) دابوهريرة ؓ داحديث حافظ عسقلانی په فتح الباری جلد ۱۳ باب ماجاء فی قوله عزوجل وكلم الله موسى تكليما ، کې ذکر کړی دی

(۵) دعائشه صدیقه ؓ روایت چی په دلائل ابونعیم کې ذکر سوی دی ددې په سند کې دوه متکلم فيه راویان دی یویزیدیانوس دی ، ابو حاتم وایي چی یزید یانوس نامعلومه دی مگر دارقطنی وایي دده دروایت دراوړلو باک نسته یعنی ښه راوی دی اوابن حبان په ثقاتو کښي ذکر کړی دی ، تهذیب جلد ۱۱ صفحه ۳۱۶ حافظ مزی په تهذیب الکمال کې لیکي چی ذکر ابن حبان فی الثقات وروی له البخاری فی الادب وابوداؤد والترمذی فی الشمائل والنسائی ، تهذیب الکمال جلد ۷ صفحه ۲۲۱) دویم هغه راوی چی خبری کې سوی دی داؤد بن المجبر دی نوموړی ته یوشمیر علما دروغجن ویلی دی خو یحیی بن معین لیکي ثقہ دی دروغجن نه دی ابوداؤد وایي ثقہ دی مگر دضعیف سره مشابه دی ، نسائی فرمایي ضعیف دی ، تهذیب جلد ۳ صفحه ۱۹۹ بهرحال ددې حدیث سند دلایس به څخه په هیچ طریقہ کم نه دی خصوصاً بیا کله چی داوداؤد طرابلسی سند هم له ده سره ملگری سی نونور قوت ورځي ، له دې کبله حافظ ابن ملقن او حافظ عسقلانی له دې روایت څخه په ثبت لفظ سره تعبیر کړی دی ، دحافظ ابن ملقن الفاظ دادی ، وثبت شق الصدر ایضا عند البعثۃ کما اخرجه ابونعیم فی الدلائل اودشرح بخاری جلد ۷ صفحه ۱۳۸۷ اودعسقلانی الفاظ دي ته تزدی بلکې همدادی ،،

ضعف کې کمی راوولی دویم داچې کوم ضعیف روایت چې له ډیرو صحابه رضی الله عنه و په بیلا بیلو سندو سره نقل سی نو دا حدیث بیله شکه د صحیح حدیث تائید کونکې کیدای سی او د خوضیفو حدیثو په یوځای کیدو سره د صحیح حدیث په صحت او توثیق کې زیادت راوولی ، او پاته سوه دا خبره چې دمعراج په سلسله کښې د کوچنیوالی د سینی دخیرلو یادونه یا په یوشمیر نورو روایتو کې د کوچنیوالی د سینی دخیرلو یادونه نسته نو دا د دې حدیث دغه معتبر کیدو دلیل نه سی کیدای ځکه نه ذکر کیدل دغه دلیل گرزولو عقلاً دلیل نه سی کیدای ځکه دمعراج احادیث چې راواخلی تقریباً د پنځوس صحابه کرامو رضی الله عنه څخه روایت سوی دی مگر د هریوه صحابی په روایت کې د داسی خبری یادونه وی چې د بل صحابی په روایت کې دهغې خبری یادونه نه وی سوی دغه رنگه دلته داوپیژنه چې راوی په یوځای کې یواځی دمعراج د سینی خیرل ذکر کړی دی او په بل ځای کې یې د کوچنی والی د سینی خیرل ذکر کړی دی او په بل ځای کې یې دواړه سره یوځای کړی دی او د هر څل دخیرلو وخت او ځای سره بیل او جلادی او هره یوه پېښه بیله او جلا پېښه ده نویواځی دیوی پېښی یادیدل د بلی نه یادول د پېښی په نه وجود دلالت نه کوی

داوول ځل سینی خیرلو پېښه هغه وخت وسوه چې نبی کریم صلی الله علیه و آله دلس کاله وو دا د ابوهریره رضی الله عنه روایت دی په صحیح ابن حبان او دلائل ابی نعیم او نورو کې یاد سوی دی .
دا د ابوهریره رضی الله عنه حدیث حافظ مقدسی په مختار کې او عبد الله بن احمد په زوائد مسند کې په سند سره ذکر کړی دی ، علامه زرقانی وایي : د زوائد مسند د سند راویان ټول ثقه دی (۱)
رواه عبد الله ورجاله ثقات وثقه ابن حبان ، په صحیح مسلم کې دانس رضی الله عنه څخه روایت دی ، فتح الباری باب علامات النبوة فی الاسلام ..

دویم ځل دا پېښه د پیغمبر کیدو په وخت کې رامنځ ته سوه لکه چې په مسند ابی داؤد طیالسی صفحه ۲۱۵ او دلائل ابی نعیم جلد ۱ صفحه ۶۹ کې دعائشه صدیقه رضی الله عنه څخه روایت دې حافظ ابن الملقن په شرح دیخاری کې او حافظ عسقلانی په فتح الباری باب المعراج کې باب ماجاء فی قوله عز وجل وكلم الله موسى تكليماً کې دبعثت په وخت کې د سینی خیرل منلی دی ، دغه رنگه دا پېښه دبعثت په وخت کې پېښیدل په مسند بزار کې د ابوذر غفاری رضی الله عنه روایت سوی دی علامه هیشمی فرمایې چې د ابوذر رضی الله عنه دا حدیث دهغه حدیث څخه بیل او جلا دی کوم چې د همدې ابوذر رضی الله عنه څخه د اسراء او معراج په اړه په صحیح بخاری کې روایت سوی دی ، د دې حدیث ټول روایان ثقه دی او د بخاری راویان دی ، البته جعفر بن عبد الله بن عثمان الکیرکې خبری شته او د نوموړی بیا ابو حاتم رازی ، او ابن حبان توثیق کړی دی او عقیلې په ده کې خبری کړی دی (۲)

(۱) مجمع الزوائد جلد ۸ صفحه ۲۵۵

(۲) حافظ ابن الملقن دیخاری د شرحی قلمی نسخه د حیدرآباد دکن په کتب خانه آصفه کې دی ..

څلورم ځل د اېښه دمعراج په وخت کې منځ ته راغله لکه چې په بخاری او مسلم او ترمذی او نسائی او یوشمیر نورو کې له ابوذر رضی الله عنه څخه روایت سوی دی او ددې پېښې په اړه روایتونه متواتر او مشهور دي،

لنډه دا چې دا څلور ځله د سینې څیرل خود روایاتو صحیحه او احادیثو معتبره وو څخه ثابت دي او په یوشمیر روایاتو کې پنځم ځل هم د سینې څیرلو یادونه سوی ویل کېږي چې د شلو کالو په عمر کې هم د نبی کریم ﷺ سینه څیړی سوه خود روایت په اجماع د محدثینو ثابت او معتبر نه دي ..

د سینې څیرل یو حقیقت دی

علامه قسطلانی په مواهب کې او علامه زرقانی په شرح مواهب کې لیکي:

ثم ان جميع ماورد من شق الصدر واستخراج القلب وغير ذلك من الامور الخارقة للعادة مما يجب التسليم له دون التعرض لصفه عن حقيقته لصلاحيه القدرة فلا يستحيل شئ من ذلك هكذا قاله القرطبي في المفهم والطبي والتور بشقي والحافظ في الفتح والسيوطي وغيرهم ويؤيده الحديث الصحيح انهم كانوا يرون اثر المخطط في صدره قال السيوطي وما وقع من بعض جهلة العصر من انكار ذلك وحمله على الامر المعنوي فهو جهل صريح وخطأ قبيح نشأ من خذلان الله تعالى لهم وعكوفهم على العلوم الفلسفية وبُعد هم عن دقائق السنة عافانا الله من ذلك انتهى (۱)

ژباړه: دا تېر څه چې یادسول یعنی د سینې څیرلو او د زړه را ایستل او داسې نورې پېښې دا د عادت خلاف خبرې په هغه طریقه منل واجب او لازم دي په کومه طریقه چې را نقل سوی دی اوله حقیقت څخه بلې خواته اړول نه دي پکار، د الله ﷻ د قدرت څخه هیڅ شئ محال نه دي امام قرطبي او علامه طیبی او حافظ توربشتی او حافظ عسقلانی او علامه سیوطی او نور ولوی علماء هم همدا فرمایي چې د سینې څیرل په خپل حقیقت باندې حمل دي او صحیح احادیث ددې تائید کوي هغه دا چې په حدیث کې راغلي دي چې صحابه کرام رضی الله عنه په دې کریم ﷺ په سینه مبارکه باندې د گڼولو نښې نښانې په خپلو سترگو لیدي، علامه سیوطی وایي: زموږ دوخت ځنی ناپوهانو د سینې څیرلو څخه انکار کړی دی او د حقیقت پر ځای یې د سینې څیرل پرامر معنوی باندې حمل کړی دی لکه چې داوس عصر یوشمیر سیرت لیکونکي وایي چې د سینې له څیرلو څخه حقیقي معنی مراد نه دي بلکې د شرح صدر معنی مراد دي او دا خبره ښکاره ناپوهی اولویه تیروتنه ده چې د الله ﷻ د توفیق نه ورکولو او په فلسفې علومو کې د بوختیا او د سنت او حدیثو د علومو د نه پوهې او لیرې والي په وجه دوی ته ددې په حقیقت کیدو کې شک پیدا سوی دی الله تعالی دې موږ ټول ددوی له عقیدې څخه وساتي آمین

خلاصہ دادی چی دسینہ خیرلو خنجه حقیقتاً سینہ خیرل مراد دی ، دسینی خیرل دشرح صدر په معنی اخیستل چی یو خاص قسم علم دی ، بنکاره تیروتنه دی دسینی خیرل دنبی کریم ﷺ له خاصو معجزو خنجه دی اوشرح صدر په نبی کریم ﷺ پوری خاص نه دی .
دابوبکر صدیق او عمر فاروق رضی اللہ عنہما له وخته بیا تراوسه پوری ډیرو علماء ته شرح صدر سوی دی اوبل ډاکه دسینی له خیرلو خنجه دشرح صدر معنی واخیستل سی چی هغه یو پټ کاردی نویی ددې حدیث مطلب څه دی چی دگنډلو ځای : نبی کریم ﷺ په سینہ مبارکه کې برملا بنکاره کیدی اوصحابه کرامو ﷺ به په خپلو سترگو لیدل .

آیا په شرح صدر سره په سینہ باندی دگنډلو څه علامه بنکاره کیږی . (لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظيم)

دسینی خیرلو راوړنه

نومری ټول دحلیمی سعدیه دپالنې په وخت کې زړه وخیړل سو او یوه توره ټوټه ځنی وایستل سوه هغه په حقیقت کې دگناه اونا فرنامی ماده وه له هغې څخه دنبی کریم ﷺ زړه مبارک پاک کړل سو اود را ایستلو څخه وروسته زړه مبارک غالباً په دې وجه و مینځل سو چی دگناه دمدادی نوم اونښان هم پاته نه سی او په واوره سره و مینځل سو ځکه دگناهو نو مزاج گرم دی لکه چی ابن عربی په فتوحات کې لیکلی دی له دې کبله دگناه دمدادی دمړه گولو لپاره په واوره و مینځل سو چی دگناه دگرمی نوم اونښان هم پاته نه سی اوله قرآن اوحدیث څخه هم همدامعلومیږی چی دگناهو مزاج گرم دی لکه چی الله تعالی فرمایي :

{إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا} (سورة النساء : آیت ۱۰)

ژباړه : په تحقیق سره هغه کسان چی دیتیمانو مالونه خوری هغوی په حقیقت کې خپلی ځیني له اور څخه ډکوی .

له دې آیت څخه بنکاره معلومیږی چی حرام مال که څه هم په بنکاره هرڅومره یخ وی مگر دآخرت په لحاظ دحرام مزاج تراورهم گرم دی لکه چی دصبر مزاج چی په دنیا کې ترمرغونی ډیر تر یخ دی خو په عالم آخرت کې ترشاتو ډیر زیات خوړدی .
او پر دې باندی نور ښان هم قیاس کړه او په یو حدیث کې راغلی دی :

(الصدقة تطفئ الغضب کما یطفئ الماء النار) (رواه احمد و الترمذی عن معاذ بن جبل)

ژباړه : خیرات کول گناه داسی وژنی لکه څرنګه چی اوبه اور وژنی

په یوه بل حدیث کې راغی : ان الغضب من الشيطان وان الشيطان خلق من النار وانما یطفئ النار بالماء فاذا غضب احدکم فلیتوضأ (رواه ابو داود) ژباړه : غصه دشيطان له خوادی اوشيطان له اوره پیدا سوی دی ، نتیجه داسوه چی غضب او غصه له اوره پیدا دی او او په اوبو مړ کیږی نو که په تاسو کې یوه ته غصه ورغله هغه دې اودس کوی .

امام غزالي رحمه الله فرمايي: چې په يخو او بوډې اودس کوی يادې غسل وکوی په اور کې دوه خاص صفتونه دي يو گرمی او دويم علوه يعنی پورته ختل له دې وجهی نبي کریم ﷺ داول صفت دا علاج وښودی چې اودس وکوی او دغصی اور په اوبو مرکزي اود دويم صفت يعنی لوړوالی يې دا علاج وښودی که ولاړو وکښینی دی او که ناست ووڅنگ دی ولگوي لکه چې رسول الله ﷺ فرمايي:

اذا غضب احدكم وهو قائم فليجلس فان ذهب عنه الغضب والا فليضطجع، رواه احمد والترمذي عن ابی ذر (ه) ژباړه: چاته که غصه ورغله او ولاړو وکښینی دی که يې په دې غصه نه ولاړه نو څنگ دي ولگوي دا حديث احمد بن حنبل او ترمذي له ابو ذر (ه) څخه روايت کړی دی.

دغصی په وجه چې په انسان کې کوم لوړوالی اولويې پيدا کيږي ددې علاج يې په تواضع او عاجزی سره کړی دی چې دغصی له ورتلو سره سمدی پر ځمکه کښینی يادې اړخ ولگوي او دافکرې وکوی چې موبله همدې خاوري پيدا سوي يود سره سکر وټه کيدو څه ضرورت دی په بخاری او مسلم او دصحيح سته په نورو کتابو کې راغلی دی چې نبي کریم ﷺ به له ښا ويلو وروسته په لمانځه کې دادعا غوښتله: اللهم اغسل خطايي بماء

الثلج والبرد، ژباړه: اي الله ﷻ زما گناهونه دواړی اوږلی په اوبو سره و مينځی په دې دعا کښي نبي کریم ﷺ دوو شيانو ته اشاره کړی لومړی دگناهو خرابوالی ته چې دگناهو دپريمنځلو غوښتنه يې له الله ﷻ څخه وکړه ځکه خلک خومرداری اوناپاکي مينځی پاک اوسپيڅلی شيان نه مينځی دويم دگناهو گرمی ته اشاره دی چې دواړی اوږلی په اوبو يې دگناهو دمړکولو غوښتنه وکړه ځکه که په گناهو کې يواځی مرداری وای او گرمی نه وای نوممکن وو چې نبي کریم ﷺ دواړی داوبو پرځای په گرمو او دهغو دمينځلو غوښتنه کړی وای مگر په گناهو کې د مرداری سره سره گرمی هم سته له دې کبله دمرداری دپاکولو پرته ديځولو او دگرمی دليري کولو هم اړتيا سته په گرمو اوبو که څه هم مرداري پاکيږي خوديځولو مقصد دواړی اوږلی په اوبو پوره حاصليدای سي له دې وجهی نبي کریم ﷺ دگرمو اوبو پرځای په يخو اوبو دگناهو دمينځلو دعا کړی ده له دې وجهی امام نسائي رحمه الله له دې حديث څخه دامسئله راکښلی ده چې دلمانځه لپاره د گرمو اوبو پرځای په يخو اوبو باندی اودس کول افضل او غوره دی ځکه له اودس اولمانځه څخه مقصد دگناهو داور وژل دی لکه چې دابو ذر (ه) دحديث څخه هغه چې دغصی د علاج په اړه تيرسو معلوميري او په معجم طبرانی کې له عبدالله ابن مسعود (ه) څخه روايت سوي دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: دهر لمانځه پړوخت يواواز کونکي دالله ﷻ له لوري آواز کوی چې اي انسانانو پورته سي هغه اور مرکي کوم چې تاسوپه

خپلو ځانون بل کړی دی ایمان درلودونکي پورته سی اودس اولمونځ و کوی .الله تعالی دې دوی ته بخښنه وکوی .

لکه څنګه چې ددې آیتونو او حدیثو څخه دګناه دمزاج گرمۍ معلومېږي دغه رنگه له دې حدیث څخه دالهې محبت دمزاج یخوالی هم معلومېږي په حدیث کې راغلی دی چې نبی کریم ﷺ به دادعاغو بنسټه : اللهم اجعل حبک احب الی من نفسی واهل و من الماء البارد (

ژباړه : اې الله ﷻ ستا محبت تر ټولو شیانو ماته محبوب وګرزوی زماتر ځان اوزماتر کورنۍ اوتریځو او یوېې هم ماته محبوب وګرزوی .

دیځو اوبوطبیعت سوړ وی دښو خلکو طبیعت هم سوړ وی ، له دې وجهې الله تعالی په قرآن کریم کې دخپلو خاص بندګانو لپاره دا دعا فرمایلي : رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا مُقَرَّرَةً أَغْنِی (الفرقان، آیت ۴) ژباړه : اې زموږ پیاوونکي موږ ته زموږ دمیرمنو اوزموږ له اولادو څخه دسترګو یخوالی رانصیب کړی ..

یعنی داچې موږ دوی ستا په امر منلو کې ووینو اوستا په نافرمانۍ یې نه ووینو ځکه د مؤمن سترګې دالله ﷻ په عبادت یخېږي اوبنکاره خبره ده چې سترګې په یخ شئ سره سپړې معلومه سوه چې دالله ﷻ دعبادت مزاج یخ دی اودګناه مزاج گرم دی ځکه دګناه اړیکې له جهنم سره دي ځکه نبی کریم ﷺ کې یخې اوبه اوخپله کورنۍ په یوه کړې سره وپیل اودعایې وغښتله چې اې الله ﷻ ستا محبت ترخپلې کورنۍ اوتریځو اوبو هم زموږ لپاره محبوب وګرزوی ، آمین

دعلم نحو دامامانو په نزدکه څه هم په معطوف او معطوف علیه کې مناسبت ضروري نه دی ځکه داخبره ددوی دبحث له موضوع څخه وتلی ده مګر دبلغاء په نظرو رته والی ضروري دی امکان نه لری چې نبی کریم ﷺ چې ددواړو جهانو سردار افصح العرب والعجم صلی الله علیه وسلم خبری دی له مناسبت اوورته والی څخه خالی وی لکه څنګه چې له آیاتو او احادیثو څخه دګناه دمزاج گرمی معلومېږي اودعبادت دمزاج یخوالی معلومېږي نوزما په نظربه دمباح شیانو مزاج میانه وی نه به ډیر گرم وی اونه به ډیر یخ وی والله سبحانه وتعالی اعلم

اودویم ځل چې دلسو کالوپه عمر کې دنبی کریم ﷺ سینه وڅیرل سوه هغه په دې وجه وه چې زړه مبارک یې دلېو لعب له مادی څخه پاک اوصفا سی ځکه لېو اولعب (توقی بازی) انسان دالله ﷻ له ذکر څخه غافله کوی ،

اودویم ځل چې دبعثت او پیغمبرۍ په وخت کې زړه مبارک وڅیرل سو هغه په دې وجه چې زړه مبارک دوحی درازونو والهی علومو توان پیدا کي

اوشلورم ځل دمعراج په وخت کې په دې وجه سينه څيری سوه چي زړه مبارک د عالم ملکوت سيل او تجليات الهيہ او آیات ربانيہ ووينی او دالله ﷻ د مناجات او دالله ﷻ دبی مثله کلام برداشت وکولای سی لنډه داچي په وار وار دسيني څيرل سوی دی او دهر ځل سيني څيرلو بيل بيل حکمتونه دی په وار وار سينه څيرل مقصد داوو چي دزړه مبارک پاکوالی او نورانيت په بشپړه توگه وسی ، علماء کرام دې فتح الباری باب المعراج وگوري

له سيني څيرلو وروسته ولې مهر ولگول سو ؟

کله چي ديو شئ ساتنه مقصودوی نو خلک په هغه مهر لگوي ددې دپاره چي کوم شئ په دې کې ايسنودل سوی دی هغه ځنی ونه وزی ، دملغرو کڅوړه ډکه کړی او مهر پرولگوي ددی دپاره چي ملغلری ځنی ونه وزی دغه رنگه دنبی کریم ﷺ زړه مبارک يې د علم او حکمت څخه ډک کړ او ددواړو اوږو ترمينځ يې مهر ولگاوو ددې دپاره چي له دې خزا نی څخه څه شئ ونه وزی (۱) اوبل دا لکه څنگه چي دسيني دڅيرلو په وجه دزړه مينځنی برخه دشیطان دوسو سو څخه پاکه کړل سوه دغه رنگه ددواړو اوږو ترمينځ دزړه مخامخ دشاوخوا ته مهر ولگول سو ددې دپاره چي زړه دشیطان دوسو سو اوباندنی حملو څخه خوندي سی ځکه شیطان له همدې لاری زړه ته وسوسی داخلوی .

له عمر بن عبد العزيز څخه روايت سوی دی چي یوسړی له الله ﷻ څخه غوښتنه وکړه چي اې رب العالمين خدايه ماته دشیطان دوسو سي اچولولار راوښيې چي هغه په کومه لاره راځی او د انسان په زړه کې وسوسه اچوی ، نو دالله ﷻ له لوري وده ددواړو اوږو مينځنی برخه چي دزړه مخامخ دشاوچپه خوا ته دی هغه وښودل سوه چي شیطان له دې لاری څخه راځي او کله چي بنده دالله ﷻ ذکر کوی نو شیطان هم سمدستی شاته سی (۲)

خلاصه : لکه څنگه چي دزړه مبارک دننه برخه دسيني څيرلو په ذريعه دشیطانی مادی څخه پاکه سوه دغه رنگه دشاوخوا ته دمهر په لگولو سره هم دشیطان دراتلولاره بنده سوه

مهر نبوت کله ولگول سو ؟

بعض وايې چي مهر نبوت دزو کړی له وخت څخه وو او دبنو اسرائيلو علماء به نبی کریم ﷺ په همدې علامه پيژندی او بعض وايې چي دسيني څيرلو څخه وروسته مهر نبوت ولگول سولومړی خبره ډيره صحی او غوره دی ځکه له ځيني رواياتو صراحتاً معلوميری چي دنبی کریم ﷺ زوکړه په مهر نبوت سره سوی ده او په کومو روايتونو کې دسيني دڅيرلو څخه وروسته دمهر نبوت لگول ذکر دی هغه دمخکنی مهر نبوت بياتازه کول او دوهم ځلی تازه کول وو په دې طريقه په ټولو روايتونو کې تطبيق او توفيق راځی (۳)

د سینې د خیر لو په پښه سره حلیمه ته دا اندېښنه پیدا سوه چې هسې نه چې نبی کریم ﷺ ته څه زیان ورسېږي له دې کبله یې هغه مبارک ﷺ بې بی آمنه ته مکې ته راوستی او ټوله پښه یې ورته بیان کړه ، بې بی آمنه چې قصه واوریدله یېځې حیرانه سوه دې دهغو انوارو او تجلیاتو او د خیر او برکت یادونه ورته وکړه کوم چې د حمل اوزوکړې په وخت کې ښکاره سوي وو او دایې و فرمایل چې زما ددې زوی به ډیر لوړ شان وی دې مبارک ماشوم ته د شیطان رسیدل هیڅ امکان نه لری ته خاطر جمع اوسه هیڅ مه ویرېږه ده ته هیڅوک هم زیان نه سی رسولای حلیمه خپل کور ته بیرته ولاړه او مبارک ماشوم له خپلې مور سره پاته سو کله چې یې عمر شریف شپږ کاله ته ورسیدی نوبی بې آمنه مدینه منورې ته دتلو اراده وکړه او هغه مبارک هم ورسره وو ، ام ایمن هم له دې سره ملگری وه یوه میاشت یې دخپلو خپلو انوکړه تیره کړه بیا له هغه مبارک سره یوځای بیرته راروانه سوه په لاره کې په ، ابواء ، نامی ځای کې وفات سوه او هم هلته ښځه سوه ، انالله وانا الیه راجعون

نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم دخپل نیکه عبدالمطلب په پالنه :

ام ایمن هغه مبارک له ځان سره مکې ته راوستی او خپل نیکه عبدالمطلب ته یې و سپاری عبدالمطلب به هغه مبارک همیشه له ځان سره ساتی عبدالمطلب به چې کله مسجد حرام ته تلی نو د کعبې شریف په سایه کې به دهغه لپاره یو خاص کمپله هواریدله دهیچا د اتوان نه وو چې پر هغه ځای باندی کښینی د عبدالمطلب زامن به هم ددغه کمپلې پر شا وخوا کیناستل مگر نبی کریم ﷺ چې به کله راغلی نوبی تکلفه به په دغه ځای کینستی د نبی کریم ﷺ اکا چې به راغلی نو غوښتله به یې چې نبی کریم ﷺ له دې ځایه ولاړسی خو عبدالمطلب به په ډیره مهربانی داسی ویل چې زما د زوی همدلته پرېږدی په الله ﷻ قسم چې دلوی شان خاوند دی ، بیا به یې راوغوښتی او خپل څنگ ته به یې کښینی او نبی کریم ﷺ ته به یې کتل د نبی کریم ﷺ په لیدلو به ډیر خوشحالیدی ،

په سیرت ابن هشام (۱) او عیون الاثر او مستدرک د حاکم کې کندیر بن سعد له خپل پلار څخه روایت کوی ، چې زه د جاهلیت په وخت کې د حج لپاره مکې مکرمې ته ولاړم یوسری می ولیدی چې طواف کوی او داشعر وایي :

رَدَّائِي وَ اَكْبِي مُحَنَّدًا يَا رَبِّ رَدَّةً وَأَضْلَعُ عِنْدِي يَدًا

ژباړه : اې الله ﷻ زما سپور محمد ﷺ بیرته راوولی ، او پر ما باندی لوی احسان وکوی ، ماله خلکو پوښتنه وکړه چې دا څوک دی خلکو وویل دا عبدالمطلب دی خپل لمسی یې

(۱) حافظ سیوطی فرمایي چې دا پښه په سيرة محمد بن اسحاق او دلائل ابی نعیم کې ذکر ده او ابو نعیم په یو بل سند سره دا پښه له ابن عباس ، د ابوابین سعد له زهري او مجاهد او نافع بن جبر څخه روایت کړی ده . (خصائص کبری)

ورک سوگاؤ بنامو د پيدا کولو لپاره يې ليرېلی دی ځکه هغه چې دهر کار لپاره ولاړسی خامخا خبريالۍ راځي اوس هغه ځنډ وکړي ډير وخت تير سو له دې وجهې عبدالمطلب خفه دی او دا شعروايې څه وخت لانه ووتيرسوی چې محمد ﷺ بيرته راغلی او اوښ ورسره وو دده مبارک په ليدوسره سم عبدالمطلب ورتراغه سو او دايې وويل چې زويه زه ستا په وجه ډير زيات خفه وم له دې وروسته به زه تاله ځانه هيڅ وخت نه بيلوم ، حاکم فرمايې چې دا روايت په شرط دمسلم دی او حافظ ذهبي هم دا په شرط دمسلم باندی منلی دی (۱)

د عبدالمطلب مړينه !

تر دوه کالو پورې نبي کریم ﷺ دخپل نيکه عبدالمطلب په پالنه کې پاته سو کله چې دنبي کریم ﷺ عمر شريف اته کاله ته ورسيد نو عبدالمطلب هم له دنيا رخصت سو د عبدالمطلب په عمر کې خبرې بيلا بيلې دی ددوه اتيا ۸۲ يا پنځه نيوي ۹۵ يا يوسلو شلو کالو په عمر وفات سو او په جحون کې ښخ سو ، ابو طالب چې د عبد الله صاحب سکه ورور وو له دې کبله عبدالمطلب د مرگ په وخت کې نبي کریم ﷺ و ابو طالب ته وسپاري او دا وصيت يې ورته وکړي چې په ډيره مهرباني او ډيره مينه به دده پالنه او تربيه کوي (۲) ام ايمن وايې : چې څه وخت د عبدالمطلب جنازه پورته سوه نو ما خپله نبي کریم ﷺ وليدی چې دهغه په جنازه پسې روان او ژړل يې (۳)

يوه ورځ له هغه څخه پوښتنه وسوه چې ستا د عبدالمطلب مړينه په ياد دی نبي کریم ﷺ وفرمايل چې زما عمر هغه وخت اته کاله وو (۴)

د مهربان نيکه له مړينې وروسته نبي کریم ﷺ د ابو طالب په پالنه کې وو

د عبدالمطلب تر مړينې وروسته دخپل آکا ابو طالب د پالنې او تربيت په غيږ کې راغلی ابو طالب هغه مبارک تر خپلو زامنو هم ډير عزتمند وساتي او په ډيره ميرانه او مينه يې تر مرگه دنبي کریم ﷺ پالنه او تربيه وکړه او په رښتيا يې دروزنی او پالنې پوره حق ادا کړي ، خواسوس چې ابو طالب له دومره مينې او محبت سره سره بيا هم د ايمان له دولت څخه او د اسلام له نعمته بې برخې پاته سو يو وخت په مکه مکرمه کې وچکالي راغله خلکو له ابو طالب څخه غوښتنه وکړه چې ته د باران لپاره دعا وکړه ، ابو طالب له څو نور کسانو سره يوځای نبي کریم ﷺ واخيستی او حرم شريف ته ولاړ او دنبي کریم ﷺ مبارکه شايي له کعبې سره وموښلوله نبي کریم ﷺ دعا جزی او التجاء په ډول خپله د شهادت گوته اسمان

(۱) مستدرک ۲ - صفحه ۶۰۳

(۲) عين الاثر جلد ۱ صفحه ۴۰

(۳) طبقات ابن سعد جلد ۱ - صفحه ۷۴

(۴) دلائل ابی نعیم جلد ۱ صفحه ۵۱

وخوا ته اشاره وکړه ، دوریځی هیڅ نوم او نښان نه وو د نبی کریم ﷺ د اشاری په کولو سره له هری خوا وریځ راغله او دومره باران وسو چی ټوله ناوی لښتی وبهیدل په دې اړه ابوطالب وویل : وَأَبَيْتُ أَنْ يَسْتَسْقَى الْقَوْمُ بِوَجْهِهِ ثَمَّ الْيَتَامَى عِصْمَةٌ لِلْأَزَامِينِ
ژباړه : داسی روښانه او منور دی چی دده دمخ په برکت سره له الله تعالی باران غوښتل کیږی د یتیمانو پناه او د کونډو د هیلو او ورگرزیدو ځای دی (۱)

دنبی کریم ﷺ شام ته لومړی سفر او د بهیرا راهب قصه (۲)

دنبی کریم ﷺ عمر مبارک د لوسو کالو ۱۲ ته رسیدلی وو چی ابوطالب د قریشو د تجارت له قافلې سره د شام اراده وکړه د سفر دستور ټوله کبله د ابوطالب نیت نه وو چی نبی کریم ﷺ له ځان سره بوزی ، دروانیدو پروخت یې دده مبارک په مخکې دغم او خفگان نښې ولیدی له دې کبله یې هغه له ځان ملگری کړ سیره ابن شام جلد ۱ صفحه ۶۱ او عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۴۱ قافله روانه سوه کله چی بصری ته نژدی ورسیدل نو هلته یو نصرانی راهب چی د جرجیس په نامه مشهور و اوسیدی او د نبی آخر الزمان چی کومی علامی په اسمانی کتابوکې یادی سوی وی په هغو ښه خبرو وکله چی دمکی دا قافله د بهیرا راهب د عبادت ځای وڅنگه ته پر او واچاوی نو هغه دنبی کریم ﷺ شکل ته وکتل او وې پیژندی چی دا هغه نبی دی چی دده خبر په مخکنيو اسمانی کتابوکې ورکړل سوی دی او دنبی کریم ﷺ یې ترلاس و نیوی ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۹۴

اوپه جامع ترمذی کې له ابو موسی اشعری رحمه الله څخه روایت سوی چی یو ځل ابوطالب د قریشو له مشرانو سره یو ځای شام ته ولاړی شام ته چی کله ورسیدل هلته یو راهب اوسیدی مخکې هم څو ځله پردې راهب باندی تیر سوی وو خو هغه به هیڅ توجه نه ورته کوله په دې ځل چی څنگه د قریشو قافله هلته ورسیده نو راهب د تیر ځل په خلاف له خپلی عبادت ځانی څخه راووتی او دوئ ته راغلی او په تیز نظر سره یې هریوه ته بیل بیل وکتل تر څو چی دنبی اکرم ﷺ لاس یې و نیوی او وې ویل :

هذا سيد العالمين هذا رسول رب العالمين يبعثه الله رحمة للعالمين

دا سر در د دواړو جهانو دی همداد ټول عالم دپالونکي استازی دی الله ﷻ به یې د ټولی نړۍ لپاره رحمت رالېږی .

د قریشو مشرانو راهب ته وویل چی تاته څه معلومه سوه ؟ راهب وویل کله چی

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۹۰

(۲) بهیرا د پاه په زور سره او د پاه په زیر سره اویا ساکنه دی او په آخر کې را د مقصوده ده او یو شمیر یې په یاد معدوده وایې ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۹۵ د محققین په نزد بهیرا راهب مسلمان وو مشرک او بت پرست نه وو او په یو شمیر روایاتو کې چی بهیرا په لات او عزى قسم وړکول راغلی دی نو هغه امتحان په ډول وو

تاسو ټول له دې خوږ څخه وتلاست نو هيڅ يو کاني ، اوبوتي ، نه دی پاته سوی چی هغه دې سجده نه وی کړی او کانی بوټی يواځی نبی ته سجده کوی ، اوله دې څخه پرته زه هغه په مهربنوت سره هم پيژنم هغه چی دسيب سره ورته والی لری دده مبارک تراوږه لاندی واقع دی راهب داوويل اوبيرته ولاړی اويواځی دده مبارک په وجه يې ټولی قافلی ته خوراک تيار کړ دميلمستيا لپاره دقافلی ټول خلک راغلوخونبی کریم ﷺ موجود نه وو راهب پوښتنه وکړه چی هغه مبارک چيری دی خلکو ورته وويل چی هغه داوبنانو دپيولو دپاره تللی دی خلک يې وروليږل او هغه يې راوغوښتی کله چی ده مبارک تشریف راوړی نویوی اوريځي دده مبارک پرسربانندی سيوری کړی وو کله چی خپلو خلکو ته رانژدی سو نووې ليدل چی خلکو مخکې لاترونولاندی ځايونه نيولی دی اودسايه هيڅ ځای نسته هغه مبارک یوی خواته کښينستی له کينستلو سره سم دونی سايه دده مبارک خواته وگرزیده ، راهب وويل چی دونی سايې ته وگوري چی څنگه دده وخواته وگرزیدله ، راهب ولاړسو او خلکو ته يې وويل چی زه تاسو ته قسم درکوم چی تا سودغه مبارک شام ته مه بيا ياست ، که روميانو وليدی نو سمدستی يې پيژنی ځکه دوی دنبی آخر زمان په صفتواو نښانو خبردی قتل کوی يې دوی لاپه خبرو بوخت وو چی ناڅاپه دروميانو اوه کسان رابښکاره سو دوی دچاپه لټوون پسې راوتلی وودراهب وخواته راغلو ، راهب پوښتنه ځنی وکړه چی دڅه دپاره راوتلی ياست ، روميانو وويل موږ په هغه نبی پسې گرزو چی دهغه زیری په تورات ، اوانجيل کې يادسوی دی چی هغه په دې مياشت کې دسفر لپاره راوتونکي دی هرې خواته موږ خپل خلک ليږلی دی ، راهب وويل ښه داراته ووياست چی دکوم شی اراده الله ﷻ کړی وی هغه تاسو بندولای سی ، روميانو وويل نه ، له دې وروسته روميانو له بحيراراهب سره ژمنه وکړه چی له دې وروسته به موږ په هغه نبی پسې نه گرزو دوی اووه سره له بحيراراهب سره پاته سوه ، ځکه په کوم نيت چی دوی راوتلی وو هغه فکريې بدل سو له دې کبله يې اوس بيرته تگ دمصلحت خلاف کاروگنی اودبحيرا راهب سره پاته سوه راهب بيا دفریشو قافلی ته قسم ورکړ چی دغه مبارک شام ته مه بيا ياست اوپوښتنه يې وکړه چی په تاسو کې دده ذمه وار څوک دی خلکو ابوطالب ته اشاره وکړه ، راهب ابوطالب ته وويل چی دغه مبارک خامخا بيرته وليږه ابوطالب نبی کریم ﷺ دابوبکر صديق ﷺ اوبلال ﷺ سره يوځای مکي ته بيرته وليږی راهب دناشتی لپاره دودۍ اودزيتون تيل ورکړل امام ترمذی فرمايې چی دا حديث حسن دی ، حاکم فرمايې چی داروايت دبخاری اومسلم په شرط باندی دی ، ديبهقي په يوروايت کې راغلی چی بحيرا راهب ولاړسو اودنبی کریم ﷺ شامارگی ته يې وکتل ددواړو اوږو تر مينځ يې مهربنوت وليدی ،

او مہر نبوت یی پہ ہم ہفہ صفت ولیدی کوم چی ددہ پہ علم کپ وو امام بیهقی فرمایہ چی داقصہ دا اہل مغازی پہ نزد مشہورہ دہ .

شیخ جلال الدین سیوطی رحمۃ اللہ علیہ وایہ چی داپینہ ہیر شواہد لری او ددہ دصحت حکم کیڑی اوژردہ چی ہفہ بہ زہ بیان کریم انشاء اللہ (۱)

حافظ عسقلانی رحمۃ اللہ علیہ پہ الاصابہ کپ لیکی ددہ روایت ٲول راویان ثقہ دی او دصحيح بخاری راویان دی عبدالرحمن بن غزوان دبخاری لہ راویانو ٲخہ دی دحدیثو امامانو او دحفاظو یوہ جماعت عبدالرحمن تہ ثقہ ویلی دی حافظ سخاوی وایہ پہ یوہ ٲای کپ می ونہ لیدل چی پہ عبدالرحمن باندی چا جرح کری وی پہ دہ روایت کپ یواخی لہ ابوبکر رضی اللہ عنہ او بلال رضی اللہ عنہ سرہ دلیرلو یادونہ یوشمیر راویانوپہ غلطی درج کری دی لہ دہ وجی ویل کیڑی چی یواخی دابوبکر او بلال سرہ دلیرلو یادونہ پہ دہ روایت کپ زیادت سوی دی اودیوی کلمی دداخلیدوپہ وجہ ٲول حدیث تہ ضعیف نہ ویل کیڑی ٲکہ دحدیث ٲول راویان ثقہ او دباور وٲ خلک دی (۲)

او داحدیث پہ مسندبزار کپ ہم یاد سوی دی ٲوپہ ہفہ کپ دبلال رضی اللہ عنہ یادونہ نستہ بلکپ د ،، وارسل معہ بلال ،، ٲر ٲای د ،، رَجُلًا ،، لفظ راغلی دی (۳)

امام جزری رحمۃ اللہ علیہ فرمایہ : ددہ حدیث سند صحیح دی ددہ ٲول راویان دصحيح بخاری راویان دی یواخی دابوبکر او بلال یادونہ پہ دہ روایت کپ دراوی و ہم دی (۱)

حافظ عسقلانی پہ فتح الباری کتاب التفسیر کپ لیکی چی دترمذی دحدیث سند قوی دی پہ ظاہر کپ دوہم منشأ یوبل روایت معلومیڑی ہفہ داچی دابن عباس رضی اللہ عنہ ٲخہ روایت سوی دی چی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دشلوکالوپہ عمر کپ شام تہ یوسفر کری وو پہ ہمدہ سفر کپ ابوبکر رضی اللہ عنہ ہم ورسرہ ملگری وو پہ دہ سفر کپ ہم دبحیرا راہب سرہ ملاقات وسو داروایت حافظ ابن مندہ اصہبانی ذکر کری دی ددہ حدیث سند ضعیف دی ، حافظ عسقلانی پہ الاصابہ کپ لیکی چی کہ دا روایت صحیح شی نو د نبی کریم ﷺ داسفر دشام دہفہ سفر ٲخہ جلا دی کوم چی مخکپ یی یادونہ وسوہ ، راوی تہ دہمدہ روایت ٲخہ شک پیدا سوی دی او ددواو ٲو قیصودنژدی والی پہ وجہ یی پہ قصہ کپ دابوبکر رضی اللہ عنہ یادونہ کری دہ (۲) واللہ سبحانہ وتعالی اعلم

علامہ شبلی ٲردہ روایت تنقید کوی او پہ سیرت النبی جلد ۱ صفحہ ۱۳۱ کپ لیکی چی داروایت دمنلو ورنہ دی .

(۱) الخصائص الکبری جلد ۱ صفحہ ۸۴

(۲) میرن الاثر جلد ۱ صفحہ ۴۳

(۳) زاد المعاد جلد ۱ صفحہ ۱۷

آخری راوی ابو موسیٰ اشعری رضی اللہ عنہ دی او نوموړی په پېښه کې په خپله نه وووې روایت مرسل وایې مرسل هغه روایت دی چې یو صحابی رضی اللہ عنہ د داسې پېښې روایت وکړی چې په هغه کې په خپله نوموړی نه وی نو دا حدیث د محدثینو په اصطلاح کې د مرسل په نامه یادېږي او مرسل حدیث د محدثینو په اتفاق مقبول او د منلو وړ دی که داسې نه سی نو د عائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا او نورو کثرانو صحابه کرامو رضی اللہ عنہم هغه روایتونه چې په هغو کې دوی په خپله په پېښه کې شریک نه وو هغه ټوله به غیر معتبر او بې اعتمادده سی د حدیث د صحیح کیدو لپاره دا کافی دی چې تر صحابی پورې چې څومره راویان وی هغه ثقه وی صحابی چې د نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم څخه څه روایت کوي هغه رښتیا په خپله یادېدل له ژبې څخه چې هغه په خپله له نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم څخه اوریدلی وی هغه روایت کوي .

حافظ سیوطی رحمۃ اللہ علیہ په تدریب الراوی کې لیکي چې په صحیحینو کې داسې روایتونه بی شمیر شتون لري آه او تعجب دادی چې د بعثت د پېښې په بیان کې خپله علامه دا اصول منلي دي ، لکه چې علامه سيرة النبی جلد ۱ صفحه ۱۴۸ په حاشیه کې لیکي چې دا روایت د عائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا څخه نقل دی مگر عائشه صدیقہ رضی اللہ عنہا هغه وخت پیدا سوې هم نه وه ، د محدثینو په اصطلاح کې و داسې روایت ته مرسل ویل کیږي ، مگر د صحابه وو مرسل د محدثینو په نزد د دلیل نیولو وړ دی ځکه متروک راوی هم صحابی وی ، خبره پای ته ورسیده ، موږ به پوهېږو چې له علامه څخه دا اصول څرنگه هیر سوې په دې ځای کې علامه د صلیبیانو له اعتراض څخه دومره ویریدلی چې د تحقیق په جوش او د گوت نیونې په جذب کې یې حافظ ابن حجر هم د صلیبیانو په شان دروایت پرستی په شرک تور کړی دی که څه هم دا د کُفَر د کُفَر و ظلم د ظلم مصداق دی مگر په مطلق شرک کې شراکت شرک دی .

علماء ته خود اجازت دی چې دیو محدث قول ته ترجیح ورکړي مگر د هیڅ محدث په شان کې د تنقیص او سپکاوی الفاظ استعمالول جائز نه دی ادب د الله جل جلالہ لوی نعمت دی .
حافظ عراقی په الفیة السیرة کې فرمایي :

وكان يدعى بالأمين ورحل مع عمر بالشام حتى اذ وصل
بصري رأى منه بحيز الراهب ما دل انه النبي العاقب
محمد بنى هذه الأمة فزده تخوفاً من ثبته
من ان يرى بعض اليهود امره وعمره اذا ذاك ثلثا عشرة

(۱) مرقات جلد ۵ صفحه ۴۷۲

(۲) الاصابه جلد ۱ صفحه ۱۷۷

حرب الفجار یعنی پہ مہرمو میاشتو کی جگہ کول !

پہ عربو کی لہ دیرہ وختہ دجگرو سلسلہ جاری وہ دفیلا نو دپیننی وروستہ چی کومہ مشہورہ جگہ مینخ تہ راغلہ ہفہ ذخرب الفجار پہ نامہ سرہ یادیری داجگہ دقریشو اوقیس قبیلی ترمینخ پیننہ سوہ ، لومری قیس قبیلی پرقریشو بریالی سوہ خو وروستہ قریش بیرتہ پر قیس باندیی بریالی سو آخر ددوئی ترمینخ سولہ وسوہ او جگہ پای تہ ورسیدہ پہ بعضی وختو کی نبی کریم ﷺ ہم دخپلو آگانو پہ تینگار پہ جگہ کہ برخہ واخیستہ خو جگہ یی ونہ کرہ ..

علامہ سہیلی رحمہ اللہ فرمایا ::

وانما لم یقاتل رسول الله صل الله عليه وسلم مع اعدائه وكان يبلل عليهم وقد كان بلغ سن القتال لانه كانت حرب فجار وكانوا ايضا كلهم كفارا ولم يأذن الله لمؤمن ان يقاتل الا لتكون كلمة الله هي العليا
ژباړہ : پہ دغہ جگہ کہ نبی کریم ﷺ دخپلو آگانو سرہ پہ ملگرتیا کہ جگہ ونہ کرہ سرہ لہ دې ہفہ دجگری کولو عمرتہ رسیدلی وویواخی خپلو آگانو تہ بہ یی غیشی تیارول جگہ یی خکہ ونہ کرہ چی داجنگ حرب فجار وو یعنی پہ ہفہ میاشتو کہ مینخ تہ راغلہ چی پہ ہغوئی کہ جنگ کول فسق او فجور ناجائز او حرام وو ..

لہ دې وجی دې جگری تہ حرب الفجار وایي لہ دې پرتہ دوئی ټول کافران وو مؤمن تہ دجنگ جگری حکم یواخی پہ دې وجہ ورکړل سوی دی چی دالله ﷻ کلمہ لوړہ سی (۱)
ابن ہشام فرمایا چی پہ دغہ وخت کی نبی کریم ﷺ عمر شریف خورلس یاپنخلس کالہ وو او محمد بن اسحاق وایي چی دغہ وخت دہفہ عمر شریف شل کالہ وو (سیرۃ ابن ہشام)
پہ حلف الفضول کہ نبی کریم ﷺ برخہ واخیستہ !

دجگرو لری خولہ دیری مودی راہیسی پہ عربو کی روانہ وہ مگر دحرب فجار لہ جگری وروستہ یوشمیر خلکو دافکر وکر چی لکہ خنکہ چی مخکی دقتل اولوت تالان او غلا دبندو لولپارہ ، فضل بن فضالہ اوفضل بن وداعہ ، اوفضل بن حارث یوہ پریکہ ترتیب کری وہ ہفہ چی ددوئی پہ لاسلیک دحلف الفضول پہ نامہ مشہورہ وہ ، دغہ رنگہ اوس ییادہنی پریکی نوی کول پکاردی .

زیر ، بن عبد المطلب پہ خپل یوہ شعر کی ددې پریکی یاد ونہ کری شعر داسی دی :

إِنَّ الْمُطْمَئِنِّ كَمَا لَقُوا وَكَتَابَهُمْ أَلَا يُقِيمُ بَيْنَهُمْ مَكَّةَ كَالِيمٍ

ژباړہ : فضل بن وداعہ اوفضل بن فضالہ اوفضل بھارث لہ ټولو پردې خبرہ ژمنہ او قسم واخیستی چی پہ مکہ کہ بہ ہیخ ظالم نہ پاتہ کیږی ..

أَمْزُ عَلَيْهِمْ كَمَا لَقُوا وَكَتَابَهُمْ فَالْحَارِ وَالْمُعْتَرِ فِيهِمْ سَالِمٍ

ہفہ کار چی دوئی ژمنہ وکرہ او پریکہ یی پروکرہ ہفہ دا چی پہ مکہ کہ او سیدونکی اور اتلونکی خلک بہ ټول پہ امن او خونندی وی (سیرۃ ابن ہشام اور ورض الانف صفحہ ۹۱) — (۱) ورض الانف جلد صفحہ

د کوچنۍ اختړه مياشت کې د حرب فجار جگړه ودریده نو په ميانې کې د حلف فضول په نامه د پریکړې لړۍ پیل سوۀ تر ټولومخکې زیږ بن عبدالمطلب ددې پریکړې او قسم خبره راپورته کړه بنو هاشم او بنو تمیم دواړه د عبدالله بن جدعان په کور کې راپوځای سوۀ عبدالله بن جدعان د ټولو لپاره میلمستیاتیاره کړه د جدعان په کور کې ټولو د ساتنې او مرستې ژمنه سره وکړه او د پریکړې یې وکړه، چې مظلوم که خپل وطن وی او که مسافر وی د خپل توان په اندازه به موږ ټول له هغه سره مرسته کوو (طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۸۲)

نبی کریم ﷺ فرمایې چې ددې پریکړې په وخت کې زه هم د عبدالله بن جدعان په کور کې حاضر و، ددې پریکړې په بدل کې که وماته سره او بنان راکول سی هم یې نه خوښوم او که اوس د اسلام په زمانه کې هم د داسې پریکړې ته راوبلل سم نوهم به برخه پکې واخلم، عبدالله بن جدعان په خپلوی کې دعائشه صدیقۀ ﷺ د آکا زوی وو یوه ورځ دعائشه صدیقۀ ﷺ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ابن جدعان ډیر میلمه پال وو، خلکو ته به یې خوراک ورکوی آیا د قیامت په ورځ به ابن جدعان ته څه گټه ورسوی؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل: نه، ځکه چې هغه نه دې ویلی چې رَبِّ اغْفِرْ لِي غُفَيْرَتِي يَوْمَ الدِّينِ. اې پروردگاره د قیامت په ورځ زما گناهونه وبخښي یعنی ده هیڅ کله د الله تعالی په دربار کې د خپلو گناهو د بخښنې غوښتنه نه ده کړې.

ابن قتیبه په غریب الحديث کې نقل کوی: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل چې زه به په ټولو ټلو کښې د گرمۍ په وخت کې د عبدالله بن جدعان دلگن په سیوري کې ودریدم (روض الفلک جلد ۱ صفحه ۹۲) یعنی د عبدالله بن جدعان لگن دومره غټ وو چې دهغه په سایه کې به یو انسان دریدای سو، داسی وو لکه د جفان کالجواب، یوه نمونه چې وه (۱) **د نبی کریم ﷺ تجارت او کاروبار او دامین لقب.**

له داؤد بن حصین څخه روایت سوی دی (۲) چې نور واخلو کماته ویلی دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم داسی ځوان سو چې هغه مبارک په خپل قوم کې تر ټولو زیات ځوان مرده دلاوره او تر ټولو ښه خوی درلودونکی او تر ټولو ډیر د گاونډیانو په حال خبر او تر ټولو ډیر صبرناک او حلیم او تر ټولو ډیر رښتینی او امانت ساتونکی او تر ټولو ډیر د جنگ جگړو او ښکښلو او پوچ گوښی او هرې بدې خبرې څخه ډیر لیری وو په همدې وجه ده مبارک ته خپل قوم د آمین لقب ورکړ، اخرجه ابن سعد و ابن عساکر خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۹۱

(۱) یعنی لکه څنګه چې پیریانو د سلیمان ﷺ په امر د حوض په اندازه غټی پیالی جوړولی لکه په سورت سباء کې چې راغلی دی

(۲) یحیی بن معین سانی، داؤد بن الحصین ته ټټه ویلی دی په کال ۱۳۵ هجری کې وفات سوی دی بخاری هم له ده څخه روایت کړی دی،، خلاصه صفحه ۱۰۹

له عبدالله بن ابی الحسماء رضی الله عنه څخه روایت سوی دی : چې ماله نبی کریم ﷺ سره تر پیغمبر کیدو مخکې یوه معامله وکړه زما پر ذمه څه پاته وو ما هغه مبارک ته وویل چې زه یې اوس راوړم خو کله چې کور ته ولاړم خپله وعده راڅخه هیره سوه ، له درې ورځو وروسته را یاسو چې ماخو له هغه مبارک سره وعده کړې وه ، زه هم سمدستی هغه دوعدی ځای ته راغلم هغه مبارک هم هلته په انتظار وو ده مبارک یواځی دومره وویل چې تاماته تکلیف را کړی زه له درې ورځو راهیسې ستا په انتظار وم (سنن ابی داؤد باب اند ، من کتاب الادب)

عبدالله بن ثابت رضی الله عنه وایي (۱) چې د جاهلیت په زمانه کې زه در رسول الله صلی الله علیه وسلم د تجارت شریک وم کله چې مدینې منورې ته ورغلم نوده مبارک راته وویل چې ما پېژنی ما وویل هو ولی نه . کنت شریکي فنعلم الشریک لاتدری : ته زما د تجارت شریک وی اوزما ډیر ښه شریک وی تر تابه شریک زه نه پیژنم

قیس بن سائب مخزومی رضی الله عنه (۲) وایي چې د جاهلیت په وخت کې زه در رسول الله صلی الله علیه وسلم د تجارت ملگری وم وکان خیر شریک لایساری ولایشاری (۳) : هغه ډیر ښه ملگری وو ونه به یې جگړه کوله او نه یې پیرل او پلورل کول (اصابه ترجمه قیس بن سائب رضی الله عنه)

نبی کریم ﷺ بزی ، پسونه څرول پیول !

لکه څنگه چې نبی کریم ﷺ د حلیمی سعیدی کره دکوچنی والی په وخت کې له خپلو ناسکه وروڼو سره بزی پوولی دغه رنگه له ځوانیدو وروسته یې هم پسونه او بزی پوولی دی ، له جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روایت دی چې په ظهران نامی ځای کې زه د نبی کریم ﷺ سره وم چې هلته دا غرنو بوټو میوی صفا کیدو ته نژدی وی نبی کریم ﷺ وفرمایل چې توری دانی په کښي گوري . هغه ډیری خوندوری وی موږ ورته وویل یا رسول الله ﷺ آیاتا بزی پوولی دی چې له هغه وخته تاته معلوم دی ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل هیڅ یونبی نسته چې هغه دې بزی نه وی پوولی (۴)

(۱) عبدالله بن سائب رضی الله عنه په مکه مکرمه کې اوسیدی او په مکه کې د عبدالله بن زبیر رضی الله عنه د خلافت په وخت کې وفات سو عبدالله بن عباس رضی الله عنه د جنازی لمونځ باندی وکی

(۲) مجاهد د همدې صحابی آزاد کړل سوی مریږ دی له مجاهد څخه روایت سوی دی چې کله د قیس بن سائب عمر ۱۶۰ کاله سو او دروژی نیولوتوان یې نه و نو دا آیت نازل سو وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَ فَتْنَةً عَمَّا رُفِعُوا (آیت سورة البقرة) . کله چې په دروژی مبارکه میاشت راغله نو قیس بن سائب رضی الله عنه به فرمایل چې زما له طرفه هره ورځ یوه مسکین ته فدیو ورکوی ، ابو حاتم فرمایي چې زما گمان دی چې تېس بن سائب رضی الله عنه عبدالله بن سائب وروړدی ، مجاهد روایت کوی چې قیس بن سائب رضی الله عنه فرمایل : کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یصلی الفجر اذ ایتش السواء النور والظهر اذا زالت الشمس ، الحديث : ٢١٥٠ . یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم به هغه وخت دسهار لمونځ کوی چې کله به په آسمان کې رڼا خپره سوه او دما پښین لمونځ به یې له زوال څخه وروسته کوی (اصابه)

(۳) لایشاری د لایلاج وویل لایاتی بالشری لایشاری یقلب احدی الرائین کذا فی الدر المنثور تلخیص النهایة للسيوطی

(۴) بخاری کتاب الاطعمه

له ابوهريرة څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل :

هیڅ یو پیغمبر نسته چې هغه دې بزې نه وی پوولی ..

صحابه کرامو څه عرض وکړ تاهم پوولی دی ؟ نبی کریم ﷺ وویل هو ما هم دمکی دخلکو بزې په څو قیراطو باندې پوولی دی ، بخاری شریف کتاب الاجارة جلد ۱ (صفحه ۳۰۱) حافظ توربشي رحمه الله څه په شرح مصابيح کې ليکي : چې دیوشمیر خلکو په نظر دپسونو پوول او پر هغه مزدوری اخیستل دپیغمبري له شان سره مناسب نه دی دوی وايي چې په دې حديث کې دقرايط لفظ راغلی دی ، دادقراط جمع نه دی بلکې دهغه ځای نوم دی چېری چې به هغه مبارک بزې پوولی ددوی داخبره بیهځایه تکلیف دی په دیني کارو باندې هغه چې دالله څخه دپاره کيږي په هغه باندې دنبی مزدوری اوبدله اخیستل رښتیا هم دنبوت له مرتبې سره مناسب نه دی مگر دژوند اودنیایې کسب دپاره مزدوری او په بدله کارکول هیڅ کله دنبوت له شان سره خلاف کار نه دی بلکې کارکسب کول دانبیاء ﷺ طریقه کاردی اوتوکل ددوی حال دی اوبل داچې دا کار ترنبوت اویپغمبر ی مخکې وو له دې پرته قرايط دیوځای نوم ښودل بیخي نامعلومه اوشاذ خبره دی تردوی مخکې هیچانه دی ویلی چې قرايط دیوځای نوم دی یاوو .

حافظ عسقلانی رحمه الله ليکي : چې راجح خبره داده چې قرايط دقیراط جمع دی دځای نوم نه دی ، اهل مکه دقرايط په نامه هیڅ ځای نه پیژني اونه په خبردی ، نسائي دنصرین حزن څخه روايت کوی چې یوه ورځ داوښانولرونکو او بوزلرونکو په خپل مینځ کې یوپرېل باندې فخرکوی ، نورسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : چې موسی ﷺ پیغمبر راولېږل سو او هغه دپسونوونکي وواوزه پیغمبر راولېږل سوم او ما هم دخپلې کورنۍ بزې او پسونه په آجیا دثومي ځای کې پوول (فتح الباری جلد ۴ صفحه ۴۶۴)

پامولنه دانبیاء ﷺ دپسونو او بزو پوول دامت درمی سنبالولودیباجه اومقدمه وه اوبنان اوغوايې پوول دومره گران نه وی لکه څومره چې دپسو او بزو پوول گران وی پسونه او بزې کله یوې چراگاه ته ځي او کله بلې چراگاه ته ځي په یوه گړي یوې خواته وی او په بل گړي ییابلی خواته منډی وهی درمی څه بزې یوې خواته ځي اونوری بلې خواته اودشپانه هری خواته څارکوی ، چې هسی نه چې لیوه یادرنده خوددوی په خواکې نسته شپانه غواړي چې ټولی بزې او پسونه یوځای کوی ځکه کوم پس په یابزه چې له رمی څخه بیل سی لیوه هم پر هغه یواځي پس باندې حمله کوی ، سهار او ما ښام شپانه په دې فکر کې وی او په رمه پریشانته اوخفه وی اوسرگردانه گړزی ، ، همدغه حالت دانبیاء ﷺ دوی دامت داصلاح او کامیابی په فکر کې شپه او ورځ سرگردانه وی دامت خلک

خودپسونو او بزوپه څير دی یوې اوبلې خواته ځي او انبياء ﷺ یې په پوره مهرباني اومینه دځان خواته په نارووهلو سره رابولي اودامت له بیغمۍ سره چې دغو حضراتو ته کوم تکلیف اومشقت رسیږي پر هغه د صبر اوتحمل امرکوي اوددې ټولو خبرو سره سره په هیڅ وخت کې دوی د دعوت اوتبلیغ اولارښودنی اوتعلیم څخه زړه ماتې کیږي نه اونه تنگیږي اولکه څنگه چې پسونه دلیوانوله ناڅاپه حملو څخه ناخبره وي دغه رنگه امت دنفس اوشیطان له بریادونکيو حملو څخه ناخبره وي ، اویغمبران ﷺ هروخت په دې تاک کې اوسیږي چې هسي نه چې نفس اوشیطان دوی بریاد او هلاک کړي څومره چې له پیغمبر ﷺ سره دامت داصلاح او کامیابي فکرو ی له امت سره دهغه لسمه برخه فکر هم نه وي له امت سره خودخپلې بریادي فکر هم نه وي داخوپيغمبران ﷺ دی چې دامت دبدحالت په لیدلو سره دوی دتنه دتنه ویلي کیږي .

الله عزوجل فرمایي : (كَلَّمَكَ بِأُخٍ نَفْسَكَ أَلَا يَكُونُ الْمُؤْمِنِينَ (۳) الشعراء)

شایدته ددوی دایمان نه راوړلو په وجه خپل ځان دلاسه ورکړي ،

اوپه همدې وجه امت لارښودنه سوي : (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ (۲) سورة احزاب)

پیغمبر ﷺ مؤمنانو په هکله ددوی ترځانونه ډیر نژدی دی ..

اوپه یو قرائت کې دی (وهوا ټلهم) یعنی دپیغمبر ددوی پلاردی .

ای الله ﷻ ته ییشمیره رحمتونه اویسپایه برکتونه پرتولو پیغمبرانو علیهم السلام باندې په عام ډول سره اوپر خاتم الانبیاء محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم باندې په خاص ډول سره نازل کړي چې دوی په پاکو خبرو سره موږ ناکارو ته سمه سیده لار وښودله آمین

دنام دویم سفر اوله نظورا راهب سره دنبی کریم ﷺ لیدنه کتنه !

خدیجة الکبریٰ ﷺ د عربوله عزت مندی کورنۍ څخه یوه مالداره ښځه وه دهغې دنسبې

شرافت اوعفت اویاک لمنۍ په وجه په جاهلیت اواسلام کې په طاهره مشوره وه

(فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۰۰) زرقانی جلد ۱ صفحہ ۱۹۹) زرقانی اوقع الباری باب تزویج النبی صلی الله علیه وسلم خدیجة ﷺ وفضلها من باب المناقب ..

قریشو چې به کله تجارتی قافله لیرله نو خدیجه ﷺ به هم خپل مال دمضاربت په ډول یو چاته ورکړي ، دخدیجة الکبریٰ ﷺ مال به دټولو قریشوله مال سره برابر وو ، کله چې درسول الله صلی الله علیه وسلم عمرشریف دپنځه ویش کالوسو اوپه مکه مکرمه کې دده مبارک دامانت اودینداری تنداره وسوه او په مکه کې داسی څوک نه وو چې ده مبارک ته یې دآمین په لقب نه وې ویلي نوڅکه خدیجة ﷺ ونبی کریم ﷺ ته پیغام ولیږي چې که ته زما دتجارت مال شام ته یوسی زه به تاته دنوروپه نسبت دوچنده بدله درکړم ، رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل اکا ابوطالب دمالی مشکلاتوپه وجه دپیغام قبول کړ ، اودخدیجة الکبریٰ ﷺ له مری سره یوځای شام ته روان شو

کله چې بصری ته ورسیدی نو تريوه سایه لرونکي ونې لاندې کينستی هلته يوراهب اوسیدی چې دهغه نوم نسطورا وو هغه چې وليدی سمدستی دده مبارک وخوا ته راغلی کله چې يې نبی کریم ﷺ وليدی وې ويل له عیسی ﷺ بن مریم څخه وروسته بیا تراوسه دلته له ده مبارک پرته بل هيڅ نبي نه دی کينسته سوی ، (۱) وروسته يې میسره ته وويل چې دده په سترگو کې سوړوالی څه وخت وی ، میسره وويل دده مبارک دسترگو سوړوالی هيڅ کله نه ځي ، راهب وويل ، هو همداسی دی (هُوَ لَيْ وَهُوَ آخِرُ الْأَنْبِيَاء) دا هغه نبي دی اودا اخري نبي دی . وروسته هو پرشام ته ورسید ورسول الله ﷺ په رانیولو او خرڅولو بوخت وو ، په دې وخت کې دیوسړی له هغه مبارک سره څه شخړه راغله هغه سړی ورته وويل چې ته په لات او غزی قسم وکوه ، ده مبارک وفرمایل ما هيڅ کله په لات او غزی قسم نه دی اخیستی ، ده مبارک وفرمایل کله چې زه پرلات او غزی ناڅاپه ورسم نوزه په مخ اړولوسره تردوی تیریرم ، ددې خبرې په اوریدوسره هغه سړی وويل چې رښتیا هم ستا خبره صحی دی یعنی ته رښتینی اوصادق يې .

اویا هغه سړی وويل : چې والله دا هغه سړی دی چې دده صفت اوشان زموږ علما په خپلو کتابو کې لیکلي پیدا کړي دی ، میسره وايي : (۲) چې کله به غرمه سوه اوږیره گرمی به سوه نومابه دوې ملکې لیدی چې هغه به راغلی او په رسول الله صلی الله علیه وسلم به يې سایه کړې وه ، خدیجه ﷺ هم له لوړې خونې څخه رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حالت کې وليدی نو ټولونښخوته يې وښودی ټولونښخو تعجب وکړ له دې وروسته میسره دسفر ټول حالات او پېښي بیان کړه او رسول الله صلی الله علیه وسلم دتجارت مال خدیجه ﷺ ته وسپاري په دې ځل د رسول الله صلی الله علیه وسلم په برکت خدیجه ﷺ ته دومره گټه ورسیده چې له دې مخکې يې هيڅ کله هم نه وه لیدلی خدیجه ﷺ چې دڅومره بدلی ژمنه کړې وه نبی کریم ﷺ ته يې ترهغه زیاته ورکړه (۳)

ددې قصه له راولړو وروسته يې لیکلی دی چې دا قصه واقدی او محمدبن اسحق او ابن سکن روایت کړی یعنی ددې پېښي راوی واقدی نه دی بلکې محمدبن اسحق او ابن سکن ددې روایت کړی واقدی دجمهورو علما په نزدضعیف دی او محمدبن اسحق تابعی دی دجمهوروپه نزدتفه دی .

(۱) دابن سعدپه روایت کې بعدعیسی لفظ نسته دالفظ علامه زرقانی نقل کړی دی ددې کلام یوه معنی خودادی چې موږدته بیان کړه چې دحضرت عیسی ﷺ څخه وروسته بل نبي تردې ونه لاندی نه کينستی ، دامطلب علامه سهیلې په روض الانف کې ذکرکړی دی ،، اودوم معنی دادی چې عزبن جماعه کړی چې کیدای سی دعیسی ﷺ څخه وروسته ددې ونې لاندی هيڅ سړی هم نه وی کينستی نه نبي اونه بل څوک اوله نبي ﷺ پرته دهیڅ یوه انسان نه ناسته داهم له خلاف العادة کاروخڅه دی لکه چې له یوشمیر روایاتو معلومېږي ..

(۲) داسی ښکاره کېږي چې میسره دنبی کریم ﷺ تربعث مخکې وفات سوی دی حافظ عسقلانی په اصابه کې فرمایي : چې په هيڅ صحیح روایت سره تراوسه دمیسره صحابی کیدل نه دي ثابت سوی ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۹۸ (۳) طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۸۲ (الخصائص الکبری جلد ۱ صفحه ۹۱ عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۴۹)

امام احمد رحمۃ اللہ علیہ فرمایې: چې دمحمدبن اسحق حديث زماپه نزد حسن دی، و اقدی که څه هم دمحدثینوپه نزد متروک دی مگر دحديثو هیڅ کتاب دواقدی له روايت څخه خالی نه دی، حافظ ابن تیمیہ رحمۃ اللہ علیہ په الصهارم المسلول صفحه ۹۶ کې فرمایې: چې و اقدی که څه هم ضعیف دی مگر دده په اعلم الناس بالمغازی کیدو کې دهیچا خبره نسته امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ و امام احمد رحمۃ اللہ علیہ او نورو امامانو به دواقدی له کتابو ګټه اخیسته انتهى کلامه لنډه دا چې داروايت له محمدبن اسحق او و اقدی دواړو څخه نقل کړی دی اود محمدبن اسحق روايت دمحدثینوپه نزد معتبر دی، دحسن څخه کم نه دی اود و اقدی روايت که څه هم ضعیف دی مگر دحسن حديث لپاره بیشکه تائید کونکی اوشاهد جوړیدای سی

د سیره دقصی څېړنه او پلټنه اود سیرت ددرې امامانو یادونه او وهڅو ته لنډه کتنه

دمیسره دقصی روايت لکه څرنګه چې محمدبن اسحق او و اقدی دواړو څخه روايت سو ی دی چې دهغه په جرح او تعدیل کې علماء ډیری خبری کړی دی په دې وجه موږ غواړو چې په دې ځای کې دسیرت ددرې امامانو څه حال لوستونکو ته وړاندی کړو چې په سیرت او غزاګانو کې ډیر مشهور دی لومړی (۱) موسی بن عقبه (۲) محمدبن اسحق (۳) و اقدی، ددې لپاره چې دسیرت دټولورواياتو صحیح مرتبه معلومه سی

(۱) **موسی بن عقبه رحمۃ اللہ علیہ**

موسی بن عقبه مدنی دزیر بن العوام رضی اللہ عنہ دکورنۍ آزادسوی مریئ اوتابعی دی منل سوی اومتفق علیه ثقہ دی هیچا پرده جرح نه ده کړی امام مالک اوسفیان بن عیینه اوعبدالله ابن مبارک رحمۃ اللہ علیهم له موسی بن عقبه څخه روايت نقل کړی دی په کال ۱۴۱هجری کې وفات سوله نوموړی څخه شپږو امامانو په صحاح سته کې هم رایتونه نقل کړی دی، امام مالک رحمۃ اللہ علیہ به دموسی بن عقبه دکتاب المغازی په اړه فرمایل: چې دا اصح المغازی دی، مگر دموسی بن عقبه دکتاب المغازی هیڅ نسخه موجوده ده دی، البته دسلفوپه کتابو کې بیل بیل رایتونه دده پیدا کړې ..

(۲) **محمد بن اسحق رحمۃ اللہ علیہ**

محمدبن اسحاق بن الیسار مطلبی مدنی تابعی دی، دسیرت او غزاو امام دی جمهورو علماء دده توثیق کړی دی امام مالک رحمۃ اللہ علیہ پرده جرح کړی، حافظ ذهبی په تذکرۃ الحفاظ کې لیکي چې محمدبن اسحق په خپله رښتینی او غوره دی مگر دده حديث د صحت تر درجه کښته دی امام احمدبن حنبل رحمۃ اللہ علیہ دته حسن الحديث ویلی دی (اتهی) علی بن مدنی فرمایې چې دمحمدبن اسحق حديث زماپه نزد صحیح دی، نسائی وایې قوی نه دی، دارقطنی وایې، ددلیل وړ نه دی، اما مالک رحمۃ اللہ علیہ وایې نوموړی دجال دی له دجالانو، شعبی وایې: امیر المؤمنین فی الحديث دی، امام بخاری په صحیح بخاری

کې له ده څخه هيڅ موصول روايت نه دی اخيستی البته تعليقا يې له ده څخه روايت اخيستی دی اصحاب سنن له محمد بن اسحق څخه روايت نقل کړی دی . او امام مسلم د بل په واسطه له نوموړي څخه روايت کړی دی په کال ۱۵۱ هجري کې وفات سوی دی ، دمغازی ابن اسحق اصل نسخه ورکه سوی خودسیرت ابن هشام نسخه چي اوس موجود ده دی هغه په اصل کې دسیرت ابن اسحق نسخه دی چي په نوی طرز او طریقه سره ابن هشام مرتب کړی ده ، په محمد بن اسحق باندی دوې جرح سوی دی اول داچي ده به په روايت کې تدلیس کوی ، دویم داچي ده به دخیبر اونورو غزاگانو پوښتنه له يهود څخه کوله ، دویمه وجه موجب د جرح نه دی ځکه د بني پلټنی دپاره له يهودو څخه دپښو پوښتل داعترض وړنه دی خو پر يهودو باندی باور کول اوددوی له روایاتو څخه احکام شرعيه ثابتول صحیح نه دی ، مگر په دنیا کې هيڅ مسلمان دانه سی ویلای اونه چیري داویل سوی دی چي محمد بن اسحق دخیبر يهود ثقه گڼلی دی اونه هيڅ دادنی عقل خاوند مسلمان دکافر څخه روايت کولای سی اونه هغوی ته ثقه ویلای سی او چاچي دا سی وگڼل غلط کاری يې وکی اویاته سوه دتدلیس خبره په خپله ائمه الحدیث په دې تصریح کړی چي دتدلیس عنونه معتبره نه دی ترڅوچي دهغه سماع ثابت نه سی .

(۲) واقدي رحمه الله

ابو عبدالله محمد بن عمر بن واقد الواقدي المدنی ، دسیرت اومغازی امام اوجلیل القدر عالم دی . دامام مالک اوسفيان ثوري اومعمر بن راشد اوابن ابی ذئب له شاگردانو څخه دی کذافي تاريخ ابن خلکان جلد ۱ صفحه ۶۴۰ اودده شاگرد محمد بن سعد دطبقات مصنف دسفيان بن عيينه له شاگردانو څخه هم دی تاريخ ابن خلکان صفحه ۶۴۲ واقدي په کال ۱۳۰ هجري کې پیداسوی دی اوپه کال ۲۰۷ هجري کې وفات سوی دی میزان الاعتدال جلد ۳ صفحه ۱۱۱ دواقدي په اړه دمحدثينو الفاظ مختلف دی ، امام شافعي رحمه الله او امام احمد رحمه الله واقدي ته کذاب اودهغه کتابونو ته يې دروغ ویلی دی ، امام بخاری اوابو حاتم متروک الحدیث ورته ویلی دی ، علی بن المدنی اونسائي واضع الحدیث ورته ویلی دی ، اودائمه الحدیث یوی ټولی دئ ضعیف گڼلی دی یعنی واقدي ضعیف دی کاذب نه دی ، یحي بن معین وايي واقدي ثقه نه دی ، دارقطني وايي فيه ضعف یعنی په واقدي کې څه ضعف سته ، دعلماء یوکوچنی ټولی دواقدي توثیق کړی دی اوده ته يې ثقه ویلی دی . یزید بن هاورن وايي واقدي ثقه دی ، ابو عبیده اوابراهيم حزی هم دده توثیق کړی دی ، دراوردی وايي چي واقدي امیر المؤمنین فی الحدیث دی ، حافظ ابن سید الناس دعیون الاثر په مقدمه کې له بیلابیلو قولو راوړلو وروسته دواقدي ثقه کیدو ته ترجیح ورکړی

او حافظ ابن حجر په فتح الباری کې فرمایي ::

وقد تعصب مغلطائي للواقدي فنقل كلام من قواه للواقدي وسكت عن ذكر من وهأه واتهمه وهم اكثر عدداً واشداً تقاناً واقرى معرفة به من الاولين ومن جملة ما قواه به ان الشافعي روى عنه وقد اسند البيهقي عن الشافعي انه كذبه كذا في انهاء السکن مقدمة اعلام السنن صفحه ۴۵)

ژباړه : حافظ مغلطايي د واقدي په ملگری کې له تعصب کار اخيستی دی ځکه کومو خلکو چې واقدي ته ثقه او قوي ويلى دي دهغوی کلام يې ذکر کړی دی او کومو خلکو چې واقدي ته ضعیف ويلى او متهم کړی يې دي دهغوی له يادولو مغلطايي پټه خوله سوی دی او سره له دې چې پرواقدی باندی جرح کونکي تر توثيق کونکیو په شمیر کې هم زیات دی او په ضبط او اتقان او علم او پیژنده او پوهه کې هم ترده مخکې دی او د واقدي په قوت کې يې د ادلائل وړاندی کړی دی چې امام شافعي رحمه الله له نوموړي روایت نقل کړی دی ، او سره له دې چې بیهقي په خپل سند سره له امام شافعي رحمه الله څخه نقل کړی دی چې واقدي دروغجن دی .

د حافظ ابن حجر رایه داده چې کله په یو راوی کې جرح او تعدیل توثیق او تضعیف یوځای سی نو د ډیرو خبری ته ترجیح ورکول کیږي له دې وجی د واقدي جرح ته پر توثیق باندی ترجیح ورکول په کاردی ځکه د واقدي جرح کونکي تر تعدیل کونکو ډیر دی ..

حافظ مغلطائي رایه داده : چې د تعارض په صورت کې توثیق او تعدیل ته ترجیح ورکول پکار دی که څه هم تعدیل او توثیق کونکي لږ دي ، ځکه اصل په علماء کې عدالت او ثقت دی خصوصاً په خیر القرون کې چې تر څو دراوی فسق ثابت نه سی تر هغه وخته پوری دهغه روایت نه ردیږي ، لکه چې الله تعالی فرمایي : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ

بَيْنًا فَتَّبَيِّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ) (سورة الحجرات آیت ۶)

که فاسق تاسو ته خبر راوړي نو دهغه خبر پلټنه کوی ، او په یو قرائت کې دقت بینو او پرځای فشتو راغلی دی یعنی که فاسق خبر درته راوړي نو په هغه کې تثبیت او احتیاط کوی په رد کولو کې تلواوړمه کوی او تثبیت حکم دهغه راوی دخبر په اړه دی چې دهغه فسق ثابت سوی وی ځکه الله تعالی فرمایي (إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بَيْنًا) نو د چا چې فسق هم نه وی ثابت سوی په هغه کې خوبه نور هم ډیر احتیاط اړتیا وی په دې بنا باندی حافظ مغلطای دواقدي په اړه له تعصب څخه کار نه دی اخیستی بلکې دانصاف څخه يې کار اخیستی دی چې د توثیق او تعدیل قول يې غوره کړی دی ، او د گوت نیونکو او تور لگونکو و ډیر والی ته يې نه دی کتلی ، او د فقهاؤ لاریې غوره کړی ده . چې کله په یو راوی کې توثیق او ضعف جمع سی نو د محدثینو په نزد ډیرو خبره د منلوړدی او د فقهاء مسلک دادی چې

کله په یورای کې جرح او تعدیل یوځای سی نو د نا معلومی جرح په مقابل کې تعدیل ته ترجیح ورکوي که څه هم د تور لگونکو شمیر تر معدلینو ډیر وی او احتیاط هم په قبلو لوی دی نه منل دا احتیاط خلاف دی د حافظ بدرالدین عینی په شرح بخاری او په شرح د هدایه کې او د شیخ ابن همام د هدایه په شرح کې هم همداطریقه کار دی چې توثیق او تعدیل ته تر تضعیف او جرحی ترجیح ورکوي او د امام احمد ابن حنبل رحمته الله علیه هم همدا مسلک دی (۱) ترڅو چې درای په ترک باندې ټول علماء متفق نه سی تر هغه وخته پوری امام احمد رحمته الله علیه دهغه روایت نه پرېږدي په مسند کې یې له سره تر پایه پوری په همدې طریقه روایتونه راوړي دی ابو داؤد او نسائی هم په مسند کې پر دې طریقه روان دي نو معلومه سوه چې د حافظ مغلطائي د واقدی توثیق او تعدیل ته ترجیح ورکول په دې اصولو باندې مبنی دی په تعصب باندې مبنی نه دی د واقدی په اړه چې کوم مختلف اقوال موندل کړي دی هغه ټول د حافظ ذهبي د میزان الاعتدال جلد ۳ صفحه ۱۱۰ څخه راخیستل سوي دي عجیب خبره داده چې د واقدی په اړه د حدیثو د امامانو ټول اختلاف د حافظ ذهبي مخ ته دی اوسره له دی په پای کې حافظ ذهبي وایي: استقر الاجماع علی وهن الواقدي د دوه اختلاف په شتون کې د اجماع دعوی بی بنسټه او بیخایه دی.

حافظ ابن تیمیه په الصارم المسلول کې فرمایي مع ما فی الواقدي من الضعف لا یختلف اثنان ان الواقدي اعلم الناس بتفاصيل امور المغازی واخبار باحوالها وقد کان الشافعي واحدا وغیرها یستفیدون علم ذلک من کتبه) ژباړه: سره له دې چې واقدی ضعیف دی په دنیا کې هیڅ دوه کسان هم په دې هکله اختلاف نه لري چې واقدی تر ټولو ډیر په غزاگانو باندې پوه دی او د غزاگانو د اقوال او تفصیلاتو په پېژندنه کې تر ټولو ډیر خبر دی او امام شافعي رحمته الله علیه او امام احمد رحمته الله علیه او نورو علماء به د واقدی له کتابو څخه ګټه پورته کوله انتهى)

او په دنیا کې د سیرت او مغازی او هیڅ داسې کتاب نسته چې هغه دې د واقدی له روایت څخه خالی وی فتح الباری اوزرقانی شرح مواهب د واقدی دروایاتو څخه ډک دی او په خپله علامه شبلی هم ډیر روایتونه له واقدی نقل کړي دي علامه شبیلی د سیرت النبی په ډیرو ځایو کې د طبقات ابن سعد هغه روایتونه راوړي دي چې دهغو اول راوی واقدی دی علامه شبلی د طبقات صفحه او جلد هم ورکړي دي مګر په هغه ځای کې یې دانه دی ویلي چې د دې روایت لومړی راوی واقدی دی چې هغه د علامه په نظر مشهور دور غجن اوافسانه جوړونکی او دیادولو وړ نه دی او ځای ځای دهغه داسې یادونه کوي چې هیڅ د منلو وړ نه وی. مګر کله چې شبلی د دې مشهور دور غجن څخه روایت نقل کوي نو دده نوم نه یادوي خود دور غجن محترم شاګرد ابن سعد په نامه یې راوړي عجیبه دی چې شاګرد یې محترم او استاذ یې دروغجن دی او د استاذ روایت د شاګرد په نامه راوړي

(۱) قال یعقوب قال لی احمد مذهبی فی الرجال انی لا ترک حدیث محدث حتی یجتمع اهل مصر علی ترک حدیثه کذا فی التهذیب جلد ۵ صفحه ۳۷۷)

په سیرت النبی صلی الله علیه وسلم کې دواقدي روایات

اوس دنومنی په ډول دواقدي څو روایتونه لوستونکو حضراتو ته وړاندې کوو هغه چې علامه شبلی په سیرت النبی ﷺ کې راوړی دی

(۱- قصی دمرگ په وخت کې دحرم ټول منصبونه وخیل مشرزی عبدالدار ته وسپارل ، طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحہ ۴۱) سیرت النبی جلد ۱ صفحہ ۱۵۴) علامه داواقع له طبقات ابن سعد څخه نقل کړی ده چې هغه یواځې له واقدي څخه نقل کړی دی

(۲- دعبداللہ صاحب په میراث کې اوبنان پسنونه اویوه مینځه چې دهغې نوم ام ایمن وه پاته سوه الخ ، طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحہ ۶۲ سیرة النبی صفحہ ۱۵۸ جلد ۱ داواقع هم په طبقات کې یواځې له واقدي څخه نقل سوی له واقدي وروسته هیڅ سند نه دې یاد سوی (۳- ابن سعد په طبقات جلد ۱ صفحہ ۷۱ کې روایت کړی دی چې رسول الله ﷺ به فرمايل چې زه تر تاسو ټولو ډیر فصیح یم ځکه زه دقریشو له کورنۍ څخه اوزماږه دبنی سعد ژبه ده ، سیرت النبی جلد ۱ صفحہ ۱۶۲ ددې راوی هم محمد بن عمر واقدي دی .

(۵- علامه شبلی په سیرة النبی جلد ۱ صفحہ ۴۴۰ کې دخیبر دغزا په بیان کې لیکي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم عام اعلان وکوي ، لایخرجن معنا الاراغب فی الجهاد ، زموږ سره به یواځې هغه څوک وزی چې دجهاد غوښتونکی وی ، ابن سعد) داروایت یې هم دا بن سعد په حواله نقل کړی دی چې هغه دواقدي څخه روایت سوی دی .

آیا دادعلم اوامانت خلاف نه دی چې کله یوروايت نه منی نو دواقدي نوم یادوی که څه هم دهغه روایت راوی له واقدي پرته بل څوک وی او هغه ثقہ هم وی ، او کله چې دواقدي روایت راوړی نو دواقدي نوم نه یادوی بلکې دهغه دشاگرد په نامه اکتفاء کوي او په پټه خوله په هغه باندې تیریری .

خلاصه: دواقدي په اړه ثابت اوبنه پتلل سوی اوژدی وحق ته دادی چې واقدي ضعیف دی خو دروغجن اوله ځانه جوړونکي نه دی ، دواقدي دروایت داسی حکم دی لکه د ضعیف راوی دروایت حکم چې دی او ترڅو چې بل صحیح حدیث ددې ضعیف حدیث مقابل نه وی تر هغه وخته پوری ضعیف حدیث نه پرېښودل کیږي خصوصاً بیا هغه وخت چې هغه ضعیف حدیث په ډیرو طریقو او مختلفو سندو سره نقل سوی وی .

دامام ابو حنیفه رحمہ اللہ څخه په تواتر سره نقل سوی دی چې ضعیف حدیث زما په نظر د خلکو تر رایه ډیر غوره دی ، امام ابو حنیفه رحمہ اللہ چې به کله په یوه مسئله کې صحیح حدیث پیدانه کی نو ضعیف حدیث ته به یې دقیاس په مقابل کې ترجیح ورکوله ، دضعیف حدیث مطلب دانه دی چې دمنلو وړ نه دی بلکې مطلب یې دادی چې دضعیف حدیث ضعف ته وگوره او کله چې دصحیح حدیث اوضعیف په مینځ کې تعارض راسی نو

صحی حدیث ته ترجیح ورکړه ، او که هیڅ صحیح حدیث پیدانه سو نو وضعیف حدیث ته پر خپله رایه ترجیح ورکړه ، ځکه رایه بالذات ضعیفه او کمزوری ده او په حدیث نبوی کې بالذات ضعف نسته خو په سند او طریقه در اوړلو کې ضعف وی او دا عارضی شی دی ذاتی نه دی او درایه ضعف ذاتی دی . په دې وجه به ضعیف حدیث پر رایه مخکې کیږي او د ضعیف روایت د قبلولو شرائط د اصول حدیث په کتابو کې ذکر سوی دی ، هغوته رجوع وکوی . هذا ما ظهر لي في هذا المقام والله سبحانه وتعالى اعلم وعليه اتم واحكم .

حافظ عراقی رحمه الله په الفیه السیره کې فرمایي

ثم مضى للشام مع ميسرة..... في متجر والبال من خديجة
من قبل تزويج بها فبلغا..... بصرى فباع وتقاضى ما بغا
وقد رأى ميسرة العجائب..... منه وما خص به مواهباً
وحدث السيدة الجليلة..... خديجة الكبرى فأحصت قبيله
ورغبت فخطبت محبداً..... فيألفها من خطبة ما أسعدا
وكان إذ زوجها ابن الخس..... من بعد عشرين بعد بغير لبس

مسائل ! (۱) له دې روایت معلومېږي چې دیوسړی دپاره خلاف العادت کار لکه د ملائکه وو لیدل کیدای سی لکه په تیره پیښه کې چې میسره ملائکه وی په خپلو سترگول ولید ی چې د نبی کریم ﷺ پر سر باندې یې سایه کوله ، زرقانی جلد ۱ (صفحه ۱۹۹)
او په قرآن کریم کې دی چې مریم علیها السلام جبرئیل امین ﷺ او نور ملائکه ولیدلی او په صحیح بخاری کتاب الانبیاء کې راغلی چې هاجری ملکی ولیدلی او په اصابه کې ذکر سوی دی چې عمران بن حصین خپل کراماً کاتبین لیدلی

(۲) له ډیرو روایاتو دا معلومه سوه چې پر رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې دوریځي سایه کول د حلیمه سعیده په کور کې او د دې زامنو په خپلو سترگو ولیدلی چې ورېځي په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې سایه کړې وه او د شام په لومړي سفر کې بحیرا راهب دوریځي سایه په خپلو سترگو ولیدله او نور ته یې هم وښودله په ترمذی کې دا یو موسی ؑ په روایت رانقل سوی ، علامه ابن حجر مکی په شرح د قصیده همزیه کې ویلی دی چې د ترمذی روایت په دې هکله تر ټولو ډیر صحی دی لکه چې عزین جماعه وایي چې څوک دا وایي چې پر رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې دوریځي د سایه کولو حدیث د محدثینو په نزد صحیح نه دی نودده دا خبره بالکل غلطه او بې بنیاده ده هو دا خبره منم لکه حافظ سخاوی چې وایي چې دوریځي سایه کول همیشه نه و بلکې کله کله به وو لکه چې په حدیث کې راځي چې د هجرت په سفر کې در رسول الله ﷺ ډیره

گرمی و سوله نو ابوبکر صدیق ؓ په خپل پټو باندې پر هغه سایه وکړه او دغه رنگه د جعفرانه په غزا کې په رسول الله ﷺ باندې دکالی سایه جوړه سوله صحابه ؓ فرمایې :
چی کله موږ به سایه لرونکي ونه ولیدله نو هغه به مور رسول الله ﷺ ته پریښودله (۱)

د خدیجه الکبریٰ ﷺ له نبی کریم ﷺ سره نکاح

د ابن اسحق په روایت کې راغلی چې خدیجه ؓ د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سفر ټول حالات او د راهب وینا او د ملائکه وو پرده مبارک باندې سایه کول، ټولې خبرې ورته بن نوفل ته بیان کړې ، ورته بن نوفل وویل چې خدیجې ؓ که داپښې رښتیا وی نویا یقیناً محمد صلی الله علیه وسلم د دې امت نبی دی اوزه ښه پوهیږم چې په امت کې یونې راتلونکې دی او د هغه انتظار موږ کوو او د هغه وخت راتوډی سوی دی (۲) کله چې خدیجه ؓ دا خبره واوریده د خدیجې ؓ په زړه کې له رسول الله ﷺ سره د نکاح مینه پیدا سوه د شام د سفر د راستنیدو د وې میاشتی او پنځه ویشته ورځې وروسته په خپله خدیجه ؓ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د نکاح پیغام ولیږي رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل اکا ابوطالب په مشوره پیغام ومني په معلومه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم دخپل اکا ابوطالب او حضرت حمزه ؓ او د کورنۍ له نورو مشرانو سره یوځای د خدیجه ؓ وکور ته تشریف یوړی میردوایې چې د خدیجه ؓ پلار د حرب الفجار تر جگړه مخکې وفات سوی وو د نکاح په وخت کې د خدیجه ؓ اکا عمرو بن اسد ژوندی وو یوشمیر نور یوایې چې د نکاح په وخت کې د خدیجه ؓ پلار خویلدهم ژوندی وو او موجود وو علامه سهیلی وایي چې د میرد خبره صحی دی او همداخبره له جبير بن مطعم او ابن عباس او عائشه صدیقه ؓ څخه نقل سوی دی ، روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۲۲)

ابوطالب خطبه ولوسته وروسته نکاح و ترل سوه د خطبې آخری الفاظ داسی دی :

اما بعد فان محمداً من لا یوازن به فقی من قریش الارحج به شرفاً ونبلاً وفضلاً وعقلاً وان کان فی المال قل فانه ظل زائل وعاریة مسترجعة وله فی خدیجة بنت خویلد رغبة ولها فیه مثل ذلک (۳)

ژباړه : وروسته دادی چې محمد ؓ هغه دی چې په قریشو کې هر څوان هم په شرافت او لوړوالي او غوره والی او عقل کې دده سره وتلل سی نو دئ به تر دروندوی په مال کې که څه هم کم دی مگر مال تلونکي سیوری دی او پردئ شئ دی او بیرته تلونکي دی دئ له خدیجه سره د نکاح مینه لری او خدیجه له ده سره د نکاح مینه لری د نکاح په وخت کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم عمر شریف پنځه ویشته کاله وو او د خدیجه الکبریٰ ؓ عمر

(۱) هیون الاثر صفحه ۵۴

(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۳۸

(۳) روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۱۲

خلوینبت کاله وو شل اونسان مهر وټاکل سو، سیره ابن هشام او حافظ ابو البشر دولابی لیکي چی دمهړ اندازه دوولس نیمې اوقیه وه یوه اوقیه خلوینبت درهم کیږی، له دې وجی شرعی مهړ پنځه سوه درهم دی (۱) در رسول الله صلی الله علیه وسلم د لومړی نکاح وه او دخدیجه ؓ تفصیلی بیان به ان شاء الله العزیز دازواج مطهراتوپه بیان کې ذکر کړو

دکعبی آبادول او در رسول الله صلی الله علیه وسلم فیصله، پریکړه

ددنیا له پیدا کیدو ییاتراوسه دکعبه دخونی آبادي پنځه ځله سوی ده لومړی ځل آدم ؑ آباده کړه په دلائل بیهقی کې له عبد الله بن عمرو بن عاص ؓ څخه روایت سوی دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل چی الله تعالی جبرئیل ؑ آدم ؑ ته دییت الله شریف دآبادولود حکم لپاره ولیږی کله چی آدم ؑ دکعبی له آبادی خلاص سو نو حکم ورته وسو چی ددې کور پر شاو خوار اوگرزه اوداورته وویل سو چی ته لومړنی انسان یې اود لومړی کور دی چی دخلکود عبادت دپاره جوړ سوی دی (فتح الباری جلد ۶/ صفحه ۲۸۴) کتاب الانبیاء باب قول الله تعالی (وَ اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۲۵) آیت سورة النساء دویم کله چی دنوح ؑ په وخت کې طوفان راغلی نو دییت الله نوم اونسان ورک سو ابراهیم ؑ ته دییت الله دبیرته جوړولو حکم وسو د بنیادونښي هم نه وې پاته جبرئیل ؑ راغلی ا دییخ بنیاد نښي یې وروښودلی نو حضرت خلیل الله ؑ اودییح الله علیهما الف الف صلوۀ دالله ﷻ په کومک آبادی پیل کړه تفصیلی قصه په قرآن کریم کې ذکر سوی ده که اومتفصیل په کاروی نو فتح الباری کتاب الانبیاء باب قول الله تعالی (وَ اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۲۵)

یت سورة النساء) اوتفسیر ابن کثیر اوتفسیر ابن جریر ته رجوع وکوی (فتح الباری جلد ۶/ صفحه ۲۸۵)

دریم ځل در رسول الله صلی الله علیه وسلم تربیغمبري پنځه کاله مخکې کله چی در رسول الله ﷺ عمر شریف پنځه دیرش کاله وو قریشودکعبی خونه آباده کړه دابراهیم ؑ په آبادی کې دکعبی خونی بام نه درلودی ددیوالولوروالی یې لېوو دانسان تر قذلېزیات وو تقریبانه لویشتی په اندازه لوړوو دوخت دتیریدوپه وجه دیرزازه سوی وو په نشیب کې دکیدوپه وجه دباران ټولی اوبه دننه ورتلی ځکه قریشوته دکعبی دجوړیدو فکر پیدا سو کله چی دقریشوتهول مشران پر دې باندی اتفاق سو چی بیت الله شریف ونړوی اویر ته یې له سره جوړه کړی نو ابو وهب بن عمرو مخزومی (در رسول الله صلی الله علیه وسلم دپلار ماما) ودریدی او قریشوته یې وویل چی گوري دییت الله شریف په آبادی کې چی هرڅه مصرف اوخرچ کیږی هغه به دحلال کسب وی دژنا، غلا، سود اوداسی نورونارواو پیسی به په دې کې نه مصرفیږی یواځی حلال مال دې ددې په آبادی کې

مصرف سی الله تعالی پاک دی او پاک خوښوی دهغه په کور کې پاکي پیسی مصرف کی او ددې لپاره چې د بیت الله شریف آبادی له شرافت څخه څوک بې برخې پاته نه سی ځکه د بیت الله شریف آبادي پر ییلا بیلو تېرو باندی وویشله چې فلانی قبیله به د بیت الله شریف فلانی برخه جوړوی او فلانی قبیله به د بیت الله شریف فلانی برخه جوړه وی د دروازی خوا د بنی عبد مناف او بنی زهره په برخه کې راغله او حطیم د بنی عبد الدار بن قصی او بنی اسد او د بنی عدی په برخه کې راغله په همدې وخت کې قریشوته دا خبر ور سیدی چې یوه تجارتی کښتۍ د جدی له بندرگاه سره جنگیدلی او ماته سوی ده ، ولید بن مغیره چې خبر سو سمدستی جدی ته ولاړی او دهغې کښتۍ تختی یې د کعبی شریف د بام دپاره راوړی په هغې کښتۍ کې یو رومی مستری هم وو دهغه نوم باقوم وو ولید بن مغیره د بیت الله شریف د جوړولو لپاره هغه هم له ځان سره راوستی . قال الحافظ رجاله ثقات مع ارساله (الاصابة جلد ۱ صفحه ۱۳۷)

له مشورو او پریکړی وروسته چې کله د زړی آبادی دنړیدلو وخت راغلی نو د هیچا د همت نه وو چې د بیت الله شریف ونړوی خو بالاخره ولید بن مغیره ولاړ سو داسی یې وویل : اللهم لاترید الا الخیر ، اې الله ﷻ موږ یواځی د خیرا ونیکۍ نیت لرو . زموږ نیت بدنه دی دایې وویل د حجر اسود اورکن یمانی له خوا یې شروع په وکړه دمکی خلکو وویل چې د شپې انتظار وکوی چې پر ولید باندی کوم لسمانی مصیبت نازلېږی که پر ده باندی کوم اسمانی مصیبت او آفت نازل سو نو موږ به بیت الله شریف بیرته په اصلی حالت جوړوو او که داسی نه وو نو موږ به هم د ولید مرسته کوو کله چې سهار سو خلکو ولیدل چې ولید روغ رمټ حرم شریف ته راغلی . خلک په دې پوه سو چې زموږ په کار الله ﷻ خوشا له کیږی د ټولو همتونه لوړ سو او ټول په اتفاق سره په زړه او بدن سره په دې کار کې شریک سو او د ومړه یې وکیندله چې د حضرت ابراهیم ﷺ دوخت بنیادونه راښکاره سو یو قریشی چې کله په بنیاد ابراهیمی باندی کولنگ ووهی نو ناڅه په مکه کې سخته زلزه راغله دوی هم سمدستی له نور کیندلو لاس واخیستی او په همدغه بنیاد و باندی یې آبادی پیل کړه کله چې آبادی پوره سوه او د حجر اسود پر خپل ځای دایښود و وخت راغلی د ویش برابر هر یی قبیلې ییل ییل آبادی شروع کړه د حجر اسود دایښود په وخت کې سخت اختلاف پیدا سو ، توری راوایستل سوی او خلک جگړی او مرگ ژوبلی ته تیار سول کله چې څلور پنځه ورځې دغه رقم تیری سوی او هیڅ خبره معلومه نه سوه نو ابو امیه بن مغیره مغزومی چې په قریشو کې تر ټولو ډیر معتبر او سپین ږیری وو داریا ورکه چې صبا سهار

چې هر سړی تر ټولو مخکې مسجد حرام ته د دروازی له لاری داخل سی هغه به خپل حاکم جوړ کړی او خبره هغه ته و سپاری ټولو دارايه خوښه کړه .

صبا سهار ټول خلک حرم ته راغلو که گوري تر ټولو مخکې راتلونکي محمدرسول الله صلی الله عليه وسلم دی دهغه په لیدو سره د ټولو له ژبی بی اختیاره د لفظ ووتی :

هذا محمد الامین رضینا هذا محمد الامین : ژباړه : دا خو محمد ﷺ امانت ساتونکی دی موږ ټول دهغه په حاکم جوړیدو باندې راضی یو دا خو محمد ﷺ امانت ساتونکی دی .

نبی کریم ﷺ وړاندیز وکړ چې یو پټو راوړی حجر اسود یې په هغه کې کیښودی او وې فرمایل چې دهری قبیلې مشردې داپټو ونیسی ددې دپاره چې له دې شرافت څخه هیڅ قوم بی برخې پاته نه سی دافصله ټولو خوښه کړه او ټولو په اتفاق سره پټوپورته کړکله چې ټولو په یوه پلاپټو پورته کی دحجر اسود اېښودو ځای ته ورسیدل نورسول الله صلی الله عليه وسلم په خپله مخکې سو او په خپل لاس مبارک یې حجر اسود په خپل ځای کې کیښودی (۱)

خلورم ځل عبد الله بن زبیر ؓ دخپل خلافت په وخت کې بیت الله شریف شهیده کړه اوله سره یې بیرته آباده کړه ..

پنځم ځل : حجاج بن یوسف جوړه کړه چې نه ترده مخکې اونه وروسته خلکو کې دده په څیر ظالم او تیری کونکي مثال نسته دتفصیل دپاره دتاریخ کتاب نه وگوري

حافظ عراقی رحمه الله علیه په الفیه السیره کې فرمایي :

وَإِذْ بَكَتْ قُرَيْشُ الْبَيْتِ اخْتَلَفَ : مَلَأَهُمْ تَنَازُعًا حَتَّى وَقَفَ

أَمْرُهُمْ فِيمَنْ يَكُونُ : الْحَجَرُ الْأَسْوَدَ حَيْثُ يُوضَعُ

إِذْجَاءَ قَالُوا كُلُّهُمْ رَضِينَا : لَوْضِعِهِ مُحَمَّدُ الْأَمِينُ

فَحَطَّ نَوْبَ وَ قَالَ يَوْفَعُ : كُلُّ قَبِيلٍ طَرَفًا فَرَفَعُوا

فَهُ أَوْدَعَ الْأَمِينُ الْحَجَرَا : مَكَانَهُ وَقَدْ رَضُوا بِمَا جَزَى

دجاهلیت له رواج اودود څخه نبی کریم ﷺ ډیر لیری اوبیزاره وو!

انبياء اورسولان که څه هم د نبوت اورسالت څخه مخکې نبی اورسول نه وی مگر ولی اور بنسټی خامخاوی اود هغه ولایت داسی پوره وی چې هرڅومره لوی ولی دهغه دولایت سره دومره نسبت هم نه وی لکه دیوه څاڅکی اوبوله دریاب سره یاده یوی وړانگی له لمر سره ، د ابراهیم ؑ په اړه الله ﷻ فرمایي : { وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ

عَالِمِينَ } [الأنبياء : ۵۱] اود حضرت یوسف علیه السلام ټوله قصه

او خصوصاً دهنه دار نبودنه قال رب السنن أحب إلي من أن أعوذني إليه ولا تحضرني عني كين من أضرب إليهم وأن من الجاهلین (۳۳ سورة الیوسف) اودالله جل وعلی شانہ دیحی علیہ السلام پہ ارہ دار نبودنه : یا یحییٰ خلی الکتاب یغفر واکفنا العکم صبیاً (۱۳) وحناناً من لدنا وکافاً وکان نقیلاً (۱۳) سورة مریم) اوداسی نوری لار نبودنی ، داتول پردی دلالت کوی چی انبیاء علیہم السلام ترنبوت اویغمبری له مخه هم دلورو درجو خاوندان اودالله جل وعلی شانہ دی همدان دنی اکر م دی نبی کریم ﷺ له لویه سره دشرکا اوبت پرستی خخه اودشرک له تپولورو اوجو یخی پاک اویزاره وو لکه چی دابن هشام په روایت کې راغلی دی :

فهب رسول الله صلى الله عليه وسلم والله يكلأه ويحفظه ويحوطه من اذار الجاهلية لبايريد به من كرامته ورسالته حتى بلغ ان كان رجلاً والفضل قومه مروءة واحسنهم خلقاً واكرمهم حساباً واحسنهم جواراً واعظمهم حياءً واصدقهم حديثاً واعظمهم امانة وابعدهم من الفحش والاخلاق التي تدنس الرجال تنزهاتكم ما اسه في قومه الامين لاجمع الله فيه من الامور الصالحة (سيرة ابن هشام جلد ۱ ص ۶۲) ژباړه : نبی کریم ﷺ په داسی حال کې ځوان سو چی الله تعالی دده ساتنه اوڅارنه کوله اود جاهلیت دتولو خرایو یې پاک اوخوندی وساتی ځکه الله تعالی دا اراده کړی وه چی هغه ته نبوت اورسالت اوهر قسم عزت اوکرامت ورکړی ترڅو چی هغه غټ سړی سو اودمیرانی او بنو اخلاقو اودکورنی عزت په حلم اوصبر اوربستیا اوامانت کې ترپولولوړ سو اوله یی حیایې اویدو اخلاقو خخه ډیر لیری وو تردې چی هغه دامین په نوم مشهور سو دحضرت علی ﷺ خخه روایت دی چی دنبی کریم ﷺ خخه پوښتنه وسوه چی تایو وخت دبت عبادت کړی دی هغه وفرمایل نه بیا پوښتنه وسوه چی یو وخت دې شراب څینلی دی ، هغه وفرمایل نه ، اودایې هم وفرمایل چی مابه تل داشیان کفر گڼل که څه هم ماته د کتاب اوایمان علم نه وو (اخرجه ابونعیم وبن عساکر) په مسند احمد کې له عروه بن زبیر ﷺ خخه روایت سوی دی : چی ماته دخدیجه الکبری ﷺ یوه همسایه بیان کړی دی چی مادنبی کریم ﷺ خخه واوریدل چی خدیجه الکبری ﷺ ته یې ویل چی قسم په الله ﷻ زه هیڅ کله دلات عبادت نه کوم (۱)

زید بن حارثه ﷺ فرمایې چی دجاهلیت په وخت کې چی به مشرکینو د بیت الله شریف طواف کوی نواساف اوناثله (۲) بتان به یې مچول یو ځل ماله رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یو ځای د بیت الله شریف طواف کوي ، کله چی زه د بتانو خواته تیریدم نو هغه مې مچ کړه رسول الله صلی الله علیه وسلم زه منع کړم ، ما په خپل زړه کې وویل چی په ښکلولو سره څه کیږی په دې وجه ما دویم ځل بیا هغه مچ کړه هغه زه بیا لږ په سختۍ سره منع کړم وې فرمایل چی ماته نه وې منع کړی ، زید ﷺ فرمایې قسم په الله ﷻ له دې (۱) الخصائص الکبری جلد ۱ ص ۹۵ (۲) اساف اوناثله ده ددو بتانو نومونه دی

وروسته مې هېڅکله بت ته لاس نه دی وروړی، ترڅو چې الله تعالی رسول الله ﷺ ته نبوت اورسالت ورکړ او په هغه باندې یې خپل کلام نازل کړی، داروايت په مستدرک دحاکم او دلائل ابی نعیم او دلائل بیهقی کې راغلی دی حاکم فرمایې چې دا حدیث صحی دی دحضرت علی کرم الله وجهه څخه روایت دی: چې مادنې کریم ﷺ څخه واوریدل چې فرمایل یې د جاهلیت یوه خبره هیڅ وخت زما په فکر کې نه دی راغلی یواځې دوه ځلې داسې فکر اته پیدا سوځو الله ﷻ وساتلم اوزه یې له هغه څخه خوندي کړم یوه شپه ما خپلو ملګرو ته وویل هغه چې له ماسره یې پسونه او بزی پوولي چې ته بزی گوره اوزه مکې ته څم څه قصی او نکلو نه اورم، زه مکې ته راغلم دیوځای څخه دبا جو او سرود آواز اوریدل کیدی ما پوښتنه وکړه چې دا څه پیښه ده یو چار اته وویل چې دفلانی واده دی، زه هم ورغلم کښینستم خوسمدستی خوب راغلی او الله ﷻ زما په غوړو باندې مهر ولګوی بیده سوم، قسم په الله ﷻ دلمرګرمي زه راوینس کړم پورته سوم او دخپل ملګري خواته ورغلم ملګري پوښتنه وکړه چې وایه څه دي واوریدل، ما وویل هیڅ هم نه او دخپل خوب بیان مې ورته وکړ، په دویمه شپه ما بیا داغه اراده وکړه دالله ﷻ له طرفه بیا داغه صورت راپیښ سو رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې: چې قسم په الله ﷻ ددې څخه وروسته بیا زما په زړه کې داسې هیڅ خیال نه دی راغلی ترڅو چې الله تعالی ماته پیغمبری راکړه دا حدیث په مسند بزار او مسند اسحق بن راهویه او نورو کې ذکر سوی دی. حافظ ابن حجر لیکي چې ددې حدیث سند متصل او حسن دی ددې حدیث ټول راویان ثقة دی په بخاری او مسلم کې دحضرت جابر ﷺ څخه روایت دی چې دکعبی دآبادۍ په وخت کې به رسول الله صلی الله علیه وسلم کانی راوړل دده مبارک آکا عباس ﷺ ورته وویل چې زویه لنگ خلاص کړه ددې دپاره چې دکاڼو او دبروله کوټلو ټکیدلو څخه خوندي سی هغه دخپل آکا په وینا لنگ خلاص کړ په خلاص لوسره سمدستی بی سده پرځمکه راولویدی، له دې وروسته هغه هیڅ کله برېښنه دې لیدل سوی.

دابو الطفیل ﷺ څخه روایت دی چې په دغه وخت کې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته له غیب څخه داواز سو یا محمد عورتک، ای محمد ﷺ دخپلې پردې خیال وساته داغیبی اواز تر ټولو لومړني آواز وو چې ښی کریم ﷺ واوریدی، دابو الطفیل ﷺ داروايت په دلائل ابی نعیم او دلائل بیهقی او مستدرک دحاکم کې ذکر سوی دی. حاکم فرمایې دا حدیث صحیح دی (۱) دابن عباس ﷺ په روایت کې راغلی دی چې ابو طالب له ده پوښتنه وکړه چې څه قصه وه هغه مبارک وفرمایل چې یو سپینو جامو والا انسان رابنکاره سو هغه راته وویل ای محمد ﷺ خپل عورت پټ کړه. حاکم فرمایې چې داروايت صحی دی

اخرجه ابن سعد وابن هدی والحاكم وصححه ابو نعیم من طریق حکمة عن ابن عباس (۲)

(۱) الخصائص الکبری جلد ۱ (صفحه ۸۸) (۲) خصائص کبری صفحه ۸۸ جلد ۱

یوه ورځ قریشو در رسول الله ﷺ په مخکې خوراک کینودى په دې مجلس کې زید بن عمرو بن نفیل هم وو، رسول الله ﷺ د خوراک له خوړلو څخه انکار وکړى له ده مبارک وروسته زید هم انکار وکړ او وې ویل چې زه دبتانوپه نامه باندې دحلال سۍ حیوان او دبتانوپه نامه نذر نه خوړم زه یواځې هغه شیان خوړم چې په هغه باندې دالله ﷻ نوم واخیستل سى زید بن عمرو بن نفیل به قریشو ته ویل چې پسه الله ﷻ پیدا کړى دى او الله ﷻ دهغه دپاره وابنه راشنه کړى دى تاسویې ولې دېل چاپه نامه حلالوى (فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۰۸) حدیث زید بن عمرو بن نفیل، زید بن عمرو بن نفیل دحضرت عمر بن الخطاب ؓ داکازوى دى او دسعید بن زید (چې له عشره مبشره وو څخه دى) دهغه مبارک پلاردى دشرک اوبت پرستى څخه نیزاره او دحق دین په لټه کې وو، تربعت پنځه کاله مخکې کله چې دکعبى شریف آبادى کیدله په هغه وخت کې وفات سو دتفصیل دپاره فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۰۸ تر ۱۱۰ صفحې پورې وگوري باب حدیث زید بن عمرو بن نفیل او الاصابه جلد ۱ صفحه ۵۶۹ ترجمه زید بن عمرو بن نفیل او طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۸۵ باب علامات النبوة قبل البعثة وگوري

دوحى پیل او دنبوت زیږي

له مخکې ذکر سۍ راياتو څخه دا خبره ښه روښانه سوه چې انبياء ﷺ ترنبوت مخکې هم له کفر او شرک او هر قسم بيحيايي او بدو کارو څخه پاک او منزه دى له پيله ددې حضراتو پاک زېونه دالله ﷻ ديووالى او پيرى او معرفت څخه ډک وى، دا ځنکه کيد اى سى چې يو څوک د کفر او شرک دسرکوبى او دهرې بى حيايي او بدو کارو دمنع لپاره او خيږته درابللو لپاره دالله ﷻ له لورى رايي ونکى وى او دالله ﷻ پاک او غوره وابنه بندگان جوړيدونکى وى معاذالله هغه دې دنبوت اورسالت او دپاکوالى او غوره والى دنعمت ترلاسه کولو مخکې دکفر او شرک په پليتى کې ککړ وى او دبى حيايى او بدو کارو په پليتى سره اخته سى معاذالله ثم معاذالله دا هيڅ وخت هيڅ کله امکان نه لرى او دا بيخى محال دى چې انبياء ﷺ دې ترنبوت اورسالت مخکې دکفر او شرک په پليتى ککړ وى که څه هم نبى اورسول نه وى مگر خامخابه دلورى درجى ولې عارف او پيژودونکى دحق وى دالله ﷻ په صفاتو به خبروى او هغه به هيڅ وخت دالله ﷻ په صفاتو کې هيڅ قسم تيروتنه او غلطى نه کوى او نه به دده په زړه کې هيڅ قسم شک او شبه وى.

الله ﷻ فرمايې: {وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُحْمَةً مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِينَ} [الانبیاء: ۵۱]

ژباړه: يقيناً موږ ابراهيم ؑ ته مخکې لا دهغه دشان برابر لارښوونه کړى وه او موږ دهغه او دهغه استعداد مخکې لا ښه پيژندى.

(۱) له بده الوحى څخه مراد دنبوت پيل دى يعنى دوحى شروع څنگه وسوه او دنبوت له زيرى څخه دنبوت اورسالت مبشر ات ارمېادى مراد دى يعنى هغه امور چې ښکاره نبوت اورسالت څو نه دى مگر دنبوت اورسالت مقدمه او دپياچه دى (منه)

اوس تاسو ته رشد درپېژنو چې رشد څه ته وايي اورشيد اوراشد چاته وايي دسورت حجرات دا آيت شريف ودي پېژندنې ته لارښوونه کوي : **وَاَعْلَمُوْا اَنْ لَّيْسَ لَكُم مِّنْ دِيْنٍ اِلَّا مَا يَخْتَارُ اللّٰهُ** (۸) آيت سورة الحجرات

ژباړه : پوه سې چې په تاسو کې دالله ﷻ رسول ﷺ دی که چيرې هغه په ډيرو خبرو کې ستاسو خبره ومني نورښتيا به هم تاسوپه تکليف کې ولوړي مگر الله ﷻ تاسوله دې تکليف ورغورلاست او تاسوته يې ايمان او پيروى مجبوره کړه او ستاسوپه زړو کې يې وحلول او دکفر اوفسق او گناه څخه نفرت يې ستاسوپه زړو کې واچوى داسې خلک چې دهغوئ په زړو کې د ايمان او پيروى محبت اوله کفر او گناه څخه بيزارى ټينگه سې دالله ﷻ په فضل او انعام سره رشيد اولارښودل سوي دي او الله ﷻ خيبر او حاکم ذات دی .

له دې آيت څخه ښکاره معلومه سوه چې په زړه کې د ايمان او دالله ﷻ د پيروى محبت اوله کفر اوفسق او گناه څخه بيزارى اوبدکيدل ددې شيانو په زړه کې د ټينگيدو نوم رشد دی او دارشد حضرت ابراهيم ﷺ ته الله ﷻ تر نبوت مخکې لاورکړى وو لکه چې دسورت انبياء له دې آيت څخه ښکاره سو .

اورشد په عربى لغت کې دضلالت او گمراهي په مقابل کې استعمالېږي ، الله ﷻ فرمايي { **لَا اِكْرَاهُ فِي الدِّيْنِ قَدْ تَتَّبَعَ الْهُدَى مِنَ الْغَيْ قَمَن يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا اِلْفَصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ** (۲۵۶) سورة البقرة }

رشد او هدايت رښتيا هم له گمراهي څخه بيل شئ دی اوله دې څخه ښکاره معلومېږي چې ابراهيم ﷻ له پيل څخه په رشد او هدايت وو معاذالله گمراه نه وو ، حضرت ابراهيم ﷻ دستور او سپوږمۍ اولمړيه ليدلوسره داوينا کول هذاربې په دې سره دوخت يوشمير مصنفين خطا وتلى دي (۱) دوى ويلی دی معاذالله چې تردغه وخته ابراهيم ﷻ په شک او شبه کې وو کله چې ده داشيان وليدل چې زائليږي نوييا يې شک او شبه زائله سوه حاشا ثم حاشا حضرت ابراهيم ﷻ له پيل څخه لمړ او سپوږمۍ دالله ﷻ ادنى مخلوق

(۱) علامه شبلي په سيرة النبی جلد ۱ صفحه ۱۸۷ کې په يوه کوچنۍ ټوټه کې ليکي چې ابراهيم ﷻ تر نبوت مخکې ستور و ته وکتل نوڅنگه چې دوى روښانه خليلد نو نوموړى خطاسو سپوږمۍ راوخته نور هم په شک او شبه کې سو په لمړياندى تردې زيات په شک او شبه کې سو مگر کله چې ټول له سترگو پټ سو نو بې اختياره يې وويل (انى لاحب الآفلين) انتهى كلامه) دعلامه شبلي خيال سراسر غلط دی چې ابراهيم ﷻ خطا ولى معاذالله انبياء کرام عليهم السلام دالله ﷻ په ذات اوصاف ترکي هيڅکله نه خطا کړې او حضرت ابراهيم ﷻ ته خوپه انبياء اورسلانو ﷺ کې يو خاص امتياز حاصل دی الله تعالى ملکوت السموات والارض وربودلى وو او هغه يې دموقتين څخه گرو زولى وو هغه په دې ښه خبروو چې لمړ او سپوږمۍ اوستورى ټول دالله ﷻ د حکم مسخر او تابعدار دي معاذالله ابراهيم ﷻ هيڅ نه دی خطا وتلى ، بلکې علامه خپله په عقائد اسلاميه اودعربى عباراتوپه ترجمه کې خطا وتلى دی

گڼل څرنگه چې دده قوم دستور په عبادت اخته وو په دې وجه دهغوئ د فاسدی عقیدې در د لولپاره یې وفرمایل چې که ته فرض کې د فرض محال په ډول دلې ساعت لپاره داو منل سی چې داستوری ستاسو د عقیدې برابر زما رب دی نو ډیر ښه دی تاسو لږ گړی وروسته ددوئ د لویدلو او ویدو انتظار وکوی او په خپله به ددوئ نیستی وینی بیایې دغه ښه د لمر اوسپورمې. عبادت کونکو ته د لمر اوسپورمې. دنوی والی اونیستی کیدل وښودل ځکه دستور د عبادت کونکو د عقیده وه چې له لویدلو وروسته په ستوری کې هغه تاثیر نه پاته کیږی کوم چې دراختلو په وخت کې وی ټوکه چیری خدای وی نو ددوئ په صفت کې به تغیر نه راتلی ځکه د خدای ذات اوصاف خوله تغیر اضعف څخه پاک او منزه دی د حضرت ابراهیم علیه السلام داتولی خبری له سره ترپایه پوری د مباحثی او مناظری په ډول وی لکه چې په وروسته آیت کې راځی

(وَعَاجِلُهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ) (الانعام آیت ۸۰) او بل آیت (وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ) (الانعام)

همد آیاتونه ښکاره پر دې دلالت کوی چې داتوله دستور له عبادت کونکو سره مناظره او مجادله وه او دا هغه حجت او دلیل و دې چې الله ﷻ هغه ته د مناظری دپاره ښودلی وو حاصل دخبری دادی چې دا مناظره د ابراهیم علیه السلام خپل نظر او عقیده داسی نه وه آیا ابراهیم علیه السلام له دې مخکې سپورمې. او لمر نه وولیدلی دغه ښه په بخاری او نور ووصاح سته کې دا حدیث موجود دی . عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوْهُ يَهُودًا أَوْ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَمَجُوسًا (صحیح البخاری رقم الحدیث ۱۲۹۶)

هر ماشوم په فطرت د اسلام باندی پیدا کیږی وروسته دهغه مور او پلار هغه یهودی یا نصرانی یا مجوسی وگړزی

او دایې ونه فرمایل چې یسې بانه معنی چې دده مور او پلار یې مسلمان وگړزی ځکه هغه فطرة مسلمان پیدا سو دی او په صحیح مسلم کې له عیاض بن حمار څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ په یوه خطبه کې وفرمایل :

وَأَنِّي خَلَقْتُ عَبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ (بعض الحدیث رقم ۵۱۰۹ صحیح مسلم)

الله تعالی فرمایې چې ما خپل بندگان فطرة حنفاء یعنی موحدین پیدا کړی دی ..

نو هر کله چې ماشوم له لومړی سره حنیف موحد او فطرة پر اسلام باندی پیدا کیږی نو کوم سړی چې سپین بیری وی او د ټولو انبیاء علیهم السلام امام وی او د ټولو حنفاؤ مقتدا او پیشتواوی د ټولو موحدینو قدوه او اسوه وی د کفر او شرک څخه بیزاره وی هغه به هر وروځ او مخا له لومړی سره حنیف موحد او رشید وی او دهغه فطرت به تر ټولو ډیر روغ

اوسالم وی او د هغه طبیعت به تر ټولو ډیر مستقیم وی په قرآن کریم خای خای نبی کریم ﷺ ته د ابراهیم ﷺ حنیف د ملت د پیروی امر سوی دی :

(لَمْ أَوْحِنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) { النحل: ۱۲۳ } ژباړه : پیامور! تاته وحی وکړه چی د ابراهیم ﷺ حنیف د ملت پیروی وکړه او هغه د مشرکینو څخه نه وو. الله ﷻ فرمایي: قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) { الأنعام: ۱۶۱ } ،

ژباړه : ته ورته ووايه چی الله ﷻ ماته سیده لاره ښودلې هغه یو صحیح دین دی چی د ابراهیم ﷺ طریقه ده او په هغه کې یوه زړه کوډوالی نشته او هغه له مشرکینو څخه نه وو. که موچیری تفصیل په کاروی نو امام جلیل وکبیر حافظ عماد الدین ابن کثیر قدس الله روحه و ضریحه آمین تفسیر ته رجوع وکوی .

د جاهلیت په وخت کې چی د کفر او شرک تیاری هرې خواته خپری سوی وی په هغه وخت کې زید بن عمرو بن نفیل او ورقه بن نوفل او دیوشمیر نورو موحدینو او حنفاؤ په زړو کې چی د کوم توحیدرنا خلیلده هغه د توحید ابراهیمی رڼا و اواڅور نه وو نویادڅه شی و وایا معاذ الله د زید او ورقه فطرت د ابراهیم ﷺ تر فطرت ډیر روغ اوسالم وو ؟ قاضی عیاض قدس الله سره په شفاء کې فرمایي :

اعلم منحنًا الله تعالى وإياك بطريق التوحيد والعلم بالله وصفاته والإيمان به وبإاوحى اليه فعل غاية المعرفة ووضوح العلم واليقين والانتفاء عن الجهل بشئ من ذلك أو الشك أو الريب فيه والعصاة من كل ما يضاد المعرفة بذلك واليقين هذا ما وقع عليه إجماع المسلمين عليه ولا يصح بالبراهين الواضحة ان يكون في عقود الانبياء سواه (شفاء قاضی عیاض جلد ۲ صفحه ۸)

ژباړه : پوه سه اې دوسته ښه پوه سه الله تعالی دې ما و تاته دخپل توفیق نعمت رانصيب کي او د کوم شی چی د الله ﷻ د توحید او پیژندی او ایمان او وحی سره تعلق وی هغه انبیاء ﷺ ته ډیره ښه معلوم او روښانه وو ، انبیاء ﷺ د الله ﷻ پر ذات او صفاتو علم یقینی دی معاذ الله له دې څخه ناخبره نه دی او نه دوی ته په دې هکله څه شک او شبهه وه او د هر هغه شی څخه معصوم او پاک دی کوم چی د هغوئ د معرفت او پیژندی ضد دی په دې باندی د ټولو مسلمانانو اجماع ده او په یقینی دلائلوسره د اثابته سوی چی د ټولو انبیاء ﷺ په عقائدو کې هیڅ قسم غلطی نه شی کیدای ،

خلاصه : د دې ټولو خبرو دادی چی د انبیاء ﷺ پاک نفسونه له پیل څخه د کفر او شرک اهررنګه بی حیایې اوناړواکاړو څخه پاک اومنزه دی له پیل څخه دوی موحدین او مرشدین دی ، په فطری ډول له هررنګه بیکاره خبری څخه بیزاره اولیری دی لکه چی

شدا د بن اوس ﷺ روایت کوي: چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

لِلنَّاسِ ثَلَاثُ بَهْضَاتٍ إِلَى الْأَوَّلَانِ وَبَعْضٌ إِلَى الشَّعْرِ (۱)

کله چې زمانشو ونښاپيل وه له هغه وخته د بتانو د بښمنۍ اوله شعر څخه ډیر نفرت زما په زړه کې ولويدی .

د نبي ﷺ د پاره د ضروري ده چې هغه په هر څه کې رښتیني وي د هغه په وینا کې او د هغه په فعل کې د هغه په نیت کې د هغه په عزام او اراده کې هیڅ وخت هم د درواغو او شک شبه نوم او ښان هم نه وي . ځکه مناسب همدا دی چې نبي ﷺ باید شاعر نه وي ځکه د شاعر له درواغو او شکمنو شیانو څخه پاکیدل ډیر وخت او عادتاً امکان نه لري په دې وجه الله پاک وفرمایيل: (وَمَا عَلَيْنَا الْيُثْرَ وَمَا يُنْبِئُنِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ (۲۹) سورة یسین)

موږ د ته د شعر علم نه دی ورکړی او شعر دده لپاره مناسب هم نه دی .

لکه څنګه چې د نبوت او رسالت مرتبه د رسول الله ﷺ د پاره مقررې سوي وه په دې وجه الله ﷻ له پیل څخه دده مبارک پاک زړه له هغه ټولو شیانو څخه متنفر او بیزاره وگرزوي کوم چې له نبوت او رسالت سره ضد او په ټکر کې وو ، دغه رنگه الله ﷻ هغه ځوان کی کله چې د نبوت وخت رانژدی سو نو د نبي کریم ﷺ رښتیني خوبونه پیل سو (۱) ، نبي دنبا څخه جوړ دی په عربي لغت کې نباء هغه خبر ته وایي چې د هغه ډیر غم خوړل سوي وي او خامخا صحنې اوله واقع سره برابر وي ، هر خبر ته نباء نه ویل کیږي ، نبي ته ځکه نبي وایي چې دده په ذریعه دوحی انباء الغیب یعنی په غیبی شیانو باندې خبر هغه چې ډیر بی پایه مهم او بالکل صحی اوله حالاتو سره برابر هم وي او هیڅ کله غلط کیدای نه سی نبي ته دوحی له لاری دداسی خبرو خبر ورکول کیږي .

امام رباني شیخ مجدد الف ثانی قدس الله سره په خپل یو مکتوب کې مختصراً د نبوت حقیقت داسی بیان وي

وچاپېر طر عقل درانی طور حس است که آنچه بحس درک نشود عقل ادراک آنی نماید همچنین طور نبوت درانی طور عقل ست آنچه درک نشود عقل نبوت بدرکی در آید .

ژباړه: لکه څنګه چې د عقل د پوهیدلو طریقه له حواس څخه بیله ده کوم شی چې په ښکاره حواسونه معلوم کیږي نو هغه بیا عقل ته معلوم کیږي دغه رنگه د نبوت ډول د عقل څخه بیل دی او د کومو شیانو له پوهی چې عقل عاجزه سی هغه شیان بیا د نبوت له لاری

(۱) کنز العمال جلد ۶ صفحه ۳۰۵ بحواله ابی یعلی و ابی نعیم

(۲) دانبياء عليهم السلام خوب همیشه رښتیا وي هیڅ کله دروغ نه وي البته د دنیا په اړه کله رښتیا وي کله نه مګر د آخرت په اړه همیشه رښتیا وي لکه مصیبت د مؤمن په حق کې د دنیا په اعتبار سره بد او د آخرت په اړه سره ډیر ښه او غوره دی کتاب التبعیر فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۱۱

معلومیدای سی. حواس لکه سترگی فقط د لیدل سویو شيانواو عقل فقط د ذهنی شيانو علم حاصلیدای سی مگر غیبی کارونه چی د حواسواو عقل له پوهی څخه جلا او ډیر لوړ دی نه هلته حس رسیدای سی اونه عقل هغه غیبی کارونه یواځی د نبوت له لاری او وحی له لاری معلومیدای سی، د غیبی کارو معلومیدل او وسیله یواځی د نبی وحی دی د نبوت دوحی حقیقت یواځی انبیاء پیژندلای سی، مگر الله تعالی په خپله ډیره مهربانی سره زموږناپوهانو د پوهی لپاره لپاره د نبوت دوحی یوه نمونه بنودلی چی دهغې په لیدلو سره څه د نبوت حقیقت فهمیدای سی، د نبوت دوحی هغه نمونه رښتینی خوبونه دی چی هغه له حواسواو عقل څخه پرته د غیبی کارو د ښکاره کیدو یوه کوچنی درجه دی کله چی انسان ویده سی او دهغه دپوهی ټولی ښکاره او پټی قواوی ییخی بیکاره سی هغه وخت ده ته د الله ﷻ له خوا ډیر کارونه روښانه کیږی، د تفصیل دپاره دامام غزالی رحمۃ اللہ علیہ رساله المنقذ من الضلال مطالعه کړی.

خلاصه دخبری دادی لکه څنگه چی د غیبی کارو د ښکاره کیدو اعلی ترینه اولوړه لاره د نبوت وحی دی دغه رنگه د غیبی کارو د ښکاره کیدو هغه ټیټه درجه رښتینی خوبونه دی او رښتینی خوبونه د نبوت دوحی یوه نمونه دی چی په هغو سره د انبیاء علیهم السلام د نبوت پیل کیږی،

لکه چی په دلائل ابی نعیم کي په حسن اسناد سره د عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ له شاگرد علقمه بن قیس رضی اللہ عنہ څخه مرسل روایت سوی دی:

چی لومړی انبیاء علیهم السلام ته خوبونه ورنښودل کیږی ترڅو چی په رښتیا خوبو سره ددوی زړونه ډاډه سی نویادو رښتیا په حالت کي پردوی باندی د الله ﷻ له خوا وحی نازلیدي (۱)، لکه یوسف علیہ السلام ته چی تر نبوت مخکي یو عجیب خوب وښودل سو په دې وجه چی رښتینی خوبونه د نبوت یوه برخه دی په حدیث کي راغلی دی چی رښتینی اوښه خوبونه د نبوت یو جزء دی.

د انبیاء علیهم السلام خوب خوهمیشه رښتیاوی د انبیاء علیهم السلام په خوب کي د درواغو امکان هم نه وی خودښو خلکو په خوب کي رښتینوالی غالب وی شاذ اوناډر دهغوئ خوب داضغات احلام څخه وی اود بدو خلکو خوب ډیروخت داضغات احلام وی په صحیح مسلم کي له ابو هریره رضی اللہ عنہ څخه روایت دی چی رسول الله ﷺ وفرمایل:

اصدقهم رؤیا اصدقهم حدیثاً: ژباړه: کوم څوک چی په خبرو کي تر ټولو رښتینی وی هغه به په خوب کي هم تر ټولو ډیر رښتینی وی ..

له دې حديث شريف څخه په ښکاره معلومېږي چې د خوب په رښتيا کيدو کې دوينستيا په حالت کې د رښتيا ويلو د پير دخل سته او کوم سړی چې څومره رښتيا وايي هغومره د نبوت مرتبې نژدې دی او څومره چې دورغ وايي هغومره ځنی ليری دی ځکه نبی کریم ﷺ يو وخت داسی و فرمايل چې رښتيا خو بونه د نبوت شپږويشتم جزء دی او بل وخت يې داسی و فرمايل چې څلوېښتم جزء دی او په بل حديث کې راځي چې پنځه څلوېښتم جزء دی ، په يو بل حديث کې راځي چې پنځوسم جزء دی او په يو بل حديث کې راځي او يا يېم جزء دی ، او په يو بل حديث کې راځي چې شپږ او يا يېم جزء دی .

امام غزالي قدس الله سره په احیاء العلوم کتاب الفقر والزهد کې فرمايې : چې هيڅکله د مختلف قولونه داسی ونه گڼي چې په خپل مينځ کې سره ضد دی بلکې په دې مختلفو قولوسره د مرتبو اختلاف ته اشاره ده ځکه خوب ليدونکي د مختلفو مرتبو والاوی ، د رښتينو خلکو د خوب له نبوت سره هغه نسبت دی کوم چې يو يې له شپږويشتوسره لری ، او د نورو د خوب بيا له نبوت سره هغه نسبت دی کوم چې د يوه نسبت له څلوېښتو يا پنځوس يا او يا يا شپږ او يا ووسره دی (۱)

او د ابوهريره ؓ د حديث اصدقهم رؤيا اصدقهم حديثا هغه چې موږ اوس درته بيان کي هغه هم و اختلاف د مرتبو ته اشاره کوي ځکه د اسم تفضيل استعمال په هغه ځای کې مناسب دی چيرې چې مرتبې او درجې مختلفې او بيلابيلې او يوه پر بله لوړه وي)

حافظ ابن قيم فرمايې : چې د امام احمد بن حنبل ؓ څخه روايت سوی دی چې په دې اړه چې رښتيا خو بونه د نبوت يو جزء دی چې څومره روايتونه روايت سوی دی هغه ټول په اختلاف د مرتبو حمل کيږي (۲) او پا ته سوه دا پوښتنه چې رښتيا خو بونه د نبوت د جزء کيدو څه معنی دی ؟ د دې جواب دې علماء په فتح الباری کې وگوري (۳)

اوله دې وروسته خپل طالبان او ستاسولاس نيونکي پوه کی الله ﷻ دې تاسوته د دې کار غوره بدله درکړي ، د دلالت علی الخير د بدلې دا ناکاره بنده هم له خپل پروردگار څخه اميد لري دا ورېوالی له ويری اوس پر کو تا هی مجبور سوم . لَعَلَّ اللهَ يَخْبِتُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا)

اوس خپل اصلی مقصود ته راغم ، په بخاری او مسلم کې له ام المؤمنین عائشه صدیقۀ ؓ څخه روايت سوی دی : اَنْهَا قَالَتْ اَوَّلُ مَا بُدِئَ بِرَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْوُحْيِ الرُّؤْيَا

الصَّالِحَةُ فِي النَّوْمِ فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ لَكِنِ الصَّبْحِ (صحيح البخاری رقم الحديث ۳) ژباړه : په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندی دوحی پيل لومړی په رښتيني او ښو خوبو و رسول کوم خوب چې به يې وليدی نو هغه به د سهار د سترگي په خير روښانه وو .

(۱) فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۱۹-۳۲۴ (۲) مدارج السالکین جلد ۱ صفحه ۲۸ (۳) فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۳۱-۳۳۲

ابې حمزه ؑ فرمایې چې دښو خو بو دسهار له سترګې سره ځکه تشبیه وسوه چې تر اوسه دنبوت لمر لانه وو راختلی لکه څنګه چې دسپیدورڼا دلمر دراختلو مقدمه وی دغه رنگه ښه خو بونه دنبوت اورسالت دلمر راختلو مقدمه دی .

رښتیا خو بونه دسپیدو دخبر ورکولو په معنی وو چې نژدی دنبوت لمر راختونکي دی او څنګه چې دسهار رڼا لږ لږ زیاتېږي دغه رنگه درښتیا خو بو اورښتیا رڼا هم لږ لږ زیاتید له ترڅو چې دنبوت اورسالت لمر دفاران له څوکوراپورته سوهغه څوک چې دزړه اوسر سترګې درلودی لکه ابوبکر صدیق ؓ هغه راغله او دنبوت دلمر له انوارو اورڼا څخه یې ګټه واخیسته او څوک چې په زړه اوسترګوړوندو او دپیړی زړه یې وو لکه ابوجهل دلمر په راختلو سره یې دپیړی په څیر سترګې پندی سوی او دنبوت اورسالت له لمر څخه بې برخې پاته سو .

گر نه بنډر روز شپره چشم چشمه آفتاب راجر گناه چهره آفتاب خود فاش است بی نصیبی نصیب فحاش است نور خلک دابوبکر صدیق ؓ او ابوجهل ترمینځ وو هر چا دخپلو سترګو اوزړه درڼا په اندازه دنبوت له لمره ګټه واخیسته (فتح الباری جلد ۱/ ص ۱۱۰)

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا قَالَتْ ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ وَكَانَ يَخْلُو بِغَارٍ جَوَاءِ وَرُوسَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَهْ خُلُوتٍ دِيرٍ مُجُوبٍ سَوْنُوبِهِ غَارِ حَرَاءٍ كَيْ يُوَاحِي وَالِي غُورِهِ كَيْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ صَدِيقَهُ ﷺ حُبِّبَ دِمَجْهُولٍ صَيْغُهُ پِه دِي وَجِه وَوَيْلِه چې دامعلومه نه دی چې رسول الله ﷺ خلوت او یواځی والی ولی خوښ کي هغه یو پټ شی وو او که غیبی شی وو چې رسول الله ﷺ یې په خلوت او یواځی والی باندی مجبور کی ، الله ﷻ په خبردی چې هغه څه سبب او علت وونور څوک نه دی په خبر ځکه ام المؤمنین ؓ دمجھول صیغه وویل ، الله ﷻ چې کله دچا دپاره دخاص رحمت اراده وکوی نو دهغه په زړه کې دیواځی والی او جلا والی باعث پیدا کی لکه چې الله تعالی داصحاب کھف په قصه کې فرمایې : (وَإِذْ اغْتَرَفْنَاهُمُ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخْرِجْكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْقًا (۱۲) سورة كهف) ژباړه : او کله چې تاسو ددې کافرانو څخه اوددوی دټولو معبودانو څخه پرته له الله ﷻ څخه گوښه سواست نو په یو غار کې اوسېږئ ددې دپاره چې په اطمینان سره دالله ﷻ عبادت وکوی الله ﷻ به پرتاسو باندی خپل رحمتونه نازل کړی او په هر کار کې به ستاسو لپاره آسانی پیدا کړی .

او دلازمی نه دی چې په یواځی والی او جلا والی سره چاته نبوت اورسالت ورکول کیږي ځکه نبوت اورسالت کسبې شی نه دی ، الله ﷻ چې څوک وغواړي نو هغه نبی اور رسول جوړوی ، والله اعلم حیث یجعل رسالته

هو دا خبره سته چې الله ﷻ چې يو څوک نبي او رسول جوړوي نو خولوت او يواځي والي دهغه په حق کې د نبوت او رسالت مقدمه وي لکه رهنښتيني خوبونه فقط دهغو حضراتو دپاره د نبوت او رسالت مقدمه وي چې ودوي ته د نبوت منصب ورکول کيږي په علم الهی کې دهغه دپاره د الیکل سوی وی دامطلب یې نه دی چې چاښه خوبونه او رهنښتیا خوبونه لیدل هغه به نبي کيږي .. الله تعالی فرمایلی دی :

فَلَمَّا أَغْتَرَّ لَهُمْ وَمَا يُغْبِطُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا (سورة مريم)

ژباړه : هر کله چې ابراهيم عليه السلام د کافرانو څخه او دهغوی د ټولو معبودانو پرته د الله ﷻ څخه پیل سو نو موږ ابراهيم عليه السلام ته اسحق عليه السلام زوی او يعقوب عليه السلام ورکي او هريو مو نبي جوړ کي له دې آيت څخه د معلومېږي چې د الله ﷻ له خوا څخه حضرت اسحق او يعقوب عليه السلام د نبوت په مرتبه باندې نازل د خلوت ابراهيمي له برکاتو څخه وو

نوم دغه رنگه به نبي کریم ﷺ هم غار حراء ته تللی او اعتکاف به یې کوی او د خوراک او څښاک توکی به یې له ځان سره وړل او هلته به اوسیدی د الله ﷻ عبادت او بندگي به یې کوله په هیڅ حدیث کې دهغه د عبادت کیفیت نه دی یادسوی یوشمیر علماء وايي چې د الله ﷻ ذکر او مراقبه او فکر او ذکر دده مبارک عبادت وو ، اوله دې عبادته پرته له کافرانو او فاسقانو جلا اوسیدل هم عبادت دی .

[او هجرت چې دهغه په صفت اوستايلو ټول قرآن دک دی هغه د څه شی نوم دی د الله ﷻ او د رسول ﷺ له دښمنانو څخه د جلا والی او بيلوالی نوم هجرت دی (۱)]

او کله چې به یې توبه ختمه سوه نو کور ته به بیرته راغلی او توبه به یې له ځان سره یو وړه او په عبادت به بوخت وو (زرقانی جلد ۱ صفحه ۱۱) والمختار عندنا انه كان يعمل بمأظهر له من

الكشف الصادق من شريعة ابراهيم عليه السلام وغيره كما في الدر المختار صفحه جلد ۱ صفحه ۱۲)

ژباړه : يعنی د حنفی فقهاؤ په نزد مختار قول دادی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته به چې په کشف صادق او الهام سره څه ښکاره سو چې داکار د ابراهيم عليه السلام یاد بل کوم نبي د شریعت څخه دی دهغه مطابق عمل به یې کوی لکه چې په بعض روایاتو کې د فیتحنث پر ځای فیتحنف لفظ راغلی دی چې دهغه معنی دادی، چې د ابراهيم حنیف پر طریقه به تلی دالفظ ددې تائید کوی چې رسول الله ﷺ به د ملت حنیفیه مطابق په خپل کشف او الهام سره مطابق عمل کوی ..

(۱) د قوسو په مینځ کې چې کوم عبارت دی هغه مؤلف له طرف څخه دی په دې وجه دادعلامه زرقانی د کلام څخه پیل کړل سوه کوم دلیل سره چې الله ﷻ ته د مخلصین بندگانه لیدل سبب د خیر او برکت دی په هم هغه دلیل سره د الله ﷻ د دښمنانو لیدل د سلیم طبیعت دپاره د کدورت سبب او باعث د تاریکي دی آیاد هارون او موسی بن عمران عليه السلام او فرعون او هامان عدو الله او ابو جهل عدو الله او ابو بکر صدیق عليه السلام و مسیلمه کذاب لیدل برابر دی حاشا حاشا ولا ینکر ذلک الا من سغه نفسه والعقل تکیه الاشارة)

درمالت لمر دښاران له لور وڅو کوراپورته سو!

کله چې د نبی کریم ﷺ عمر شریف ثلویینت کالوته ورسیدی (۱) نودخپل عادت مطابق رسول الله صلی الله علیه وسلم یوه ورځ په غار حراء کې تشریف درلودی چې ناڅاپه یوه ملائکه غارته راننوته او هغه ته یې سلام وکړی، وروسته یې وویل (اقرأ) ولوله، نبی کریم ﷺ وفرماییل (ما انا بقارئ) زه لوستونکی نه یم، په دې باندې زه ملائکه په داسې سختی سره زور کړم چې زما د تکلیف هیڅ پای نه وو او وروسته یې پرېښودم او وی ویل (اقرأ) مایا هغه جواب ورکړی چې (ما انا بقارئ) زه لوستونکی نه یم

مسئله: د ما انا بقارئ ښکاره معنی خودادی چې زه لوستونکی نه یم (أنی) یم مگر په دې معنی کې داسوال پیدا کیږي، چې قرائت یعنی په ژبه لوستل د اَمیت ضد نه دی ځکه اُمی سړی هم د چاپه زده کړه او تلقین سره څه ویلای سی او په هغه تلفظ کولای سی خصوصاً بیا هغه څوک چې په فصاحت او بلاغت کې مثال نه لری اَمیت خود لیکلو ضد دی نه ده ویلو؟ اُمی سړی لیکل سوی خط نه سی ویلای مگر په ژبه زده کړه کولای سی الفاظ ویلای سی نو که جبرئیل آمین یو لیکل سوی خط راوړی وی چې په هغه کې دا آیتونه لیکل سوی وی او په هغه وجه یې ورته ویلې وی چې (اقرأ) یعنی دا خط ووايه نویا د هغه په جواب کې د (ما انا بقارئ) ویل ښه او مناسب دی لکه چې په یوشمیر روایاتو کې همداسی راغلی دی (۲) چې جبرئیل آمین یوه لیکلی پاڼه راوړه چې په جواهر ورسره لیکل سوی وه او هغه پاڼه یې درسول الله ﷺ په لاس کې ورکړه ورته وې ویل (اقرأ) یعنی دا لیکل سوی پاڼه ووايه نبی کریم ﷺ وفرماییل (ما انا بقارئ) یعنی زه اُمی یم لیکل سوی لیک نه سم لوستلای.

یوشمیر مفسرین وایي: چې په آلم: ذَکَکَ الْکِتَابَ لَا رَیْبَ فِیْهِ کې وهغې پاڼې ته اشاره دی کومه چې جبرئیل ﷺ راوړی وه او که جبرئیل ﷺ څه لیکلی خط نه وی راوړی او په اقرأ سره کوم لیکلی سوی خط لوستل مراد نه وی بلکې یواځې په ژبه سره ویل او تلفظ مراد وی نو په دې صورت کې د (ما انا بقارئ) د امعنی نه دی چې زه اُمی یم لوستونکی نه یم بلکې د امعنی مراد دی چې دوحی د هیبت او ویرې په وجه زه څه نه سم ویلای ځکه د

(۱) د ثلویینت کالو په عمر کې نبی کیدل د ابن عباس او انس بن مالک رضی الله عنهما په صحیح بخاری کې روایت سوی دی او دغه رنګه جبر بن مطعم رضی الله عنهما او ابو سعید رضی الله عنهما هم روایت سوی دی

(۲) د احديث شریف امام بخاری په بدء الوحي او کتاب التبعیر او کتاب التفسیر کې ذکر کړی دی مگر حتی بلغ منی الجهد لفظ په بدء الوحي کې پراخي اول ځل او دویم ځل ذکر کړی دی مگر په کتاب التفسیر او کتاب التبعیر کې دریم ځل هم ذکر کړی دی (منه عفا عنه)

فرشتی په لیدلو او دانواروپه لیدلو پرزړه باندې دومره هیبت او ویره ولویده چې په ژبه هیڅ نه سم ویلای زه یې څنگه ووايم لکه چې په بعض روایاتو کې راغلی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمايل (کیف اقرأ) پر دې بناء باندې موږ د (ما انباقرئ) دا ترجمه کوو چې زه څه لوستلای نه سم دویری او هیبت له وجې اودا معنی هم مناسب دی او په مخکې معنی هم صحی کیدای سی . هذا توضیح ما افاده الشيخ عبدالحق المحدث الدهلوی فی اشعة اللمعات . مدارج

النبوة (۱) کذا فی تیسر القاری شرح بهاری به بیان فارسی نورالحق دهلوی (۲) جلد ۱ صفحه ۷، وشرح فارسی شیخ الاسلام دهلوی (فرشتی بیا دویم ځل ټینگ کړم او په سختی یې زور را کړ او پری یې بنوډم او راته وې ویل چې { اَلَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ } عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۱) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَيَّ (۲) اَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵) { سورة علق } (۶)

ژباړه : ووايه دخپل رب ﷻ دنوم په برکت سره ووايه هغه چې پيدا کونکي دی دټولو کاشنا توخصوصاً بيا دانسان او انسان يې دوينی له یوی ټوټی څخه پيدا کړی دی ووايه او ستارې ﷻ ډیر عزت مند دی چې په قلم سره یې علم وښودى او انسان ته یې هغه شيان وښودل چې دته نه وو معلوم .

له دې وروسته رسول الله ﷺ کورته راغلی ، او بدن مبارک یې رپړیدى وخديجة الكبرى ﷺ ته یې وویل (زَمِّلُونِي . زَمِّلُونِي) مایټ کړه ، مایټ کړه ،

لږ وخت وروسته ویره او پريشانى لیری سوه ټوله قصه یې خديجة ﷺ ته بیان کړه رسول الله ﷺ وویل زه ویریدم چې زما روح ونه وزی ځکه دوحى اود فرشتودانوارو رڼا د رسول الله ﷺ پربشريت باندې ناخاپه نزول وکړ په دې وجه دوحى په لوى والى او عظمت سره رسول الله ﷺ ته دافکر پيدا سو چې که دوحى داسی سختی همیشه وى نو کيدای سى چې زما بشريت دوحى دروندوالى ونه زغمی او د نبوت په بار مغلوب اوفناسی .

لکه چې په دې آيت شريف کې ودي دروندوالى ته اشاره سوى دى الله ﷻ فرمايې : اِنَّا سَلَكْنِي عَنَيْكَةَ قَوْلًا كَثِيرًا (۵) سورة مزمل

اې محمد ﷺ موږ پرتا باندې يو دروند او گران كلام نازلوو)

د سپريدو په حالت کې چې په کله وحى نازلیده نو د نبی کریم ﷺ اوښه به دوحى په وجه

(۱) زرقانی شرح مواهب جلد ۱ صفحه ۲۱۸ کې راغلی دی : قد روی ابن اسحق فی مرسل عیید بن عمیر ﷺ جا ، جبرئیل بنمط من دیهاج فی کتاب)

(۲) دا قول بعض مفسرین په اشعة اللمعات کې نسته بلکې په روض الانف شرح سيرة ابن هشام کې ذکر سوى دی لومړی په جلد ۴ صفحه ۵۲۲ او جلد ۱ صفحه ۱۳۳ او جلد ۱ صفحه ۳۳)

(۳) تر مالیم پوری لوستل په کتاب التفسیر او کتاب التعبير کې ذکر سوى دی دېد ، الوحى په روايت کې ترورېک الاکرم پوری لوستل ذکر سوى دی .. (منه هغه هغه)

کينسته ، زیدبن ثابت ؓ فرمایي چې یوه ورځ زه درسول الله ﷺ سره نژدی ناست وم درسو ل الله ﷺ ورون مبارک زما پر وړانه باندی وو په دغه وخت کې وحی نازله سوه دده مبارک ورون دومره راباندی دروندسو چې دخپل وړانه پرزړه کیدو باندی وویریدم یومعلوم شی چې دطبیعت خلاف پیښی سی نو انسان په هغه انډیښمن کیږی اوپه داسی پیښه سره دانسان ویره هیڅ لیری کار نه دی ، موسی ؑ ته چې کله دالله ﷻ له لوری دلکړی معجزه ورکړل سوه نو حکیم ورته وسوچي ای موسی ؑ خپل لکړه پرځمکه وغورزو ه کله چې یې وغورزوله نو مارځنی جوړ سو موسی ؑ له ډیری ویری منډه کړه او شاته یې هم ونه کتل په دغه وخت کې آواز ورته وسو (أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ) (سورة القصص)

ای موسی ؑ بیرته راسه اومه ویرپه ته بیځی په امن یې .

دموسی ؑ داویریدل اومنډه وهل دانسان دطبیعت غوښتنه وه (خلق الانسان ضعيفا) دخه شک اوتردد په وجه نه وو

دغه رنگه دنبی کریم ﷺ ویره اوخفگان هم یواځي پردې بنیاد باندی وو ځکه ناڅاپه دنبوت اووحی گران بار پرولیدی ، دخه شک اوشبهه پر بنیاد باندی نه وه ، ښه ځان پوه کړه اوپه شک اوتردد کې مه لویږه پر انسان باندی ناڅاپه دفرشتی په نزول سره درسول الله ﷺ ویره هیڅ لیری اودعقل څخه وتلی کار نه دی ورو ورو چې کله دفرشتوپه راتگ سره دهغه مبارک بشریت له فرشتوسره بلد اومحبوب سو نو ویره هم له منځه ولاړه اوله ډیری ناڅاپی هغه مبارک وویریدی چې هسی نه چې زما روح ولاړسی

معاذالله په نبوت اورسالت کې دده مبارک ﷺ هیڅ شک اوتردد نه وو ، ځکه دجبرئیل ؑ په رابښکته کیدو اودانوارو اوتجلیاتوله لیدلو وروسته په نبوت کې شک اوتردد محال کاردی .

لکه چې دابن شهاب زهری ؓ په یومرسل روایت کې راغلی دی : چې جبرئیل ؑ راغلی اوزماسینه یې څیری کړه اوپرډیره ښه بستره یې کښینولم چې هغه په یاقوت او ملغلرو جوړه سوی وه : ثم استعلن له جبرئیل فبشره برسالة حق اطمان الذي ثم قال له اقرأ فقال كيف اقرأ فقال اقرأ باسم ربك الذي خلق الى قوله ما لم يعلم فقبل الرسول رسالة ربه وانصرف فجعل لا يهرع على هجر الاسلام عليه ولا هجر الاسلام عليه فرجع مسروراً الى اهله ومواقداً رأى امراً عظيماً (الحدیث)

بیا جبرئیل ؑ رابښکاره سو دالله ﷻ له لوری یې هغه ته دنبوت اورسالت دمرتبی زیری ورکړ ترڅو چې هغه ډاډه سوبیایي وویل چې ووايه رسول ﷺ وفرمایل څنگه ووايم جبرئیل ؑ وویل اقرأ باسم ربك الذي خلق ترعلم ما لم يعلم پوری هغه دالله ﷻ پیغام قبول کی ، او بیرته ولاړی په لاره کې چې به پرکومه ونه کانی تیریدی نوهغوی به ده ته السلام علیکم یا رسول الله ﷺ ویل په دغه حالت کې په ډیره خوشحالی خپل کورته ولاړی

اودده دايقين وو چى الله تعالى دير لوى نعمت وركي چى نبوت اورسالت دى دارواين
 په دلائل بيهقى اودلائل ابى نعيم كې دموسى بن عقبه له لارى روايت سوى دى (۱)
 اوداروايت په عيون الاثر كې دحافظ ابوالبشر دولابى په سند سره ذكر سوى دى ، حافظ
 عسقلانى فرمايې چى دعبید بن عمر رضی اللہ عنہ په مرسل روايت كې راغلى دى چى جبرئيل عليه السلام
 راغلى اوزه يې په يوه بستره كښينولم چى هغه په ملغلرو پوښل سوى وله .. اودزهرى په
 يومرسل روايت كې راغلى دى : چى زه يې پرداسى قيمتى بستره باندې كښينولم چى
 دهغې په ليد لوسره تعجب كيدى (۲)

رسول الله ﷺ چى كله كورته راغلى او خديجة الكبرى رضی اللہ عنہا ته يې ټوله قصه بيان كړه ،
 اووې فرمايل چى زه پر خيل ځان ويريږم نو خديجه رضی اللہ عنہا ورته وويل : ته دې خوشاله يې نه
 هيڅ وخت هم مه ويريږه ، قسم په الله ﷻ الله ﷻ به تاهيڅ كله نه رسوا كوى ، ته صله رحمى
 كوى ، ستا صله رحمى بينخې رښتينى ده ، او ته هميشه رښتيا وايې دخلكو تل كيف پورته
 كوى يعنى دنورو قرضونه آدا كوى ، اود غريبانو په حال ځان خبروى ، او ته امين يې دخلكو
 امانتونه خوندى كوى ، او ته دمیلنود ميل مستيا حق اداء كوى ، په حق كارو كې تل نه
 آمين او مرسته كوونكي يې ، داد بخارى او مسلم روايت دى دابن جرير په يوروايت كې
 دى : چى خديجه رضی اللہ عنہا داهم وفرمايل (ما تيت فاحشة قط) ته هيڅ كله دې حيايې خواته نه يې
 ورغلى . (۳)

خلاصه : څوك چى دداسى بنواخلا قواو بنواكمالاتو اود داسى بنو صفتو اوپاكو ستاينو
 اود داسى اخلاقواو خوى اود داسى غوره معناگانو غوره زيرمه اوكان وى دهغه رسوا يې
 امكان نه لرى ، هغه نه په دنيا كې رسوا كيږي نه په آخرت كې الله تعالى چى چاته په خپل
 رحمت غوره صفات او كمالات وركوي هغه دهر مصيبت او آفت څخه هم خوندى ساتي .
 دابن اسحق په روايت كې راغلى دى : چى خديجة الكبرى رضی اللہ عنہا رسول الله ﷺ ته تسلى
 وركړه ، داسى يې وويل قسم په هغه پاك ذات چى دهغه په لاس كې دخديجة روح دى زه
 تينگ اميد لرم چى ته به ددې امت نبى ﷺ يې (۴)
 او په يوه بل روايت كې راځي :

واخبرها بآجاء به فقالت ابشر فوالله لايفعل الله بك الاخيرا فاقبل الذى جاءك من الله فانه حق
 وابشر فانك رسول الله ﷺ حقا رواه البيهقى في الدلائل من طريق ابى مسرة مرسلا (۵)

(۱) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۹۳

(۲) فتح البارى جلد ۱۲ صفحه ۳۱۳

(۳) تاريخ طبرى جلد ۲ صفحه ۸۱

(۴) سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۸۱

(۵) فتح البارى جلد ۱۲ صفحه ۳۱۵

ژباړه : رسول الله ﷺ ټوله قصه خديجه الكبرى ﷺ ته بيان كړه ، خديجه ؓ وويل مبارک دې وي او ته دې خوشاله يې قسم په الله ﷻ الله ﷻ به له تاسره پرته له نيکۍ بل هېڅ نه کوي کومه مرتبه چې تاته دالله ﷻ له طرفه درکول سوه هغه ومنه هغه رښتيا هم حق دی او بيا داوایم چې ته دې خوشحاله يې ته رښتيا دالله ﷻ رښتینی رسول ﷺ يې .

حافظ عسقلانی داروايت نقل کوي او فرمایي : چې داروايت ښکاره پردې دلالت کوي چې ترټولو خلکو مخکې خديجه الكبرى ﷺ ايمان راوړی دی وروسته خديجه ؓ يواځې دخپل آکا زوی ورځه بن نوفل ته ورغله هغه دتورات اوانجيل لوی عالم وو ، اودسريانی ژبې څخه به يې عربي ژبې ته دانجيل ترجمه کوله ، اودجاهليت په وخت کې له بُت پرستی بيزاره وواو نصرانی سوی وو او پۀ دغه وخت کې ډير سپين ږيري اوپه سترگوړوندوو هغه ته يې ټوله پېښه بيان كړه ، ورځه چې قصه واوريدله وې ويل :

لئن كنت صدقتی انه ليا تيه ناموس عيسى (۳) ژباړه : که ته رښتيا وايې نورښتيا هم محمد ﷺ ته هغه فرشته راغلی ده کومه چې به عيسى ﷺ ته راتله . داروايت په دلائل ابی نعیم کې په پوره سند ذکر سوی دی ، وروسته خديجه ؓ نبی کریم ﷺ له ځان سره ملگری کی او ورځه بن نوفل ته دواړه ورغله خديجه ؓ ويل اي زما د آکا زويه ته دخپل وراړه خبره واوره (يعنی دده له ژبې) (۴) واوره ورځه نبی کریم ﷺ ته وويل اي وراړه څه دی ليدلی دی ؟ نبی کریم ﷺ ټوله پېښه ورته بيان كړه . فلما سمع كلامه (۳) اي قن بالحق واعترف به : فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۱۶ ژباړه : ورځه چې كله در رسول الله ﷺ خبری واوریدی نوپه اوریدوسره يې دحق يقين راغلی چې څه چې دی وايې هغه ييځی حق دی او ورځه دحق اقرارو کي اوحق يې ومنی .

(۱) دخبر خبرارونکی ته ناموس وايې اودشردخبر راوړونکي ته جاسوس وايې (فتح الباری جلد ۱ صفحه ۲۴)
(۲) ددو قوسو په مينځ يعنی دده له ژبې ، په دې وجه زيات سوی دی چې دبغايي اودلائل ابی نعیم په روايت کې دتعارض توهم ونه سی
(۳) دسمع اويقين اوعتراف ټول ضماير ورځه ته راجع دی ، علامه شېلې ټول ضماير نبی کریم ﷺ ته راجع کړی دی ، داسی ترجمه يې کړی ده ، چې كله نبی کریم ﷺ دورځه خبری واوریدی نودنبی کریم ﷺ دحق يقين راغلی اوبنی کریم ﷺ دحق اقرارو کي اووې مني ، سيرة النبی جلد ۱ صفحه ۱۸۹)

، علامه شېلې ډير خطاسو ځکه دعلامه داگمان دی ، چې نبی کریم ﷺ په خپل نبوت اورسالت کې شکمن وو دورځه به ويناسره هغه ته دخپل نبوت يقين حاصل سو ، دعلامه شېلې خيال ييځی يې بنسټه اوغلط دی نبی ﷺ ته دخپل نبوت اورسالت په لومړی سر کې لا علم اويقين حاصل وو ، كله چې جبرئيل ؑ غار حراء ته داخل سو نولومړی يې نبی کریم ﷺ ته سلام واچوی ، لکه چې دا بوداؤد طيبالسی په روايت کې دی ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۱۱ فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۱۳ کتاب التعبير اويبيا نبی کریم ﷺ ته دالله ﷻ له لوری درسالت زيری ورکي كله چې هغه ښه مطمئن سو ييا يې ورته وويل (اقرأ) (دسورة علق څوايتونه يې نبی کریم ﷺ ته ولوستل وروسته چې كله له غار حراء څخه راووتی نودهری درختی اودېرې څخه يې دالسلام عليك يا رسول الله ﷺ ورغ اوريدی ، خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۹۳-۹۴) لنډه داچې په دې ټولو کاروسره نبی کریم ﷺ ته دخپل نبوت پوره يقين حاصل وو ، ورځه ته دخبر له اوریدو وروسته دامعلومه سوه چې دا هغه نبی دی کوم چې په تورات اوانجيل کې زيری ورکړل سوی دی ورځه دهغه دنبوت اورسالت تصديق وکړ ، علامه ډيره لويه غلطی کړی دی چې دسمع اوديقين اوعتراف ضماير يې دورځه پرځای وېنی کریم ﷺ ته راجع کړی دی اوپه ډيره لويه غلطی کې مبتلا سوی دی .

ورقه چې د نبی کریم ﷺ ټولې خبرې واوریدې ، نووې ویل چې دا هغه ناموس فرشته دی چې موسی ﷺ ته راتله ، کاشکی زه ستا پیغمبري په وخت کې ځوان اوقوی وای ، کله چې ستا قوم تاله وطن څخه باسي یا تر هغه وخت زه ژوندی پاته وای .

رسول الله ﷺ په ډیر تعجب ورته وویل (۱) آیا هغوی به ماله وطنه باسي ورته وویل یواځې تانه باسي بلکې هر سړی چې پیغمبر سی اود الله ﷺ کلام اود هغه پیغام راوړي خلک د هغه د بنمنان کیږي که زه هغه وخت ژوندی وم نو زه به په ډیر زور سره ستا مرسته کوم مگر د گوتوپه شمیر ورځی تیری سوی چې ورته وفات سو داد بخاری اومسلم روایت دی اود ابو میسره په مرسل روایت کې راغلی دی چې ورته وویل : اېشر فانا شهدا انک الذی بشر به ابن مریم ﷺ و انک علی مغل ناموس موسی و انک نبی مرسل و انک تؤمر بالجهاد (۲)

ژباړه : ته دې خوشحاله یې زه شاهدی ورکوم چې ته هغه نبی ﷺ یې چې مسیح بن مریم ﷺ ستا زیری ورکړی دی او ته دموسی ﷺ په څیر الیهیل سوی نبی یې اوژدی چې د الله ﷺ له طرفه به تاته د جهاامروسی .

لکه څنگه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دموسی ﷺ په څیر نبی الجهاد دی اود شریعت موسویه په شان د نبی کریم ﷺ شریعت هم پر حدود اوتعزیرات اوجهاد اوقصاص د حلال اوحرام پر احکامو باندې په تمامه معنی مشتمل دی په دې وجه ورته په هغه وخت کې سره له دې چې دئ نصرانی وو داوویل چې دا هغه ناموس (فرشته) دی کومه چې پر موسی ﷺ باندې نازلیدله او خدیجه ﷺ چې اول ځل ورته د نبی کریم ﷺ حال بیان کی هغه وخت ورته د نصرانیت په وجه د فرشتی دعیسی ﷺ تشبیه ورکړه ، او په یو روایت کې راغلی دی ، چې درواڼدوپه وخت کې ورته درسول الله ﷺ سر مبارک ښکلی کی ، (۳)

نبی کریم ﷺ کورته بیرته راغلی او دوحی راتگ دخوورځولپاره بندسو ددې دپاره چې پر زړه تیره سوی دهشت اوویره لیری سی اود راتلونکی وحی مینه اوانتظار د نبی کریم ﷺ په زړه کې پیداسی (۴)
دوحی په بندیدو رسول الله ﷺ دومره غمجن سو چې په وار وار به غره ته وختی ددې لپاره چې ځان له غره راغورزوی

(۱) فتح الباری جلد ۸ صفحہ ۴۵۳.

(۲) عیون الاثر جلد ۱ ص ۸۴.

(۳) عیون الاثر جلد ۱ ص ۸۴.

(۴) دوحی د بندیدو مطلب دادی چې دقرآن کریم نازلیدل دخوورځولپاره بندسو اود مطلب نه دی چې دجبرئیل ﷺ تگ او راتگ وو دجبرئیل ﷺ په تلی راتلی ، عمدة القاری جلد ۱ صفحہ ۷۳.

مگر نبی کریم ﷺ چی به کله دا اراده و کړه نو سمدستی به جبرئیل ﷺ ورته راښکاره سو اوداسی ورته فرمایل (یا محمد انک رسول الله حقاً) ای محمد ﷺ ته رښتیا دالله ﷻ حق رسول یې ددې خبرې په اوریدو به دنبی کریم ﷺ زړه آرام سو (۱)

یوځل خدیجه ﷺ نبی کریم ﷺ ته وویل چی که امکان لری نوڅه وخت چی هغه ناموس تاته راسی نو ماخامخا ما خبره کړه ؟ نو کله چی جبرئیل ﷺ دنبی کریم ﷺ خواته راغلی دوعدی برابر نبی کریم ﷺ خدیجه ﷺ ته خبر ورکی خدیجه ﷺ وړاندیز وکی چی ته زما په غیږ کې راسه کله چی نبی کریم ﷺ په غیږ کې راغلی نو خدیجه ﷺ پوښتنه وکړه چی آیاته اوسن هغه وینی . رسول الله ﷺ وویل نه خدیجه ﷺ وفرمایل : ته دې خوشاله یې قسم په الله ﷻ دافرشته دهی شیطان نه دی ،، داروایت محمد بن اسحق داسماعیل بن حکیم څخه مرسلأ روایت کړی دی (سيرة ابن هشام) (۲)

اوپه بل روایت کې داسی راغلی دی چی خدیجه ﷺ وفرمایل چی ستادې مبارک وی دا فرشته دی شیطان نه دی ځکه که شیطان وای نو نه به تللی ځکه هغه نه شرمیږی . رواه ابو نعیم فی الدلائل بسند ضعیف عن عائشه صدیقه ﷺ (۳)

خلاصه : دادی چی د خدیجه ﷺ دلیل د رسول الله ﷺ پرنیوت اورسالت باندی عقلی وو ، چی دداسی بنوصفاتو او اخلاقو او کمال غوره چینه اوکان یواځی نبی مبارک کیدای سی ، اودورقه دلیل بیانقلی وو چی داهغه نبی اورسول دی چی دهغه زیری میسح بن مریم ﷺ ورکړی دی ، سلیمان تیمی او عقبه په خپل کتاب المغازی کې ذکر کړی دی ، چی خدیجه الکبری ﷺ ترورقه مخکې عداس (۴) ته ورغله اود جبرئیل ﷺ راتگ یې ورته بیان کی ، عداس د جبرئیل د نامه په اوریدو سره وویل قدوس قدوس یعنی پاک دی هغه ذات پاک دی هغه ذات ، دبتانو دعبادت کونکو په ځمکه کې د جبرئیل ﷺ راتگ جبرئیل ﷺ خوادالله ﷻ امین دی داهغه فرشته دی چی دپیغمبرانو او الله ﷻ په مابین کې سفیر دی اود موسی ﷺ او عیسی ﷺ دوست دی ، له عداس څخه وروسته خدیجه ﷺ ورقه ته ورغله

دسیرت په یوشمیر کتابو کې لیکلی دی ، چی خدیجه ﷺ بحیراء راهب ته هم ولاړه اودا پښه یې ورته بیان کړه ، بحیراء راهب دجواب الفاظ تقریباً داسی دی لکه عداس چی

(۱) فتح الباری جلد ۱۲ صفحه ۳۱۷ زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۱۶)

(۲) الخصائص الکبری جلد ۱ صفحه ۹۵)

(۳) الإصابه جلد ۴ صفحه ۲۱۸)

(۴) عداس دعتبه بن ربیعہ مریم و و دنیواسیمی اوسیدونکی وو ننوا هغه ځای دی چی یونس ﷺ دالله ﷻ له طرفه رالېږل سوی وو عداس په مذهب نصرانی وو وروسته په اسلام مشرف سو اصابه جلد ۲ صفحه ۲۶۶ ترجمه عداس ﷺ)

ورته وویل ، په ترمذی کې ، له عائشه صدیقہ ﷺ څخه روایت سوی دی چی خدیجه ﷺ یو ه ورځ له رسول الله ﷺ ته وویل چی ورځه خوستا د نبوت اورسالت تصدیق وکی مگر د دعوت تر اعلان مخکې هغه وفات سو ، نبی کریم ﷺ وفرمایل : ما ورځه په خوب ولیدی چی په سپینو جامو کې دې که هغه په دوزخ کی وای نو په بله جامه کې به وو (فتح الباری کتاب التفسیر سورة علق)

په مسند بزار او مستدرک د حاکم کې له عائشه صدیقہ ﷺ څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ وفرمایل : ورځه ته بدمه وایاست مادهغه دپاره په جنت کې یو باغ یادوه باغونه لیدلی دی (۱)

خدیجه الکبریٰ ﷺ ولى رسول الله ﷺ ورځه یاعداس ته وروستی ؟

خدیجه ﷺ به رسول الله صلی الله علیه وسلم کله ورځه ته وروستی او کله عداس ته اودهغه حال به یې ورته بیانوی په دې سره د څه شک او تردد لیری کیدل اویقین حاصلول مقصود نه وو بلکې د رسول الله ﷺ تسلی او تشفی مقصود وه ځکه دوحی د نازلیدو په وجه پر رسول الله ﷺ باندی یو ځانگړی ویره اودهشت لویدلی وو ددې لپاره چی ویره په سکون او د اوبدله سی .

او خدیجه ﷺ له نبی کریم ﷺ سره ځکه نکاح وکړه چی دهغه مبارک غیبی کرامتونه او خلاف العادت کارونه یې لیدلی وه په دې هیله او امید یې نکاح کړی وه چی دکوم نبی آخرالزمان زیری چی دې دخپل آکادزی ورځه بن نوفل څخه په وار وار اوریدلی وه دهغه مصداق نبی کریم ﷺ سی کله چی پر هغه باندی وحی نازله سوه اود غار حراء څخه کورته راغلی او خدیجه ﷺ ته یې بیان وکی نو د خدیجه ﷺ ددې خبر په اوریدو سره د نبوت یقین پوخ سو مگر د ډیری خوشالۍ او ډیری مینې په وجه اود ښه اطمینان لپاره به کله ورځه او کله عداس ته ورته ددې لپاره چی په کومه هیله باندی چی دې نکاح کړی وه ، الله ﷻ لره دې حمدوی هغه پوره سوه خدیجه ﷺ یواځي د نبی کریم ﷺ په ویره خفه وه په خپل زړه کې ډیره خوشحاله وه اود رسول الله ﷺ مقصدهم تسلی او تشفی وه معاذ الله دهغه په خپل نبوت اورسالت کې یو ذره شک اوشبه نه وه اود جبرئیل ﷺ په لیدو اود انوارو او اسرارو له لیدلو وروسته شک اوشبه هنیخ امکان هم نه لری او ورځه که څه هم عالم وو مگر د حال او کیفیت خاوندنه و د نبی کریم ﷺ په زړه مبارک باندی چی دوحی کوم کیفیت تیر سوی وو دهغه اصل حقیقت اودهغه اصل خوند کیفیت خور رسول الله ﷺ ته معلوم وو ورځه هغه کیفیت نه پیژندی له هغه سره بیخی نا اشنا وو بلکې یواځي د علم په برکت دا ورته معلوم وو چی پر انبیاء ﷺ باندی دوحی د نازلیدو په وخت کې دا کیفیات راځي ځکه به ورځه (۱) فتح الباری جلد ۸ صفحه ۵۵۴ عمدة القاری جلد ۱ صفحه ۷۵

رسول الله ﷺ ته تسلي ورکوله او په داسې وخت کې تسلي هغه څوک ورکولای سی چې هغه ته دا حالت او کیفیت پېښ سوی نه وی خو په څه اجمالی ډول په داسې شيانو خبروی او هغه څوک چې دا کیفیت او حالت ورپېښ وی هغه په خپله ویریدلی او حیران وی هغه دخپل ځان څخه هم خبر نه وی هغه به دنورو څه تسلي وکوي او عقلاً او شرعاً د ضروري نه دی چې تسلي ورکونکي دی تر صاحب حال افضل او اکل یا اعلی یا افرح وی فافهم ذلک واستم .

دنبی اکرم صلی الله علیه وسلم دبعثت ورځ او میاشت

پر دې خبره د ټولو محدثینو او مؤرخینو اتفاق دی چې د دوشنبې په ورځ رسول الله ﷺ ته د نبوت او رسالت انعام ورکړل سو مگر په دې کې اختلاف دی چې هغه مبارک ﷺ په کومه میاشت کې راوړل سو ،

حافظ ابن عبد البر فرمایي : چې دربیع الاول میاشت په اتم ورځ باندې د نبوت تحفه ورکړل سو پر دې بناء باندې دبعثت په وخت کې د رسول الله ﷺ عمر شریف پوره څلویښت کاله وو ، او محمد بن اسحق فرمایي په اولسم درمضان المبارک باندې هغه د نبوت په منصب ونازول سو (واتت علیه اربعون فاشرت : شمس النبوة منه فی رمضان)

په دې اعتبار سره دبعثت په وخت کې د نبی کریم ﷺ عمر شریف څلویښت کاله او شپږ میاشتې کیږي حافظ عسقلانی په فتح الباری کې همدا قول صحی اوراجح گڼلی دی ځکه د غار حراء اعتکاف نبی کریم ﷺ په روژه مبارکه کې کوي د تفصیل دپاره زر قانی جلد ۱ صفحہ ۲۰۷ ، فتح الباری جلد ۱۲ صفحہ ۲۱۳ کتاب التعبير جلد ۸ صفحہ ۵۵۱ کتاب التفسیر جلد ۱ صفحہ ۲۶۱ بدء الوحي)

رازونه او حکمتونه ! (۱) : د نبوت او رسالت د مرتبې د سرلوړې لپاره د څلویښتو کالو عمر په دې وجه وټاکل سو ځکه دانسان جسماني او روحاني قوتونه د څلویښت کالو په عمر کې د کمال حد ته رسیږي لکه چې الله ﷻ فرمایي : حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً (الاحقاف) آیت ۱۵ اصل عمر دانسان خو همدا څلویښت کاله دی تر څلویښت کاله وروسته څو کمزوري او زوال وی دغه رنگه کله چې د رسول الله ﷺ جسماني او روحاني قوتونه د کمال حد ته رسیږي او د تجلیات الهیه او نفحات قدسیه د قبولو استعداد او قوت پوره سو نو بیا الله تعالی به خپل فضل او مهرباني سره هغه ته د نبوت او رسالت انعام ورکړي ..

وَاللَّهُ يَخْتِصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (سورة البقرة)

(۲) د شعبې په یومرسل روایت کې راغلی دی چې هغه امام احمد ابن حنبل رحمه الله ﷺ په خپل تاریخ کې ذکر کړی دی چې تر بعثت وروسته د څه وخت لپاره اسرافیل علیه السلام د نبی کریم ﷺ د ملګرتیا دپاره راوړل سو کله کله به یې نبی کریم ﷺ ته د ښوآد اېواو نورو شيانو ښودنه ورکوله مگر د اسرافیل علیه السلام په واسطه هېڅ کله د قرآن یو آیت هم نه دی نازل سوی د دې روایت سند صحی دی (زر قانی جلد ۱ صفحہ ۲۳۶)

(۳) د اسرافیل ﷺ په ملګرتیا کې دې ته اشاره وه چې د انبيی ﷺ آخري نبي ﷺ دی له دې وروسته به د قیامت انتظار کېږي ځکه اسرافیل ﷺ د شپیلۍ په پوکلو امر سوی دی ، دهغه د شپیلۍ په پوکولو سره به خلک فنا کېږي ، ذکره السیول فی الاتقان نقلعن بعض الائمة)

(۴) حدیث شریف دالفظ (ثم حُبِبَ اليه الغلام) یعنی ګوښه والی اوله خلکو څخه دیلوالی مینه په زړه کې ورواچول سوه ، په صیغه دمجهول سره یې راوړه وې ته اشاره دی ، چې دیواځی والی مینه په خپله نه ده پیدا سوي بلکې بل چاپه زړه کې وراچولی دی یعنی الله ﷻ دا تحفه اودالۍ ورکړه او د ګوښه والی مینه ځکه په زړه کې ورواچول ځکه ګوښه والی اوله مخلوق څخه دیلوالی د ټولو عبادتونو سرچینه ده ، بلکې په خپله یو ځانګړی عبادت دی اوله یواځی والی سره د الله ﷻ ذکر اود الله ﷻ په کائناتو کې فکر که هم ورسره ملګری سی دانویا نور علی نور دی

(۵) په دې حدیث شریف کې وې ته هم اشاره دی چې دمبتدی لپاره یواځی والی اویلوالی مناسب دی په کور کې او په کلی او په زامنو اولوڼو کې په استوګنه سره په ښه طریقه عبادت نه سی کیدای ، او څوک چې دکمال درجی ته ورسېږي دهغه دپاره دیواځی والی ضرورت نسته ځکه کامل اومنتهی په کور او کورنۍ کې اوسیدل د الله ﷻ له تعلق څخه نه منع کوي لکه چې الله تعالی فرمایي :

رِجَالٌ لَا لِيَهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ (سورة النور) ازوردن شود آشنا و زبردن یگانہ باش این چنین زیاروش کم می بود اندر جهان

مګر دهغه چادپاره چې کمال ته رسیدلی وی هم دومره ضروری دی چې په ورځ کې څه ناڅه دیواځی والی دپاره وخت بیل کی .. لکه چې الله تعالی فرمایي :

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (۷) وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ (۸) سورة الشرح

(۶) غار حراء ته دتلوبه وخت کې رسول الله ﷺ له خان سره توبنه اخیستل ددې دلیل دی چې دخوراک او څښاک برابرول دتوکل ضد نه دی بلکې دالله ﷻ رزق ته دخپل احتیاج اولوړی اوارتیا او احتیاج ښکاره کیدل دی اودا عین عبادت دی

(فَسَقَىٰ لَهُمَاءُ تَوَرَّىٰ إِلَى الْكَلْبِ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَأَمْلَأُ نَفْسِي مِنَ خَيْرِ فَيْقِهِ (۲۲) سورة القصص)

والفقر وصف ذات لا زمر ابدأ کما الغنى ابدأ وصف له ذات ..

فقر او حاجت زما ذاتی صفت دی زماله ذات او حقیقت سره لازم دی هېڅ کله نه یلیږي لکه غنی اوبی احتیاجی چې دالله ﷻ ذاتی صفت دی ، لکه څرنګه چې دالله تعالی دپاره استغناء اوبی احتیاجی لازم دی دغرنګه فقر او احتیاج دبنده له ذات سره لازم دی ..

دا شعر دحافظ ابن تیمیه دی حافظ ابن تیمیه په داشعردیر لوستی پوره قصیده په مدارج السالکین کې ذکر سوي ده اودامضمون دې ناکاره په دې اشعارو سره ذکر کړی دی

تو مني مطلق ای دوا لامل من لغیر مطلق بل و قال تو کرم من گدای مطلق تو عزیز من ذیل مطلق

ذات پاکت شیخ جود نوال از سر تا پا شده نقش سوال

موسی علیه السلام چی کله مدین ته ورسیدی لوږه ورته ورسیدله ده دالله ﷻ په دربار کې خپل فقر او لوږه داسی وړاندی کړه (وَبِإِنِّي لِنَا أَلْمُكَلَّتِ إِنِّي مِنْ خَلْقٍ فَقِيرٌ (۲۳) سورة القصص) ای ربه هر خیر چی ته نازله وی هغه ته زه محتاج یم .

الله ﷻ ته دخپل فقر او احتیاج وړاندی کول عین عبادت دی او دانبیاء علیهم الف الف صلوٰة و سلام ، دا طریقه ده او په پټه توښه نه اخیستل دتوکل غوښتنه دی لکه دیوشمیر بزرگانو دا عادت ووچی څو ورځی به یې پرله پسې روژه نیوله مگر تر با نښت لاندی به یې یوه ډوډی خامخاستله یوه ورځ یومرید دشیخ تر بالښت لاندی هغه ډوډی راواخیسته ، دشیخ چی کله ورته پام سو نووې لیدل چی ډوډی نسته له مریدانو ډیر ناراضه سو او په نرمۍ یې ورته وویل مریدانو وویل چی پیر صاحب ته ددې څه اړتیا لری ؟ شیخ وویل تاسو دا گمان کوي چی زه چی څو ورځی پرلپسې روژه نیسم په دې وجه ډوډی ساتلو ته هیڅ اړتیا نه لرم ستاسو دا خیال غلط دی ځکه زه په خپل قوت باندی باور نه لرم بلکې خاص دالله ﷻ په فضل او کرم باندی باور او بروسه ساتم او هر وخت دخپل ضعف اویوسې څخه ورپېم معلومه نه دی چی څه وخت به له ما څخه دا توفیق او تائید روحانی واخیستل سی او دبشریت او جسمانیت خواته به بیرته ولاړسم او دهغه رازق ذوالقوة المتین دوچی ډوډی محتاج بنده به سم زه په خپله دیوه گړی لپاره هم دالله ﷻ له روزی بی اړتیا نه سم کیدای دنفس داطمینان دپاره ډوډی هر وخت له ځان سره ساتم ددې دپاره چی دنفس سره هیڅ غم او پریشانی ملگری نه سی . سالک ته پریځای دنفس په رزق باندی فقط درزق کیدو په حیثیت سره نه بلکې دالله ﷻ درزق کیدو په حیثیت سره باور کول ښه دی (۱)

(۷) دغار حراء په یواځی اوجلاوالی کې درسول الله ﷺ دا عادت شریف وو چی کله کله به کور ته راغلی او دخوورځو توښه به یې له ځان سره واخیسته او بیرته به ولاړی ، په دې کې ودې ته اشاره دی ، چی دیواځی والی اوجلاوالی دځاوندانو دپاره بالکل اړیکې پریکول مناسب نه دی ، دکور او اولاد حقوق مراعتول هم ضروری دی په دې وجه یې فرمایلی دی (لارهبانية فی الاسلام) په اسلام کې اړیکې شلول نسته

دپټو مرضود علاج دپاره او په عبادت کې دپوخ والی او ټینګ والی دپیدا کولو دپاره که په یو غاریا غره کې دمعلوم وخت دپاره یواځی والی خوښ کې لکه چی دصوفیانو دا طریقه دی نو دا سنت کار دی بدعت نه دی ..

(۸) اوبل ودې ته هم اشاره دی چې که څوک په یو غاریا غره کې دیواځی والی اراده وکوي هغه ته په کاردی چې کورنۍ دخلوت له ځایه خامخا خبره کې ددې دپاره چې دوی ته څه اندېښنه او تشویش پېښ نه سی اودده له خوا په زړه کې هیڅ بدگمانه نه وی اوداړتیا په وخت کې هغوی خبر سی دناجوړۍ پوښتنه یې وسی اوداسی نوری اړتیاوی (۹) دجبرئیل ﷺ درې واره زور ورکول دملکی اورو حانی فیض رسولودپاره وو چې دنبی کریم روحانیت قوی سی اوزره مبارک دآیات الهیه اوغیبی رازواودالهی علومو تحمل اوبرداشت وکولای سی اودهغه ذات مبارک دخالق اومخلوق په مینځ کې واسطه اودعالم شهادت منتهی اودعالم غیب مبدأ جوړ سی . اودعارفینوپه داسی طریقہ فیض رسول په طریقہ دتواتر ثابت دی ..

عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ اللَّهُمَّ عَلَيْنَا الْكِتَابَ (صحيح البخاري) رقم الحديث (۵) له ابن عباس ؓ څخه روایت دی چې یو ځل نبی کریم ﷺ زه له خپلی سینی مبارکی سره ومنبلولم اودادعا یې راته وکړه اې الله ﷻ دته دخپل کتاب علم ورکړی . دنبی کریم ﷺ ابن عباس ؓ له خپلی سینی مبارک سره منبلول داسی دی لکه چې جبرئیل ﷺ رسول الله ﷺ له خپلی سینی سره منبلولی وو

دابوهریره ؓ څخه روایت دی چې ماغوښتنه وکړه چې یارسول الله ﷺ زه ډیر وخت له تاڅخه حدیث اورم ازهر می شی نبی کریم ﷺ وفرماییل خادر وغوروه مایټو خپور کې نبی کریم ﷺ په خپل لاس مبارک سره اشاره وکه لکه څوک چې دواړه شونډی راټولی کې څه وغوزوی اودایې وویل اوس پټوله خپلی سینی سره ومنبلوه ماهغه پټوله خپلی سینی سره جوخت ونیوی تېرې وروسته له ماهیڅ حدیث نه دی هیر سوی (بخاری ج ۱/ ص ۲۲) حافظ عسقلانی په فتح الباری کې فرمایې : چې په هیڅ حدیث کې ددې تصریح نسته چې رسول الله ﷺ دواړه شونډی ډکی کړی دی اودابوهریره ؓ په خادر کې اچولی دی .

مگر داکمزوری بنده وایې : چې ان کان صواباً فمن الله وان کان خطأً فبني ومن الشيطان (زما په فکر په عالم الغیب کې چې کومه دحفظ خزانه دی نبی کریم ﷺ دهغه خزانی له خوندي سوی علم څخه خوله مبارکه ډکه کړه ، اودابوهریره ؓ په پټوکې وغورزوله اویاهغه دابوهریره ؓ له پټو څخه دابوهریره ؓ وسینی ته ورسیده ، خوندي کیدل که څه هم دخلکوله سترگوپټ شی دی لیدل کیږی نه مگر دمحرمان علم غیب لیری لیدونکی دسترگو څخه پټ نه دی ، له دې قسم خبرو څخه هغه خلک منکر دی کوم چې دانبیاء علیهم الف الف صلوات الله وسلامه چی دوی خپل لیدل له انبیاء ﷺ سره یوشان بولی دابوهریره ؓ دحفظ یوه بله هم عجیبه واقعہ دی چې دهغې له دې ځای سره مناسبت نسته علماء دی دفتح الباری جلد ۱ صفحه ۱۹۳ باب حفظ العلم ته رجوع وکوی ..

(۱۰) علامه طبیبی طیب الله ثراه : په شرح مشکوٰۃ کې لیکلی چې دسورت علق په نازل سوی آیاتو کې درسول الله صلی الله علیه وسلم ددې شک جواب ته اشاره دی چې (مانا بقارئ زه لوستونکی نه یم هغه داچې بیشکه ته لوستونکی نه یې مگر دخپل رب دپاک نوم په مرسته یې ووايه هرڅه به اسانېږي اوپوه سه چې الله ﷻ چاته علم دکتاب اوقلم په واسطه سره ورکوي ، چې هغه ته په اصطلاح کې علم کتابي وايي په علم بالقلم کې ودې ته اشاره دی اوچاته په خپله بيله ظاهري اسبابو اوبيله واسطی علم ورکوي چې هغه ته په اصطلاح کې علم لکني وايي ، اوپه عِلْمَ الْإِنْسَانِ مَا لَمْ يَتَعَلَّمْ کې ودې ته اشاره دی ، خلاصه دجواب دادی چې که څه هم ته لوستونکی نه یې مگر دالله ﷻ قدرت ډیر فراخ دی ، بيله ظاهري اسبابو اوبيله واسطی څخه هم که وغواړي وچاته علم اومعرفت ورکوي دغه رنگه به الله تعالی تاته هم علم اومعرفت درکړي لکه چې الله تعالی فرمايي :

وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا (سورة النساء ۱۱۳)

او الله ﷻ تاته هغه خبری دروښودی چې تاهغه پرته دالله ﷻ له ښوونې نه پیژندلی اودالله ﷻ فضل پرتا باندی ډیر لوی دی .

(۱۱) دخدیجه ﷺ دتسلی څخه له ځوابودامعلومېږي چې دصله رحمی اومیله ستیا او سخاودهمدردي په وجه په دنیا کې هم انسان له آفتوڅخه خوندي کیدای سي (۱)

(۱۲) دخدیجه ﷺ دښی کریم ﷺ دتسلی دپاره دکلمات اوبه اخلاقو یادول ددې دلیل دی چې دچاښائسته اوبه اخلاق اوبه خویونه وی دهغه مخامخ بیانول په دې شرط چې مددوح په لویی اوځان خوبښونه کې داخه کیدوویره نه وی یواځی دانه چې جائز دی بلکې ښه کاردی (۲)

(۱۳) دښی کریم ﷺ ترټولو خلکو مخکې ددې پېښې بیانول وخدیجه ﷺ ته ددې خبری دلیل دی چې سړی ته که کوم مهم کاریښی سی نوکه میرمن یې دینداره پوهه او هوښیاره ښځه وی نو ترټولو مخکې دې هغې ته بیان کې اووروسته دې وعلماء اوبوهانو خلکو ته یادونه وکوي .

(۱۴) خدیجه ﷺ ددې پېښې په اوریدوسره ښی کریم ﷺ ورکه بن نوفل ته بیول چې دهغه وخت ترټولو لوی عالم وو ددې خبری دلیل دی چې کله یو نااشنا واقع پېښه سی نو علماء ربانین ته دې وړاندی کول په کاردی ..

(۱۵) اوبل داچې دعلماء په خدمت کې دبل چاپه واسطه حاضریدل ډیر ښه دی لکه ښی کریم ﷺ چې دخدیجه الکبری ﷺ په واسطه له ورکه بن نوفل سره ملاقات وکړي رسول الله

ﷺ یواځې ورقه ته نه ورغلی بلکې خدیجه ﷺ یې هم له ځان سره ملگری کړه ځکه دهغې له ورقه خپلوی هم وه نوله دې معلومه سوه چې د علماؤ او بنو خلکو د ملاقات دپاره که بل څوک لارښود در سره وی نو دا ډیر مناسب کاردی ددې دپاره چې په خبرو کې آسانی وی (۱۶) کوم سړی چې ترده په عمر کې مشروی دهغه عزت او اکرام ضروری دی که څه هم دغه دلږ عمر خاوند تر ټولې دنیا په علم او فضل او مرتبه او کمال کې لوړوی .

(۱۷) کوچنی که څه هم په رتبه کې لوی وی مگر د مشر لپاره داروادی چې په خبرو کې وکشر ته هغه ټکی ووايې چې د کوچنیانو دپاره ویل کیږي ، لکه ورقه سره له دې چې رسول الله ﷺ یې رسول او نبی گڼي ، او په یَا اَيُّهَا الَّذِيْ اٰتٰى زَمٰوٰرَازَه یې ورته وویل او بل له دې څخه داهم معلومه سوه چې کشران کله د مشرانو مجلس ته راسی نو د مشرانو د ادب خیال به کوی ترڅو چې مشران په خپله خبره شروع ونه کوی ترهغه وخته دی کشران خبره نه شروع کوی ، لکه خدیجه ﷺ چې کله رسول الله ﷺ ورقه ته بوتلی او دايې وویل (یا ابن عم اسع من ابن اخیک) اې زما د اکا زوی له خپل وراره څخه خبره واوره ؟ رسول الله ﷺ په خپله خبر شروع نه کوله څو کله چې ورقه په خبر وپیل وکوی او وې ویل : (یا بنی اغی ماذا تری) اې زما وراره تا څه لیدلی دی : وروسته نوبی کریم ﷺ ټوله قصه ورته بیان کړه (۱) (۱۸) دروکه په ځواب کې د نبی کریم ﷺ دا وینا چې آیا داخلک به ماله مکي څخه باسی . له دې معلومیږي چې له وطن څخه ییلوالی انبیاء ﷺ ته هم ډیر گران دی (۲) (۱۹) دغه رقم په دغه وخت کې دورقه دا وینا چې کاش زه په دغه وخت کې قوی او ځوان وای کله چې ستا قوم تاله وطن باسی داددې دلیل دی چې انسان ته د خیر امید کول جائز دی که څه هم دهغه خیر د کولو دپاره امید نه وی (۳) (۲۰) له امام مالک رحمه الله څخه چا پوښتنه وکړه چې د جبرئیل آمین نوم ایښودل څنگه دی ؟ هغه وویل دا ښه کار نه دی (۴)

دالله ﷻ دتوهیداو دنبی کریم ﷺ رسالت وروسته تر ټولو لومړی کار اودس اولمونځ

دالله ﷻ د دیوالی اورسالت ښودلو وروسته تر ټولو لومړی د کوم شئ ښودنه نبی کریم ﷺ ته وسوه ، هغه اودس اولمونځ وو ، اول جبرئیل آمین ﷺ پر ځمکه باندې په خپله پونده سره یوه لته ورکړه چې په هغې سره داوبویوه چینه راووته جبرئیل ﷺ په هغه اوبو اودس وکوی او نبی کریم ﷺ ورته کتل ، وروسته نبی کریم ﷺ هم دده په څیر اودس وکوی

(۱) بهجة النفوس جلد ۱ صفحه ۲

(۲) روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۵۸

(۳) بهجة النفوس جلد ۱ صفحه ۲۱

(۴) روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۵۶

بیا جبرئیل ﷺ دوه رکعاته لمونځ وکوي ، اوبی کریم ﷺ اقتداء ورپسی وکوله اود اودس اود لمانځه تر خلاصیدو وروسته کورته راغلی و خدیجه ﷺ ته یې اودس اولمونځ وښودل ، داروایت په دلائل ابی نعیم جلد ۱ صفحه ۷۰ کې له عائشه صدیقه ﷺ څخه روایت سوی دی حافظ عسقلانی فرمایې ددې حدیث سند ضعیف دی (۱)

اسامه بن زید ﷺ دخپل پلار زید بن حارثه ﷺ څخه روایت کوي چی رسول الله ﷺ وفرمایل چی دبعت په پیل اودوحی دنازلیدوپه وخت کې جبرئیل ﷺ ماته راغلی ، اوداوداسه اولمانځه ښودنه یې ماته وکړه . داروایت مسند احمد اوسنن دارقطنی اومستدرک ذحاکم کې ذکر سوی دی ..

علامه عزیزی په شرح دجامع صغیر کې ددې حدیث په اړه فرمایې : قال الشيخ هذا حديث صحيح (سراج المنیری جلد ۱ صفحه ۲۹) اوداحدیث په سنن ابن ماجه کې هم ذکر سوی دی اوعلامه سهیلی هم په خپل سندسره روایت کړی دی په دې دواړوسندوکې عبدالله بن لهیعه دی په نوموړی کې دمحدثینو خبری سته ، حافظ ابن سید الناس قدس الله سره فرمایې : لکه څنگه چی دا حدیث دزید بن حارثه ﷺ څخه روایت سوی دی دغه رنگه دبراء بن عازب ﷺ او عبدالله بن عباس ﷺ څخه هم روایت سوی دی ..

د ابن عباس ﷺ په حدیث کې راغلی دی ، چی دالومړی فرض وو (عیون الاثر صفحه ۹۱) علامه سهیلی دا حدیث ذکر کړی وروسته یې ویلی دی نو اودس په اعتبار د فرضیت سره مکی دی او په اعتبار د تلاوت سره مدنی دی ځکه داوداسه آیت ومدینی ته له هجرت وروسته نازل سوی دی (۲)

دبعثت له پیل څخه د نبی کریم ﷺ لمونځ کول خویقینا ثابت دی اختلاف په دې کې دی چی د پنځه لمنځود فرض کیدو څخه مخکې هغه چی دمعراج په شپه فرض سوی دی ترهغه مخکې په نبی کریم ﷺ باندی لمونځ فرض وو که نه دبعض علماء په نزد ترمعراج مخکې هیڅ لمونځ فرض نه وو هغه چی به څومره غوښتل لمونځ به یې کوي . یواځی د شپي دلمانځه حکم نازل سوی وو

اویوشمیر علماء بیا وایې دبعت له پیل څخه دوه لمنځونه فرض وو ، دوه رکعته دسههار لمنځ اودوه رکعته دماز یگر لمنځ لکه چی الله تعالی فرمایې :

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ (۵۵) سورة غافر (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ (۳۹) سورة ق) وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ (۱۱۳) سورة هود)

(۱) الاصابه جلد ۱ صفحه ۲۸۱

(۲) روض الاف جلد ۱ صفحه ۱۶۳

ژباړه : اودالله تعالی پاکي اوستاينه کوه ماښام اوسهار اومخکي ترلمرختلو اومخکي ترلمرلويد او دالله ﷻ پاکي اوصفتونه بيانوه اولمونځ کوه دورځي په دواړو طرفوکې يعنی سهار اوماښام .

اوڅه وخت وروسته سورة مزمل نازل سو اودشپي دلماڼڅه يعنی تهجد حکم نازل سو ، فتح الباری کتاب الصلوة باب كيف فرضت الصلوة ، علامه سهيلي فرمايې ، دمزني اويحي بن سلام څخه داروايت نقل سوی دی (۱)

دمقاتل بن سليمان څخه روايت سوی دی چې الله ﷻ په لومړي سر کې دوه رکعت دسهار اودوه رکعت دماښام لمونځ فرض کړی بيايې پنځه لمنځونه دمعراج په شپه فرض کړه (۲)

سابقين لومړنی او ترټولو مخکې صحابه کرام رضي الله عنهم ورضوا عنه (۳)

ترټولو مخکې در رسول الله صلى الله عليه وسلم بي بي صديقة النساء خديجة الكبرى ﷺ اسلام قبول کي ، اوددوشنبی په ورځ دماښام په وخت کې يې ترټولو مخکې له رسول الله ﷺ سره لمونځ وکړي ، ځکه لومړنی اهل قبله هم دوی دی (اصابه اوعيون الاثر)

اوبياورقه بن نوفل په اسلام مشرف سوترده وروسته علی کرم الله وجهه چې له ډيره وخته دنبی کریم ﷺ په روزنه او پالنه کې وو (۴) دلسو کالوپه عمرپه اسلام مشرف سواود بعثت په دويمه ورځ چې دسه شنبی ورځ وه له نبی کریم ﷺ سره لمونځ وکړي (۵)

داين اسحق په روايت کې راغلې دی : چې دبعثت په دويمه ورځ علي ﷺ رسول الله ﷺ اوخديجه ﷺ پرلماڼڅه وليدل پوښتنه يې وکړه چې داڅنگه کاردی ؟ نبی کریم ﷺ وفرمايل : دادالله ﷻ دين دی دغه دين پيغمبرانو دنياته راوړی دی ، زه تادالله ﷻ وخواته رابولم ، چې دهغه عبادت وکوه ، اودلات او عزی څخه انکا وکوه علی ﷺ وويل داينځي نوی شی دی ، اوددې ماييځي نوم هم نه دی اوريدلی ترڅو چې زه خپل پلار ابوطالب ته ونه وایم ترهغه وخته هيڅ هم نه سم ويلای ، پرنبی کریم ﷺ باندی داخيره گرانده سوه چې

(۱) روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۶۳

(۲) عيون الاثر جلد ۱ صفحه ۹۱

(۳) ترجمه : الله تعالی له دوی څخه راضی سواودوی دالله تعالی څخه راضی سو دصحابه کرامو ﷺ په اړه په قرآن کریم کې ځای ځای درضی لفظ راغلی دی دا په ياد ساتی چې الله ﷻ له هغه چا څخه راضی کيږي چې دهغه خاتمه پرايمان او اخلاص وي ، دافساق او منافق څخه الله ﷻ هيڅکله نه راضی کيږي .

(۴) دهالنت پرمهال په مکه کې وچکالي راغله نبی کریم ﷺ خپل آکا عباس ﷺ ته وويل چې ابوطالب ډير عيال داره دی ديو زلې په وجه موږ بايد له ابوطالب سره داولادوپه ساتنه کې مرسته وکوه ، ديوڅه اولادوته اوديوڅه اولادوپه يې زه کفيل سم ، نبی کریم ﷺ او عباس ﷺ دواړه ابوطالب ته ورغله اودغه غوښتنه يې ځنې وکړه ابوطالب ورسره خوښه کړه ورته وې ويل چې عقیل ماته پریردی انور چې کوم يوتاسو غواړي له ځان سره بوزی ابوطالب علی ﷺ نبی کریم ﷺ ته وسپاری ... سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۹۴

(۵) عيون الاثر جلد ۱ صفحه ۹۲

دده رازېل چاته ښکاره سی ځکه یې ورته وویل اې علی ؑ که ته اسلام نه قبلوی نو دا خبره بل چاته مه کوه ، علی ؑ پټه خوله سویو ه شپه لانه وه تیره سوی چې دعلی ؑ په زړه کې داسلام نوروځلیدی کله چې سهار سو دښی کریم ؑ په خدمت کې حاضر پوښتنه یې وکړه چې ته دڅه شی بلنه ورکوی ؟ نبی کریم ؑ وفرمایل : چې شاهدی ورکړه چې الله ﷻ یودی دده هیڅ شریک نسته اودلات او عزى څخه مخ واړوه اودبت دعبادت کولو څخه ییزاره سې علی ؑ اسلام و منی اوتریوه کاله یې خپل اسلام له ابوطالب پټ وساتی لکه چې په یوشمیر روایاتو کې راغلی دی (۱) له علی ؑ وروسته دښی کریم ؑ ازادسوی مری زیدبن حارثه اسلام راوړی اوله نبی کریم ؑ سره یې یوځای لمونځ اداکړ (۲)

د ابوبکر صدیق رضی الله عنه اسلام راوړل

کله چې ټول اهل بیت په اسلام کې داخل سو نویارسول الله ﷺ خپل خاص ملگرو ته په دې لوی رحمت او غټ نعمت کې دداخلیدو بلنه ورکړه ، ترټولومخکې هغه خپل صدیق مخلص او خواږه او پخوانی ملگری یعنی ابوبکر صدیق بن قحافه ته د اسلام بلنه ورکړه ابوبکر صدیق ؑ پرته دڅه فکر کولو او پرته دڅه پوښتنی په اول ځل دښی کریم ؑ بلنه ومنله ،

چشم امیر ابو بکر ی زده..... د زکی تعریف تعریف آمده

نبی کریم ؑ رښتیا وړاندی کړل رښتینی دهغه تائید وکړی . یوه رښتینی دبل رښتینی تصدیق وکړی په حدیث شریف کې راغلی دی نبی کریم ؑ فرمایې ماچې وهرچاته اسلام وړاندی کړی دی هغه له سلامه څه ناڅه خامخاویریدلی دی یواځی ابوبکر صدیق ؑ ووچي داسلام په منلو کې ده یوه زړه ځنډ او شاته والی نه دی کړی (۳)

دامام ابوحنیفه رحمه الله عليه وویل (رجل واحد) یعنی له آزادونارینه ووڅخه ترټولومخکې ابوبکر ؑ اسلام راوړی ، اوپه ښځو کې خدیجة الکبری ؑ اوپه مریانو کې زیدبن حارثه ؑ اوپه هلكانو کې علی رضی الله عنه (۴) لومړی اسلام راوړی دی ، دبداء الوحی له روایاتو که څه هم په ښکاره دامعلومیږي چې علی ؑ لومړی اسلام راوړی دی مگر دهغه دامخکې والی دفضیلت اولوروالی سبب نه دی ځکه خدیجه ؑ دښی کریم ؑ بی بی وه اودښی کریم ؑ تابع وه اوعلی ؑ کوچنی وو ، اودښی کریم ؑ په تربیه اوروزنه کې وو دکورنۍ په ښځواو کوچنیانو کې داتوان نه وی چې دوی دمشرانو خبرونه منی ، اوابوبکر صدیق

(۱) البدیه والنهایه جلد ۳ صفحہ ۲۴

(۲) عیون الاثر جلد ۱ صفحہ ۹۴

(۳) عیون الاثر جلد ۱ صفحہ ۹۵

(۴) البدیه والنهایه جلد ۳ صفحہ ۲۹

خو مستقل او آزاد سړی وو د چا تابع او تر لاس لاندی نه وو، ده مبارک بيله څه شک او شبه او بيله څه زور او بيله تابعیت اسلام منل د سلگونو فضیلتو لامل دی او بل دا چې د خدا یجه ﷺ او علی ﷺ اسلام تردوی پوری خاص وو او د ابوبکر ﷺ اسلام متعدی وو ځکه هغه نور وته هم بلنه ورکوله او غیر متعدی تر لازمی ډیر بڼه او غوره دی ځکه ابوبکر ﷺ په اسلام کې له داخلیدو سره سم د اسلام په نشر او خپراوي او بلنه او تبلیغ بوخت سو علی ﷺ خو خپل اسلام دخپل پلار څخه هم پټ کړی وو (زرقانی جلد ۱ صفحه ۴۴۴) علی ﷺ د ابوطالب دیوزلی په وجه د نبی کریم ﷺ په تربیه او روزنه کې وو په داسی حال کې هغه نبی کریم ﷺ او اسلام ته څه مالی کومک هم نه سورسولای، او بل دا چې د کوچنیانو عادت دی چی دوی د هر چا په پالنه او روزنه کې وی، دوی په هر کار کې دخپل پالونکي پیروی کوی و کوچنیانو ته د کار گټه او تاوان، بڼه او بد، پوهه، او صلاحیت ددې شیانو هیڅ بیلوالی نه سی کولای دغه حال په هغه وخت کې د حضرت علی کرم الله وجهه وو او ابوبکر صدیق ﷺ خو غټ سړی وو هوښیار اوزیرک او په خپله گټه اوزیان، بڼه او بد په ټولو خبرو پوهیدی او د نبی کریم ﷺ همزوی وو او دمکې له سخیانو او مخورو او بانفوذه خلکو څخه وو، ابوبکر ﷺ په داسی حالت کې بيله څه زوره په لومړی ځل بلنه اسلام ومني، او په خلکو کې یې خپل اسلام ښکاره کي، او په اسلام کې له داخلیدو وروسته یې سمدستی دعوت او بلنه پیل کړه داسی اسلام د سلگونو بهتریو او فضیلتو سبب دی، خلاصه دخبری دادی چی ابوبکر صدیق ﷺ داسی سړی وو، چی آزاد وو مریئ نه وو او ځان ته وودبل چا تر لاس لاندی نه وو او ډیر هوښیار او دلوری مرتبی لرونکي وو، هغه په اول وخت کې اسلام راوړی او د پیل څخه یې د اسلام په بلنه کې د نبی کریم ﷺ لاس اوباز و جوړ سو، هر څه مال او شتمنی او د ژوند ټولی اسانتیاوی یې د اسلام د پاره وقف کړی، او تر پوره دریالس کالو پوری یې په هر قسم تکلیفو او غمو کې د نبی کریم ﷺ مرسته اوملگری وکړه، او د دښمنانو دفاع یې وکړه، او علی ﷺ د کوچنیوالی په وجه د دښمنانو دفاع او دهغوی د مقابلی توان نه هم وو، او ابوبکر صدیق ﷺ خوپه اسلام کې له داخلیدو سره سمدستی د اسلام دعوت شروع کي، دده دوستان او خاص ملگری چی به دده خواته راتله یا به دی دهغوی خواته ورتلی، نو هغوی ته به یې د اسلام بلنه ورکوله د ابوبکر صدیق ﷺ د دعوت او کوښښ په پایله کې دده خاص ملگری او دوستان په اسلام مشرف سوه هغه صحابه کرام ﷺ دادی - (۱) عثمان بن عفان ﷺ ۲ زبیر بن عوام ﷺ ۳ عبد الرحمن بن عوف ﷺ ۴ طلحه بن عبیدالله ﷺ ۵ سعد بن وقاص ﷺ دقریشو شریف او عزت مند کورنیو دهغه په لاس باندی اسلام راوړی، ابوبکر صدیق ﷺ دوی ټول له ځان (۱) دمکې له مخورو مشرانو څخه یوولس یادوولس صحابه ﷺ وو څخه وروسته په اسلام مشرف سو

سره ملگری کړه او در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو، ټولو اسلام راوړی او د نبی کریم ﷺ سره یې لمونځ وکړی، تردوی وروسته دغه لاندی صحابه کرام ﷺ په اسلام مشرف سو ه یو لکه ابو عبیده عامر بن جراح ﷺ (۱) ارقم بن ابی الارقم ﷺ، مظعون بن حبيب درې زامن عثمان بن مظعون ﷺ، اود قامه بن مظعون ﷺ، او عبد الله بن مظعون ﷺ او عبیده بن الحارث ﷺ، اوسعید بن زید بن عمرو بن نفیل ﷺ، اود هغه بنخه فاطمه بنت خطاب ﷺ، د عمر فاروق ﷺ، خور او اسماء بنت ابی بکر ﷺ، او خباب بن الارت ﷺ، او نعمیر بن ابی وقاص ﷺ، د سعد بن ابی وقاص ﷺ ورور او عبد الله بن مسعود ﷺ (۲) او مسعود بن القاری ﷺ، اوسلیط بن عمرو ﷺ، او عیاش بن ابی ربيعة ﷺ، اود هغه میرمن اسماء بنت سلامه ﷺ، او خنیس بن حذافه ﷺ، او عامر بن ربيعة ﷺ، او عبد الله بن جحش ﷺ، اودده ورور، ابو احمد بن جحش ﷺ، او جعفر بن ابی طالب ﷺ، اودده میرمن اسماء بنت عمیس ﷺ، او حاطب بن الحارث ﷺ، اودده بنخه فاطمه بنت مجلل ﷺ، اودده ورور خطاب بن حارث ﷺ، اود هغه بنخه فکیه بنت یسار ﷺ، او معمر بن حارث ﷺ، او سائب بن عثمان بن مظعون ﷺ، او مطلب بن ازهر ﷺ، اودده بنخه امله بنت بنت ابی عوف ﷺ، او نعیم بن عبد الله ﷺ، النحام (۳) او عامر بن فهیره ﷺ (۳) د ابوبکر صدیق ﷺ، آزاد سوی مریئ او خالد بن سعید بن العاص ﷺ، اودده بنخه امنیه بنت حلف ﷺ، او حاطب بن عمرو ﷺ، او ابو حذیفه بن عتبہ ﷺ، او واقد بن عبد الله ﷺ، اود بکیر بن عبد یالیل خلور زامن (۴) خالد ﷺ، عامر ﷺ، عاقل ﷺ، ایاس ﷺ، او عمار بن یاسر ﷺ، او صهیب بن سنان ﷺ، د عبد الله بن جدعان آزاد سوی مریئ

(۱) ابو عبیده هغه دارالارقم کې د پناه اخیستو مخکې اسلام راوړی (طبقات ابن سعد)

(۲) عبد الله بن مسعود ﷺ فرمایي چې ما به د عقبه بن ابی معیط پسونه او بزی پوولي یوه ورځ نبی کریم ﷺ زما درمی په څنګ کې تیر سو او ابوبکر ﷺ ورسره ملگری وو هغه له ما پوښتنه وکوله چې ستاسره شیدی سته ما ورته ویل زه آمین یم ده راته دوول کومه بی شیدو بزه سته نورایې، له ما یوه بی شیدو مېره را وستله نبی کریم ﷺ د هغې په غولنځه لاس مبارک کیښودی او شیدی ځنی ولوشولی ابوبکر ﷺ وروسته ماته مه شیدی را کړی او په هغو شیدو موږ دواړه ماړه سو وروسته ده مبارک وغولنځی ته دوول (اقتصا) اې شیدو بندی سی، هغه شیدی هم بندی سوی دامعجزه چې می ولیده مسلمان سوم او نبی کریم ﷺ ته مې عرض وکړی یا رسول الله ﷺ ماته تعلیم را کړه، نبی کریم ﷺ خپل لاس مبارک زما پر سر باندی تیر کړی، او وې فرمایل بارک الله فیک فانګ غلام معلم، الله تعالی دی پر تار بکت نازل کړی ته د الله تعالی روزل سوی کم چنی یې، حافظ ابن سید الناس داروایت په خپل سند سره بیان کړی دی (عیون الاثر)

(۳) نحام له نعم څخه جوړ دی نعم آواز ته وایې، نبی کریم ﷺ وفرمایل: لقد سمعت نحمه فی الجنة (مادنعم بن عبد الله ﷺ ږغ په جنت کې او یریدلی دی (سیره ابن هشام په حواله الاصابه جلد ۳ صفحہ ۵۶۷ طبقات جلد ۴ صفحہ ۱۰۲)

(۴) عامر بن فهیره ﷺ د پیر معونه په غزا کې شهید سو ملائکه وو دده بدن اسمان ته پورته کی (روض الانف جلد ۱ صفحہ ۱۶۸)

(۵) په دارالارقم کې دغه څلور سره وروڼه خالد، عامر او عاقل او ایاس ﷺ تر ټولو لومړی په اسلام مشرف سو او د نبی کریم ﷺ په لاس یې بیعت وکړی او کله چې د هجرت حکم نازل سو دوی څلور واره له خپلو میرمنو او کوچنیانو سره هجرت وکړی په مکه کې د دوی څوک پاته نه سو سر ايوته قلف واچړی او مدینې منورې ته ولاړل، در فاعه بن عبد المذخر په سرای کې میشت سو (طبقات ابن سعد جلد ۲ صفحہ ۲۱۲ قسم اول د عاقل نوم په اصل کې غافل وو رسول الله ﷺ د غافل پر ځای عاقل نوم پر کېښودی (اصابه جلد ۲ صفحہ ۲۷۴) مخکې له آخرت غافل وو اوس عاقل سو)

کله چی به دلمانځه وخت راغلی نو نبي کریم ﷺ به په يوه کنده يادړه کې په پټه لمونځ کوی يوځل خوداسی پېښه وسوه چی نبي کریم ﷺ او علی ﷺ په يوه دره کې لمونځ کوی او ناڅاپه ابوطالب ددوی خواته ورغلی علی ﷺ تر دغه وخت خپل اسلام پټ ساتلی وو دده خپل مور او پلار او آکاگان او نور خپلوان نه ووپه خبر، ابوطالب نبي کریم ﷺ ته وويل ، اې وراره داڅنگه دين دی او داڅنگه عبادت دی چی ته يې کوی رسول الله ﷺ و فرمايل : اې آکا دا هغه دين چی دالله تعالی اودهغه دټولو ملائکه وو او پيغمبرانو ﷺ او خاص ييا زموږ دنیکه حضرت ابراهيم ﷺ خوښ کړی دين دی او الله ﷻ زه خپلو ټولو بندگانوته رسول ﷺ راوپلای يم ، تر ټولو زيات ته زما د نصيحت حقداره يې زه تا دخیر او هدايت لاری ته رابولم او تاته په کار دې چی تر ټولو مخکې هدايت او حق دين و منی او په دې هکله زما مرسته او کومک وکوی ؟

ابوطالب وويل اې وراره زه دخپل پلار او نيکه دين خونه سم پريښودای مگر دومره خو خامخا کوم چی تاته به څوک ضرر نه سی رسولای ، وروسته ابوطالب علی ﷺ ته مخ واوروی چی اې زويه داڅنگه دين دی چی تا خوښ کړی دی ، علی ﷺ ورته وويل پلاره ما پر الله ﷻ ايمان راوړی دی اودهغه پر رسول ﷺ باندی اوڅه چی نبي کریم ﷺ دالله ﷻ له طرفه راوړی دی دهغه تصديق می کړی دی اوله هغه سره دالله ﷻ عبادت او بندگی کوم اودهغه امر منم ابوطالب وويل ډیر ښه ته يې دخیر او نيکی خواته بللی يې د محمد ﷺ ملگری مه پرېږده (سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۸۷)

د جعفر بن ابی طالب رضی الله عنه اسلام راوړل (۱)

يوه ورځ علی ﷺ د رسول الله ﷺ سره يوځای په عبادت بوخت وو علی ﷺ د نبي کریم ﷺ وښی خواته وو ناڅاپه ابوطالب ددوی خواته ورغلی له هغه سره جعفر هم ملگری وو هغه چی کله دوی پر لمانځه وليدل نو جعفر ﷺ ته يې وويل اې زويه ته هم دعلی ﷺ په څېر دخپل آکا د زوی د متو بازو سه او چپه خواته ودرېږه له دوی سره په لمانځه کې شریک سه (اسد الغابة جلد ۱ صفحه ۱۸۷) جعفر ﷺ له مخکنيو صحابه کرام ﷺ څخه دی له يوديرش يانځه ديرش صحابه ﷺ څخه وروسته په اسلام مشرف سوی دی (اصابه جلد ۱ صفحه ۲۳۷)

د عفيف کندي رضی الله عنه اسلام راوړل (۲)

(۱) جعفر ﷺ دعلی ﷺ سکه ورور دی ترعلی ﷺ له لس کاله مشر دی نجاشی دحبشی پاچا دده په لاس بيعت وکړ او په اسلام مشرف سو دموته په غزا کې شهيد سو تر شهادت وروسته يې پر بدن مبارک تر نيوی زيات ټپونه وو پوره يادونه به ان شاء الله دموته په غزا کې راسی (اصابه)

(۱) عفيف لقب دی حافظ فرمايې چی دده اصلی نوم شراجيل وود پاک لمنی په وجه په عفيف سره مشهور دی لکه چی د عفيف له اشعارو څخه معلوم يې دده شعره دی (وقالت لي هلم الي التعاب :: فقلت عفت عما تعلمينا) دې زه دلهر اولعب وخواته را وپلم ما ورته وويل چی تاته خو زما پاک لمنی او عصمت ښه معلوم دی (اصابه جلد ۲ صفحه ۴۸۷)

عفيف کندی ﷺ عباس ﷺ دوست وو د عطرو تجارت به يې کوی د تجارت لپاره به يمن ته تللی راتلی عفيف کندی ﷺ فرمایې چې يوه ورځ زه په مني کې له عباس ﷺ سره وم یوسری راغلی لومړی يې په ډير اطمینان اودس وکوی او بیا لمانځه ته ولاړ سو له ده وروسته بیا يوه ښځه راغله هغې هم دغه رنگه اودس وکوی او بیا لمانځه ته ولاړه سوه بیا دیوولسو کالو هلک راغلی هغه هم اودس وکوی اودهغه سره برابر د لمانځه لپاره ودریدی ماله عباس ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې دا بیا کوم دین دی ، عباس ﷺ وویل دا زما دوراره محمد رسول الله ﷺ دین دی ، محمد ﷺ وایې چې زه الله ﷻ را لیدلی يم او داهلک هم زما وراره علی بن ابی طالب ﷺ ده هم د محمد ﷺ دین منلی دی ، او ښځه د محمد بن عبدالله ﷺ میرمن ده ، عفيف ﷺ وروسته په اسلام مشرف سو او تل به يې ویل چې کاشکی زه څلورم مسلمان وای (عیون الاثر)

قال ابن عبد البر هذا حديث حسن جداً حافظ ابن عبد البر فرمایې چې دا حدیث امام دی ددې حدیث په حسن کیدو کې هېڅ خبره نسته حافظ عسقلانی لیکي چې دا حدیث امام بخاری هم په خپل تاریخ کې راوړی دی او بغوی او ابن منده هم کر ذکر کړي دی خو په هغه کې نور زیادت هم شته وایې چې عباس ﷺ وفرمایل چې زما وراره داهم وایې چې د قیصر او کسری خزانې به هم زه فتح کوم (اصابه جلد ۲ صفحه ۴۸۷ ترجمه عفيف کندی ﷺ)

د طلحه رضی الله عنه اسلام راوړل

طلحه ﷺ فرمایې : چې زه د تجارت لپاره بصری ته تللی وم یوه ورځ دبصری په بازار کې وم چې یو راهب دخپلې عبادتخانی څخه داناره وکړه چې پوښتنه وکوی چې په دې خلکو څوک دمکې دحرم اوسیدونکی نسته؟ ما ورته وویل چې زه دمکې اوسیدونکی يم . راهب وویل چې آیا احمد صلی الله علیه وسلم ښکاره سوی دی ما وویل څوک صلی الله علیه وسلم راهب وویل د عبد الله بن عبد المطلب زوی دامیاشت دهغه دښکاره کیدو دی په مکه کې به ښکاره کیږي یوی شگلنی اود خور مالرونکي ځمکي ته به هجرت کوی او محمد ﷺ آخری نبی دی گوره شاته پاته نه سی ، د راهب په دې خبرو سره زما پر زړه باندي یو اثر و سوزه سمدستی مکی ته راغلم اوله خلکو می پوښتنه وکړه چې کومه نوی خبره خوبه نه وی پښه سوی خلکو وویل هو پښه سوی دی ، محمد آمین (صلی الله علیه وسلم) د نبوت دعوی کړی ده اود قحافه زوی یعنی ابوبکر صدیق ﷺ له هغه سره تللی دی زه سمدستی ابوبکر صدیق ﷺ ته ورغلم ابوبکر صدیق ﷺ زه در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر کړم اوله حاضریدو سره سم په اسلام مشرف سوم اور رسول الله ﷺ ته مې د راهب ټوله قصه بیان کړه (اصابه جلد ۲ صفحه ۲۲۹) ترجمه طلحه ﷺ

د سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه اسلام راوړل

سعد بن ابی وقاص ؓ فرمایې: چې ما د اسلام تر راوړلو مخکې درې شپې پرلپسې داسې خوب ولیدې چې زه په ډیره تیاره کې يم د تیاری په وجه هیڅ شئ هم نه ویم ناڅاپه لمر راوځيږي اوزه په هغه پسې سم که گورم زیدبن حارثه ؓ او علی ؓ او ابوبکر ؓ تر مامخته دغه رڼاته راغلي دی نوزه سمدستی رسول الله ﷺ ته راغلم او پوښتنه مې وکوله چې ته دکوم شئ بلنه ورکوی نبی کریم ﷺ وفرمایې د الله ﷻ دیوالی اود خپل رسول کیدو شاهدی ته تاسو را بولم ما وویل ، اشهدان الا اله الا الله و اشهدان محمد رسول الله ، اخرجه ابن ابی الدنيا وابن عساکر خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۱۲۲)

د خالد بن سعید بن العاص رضی الله عنه اسلام راوړل

له سابقین اولین څخه دې څلورم یانې پنځم مسلمان دی (۱) د اسلام څخه مخکې یې دا خوب ولیدې چې دیو ډیر ژور خندق پر غاړه باندی ولاړم زما پلار ما هغه خواته د تیله کولو اراده لری ناڅاپه رسول الله ﷺ تشریف راوړی اوزه یې د شاه لخوا ټینګ کرم راوې کښلم کله چې له خوبه راوینس سوم قسم مې وکوی او ومی وویل والله دا خوب حق دی و ابوبکر صدیق ؓ ته ورغلم او خوب مې ورته بیان کی ابوبکر صدیق ؓ وویل الله ﷻ تاته د خیر اراده کړې محمد ﷺ د الله ﷻ رسول ﷺ دی اودده مبارک پیروی وکړه او اسلام ومنه اوان شاء الله ته به د رسول الله ﷺ پیروی کوی او په اسلام کې به داخلېږی او اسلام به تا دا ورله غورزیدو ساتی مگر ستا پلار ورته غورزیدونکی معلومېږی بیازه د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سوم او پوښتنه مې وکوله اې محمد ﷺ ته دکوم شئ بلنه ورکوی نبی کریم ﷺ وفرمایې : اذعواک الی الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله تخلع (۲) ما کنت علیه من عبادة حجر لا یضر ولا یفیع ولا یدری من عبده من لم یعبده)

ژباړه : زه تاد الله ﷻ خواته را بولم چې هغه یودی هیڅ څوک دهغه سره شریک نسته او محمد ﷺ د الله ﷻ بنده او رسول دی اوددې خبری بلنه درکوم چې د بتانو عبادت پرېږده چې هغه دگټې او تاوان مالکان نه دی اونه دوی پوهیږی چې څوک ددوی عبادت کوی او څوک یې نه کوی .

خالد ؓ وایې چې ما عرض وکی چې زه شاهدی ورکوم چې الله ﷻ یودی اوته د الله ﷻ حق رسول یې او په اسلام کې داخل سوم زما پلار چې کله خبر سو نوزه یې دومره ووهلم چې سرمې زخمی سو او یوه خښته یې زما پر سر باندی ماته کړه وروسته یې راته وویل چې تا

(۱) الاصابه جلد ۱ صفحه ۴۰۶

(۲) د توحید اورسالت له اقرار کولو وروسته د کفر او شرک څخه دیزاری حکم ورکول داله کفر څخه ویزاری ته اشاره دی له کفر څخه ویزاری دایمان لپاره شرط دی دایمان په درته را بسی انشاء الله تعالی .. منه عفی عنه

دمحمد ﷺ خبره منلی هغه دتول قوم خلاف کارکوی اوزموږ خدايانوته بدرد وايې او زموږ پلرواونیکه گانو ته احمقان اوجاهلان وايې، خالد ؓ وايې ماخپل پلارته وويل والله محمد ﷺ بيخی رښتياوايې، پلارته می نوره غصه هم ورغله اوماته يې ښکښل اوبدرد وويل اوراته وې ويل اي ذليل زماله مخه ليري سه والله زه به ستاخوراک څښاک پرتابند کړم ماوويل که ته زماخوراک بند کی نوالله ﷻ به ماته روزی راکوی، په دې باندی زه پلاردخپل کور څخه وشړلم اوزماورونوته يې وويل چی له ده سره به هيڅوک خبری نه کوی اوکه چاله ده سره خبری وکولی دهغه سره به هم همدغه معامله کوم خالد ؓ دخپل پلار دروازه پرېښوده اودرسول الله ﷺ پردولت منده دروازه پريوتی نبی کریم ﷺ به داخله ؓ ډير عزت کوی (۱) اوحافظ عسقلانی هم په اصابه کې داپښنه مختصره ذکرکړی ده انسان چی دچادر وازه پرېږدی ذليل اورسواکيږی، نه مگر دالله ﷻ اودهغه درسول ﷺ دروازه چی پرېږدی هيڅکله عزت نه سی پيدا کولای :

{ وَلْيَتْلُو آيَةَ الْاِنْفَاقِ وَلَا يَغْلَبْهُمْ } [المنافقون: آيت ۸]

ددې آيت څخه ښکاره معلومېږی چی عزت خو په ايمان کې دی په کفر کې يواځی ذلت اورسوايی دی دعزت امکان هم نسته (عزیزې که از در گش سربانت... بهر در که شديج عزت نيافت (سعدی) خالد ؓ فرمايې: چی زماپلاریوځل ناروغه سو ده وويل که الله ﷻ زه له دې ناروغی جوړ کړم نوپه مکه کې به دهغه خدای عبادت ته خلق نه پرېږدم دچاپه عبادت چی محمد ﷺ حکم کوی، خالد وايې چی مادالله ﷻ څخه دادعاوغوښتله چی اي الله ﷻ زماپلارته له دې ناروغی دپورته کيدوتوان مه ورکوی په همدغه مرض کې زماپلارمړ سو (۲)

عثمان بن عفان رضی الله تعالی عنه اسلام راوړل

عثمان غنی ؓ فرمايې: چی زه يوه ورځ کورته راغلم زماخاله سعدی زماله ميرمنی سره ناسته وه زماخاله چی زه وليدم داشعرونه يې وويل :

أَبِشْرُ وَحَيْثُ ثَلَاثًا وَثَرَا..... ثُمَّ ثَلَاثًا وَثَلَاثًا أُخْرَى

اي عثمان خوشاله سه اوته روغ رمت يې .. درې ځله اوبيادري ځله اوبيادري ځله ..

ثُمَّ بِأُخْرَى لَكِنْ ثُثْمَ عَشْرًا..... لَقَيْتُ خَيْرًا وَوَقَيْتُ شَرًّا

اويوځل ددې دپاره چی لس پوره سی ته دې له خير سره ملگری سی اوله شره دې خوندي سی

لَكُنْتُ وَاللَّهِ حَصَانًا زَهْرًا..... وَأَنْتَ يَكْرٌ وَلَقَيْتُ يَكْرًا

قسم په الله ﷻ تاله ډيري پاک لمنی اوبنايسته ښځی سره نکاح کړی دی ته په خپله هم پاک اوواده دې هم له پاکي سره دی

ددې اشعاروپه اوريدوسره زه ډير حيران سوم ماوويل اي خاله څه وايې سعدی نور شعرونه راته وويل :

عُثْمَانُ يَا عُثْمَانُ يَا عُثْمَانُ لَكَ الْجَنَّةُ وَلَكَ النَّارُ

اي عثمان اي عثمان اي عثمان ،،، ستادپاره بناست هم دی اوستاپاره عزت هم دی

هَذَا نَبِيٌّ مَعَهُ الْبُرْهَانُ أَرْسَلَهُ بِحَقِّهِ الدِّيَانُ

دانبی دی اوله ده سره دنبوت اورسالت دلیلونه هم سته ، دبدلی ورکولو مالک په حقه رالیرلی دی ..

وَجَاءَهُ النَّزِيلُ وَالْفُورَانُ فَأَتَيْتُهُ لَأَتَفِيَاكَ الْأَوْثَانُ

پرده باندی دالله ﷻ کلام نازلیری ، هغه چی دحق اوباطل په مینځ کې بیلوالی راولی نوته دده پیروی وکړه هسی نه چی بتان دی بیلاری کی ..

ماوویل چی ای خاله ته دداسی شی یادونه کوی چی مایه ښارکې دهغه هیڅ نوم هم نه دی اوریدلی هیڅ می په فکرکې نه راځی وروسته سعدی راته وويل :

محمد بن عبدالله رسول من عندالله جاء تزييل الله يدعوالى الله قوله صلاح ودينه فلاح وامره نجاح ماينفع الصياح لوقع الرماح وملت الصفاح ومدت الرماح ..

محمد ﷺ د عبدالله زوی دالله ﷻ رسول دی دالله ﷻ ولوری ته بلنه ورکوی دهغه خبره سراسر کامیابه دی اودهغه حال کامیاب دی دهغه په مقابله کې دهیچا اوزونه اوچیغی فایده نه کوی که څه هم هرڅومره توری اونیزی دهغه په مقابله کې وچلیري ..

دایې وویل او ولاړه ، ددې خبرو زما پر زړه ډیر تاثیر وکوی زه په چورتو او خیالاتو کې ورک سوم له ابوبکر صدیق ﷺ سره زما ږیکي وی هغه ته ورغلم کښینستم ابوبکر ﷺ زه

چورت من ولیدم پوښتنه یې وکوله ولی داسی خفه غوندی یې مادخپلی خاله سعدی بیان ټکی په ټکی ورته وکي ابوبکر صدیق ﷺ وویل اي عثمان ماشاء الله ته هوښیار اوپوه

سړی یې دحق اوباطل بیلوالی کولای سی ، ستاپه خیر خلکو ته په حق اوباطل کې هیڅ شک نه سی کیدای ، دابت څه شی دی دهغه په عبادت چی زموږ قوم اخته دی آیادابتن

ړانده اوکاڼه نه دی نه څه اوری اونه څه وینی اونه چاته گټه رسولای سی اونه زیان عثمان غنی ﷺ وايې ماوویل قسم په الله ﷻ بيشکه همداسی دی لکه څنگه چی ته وايې

په دې باندی ابوبکر صدیق ﷺ وویل والله چی ستاخاله بیخی رښتیا ویلی دی محمد ﷺ بن عبدالله دالله ﷻ رالیرل سوی رسول دی ته که مناسب گڼی نو دهغه په خدمت کې حاضر سه

دهغه خبری واوره ماوده داخبري سره کولی چی ناڅاپه رسول الله صلی الله علیه وسلم زموږ خواته رانېکاره سو او علی ﷺ هم ورسره ملگری وو او یو ټوکر دهغه په لاس کې وو

هغه چې موږ وليدو پټ يې په غور مبارک کې څه ورته وويل ، نبی کریم ﷺ راغلی او کينستی او عثمان ﷺ ته مخامخ سووړته وې فرمايل ، اې عثمان ﷺ د جنت بلنه درکوي نو ته د الله ﷻ بلنه قبوله کړه ، اوزه د الله ﷻ رسول يم چې تاته او ټول مخلوق ته رالېږل سوی يم ، عثمان رضی الله عنه فرمایي : فوالله ماتھاللت حين سمعت قوله ان اسلمت واشهدت ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله ... قسم په الله ﷻ د نبی کریم ﷺ دخبروپه اوریدوسره داسی بی اختیاره سوم چې سمدستی می اسلام راوړی اوداکلمه می پر ژبه جاری سوه ، اشهدان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله

څو ورځي لانه وی تیری سوی چې در رسول الله ﷺ نور رقیه ﷺ زما په نکاح کې سوه او ټولو دې واده ته په ښه سترگه کتل اوزما خاله سعدی په دې اړه داشعرونه وويل :

هَذَا اللَّهُ عُثْمَانُ الصَّنِيفِيُّ يَقُولُهُ فَأَرْشَدُهُ وَاللَّهُ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

الله ﷻ خپل بنده عثمان ته لار ښوده .. او الله ﷻ د حق لار ښودنه کوی .

فَتَأْتِي بِالرَّأْيِ السَّيِّئِ مُخْتَلًا وَكَانَ ابْنُ أَرْوَى لَا يَصْدُقُ عَنِ الْحَقِّ

عثمان په خپله سمه رایه دمحمد ﷺ پیروی وکړه او آخر دأروى زوی له فکر اوچورت یعنی پوهی څخه کارواخیستی اوله حق څخه یې مخ نه واړوی اړوی بنت کریر دعثمان ﷺ دمور نوم دی

وَأَنَّكُمْ التَّبَعُونَ إِحْدَى بَنَاتِهِ فَكَانَ كَبِيرَ مَارَجِ الشَّنْسِ فِي الْأَفْقِ

اوهغه رښتینی پیغمبر ﷺ خپله یوه لور دته په نکاح کړه ، نو دا یو ځای کیدل داسی سو لکه لمر چې له سپوږمۍ سره په کنارو کې یو ځای سی .

فَدَى لَكَ يَا ابْنَ الْهَاشِمِيِّينَ مُهَجَّتِي فَأَنْتَ آمِينَ اللَّهُ أُرْسِلَتْ لِلخَلْقِ

زما روح دې تر تقربیان وی ته دالله ﷻ آمین یې دمخلوق دپاره رالېږل سوی یې (۱)

دعثمان بن عفان ﷺ داسلام راوړلو څخه وروسته په دویمه ورځ ابوبکر صدیق ﷺ عثمان غنی ﷺ دنبی کریم ﷺ په خدمت کې له ځان سره حاضر کی .

عثمان بن مظعون ﷺ (۲) ابو عبیده بن الجراح ﷺ (۳) عبدالرحمن بن عوف ﷺ ابوسلمه (۱) (الاصابه جلد ۱ صفحه ۳۲۷)

(۲) عثمان بن مظعون ه دجاهلیت په وخت کې شراب نه چيښل ده به ویل چې زه به هیڅ کله شراب نه څښم ځکه عقل خرابوی او ژوند ډیر لږدی اوزه وچاته داوخت نه ورکوم چې شراب په مایاندی څوک وڅنډوی او په ناخبري کې دخپلی لور نکاح له داسی سره وکوم چې زه نه غواړم دخپلی لور نکاح له هغه وکړم کله چې دشراب دحرام والی په هکله دسورت مانده آیت نازل سو نویوسری راغلی هغه آیت یې ورته تلاوت کی نو ده وویل الله ﷻ دې داشراب ورک کی زما رایه خومخکې هو په دې هکله په بصیرت وه (طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۲۸۶)

(۳) د ابو عبیده ه اصلی نوم عامر دی او ابو عبیده ﷺ یې کنیه دی او آمین یې لقب دی دسابقین اولین او عشره مبشره څخه دی ، دوه ځلې یې هجرت کړی دی ، اول ځل جښته ته ولاړی دویم ځلی مدینې منورې ته په ټولو غزاګانو کې شریک سوی دی د عمر فاروق ه دخلافت په وخت کې دشام د فوخ مشرقمندان وو دطاعون په مرض په کال ۱۸ هجری کې په شام کې وفات سو عمر فاروق ه دخپل خلافت په وخت کې ویل که ابو عبیده ه ژوندی وای ما هغه خلیفه ټاکي (

بن عبد الاسد ؓ ارقم بن ابی الارقم ؓ دوی ټول په یوه مجلس کې په اسلام مشرف سو (الریاض النضرة جلد ۱ صفحه ۸۵) دیزید بن رومان څخه روایت دی چی عثمان بن عوف ؓ او ابوسلمه ؓ (۱) بن عبد الاسد ټول پریوه ځای د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو نبی کریم ﷺ د اسلام بلنه ورکړه او د اسلام له احکامو یې خبر کړل په یو وخت کې ټولو اسلام مومنی او دوی ټولو په دار ارقم کې له پناه اخیستلو مخکې اسلام راوړی دی (۲)

دعمار بن یاسر او صهیب رضی الله عنهما اسلام راوړل

عمار بن یاسر ؓ فرمایي: چی د دارالاقم په دروازه باندی زما د صهیب بن سنان ؓ سره ملاقات وسو او رسول الله ﷺ دننه ناست وو ما د صهیب ؓ څخه پوښتنه وکوله څه اراده لری صهیب ؓ راته ویل چی ستا څه نیت ما ورته ویل چی زمانیت وو چی تاته درسم ستا خبره واوړم موږ دواړه دار ارقم ته داخل سو نبی کریم ﷺ وموږ ته اسلام وړاندی کی موږ په همدغه ځای کې په اسلام مشرف سو (۳)

د عمرو بن عبسة رضی الله عنه اسلام راوړل

عمرو بن عبسة ؓ وایي زه له ډیره وخته د بتانو له عبادته متنفر او بیزاره وم او دامی یقین وو چی د بتان نه دکومی گټی اونه د زیان وس لری هسی بی معنی کانی دی ما د اهل کتاب د علماؤ له یو عالم سره ملاقت وسو او داپوښتنه مې ځنی وکوله چی تر ټولو ښه او غوره کوم دین دی ، هغه عالم وویل چی یوسړی به په مکه کې رابنکاره کیږی دبت عبادت کولو څخه به خلک د الله ﷻ توحید ته رابولی او تر ټولو به ترین او غوره دین هغه دین دی ته که دهغه په وخت کې ژوندی وی نو خامخا دهغه پیروی وکړه عمرو بن عبسة ؓ وایي له هغه وخت به مادمکی چورتونه وهل او هغه خبره مې یاده وه له هر تلونکی او را تلونکی څخه می دمکی د حالاتو پوښتنه کوله ترڅو چی ماته درسول الله ﷺ خبر راوړسید ی داروایت معجم طبرانی او په دلائل ابی نعیم کې ذکر سوی دی عمرو بن عبسة ؓ وایي درسول الله ﷺ د خبر په اوږدو سره زه سمدستی مکی مکرمی ته راغلم او په پټه مې درسول الله ﷺ سره ملاقت وسو او پوښتنه مې وکړه چی ته څوک یې رسول الله ﷺ وفرمایل زه د الله ﷻ نبی یم ، ما ورته وویل ته رالیږل سوی یې ، رسول الله ﷺ وفرمایل هو ، ما ورته ویل ته په کوم پیغام رالیږل سوی یې ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل الله ﷻ یو دی دهغه هیڅ شریک نسته ، بتان دې مات کړل سی ، اوصله رحمی کوی ، ما پوښتنه وکوله په دې کار کې له تاسره څوک ملگری دی ، نبی کریم ﷺ وفرمایل یو آزاد او یو مریئ یعنی

(۱) ابوسلمه ه د نبی کریم ﷺ رضاعی ورور او د سلمه ؓ لومړی خاوند دی)

(۲) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۲۸۶)

(۳) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۲۱۲)

ابوبکر صدیق ؓ او بلال ؓ ما ورته ویل زه هم ستا پیروی کوم ستاسره به ملگری یم نبی کریم ﷺ و فرمایل اوس ته خپل وطن ته ولاړسه کله چی زما په غلبه باندی خبرسوی نو هغه وخت یی اراسه عمرو بن عبسه ؓ فرمایي: زه مسلمان سوم او وطن ته بیرته ولاړم اودنبی کریم ﷺ د حال پوښتنه به مې کوله کله چی نبی کریم ﷺ هجرت وکړی اومدینی منوری ته ولاړی نوزه هم دده مبارک په خدمت کې حاضر سوم او عرض مې وکړی یا رسول الله ﷺ تازه وپیژندلم نبی کریم ﷺ وویل هو ته هغه څوک یې چی په مکه کې ماته راغلی وی ما وویل هو اې دالله ﷻ رسول زه هغه یم ، ماته څه راوښیږي ، الی اخر الحدیث پوره حدیث په مسند احمد کې ذکرسوی دی اودا حدیث په صحیح مسلم کې هم ذکرسوی دی (۱)

د ابوذر غفاری رضی الله تعالی عنه اسلام راوړل

له ابن عباس ؓ څخه روایت دی چی ابوذر غفاری ؓ ته چی کله در رسول الله ﷺ دبعثت خبر ورسیدی نو خپل ورور انیس (۲) ته یې وویل چی ته مکی ته ولاړسه دهغه سړی خبر راوړه چی دعوی کوی چی زه دالله ﷻ نبی یم اوله اسمانه په ماباندی وحی نازلېږي ، دهغه خبری هم واوره ، دابوذر ؓ له لارښوونی سره سم انیس مکی ته راغلی اودنبی کریم ﷺ سره یې ملاقات سو او بیرته ولاړی ابوذر ؓ پوښتنه ځنی وکوله ، څه خبر دې راوړی انیس وویل زه چی کله مکی ته داخل سوم نو چاهغه ته کاذب دروغجن او جادوگر ویل او چاورته کاهن او شاعر ویل قسم په الله ﷻ هغه نه شاعر وو او نه کاهن انیس په خپله هم ډیر لوی شاعرو و ځکه نوموړی وایي مادکا هنانو خبری اوریدلی دی دده خبری د کاهنانو له خبرو سره مشابه هم نه وی اودده خبری مې دشعريه اوزانو کې وتللی پریوه وزن هم نه برابریدی شعر نه وو قسم په الله ﷻ هغه بیخی رښتینی اوصادق وو انیس وروسته وویل

رأيتہ يأمر بالخير وينهى عن الشر ورأيتہ يأمر بكارم الاخلاق وسبعت منه كلاما ما هو بالشعر

داسړی ما یواځی دخیر او نیکی حکم کونکی اود شر او بدی څخه منع کونکی ولیدی او د ښواخلا تو حکم کونکی اوله هغه می داسی کلام واوریدی چی له شعر سره یې هیڅ تړاونه درلودی .

ابوذر ؓ د انیس خبری واوریدی خو پوره ډاډمن نه سو غالباً به ابوذر ؓ دهغه حالات او پېښي په پوره تفصیل سره غوښتی دومره لنډی خبری دهغه دپاره بس نه وی په دې وجه ابوذر ؓ په خپله څه توبښه اوداوبوفتک له ځان سره واخیستل مکی ته روان سو په مکه کې دعلی ؓ له لاری نبی کریم ﷺ ته ورسیدی اودنبی کریم ﷺ خبری یې واوریدی په هغه ځای یې اسلام راوړی ، ابوذر غفاری ؓ

(۱) الاصابه جلد ۳ صفحه ۶

(۲) انیس ؓ په عمر کې تر ابوذر ؓ مشروو (اصابه جلد ۱ صفحه ۷۶)

له اسلام راوړلو وروسته حرم ته راغلی او اعلان یې وکړ ، کفارو دوسره ووهی چې پر ځمکه ولویدی عباس ﷺ راغلی اوله دوی څخه یې خلاص کی رسول الله ﷺ ورته وفرما یل خپل قوم ته ولاړسه او هغوی ته هم داسلام بلنه ورکړه کله چې زما د ښکاره کیدو او غلبې خبر واورى نو هغه وخت بیاراسه ، ابوذر ﷺ بیرته ولاړی دواړو وروڼو پر یوه ځای خپلی مورت داسلام بلنه ورکړه موریې په ډیره مینه او خوشالی سره ومنله وروسته یې خپلی قبیلې غفار ته بلنه ورکړه نیمه قبیله په هغه وخت کې په اسلام مشرف سوه (۱)
فایده: د عمرو بن عبسه ﷺ او ابوذر ﷺ له قصد د ښکار پرې چې رسول الله ﷺ ته دالهی دین دغلبې پوره یقین حاصل وو او په داسی بیوسی کې دایقین بیله وحی الهی څخه ممکن نه دی
په دارالارقم کې د مسلمانانو او سیدل !

کله چې دغه رنگ خلک په اسلام کې په ورو ورو داخلیدل ، د مسلمانانو یو کوچنی ټولۍ جوړسو نو دارقم (۲) ﷺ سرای دیوځای کیدو لپاره وټاکل سو چې هلته به ټول صحابه کرام ﷺ سره یوځای کیږی ، ارقم ﷺ له سابقین اولین څخه دی اوم یالسم مسلمان دی دصفا پرغونډۍ باندی دده کور وو

د عمر فاروق ﷺ داسلام تر راوړلو پورې رسول الله ﷺ او صحابه کرام ﷺ به هلته یوځای کیدل د عمر فاروق ﷺ داسلام راوړلو وروسته چیری به یې غوښتل (۳) هلته به یوځای کیدل
په ښکاره د اسلام بلنه درې کاله وروسته پیل سوه کله چې عمر فاروق ﷺ اسلام ومنی
 تر درې کالو پورې رسول الله ﷺ په پټه باندی داسلام بلنه ورکوله او دغه رقم خلک په ورو ورو په اسلام کې داخلیدل درې کالو وروسته دا حکم نازل سو چې ښکاره خلک واسلام ته راوبوله .. الله عزوجل فرمایي :

﴿فَاصْبِرْ بِنَا تَوَمَّرْ وَأَعْرَضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ آیت سورة الحجر ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۲۱۳)
 ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ آیت سورة الشعراء ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ آیت سورة الحجر

دکومی خبری چې تاته حکم سوی دی هغه ښکاره اوپه ډاگه اعلان که اود مشرکینو هیڅ باک مه کوه او تر ټولو مخکې خپل نژدی خپلوان د کفر او شرک څخه وویړه وه او څوک چې ایمان راوړی او ستا پیروی وکوی له هغه سره نرمی او شفقت کوه او دا اعلان وکوه چې زه ښکاره ویروونکي یم ..

رسول الله ﷺ د صفا غونډۍ ته وختی اود قریشوهره قبیله یې په جلاجلانامه سره راوبلل

(۱) (الاصابه جلد ۲ صفحه ۶۲)

(۲) ارقم به دېدر واحد په غزاگانو کې گډون کړی دی اود معاویه ﷺ د خلافت په وخت کې وفات سوی دی (اصابه جلد ۱ صفحه ۲۸)
 (۳) (الاصابه جلد ۱ صفحه ۲۸)

قریش ټول رایوځای سوہ رسول الله ﷺ دوی ته وفرمایل چی که زه تاسو ته دا خبر درکړم چی ددې غره تر شا یو لبنکر دی او پر تاسو حمله کوی نو آیاتاسو به زما دا خبره ومنی ټولو په یوه خوله وویل بیشکه موږ له تاڅخه پرته له ربتیا بل څه نه دی اوریدلی نبی کریم ﷺ وفرمایل زه تاسوله ډیر سخت اود دردناک عذاب څخه ویروم ابولهب وویل ته دې هلاک سی تاموږ ددې خبری دپاره راجمع کړی یو ، دابولهب دوینا په رد کې تبت ید اابی لهب وتب سورة نازل سو (بخاری)

د خپلو خپلوانو رابلل و اسلام ته

د حضرت علی کرم الله وجهه څخه روایت دی چی کله د آیت نازل سو (وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ) (سورة الشعراء) نژدی خپل خپلوان وپیروه ، رسول الله ﷺ ماته حکم وکی چی یوه کاسه او په پاخه که اود بزی یووزر اود شیدو یوه پیاله تیاره که اود مطلب دکورنۍ ټول غړی راوغواړه مادهغه دالاربنوونه عملی که زیات کم څلویښت کسان رایوځای سو چی په هغو کې در رسول الله ﷺ آکاگان ابوطالب او حمزه ؓ او عباس ؓ او ابولهب هم شامل وو مادهغې غوښی یوه ټوټه راواخیسته نبی کریم ﷺ په غاښو مبارکو غوڅه کړه او بیرته مې په هغه پیاله کې کیښوده نبی کریم ﷺ وفرمایل دالله ﷻ نوم واخله او وې خوره او وروسته یې نورو ته ورکه ټولوو خوړه او ښه په ماړه سو اوڅه پاته هم سوہ سره له دی چی هغه یواځی دیوه سړی خوراک وو خو ټول په ماړه سو او وروسته یې ماته وویل چی د شیدو پیاله راواخله او په خلکو یې وڅښه خلکو وڅښلی او ټول ښه په ماړه سو سره له دې دایوه پیاله شیدی خویوی سړی هم څښلای سوای د نبی کریم ﷺ خپل خپلوانو چی کله د دوی و خوړه نور رسول الله ﷺ دڅه ویلواراده و کړه خوا بولهب وویل اې خلکو پورته سی محمد ﷺ نن ستاسو پر خوراک باندی جادو کړی دی داسی جادو خو هیڅکله نه دې لیدل سوی ، دابولهب په خبره ټول خلک ولاړ سو اور رسول الله ﷺ دخبرو نوبت نه ورغلی په بله ورځ بیانې کریم ﷺ وعلی ؓ ته د تیر خوراک په څیرد خوراک تیارولو امر وکی دغه رنگه بیاتول سره رایوځای سو کله چی له خوراک څخه خلاص سو نو نبی کریم ﷺ وفرمایل : چی کوم شی چی ماته سوتنه وړاندی کی هیچاهم تردې ښه شی خپل قوم ته نه دی وړاندی کړی ماته سوتنه د دنیا او آخرت خیر راوړی دی (اخرجه ابن اسحق والبيهقي وابونعيم ، الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۲۳)

ابولهب که څه هم په خپلوی کې در رسول الله ﷺ آکا وو مگر څنگه چی په تصدیق او قربانی او صداقت او مینه کې ابوبکر صدیق ؓ تر ټولو مخکې وو دغه رنگه په تکذیب او ضرر رسولواو پسختند و هلو او بغض اود ښمنی کې ابولهب تر ټولو مخکې وو ، سخط الله علیه ،

دنبی کریم ﷺ دوی لونی مبارکی رقیه ﷺ وام کلثوم ﷺ چی تربعت مخکې دابولهب زامنو عتبه او عتبه ته په نکاح سوی وی ابولهب ددیری دبنمنی په وجه په خپلوزامنو په زور طلاق ورکړ ددې لپاره چی په دې سره نبی کریم ﷺ ته تکلیف ورسپړی مگریه حقیقت کې دادالله ﷻ یو ډیر لوی رحمت وو ځکه وروسته دواړی دعثمان ﷺ په نکاح کې سوی دیوی له مرگ وروسته یې دویمه په نکاح کړه، اوعثمان ﷺ ددوی په وجه د ذی النورین لقب سره ونومول سو، دیولاک خلیر ویشته زره انبیاء اورسلانو ﷺ له ملگرو څخه یواځی عثمان ﷺ داسی صحابی دی چی دده په نکاح کې دنبی ﷺ دوی لونی راغلی وی یوه له بلی وروسته په نکاح کړه او ذی النورین هم ددوی په وجه ورته ویل سوی دی .

ترڅه وخته چی نبی کریم ﷺ خلکو ته یواځی داسلام بلنه ورکوله ترهغه وخته قریشو پرنبی کریم ﷺ هیڅ تعرض نه دی کړی مگر کله چی نبی کریم ﷺ په ښکاره دبتانو بدی بیانول شروع کړه اودکفر اوشرک څخه یې دوی منع کړه نورقیشو هم په دبنمنی اومخالفت پیل وکړی یواځی ابوطالب دنبی کریم ﷺ مرستندوی اوکومک کونکي پاته سو

یوځل دقریشو څو تنه راټول سودا بوطالب کورته ورغله چی ستاوراره زموربتانو ته بد وایې اوزمور دین ته بد وایې اومورته بی عقلان اوناپوهان وایې اوزمور پلرو اونیکه گانو ته بیلاری وایې ته یا محمد ﷺ منع که اویازمور اودده په مینځ کې مه راځه مور په خپله ورسره پوهیږو ابوطالب دوی په ډیره ښه طریقه اونرمو خبرورخصت کړل اورسول الله ﷻ دتوحید په دعوت اودشرک په بدی بیانولو کې بوخت وو ،

دابولهب اودده دملگرو د بغض اودبنمنی داوړلمبی نوری تازه سوی ځکه دقریشو یوه بله ټولۍ دوهم ځل بیا ابوطالب ته راغله ورته وې ویل چی ستاعزت اوستامشری مور منو مگر مور دخپلو معبودانو په بدویلو اوپلارنیکه ته په ناپوه ویولوباندی هیڅ صبر نه سوکولای ته خپل وراره منع که که داسی ونه کی جنگ به جوړسی زمور څخه به یوه نه یوه قبیله خامخا هلاکپړی دوی داخبره وکړه اوولړل، په ابوطالب باندی دکورنۍ اوتول قوم دمخالفت اودبنمنی اشرولویدی کله چی رسول الله صلی الله علیه وسلم راغلی نو ابوطالب ورته وویل اې وراره ستادقوم خلک ماته راغلی وودوی داسی ویل اوولړل له دې وجی ته پرما هم رحم وکوه اوپرخیل ځان باندی هم رحم وکوه، اوپه ماباندی داسی بارمه ابرده چی زه یې دوړلو توان نه لرم، دابوطالب له خبرو څخه نبی کریم ﷺ ته دافکر پیدا سو چی کیدای سی ابوطالب زماله مرستی اوسانتی څخه پرشاکیدل غواړی نوبی کریم ﷺ په همدې وخت کې په ډکوسترگو او غمجن زړه وویل اې آکا قسم په الله ﷻ که دا خلک زما په ښي لاس کې لمر اوچپه لاس کې سپوږمۍ کنسپړدی اودوی ووايې چی دا کار پرېږده، هم به یې زه نه پرېږدم ترڅو چی الله تعالی زما دین غالب کړی نه وی یازه

مړسوی نه يم دا خبره يې وکړه وې ژړل او ولاړسو ولاړی ابو طالب له شاورپسې بڼه کړور ته وې ويل اې وراره ته چې څه غواړی هغه کوه زه تاهيڅکله دېمنانو ته نه سپارم (۱) **باريکي** : په دنيا کې خوترلمر اوسپوړمۍ ډير روښانه اورنارکونکي شئ نسته خو د مؤمنانو په نزد هغه رڼا چې محمدرسول الله ﷺ دنيا ته راوړی دی هغه ترلمر اوسپوړمۍ هم ډيره روښانه رڼا دی مشرکين غواړی چې دارنارمه کي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي : **يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ** (۲۲) سورة توبه دوی غواړی چې د الله تعالی نور په خپلو خولو مړکي او الله تعالی خپل نوريه خپله پوره کوی که څه هم دکافرانو نه خوښیږی .

کوم نور مبین چې مارا وړی دی وهغه ته دلمر اوسپوړمۍ هيڅ حیثیت نسته دلمر اوسپوړمۍ نسبت له دې نور سره داسی هم نه دی لکه دیوی وړانگی له لمر سره اوزه ستاسو ناپو هانوپه خبره دالور نور پرېږدم او کوچنی رڼا څنگه غوره کړم **(أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ)** (۱۱) سورة بقره

لکه څنگه چې راسته لاس په نسبت وچه لاس ته ښه او غوره دی دغه رنگه لمر هم تر سپوږمۍ ډیر لوړ او غوره دی ځکه نبی کریم ﷺ افصح العرب والعجم ﷺ دلمر په بني لاس اوسپوړمۍ په چه لاس کې اېښودلو سره بیان وکړي (۲)

رسول الله ﷺ په ښکاره دکفر او شرک څخه منع او د بتانو او ددوی د معبودانو او د الله ﷻ له دېمنانو سره د سختی دېمنۍ او مخالفت او د رسول الله ﷺ اودهغه د ملگرو صبر ددې خبری ښکاره دلیل دی چې دایمان او اسلام لپاره یواځی دزړه باور یا په ژبه منل کافی نه دی بلکې دکفر او کافرانو او دشرک له خویو او لوازمو څخه ییزاری هم لازمی اوضروری دی (تولابی تبرا ممکن نیست) په همدې ځای کې صادق پری ، الله عزوجل فرمایي :

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ لَهُمْ إِنَّا بَرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّهٖ (۵) سورة ممتحنه) فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَيَّرَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ (۱۱۳) سورة توبه

رښتيا هم ستاسو لپاره په ابراهيم ﷺ اودهغه په ملگرو کې يوه ښه نمونه دی پر تاسو لازم

(۱) البدايه والنهاية جلد ۳ صفحه ۴۷

(۲) خص الشمس باليمين لانها الاية المبصرة وخص القمر بالشمال لانها الاية المصحوة وقد قال عمر ع قال له الرجل رأيت في المنام كان الشمس والقمر يقتلان ومع كل واحد منهما نجوم فقال عمر ع مع ايهما كنت فقال مع القمر قال كنت مع الاية المصحوة اذهب فلا تعمل لي عملا وكاملاله فعزله فقتل الرجل في صفيين مع معاويه واسمه عابس بن سعد (روض الانف جلد ۱ صفحه ۱۷۰)

دی چی دهغه نمونی پیروی وکوی کله چی ابراهیم ﷺ اودده ملگرو خپل قوم ته ښکاره وویل چی موږ پرته له الله ﷻ ستاسوله ټولو معبودانوڅخه بیزاره یو موږ په الله ﷻ ایمان راوړی دی اوتاسودالله ﷻ څخه منکر اوکافران یاست اوبښکاره هم زموږ اوستاسو تر منځ پوره دښمنی اوفرت دی دهیمشه لپاره ترڅوچی تاسوپه الله ﷻ باندی ایمان نه راوړی کله چی ابراهیم ﷺ ته داخبره ښکاره سوه چی هغه (اذر) دالله ﷻ دښمن دی نوله هغه څخه بری اوبیزاره سو .

له دې آیته ښکاره معلومېږی لکه څنگه چی دمومنانوته دالله ﷻ اودهغه درسول ﷺ پیروی حکم سوی دی دغه رنگه دالله ﷻ له دښمنانوسره دیغض اوددښمنی اعلان هم ضروری دی لکه چی نبی کریم ﷺ په کال ۹ نبوی کې علی کرم الله وجهه خاص ددې لپاره ولیږی چی دحج په وخت کې دبرائت اعلان وکوی اودبرائت په هکله دسورت برائت آیتونه نازل سو اوپه حدیث کې راځی (من احب لله وایغض لله فقد استكمل الايمان) چاچی دالله ﷻ دپاره محبت وکوی اودالله ﷻ دپاره یې بغض وساتی نوهغه خپل ایمان کامل کی ، دالله ﷻ محبت ترهغه وخته نه سی پوره کیدای ترڅوچی دالله ﷻ له دښمنانوسره بغض اوددښمنی پوره نه وی ، دچاپه زړه کې چی څومره دالله ﷻ ددښمنانوځای وی هغومره دده زړه دالله ﷻ له محبت څخه خالی وی (مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرِجَالٍ مِنْ قُلُوبٍ فِي جَوْفٍ (۳) الاحزاب) الله ﷻ دچا دپاره دوه زړونه نه دی پیداکړی ، او په یوه زړه کې دوه ضدشيان څنگه ځایداي سی ، کامل مؤمن هغه دی چی دالله ﷻ درضا اوخوشالی په بدله کې دټولی دنیا دناراضه کیدو یوه ذره باک ونه لری . اسخط کل الناس فی ارضائه

دانبیاء ﷺ دا طریقه دی لکه څنگه چی پرالله ﷻ باندی دایمان اوتصدیق بلنه ورکوی دغه رنگه دکفر اوشرک اوطاغوت دتکذیب اوانکارهم حکم کوی لکه چی الله تعالی فرمایي : يُرِيدُونَ اَنْ يَتَخَفَكُمُ الْاِلٰهَ الْقَاغُوتُ وَقَدْ اَمَرُوْا اَنْ يَكْفُرُوْا بِهٖ (سورة نساء) دوی غواړی چی شیطان ته خپلی مقدمی وړاندی کي اوسره له دی دوی ته حکم سوی دی چی په شیطان به کفر کوی یعنی دهغه حکم به نه منی ،

که مو تفصیل په کاروی نودامام ربانی شیخ مجدد الف ثانی قدس الله سره مکتوبات صفحه ۳۲۵ دفتر اول مکتوب ۲۶۶ وگوري)

قریشوچی کله ولیدل چی ابوطالب درسول الله ﷺ په مرسته اوساتنه باندی ټینگ ولاړی دی نودریم ځل یې بیامشوره سره وکړه اودابوطالب کورته ورغلو ابوطالب ته یې وویل چی دا عمارة بن الوحید دی اودقریشودیر ښائسته اوبی مثاله هونبیار اوپوه ځوان دی ته داواخله اوخپل وراره موږ ته په لاس راکه ددې دپاره چی هغه موږ قتل کړو اوقوم ته ددې غم څه نجات ورکړو ، ابوطالب وویل نه داهيڅکله نه سی کیدای دا څنگه کیدای سی چی

زه خپل محبوب وراره تاسوته دوژلو لپاره وسپارم اوستاسو هلك واخلم او وې پالم اوښه
يې وروزم قسم په الله ﷻ داهيخ كله نه شي كيداى مطعم بن عدى وويل اي ابوطالب قسم
په الله ﷻ ستا قوم ښه برابره اودانصاف اوله دې غم څخه دخلاصون ډيره ښه لار درته
وښوده ، مگر ته هغه نه منى ، ابوطالب وويل قسم په الله ﷻ كه زما قوم له ما سره هيڅ
انصاف كړى وي ، ستاسوپه وس چى څه كيږي هغه وكوى ، قریش چى كله دابوطالب له
خوانا اميده سو نوپوره مخالفت ته اماده سو اوپه هره قبيله كې چى به كوم بيوسه
او كمزورى مسلمانان وو هغوى ته يې رنگارنگ تكليفونه وركول شروع كړه ،

په همدې وخت كې ابوطالب بنو هاشم او بنى المطلب ته در رسول الله ﷺ درستی اوساتنى
بلنه وركړه دابوطالب غوښتنې ته دبنى هاشم او بنى المطلب دكورنۍ غړوليك ووايو ،
له بنى هاشم څخه يواځې ابولهب له دښمنانو سره ملگر سوى (عيون الاثر)

ربيعه بن عباد ؓ (۱) فرمايې چى مانې كريم ؓ د عكاظ او ذې المجاز په بازارو كې وليدى چى
خلكو ته يې ويل (يا ايها الناس قولوا لا اله الا الله تفلحوا) اي خلکو لا اله الا الله ووايست كاميا به سى
اويوبل سپين ږيرى سړى مې وليدى چى دده ترشاروان وو او خلکو ته يې ويل : چى
داسړى صابى بى دين اودروغجن دى ماله خلکو پوښتنه وكوله چى داشوك دى خلکو
وويل چى دامخكې سړى محمد ﷺ او ترشايې دده آكا ابولهب دى دا حديث په مسند احمد
او معجم طبرانى كې ذكر سوى دى (اصابه ترجمه ربيع بن عباد او حافظ ابن سيد الناس
هم په خپل سند سره دا حديث نقل كړى دى په هغه كې نور زيادت هم راغلى وايې چى
رسول الله ﷺ خلکو ته ويل (۲) : يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
اي خلکو الله ﷻ تاسوته حكم كوى چى يواځى دهغه عبادت وكوى اودهغه سره هيڅ
شريك مه نيسى .

او ابولهب په هغه پسى له شاروان وو دايې ويل :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ هَذَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّكُوا دِينِ آبَائِكُمْ (عيون الاثر صفحه ۱۰۱)

اي خلکو داسړى تاسوته دا امر كوى چى دخپل پلار او نيكه دين پريږدى ..

په ټولو انسانانو كې غوره بنده نبى كريم ﷺ خوا سلام اودارالسلام جنت ته بلنه وركوله ،
او ابولهب وگمراهى اوداور لمبو ته بلنه وركوله

(۱) عباد بكسر المهلمة وتخفيف الموحدة الديلمى ويقال فى بيه بالفتح والتثقيل

والاول هو الصواب قاله ابن معين وغيره (اصابه)

(۲) الاصابه جلد ۲ صفحه ۵۰۹

د اسلام دمخنیوی لپاره دقریشو لویه جرګه !

قریشو ولیدل چې د اسلام رڼا ورځ تربلې زیاتېږي نو دوی ټول یوه ورځ د ولید بن مغیره په کور کې سره غونډه سوولید په قریشو کې ډیر مخور سپین ږیری وو دوی ولید ته وویل چې د حج وخت رانژدی اوس ستا شهرت او یادونه هرځای کیږي اوس د کلیو او بانو و خلک راځي اوس ستا څخه به د محمد ﷺ په اړه پوښتنې کوي له دې وجې باید ټول په یوه خوله سو اختلاف پرېږدو ځکه بیا به په خپله موږ یوه ډبل تکذیب کوو او دابه ښه نه وي او اې ابو عبد شمس (د ولید کنیت) دی، ته موږ ټولو ته یوه لاره وښه موږ په ټول په هغې باندې ځو ولید وویل تاسو خپله رایه راته ووايست زه به یې اورم چې زما په فکر ښه وه هغه رایه به عملی کړو دوی وویل موږ به وایو چې داسې کاهن دی (معاذ الله)، ولید وویل غلط وایست قسم په الله ﷻ که محمد ﷺ کاهن وي ما کاهنان لیدلي دي نه په ده کې د کاهنانو علامې سته اونه دده خبرې د کاهنانو په څیر دي اونه یې آواز له کاهنانو سره مشابه دی دوی وویل موږ به وایو چې داسې لیونی دی، ولید وویل لیونی هم نه دی، ځکه د لیونتوب په حقیقت څخه زه خبریم په ده کې د لیونتوب هیڅ علامه نسته. دوی وویل موږ به وایو چې داسې شاعر دی، ولید وویل نه داهم غلطه رایه ده ځکه زه په خپله شاعریم، د شعر ټول اقسام او انواع مثلاً لکه رجز، هزج، مقبوض، مبسوط، اوداسې نور ښه پیژنم دهغه خبرې له شعر سره هیڅ مناسبت نه لري. دوی وویل وایو به چې ساحر دی، ولید وویل جادوگر هم نه دی ځکه د جادوگرانو په څیر پوکی اودم نه کوي اونه د جادوگرانو په څیر مصنوعی ږیره ايریدی، خلکو وویل اې ابو عبد شمس آخر نوڅه ووايو، ولید وویل قسم په الله ﷻ د محمد ﷺ په کلام کې یو عجیب خوند او مزه دی او پرده باندې یو عجب حالت دی او ددی کلام ریښی ټینګی او ښاخوندي میوه لرونکی دی، (۱) یعنی دین اسلام داسې دی لکه پاکه درخته چې ریښی یې ټینګی او مضبوطی وي او په ځمکه کې ښي کلکي وي او ددې ښاخونه اسمان ته رسیږي اوله میوو څخه ډک وي، تاسو چې څه وویل زه ښه پوهیږم چې دا ټول دروغ او باطل دي زما په خیال تر ټولو ښه او مناسبه رایه دادی چې موږ ټول به وایو چې داسې جادوگر دی اوده په خبرو کې هم جادو دی ځکه ښځه او میره پلار اوزوی، ورور او ورور، قبیله او قوم سره جلاکوي اودا کار د جادوګري خاصه ده، غونډه پای ته ورسیدی خلک ولاړسو

(۱) اود مستدرک په یوه روایت کې نور زیادت هم سوي دي (وانه لیعلو و ما یعلی وانه یحطم ماتحتہ) یعنی داداسې کلام دی چې خامخابه غالب کیږي مغلوب کیږي نه اودا هرڅه ماتوی .. (مستدرک جلد ۲ صفحه ۵۰۷)

کله چې د حج وخت رانیژدی سو او خلک له لیری ځایو د حج دپاره راتلل ټولو قریشو خپل خلک په لارو کې کښینول هرلاروی مسافر چې به پردوی تیریدی ، نوهغه ته به یې د محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم په اړه ویل چې داسا حردی له ده څخه ځان ساته مگر قریشوپه دې چل سره اسلام ته هیڅ زیان ونه رسوی بلکې دکلیو اولیری ځایو خلک یې درسول الله ﷺ څخه ښه خبرکړه چې دلته یو څه خبره سته ، (۱)

علامه زرقانی فرمایي : داحديث ابن اسحق او حاکم اوییهقی په جیدسندسره روایت کړی دی (۲) الله ﷻ د ولید بن مغیره په هکله دسورت مدثر څو آیتونه نازل کړه :

ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيْدًا (۱۱) وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مِّنْ دُونِهَا (۱۲) وَبَيْنَ يَدَيْهِ شُهُودًا (۱۳) وَمَهَّدْتُ لَهُ تَنْهِيْدًا (۱۴) ثُمَّ يَضْحَكُ اَنْ اُرِيْدَ (۱۵) كَلَّا اِنَّهٗ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا (۱۶) سَأَزْهَقُهُ ضَعُوْدًا (۱۷) اِنَّهٗ فَكَرَ وَقَدَّرَ (۱۸) فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۱۹) ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۲۰) ثُمَّ تَفَكَّرَ (۲۱) ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ (۲۲) ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ (۲۳) فَقَالَ اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَوْنِي (۲۴) اِنْ هَذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵) سَأُضْلِيْهِ سَقَرًا (۲۶) سورة البدر

ته ما پرېږده او هغه څوک کوم چې مادی یواځی پیدا کړی دی یعنی په خپله له هغه څخه بدله اخلم ته فکر مه کوه او ماده ته زامن او ډیر مال ورکړی دی او داسی زامن می ورکړی دی چې په مجلس کې ناست وی او د دنیا د عزت او مشرتوب اسباب مې ورکړی دی بیا طمع لری چې نوره زیات ورکړم هیڅ کله داسی نه دی هغه ددې وړ نه دی هغه زموږ د آیاتو ضد او مخالف دی زه به خامخادئ په دوزخ کې غره ته پورته څیژوم اویا به یې له لوړه ځایه لاندی راغورزوم هغه څه فکر وکی او په زړه کې یې څه اندازه وکوله بیادې هلاک سی څنگه اندازه یې وکړه بیایې یوی اوبلی خواته وکتل او تندی یې تریو کی اویایې شاولگوله او غورویې وکړ اویایې وویل دا قرآن نه دی مگر جادودی اوله ډیره وخته دا کار را روان دی نه دی دا قرآن مگر دیوسړی قول دی الله ﷻ فرمایې نوموړی به خامخا په اور کې غورزوم ..

اوپه یو مرسل روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ ولیدته دا آیتونه و لوستل
{ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَاءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ } (سورة النحل ۹۰) د آیتونه د ښو اخلاقو او ښو اعمالو لارښوونه کوی (۳)

(۱) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۰۱

(۲) البدايه والنهايه جلد ۳ صفحه ۶۱

(۳) البدايه والنهايه جلد ۳ صفحه ۶۱

د حمزه رضي الله تعالى عنه اسلام راوړل (۱)

يوه ورځ رسول الله ﷺ د صفاغونډۍ وڅنگ ته تيريدى اتفاقاً ابو جهل هم له يو خواراغلى ، نبى كريم ﷺ چې يې وليدى ډير سخت بدرد يې ورته وويل مگر رسول الله ﷺ دا ابو جهل د ناوړه خبرو هيڅ جواب ورنه كې ځكه جواب جا هلان باشد خاموشى (نبى كريم ﷺ ولاړى ، د عبد الله بن جدعان مينځى ټوله پيښه وليدله ، په همدغه وخت كې حضرت حمزه ؓ له ښكار څخه د غشيواو ليندۍ سره راغلى ، د عبد الله بن جدعان مينځى حضرت حمزه ؓ وليدى ورته وې ويل اې ابوعمار ه كاشكى چې ته په هغه وخت كې واى كله چې ابو جهل ستا وراړه ته ډير بد او ناوړه الفاظ ويل ،

ددې خبرې په اوږدو سره د حمزه ؓ د خپلوۍ غيرت په جوش كې راغلى ، له هغه ځايه دا ابو جهل په لټون پسې روان سو ، د حمزه ؓ دا عادت وو چې كله به له ښكاره راغلى نو تر هر ځاى مخكې به حرم ته راتلى ، ددې عادت مطابق حرم ته ولاړى كه گورى ابو جهل د قريشوپه يوه غونډه كې ناست دى له رسيدو سره سم يې هغه پرسرباندى په ليندۍ داسې په زړو ووهى چې دا ابو جهل ملعون سرزخمى سو حمزه ؓ ورته وويل تاو محمد ﷺ ته ښكېنځل كړى وو ما په خپله دهغه دين منلى دى دمجلس يوشمير خلكو غوښتل چې له ابو جهل څخه دفاع وكوي مگر ابو جهل منع كړل ورته وې ويل چې مانن دهغه وراړه ته ډير بد رد ويلى دى حمزه پر خپل حال پرېږدى ،

د غونډۍ خلكو حمزه ؓ ته وويل ، اې حمزه ؓ آياته هم صابى سوي يې حمزه ؓ وفرمايل ، چې وماته درسول الله ﷺ حقانيت اور بنسټينوالى ښه ښكاره سوي دى زه شاهدى وركوم چې محمد ﷺ دا الله ﷻ رسول دى اودئ چې څه وايې هغه حق دى زه به هيڅ كله له ده څخه بيل نه سم ستاسو چې څه په وس پوره وى هغه وكوي حمزه ؓ دا خبره وكړه كورته ولاړى ، شيطان په زړه كې وسوسه وړ واچوله چې اې حمزه ته خود قريشو مشرسرى يې تاددې صابى څنگه پيروي وكړه اود خپل پلار اونيكه دين دى پرېښودى تردې خومرگ ډير ښه دى حمزه په ډير شك اوتردد كې ولويدى حمزه ؓ فرمايې چې ماله الله ﷻ څخه دا دعواو غوښتلله اللهم ان كان رشا فاجعل تصديقه فى قلبى والا فاجعل لى مباح وقت فيه مخرجا .

مستدرک جلد ۲ صفحه ۱۹۳

اې الله ﷻ كه داسمه لاره وى نوددې تصديق زما په زړه كې واچوى او كه نه وى نودو تلو څه لاره راته پيدا كى .

(۱) ابن جوزى رحمه الله فرمايې چې حمزه ؓ په كال ۶ ښوى كې اسلام راوړى او همدا مشهور قول دى حافظ ابن حجر په اصابه كې فرمايې چې حمزه په كال ۳ ښوى كې اسلام راوړى (زرقانى جلد ۱ صفحه ۲۵۶)

اوپه یوبل روایت کې راځي چې حمزه ؓ وايي چې پرماټوله شپه نارامه او د اضطراب په حالت کې تیره سوه دیوه گړۍ دپاره می هم سترگی نه دی پټی کړی ، کله چې په هیڅ ډول داپریشانی اوناارامی نه لیری کیدله نوحرم ته ولاړم اوپه ډیره عاجزی می دا دُعا وغوښتله ، اې الله ﷻ زما سینه دحق لپاره خلاصه کړی داشک اووسوسه راسه لیری کړی دُعامی لانه وه پوره کړی چې په یوه دم ټول باطل خیالونه زماله زړه لیری سو اوزړه می له یقین او اذعان څخه ډک سو ، سهار وختی درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سوم او ټوله پښه می ورته بیان کړه رسول الله ﷺ مبارک زما داستقامت او پر اسلام باندی دپاته کید ودعاراته وکړه (۱) دحاکم په کتاب مستدرک راغلی دی چې حمزه ؓ درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سوداسی یې ویل اشهدانک لصادق شهادة البصدق والعارف) زه شاهدی ور کوم چې رښتیا هم ته رښتینی یې دتصدیق کونکی او پیژندونکی په خیر شاهدی ورکوم . اې وراره ته خپل دین په ښکاره اعلان که قسم په الله ﷻ ماته که دنیا اوڅه چې په دنیا کې دی ټول راکی بیابا به هم ستاد دین په پرېښود سره دخپلو پلرو دین نه غوره کوم وروسته یې داسی شعرونه ولوستل :

حَدَّثَ اللَّهُ حَيِّنَ هَذَى فَوَادَى اِلَى الْإِسْلَامِ وَالَّذِينَ الْخَنِيفِ

زه دالله ﷻ ستاینه اوصفت کوم چې هغه زما زړه ته داسلام او دین ابراهیمی قبلو لوتوفیق راکی

لِيَدِينِي جَاءَ مِنْ رَبِّ عَزِيزٍ حَبِيرٍ بِالْعِبَادِ بِهِمْ لَطِيفِ

دهغه دین توفیق یې راکی چې ده دالله ﷻ له لوری راوړی دی هغه چې دبندگانو دحال څخه خبر او پردوئ مهربان دی ..

إِذَا ثَلَيْتَ رَسَائِلُهُ عَلَيْنَا تَحَدَّرَ دَمْعُ اللَّبِّ الْخَصِيفِ

کله چې دهغه پیغام موږ ته لوستل کیږی ، نو دپوره عقل درلودنکی انسان اوبنکی بهیږی

رَسَائِلُ جَاءَ أَحْمَدُ مِنْ هَذَا بِأَيَاتِ مُبَيَّنَةِ الْخُرُوفِ

هغه چې احمد ؓ دخلکو دلا ربښوونی دپاره راوړی دی هغه ښکاره اوصفا ایتونه دی

وَأَحْمَدُ مُصْطَفَى فِينَا مُطَاعٌ فَلَا تَفْشَرُهُ بِالْقَوْلِ الْعَنِيفِ

دالله ﷻ غوره نبی ؓ په موږ کې واجب الاطاعت دی ، او هغه څه چې ده راوړی دی هغه په سختو خبرو مه پټوی .

فَلَا وَاللَّهِ نُسْلُهُ لِقَوْمٍ وَلَكِنَّا نَقُصُّ فِيهِمْ بِالسُّيُوفِ قِسْمَ پهِ الله ﷻ ترڅو چې

موږ په تور ووباندی فیصله ونه کړو ، ترهغه وخت به محمد ؓ و هیچاته ونه سپارو .

د حمزه ؓ په اسلام راوړلو سره قریش په دې پوه سو چې نور نور رسول الله ﷺ ته تکلیف

او ضرر رسول آسانه کار نه دی .. (۱) (روض الانف جلد ۱ صفحہ ۱۸۶)

فایده: کله چی د عبدالله بن جدعان مینخی حمزه ؑ ته دابو جهل دبنکنخلو قصه بیان که نو حمزه ؑ دغضب او غصی خنجه وایشیدی ، په سیره ابن هشام ، اود حاکم په مستدرک او عیون الاثر کې دحمزه ؑ غضب او غصه په دې الفاظ رانقل سوی ده (فاحتمل الغضب لیا اراد الله به من کرامته) حمزه ؑ ډیر غصه سو ځکه الله ﷻ هغه ته دخیر او عزت اراده وکړه . له دې څخه دامعلومیږی چی الله ﷻ چی وچاته دخیر اراده وکوی دهغه په زړه کې دخپلو دبنمنانو کرکه او غصه اچوی ، دایمان تله اومیزان هلته برابریدای سی کله چی دهغه راسته پله دالله ﷻ دمحبت څخه ډکه وی اوچه پله یې دبغض فی الله څخه ډکه وی لکه چی نبی کریم ﷺ فرمایلی دی ، من احب لله وابغض لله فقد استكمل الایمان ، چاچی دالله ﷻ دپاره محبت وکوی اودالله ﷻ دپاره یې بغض وساتی هغه خپل ایمان پوره کړی ، ددې کمزوری بنده په فکر سره په حب فی الله اوبغض فی الله کې تلازم دی یوله بل څخه نه بیلیږی اودیلولوالی امکان هم نه لری ، خوتوپیریږی صرف دومره دی چی کله دحب فی الله ښکاره کول مخکې کیږی ، اوکله دبغض فی الله ، اوبل داچی حب فی الله په خپله مقصود دی اوبغض فی الله دبل په واسطه مقصود دی په دې وجه دحب فی الله دایمان دتلی په راسته پله کې اودبغض فی الله په چه خوا کې ایښودل مناسب معلومیږی ، والله اعلم

دقریشو دشرانو له لوری داسلام ددعوت دبنډلو دپاره دپیسو او حکومت اومشرتوب طمع اودنبی کریم ﷺ دبتینی ځواب ؛

قریشو چی کله دا حالت ولیدی چی حمزه ؑ هم اسلام ومنی اودمسلمانانو شمیر ورځ تر بلی زیاتیدې نو ابو جهل اوعتبه اوشیبه اوولید بن مغیره اوامیه بن خلف اواسود بن المطلب اودقریشو نورو مشرانو دامشوره وکړه چی دنبی کریم ﷺ سره دخبروله لاری باید پرېکړه وسی دوی دخبرولپاره عتبه بن ربیععه وټاکي نوموړی په سحر اوجادوگری اوشعر ویلو کې دخپل وخت ځانگړی سړی وو ، عتبه نبی کریم ﷺ ته راغلی ورته وې ویل ای محمد ﷺ ستا په نیواخلاقاوښه کورنۍ اوبښه والی اوامانت کې هیڅ شک نسته مگر افسوس چی تاپه ټول قوم کې بیلولی راوستی ، زموږ بتانوته بدرد وایې ، زموږ پلرو او نیکه گانو ته ناپوهان وایې زه غواړم تاته ښه مشوره درکړم ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل : ای ابوالولید وایه زه یې اورم ، عتبه ورته وویل ای زما وراره ستا په دې خبرو کې څه هدف دی که ته مال اودولت غواړی موږ ټول به ستا دپاره دومره مال راغونډ کړو چی ترټولولو شتمن اوسرمایه دار به هم له تاسره سیالی نه سی کولای ، اوکه ته واده غواړی ؟ نو د مکی له کومی ښځې سره اوله څومره ښځوسره چی ته غواړی موږ به ستا واده وکړو اوکه ته عزت اومشرتوب غواړی ، نوموږ به تاخپل مشراوسردارکو ، اوکه حکومت غواړی

نوموږ به تاخپل پاچا جوړ کړ او که پر تاباندي پیرانان وی نوموږ به ستا علاج وکړو؟
 نبی کریم ﷺ وفرمایل: ای ابوالولید آیا ستاچی په زړه کې وو هغه دې وویل نورڅه ویل
 خونه غواړی عتبه وویل نه؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل: ښه اوس زه خبری کوم ته غوږ ونیسې
 زمانه ستا سومال او دولت په کاردی، اونه ستا سو حکومت او سرداری زما په کاردی او نه
 مې بل څه تره تیا شته زه الله ﷻ رالېږلی یم الله ﷻ زه تاسو ته له یو پیغام سره رالېږلی یم
 او پر ماباندی یې یو کتاب نازل کړی دی او ماته یې دا حکم کړی دی چی ته د الله ﷻ د ثواب
 زیری ورکوه، اودهغه د عذاب څخه خلک وپروه ماتا سوتله د الله ﷻ پیغام ورسوی
 اود نصیحت او خیر غوښتنی په دود مې تاسو خبر کړلاست که تاسو دا پیغام ومنی
 نو ستا سودپاره د دواړو جهانو بریالیتوب او ښیگنه دی او که یې نه منی نو زه به صبر کوم
 ترڅو چی الله ﷻ زما و ستا سوتر منځ خپله پرېکړه وکوی.
 وروسته نبی کریم ﷺ دا آیتونه تلاوت کړله؛

حم (۱) تَنْزِيلٍ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲) كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳) بَشِيرًا وَنَذِيرًا
 فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (۴) وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْنَةِ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ
 حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّكُمْ عَامِلُونَ (۵) قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاستَقِيمُوا إِلَيْهِ
 وَاسْتَغْفِرُوا وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِفِينَ (۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (۷) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۸) قُلْ أَتُكْفَرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا
 ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۹) وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِنْ فَوْجِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
 لِلنَّاسِ لِيَوْمٍ (۱۰) ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا ظُغًا أَوْ كُزًّا قَالَتَا أَتَيْنَاكَ عَائِدَتَيْنِ (۱۱)
 فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَعَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲) فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودُ (۱۳) سورة حم سجدة فصلت

دا هغه کلام دی چی در حمن اور حیم له لوری نازل سوی دی دایو کتاب دی چی دده آیاتونه
 روښانه او ښکاره دی داسی قرآن دی چی په عربی ژبه کې نازل سوی دی دهغه خلکو
 دپاره لارښوونه کوی چی پوهیږی زیری ورکونکي او ویره ونکی دی حق خوداوو چی
 پرده باندی یې ایمان راوړی وای مگر ډیرو خلکو دومره مخ واړوی چی اوری یې هم نه
 اودوی وایې چی زموږ زړونه په پردو کې دی دهغه شی څخه کوم ته چی ته موږ بولی
 اوزموږ په غوږو کی دروندوالی دی اوزموږ اوستا تر منځ یوه لویه پرده مانع ده چی
 دهغې په وجه ستا په خبره موږ به پوهیږو، نو ته خپل کارکوه اوموږ به خپل کارکوو ته دوی
 ته په خواب کې ووايه چی ماتا سو په ایمان راوړولو باندی نه یاست مجبوره کړی یواځی
 دوحی په بلنه کفایت کوم زه خوستاسی په خیر انسان یم مگر الله ﷻ ماته نبوت اورسالت

راکړی دی پر ماباندی د الله ﷻ وحی نازلېږي او تاسو ته دا وایم چی ستاسو معبود یودی ،
نوسم سیده هغې خواته متوجه سی اوله الله ﷻ پرته دبل چاله عبادت څخه توبه وکارې
او هلاکت دی وی شرک کونکو دپاره هغه چی زکوۃ نه ورکوی و آخرت نه منی اوربشتیا هم
هغه خلک چی ایمان راوړی او بڼه کارونه وکوی دهغوئ دپاره داسی بدله دی چی هیڅ
کله به نه بندیږي ته دوی ته ووايه چی آیاتاسو هغه الله ﷻ نه منی چی هغه ټوله ځمکه په
دوو ورځو کې پیدا کړه او تاسوله هغه سره شریک نیسی دغه دځمکی پیدا کونکی دټول
جهان پالونکی دی او په دې ځمکه کې یې غرونه جوړ کړل او همده په دې ځمکه کې
برکتونه و اچول یعنی بوټی او حیوانات یې پیدا کړه او په همدې کې یې خوراکونه ورته
مقرر کړل دا ټول په څلور ورځو کې وسود سوال کونکو دپاره حقیقت معلوم سو ییاددې
هرڅه پیدا کولو وروسته اسمان جوړ سو او په هغه وخت کې اسمان یودود وو هغه یې
پر دې اوس حالت جوړ کي او ییایې اسمان او ځمکی دواړو ته وفرمایل چی زما حکم په
خوشحالی و منی یاپه ناخوښی سره دواړو وویل چی موږ په ډیری خوشحالی سره د حکم
د عملی کیدو دپاره تیار یو ییپه دوو ورځو کې الله تعالی اووه اسمانونه جوړ کړه
او وهر اسمان ته یې دهغه حکمونه ولیږل او د دنیا و اسمان یې په ډیو بڼاسته کی
او د شیطانانو له غوږ نیولو څخه یې خوندي کي دادی تدبیر د الله ﷻ غالب او په اوس که
داخلک مخ واړوی اونه یې و منی نوته ورته ووايه چی زه تاسو داسی اسمانی عذاب
څخه ویروم لکه پر عادیانو او شمو دیانو چی نازل سوی وو .

رسول الله ﷺ تلاوت کاوو او عبته دواړه لاسونه پر ځمکه لگولی وو او حیران پاته وو
رسول الله ﷺ چی کله و آخری آیت فَإِنْ أَعْمَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودَ ته
ورسیدی عبته خپل لاسونه در رسول الله ﷺ پر خوله کیښودل او قسم یې ورکړ چی دخدای
لپاره ته پر موږ باندی رحم وکوه ، عبته وپیږیدی چی هسی نه د عا د قوم او د شمو د قوم په
شان عذاب اوس دستی پر موږ باندی نازل سی ، وروسته رسول الله ﷻ تر سجدی پوری
آیتونه تلاوت کړل ، او سجده یې وکړه کله چی تلاوت پای ته ورسیدی نو عبته ته مخاطب
سو وې ویل ای ابو الولید څه چی وو هغه دې واوریدل اوس ستا خوښه دی ، عبته له نبی
کریم ﷺ څخه ولاړی او خپلو ملگرو ته ورغلی مگر عبته هغه عبته نه وو لکه راغلی چی وو
ابو جهل وویل عبته هغه نه ښکارېږی ، عبته خوصابی سوی نه دی ، عبته وویل ماد هغه
کلام واوریدی قسم په الله ﷻ که ما هیڅ کله داسی کلام اوریدلی وی ، نه هغه شعرو ، نه
هغه سحر ، اونه کهانت هغه یو ډیر عجیب خوږ کلام وو ای قوم که تاسو زما خبره منی ،
نو محمد ﷺ پر خپل حال پرېږدی قسم په الله ﷻ ما چی له هغه کومی خبری واوریدی نژدی

دی چې دهغه به ډیر لورشان وی ، که عربو دئ له منځه یو وړی نوییا تاسو ته دهیڅ فکر اړتیا نسته او که محمد ﷺ پر عربو باندی غالب سو نو دهغه عزت ستاسو عزت دی او دهغه حکومت ستاسو حکومت دی ځکه هغه ستاسو د قوم څخه دی ؟

قریشو ورته وویل ای ابوالولید محمد ﷺ پرتا باندی جادو کړی دی ، عتبه وویل زما رایه خودای چې درته ومې ویل نور نوتاسو چې څه غواړی هغه وکوی (۱)
د قل یا ایها الکفرون سورة نازلیدل ؛

له ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دی : چې قریشوله نبی کریم ﷺ څخه داغوښتنه وکوله چې یاخوته زموږ بتانوته بدویل پرېږده او که دانه سی کیدای نوزموږ باو ستا په مینځ کې د پریکړی یو بل صورت داهم کیدای شی چې یو کال ته زموږ د بتانو عبادت کوه او یو کال به موږ ستاد الله ﷻ عبادت او بندگی کوو په معجم طبرانی کې راغلی دی چې په همدې وخت کې داسورت نازل سو :

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶) سورة الکفرون

ته ورته ووايه ای کافرانونه زه ستاسو د معبودانو عبادت کوم او نه تاسو زما د معبود عبادت کوئ او نه زه ستاسو د معبودانو عبادت کوم او نه تاسو زما د معبود عبادت کوئ ستاسو د پاره ستاسو دین دی او زما د پاره زما دین دی .

د ابن جریر طبری په روایت کې راغلی دی چې له دې سورت پرته نور د آیتونه هم نازل سو قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ (۱۳) وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۵) بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۲۶) سورة الزمر

ته د وئ ته ووايه ای ناخبرو آیاتاسو ماته د الله ﷻ پرته د عبادت مشوره را کوئ او یقیناً تاته او تر تادم ځکې پیغمبرانوته داوحی سوی ده چې ای مخاطب که ته شرک وکوی نو ستا ټول اعمال به لاهوسی او په تاوان کې به ولویږی ای مخاطب هیڅ کله شرک مه کوه بلکې تل د الله ﷻ عبادت کوه او دهغه د شکر کښو نکو بند گانو څخه ښه .

دمکي د مشرکینو څو بی فایده او بی معنی غوښتنی ؛

له دې وروسته قریشو رسول الله ﷺ ته وویل : چې خیر که ته دانه سی کولای نوموړی ویل شی تاته وړاندی کوو ، هغه ومنه ، هغه دا چې ته په دې خبرې چې ستا قوم ډیر تنگلاسی او بیوزله دی او دمکي ښار هم ډیر تنگ دی هری خواته غرونه دی د شینوالی نوم او نښان نسته نو ته دخپل رب څخه هغه چې ته یې پیغمبر الیرلی یې له هغه څخه داوغواړه چې

(۱) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۰۵ ، زرقانی شرح مواهب جلد ۱ صفحه ۲۵۷ ، الخصائص الکبری جلد ۱ صفحه ۱۱۴

ددې ښار غرونه له دې ځای څخه ليری سی ددې لپاره چی ښار فراخ سی اودشام او عراق په څیر په ښار کې ویالی وبیږی اوزموږ پلرونه اونیکه گان خصوصاً لکه قصی بن کلاب راژوندي سی (۱) اوموږ دهغوئ څخه ستا په اړه وپوښتو چی داته چی څه وایې دا حق دی اوکه باطل که زموږ پلرو اونیکه گانوستا تصدیق وکوی نویا موږ هم ستا تصدیق کوو ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل زه ددې دپاره نه یم رالیرل سوی ، الله ﷻ چی کوم پیغام ماته راکړی دی هغه مې تاسوته ورسوی ، که تاسوهغه قبول کي نوستاسو ښه نصیب به وی اوکه تاسوونه مني نوزه به صبر کوم ترڅو چی الله ﷻ زما وستاسو ترمنځ فیصله کوی ، قریشو وویل ښه که ته زموږ لپاره داسی نه سی کولای نوته دالله ﷻ څخه دخان دپاره داوغواړه چی الله ﷻ له اسمان یوه فرشته راکښته کی اوستا تصدیق دپاره له تاسره په هرځای کې وی اوداهم له الله ﷻ وغواړه چی هغه تاته باغونه اوسرایونه اوزروخزانی درکړی چی په هغه سره ستاعزت اومشری معلومه سی اوس خو ته هم زموږ په څیر دژوند داپتیاوولپاره بازاروته ځی ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل : زه دالله ﷻ څخه هیڅ کله داسی غوښتنه نه کوم زه ددې دپاره نه یم رالیرل سوی ، زه خوزیری ورکونکی اووړونکي یم ، که تاسوز ما خبره منی وې منی ستاسودپاره په دنیاواو آخرت کې نیک بختی اوبریالیتوب دی ، اوکه یې نه مني مه یې مني زه به صبر کوم ترڅو چی الله ﷻ زما وستاسو ترمنځ فیصله وکوی ،

قریشو ویل چی ته له الله ﷻ دانه غواړی نوداوغواړه چی پرموږ باندی کوم عذاب نازل کي رسول الله ﷻ وویل چی د عذاب واک له ماسره نشته دالله ﷻ خوښه ده چی پرتاسو عذاب نازولی اوکه وخت درکوی ، ددې ځواب په اوړیدوسره عبدالله بن ابی امیه (۲) ولاړ سو اووې ویل ای محمد ﷺ ستاقوم ستا په مخکې دومره خبری وړاندی کي مگر تايوه خبره هم نه ومنله ای محمد ﷺ قسم په الله ﷻ که ته ځینه اسمان ته کیږدی اووخیزی هم اوله اسمان دخپل نبوت او رسالت لیکلی پانه راوړی اوڅلور فرشتی هم درسره ملگری وی او ستا په نبوت باندی ښکاره شاهدی ورکړی نوزه به ییاهم ستا تصدیق ونه کوم رسول الله ﷺ ناامیده کورته بیرته ولاړی

(۱) البدایه والنهایه جلد ۲ صفحه ۵۱ کې راغلی دی چی له رسول الله ﷺ څخه یې ولی دقصی بن کلاب دژوندی کولو غوښتنه وکړه نودهغه علت یې ویلی دی ، فانه کان شیخاً صدوقاً ، ځکه قصی رښتینی سپین ږیری وو اوالله تعالی فرمایې وقالوا عاى هذا الرسول یأکل العظام ویخشي فی الأنفاسی لولا أنزلنا إلیه ملک فیکون معه یدبروا (۱) أو یلقی إلیه کتراً أو یكون له جنة یأکل منها وقال القائلون إن قتلهمون إلا رجلاً منحوراً (۲) المذکبت ضربوا لک الأفتال فقتلوا فلا یستعطفون سبیلاً (۳) یتبارک الذی إن شاء جعل لک غداً من ذلک عذاب کفری من فیهما الأنهار ویجعل لک قصراً (۴) سورة الفرقان (۵) دآیتونه ددې پیښی په هکله نازل سو (۲) عبدالله بن ابی امیه درسول الله ﷺ دترور زوی ووادام المؤمنین ام سلمه ؓ ورور دی دمکی په فتح کې په اسلام مشرف سو دام المؤمنین ؓ په شفاعت سره رسول الله ﷺ هغه وبخښی دآیتونه دده په باره کې نازل سوی دی (وقالوا ان المؤمنین لک حق فلهن کتا من الارض ینبوا (۱) أو یكون لک جنة من جلیل ویحب قتلهم الأنهار جلاها فجهنموا (۲) أو یسقط السماء کما زعنت علینا کسفاً أو تأتی بالهم واللا یکنو جیلاً (۳) أو یكون لک بیت من زخواب أو تزل فی السماء ولن المؤمنین یؤتیک حق یزین علیها کما یشره قل سنبحان ونی هل کنت إلا بشراً رسلاً (۴) سورة الاسراء (۵) اصابه جلد ۲/ص ۲۷)

دهوئ پرغوښتنو باندې د مصنف رحمه الله عليه رڼا اېږول !

الله تعالیٰ چې کله چاته د نبوت اورسالت مرتبه ورکړې نوله نبوت سره درسالت لپاره دلائل اوعلامې هم ورکوي که یوسړې خپل زړه له حسداوکین څخه پاک کي اوپه هغه علاموکې ښه غور او فکر وکوي نو هغه ته په نبوت اورسالت کې هیڅ شک نه پاته کیږي مگر داسې براهین او دلائل نه شي ورکوي چې دهغو په لیدوسره خامخا د انبیاء علیهم السلام د صدق اورښتنوالی یقین کیږي، ځکه مقصود خوابتلاء او امتحان دی او امتحان اکتسابی شی دی یعنې کوم ایمان چې په علاماتو د نبوت اورسالت کې له غور او فکر کولو وروسته راوړل سي په همدې ایمان اویقین او همدې تصدیق او اذعان باندې د جنت او دوزخ دارو مدار دی او کوم ایمان او تصدیق چې په خپل اختیار او اراده سره وي په شریعت کې هغه معتبر دی او کوم تصدیق چې د مجبوري او په ښکاره دلیل حاصل سي هغه نه په شریعت کې معتبر دی اونه د الله ﷻ خوښ دی، یواځې د انبیاء الله علیهم السلام په قول باندې د ملائکه وو منل ایمان اختیاری دی او تصدیق ارادی دی اود مرگ په وخت کې د فرشتو لیدل هغه وخت فرشتې حق گڼل داد مجبوري او غیر اختیار ی ایمان او تصدیق دی او په شریعت کې هیڅ اعتبار نه لري، دنیا دا ابتلاء او امتحان کوردی له دې وجې انبیاء علیهم السلام ته داسې معجزې نه ورکول کیدی چې دهغو معجزو په لیدوسره خامخا د انبیاء حقانیت معلوم سي او هیڅوک انکار نه سي ځنی کولای ځکه دا سراسر د حکمت خلاف دی او بل دا چې د انبیاء علیهم السلام د بعثت چې کوم مقصود دی هغه نیستی کیږي ځکه مقصود خودادی چې خلک په خپل اختیار سره ایمان راوړي که مجبوري مقصود دی نو د انبیاء علیهم السلام، دنیا ته دراتلو څه ضرورت وو الله ﷻ به په خپله خپل کلام و بندگانوته اورولی وو بیله واسطې د کلام الهی له اوریدلو وروسته د چانه منل امکان نه لري، دمکې مشرکینو داسې رنگ دلائل اوعلامې وغوښتلې چې دهغو په لیدوسره خامخا د رسول الله ﷺ د نبوت اورسالت یقین راتلی، مثلاً دخلکوپه مخکې د ملائکو تصدیق د رسول الله ﷺ درسالت شاهدی ورکون، یاد مړوپه ژوندی کولو سره د رسول الله ﷺ د نبوت اورسالت شاهدی ورکول د داسې علامو د ښکاره کولو څخه په دې وجه انکار و سو چې د داسې معجزو ښکاره کول د بعثت د مقصود او حکم سره ضد او منافی دی دغه رنگه د الله ﷻ دا عادت شریف دی چې کوم قوم د غوښتل سوی معجزې څخه وروسته بیا هم ایمان نه راوړي هغوی په دغه وخت کې په الهی عذاب خامخا هلاک کیږي لکه د پخوانو امتو پیښي چې په قرآن عظیم کې ځای ځای ذکر سوی دی لکه چې الله تعالیٰ فرمایي :

وَمَا تَنْتَقِمُونَ لُنُوسٍ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُُونَ وَأَكْبَهْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُنْجِوَةً لِّعَلَّاهُمْ بَأْسًا زَيْلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا لَخَوِيفًا (۵۱) سورة الاحقاف

ژباړه : دا خاص نښې چې قریشو غوښتی دی موږ ته ددې په راوړلو کې هېڅ مانع نسته مګر یواځې دا چې مخکې خلکو هم دداسې معجزو له لیدلو وروسته بیا هم ایمان نه راوړی او انکار یې وکړی ځکه دوی هلاک سو دغه رنگه داخلک به هم دغو ښتول سو معجزو له لیدلو وروسته که ایمان رانه وړی نو د مخکې قوم په څیر به دوی هم هلاک سی .

لکه څنګه چې نبي کریم ﷺ رحمة للعالمین را لیدل سوی دی دهغه په برکت سره داسې عذابونه پورته سوی دی هغه چې په پخوانو امتونو باندې نازل سوی وو لکه چې په یو روا یت کې راغلی دی چې قریشو رسول الله ﷺ ته وویل ته د صفاله غره څخه سره زر جوړه که ؟ نبي کریم ﷺ اراده وکولو ه چې داخل د الله ﷻ څخه دادعا وغواړی ، خو جبرئیل ﷺ تشریف راوړی ورته وې فرمایل چې ای نبي کریم ﷺ ته دوی ته ووايه چې تاسو څه غواړئ هغه کیږي مګر دا په یاد وساتي چې ددې نښو له ښکاره کیدو وروسته که ایمان نه راوړی نو بیا موخیر نسته ، سمدستي به هلاک کیږي ، قریشو وویل چې موږ د معجزو لیدلو ته هېڅ اړتیا نه لرو دا ټول د علامه سهیلی د خبرو تفصیل دی (روض الانف جلد ۱ صفحہ ۱۸۷)

د مکي قریشو د یهود علماء سره مشوره :

قریشو ته چې کله دا څرګنده سوه چې زموږ د اغوښتنې د نا پوهانو او جاهلانو وی دوی مشوره وکړه چې یوه نصر بن حارث اوبل عقبه بن ابی معیط مدیني ته ولیږو ددې دپاره چې د یهودو له علماء څخه د رسول الله ﷺ په اړه پوښتنه وکوي ؟ دوی دواړه مدیني منوري ته ورسیدل او د یهود علماء ته یې ټوله قصه بیان کړه . د یهودو علماء وویل چې تاسوله محمد ﷺ څخه د درې شیانو پوښتنه وکوي . لومړی هغه خلک څوک دی چې په غار کې پټ سوی وو ، او د هغوی څرنگه قصه وه (یعنی له محمد ﷺ څخه د اصحاب کهف قصه وپوښتی دویم هغه کوم سړی دی چې له مشرق څخه بیا تر مغرب پوری د ټولې ځمکې پر مخ گزیدلی دی (یعنی ذوالقرنین د قصی وپوښتی) دریم روح څه شی دی ؟ محمد ﷺ که له دې دروسو الوڅخه دا ول او دویم جواب درکی اوله دریمه پټه خوله سو نو پوه سی چې هغه ربښتیا نبي دی او که داسې نه وو نو دروغجن دی ، نصر بن حارث او عقبه خوشحاله او تلوار مکي ته راغلو او قریشو ته یې وویل چې موږ فیصله کونکي خبره راوړی دی ، دوی د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو ، او داسو لونه یې ورته وړاندې کړل ، رسول الله ﷺ په دې امید باندې چې تر صبا پوری به ددې په اړه وحی نازله سی دا و فرمایل چې صبا به زه ددې جواب درکړم دبشریت په مقتضاله نبي کریم ﷺ څخه ان شاء الله ویل هیږ سو د څو ورځو انتظار څخه وروسته سورة کهف نازل سو چې په هغه کې د اصحاب کهف او ذوالقرنین قصه په تفصیل سره بیان سوه ، او د دریم سوال په اړه دا آیت نازل سو :

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ آیت سورة الاسراء

يعنی ته ورته ووايه چې دروح حقيقت و هېچانه دی معلوم خوستاسو لپاره دا کافي دی چې روح يوشی دی ، دالله ﷻ په حکم چې کله په بدن کې ننوزی نوهغه ژوندی کېږي او کله چې ځنی ووزی نومړی کېږي (موضح القرآن) او په مقتضى د بشریت چې له نبی کریم ﷺ څخه انشاء الله ویل هیرسوی وو دهغه په اړه د آیت نازل سو:

وَلَا تَقُولُ لِنَبِيِّهِ إِني فَأَعَزُّ ذَلِكَ عَنَّا (۲۳) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُزْ بَلَاكُ إِذَا لَيْسَتْ (سورة كهف)

هېڅ شئ په باره کې دامه وایه چې زه به دا کار صبا کوم مگر ان شاء الله دهغه سره خامخا وایه او که دې هیرسی نو کله چې دریادسی په هغه وخت کې ان شاء الله ووايه ددې دپاره چې دهغه هیرسوی پټی سی . ځکه ابن عباس ؓ ویلی دی چې که یو کال وروسته هم ان شاء الله دریادسی نو په هغه وخت کې یې ووايه ددې لپاره چې دهغه خطا او هیري ځای ونیسی دیو کال وروسته ان شاء الله دامطلب دی ، او دامطلب یې نه دی چې تریو کال وروسته د طلاق او عتاق تعلیق معتبردی ځکه دغه سړی دالله تعالی خوښه پریښوده او په خپله خوښه یې باور وکړی دایې ویل چې زه به صبادا کار کوم دالله ﷻ په نزد ناخوښه دی په دې جه که له یو سړي څخه سمدستی ان شاء الله ویل هیرسی نو دهغه جبران دادی چې کله وریادسی نو په هغه وخت کې دی ان شاء الله وایې ددې لپاره چې ذهیر پر ځای ودرېږي .. دا بن عباس ؓ دامطلب نه دی چې د طلاق او عتاق او یمنی په مسئلو کې هم دیو کال وروسته ان شاء الله ویل معتبردی ، امام ابن جریر او حافظ ابن کثیر دا بن عباس ؓ ددې قول هم دامطلب بیان کړی دی ..

روح او نفس هغه ته وایي ؟

دروح په حقیقت کې د علماء ډیری خبری راغلی دی خو حقیقت دادی چې ددې حقیقت له الله ﷻ پرته بل هېچاته نه دی معلوم ، حافظ ابن ارسلان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په مثن الزیدن کې فرمایي والروح ما اخبر منها المجتبی فنسک المقال عنها ادبا

په دې ځای کې مقصود دانه دی چې دلته د فلاسفه او طبیبانو مختلف خبری رانقل کړو او لوستونکي په حیرت او پریشانی کې واچول سی .. بلکې مقصود دادی چې په ډیر کوتاه ډول دادرته بیان کړو چې کتاب الله اوسنت درسول الله ﷺ دروح او نفس په اړه څه لارښوو نه کړی دی او ترکومی کچی یې موږ دروړو او نفس له حالاتو خبر کړی یو ، د جمهور ورو علماء په نظر روح دیو نورانی او نرم جسم نوم دی چې په بدن کې داسی جریان لری او خپوروی لکه اوبه د گلاب په پانه کې اویا لکه زيتون تیل د زيتون په درخته کې ترهغه وخته چې دانرم جسم په سخت جسم کې جاری وی تردغه وخته پوری به داسخت جسم ژوندی وی ،

او کله چې دانرم جسم دهغه سخت جسم څخه جلاسی نو دغه سخت جسم مړ کیږي ، دنرم جسم له سخت جسم سره یوځای والی او تعلق ساتلونوم ژوند دی اود بیلوالی او پریکون نوم یې مرگ دی ، داچې روح نرم جسم دی له قرآنی آیاتو او ییشمیره احادیث نبویه علی صاحبها الف الف صلوٰة والف تحية څخه ثابت دی ، مثلاً دروح نیول او پریښودل اود ملائکه وو دهغه دپاره دلاس اوږدول ، اوروچ دمرگ په وخت کې مری ته رسیدل دروح صفات دی په قرآن کریم کې داصفتونه یادسوی دی او په دې سره دهغه جسم کیدل ښکاره معلومیږي په حدیث شریف کې راځي چې کله دمومنارو حونه وزی نو دمومن ستر گي هغه ته گوري ، دمومن روح دمرغی په خیر دجنت په ونو کې الوزی اودهغه ځای میوی خوری ، دعرش عظیم په قنډیلو کې آرام کوی دمومن روح دجنت په کفن کې پیچل کیږي او ملائکی یې آسمان ته پورته کوی ، دروح لپاره داسمان دروازی خلاصیږي دهر آسمان نژدی ملائکه وی تر دروازی پوری له هغه سره درخصت لپاره ځی ترڅو چې الله ﷻ ته رسیږي .

اود کافر روح اسفل السافلین اوسجین اور ته غورزی دمومن دروح لپاره فرشتی له جنت وربښمین کفن راوړي اود کافر دروح لپاره دتور ټاپ کفن راوړي ، دمومن روح خوشبویه وی دملائکه وو پرکوم ټولی باندی چې هغه تیریږي ملائکه وایې سبحان الله خومره پاک روح دی ، اود کافر روح بدبویه وی ، حافظ ابن قیم قدس الله روحه په خپل کتاب الروح کې داخبره چې روح نرم جسم دی په یوسل شپاړس دلیلو ثابت کړی دی ، په دلیل کې یې یواځی دقرآن اوسنت اودسلفو اوقوال راوړي دی ، حافظ ابن قیم رحمه الله فرمایې : چې قرآن اوسنت اودصحابه کرام ﷺ اجماع پر همدې باندی دلالت کوی چې روح دیو نرم جسم نوم دی ، اوصحیح اوسلیم عقل هم ددې شاهدی ورکوی (۱)

دامام غزالی رحمه الله استاذ امام الحرمين هم په (ارشاد) کې دروح همدغه تعریف کړی دی کوم چې موږ ذکر کي ، اوعلامه تفتازانی دشرح مقاصدپه بحث دمعدا کې داقول را نقل کړی دی ، علامه بقاعی په سرالروح کې دامام الحرمين قول نقل کوی اوفرمایې : عل هذا القول دل الكتاب والسنة واجماع الصحابة وادلة العقل والقطرة سري الروح) دقرآن اوحديث اواجماع دصحابه وو اودعقل په غوښتنه اوله فطرته همداثابتیږي چې روح یونرم جسم دی او په سخت جسم کې چې بدن دی جریان لري ،

اوشیخ عزالدین بن عبدالسلام فرمایې : ويجوز ان تكون الارواح كلها نورانية لطيفة شفاقة

ويجوز ان يختص ذلك بارواح المؤمنين والملائكة دون ارواح الكفار والشیاطین

(۱) کتاب الروح لابن القيم صفحه (۲۸۴)

کیدای سی چی ٲول ارواح نورانی اونرم اوروبانه وی اوداهم کیدای سی چی نورانیت یواخی دمؤمنانواملائکه ووترارواحوپوری خاص وی دکافرانواوشیطانانوارواح نورانی نه وی لکه چی په حدیث دصورشپیلی کی راغلی دی

ان اسرافیل ۱۰۰۰ به ٲول ارواح دمسلمانانوروحو نه به روپانه اوتازه وی اودکافرانوروحو نه به تور اوتاریک وی ..

له دې حدیث داسی معلومیږی چی نورانیت یواخی دمؤمنانو ترارواحوپوری خاص دی ځکه دکافرانوروحو نه به تور اوتاریک وی مگر کیدای سی چی په اصل فطرت کې دمو منانو او کافرانو ٲول ارواح نورانی وی لکه په حدیث کې چی راغلی دی :

(كل مولود یولد عل الفطرة فابیاه یهودا نه اوینصرانه اویمجسانه)

دمسلمان روح دایمان په وجه روپانه کیږی ځکه ایمان په اصل کې روپانه دی ، اود کافر روح دکفر په وجه تور پږی ، لکه حجرا سود چی کله له جنت څخه راوړل سوه نو ترشیدو ډیره سپینه وه مگر دانسانانو دگناهو په وجه تکه توره سوه ، دغه رقم کیدای سی چی روح په اصل فطرت کې روپانه وی مگر دکافر روح وروسته دکفر اوشرک په وجه تور اوتاریک سی ځکه کفر په حقیقت کې تیاره دی اویمان نور اورنادی .

لکه چی الله تعالی فرمایي :

{ اللَّهُ وَلِيّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَهُمُ النَّارُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ } {سورة البقرة}

داآیت ددې خبری ښکاره دلیل دی چی ایمان رنادی اودکفر تیاره ، اودقیامت په ورځ به دمؤمنانو مخونه روپانه کیږی ، اودکافرانو مخونه به تور پږی اوتاریک به وی ، په قرآن کریم کې ښکاره راغلی دی : يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ {آل عمران} ۱۰۶ آیت) داٲول به دایمان دنور اودکفر دتوروالی دښکارولولپاره وی اوپه دې وجه فرشتی دمؤمن روح په سپین کفن کې اودکافر روح دتورټاټ په کفن کې له ځان سره وړی ، بهر حال له آیاتواو حدیثو څخه دامعلومیږی چی دعبادت رنگ سپین اودگناه رنگ تور دی ، دتفصیل دپاره نور داځای نه دی کتاب الروح په خپله وگوري .

بسم الله الرحمن الرحيم :

دروح اونفس ترمینځ څه فرق دی :

دبعض علماء په نزدروح اونفس دواړه یوشی دی ، مگر دمحققین علماء په

نظر روح اونفس دواړه بیل بیل شیان دی .

دروح اونفس ترمینځ څه توپیر دی ؟

استاذ ابو القاسم قشيري رحمه الله فرمایلی دی: دښو اخلاقو د منبع زیرمی اوچینی نوم روح دی او د بدو اخلاقو د زیرمی او سرچینی نوم نفس دی، مگر دوی دواړه په دې کې شریک دی چې نرم جسم دی، لکه فرشتی او شیطانان دوی دواړه نرم جسم دی مگر ملائکه وی نورانی دی او شیطانان ناری دی ملائکه له نوره پیدا سوی دی او شیطانان له اوره پیدا سوی دی لکه چې د صحیح مسلم په صریح حدیث کې راغلی دی:

حافظ ابن عبد البر رحمه الله په دې اړه په (تمهید) کتاب کې داسی حدیث رانقل کړی دی: ان الله خلق آدم وجعل فيه نفسا وروحا فمن الروح عفافه وفهمه وحلمه وسخائه ووفائه ومن النفس شهوته وطيبته وسفهه وغضبه ونحو هذا (روح الانف جلد ۱/ص ۱۹۷)

ژباړه: الله تعالی انسان پیدا کړی او په هغه کې نفس او روح دواړه کېښودل له روح څخه دانسان پاک لمنی او پوهه او نرمی او وفاء د اټول شیان له روح څخه دی او شهوت او غضب او ناپوهی او غصه د اټول بد خوښه یی له نفس څخه دی، خلاصه ددی چې ښه اخلاق او ښه صفات له روح څخه صادرېږي او بد اخلاق او بد خوښه له نفس څخه صادرېږي ..

اوله قرآن او حدیث څخه هم همداسی معلومیږي ځکه شهوت او ناپوهی او غضب او داسی نور بد خوښه په قرآن او حدیث کې نفس ته منسوب سوی دی روح ته نه دی منسوب سوی لکه چې الله تعالی فرمایي: وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (۳۱) حم سجدة ژباړه: ستاسو دپاره په جنت کې هغه څه دی چې ستاسو نفسونه یې غواړي وَأَخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ (سورة النساء آیت ۱۲۸) او نفسونه حاضر سوی دی حرص و بخل ته، وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (سورة النازعات) او کوم سړی چې دخپل رب په مخکې له دریدو ویرېږي او نفس یې له شهوتو څخه پاک وساتي نو جنت دهغه د اوسیدو ځای دی.

په دې آیاتو کې شهوت او حرص او غوښتنی یې نفس ته منسوب کړی دی او داسی یې نه دی فرمایلی (ولکم فیها ما تشتهی ارواحکم، احضرت الارواح الشح، ونهى الروح عن الهوى) او په دې آیت کې یه سفاکتی نفس ته منسوب کړی دی او الامن سفتت روحه یې نه دی فرمایلی، په حدیث شریف کې راځي چې غښتلی او پهلوان هغه سړی دی چې دغصی په وخت کې خپل نفس په واک کې راولی، او داسی یې نه دی فرمایلی چې دغصی په وخت کې خپل روح په واک کې راولی ..

او دغه رقم په حدیثو کې له نفس سره جهاد کولو ته ډیر ترغیب سوی دی او د نفس جهاد ته یې جهاد اکبر ویلی دی مگر له روح سره جهاد کول په هیڅ حدیث کې نه دی راغلی.

په یو ضعیف الاسناد حدیث کې داسی راغلی دی (اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک) تر ټولو لوی د بنمن ستانفس ستادی چی ستاد دواړو بغلو په مینځ کې ځای لری ، ددې حدیث څخه دوې خبرې معلومېږي اول خودا چی نفس تر ټولو لوی د بنمن دی دویم دا چی د نفس ځای د دوو بغلو تر مینځ دی له دې هم ثابتېږي سو په نفس له روح بیل شی دی ځکه روح دانسان د بنمن نه دی ، او بل دا چی روح له سره تر پښو پوری په ټولو اندامو کې جریان لری او خپوروی ، په یوه بغل پوری خاص نه دی همداسی روایت له خزیمه بن حکیم څخه هم سوی دی وایي ، چی ماله نبی کریم ﷺ څخه د نفس د ځای پوښتنه وکړه نبی کریم ﷺ وفرمایل چی زړه دی ، دا حدیث په طبرانی او معجم الاوسط کې په ډیرو سندو سره نقل سوی دی (شرح الصدور صفحہ ۲۱۷)

دغه رنگه کین په قرآن کریم نفس ته منسوب سوی دی :

حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ (سورة البقرة آیت ۱۰۹) د کین په وجه هغه چی د دوی له نفسو څخه پیدا کیږي .
لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ (الفرقان آیت ۳۱) رنستیاهم دوی په خپلو نفسو کې ځانونه لوی وگڼل
دغه رنگه د الله ﷻ ارشاد دی (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) (آیت سورة يوسف) د اښکاره پردې دلالت کوی چی د ټولو بدیدو سرچینه نفس دی داسی یې هیڅ ځای نه دی فرمایلی چی (ان الروح لامارة بالسوء) له وهب بن منبه څخه نقل سوی دی چی روح انسان د خیر خواته بیایي ، او نفس یې د شر خواته بیایي زړه که مؤمن وی نودروح پیروي کوی (اخرجه ابن عبد البر فی التمهید) (شرح الصدور ۲۱۶ ،)

په طبقات ابن سعد صفحہ کې له وهب بن منبه څخه روایت سوی دی : چی الله ﷻ لومړی د حضرت آدم عليه السلام د اوږو او خټی کالبوت جوړ کړي ، بیایي په هغه کې نفس پیدا کړي بیایي روح په کښی پو کړي (شرح الصدور صفحہ ۱۱۶) له دې معلومه سو په روح د نفس څخه بیل شی دی او بل دا چی روح له عالم امر څخه دی او نفس له عالم خلق څخه دی علامه بقاعی په سرالروح کې لیکلی دی :

وفي زاد المسیر لابن الجوزی فی تفسیر سورة الزمر عن ابن عباس ؓ ان آدم نفس وروح فالنفس العقل والتمیز والروح النفس والتحریک فاذا نام العبد قبض الله نفسه ولم يقبض روحه وقال ابن جریر فی الانسان روح ونفس بينهما حاجز فهو تعالى يقبض النفس عند النوم ثم يردھا الى الجسد عند الانتباه فاذا رادامة العبد فی النوم لم يرد النفس و قبض الروح والله اعلم (سرالروح صفحہ ۱۱)

ژباړه : د علامه ابن جوزی رحمه الله په کتاب زاد المسیر کې په تفسیر سورة الزمر کې راغلی دی ، چی له ابن عباس ؓ څخه روایت سوی دی چی انسان د روح او نفس یوه مجموعه

دی، انسان په نفس سره ادراک او جلا والی د شیانو کوی او په روح سره ساه اخلی او حرکت کوی کله چی انسان ویده سی نوالله ﷻ دهغه نفس قبض کوی مگر روح نه قبض کوی ابن جریج فرمایلی دی چی په انسان کې یو نفس دی او بل روح او ددوی ترمنځ یوه پرده واقع دی دخوب په وخت کې الله تعالی نفس اخلی او دویښتیا په وخت کې یې بیرته ورکوی او کله چی الله تعالی د ویده د مرگ اراده وکوی نو هغه ته نفس بیرته نه راگرزی او روح خنی اخلی .

د روح شکل ؛

د روح شکل همداسی دی لکه دانسان شکل چی دی څنگه چی د جسم سترگی پزه لاس پښي سته دغه رنگه د روح هم سترگی پزه لاس پښي ټوله شیان سته اصل انسان خوروج دی او د ښکاره بدن چی معلومیږی د ادرود لپاره یو غالب دی د روح لپاره بدن داسی دی لکه جامه د بدن لپاره د روح د لاسو لپاره د بدن لاسونه داسی لکه لستونې د لاس لپاره او د روح د زنگنو لپاره د بدن زنگونه داسی دی لکه د بدن د زنگنو لپاره پرتوگ او د روح د سر لپاره د بدن سرداسی دی لکه خولی د سر لپاره او د روح د مخ لپاره مخ داسی دی لکه پرونی د مخ لپاره و قس علی هذا

د قریشو نبي کریم ﷺ تکلیفونه رسول ؛

قریشو چی کله ولیدل چی اسلامی دعوت په ښکاره شروع دی او د بتانو د عبادت کونکو بی په ښکاره بیان یې نودوی د اونه سوه زغملای او هغه چا چی دیوه خدای لوری ته بلنه کوله دهغه د ښمنی ته یې ملا وتړله او د توحید د مقابلی لپاره تیار سو او دا اراده یې وکړه چی نبی کریم ﷺ ته داسی ستونزی راولاړی کې چی له اسلامی دعوته مخ واړوی ، لومړی په معجم طبرانی کې له منیب غامدی ﷺ څخه روایت سوی دی وایې چی ما نبی کریم ﷺ ولیدای ، چی خلکو ته یې ویل : ای خلکو لاله الا الله وواياست کامیاب به سی ، مگر یوشمیر بد بختانو به هغه مبارک ته ښکنځل کول اولاړی به یې ورتو کلی او نورو به بیا خاوری پر پاشلی دغه رنگه روان وو چی غرمه سو په همدې وخت کې یوی انجلۍ او به راوړی او د نبی کریم ﷺ مخ مبارک اولاس یې ورپریولل ، ما پوښتنه وکړه چی دا انجلۍ څوک وه چاراته وویل چی دادنبی کریم ﷺ لور زینب ﷺ ده بخاری هم د احادیث اکو تاه راوړی دی په همدې سند سره مگر د احادیث له حارث بن حارث غامدی ﷺ څخه هم روایت سوی دی او په هغه کې نور زیادت هم راغلی دی ، چی زینب ﷺ ته نبی کریم ﷺ وفرمایل ای لوری : ته دخپل پلار په ماته اورسوا یې مه ویرپړه . رواه الطبرانی فی تاریخه او ابونعیم ابوزرعه دمشقی فرمایلی دی چی د احادیث صحیح دی (۱)

(دريم) له طارق بن عبدالله المحاربي ؓ څخه روايت سوي دي وايي چي ما رسول الله ﷺ څو ځلې المجاز په بازار کي وليدي چي خلکو ته يې ويل : اي خلکو لاله الا الله وواياست کامياب به سي اويوسړي دده مبارک ترشاروان وو اوپه کانويي ويشتي اودکانوله ويشتلو څخه دده بدن مبارک په وينوتک سور سو ، اودغه دښاسړي بياويل (ياايها الناس لاتطعموه فانه كذاب) اي خلکو دده خبره مه مني دادروغجن دي (رواه ابن شيبه)

(دريم) ددني کتانه يوسپين پيري وايي چي ماني کريم ؓ په ډي المجاز بازار کي وليدي چي خلکو ته يې فرمايل : اي خلکو لاله الا الله وواياست کامياب به سي ، اوابو جهل له شاورسي روان وو اوپه کانويي ويشتي اودايي ويل ، اي خلکو خطانه سي محمد ﷺ غواړي چي تاسوله لات اوغزي څخه بيل سي . خونبي کريم ؓ هغه ته يوه ذره هم نه کتل اوخپل دعوت يې کاوو (۳)

خلورم : عروه بن الزبير ؓ فرمايې : چي ماعبدالله بن عمرو بن العاص ؓ ته وويل ، مشرکينو چي رسول الله ﷺ ته کوم تکليف رسولي دي هغه خوراته بيان کړه ، عبدالله بن عمرو بن العاص ؓ وفرمايل : چي يوه ورځ رسول الله ﷺ په حطيم کي لمونځ کوي او عقبه بن ابي معيط ددني کريم ؓ په څټ مبارک کي پتو واچوي اوپه داسي زور سره يې راکش کي چي غاړه يې خفه سوه ، سمدستي ابوبکر صديق ؓ راغلي او عقبه يې ليري کي اودايت يې ولوستي :

أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ (سورة غافر ، آيت ۲۸)

آياتاسويوسړي په دې خبره باندې وژني چي هغه وايي زمارب يواځي الله ﷻ دي اودخپل نبوت اورسالت ښکاره دليلونه يې تاسوته راوړي دي ستاسودرب ﷻ له لوري څخه (بخاري شريف)

فرعون او هامان چي کله دموسي ؑ ډوژلو مشهوره وکړه نودفرعون په خلکو کي يوسړي چي پټ مسلمان ووويل ، آياداسي سړي وژني چي هغه وايي زمارب يواځي الله ﷻ دي الله تعالي داقصه په سورة مؤمن کي ذکر کړي .

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ (سورة غافر ، آيت ۲۸)

(۱) کنز العمال جلد ۶ صفحه ۳۰۶

(۲) کنز العمال جلد ۶ صفحه ۳۰۲

(۳) مسند جلد ۴ صفحه ۳

ژباړه: نيو مسلمان سړی چې د فرعون له خلکو څخه وو او خپل ايمان يې پټ ساتلی وو ویل آياتاسوداسی څوک وژنی چې هغه وايي زما رب الله ﷻ دی او دخپل نبوت اورسالت ښکاره دليلو نه يې تاسوته راوړی دی.

په مسندبزار او دلائل ابی نعيم کې له محمد بن علی ﷺ څخه روايت سوی دی چې يوه ورځ علی کرم الله وجهه په خطبه کې پوښتنه وکړه چې تر ټولو خلکو ډیر غیرت مند او ډیر غښتلی څوک دی؟ خلکو وويل ته يې علی ﷺ و فرمايل، زما حال خودادی چې چا زما مقابله کړی ده ماله هغه څخه بدله اخیستی ده،

خو تر ټولو ډیر زیات بهادر او غیرت مند ابو بکر صدیق ﷺ و ومايو ځل ولیدی چې قرشو رسول الله ﷺ وهی ورته ویل يې چې (انت جعلت الالهة الهاواحد) آيات ده ټولو خدايان يو خدا ی گرزوی، دهیچا داهمت نه وو چې هغه خواته ورسی او نبی کریم ﷺ له دښمنانو څخه خلاص کړی، ناڅاپه ابو بکر صدیق ﷺ راغلی او د دښمنانو په مینځ کې ننوتی یوه ته يې سوک ورکی او بل ته يې چپره پر مخ ورکه او داسی خبره يې ورته وکوله لکه یوه مومن سړی چې فرعون او هامان ته کړی وه ابو بکر صدیق ﷺ ورته وويل وَتِلْكَمُ أَتَفْثُلُونَ وَجَلَّ أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ بَخَارِي) او ابو بکر ﷺ پر همدې مهال کفارو ته وويل وَتِلْكَمُ أَتَفْثُلُونَ وَجَلَّ أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ) افسوس دی آياتاسوداسی سړی وژنی چې هغه وايي زما رب الله ﷻ دی)

علی ﷺ دا وويل او په ژړاسو او وې فرمايل زه تاسوته په الله ﷻ باندی قسم درکوم او پوښتنه در څخه کوم چې د فرعون په کورنۍ کې چې کوم مسلمان وو هغه افضل وو او که ابو بکر صدیق ﷺ خلکو هېڅ هم ونه ويل وروسته علی ﷺ وويل په الله ﷻ دې زما قسم وی چې دا ابو بکر صدیق ﷺ یو ساعت د فرعون د کورنۍ تر مسلمان ډیر غوره دی او په ډیرودرجو تر هغه ښه دی ځکه هغه خپل ايمان پټ ساتلی وو او ابو بکر ﷺ خپل ايمان ښکاره کړی وو (فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۹ باب مالمی النبی ﷺ واصحابه من المشرکین بمکه) د عبد الله بن عمرو بن العاص ﷺ په یو روایت کې راغلی دی او امام بخاری په خلق افعال کې او ابو یعلی او ابن حبان روایت کړی دی وايي کله چې نبی کریم ﷺ له دښمنانو څخه لیری سو نو نبی کریم ﷺ و فرمايل (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أُرْسِلْتُ إِلَيْكُمْ إِلَّا بِالزَّبْحِ) زما دې په هغه پاک ذات قسم وی د چا په لاس کې چې زما روح دی زه ستاسود حلالو لولوپاړه رالېږل سوی یم (فتح الباری باب مالمی النبی ﷺ واصحابه من المشرکین بمکه)

او په دلائل ابی نعيم يې هقی او سيرة ابن اسحاق داسی راغلی دی: چې د نبی کریم ﷺ دې خبره پر کفارو باندی دومره بد آثرو کې چې هر سړی پر خپل ځای باندی حیران ودریدی (۱)

څکه دوی په دې پوهیدل څه چې محمد ﷺ وایې هغه خامخا کړې .

(۶) په مسند ابی یعلی او مسند بزار کې له انس ؓ څخه په صحیح سند روایت سوی دی چې یو ځل قریشونې کریم ﷺ دومره ووهی چې بیهوشه سو ابو بکر صدیق ؓ د مرستی لپاره راغلی قریشونې کریم ﷺ پرېښودی او ابو بکر ؓ یې راوپرځوی په مسند ابی یعلی په سند حسن سره له اسماء بنت ابی بکر ؓ څخه روایت سوی دی ، چې دومره یې ووهی چې ټول سرڅی مات سو ابو بکر صدیق ؓ د زخمونو د ډیر والی له وجی سرته لاس نه سو وروړلای (۱)

(۷) له عثمان بن عفان ؓ څخه روایت سوی وایې چې یوه ورځ مانبي کریم ﷺ دیت الله شریف په طواف کولو کې ولیدی ، هغه مبارک طواف کوی او عقبه بن ابی معیط او ابو جهل او امیه بن خلف په حطیم کې ناست وو کله چې نبی کریم ﷺ ددوی مخ ته تیریدی نو دوی بدر د ورته وویل نبی کریم ﷺ خپل طواف کوی ددوی وخوا ته بیا تیر سو دوی بیا هم هغسی بد رد ورته وویل کله چې دریم ځل تیریدی بیا یې ناوړه خبری ورته وکولی په دریم ځل دنبي کریم ﷺ دمخ مبارک رنگ بدل سو او ودریدی او دوی ته یې وویل : چې قسم په الله ﷻ تاسو نه منع کړې ترڅو چې د الله ﷻ ډیر ژر در باندی نازل نه سی ، عثمان ؓ فرمایې چې په دغه وخت کې داسی څوک پاته نه سو چې هغه نه وی لږ زیدلی نبی کریم ﷺ دا و فرمایل او د کور خواته ولاړی او موږ د هغه په شاپسی روان سو په هغه وخت کې یې موږ ته دا و فرمایل :

ابشروا فان الله مظهر دينه و متم كلمته و ناصر دينه ان هؤلاء الذين ترون من يذبح بايديكم عاجلا فوالله لقد رأيتمهم ذبحهم الله بايدينا (اخرجه الدارقطني) (۲)

خوشاله سی الله ﷻ به خامخا خپل دین ته بری ورکوی او خپله خبره به پوره کوی او د خپل دین مرسته به کوی او کوم خلک چې تاسو وینی ژر دی چې الله ﷻ به دوی ستاسو په لاسو حلال کی عثمان ؓ فرمایې چې قسم په الله ﷻ موږ ولیدل چې هغه خلک الله ﷻ زموږ په لاسو حلال کړه دا روایت په دلائل ابی نعیم کې هم ذکر دی او مختصر په فتح الباری جلد ۲ صفحه ۱۲۸ کې یې هم یادونه سوی ده .

د عبد الله بن مسعود ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ یوه ورځ په حرم کې لمونځ کوی او ابو جهل او د هغه خاص ملگری (۳) هم هلته ناست وو ابو جهل (۴) وویل داسی څوک

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۲۹

(۲) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۰۴

(۳) د ابو جهل له احبابو څخه مراد هغه خلک دی د کومونو مونه چې نبی کریم ﷺ په ښیرا کې یاد کړل لکه چې د دې روایت په پای کې یاد سوی دی او په مسند بزار کې په همدی تصریح سره یاد سوی دی (فتح الباری جلد ۷ صفحه ۳۰۱)

(۴) په صحیح بخاری کې د ابو جهل د نامه یادونه نسته د یادونه د مسلم په روایت کی سته ، فتح الباری

نستہ چی دفلانی داوہن لری راوړی اوکله چی محمد ﷺ پرسجده سی نو هغه لری ددې پرشابندی کیږدی په دغه وخت کې (۱) په قوم کې چی ترټولو ډیر بد بخت وو یعنی عقبه بن ابی معیط هغه ولاړسو اولری یې راوړی اودنې کریم ﷺ په شاباندی یې واچوی عبدالله ابن مسعود ؓ فرمایې چی ماداحال په خپلو سترگو لیدی خو هیڅ می هم نه سو کولای اومشرکین چی یوبل ته وگوری خاندی اودخندادلاسه یوپربل واوړی په دې وخت کې فاطمة الزهراء ؓ چی دڅلورو یانځو کالووه په منډه راغله اودنې کریم ﷺ څخه یې لری وغورزوی نبي کریم ﷺ دسجدي څخه سرراپورته کی (۲) اوقریشوته یې درې ځله بنیر اوکړه پرقریشودا بنیرا ډیره بده ولگیده ځکه دقریشو داعقیده وه (۳) چی په دې بنار کې دعا قبلېږی، وروسته نبي کریم ﷺ خاص دابو جهل او عقبه بن ربیعۃ اوشیبه بن ربیعۃ اولیدین عبته اوامیه بن خلف او عقبه بن ابی معیط (۴) او عمارۃ بن الولید نومونه یاد کړل اوبنیرایې ورته وکړه چی دهغو ډیر دبدر په غزا کې ووژل سول دبخاری شریف کتاب الطهارة او کتاب الصلوة په یو روایت کې راغلی دی چی دکالو دپاکۍ حکم یعنی **يُتَابَكُ فَكَهْرُ آيَت (۵) له دې وروسته نازل سو له عائشه صدیقہ ؓ څخه روایت دی چی رسول الله ﷺ وفرمایل زه ده دوو بدترینو همسایگانو ترمینځ اوسیدم یوا بولهب اوبل عقبه بن ابی معیط و دواړو په زما دسرای دروازی ته گندگی راوړه او غورزوله به یې**

دضمد بن ثعلبه رضي الله عنه اسلام راوړل ۵

ضمد بن ثعلبه ازدی دجاهلیت په وخت کې دنبي کریم ﷺ له دوستانو څخه دی په دم وچو به یې دخلکو علاج کوی له بعثت وروسته مکي ته راغلی ده یوه ډله خلک ولیدل چی پ نبي کریم ﷺ پسې ده څوک ورته جادوگر او څوک لیونی او پاگل ورته وایې او څوک یابا بل څه ضمد اوایې زه دنبي کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سوم ما ورته وویل چی زه دلیو تنوب علاج کولای سم ته وماته د علاج کولو اجازه راکړه؟ کیدای سی الله ﷻ تاته زما په لاس شفا درکړی نبي کریم ﷺ په ځواب کې داسی راته وویل (الصلوة نعمة ونستعینه ونستغفره

(۱) په حقیقت کې خوابو جهل ترټولو ډیر بد بخت وو ځکه ددې امت فرعون دی مگر په دغه پېښه کې ترټولو ډیر بد بخت اوبدنصیه عقبه بن ابی معیط دی ځکه ابو جهل خوقط هغه ته وویل اومعیط بد بخت خودا کار به خپله وکوی او بنکاره خبره ده چی ترویونکی دکونکي جرم سخت دی لکه قدار چی دخلکو په خبرو دصالح ؓ او بنه حلاه کړله کما قال الله تعالی (اذنبت اشقاها) (الایه په دې وجه الله تعالی ترټولو لوی بد بخت وده ته وویل

(۲) په صحیح مسلم کې راغلی دی چی دنبي کریم ﷺ دبیراپه اوریدوسره ددوئ خداگانې وچی سوی اودنې کریم ﷺ له بنیرا ډیر سخت ووریدل (فتح الباری)

(۳) په قریشو کې بعض شیان دابراهم ؑ دشریعت څخه پاته وو له دې وچی کیدای سی چی داعقیده هم چی په حرم مکه کې دعا قبلېږی دشریعت ابراهیمی څخه پاته وی

(۴) عقبه بن ابی معیط دنوم یادونه په مسند ابی داؤد طیالسی کی راغلی (فتح الباری جلد ۱ صفحه ۳۰۲)

(۵) فتح الباری جلد ۸ صفحه ۵۲۱، زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۵

ونعوذ بالله من شرور انفسنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلله فلا هادي له وان اشهدان لاله الا الله واشهدان محمدا عبده ورسوله، ژباړه : هرڅه شناو وصفت الله ﷻ لری دی موږ ټول دالله ﷻ شنا او صفت بیانوو او دهغه څخه مرسته غواړو او له هغه بڅښنه غواړو او دخپلو نفسو له شرڅخه الله ﷻ ته پناه وروړو او الله ﷻ چی چاته لارښونه وکوی دهغه بیلاری کونکي څوک نسته اوزه شاهدی ورکوم چی محمد ﷺ دالله ﷻ بنده او دهغه حق رسول دی ﷺ،

ضداد وایې ماورته وویل چی ته خودا خبری دویم ځل بیاراته و وایه قسم په الله ﷻ ما ډیر شعرونه اوریدلی دی او دکاهنانو جادوگرانو ډیر منترونه می اوریدلی دی مگر والله دا سی کلام خوماهیڅ کله هم نه دی اوریدلی، دا کلمات خودوضاحت په دریاب کې پای ته رسیدلی دی اوزه هم دا وایم (وان اشهدان لاله الا الله وحده لا شریک له واشهدان محمدا عبده ورسوله ضداد ﷺ پرهمدی ځای په اسلام مشرف سواو خپل قوم ته ستون سو له نبی کریم ﷺ سره یې په لاس بیعت وکوی (۱) حافظ عراقی فرمایلی دی

ثُمَّ اَنْ يَنْبَأَ وَهُوَ الْاَزْدِيُّ..... يَنْتَبِئُ اُمْرَهُ بِالنَّقِي

دنبی کریم ﷺ دبعثت څخه پنځه یانه کاله وروسته ضداد بن ثعلبه ازدی ﷺ د حالاتو د معلومولو لپاره مکې ته حاضر سو (کذا فی الشرح)

مَا هُوَ اِلَّا اَنْ مَخْتَدًا خَطَبَ..... اَسْلَمَ لِقَوْمِهِ وَكَذَّبَ

نبی کریم ﷺ چی دضداد په مخکې خطبه وویل ضداد ﷺ له اوریدو سره سم په دغه وخت کې اسلام راوړی او خپل قوم ته بیرته ولاړی

د اسلام ځانگړی او سخت ترین بدبخته دښمنان :

دالله ﷻ دتوحید په ښکاره بیانولو سره خوپه عامه توگه دمکې ټول خلک دنبی کریم ﷺ دښمنان سو څوکوم خلک چی دنبی کریم ﷺ په دښمني کې اوج ته رسیدلی وو دهغو نومو نه په لاندی ډول دی :

(۱) ابو جهل بن هشام (۲) ابولهب بن عبدالمطلب (۳) اسود بن عدیغوث (۴) حارث بن قیس (۵) ولید بن مغیره (۶) امیه بن خلف (۷) ابی بن خلف یعنی دواړه دخلف زامن دی (۸) ابوقیس بن الفاکه (۹) عاص بن وائل (۱۰) نضر بن حارث (۱۱) منبه بن الحجاج (۱۲) زهیر بن ابی امیه (۱۳) سائب بن صیفی (۱۴) اسود بن عبدالاسد (۱۵) عاص بن سعید (۱۶) عاص بن هاشم (۱۷) عقبه بن ابی معیط (۱۸) ابن الاسد (۱۹) حکم بن العاص (۲۰) عدی بن حمراء په دوی کې ډیر دنبی کریم ﷺ همسایگان وو او ډیر مشران اومخوړ خلک وو اودنبی کریم ﷺ په دښمني کې ډیرمخ ته تللی وو شپه او ورځ به یې

ددې کار لپاره يوه کړۍ وه ابو جهل او بولهب او عقبه بن ابی معيط دادري تنه تر ټولو مشران وو (۱) دالله تعالی دا عادت شريف دی چې کله يوشئ پيدا کي نودهغه ضد او مقابل هم پيدا کوي لکه چې الله تعالی فرمايې: **وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ** (۴۱) آيت سورة الذاريات (ژباړه: موږ له هر شئ څخه دوه جوړه پيدا کړي دي ددې لپاره چې تاسو دالله تعالی پوره قدرت وپيژنئ).

لکه څنگه درنا په بدل کې تياره دي او د لوړ په بدل کې کښته دي دغه رنگه دخبره مقابل کې شر او د لارښوونې په مقابل کې لارورکي او د ملائکه ووبه مقابل کې شيطانان پيدا کړي دي د حق او باطل مقابلې روانه ده او خلک په خپله خوښه او اختيار سره يوه خوا مني، داسې نه دي چې څوک په منلو مجبور دي، که چيري يې يواځې حق او د هغه ملگري پيدا کړي وای او باطل يې ښي شتون نه درلودای نو خلک به د حق په قبلولو مجبوره وو او داکار د حکمت خلاف دی شريعت هيڅ کله دانه غواړي چې خلک په زوره اسلام راوړي لکه چې الله تعالی فرمايې: **وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا** (سورة يونس آيت ۹۹) ژباړه: که ستارب ښه غوښتلای نو د ځمکې ټولو خلکو به ايمان راوړی وو.

په همدې وجه الله ﷻ چې کله انبياء ﷺ پيدا کړل نو د دوی په مقابل کې يې شياطين الانس والجن هم پيدا کړه ددې لپاره چې دنيا د حق او باطل جگړه او د سمې لارې اوچپې لارې د جنگ او مقابلې په خپلو سترگو وويني او بيا په خپله خوښه او اختيار سره د حق او باطل څخه کوم لوری چې غواړي هغه ومني په دې آياتو کې و همدې مضمون ته اشاره دي **وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ** (سورة الانعام آيت ۱۱۲)

ژباړه: او دغه رنگه موږ د هر نبي ﷺ لپاره د ښمنان پيدا کړي دي څه شيطانان له انسانانو څخه دي او څه بيا له پيريانو څخه دي.

نولکه څنگه چې دهر فرعون دپاره يوموسی وی دغه رنگه دهر موسی لپاره يوفرعون هم خامخاوی، د منطقین منل سوی قانون دی وايې چې د قضيه عکس لازم او صادق وی.

د رکارخان مشق از کفر تا زير است: دوزخ کار را بسوزد گر بولهب باشد

ځکه موږ د نبي کریم ﷺ د خاصو دښمنانو لنډه پيژندنه د لوستونکو مخ ته وړاندې کوو،

لومړی سر ټيمبه او بد بخت دښمن ابو جهل بن هشام:

ابو جهل د نبي کریم ﷺ د امت فرعون دی ده د نبي کریم ﷺ په دښمنۍ کې ټول ژوند تير کي، د ابو جهل د دښمنۍ څه پيښي تيری سوی دی او څه په راتلونکي کې راځي د مرګ په وخت کې چې ده کوم پيغام پری ايښی دی دهغه تفصيل به انشاء الله دبدر د غزا په بيان کې

راسی له هغه څخه لوستونکو ته د ابو جهل د دښمنۍ پوره اندازه معلومېږي .
د ابو جهل اصل نوم ابو الحکم دی رسول الله ﷺ د ابو جهل لقب ورکي ، کما فی فتح الباری
باب ذکر النبی ﷺ من یقتل بیدر ..

ابو جهل به ویل زمانوم عزیز کریم دی یعنی عزت منداو مهربان مشر ، دده ددې وینا په
رد کې د آیت نازل سو :

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ (۲۲) طَعَامُ الْأَثِيمِ (۲۳) كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (۲۵) كَغَلْيِ الْحَبِيمِ (۲۶) خُذُوا فَاغْتُلُوا إِلَى
سَوَاءِ الْجَحِيمِ (۲۷) ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ (۲۸) ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (۲۹) سورة الدخان
یقینا به دزقوم درخته دمجرم خوراک وی دگرمو اوبو په څیر به په نس کې خوتېږي او
ملائکو ته به حکم وسی چې دی ونیسي او ددوړخ مینځ ته یې راوړي بیا ورته پرسرباندی
گرمی اوبه واچوي اوده ته وواياست چې وشکه دا عذاب یقینا ته عزیز او کریم وی)

دویم سختړین دښمن ابو لهب

د ابو لهب اصلی نوم عبدالعزی بن عبدالمطلب دی او ابو لهب یې کښه دی په خپلوی کې
د رسول الله ﷺ سکه اکادی په لومړي ځل چې کله رسول الله ﷺ قریش راټوله کړه او د الله
ﷺ پیغام یې ورته ورسوي نو تر ټولو مخکې ابو لهب د نبی کریم ﷺ تکذیب وکړ داسی
یې ورته وویل : تباک سائر الیوم هذا جمعتنا : الله تعالی دې تاهلاک کی ایا تا مړېد دی
لپاره راټول کړی یو .

له دې وروسته تبت ید ابا لهب سوره نازل سو ابو لهب د یرشتن وو کله چې دی د الله ﷺ
له عذاب وویرول سو نوده وویل که زما د وراره خبره حقه وه نو د قیامت په ورځ به مال
او اولاد په فدیة کې ورکړم اوله عذاب به ځان خلاص کړم نو الله ﷻ وفرمایل (مَا غَفَى عَنْهُ
مَالُهُ وَمَا كَسَبَ) دده ښځه ام جمیل ښت حرب یعنی د ابوسفیان بن حرب خور هم له نبی کریم
ﷺ سره سخته دښمنی درلوده د ښځې به یې په لار کې ورته اغزی اچول (تفسیر ابن کثیر
وروح المعانی) د ابن اسحق په روایت کې راغلی دی ، چې کله ام جمیل خبره سوه چې
زما و زما دمیره په اړه د اسورت نازل سوی دی نو یو کانی یې راواخیستی او د نبی کریم ﷺ
دویشتلو لپاره په منډه راغله نبی کریم ﷺ او ابو بکر صدیق ﷺ دواړه په مسجد حرام کې
ناست وو ام جمیل چې کله هلته ورسیده نو الله تعالی ددې پرسترگو داسی پرده واچوله
چې یواځې ابو بکر صدیق ﷺ یې لیدی نبی کریم ﷺ یې نه ولیدی ، ام جمیل له
ابو بکر صدیق ﷺ څخه پوښتنه وکوله چې ستا ملگری چیري دی زه خبره سوی یم چې دئ
زما بدي بیانوي په الله ﷻ قسم که هغه دلته وای نو په همدې کانی به می ویشتلې وای ،
او قسم په الله ﷻ زه ډیره لویه شاعره یم ، وروسته یې دا شعرو لوستي :

مُذَمَّنًا عَصَيْنَا: وَأَمْرُهُ أَكْبَنُا: وَوَيْلُنَا قَلِيلًا

مورد بدنا فرمانی و کوله ، اودده له حکم خخه موسر غرونه و کره ، اودده له دین سره موبغض و کوی ، دې له دیر دښمنی خخه و نبی کریم ﷺ ته دمحمد ﷺ پر خای مذموم و ویل دمحمد ﷺ معنی دی ستایل سوی اود مذموم معنی مذموم ، بد .

قریشو چی کله و نبی کریم ﷺ ته مذموم و ویل نوبی کریم ﷺ و فرمایل تاسو تعجب نه کوی چی الله تعالی ددوئ بدله ما و اول دوئ که هر خه بدر دوا یې خوزه ستایل سوی یم . (۱)

اوپه یوبل روایت کې راغلی دی : چی ابوبکر صدیق ﷺ چی کله ام جمیل ولیده چی د نبی کریم ﷺ و خواته راروانه ده نوابو بکر صدیق ﷺ و نبی کریم ﷺ ته و ویل یا رسول الله ﷺ ام جمیل مخامخ راروانه ده اوزه پرتا ویر پریم ؟ نبی کریم ﷺ و فرمایل (انها لن ترانی) داهیخ کله مانه سی لیدای . اود قرآن کریم خواتونه ولوستل (۲) (تفسیر ابن کثیر سورة تبت)

په مسند بزار کې له عبدالله بن عباس ﷺ په حسن سند روایت سوی دی چی کله ام جمیل ابوبکر صدیق ﷺ ته و ویل ته دده تصدیق کونکي یې کله چی ام جمیل ولاړه نوابو بکر ﷺ و ویل یا رسول الله ﷺ ام جمیل لکه چی ته ونه لیدلی نبی کریم ﷺ و فرمایل : دهغې تر تګه پوری زه یوی ملائکی پټ کړی وم (۳)

د بدر له پیښی اووه ورځی وروسته په ابولهب باندی یوه زهرناکه دانه ښکاره سوه چی په هغه دانی سره هلاک سو دکورنۍ خلکوله دې ویری چی دده ناروغی مور ته راونه رسیږی وده ته لاس هم نه وروړی ، تر درو ورځو پوری دده مړی پروت وو دشرم اوبدنامی له وجی یې خو حبشی مزدوران راوغوښتل هغوئ پورته کی او یوه کنده یې ورته وکیندله اوپه لرگو یې دابولهب مړی ور واچوی اوپه خاورو اوډبرو یې هغه کنده ډکه کړه ، دا دابولهب په دنیا کې ذلت اورسوا یې وه اود آخرت خو یې هیخ پوښتنه مه کوه (اجارنا الله من ذلک) دابولهب درې زامن وو عتبه ، معتب ، عتیبه ، لومړی دوه دمکی په فتح کې په اسلام مشرف سو او عتیبه هغه چی دابولهب په خبره یې د نبی کریم ﷺ لور طلاق کړی وه او وروسته یې په نبی کریم ﷺ پوری ټوکی او پسخند هم ووهی ، د نبی کریم ﷺ د ښیراله وجی هلاک سو ، دمکی دفتح په ورځ نبی کریم ﷺ عباس ﷺ ته و ویل ، ستاور یرونه عتبه او معتب چیری دی تاته خوبه وی لیدلی ، عباس ﷺ و ویل یا رسول الله ﷺ کیدای سی یو خای پټ سوی وی نبی کریم ﷺ ورته و فرمایل دوئ پیدا که اوماته یې راوله عباس ﷺ ددوئ په لټون پسې ولاړی اود عرفات په میدان کې یې پیدا کړل

(۱) سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۳۲

(۲) اما قال الله تبارک و تعالی : وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَجَعَلْنَا بُنْيَانَهُ وَيُحْيِي الْقُرْآنَ وَتَجْنِبُ الْقُرْآنَ بِالْأَجْرَةِ وَجَعَلْنَا مَسْجِدًا (سورة الاسراء)

(۳) فتح البلاء جلد ۱ / ۵۷/۵

اودنبی کریم ﷺ په خدمت کی یې حاضر کړل نبی کریم ﷺ د اسلام بلنه ورکړه دوی هم سمدستی اسلام ومنی اوله نبی کریم ﷺ سره یې په لاس بیعت وکړی نبی کریم ﷺ وفرمایل ، مادخپل اکادا دواړه زامن له الله تعالی غوښتی وو الله ﷻ دوی دواړه ماته را کړل .

درېم ناپوه دښمن امیه بن خلف الجمحي :

امیه بن خلف به نبی کریم ﷺ ته ښکاره ښکونځل کول اوناوړه خبری به یې ورته کولی اوکله چی به دده وڅنگ نه تیریدی نوپه سترگو به یې اشاری ورته کولی په دې هکله داآیت نازل شو :

وَيَلْ لَّيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (۱) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (۲) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (۳) كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَّةِ (۴) وَمَا أَزْوَاجُ مَا الْحُطَّةِ (۵) نَارُ اللَّهِ أَلْوَقَدَتْ (۶) الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأُفُقِ الْأَيْمَنِ (۷) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ (۸) فِي عَذَابٍ مُّتَدَدٍ (۹) (سورة الهمزة)

عذاب دی دهغه سړی لپاره چی په غیاب کې عیب تری او مخامخ بدوایې مال جمع کوی اوهغه په واروارشمیری آیاده داگمان دی چی دده مال به له ده سره تل وی هیش کله داسی نه دی خامخا به حطمه ورغورزی اوتنه یې خبرچی حطمه څه ته وایې حطمه داالله ﷻ هغه بل کړل سوی اور دی چی په زړوباندی بلیری رښتیا هم دااوبه په دوی باندی چاپیروی اودوی به داوړه اوږدو اوږدو ستونکی تړل کیږی .

امیه بن خلف دبدر په غزا کې دخیب ﷺ یا بلال ﷺ په لاس ووژل سو (۱)

څلورم دښمن اودنبی کریم ﷺ په لاس وژل سوی آبی بن خلف

ابی بن خلف هم دخپل وروامیه بن خلف پریله روان وو یوه ورځ یې یوزور هلوکي را اخیستی وو اونبی کریم ﷺ ته راغلی اوهغه هلوکي یې په لاس کې ومروړی اودهغه خاوره یې په هواکې وپاشله اونبی کریم ﷺ ته یې وو ویل آیا الله ﷻ به دادویم ځل راژوندی کوی؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل ، همداهلوکي اوستا هلوکي له میده کیدو وروسته به هم الله ﷻ راژوندی کوی اوتابه واورته اچوی ، په دې اړه داآیت نازل سو :

وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (۱) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (۲) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ (۳) أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۴) إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۵) فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدِئُ مَخْلُوقَاتِ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۶) (سورة يس)

ژباړه : اودوی زموږ دپاره یو مثال وړاندی کوی اوخپل زوکړه یې هیڅه کړی ده دوی وایې چی داژاره هلوکي به څوک راژوندی کوی ، ته ورته ووايه چاچی دااول ځل پیدا کړی دی هم هغه ذات به یې بیاراژوندی کوی اوهغه په ټول مخلوق خبردی هغه الله ﷻ چی له شنی درختی څخه یې اورپیدا کړی دی اوتاسوله هغې څخه اور بلوی آیا هغه الله ﷻ چی اسمان اوځمکه یې پیدا کړی دی په دې باندی قادر نه دی چی ددوی په څیر خلک دویم ځل پیدا کړی ولی نه دی هغه خولوی پیدا کونکی او عالم ذات دی دهغه شان دادی چی دکوم شی دپیدا کولو اراده چی وکوی هغه ته وایې شه ؛ نوهغه شی سمدستی پیداسی اوپاک دی هغه ذات چی دهغه په لاس کې دهرشی واک دی اوتاسو ټول به هغه ته بیرته ورځي ————— (۱) ابن هشام جلد ۱ صفحہ ۱۲۴

ابى بن خلف دا حدیث غزا کې رسول الله ﷺ په لاس ووژل سو تاریخ ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۶، ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۲۶ ذکر من قتل من المشرکین یواحد

پنځم د اسلام دستور لارښود ﷺ سختترین دښمن عقبه بن ابی معیط :

عقبه بن ابی معیط د ابی بن خلف نژدی ملگری و یوه ورځ عقبه ونبی کریم ﷺ ته راغلی او د نبی کریم ﷺ په مخکې کینستی د نبی کریم ﷺ خبری یې اوریدی ابی چی کله خبر سو نو سمدستی عقبه ته راغلی ورته وې ویل ای عقبه زه خبر سو ییم چی ته محمد ﷺ ورغلی وی او هغه ته نژدی ناست وی او دهغه خبری دې اوریدلی دی ، قسم په الله ﷻ ترڅو چی ته د محمد ﷺ پر مخ مبارک لاری تونه کی ترهغه وخت زه له تاسره نه خبری کوم او نه به ستاومخ ته گورم او ستاورنگ ته کتل پر ماحرام دی عقبه بدبخت هم سمدستی ولاړ سو او د نبی کریم ﷺ په مخ مبارک لاری توکی ، په دې اړه د آیت نازل سو : وَيَوْمَ يَعْصُ الْفَالِأُ عَمَّا يَدْعُهُ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۴) يَا وَيْلَتَا لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَهْلَانِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا (۳۱) وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (۳۰) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا (۳۱) سورة الفرقان

ژباړه : او هغه ورځ دریا دکړه چی ظالم انسان به د افسوز او پښیمانتیا څخه خپل لاس سره مښی او دابه وایې افسوس کاشکی ماله رسول الله ﷺ سره لاره یوه کړی وی او افسوس دی چی فلانی می خپل دوست نه وی جوړ کړی او دې بدبخت خوزه د الله ﷻ له لاری واپرو لم او شیطان دانسان بیلاری کونکي او رسول الله ﷺ ویل ای رب زما قوم خو قرآن پرېښود ی ای زمانې ته مه خفه کیره مادهرنې لپاره دغه رنگه مجرمان دښمنان پیدا کړی دی ، او ستارب دلارښوونی او مرستی لپاره کافی دی ..

عقبه ددې په غزا کې بندی سو او د صفر په نامه ځای ته چی فوخ ورسیدی سرځنی غوڅ سو (ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۷)

شپږم سختترین او بدبخت دښمن ولید بن مغیره :

ولید بن مغیره به دا ویل چی ډیره د تعجب خبره ده چی پر محمد ﷺ باندی وحی نازل سو ه زه او ابو مسعود د ثقیف پرېښودل سو سره له دې موږ دواړه دخپل قوم ډیر عزتمند او مشران یو زه د قریشو مشریم او ابو مسعود د ثقیف قبیلې مشردی ، په دې باره کې د آیت نازل سو : وَقَالُوا لَوْلَا لَوْلَا هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقُرَيْشِيِّينَ عَظِيمٍ (۳۱) أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَوَاقِعَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَصَرًا وَرَحْمَةً رَبِّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَيَجْعَلُونَ (۳۲) سورة الزخرف

ژباړه : دا کفار وایې چی دا قرآن دمکی او طائف څخه په لوی سړی باندی ولی نازل نه سو آیا دا خلک د الله ﷻ خاص رحمت نبوت دخپلی خوښی برابر ویشل غواړی موږ ددوی

د دنیا ژوند په خپله خوښه تقسیم کړی دی او په خپله خوښه مویو پرېل باندې لوړوالی ورکړی دی ددې لپاره چې یو او بل تابع کی او دا آخرت نعمت خود د دنیا تر نعمتو په ډیرو درجو غوره دی نو هر کله چې د دنیوی ژوند ویش ددوي په واک نه دی نو دا آخرت د نعمت ویش به څنګه ددوي په خوښه کیږي (ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۲۶)

یعنی د نبوت او رسالت ورکړه په پیسو او دواک او د دنیا په عزت او مرتبه سره نه دی ، یوه ورځ ولید بن مغیره او امیه بن خلف او ابو جهل او عتبیه او شبیهه درې یوه زامن او د قریشو نور مشران د اسلام په اړه د څوپوښتنو لپاره د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سول ، نبی کریم ﷺ ته د مسجد مؤذن چې په سترګو روڼو دودخه پوښتنی لپاره راغلی ، او دا خلک خود مکي مشران او سرداران و نبی کریم ﷺ په دې امید چې که دوی اسلام راوړي نو ددوی په وجه به په زرګونو خلک مسلمانان سی ، ځکه یې هغه رانده مؤذن ابن ام مکتوم ته توجه ونه کړه او دده په بیخایه پوښتنه د نبی کریم ﷺ پر مخ مبارک باندی څه دخفګان نښی ښکاره سوی ځکه مؤذن ته په کاروو چې دخبرو د پای ته رسیدو انتظار یې کړی وای مګر دا الله ﷻ رحمت په جوش کې راغلی اودا آیتونه نازل سو : عَبَسَ وَتَوَلَّى (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُزَكَّى (۳) أَوْ يَذْكُرُ فَنُفَعَهُ الْيَزْكِي (۴) أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى (۵) فَأَلْتَ لَهُ تَصَدَّى (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى (۸) وَهُوَ يُعْطَى (۹) فَأَلْتَ عَنْهُ كَلْفَى (۱۰) كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ (۱۱) فَمِنْ شَاءَ ذِكْرُهُ (۱۲) (سورة عبس)

ژباړه نبی کریم ﷺ د یوړانده په راتګ سره تندی تریو کی اومخ یې وګرزوی تاته څه معلومه دی کیدای سی داړوند ستا په ښوونه سره پاک او سپیڅلی سی او ستا په لار ښوو نه دته څه ګټه ورسپړی او کوم سړی چې بی پروایې وکړه هغه ته دې مخ وګرزوی سره له دی که هغه پاک نه سی پرتا باندی هیڅ الزام نسته او کوم سړی چې په دین کې ستا خواته په منډه راغلی اوله الله ﷻ ویریدی ته له هغه سره لا پروایې کوی ۲

ددې آیت له نازلیدو وروسته به د نبی کریم ﷺ دا حالت وو چې کله به عبد الله بن ام مکتوم ﷺ راغلی نو نبی کریم ﷺ به خپل پټو ورته خپورکی اودا به یې ورته فرمایل (مرحبا بن فيه عاتبنی ربی) ښه راغلی هغه سړی چې دده په اړه ماته رب خبرداری را کړی دی .

اووم د ابو جهل خاص دوست ابوقیس بن الفاکه :

ابوقیس هم نبی کریم ﷺ ته ډیر تکلیفونه رسولی دی د ابو جهل خاص دوست او مرستندو ی ابوقیس د بدر په جنگ کې حمزه ﷺ په لاس ووژل سو (ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲)

اټم سختترین دښمن نضر بن حارث :

نضر بن حارث د قریشو له مشرانو څخه دی د تجارت لپاره به فارس ته تللی او هلته به یې د عجمو د باجهانو قصی او تاریخ یادوی هغه به یې قریشو ته بیانول ، اودا به یې ویل چې

محمد ﷺ خوتا سوته دعاد او نمود قصی کوی خوزه بیا تاسوته درستم او اسفندیار او د فارس د پاچهانو قصی کوم ، خلکو ته به دا افسانی زړه را کښونکی معلومیدی (لکه د ن صبا ناو لونه) خلکو به دا قصی اوریدی او قرآن به یې نه اوریدی یو غزلچی مینځه هم واخیسته مینځی به خلکو ته غزلی ویلی کله چی به یې څوک ولیدی چی له اسلام سره مینه لری هغه ته به یې دغه مینځه ورو لیرله او ورته ویل به یې چی ودې سړی ته خوراک او شراب ورکړه او غزلی ورته وواياست وروسته به یې ورته ویل موږ چی څه درته وویل دا ښه ووکه هغه شی ښه دی کوم چی هغه ته محمد ﷺ بلنه ورکوی ، چی لمنځونه کوی او ورته نیسی او دا الله ﷻ د دښمنانو سرونه پری کوي په دې اړه دا آیتونه نازل سو :

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۳) وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّطَهُ بَعْدَ آيَاتِنَا إِلَيْمٍ (۴) سورة لقمان

بعض خلک د الله ﷻ څخه غافل کونکی خبری اخلي ددې دپاره چی خلک د الله ﷻ له لاری واړوی او دا الله ﷻ په آیاتو پوری وځان دی ددې خلکو لپاره رسوا کونکی عذاب دی او دوی ته چی کله زمور آیاتونه ولوستل سی نو د تکبر په وجه مخ واړوی لکه چی بیخی یې اوریدلی نه وی گواکی دوی په غوږو درانه دی په دردناک عذاب زیری ورکړه .

تنبیه : خوراک او څښاک او د ښځو غزلی اورول او په دې چل سره خپل مذهب ته دخلکو میلان د کافرانو پخواني تگلاره ده دوی په دې طریقه په ځانگړی ډول بیا نصاری بوخت دی او دوی له همدې لاری مسلمانان بیلاری کوی خو چاته چی الله ﷻ څه ناڅه عقل او پوهه ورکړی وی هغه ډیر ښه پوهیږی چی دا لار د خدای د عبادت کونکونه دی بلکې د شهوت پرستو دي ، (نعوذ بالله من ذلک) نضرین حارث د بدر په جنگ کی ونيول سو او د نبی کریم ﷺ په امر سره علی ﷺ د هغه سر پرکی (ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۷)

نهم بدبخت عاص بن وائل سهمی ؛

عاص بن وائل سهمی ، د عمرو بن العاص ﷺ پلاردی دی هم له هغه خلکو څخه دی چی د نبی کریم ﷺ پوری به یې مسخری او پسخندوهی ، د نبی کریم ﷺ چی څومره را من پیدا سو هغه ټول د نبی کریم ﷺ په ژوند کې وفات سو عاص بن وائل به ویل (ان محمداً ابتلا یعیش له ولد) محمد ﷺ ابتدی هیڅ هلک یې ژوندی نه پاته کیږی ، ابتر هغه حیوان ته وایې چی لکی یه پری سوی وی ، دکوم سړی چی نه مخ ته اونه وروسته دنوم یادولو څوک پاته سی نو گو یا هغه سړی لکی پرکړی سوی حیوان دی په دې باره کې دا آیت نازل سو إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳) سورة الکوثر ستاد بنمن ابتر دی .

ځکه د نبی کریم ﷺ دنوم مبارک یادیدونکي خلک په لکا وو نه بلکې په میلیار دو دی

تر هجرت یوه میاشت وروسته یو ځنور د عاص پښه وچپچله او هغه دومره وپرسیده چې داوښ د غاړې سره برابره سوه اوله دې سره د عاص ژوند هم پای ته ورسیدی (۱)

لسم او یوولسم د اسلام سخت دښمنان نبیه او منبه د حجاج زامن؛

نبیه او منبه هم د نبی کریم ﷺ سخت دښمنان وو، دوی چې به کله نبی کریم ﷺ ولیدي نو دابه یې ویل چې الله تعالی له ده پرته د پیغمبري دپاره بل څوک نه کي پیداچی دی یې راولیږی، دوی دواړه په بدر کې ووژل سو (۲)

دولسم سختړین غماز اسود بن مطلب؛

اسود بن مطلب او دده ملگرو چې به کله رسول الله ﷺ او صحابه کرام ﷺ ولیدل نو سترگی به یې سره وهلی او ویل به یې چې دا هغه خلک دی چې د ځمکې پر مخ به پاچهان کیږی او د قیصر او کسری په خزانو به واکمن وی دابه یې ویل شپیلکی او چکچکی به یې کولی رسول الله ﷺ بنیروا ورته وکړه، چې ای الله ﷻ اسود پوندکی (چې په سترگو و هلو قادر نه وی) او دده زوی هلاک کی اسود خو سمدستی پوندسو اوزوی یې د بدر په غزا کې ووژل سو قریشو چې کله دا حد جنگ تیاری کوی اسود هغه وخت ناروغ و خلک یې د نبی کریم ﷺ د مقابلې دپاره راپورته کول خود جنگ تر راتلو مخکې مړ سو (۳)

دریالسم د مسلمانانو دښمن اسود بن عبد یغوث؛

اسود بن عبد یغوث د رسول الله ﷺ د ماما زوی دی، دده د نسب لړۍ داسی دی، اسود بن عبد یغوث بن وهب بن مناف بن زهره،

نوموړی هم د نبی کریم ﷺ له سختو دښمنانو څخه وو کله چې به یې فقیران مسلمانان ولیدل نو ده به ویل، دغه خلک به د ځمکې پر مخ پاچهان کیږی، د کسری دپاچهی وارثان به وی، کله چې به یې نبی کریم ﷺ ولیدي ده به ویل نن خوبه له آسمان څه نوی خبر نه وی راغلی او داسی نورې ډیری بی معنی خبرې به یې کولی (۴)

څورلسم د اسلام دستر رهبر دښمن حارث بن قیس سهمی؛

نوموړی ته حارث بن عیطله هم ویل کیده عیطله یې د مور نوم دی، قیس یې دپلار نوم دی حارث هم له هغه خلکو څخه دی چې په نبی کریم ﷺ او صحابه ﷺ پورې به ټوقی او مسخری کولی ده به ویل چې محمد ﷺ خپل ملگری په دې خطا ایستلی دی چې له مرگه وروسته ژوندسته ده به قسم اخیستی ویل به یې (وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا اللَّهُ) (۲۲) سورة الجاثیه

مورنه هلاکوی مگر زمانه مو هلاکوی .

(۱) ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۶

(۲) ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۶

(۳) ابن اثیر جلد ۲ صفحه ۲۷

(۴) ابن کثیر جلد ۲ صفحه ۲۶

کله چی ددوئ پسخندونه او توقي ترحدتيري سوي نو د نبي کريم ﷺ دستلي لپاره دا آيتونه نازل سو: **فَاصْبِرْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاصْبِرْ عَنِ الْمُنْكَرِ** (۱۳) **إِنَّا كَفَيْتَكَ الْمُسْتَهِزِينَ** (۹۵) سورة الحجر د کوم شي حکم چی تاته درکړل سوي دی هغه ښکاره بيان کړه اوله ددوئ څخه مخ وړه او کوم خلک چی په تاپوري توقي کوي او پسخندوهی دهغوئ لپاره موږ کافي يو .. تر ټولو زيات مسخري او توقي کونکي دا پنځه کسان وو ، (۱) اسود بن عديغوث (۲) وليد بن مغيره (۳) اسود بن عبدالمطلب (۴) عاص بن وائل (۵) حارث بن قيس -

يوه ورځ (۱) نبي کريم ﷺ د بيت الله شريف طواف کوي جبرئيل عليه السلام راغلی نبي کريم ﷺ جبرئيل عليه السلام ته ددوئ دتوقواو مسخرو شکايت وکړ په همدې وخت کې وليد مخامخ راغلی ، نبي کريم ﷺ و جبرئيل عليه السلام ته وويل دا وليد دی ، جبرئيل عليه السلام د وليد شا ته اشاره وکړه ، نبي کريم ﷺ پوښتنه وکوله ، دا دې څه وکول ، جبرئيل عليه السلام وويل ستا د وليد څخه کفايت وسو ، ترده وروسته اسود بن مطلب تيرسو ، نبي کريم ﷺ وفرمايل : دا اسود بن مطلب دی ، جبرئيل عليه السلام يې سترگو ته اشاره وکړه ، نبي کريم ﷺ پوښتنه وکوله ، اې جبرئيل عليه السلام دا څه معنی ؟ جبرئيل عليه السلام وويل ستا د اسود بن مطلب څخه ساتنه وسوه وروسته اسود بن عديغوث ددوئ خواته تيرسو جبرئيل عليه السلام دهغه وسرته اشاره وکړه اود مخکې په څير يې ځواب ورکړ وروسته حارث تيرسو جبرئيل عليه السلام دهغه ونس ته اشاره وکړه او وې فرمايل ستاله ده څخه ساتنه وسوه ، ترده وروسته عاص بن وائل ددوئ و څنگ ته تيرسو جبرئيل عليه السلام دهغه وپښوته اشاره وکړه او وې ويل ستاله ده څخه ساتنه وسوه ، **د وليد قصه** : وليد يو ځل دخزاعه قبيلې په يوسړې باندې تيرسو هغه غشي جوړول ناڅاپه په يو غشي باندې د وليد پښه ولگيده چی په هغه سره لږ نرم ټپ پيدا سو جبرئيل عليه السلام وهغه زخم ته اشاره کړې وه د وليد زخم وشوړيدی اود همدې زخم له کبله مړ سو ، **دا سود بن عبدالمطلب قصه** اسود تريوه اغزي لرونکي ونه لاندي ناست وو خپلو زامنو ته يې ناري پيل کړې چی اې زما زامنو زما په سترگو څوک اغزي ننباسی زامنو يې وويل موږ ته خو څوک نه ښکار يږي په همدې خبرو کې پوند سو ، **دا سود بن عديغوث قصه** جبرئيل عليه السلام دده وسرته اشاره کړې وه دده په ټول سر کې دانې راوختلې او په همدې تکليف کې مړ سو ، **د حارث** ، په نس کې ناڅاپه داسی ناجوړی پيدا سو چی ترخوله يې غول راووتل (۲) او په همدې سبب مړ سو ، **د عاص بن وائل قصه** : پر خړه سپوږو و طائف

(۱) داروايت روح المعاني جلد ۱۴ ص ۱۸۸ کې راغلی دی مگر د بيت الله شريف د طواف قصه دا بن اسحق له روايت څخه اخيستل سوي دی چی هغه حافظ ابن کثير په خپل تفسير کې د ذکر سوي آيت لاندي نقل کړی ده (

(۲) لکه د طوسي په هکله چی د مشهوره سوي چی په آخر کې يې ترخوله گنگی راووتل په دې اړه علامه شيرازی فرمايلي دي (که اېن آيدست که د آخر تجريد خورده نه)

ته روان وو په لاره کې له خړه وغورزیدي او په یوه اغزی لرونکي بوټي باندې وموښتي او دهغه بوټي یو اغزی دده په پښه ننوتی ددې کوچنی اغزی زخم دومره ډیر سو چی دهغه اغزی له کبله مړ سو (۱) (اخرجه الطبرانی فی الاوسط والبیہقی وابونعیم کلاهما فی الدلائل وابن مردويه بسند حسن)
درنولوستونکو ددې پیښو اندازه تاسوپه خپله وکوی چی داسلام په خپراوي اودعوت کې له زوره کااخیستل سوی دی اوکه داسلام په مخنیوی او ورانولوکې له زورواظلم او تیری څخه کاراخیستل سوی دی

د مسلمانانو تکلیفونه اوستونزی :

(بَاطِنُهُ فِيهِ رَحْمَةٌ وَكَأْهَرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ)

څومره چی اسلام پرمختګ کوی اومسلمانان زیاتیدل هغومره دمکی مشرکینو غصه اوغضب زیاتیدی دکومو مسلمانانوچی مرستندوی اوساتونکی وو په هغوی باندی د مکی دکافرانو ډیر وس نه رسیدی مګر هغه مسلمانان چی بیچاره اوبی مرستندویه وهغه دمکی دقریشودظلم اوتیری دامتحن تخته جوړه سو څوک به یې وهل اوڅوک به یې په کوچنیو اتوروخونوکې بندیانول اوس موږ څوپیښي لیکوچی په دې سره دمکی دمشرکینو ظلم اوتیری اودصحابه کرام ؓ دصبر اوزغم ښه اندازه کیږی .

(امام المؤمنین بالصلاة والفلاح سيدنا ومولانا بلال بن ابي رباح (۲) رضی الله عنه)

بلال ؓ حبشی النسل دی دامیه بن خلف مړی وو ، کله چی به ښه ټکنده غرمه سوه اوګر می به ډیره سوه اوکانی به داوپه شان تاوده سوامیه به مریانوته امر وکی چی بلال ؓ په ګرموکانوبادی کیږدی اوپرسینه یوه غټه ډبره ورکښیږدی ددې دپاره چی ونه ښوری اویایه یې ورته ویل ته په دې حالت مرګ غواړی اوکه خلاصون غواړی نودمحمد ﷺ څخه انکاروکوه دلالت اوعزی عبادت شروع که ؟ مګر حضرت بلال ؓ به په همدغه حالت کې د اَخَذْ اَخَذْ آوازپرېبه جاری وو

موحدچرپایی ریزی زوش بمین فولاد هندی نمی بر سرش امید دهر است باشد زکس بمین است بنیاد توحید و بس
کله به یې دغواپې په څرمن کې ویسچي اوکله به یې داوسپنی زغره ورواغوسته پرسپړیو به یې کښینیو په دې تکلیفو اوسختیو کې به هم دبلال ؓ ترخوله داَخَذْ اَخَذْ وتی (۳)
امیه بن خلف چی کله دبلال ؓ عزم اواراده ولیدله چی په ده کې هیڅ تزلزل نه راځی په غاړه کې رسی ورواچوله اوهلکانوته یې په لاس ورکی چی په ټول ښار کې یې وګرزیو

(۱) داروایت خصائص کبری جلد ۱ صفحہ ۱۴۶ کی دی اوتفسیرابن کثیر سورة الحجر جلد ۵ صفحہ ۳۲۶ طبع قدیم کې ذکر سوی دی مګر دسندتحسین یې نه دی ذکر هغه یواځی په روح المعانی کې ذکر دی جلد ۱۴ صفحہ ۷۸) (منه عفی عنه)

(۲) رباح دبلال ؓ دیلارنوم دی اودمورنوم یې حمامه دی)

(۳) سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحہ ۳۰۲)

مگر دبلال ؓ له ژبې مبارکې به دا خد اُخد اوزراتلی (۱) وقال الحاكم صحيح الاسناد ولم يخرجاه واقره الذهبي (۲) دخپل عادت برابر به بلال ؓ دهمدې ظلم او تيری دامتحن تخته جوړیده يوه ورځ ابوبکر صديق ؓ دده وڅنگ ته تير سو دا حالت يې وليدی نوزړه يې پر وسوځيدی واميه ته يې وويل (الاتق الله في هذا المسكين حتى متى انت) آياته ددې مسکين په حق کې له الله ﷻ نه ويريری آخر ظلم او تيری خو به تر يوی اندازی پوری وو . اميه وويل دا خوتا سويلاری کړی دی اوس به يې هم تاسوله عذاب ژغوری، ابوبکر صديق ؓ وويل سمه دی زما سره يومړی دی چی ډير غښتلی هم دی اوستا سوبه دين باندی ډير ټينگ ولاړی دی هغه واخله او په بدل کې بلال ؓ ماته راکړه ، اميه وويل ما قبول کی ابوبکر ؓ له اميه څخه بلال ؓ واخيستی اوازاد يې کی (۳) احسن الداعين الى الله الكبير المتعال سيدنا ومولانا بلال ؓ الحبشي ملا مبارکه دمشركينو دظلم او تيری له کبله داغل سوی وه کله چی به بلال ؓ شابنکاره که نو داغونه اونښی به له ورايه معلومیدی

عمار بن ياسر رضی الله عنه :

عمار بن ياسر ؓ په اصل کې قحطانی عرب دی دده پلاریاسر ؓ دخپل ورک وروږ په لټون کې مکې مکرمې ته راغلی اوده وروڼه حارث اوما لک ورسره وو حارث اوما لک خویمن ته ولاړل اویاسر ؓ په مکه کې پاته سوله ابو حذیفه مخزومی سره يې دوستی وسوله ابو حذیفه خپله مینه سمیه بن خیاط ده ته په نکاح ورکړه له هغې څخه عمار ؓ پیدا سو اوعمار ؓ دا ابو حذیفه تر مړینې پوری ورسره اوسیدی کله چی الله ﷻ داسلام ظهور وکی ، یاسر ؓ اوسمیه ؓ اوعمار ؓ اوده وروږ عبدالله بن یاسر ؓ ټول په اسلام مشرف سو د عمار ؓ یویل وروهم وو چی په عمر کې تر عمار ؓ مشروو (۴) حریث بن یاسر نو میدی دجاهلیت په وخت کې دبنی الدلائل په لاس ووژل سو ، په مکه کې دعمار بن یاسر ؓ هیڅ خپلوان اوقربیان نه وو چی ددوی ساتنه يې کړی وای په دې وجه قريشو ددوی ته ډیر سخت سخت تکلیفون ورکول ، په ټکنده غرمه کې به يې په گرمه ځمکه واچول اودومره به يې ووهل چی بیهوشه به سو ، کله به يې په ابوبو کې غوږه کول، او کله به يې په انکار باندی ودروی په دې حالت کې چی به کله نښی کریم ﷺ پر حضرت عمار ؓ باندی تیریدی نو په سرباندی به يې لاس رتیرکی اودابه يې ورته ویل : يٰاَنَّا كُوْنُ بَزْدًا وَسَلَامًا عَلَى عَمَارَ كَمَا كُنْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ) اې اوره ته په عمار باندی داسی یخ اوسالم

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۲۶-۲۷

(۲) مستدرک جلد ۳ صفحه ۲۹۴

(۳) سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه

(۴) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۱۷۶

سه لکه څنگه چې په حضرت ابراهيم عليه السلام باندې يخ اوسالم سوى وى .
 كله چې به نبى كريم ﷺ د حضرت عمار عليه السلام او دده د پلار ياسر عليه السلام او دده د مور سميه عليه السلام حالت وليدى نو ورته فرمايل به يې اې آل ياسر ﷺ صبر كوي : كله به يې ورته فرمايل ، اې الله ﷻ ته آل ياسر ته بخښنه وكوي ، او كله به يې فرمايل ، تاسو ته دې زيرى وى جنت له تاسو سره مينه لري (طبقات ابن سعد قسم اول او استيعاب لابن عبد البر ته دده عمار عليه السلام)
 د على كرم الله وجهه څخه روايت دى چې مادر رسول الله ﷺ څخه واوريدل چې فرمايل يې عمار عليه السلام له سره تر پښو پورې د ايمان له نوره ډك دى .

دا حديث په جامع ترمذى او سنن ابن ماجه (۱) كې راغلى دى په حسن سند سره او بزار هم له عائشه صديقه عليها السلام څخه روايت كړى دى او اسناد يې هم صحيح دى او داروايت نسائي هم نقل كړى دى او اسناد يې هم صحيح دى (۲) باب مناقب عمار عليه السلام)

عمار عليه السلام يوه ورځ قميص وكيښ نو په شامبار كې يې تور داغونه ښكاره سو خلكو پوښتنه ځنې وكړه چې دا ولې ؟ عمار عليه السلام په ځواب كې ورته ويل ، چې دمكې قريشويه زه په گرمو ډبرو باندې واچولم دا داغونه دهغه وخت دى (۳) او دا ظلم يې دده له پلار مبارك ياسر عليه السلام او دده له مور مباركې سميه عليها السلام سره هم كړى وو ، مجاهد فرمايلى دى ، تر ټولو مخكې شپږ كسانو د اسلام اعلان كړى دى رسول الله ﷺ ابو بكر صديق عليه السلام بلال عليه السلام خباب عليه السلام صهيب عليه السلام عمار عليه السلام د كورنۍ د عزت په وجه په رسول الله ﷺ او ابو بكر صديق عليه السلام باندې د مكې مشر كينو پوره وس نه رسيدى ، خوبلال عليه السلام او خباب عليه السلام او صهيب عليه السلام او عمار عليه السلام او سميه عليها السلام د قريشو د ظلم او تيرى د امتحان تخته جوړه سوى وه په ټكنده غرمه كې به يې وهمدې صحابه كرام ته دا وسپنى زغرى واغوستلى او پر گرمه ځمكه به يې ودرول

يوه ورځ ابو جهل خبيث راغلى او سميه عليها السلام يې په شرمگاه كې په برچه ووهله چې په هغې برچې سره شهيده سوه . اخرجه ابو بكر بن ابى شيه عن مجاهد وهو مرسل صحيح السند (۴) ترجمه سميه عليها السلام لومړي شهيده په اسلام كې سميه رضی الله تعالى عنها دى ، چې ډيره زړه اضعيفه وه ابو جهل خبيث چې كله د بدر په غزا كې ووژل سو رسول الله ﷺ عمار عليه السلام ته و فرمايل : قتل الله قاتل امك الله تعالى ستا د مور مباركې قاتل هلاك اوتباه كى

د عمار عليه السلام پلار ياسر عليه السلام په هغو سختو او تكليفو كې د سميه عليها السلام تر شهادت مخكې وفات سو (۵)

(۱) الاصابه جلد ۲ صفحه ۱۲

(۲) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۷۲

(۳) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۷۷

(۴) الاصابه جلد ۴ صفحه ۳۳۵

(۵) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۷

صہیب بن سنان رضی اللہ عنہ :

صہیبؓ اصلاً دموصل دشاوخوا اوسیدونکی وو دده پلار اوکا دکسری لخوا داہله
 حاکمان وو یوہ ورخ رومیانو دموصل پراطرافوباندی بریدوکر صہیبؓ ہغہ وخت دلبر
 عمر ماشوم وو رومیانو پہ لوٹ مارکے بندی کی اولہ خان سرہ یی بوتلی نوموری ہم
 ہلتہ پہ روم کے خوان سو پہ دے وجہ دصہیبؓ رومی پہ نامہ سرہ مشہور سو، پہ بنی
 کلیب کے یوسری لہ رومیانورانیوی مکے تہ یی راوستی پہ مکہ کے عبداللہ بن جدعان
 خنی رانیوی اوزادی کی، کله چی رسول اللہ ﷺ داسلام دعوت پیل کی نو صہیبؓ او
 عمارؓ دواہہ پریوہ خای پہ دار ارقم کے پہ اسلام مشرف سو، دعمارؓ پہ خیر دمکی
 مشرکینو صہیبؓ تہ ہم رنگارنگ تکلیفونہ ورسول، کله چی یی ہجرت ارادہ وکولہ
 نودمکی قریشور تہ وویل کہ تہ تول مال اوسامان پہ مکہ کے پریپردی نوہجرت کولای
 سی کہ نی نہ دے پریپردو، صہیبؓ ورسرہ ومنلہ، دنیا یی پرینبودہ اوہجرت یی وکی
 مدینی منوری تہ ورسیدی، اودنبی کریم ﷺ پہ خدمت کے حاضر سواوتولہ قصہ یی
 ور تہ بیان کرہ نبی کریم ﷺ وفرمایل (ربیع الصبیح) صہیبؓ پہ دے سودا کے دیرہ بنہ گتہ
 وکرہ، چی دنیا یی پرینبودہ او آخرت یی غورہ کی اواللہ تعالیٰ پہ دے ارہ دآیت نازل کی
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْغَاةٍ وَاللّٰهُ زَكُوٌّ بِالْعَبَادِ (آیت سورۃ البقرۃ)
 ژبارہ : یوشمیر خلک داسی ہم ستہ چی خپل خان پلوری یواخی داللہ ﷻ درضالپارہ
 اواللہ تعالیٰ پہ خپلو بندگانوباندی دیر مہربان دی .

اوپہ یوبل روایت کے راغلی دی چی نبی کریم ﷺ وفرمایل (ربیع صہیب ربیع صہیب)

صہیبؓ دیرہ بنہ گتہ وکولہ صہیبؓ دیرہ بنہ گتہ وکولہ

دعمر بن حکمؓ خخہ روایت دی چی دمکی مشرکینو بہ صہیبؓ او عمارؓ او ابو فائدہ
 ؓ او عامر بن فہیرؓ دومرہ وھل دبول چی بیھو بنہ بہ سو

اودیھو بنی پہ حالت کے بہ داسی ووچی پہ دے خبر ہم نہ وو چی زمورلہ ژبوخہ وزی پہ
 دے ہکلہ دآیت نازل سو :

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ (سورۃ النحل)
 ژبارہ : ربنتیا ستارب ﷻ دھغہ خلکو لپارہ چی لہ رنگارنگ ستونزو وروستہ یی ہجرت
 وکی اویا یی جہاد وکی اوصبری وکی لہ دے تکلیفونہ وروستہ ستارب ددوئ بخبنونکی
 اوپہ دوئ باندی مہربانی کونکی دی، دآیتونہ ددغہ صحابہ کراموؓ پہ بارہ کے نازل
 سوی دی (۱)

ځباب بن الارت رضي الله عنه

ځباب بن الارت ؓ له لومړنيو مسلمانانو څخه دی ، ويل سوی دی چی شپږم مسلمان دی ، ودارقم ته د مسلمانانو تر ټولو مخکې په اسلام مشرف سو ، دام انمار مړی وو کله چی ده اسلام قبول کی نوام انمار ډیر تکلیفونه ورکړه ، اصابه جلد ۱ صفحه ۴۱۶)

یوه ورځ ځباب ؓ له عمر فاروق ؓ سره یوځای سو عمر فاروق ؓ ځباب ؓ پر خپل ځای کښینی او دایې وفرمایل : ددې بستری دناستی ترتایل څوک حق دارنسته ځکه په هغو تکلیفو او غموکې ستا مرستندوی او ملگری هیڅوک نه وو دبلال ؓ خودمکی یو شمیر مشرکین خواخوږی وو مگر ستا هیڅ خواخوږی نه وو

ځباب ؓ وایې : یوه ورځ دمکی مشرکینو زه په گرم انکار باندی کښنودم او یوسړی زما پرسینه پښه کښنوده ددې دپاره چی زه هیڅ ونه بنورم ، کله چی ده قميص پورته کی په شامبار که باندی یې ټپونه او داغونه ښکاریدل (۱)

ځباب بن الارت ؓ فرمایې : زه د جاهلیت په وخت کې آهنگرېښ وم توری می جوړولی یوه ورځ می عاص بن وائل ته توره جوړه که کله چی د قیمت دغوښتنی لپاره ورغلم نو عاص بن وائل ویل چی زه تاته یوه پیسه هم نه درکوم ترڅو چی ته له محمد ﷺ څخه انکار ونه وکوی ،

عاص وویل آیازه به له مرگ وروسته بیا ژوندی کیږم ، ځباب ؓ وفرمایل ، هو ، عاص وویل کله چی الله ﷻ ما مړکی اویامی دویم ځل ژوندی کی اودغه رنگه مال او اولاد زما سره وی نو په هغه وخت کې راسه ستا قرض به درکړم ، په دې هکله دا آیتونه نازل سو :

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا (۷۷) أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (۷۸) كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا (۷۹) وَنَرَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا (۸۰) (سورة مريم)

ژباړه : آیاتاداسی سړی لیدلی دی چی زموږ له آیاتوانکار کوی اودئ وایې چی په آخرت کې به ماته مال او اولاد راکړل سی آیادی په غیبو خبردی ، او که یې له الله ﷻ څخه کومه ژمنه اخیستی ده ، هیڅکله داسی نه دی ، بلکې غلط وایې ، څه خبره چی کوی موږ هغه لیکو ، ددې لپاره چی د قیامت په ورځ پرده باندی دلیل ودریږی اودده عذاب زیاته وو او کوم مال او اولاد چی دئ یادوی ددې ټولو موږ وارثان یو اودئ به د مال او اولاد څخه خالی لاس موږ ته راځی .

أَبُو فَكِيهَه جُهَنِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

دنومړی اصلی نوم یسار ؓ دی او ابو فکیهه یې کنیه دی کنیه یې ډیره مشهوره دی دصفوان بن امیه مړی وو ، امیه بن خلف به کله دده په پښو کې پری وتړی راکش به یې او (۱) طبقات ابن سعد جلد ۳ صفحه ۱۶۱

کله به یې داوسپنی په زولنووتری په گرمه څمکه به یې پری ایستی او په غلا به یې غټه ډبره ورکېښوده ترڅوچی به دئ مبارک بیهوښه سو او کله به یې دده غاړه خفه کړه یوه ورځ امیه بن خلف په گرمه څمکه باندې پری ایستی غاړه یه ورخفه کړه په همدې وخت کې دامیه بن خلف ورور ابی بن خلف هم راغلی ، ابی بن خلف ورته وویل دده غاړه ښه په زور خفه که په داسی زور یې خفه که چی خلک داگمان وکوی چی ساه یې ووتله دا دابی بن خلف مهربانی وه خوناڅاپه ابوبکر صدیق ؓ راغلی او ابوفکیه یې په پیسوځنی رانیوی او آزادی یې کی (۱)

زئیره رضی الله تعالی عنها :

زئیره رضی الله تعالی عنها داسلام له لومړنیو مسلمانانو ښځو څخه ده ، د عمر فاروق ؓ مینځه وه ، عمر ؓ به داسی وهله چی پرستری به سو ، ابوجهل به هم ډیر ظلم پرکوی ابوجهل اودمکی نورومشرانوچی به کله زئیره ؓ ولیدله ویل به یې که اسلام ډیرگټور اوبښه وای نو زئیره ؓ به رومورڅخه څنگه مخکې کیدله . الله تعالی په دې هکله دآیت نازل کي : { وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُوا إِلَيْهِ وَإِذْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ لَمَّا نَازَلَ كَرِهْتُمُوهُ } (الأحقاف : آیات)

ژباړه : ویل به هغه کسانوچی کافران دی هغه کسانوته چی مسلمانان دی که چیری اسلام ښه شی وای نو دې خلکو به ترمورمخکې والی نه وو کړی اودې ته نه گوري که دوی دخپوروای نو دوی به ولی له رښتیني دین څخه مخ اړوی اوله حق څخه به شاته پاته کیدل .. اودوی ودې ته هم نه گوري چی هروخت دوی دانبیاء ؑ له لارښوونی مخ اړولی دی اودغریبانوزړونه خوددنیا له مینې او واک اودمال له مینې پاک اوصفادی دالله ﷻ دانبیاء ؑ دښوونی قبول هیڅ کله دحق دباطل کیدو دلیل نه دی بلکې دادسوال کونکو دښکاره بدبختی اولویی اوغرور اوتکبر ښکاره دلیل دی ، بیوزله اوغر بیان دحق دقبولوپه وجه له کښته ځنی لوړپورته کیږی اوامیران اومشران له حق څخه دمخ اړونی په وجه دهبښیارانوپه نظررسوا اودلیل کیږی اولاندی راغورزی او که امیرد حق په قبولوکې شاته نه سی لکه ابوبکر صدیق ؓ او عثمان غنی ؓ او عبدالرحمن بن عوف ؓ نودهغوی په عزت اومرتبه کې نورلوړوالی راځی .

زئیره ؓ په دې تکلیفواوغموکې په سترگوړنده سوه دمکی مشرکینوبه ویل چی لات اوغزی دارنده که ، زئیره ؓ به دمکی دمشرکینوبه ځواب کې ویل چی لات اوغزی خو په دې هم نه دی خبر چی څوک زمورعبادت کوی داڅویواځی دالله ﷻ له لوری دی الله ﷻ

کہ وغواہی نویرتہ بہ زہ روغہ جوہ سم ، دالہ ﷺ دقدرت تہ گورہ چی پہ ہمدغہ شپہ سہار باندی روغہ جوہ سہ اوسترگوپی دیدشروع کی ، دمکی مشرکینوبہ ویل وگوری محمد ﷺ خنگہ جادوکری دی زنیہہ ﷺ بیرتہ روغہ سہ ، ابوبکر صدیق ﷺ زنیہہ ﷺ پہ پیسورانیولہ اوازادہ یی کہ

ابوبکر صدیق ﷺ مریان اومینخی رانیول اوازادول بہ یی اودمظلومانوفسونہ بہ یی دظالمانولہ منگولورغورل لکہ بلال ﷺ ابو فکیہہ ﷺ عامربن فہیرہ ﷺ زنیہہ ﷺ نہدیہ ﷺ اودنہدیہ لور ﷺ اولیینہ ﷺ اوام عبس ﷺ داتول ابوبکر صدیق ﷺ آزاد کپل (۱)

دابوبکر صدیق ﷺ پلار ابوقحافہ تردغہ وختہ لاپہ اسلام نہ وو مشرف سوی ابوقحافہ یوہ ورخ ابوبکر صدیق ﷺ تہ وویل زہ تاوینم چی کمزوری مریان چان کوی اوہغہ رانیسی اوازادہ وی یی کہ غبنتلی خوانان رانیسی اوزادیی کی نوستاپہ کاربہ راسی ابوبکر صدیق ﷺ ورتہ ویل دخہ لپارہ چی زہ دوی آزادوم ہغہ غرض زمایہ زہہ کپ دی پہ دی ہکلہ دآیت نازل سو :

فَأَمَّا مَنْ أَقْضَىٰ أَثَقْلَ وَإِثْقَىٰ (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ (۸) وَكَذَّبَ بِأَلْحُسْنَىٰ (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ (۱۰) وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ (۱۱) إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ (۱۲) وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ (۱۳) فَأَلْزَمْنَا لُكُلَ نَارٍ أَكْثَلَىٰ (۱۴) لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ (۱۵) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۶) وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ (۱۸) وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ (۱۹) إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ (۲۰) وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ (۲۱) (سورۃ الليل)

ژبارہ : ہغہ چاچی دالہ ﷺ پہ لارہ کپ خرچ وکړ اوداللہ ﷺ خخہ وویریدی اودبنی خبری (یعنی دین اسلام) تصدیق یی وکی ، نوموړیہ ہغہ تہ دجنت داعمالوتوفیق ورکړو اوہغہ چاچی بخل وکی اوخان یی بی پرواکی اوبنہ دین یی دروغجن وگنی ددہ لپارہ بہ بد عملونہ آسانہ کړو اودمرگ پہ وخت کپ بہ دہ تہ مال اودولت ہیخ گتہ ونہ رسوی اوسمہ لارزموړیہ واک کی دی اوہم موږددنیاواوآخرت مالکان یو ، وروستہ زہ تاسولہ لمبی وھونکی اورخخہ ویروم پہ دپ کی بہ دتل دپارہ ہغہ سہری داخلیری چی ترټولوزیات بدبخت وی اوحق دین تہ یی دروغ وویل اودہغہ خخہ یی مخ واراوی اوددی اورخخہ بہ ہغہ سہری بیخی خوندی وی چی ترټولوډیر پرهیزگارہ دی اوخپل مال دپاکوالی دپارہ دالہ ﷺ پہ لارہ کی ورکوی ، ددہ پردمہ دھیچابدلہ نستہ چی دہغہ بدلہ ورکی ، یواخی دالہ ﷺ رضاوخوشالی یی مقصوددی دپ سہری تہ بہ موږداسی نعمتونہ ورکړوچی دہغہ پہ لیدوسرہ بہ خامخا دی راضی اوخوشالہ سی

اخرجه الحاكم عن عبد الله بن زبير، زرقاني جلد ۱ صفة ۲۶۹) عيون الاثر جلد ۱ صفة ۱۱۱) البدايه والنهايه جلد ۳ صفة ۵۰
دآيتونہ پہ اجماع دامت سرہ دابوبکر صدیق ﷺ پہ شان کپ نازل سوی دی او پہ دپ آيت (۱) زرقاني جلد ۱ صفة ۲۶۹)

کے ابو بکر صدیق ؓ تہ اتقی ویل سوی دی یعنی تر تہولو ڊیر پرهیز گارہ اوسر تہولو ڊیر ویریدونکی لہ اللہ ﷻ خخہ) اوپہ سورة حجرات کے اللہ ﷻ فرمایلی دی (إِنَّ أَوْلَىٰكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاتُمْ (۱۳) آیت سورة الحجرات یقیناً پہ تاسو کی تر تہولو ڊیر دالہ اللہ ﷻ پہ نزد عزتمند ہفہ سہی دی چی ہفہ پہ تاسو کے تر تہولو ڊیر پرهیز گارہ اودالہ ﷻ خخہ ویریدونکی وی .
لہ دے خخہ معلومہ سوہ چی دالہ ﷻ پہ نزد ترنبی کریم ﷺ وروستہ غورہ بندہ اوبہترین ہستی حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی ،

اودنبی کریم ﷺ خخہ وروستہ ہمدی تر تہولو افضل او غورہ دی ، حکہ داسلام لہ پیل خخہ دہ پہ بدن اومال سرہ داسلام مرستہ کھی دی مریان بہ یی رانیول اوزادول بہ یی .
ابو بکر صدیق ؓ دخلوینست زہ درہمو شتمنی ددریارلس کالوپہ مودہ کے پہ اسلام خرخ کرہ اوخہ چی ورپاتہ وہ ہفہ یی دہجرت پہ سفر اودمسجدنبوی دحمکی پہ رانیولو کے خرخ کرہ کلہ چی خہ ورپاتہ نہ سو نو ابو بکر صدیق ؓ یوہ زہ شہی اغوستی وہ اودنبی کریم ﷺ مجلس تہ راغلی وے ویل زہ لہ خیل پالونکی خدای ﷻ ڊیر خوشالہ یم یوشمیر شیعہ گان وایی چی داسورة دعلی ﷻ پہ ارہ نازل سوی دی ؟

خواب دادی چی ددے سورة تہول الفاظ پردے شہددی چی داسورة دہفہ سہی پہ ارہ نازل سوی دی چی خیلہ تہولہ شتمنی یی یواخی دالہ ﷻ دخوشحالی اورضالپارہ دالہ ﷻ پہ لارہ کے مصرف کھی دہ ،

اوتہولہ نہی پہ دے خبرہ دی چی علی کرم اللہ وجہہ ہفہ وخت کوچنی اودابوطالب دیوزلی لہ کبلہ دنبی کریم ﷺ پہ تربیہ اوپالنے کے وو علی ﷻ ہفہ وخت نہ مالی توانمندی درلودلہ اونہ بدنی حکہ علی ﷻ دغہ وخت ڊیر کشر وعلی ﷻ خخہ ددے آیاتومصداق جوریدای سی او ابو بکر صدیق ؓ خوہ حان اومال سرہ پہ ہفہ وخت کے داسلام مرستہ وکیرہ داہفہ وخت ووچی مسلمانان کمزوری اوبی مرستندویہ وپہ داسی وخت کے مرستہ کول دڊیرو فضیلتو او غوراوی لامل گری دالہ ﷻ ارشاددی :

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلْ أُولَٰئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَلَا عَدَّةُ لِلْخِشْيَانِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰) سورة الحديد

ژبارہ : برابر نہ دی لہ تاسو خخہ ہفہ خلک کوم چی مصرف یی وکی پہ لارہ دالہ ﷻ کی او دمکی ترفتح مخکی یی جہاد وکری بلکی داخلک پہ درجہ اومرتبہ کی ڊیر لوږدی ترہغو خلکو چی دمکی ترفتح وروستہ یی خرچ اوجہادی وکی ، اوالہ ﷻ لہ تہولو سرہ دنیکی وعدہ کھی دہ ..

دمکی لہ فتح وروستہ اسلام غنی سو ترفتح وروستہ دمرستی ہیخ ارتیا پاتہ نہ سوہ پہ دے وجہ لہ نبی کریم ﷺ خخہ وروستہ پہ تہول امت کے ابو بکر صدیق ؓ تر تہولو افضل

او غورہ دی محک دتیرو آیاتوپہ بناء باندی ابوبکر صدیقؓ نہ اتقی (دیرپہیزگارہ ویل ثابت سو اودا ددہ دا کرم عند اللہ دلیل ہم دی، لہ دی ایٹ شخہ دا ابوبکر صدیقؓ اعظم درجہ یعنی ترتیولودلوری مرتبی لرونکی ثابت سو محکہ ابوبکر صدیقؓ دمکی ترفتح مخکے داسلام مرستہ کړی اود اللہ ﷻ پہ لارہ کی یی پہ خان اومال سرہ داسلام مرستہ کړی. اود ابوبکر صدیقؓ مخکے والی پہ اسلام کې لہ تیروپانو ثابت سو اود هجرت پہ سفر کی دبی کریم ﷺ ملکر اوپہ غار کې دبی کریم ﷺ دملگری او یوحای والی اوپہ مرض الوفا دے دایات بیان بہ ا شاء اللہ العزیز وروستہ راسی داتول دا ابوبکر صدیقؓ دافضہ دتیر غورہ والی دلائل دی.

قریشو مسلمانانوتہ پہ ضرر رسولو کی یوگے صبر، دی کړی پہ ونوپوری یی تہلی دی، پہ پښو کې بہ یی رسی ورواچولی اوراکشون بہ یی، پرگرמושگوبہ یی بہ سوخول هرخہ تکلیفونہ یی ورکړل مگر لہ حق دین شخہ یی یومسلمان یوگام ہم نہ واپوری یوشمیرخولہ دیر تکلیف شهیدان سو مگر داسلام شخہ نہ واوښتل (رضی اللہ عنہم ورضاعنہ) داخودہنومسلمانانویادونہ وہ چی یادچامریان وویااہ بل هیوادراغلی وود مشرکینو لہ تیری شخہ هغه خلک ہم خوندي پاتہ نہ سوکومو. دعزتمنوکورنیومخورخلک و لکہ عثمانؓ کلہ چی دہ مبارک اسلام راوړی نوددہ آکا حاکم بن ابی العاص پہ رسی وتړی اوورته وې ویل چی آیاتہ دخپل پلار اونیکہ دین پریږدی اونوی دین دې غورہ کړی دی؟ عثمانؓ پہ خواب کې ورته ویل زهادې پہ اللہ ﷻ قسم وی کہ رہ دادین هیخکلہ پریږدم اویاخنی بیل سم، حاکم چی کلہ ددہ سختی ولیدہ نوپری یی ښودی (۱) دویم زییر بن العوامؓ چی کلہ اسلام راوړی نوددہ آکا نوموری پہ بوری کې ویسچی اودود بہ یی ورته کوی ددې لپارہ چی دئ کفرته بیرته ورگړزوی مگر زییرؓ بہ داویل:

(لاکفر ابدأ) زه هیخ کلہ لہ اسلام نہ اوړم (۲)

دریم: د عمر فاروقؓ اخنی اوداکازوی سعید بن زیدؓ چی کلہ اسلام راوړی نو عمر فاروقؓ هغه پہ رسی یاپری وتړی (صحیح البخاری باب اسلام سعید بن زیدؓ) خلورم خالد بن سعید بن العاصؓ کلہ چی دہ اسلام راوړی نوپلار دمرہ ووهی چی سریې ټول زخمی سو اوخوراک اوخیناک یی پربند کړه قصہ یی مخکے بیان سوہ) پنځم: ابوبکر صدیقؓ اوطلحہؓ کلہ چی دوی اسلام راوړی نونوفل بن خویلد چی دقریشو زمری یادیدی دوی دواړہ مبارکان بہ یی راوستل اوپہ یوہ رسی بہ یی وتړل، پہ دې وجہ ابوبکرؓ اوطلحہؓ تہ قرنین (یعنی دواړہ پہ یوہ رسی تړل سوی) ویل سوی دی (طبقات ابن سعد ترجمہ طلحہؓ)

شپڻم: وليدين وليد ﷺ او عياش بن اربي رييعه ﷺ اوسلمه بن هشام ﷺ ڪله ڇي دوي اسلام راوڙي نوڪفارو د و مره تڪليفونه ور رسول ڇي هجرت يي هم نه سو ڪولاي خڪه په هجرت سره تڪليفونه پاي ته رسيدو ، نبي ڪريم ﷺ په مدينه منوره کي هر سهاره لمانځه کي دوي په نامه يادول او دمکي له مشرڪينو څخه يي ددوي دخلاصون دعا ڪله نبي ڪريم به داسي فرمايل به يا الله ﷻ ته وليدين وليد ﷺ او عياش بن رييعه ﷺ اوسلمه بن هشام ﷺ ته د مشرڪينو له تيري خلاصون ورکړي (صحيح بخاري)

اووم: ابوذر غفاري ﷺ ڇي ڪله اسلام راوڙي په مسجد حرام کي يي د اسلام راوڙي اعلان وکي نو دمکي مشرڪينو د و مره ووهي ڇي پر ځمکه ولويدی عباس ﷺ راغلي او ځني ويي ژغوري (صحيح البخاري باب اسلام ابي ذر ﷺ)

د سپوږمي ده دوه ځايه کيدلو معجزه :

اَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالشَّيْءُ الْقَمَرُ (۱) سورة القمر

دمدني منوري تر هجرت تقريبا پنځه کاله مخکي يوه ورځ دمکي مشرکين نبي ڪريم ﷺ ته راغله په دوي کي وليدين مغيره ، ابو جهل ، عاصي بن وائل ، عاص بن هشام ، اسود بن عبد يغوث ، اسود بن مطلب ، زمعه بن الاسود ، نضر بن حارث ، اوداسي نور مشران هم و دوي و نبي ڪريم ﷺ ته وويل که ته رښتياني يي نو دخپل نبوت خاصه نښه معجزه موږ ته رابڻکاره کړه او په يو روايت کي راغلي دي ڇي ورته وويل ڇي ته سپوږمي دوي ټوتي که ، ڇي موږ يي په خپلو سترگو وښو . دشپي وخت وو ، اود څور لسم سپوږمي راختلي وه نبي ڪريم ﷺ و فرمايل ښه که دما معجزه درته ښکاره کړم بيا څو به ايمان راوږي ، دوي وويل هو موږ ټول به ايمان راوږو ، نبي ڪريم ﷺ له الله پاک دعا وغوښته او په گوته مبارکه يي وسپوږمي ته اشاره وکړه ، سپوږمي هم سمدستي دوي ټوتي سوه ، يوه ټوته د ابو قبيس پر غره ودریده ، اود وښه ټوته دقيقان پر غره ودریده ، تر ډيره وخته دوي په حيرت ورته کتل داسي حيران وو ڇي خپلي سترگي يي په ټوکر پاکولي او سپوږمي ته يي کتل خو ڇي هر څومره به يي ورته وکتل سپوږمي به دوي ټوتي په سترگو معلومیده نبي ڪريم ﷺ په دغه وخت کي دوي ته و فرمايل (اشهدوا اشهدوا) اي خلکو شاهدي ورکړي اي خلکو شا هدي ورکړي دما ز يگروا مابڼام تر منځ ڇي څومره وخت وي سپوږمي هم د و مره وخت دوي ټوتي ولاړه وه ، وروسته بيرته سمه دمه سوه ، دوي وويل ڇي محمد ﷺ جادو وکي تر هغو اسلام مه قبولي تر څو له بيا بانه مسافر راسي اوله هغوي پوښتنه وسي ځکه داسي نه سي کيداي ڇي محمد ﷺ ډي پر ټولو خلکو جادو کړي وي که هغوي هم سپوږمي ډي ټوتي په خپلو سترگو ليدلي وه نور ښتياده او که دوي نه وه ليدلي نو بيا محمد ﷺ پر

(۱) روح المعاني تفسير سورة القمر (منه عفا الله عنه)

موږ جادو کړې دی، کله چې مسافر راغلل او پوښتنه ځنی وسوه نو هر راتلونکی مسافر به خپل دسترګولیدلی حال بیان کي چې موږ د سپوږمۍ دوه ځایه کیدل په خپلو سترګو ولیدل مګر د دې شاهدانوسره سره بیا هم دې ضدیانوایمان نه راوړي دوی وویل چې داسره مستمّر همیشنی جادو دی یعنی د جادو اثر به ژر لیری سی په دې اړه د آیت نازل سو: **اَفَكُذِّبُ السَّاعَةُ وَالْحَقُّ الْقَرُّ (۱) اِنْ يَزِدْ اَيُّهُمُ شُكًا يَكْفُرْ لَكُمْ وَاُولٰٓئِكَ لِسُوءِ اٰیَاتِ الْقُرْاٰنِ** (سورة القمر)

د سپوږمۍ د چا ویدلومعجزه درسول الله ﷺ په وخت کې په قرآن کریم او احادیث متواتره اوصحیح اوجیدو سندوسره ثابت دی او پر دې باندی د ټولو سلفواو خلفواجماع دی . او کوم شاذ او نادر چې دوانشق صیغه دماضی په معنی دمضارع اړوی یعنی سینشق القمر هغه سراسر د قرآن له ظاهر اوله صریح اوصحیح احادیثواو د سلفواو خلفوله تصریحاتو خلاف خبره ده هیڅ دمنلو وړ هم نه دی، د سپوږمۍ ددوه ځایه کیدو د پینځي چې کوم تفصیل موږوکی هغه موپه البدایه والنهايه للحالفظ ابن کثیر اوفتح الباری باب انشقاق القمر څخه راخیستی دی (۱) علماء او پوهان دې وهمدې اصولوته رجوع وکوي سوال : داسلام د بنمنان پر دې معجزه باندی داسوال کوی چې اول خودامحال دی او کیدای نه سی چې سپوږمۍ دی دوی ټوټی سی دویم داچې ددې پینځي یادونه په هیڅ تاریخ کې نسته؟

آواب : ترننه پوری په هیڅ عقلی دلیل سره دداسی پینځو محال کیدل نه دې ثابت سوی ، الله ﷻ پر هر څه قدرت لری لکه څنګه چې تر سپوږمۍ لاندی شیانوکې تغیراوتبیدل عقلا محال نه دی دغه رنگه دالله ﷻ د قدرت اوارادی سره سره په اجسام علویه یعنی لوړو شیانوکې هم تغیراوتبیدل هیڅ محال نه دی دالله ﷻ د قدرت په اعتبار سره اسمان او ځمکه لمر او سپوږمۍ ونی او کانی ټول سره برابر دی کوم خدای ﷻ چې لمر او سپوږمۍ پیدا کړې دی هغه خدای ﷻ د اشیان دوه ځایه کولای هم سی او بیرته یې جوړولای هم سی بهر حال دداسی نادرو پینځورا تګ هیڅکله محال نه دی هودابه درسره ومنم چې عجیب او غریب دی خودهری معجزی لپاره نادروالی او غریب والی لازم دی کوم خلک چې د نادروالی له وجی دامحال بولی هغوی دمحال اونادر فرق اوتوپیرنه سی کولای،

اوپاته سوه داخبره چې ددې پینځي یادونه په تاریخی کتابوکې نسته نوپه سلهاووداسی عجیب اونادری پینځي سوی دی مګر په تاریخوکې دهغوی هیڅ یادونه نسته په تورات اوانجیل کې ډیری داسی پینځي سته چې دهغوی یادونه په هیڅ تاریخ کې یوځای هم نسته اوبل داچې د سپوږمۍ دوه ځایه کیدل دشپي داسی وخت وسوه چې عام خلک ویده وو اوبل داچې دلږوخت دپاره وه، په دې وجه که ټولو خلکونه وی لیدلی هیڅ عجیبه نه دی

خُکَهِ دِیروخت لمر او سپوږمۍ تندرو نیسی خو دیر خلک په خبر هم نه وی د لمر او سپوږمۍ د خای د بدلیدو په وجه په دِیرو خایو کې ورځ وی خو په نورو خایو کې شپه وی اوځنډ ویده وی . اوبل داچې ددې معجزې څخه مقصود یواځې دمکې خلکو ته ښودل وو چې هغوی باندې حجت پوره کول وو هغه مقصود حاصل سو ټولې دنیا ته ښوول مقصود نه . اوبل داچې دیوشئ لیدل دالله ﷻ په اراده پورې موقوف دی کیدای سی ستا تر سترگو لاندی شی وی خو ته یې نه وینی ځکه الله ﷻ چي نه وغواړی ته یې نه سی لیدلای .

د لمر د راگرزیدلو معجزه :

دنبی کریم ﷺ له معجزو څخه یوه د لمر د راگرزیدو معجزه دی (۱) یعنی له لمر لویدو وروسته بیرته راگرزیدل ، له اسماء بنت عمیس رضی الله عنها څخه روايت دی چې نبی کریم ﷺ خيبر ته نژدې په صهبا نومی ځای کې وو او سر مبارک یې د علی کرم الله وجهه په غبرګې وو علی ﷺ د مازیګر لمونځ نه وو کړی ، او په همدې حالت کې دوحی نزول پیل سو ترڅو چې لمر ولویدی ، نبی کریم ﷺ له علی ﷺ څخه پوښتنه وکوله چې تادمازیګر لمونځ کړی دی علی ﷺ ورته وویل نه ، نبی کریم ﷺ په همدې وخت کې لاس په دعا پورته کړ او له الله ﷻ څخه یې وغوښتل چې اې الله ﷻ علی ﷺ ستا په اطاعت کې دی دده لپاره لمړینه راوگرزوی چې دمازیګر لمونځ پر خپل وخت اداکي ، اسماء بنت عمیس رضی الله عنها وایې چې موږ ورته کتل چې لمر تر لویدو وروسته بیرته راپورته سو او د لمر شغلي پر ځمکه او غرو خپرا سوی اما طحاوی رحمه الله فرمایي چې دا حدیث صحیح دی او د حدیث ټول راویان ثقه دي ابن جوزي رحمه الله او ابن تیمیة رحمه الله و دې حدیث ته موضوع اوبی اصله ویلی دی او شیخ جلال الدین سیوطی رحمه الله ددې حدیث په اړه یوه ځانګړې رساله د (کشف اللبس عن حدیث رد الشمس) په نامه جوړه کړې ده او په هغه رساله کې یې ددې حدیث په طریقو اوسندو باندې خبرې کړې دي او ددې حدیث صحیح کیدل یې ثابت کړی دی او علامه زرقانی هم په شرح مواهب کې ددې حدیث صحت او استناد ثابت کړی دی (۲)

د لمر د ځای پر ځای دریدلو معجزه :

په یوشمیر روایاتو کې راغلی دی چې یوه ورځ دنبی کریم ﷺ لپاره د لږ وخت لپاره د لمر حرکت ودریدی داروايت د محدثینو په نزد معتبره دی ، زرقانی جلد ۵ صفحه ۱۱۸ نسیم الریاض جلد ۳ صفحه ۱۴ و شرح شفاللعلامه القاری جلد ۱ صفحه ۵۹۱)

(۱) د المعجزه که څه هم تر هجرت وروسته په کال ۷ هجري کې د خیبر څخه د راتلو پر مهال د صهبا په نامه ځای کې وښودل سو مګر د سپوږمۍ په مناسبت مو د لته راوړه والله اعلم (منه عفا الله عنه)

(۲) نسیم الریاض شرح شفا قاضی عیاض جلد ۳ صفحه ۱۳۱ زرقانی جلد ۵ صفحه ۱۱۳-۱۱۶)

لکه څنگه چې د سپوږمۍ دوه ځايه کيدل اود لمريز ته راگرزیدل اود لمړځای پرځای دریدل درې سره معجزی یو بل ته نژدی دی په دې وجه موږ درې واړه په یوه سلسله کې راوړی ، دامعجزه په مکه مکرمه کې وښودل سو ه کله چې نبی کریم ﷺ دمعراج څه دیرته راتلو قصه وقریشوته بیان که اودمعراج اوتریت المقدس پوری دتگ بیان یې وکړ نو قریشو دبیت المقدس علامی ځنی وپوښتلی اوله نبی کریم ﷺ څخه دیوی قافلی حال وپوښتی هغه قافله دتجارت لپاره شام ته تللی وه چې دا قافله به کله رارسیري ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل چې قافله به د چهارشنبی په ورځ مکی ته داخلیري کله چې د چهارشنبی ورځ پای ته ورسیده اومانام سو نو کفارو شور اوزوږ جوړکي په دغه وخت کی نبی کریم ﷺ دعاوکره چې یا الله ﷻ ته لمر پر همدغه ځای ودروی په کوم ځای چې ولاړدی ترڅو چې قافله رارسیدله لمر پر هغه ځای ولاړو و الله ﷻ د نبی کریم ﷺ تصدیق ښکاره کی .

د صحابه کرام ﷺ لومړی هجرت و حبشه ته !

کله چې د اسلام دایره ورځ په ورځ پراخیدله او خلک د اسلام په کړی ورځ په ورځ زیاتیدل دمکی مشرکینودانه سوز غملای او ټولو په اتفاق سره دمسلمانانو وضرر رسولوته ملا وتړله اورنگارنگ تکلیفونه او ظلمونه یې پرمسلمانانو شروع کړل ددې لپاره چې مسلمانان په زور له اسلام څخه واړوي په همدې وخت کې نبی کریم ﷺ وفرمایل (تفرقوا فی الارض فان الله سيجعکم الی هنا و اشار یبده الی ارض الحبشة) تاسو د الله ﷻ په ځمکه کې سره ییل سی ژرده چې الله ﷻ به تاسو را یوځای کی صحابه کرام ﷺ پوښتنه وکړه چې کومی خو

اته ولاړسو نبی کریم ﷺ د حبشه هیواد و خواته اشاره وکوله (رواه عبد الرزاق عن معمر عن الزهري (۱))

اودایې هم وفرمایل چې هلته یو پاچادی دهغه په پاچهی کې څوک پرچاتیری نه سی کولا ی په هغه وخت کې صحابه کرام ﷺ د ددنی تکلیفو او غمو او دردو څخه دومره نه ووتنگ بلکې دکفراو شرک له فتنی څخه ویریدل اود خپل دین د ساتلو په خاطر د الله ﷻ خواته کډه وکړه ددې لپاره چې په ډاډه زړه د الله ﷻ نوم واخلی اود هغه عبادت وکوی په کال ۵ هجری درجب په میاشت کې لاتدی صحابه کرامو ﷺ د حبشه و هیواد ته هجرت وکی ،

فارینه مهاجر : عثمان بن عفان ﷺ (۲) عبد الرحمن بن عوف ﷺ (۳) زبیر بن عوام ﷺ (۴) ابو حذیفه بن عتبہ ﷺ (۵) مصعب بن عمیر ﷺ (۶) ابوسلمه بن عبدالاسد ﷺ (۷) عثمان بن مظعون ﷺ (۸) عامر بن ربیعہ ﷺ (۹) سهیل بن بیضاء ﷺ (۱۰) ابوسیره بن ابی رهم عامری فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۴۳) اود عیون الاثر په جلد ۱ صفحه ۱۱۵ کې (۱۱) حاطب بن عمرو ﷺ هم یادسوی دی)

بنځی مهاجری : (۱) رقیه رضی الله تعالی عنها درسول الله صلی الله علیه وسلم لورم اود عثمان غنی ؓ عزتمنده میرمن . (۲) سهلة بنت سهیل ؓ دابو حذیفه ؓ میرمن ، (۳) ام سلمه ؓ بنت ابی امیه دابوسلمه ؓ بنځه چی دابوسلمه ؓ تروفات ودرسته دنبی کریم ﷺ په نکاح مشرف سوه اودام المؤمنین په لقب سره ونومول سوه (۴) لیلی بنت ابی حشمه ؓ دعامر بن ربیعہ ؓ میرمن ، فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۴۳)

دحبشی دمهاجرینو په فهرست کې محمد بن اسحق دحاطب بن عمرو ؓ اوام کلثوم ؓ نمونه نه دی یادکړی ، دانومونه حافظ ابن سید الناس په عیون الاثر کې راوړی دی ، واقدی دعبداالله بن مسعود ؓ نوم هم یادکړی دی ، حافظ عسقلانی فرمایې چی صحیح دادی چی عبدالله بن مسعود ؓ دحبشه په لومړنی هجرت کې نه وو بلکې په دویم ځلی هجرت کې وو موره یې په نژدی راتلونکي کې درته بیان کړو اومحمد بن اسحق هم ویلی دی چی عبدالله بن مسعود ؓ دحبشی په لومړنی هجرت کی نه وو بلکې په دویم ځل هجرت کې و اودمسند احمد له یوحسن روایت څخه هم همداسی معلومېږي (فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۴۳)

دایولس نارینه اوپنځه بنځی په پټه روان سو ، یوشمیریې سپاره اونوزپلی روان سو کله چی دسیندغاړی ته ورسیدل دوی تجارتی بیړی حبشه دتگ په حال کې تیاری ولاړی وی ، پنځه درهمه کرایه ځنی واخیسته دوی ټول یې سپاره کړه دمکی مشرکین چی کله خبرسوسمدستی یې سپاره ورپسی ولېږل کله چی دوی بندگاره ته ورسیدل نوکښتی مخکې لاتللی وی (عیون الاثر جلد ۷ صفحہ ۱۸۰) حافظ عسقلانی لیکي چی داصحابه کرام ؓ دجدی له غاړی سپاره سو (فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۸۰)

دوی د رجب له میاشتی ییاترکوچنی اختره پوری په حبشه کې پاته سو په کوچنی اختر کی یې داخبرواوریدی چی دمکی خلک ټول مسلمانان سوی دی ددې غلط خبرپه اوریدودوی بیرته راغله کله چی مکی ته نژدی راورسیدل داورته معلومه سوه چی دا خبردروغ دی نودوی په ډیرسخت حالت کې ولویدل چی اوس به څه کیږي څوک په پټه اوڅوک دچاپه پناه منلوسره مکی ته داخل سو ،

وحبشي ته دصحابه کرام ؓ دویم ځل هجرت ؛

دمکی مشرکینو اوس ترمخکې ډیرظلم اوتیری ورسره کوی له همدې کبله رسول الله ﷺ وحبشه ته ددویم ځل هجرت اجازه ورکړه په دې هجرت کی لاندي صحابه کرامو ؓ برخه درلودله :

نارینه مهاجر: (۱) عثمان بن عفان ؓ (۲) جعفر بن ابی طالب ؓ (۳) عمرو بن سعید بن العاص ؓ (۴) خالد بن سعید بن العاص ؓ (۵) عبد الله بن جحش ؓ (۶) عبيد الله بن جحش چی په حبشه کې نصرانی سو او په نصرانیت مړ سو (۷) قیس بن عبد الله ؓ (۸) معیقب بن ابی فاطمه دوسی ؓ (۹) عتبه بن غزوآن ؓ (۱۰) زبیر بن العوام ؓ (۱۱) ابو حذیفه بن عتبه ؓ (۱۲) اسود بن نوفل ؓ (۱۳) یزید بن زمعه ؓ (۱۴) عمرو بن امیه ؓ (۱۵) طلیب بن عمیر ؓ (۱۶) مصعب بن عمیر ؓ (۱۷) سویط بن سعد ؓ (۱۸) جهم بن قیس ؓ (۱۹) عمرو بن جهیم د جهم بن قیس ؓ زوی (۲۰) خزیمه بن جهم ؓ یعنی د جهم دویم زوی (۲۱) ابو الروم بن عمیر ؓ دمصعب بن عمیر ورور (۲۲) فراس بن النصر ؓ (۲۳) عبد الرحمن بن عوف ؓ (۲۴) عامر بن ابی وقاص ؓ (۲۵) مطلب بن ازهر ؓ (۲۶) عبد الله بن مسعود ؓ (۲۷) عتبه بن مسعود ؓ د عبد الله بن مسعود ورور (۲۸) مقداد بن عمرو ؓ (۲۹) حارث بن حذافه ؓ (۳۰) عمرو بن عثمان ؓ (۳۱) ابوسلمه بن عبدالاسد ؓ (۳۲) شماس ؓ چی دته عثمان بن عبدالثریاوی (۳۳) هبار بن سفیان بن عبدالاسد ؓ (۳۴) عبد الله بن سفیان د هبار ورو (۳۵) هشام بن ابی حذیفه ؓ (۳۶) سلمه بن هشام ؓ (۳۷) عیاش بن ابی ربیع ؓ (۳۸) معتب بن عوف ؓ (۳۹) عثمان بن مظعون ؓ (۴۰) سائب بن عثمان ؓ (۴۱) قدامه بن مظعون ؓ (۴۲) عبد الله بن مظعون ؓ قدامه او عبد الله د واره د سائب ؓ آکاگان دی (۴۳) حاطب بن الحارث ؓ (۴۴) محمد بن حاطب ؓ (۴۵) حارث بن حاطب ؓ د واره د حاطب ؓ زامن دی (۴۶) خطاب بن الحارث ؓ د حاطب بن الحارث ؓ ورور (۴۷) سفیان بن معمر ؓ (۴۸) جابر بن سفیان ؓ (۴۹) جناده بن سفیان ؓ د سفیان زوی د حسنه له نس څخه (۵۰) شرحبیل بن حسنه ؓ د جابر ؓ او سفیان ناسکه ورور (۵۱) عثمان بن ربیع ؓ (۵۲) خنیس بن حذافه سهمی ؓ (۵۳) قیس بن حذافه سهمی ؓ (۵۴) عبد الله بن حذافه سهمی ؓ دادرې سره وروڼه دی (۵۵) عبد الله بن الحارث سهمی ؓ (۵۶) هشام بن العاص سهمی ؓ (۵۷) ابو قیس بن الحارث سهمی ؓ (۵۸) حارث بن الحارث بن قیس سهمی ؓ (۵۹) معمر بن الحارث سهمی ؓ (۶۰) بشر بن الحارث ؓ (۶۱) سعید بن عمرو سهمی ؓ د بشر بن الحارث ناسکه ورور دی (۶۲) سعید بن الحارث سهمی ؓ (۶۳) سائب بن الحارث سهمی ؓ (۶۴) عمیر بن رثاب سهمی ؓ (۶۵) محمیه بن جزء ؓ (۶۶) معمر بن عبد الله ؓ (۶۷) عروه بن العزی ؓ (۶۸) عدی بن فضله ؓ (۶۹) نعمان بن عدی ؓ د عدی ؓ بن فضله زوی (۷۰) عامر بن ربیع ؓ (۷۱) ابوسیره بن ابی رهم ؓ (۷۲) عبد الله بن مخزومه ؓ (۷۳) عبد الله

بن سہیل بن عمروؓ (۷۴) سلیط بن عمروؓ (۷۵) سکران بن عمروؓ یعنی دسلیط ورور (۷۶) مالک بن ربیعہؓ (۷۷) ابو حاطب بن عمروؓ (۷۸) سعد بن خولہؓ (۷۹) ابو عبیدہ عامر بن الجراحؓ (۸۰) سہیل بن بیضاءؓ (۸۱) عمر بن ابی سرحؓ (۸۲) عیاض بن زہیرؓ (۸۳) عمرو بن الحارث بن زہیرؓ (۸۴) عثمان بن بدغمؓ (۸۵) سعد بن عبد قیسؓ (۸۶) حارث بن عبد قیسؓ ..
(سیرۃ ابن ہشام جلد ۱/ص ۱۱۱، ۱۱۴، عیون الاثر جلد ۱/ص ۱۱۶)

بنحیثہ مهاجر:

(۱) رقیہ بنت رسول اللہ ﷺ (۲) اسماء بنت عمیسؓ د جعفرؓ میرمن چی ددی له نس خخہ عبد اللہ بن جعفرؓ پہ حبشہ کی پیدا سو (۳) فاطمہ بنت صفوانؓ د عمرو بن دؓ میرمن (۴) اُمّنیہ بنت خلفؓ د خالدؓ میرمن (۵) ام حبیبہ بنت ابی سفیانؓ د عبد اللہؓ میرمن د عبد اللہؓ تروفات وروستہ رسول اللہ ﷺ پہ نکاح کرہ (۶) برکۃ بنت یسارؓ د قیسؓ میرمن (۷) ام حرمہ بنت عبد الاسودؓ د قیس بن عبد اللہؓ میرمن (۸) املہ بنت عرفانہؓ د معیقب بن ابی فاطمہ دوسیؓ سرہ (۹) ریطہ بنت حارث بن جبکہؓ د عتبہ بن غزوٰنؓ میرمن ددی پہ حبشہ کی موسیٰ، عائشہ اوزینب اوفاطمہ پیدا سو (۱۰) ام سلمہؓ د زبیر بن عوامؓ بنحہ چی دہغی له نس پہ حبشہ کی زینب پیدا سوہ د ابوسلمہؓ ترمینی وروستہ رسول اللہ ﷺ ربیہ سوہ (۱۱) فاطمہ بنت مجلؓ د ابو حذیفہ بن عتبہؓ میرمن (۱۲) فکیہہ بنت یسارؓ د اسود بن نوفلؓ میرمن (۱۳) حسنہؓ د یزید بن زمعہؓ میرمن (۱۴) ام کلثوم بنت سہیلؓ د عمرو بن امیہؓ سرہ (۱۵) سودہ بنت زمعہؓ د سکران بن عمروؓ میرمن (۱۶) عمرہ بنت سعدیؓ د مصعب بن عمیرؓ میرمن ..

(سیرۃ ابن ہشام جلد ۱ صفحہ ۱۱۱، ۱۱۴ پوری او عیون الاثر جلد ۱ صفحہ ۱۱۶)

ابن ہشام د حبشہ د مهاجرینو نومونہ له نسب اوقبیلی سرہ پہ دیر تفصیل سرہ یاد کری دی او حافظ ابن سید الناس پہ عیون الاثر کی کوتاہ یاد کری دی دعمار بن یاسرؓ پہ ارہ دسیرۃ د علماء اختلاف دی چی دئی د حبشی له مهاجرینو خخہ دی کہ نہ، او محمد بن اسحق د ابو موسیٰ اشعریؓ نوم د حبشہ پہ مهاجرینو کی راوری دی، واقدی او نور علماء دا خبرہ نہ منی پوشمیر علماء ویلی دی چی د محمد بن اسحق پہ خیر دسیرۃ امام پہ دی نہ خبر بدل له عقل لیری دی، حافظ ابن قیم فرمایلی دی چی اصلی خبرہ داسی دی

ابو موسیٰ اشعری خودیمن اوسیدونکی دی دبعثت په پیل کې مکی مکرمی ته راغلی او په اسلام مشرف سووړوسته یمن ته بیرته ولاړی او کله چې د جعفر ؓ او نورو صحابه کرام ؓ په هجرت خبر سو سمدستی له یمن حبشه ته راغلی او حبشه یمن ته نژدی وه په دې وجه ابو موسیٰ ؓ له دیمن څخه حبشه ته هجرت وکړ او هلته پاته سو او وروسته بیا له جعفر ؓ سره په کال ۷ هجري کې و مدینې منورې ته راغلي نو ابو موسیٰ اشعری ؓ هم د حبشه په مهاجرینو کې شمیرل کېږي که څه هم ده له مکی هجرت نه وکړي بلکې له یمن راغلی په همدې وجه محمد بن اسحق ابو موسیٰ اشعری ؓ د حبشه دمهاجرینو په لړۍ کې یاد کړی دی ده هغه مهاجرین یاد کړي دي چې و حبشه ته یې هجرت کړی وی نور نو هغه که له مکی تللی وی او که له بله ځای راغلی وی حبشه ته او په دوی کې ابو موسیٰ اشعری ؓ هم شامل دی که چیرې محمد بن اسحق داسې ویلي وای چې ابو موسیٰ اشعری ؓ له مکی څخه حبشي ته هجرت کړی دی نور بښتیا هم دمنلو وړ نه وه (۱)

قریشو چې کله ولیدل چې صحابه کرام ؓ په حبشه کې آرام ژوند لري او په ډاډه زړه داسلام ارکان عملی کوي نومشوره یې وکړه ، چې عمرو بن العاص او عبدالله بن ابی ربیع د دې له ډیرو تحفو او الیو سره د نجاشی پاچا او دهغه د نژدی ملګرو د ملاقات لپاره ولاړسي دوی دواړه حبشه ته ورسیدل کله چې عمرو بن العاص او عبدالله بن ابی ربیع دواړه حبشي ته ورسیدل لومړی یې ټولوبانفوذه خلکو ته تحفی او الۍ وړاندې کړي وروسته یې ورته وویل چې زموږ له هیواد یو څوکم عقلا ن او ناپوهان ستاسو هیواد ته راغلی دوی د خپلو پلرونو دین پری ایښی دی او ستاسو په هیواد کې یې پناه اخیستی ده دوی د خپلو پلرو د دین له پرېښودو سره سره ستاسو دین هم نه دی غوره کړی یعنی عسایان سوی هم نه دی بلکې یونوی دین یې غوره کړی دی چې هغه نه موږ پیژنو او نه تاسو ، زموږ د قوم مشرانو او سردارانو موږ د پاچا و خدمت ته ددې لپاره رالیرلي یو چې داخلک بیرته موږ ته وسپاري تاسو پاچا ته د اسفارش وکوي چې داخلک بیله څه خبرو موږ ته وسپاري دواړه د پاچا دربار ته راغلو او د تحفو او الیو په وړاندې کولو سره یې خپله غوښتنه وکړه د پاچا نژدی خلک ژ او وزیرانو د دوی خبره تائید کړه عمرو بن العاص او عبدالله بن ابی ربیع ته دا خبره ډیره گرانه وه چې د حبشي پاچا صحابه کرام ؓ راوغواړي اوله هغوئ څخه څه پوښتنې وکوي یا دهغوئ خبرې واورې ،

لوستونکي په دې ښه پوهیږي چې د صحابه کرامو ؓ راغوبنېتل ودربار ته او د دوی سره د پاچا خبرې کول ولې د قریشونو و و خوښ دوی ولې دا غوښتنه وکړه چې پاچا دې بې له څه خبرو داخلک موږ ته وسپاري دلیل یې ښکاره او څرګند دی هغه دا چې دوی په دې ښه

پوهیدل چې دصحابه کرام ﷺ له ژبې دحق آواز راوړی او هغه په زړه کې دننه ځای نیسی هسی نه چې دنجاشی په زړه کې ځای ونیسی لکه چې همداسی و،
 دپلاوی غړی دپاچاودربارته راغله او خپله غوښتنه یې وړاندې که دنجاشی وزیرانو اونژدی خلکوهم دپلاوړی خبره تائیدکه چې داخلک بایدودې پلاوی ته وسپارل سی د کوم شی چې زموږپوره وه وهغه راپیښ سو ، نجاشی په غصه سودوئ ته یې وویل چې زه په پتوسترگو اویله خبروتاسوته دوی نه سم سپارلای داڅنگه کیدای سی چې څوک خپل هیواد پرېږدی اوزماپاچهی ته راسی هغه زه بیله څه پوښتنی اوپلټنی دهغوئ وښمنانوته وسپارم ، نجاشی یوسړیوصحابه کرام ﷺ ته له پیغام سره ولیږی چې له تاسودی یوتن راسی قاصدپیغام ورسوی وصحابه ﷺ ته صحابه کرام ﷺ په خپل مینځ کې مشوره سره وکړه یوه وویل چې کله دنجاشی دربارته ولاړسو نوڅه به وایو پاچا عیسایي ښار اوموږمسلمانان یو په ډیره عقائدوکې زموږاودده اختلاف دی خوتولوپه یوه خوله وویل چې موږبه دپاچاپه دربارکې هغه خبری کوو کومی چې موږته زموږښی ﷺ ښودلی دی هرڅه چې کیږی له هغو به یوه زړه تجاوزاوتیری نه کوو ، صحابه کرام ﷺ دنجاشی دربارته راغلو اوسلام یې سلام واچوی دوی یوه هم باچاته سجده ونه کړه بلکې یواځې په سلام یې بسنه وکوله دپاچانژدی خلکو ته دمسلمانانودغه کار ډیر بد ښکاره سو ځکه ددربارخلکوله مسلمانانوپوښتنه وکړه چې تاسوولی پاچاته سجده ونه کوله اوپه یوروايت کې راغلی دی چې پاچاپه خپله هم داپوښتنه وکړه چې تاسوولی سجده ونه کړه ؟ جعفر ﷺ ځواب ورکړی موږپرته له الله ﷻ بل هیچاته سجده نه کوو الله ﷻ موږته یورسول رالیرلی دی هغه موږته داحکم کړی دی چې له الله ﷻ پرته هیچاته سجده مه کوي ، مسلمانانو وویل موږ خپل رسول ﷺ ته هم همدغه رنگه سلام کوو اوپه خپل مینځوکې هم همدا سلام اچوو اورسول الله ﷻ فرمایلی دی چې جنتیان به هم یوبل ته دغه شان سلام اچوی اوپاته سوه سجده موږ دالله ﷻ ساتنه غواړو چې موږپرته له الله ﷻ بل چاته سجده وکوو اوتاله الله ﷻ سره برابرکونجاشی صحابه کرامو ﷺ ته وویل تاسو د عسایت اودبتانوله عبادت پرته بل دین غوره کړی دی هغه کوم دین دی چې تاسو غوره کړی دی ؟ دصحابه کرام ﷺ په ټولۍ کې جعفر ﷺ دپاچادځواب دپاره ولاړسو داسی یې دنجاشی په دربارکې دجعفر ﷺ زړه راښکونکي تقریر اوپه نجاشی باندی دهغه اثر ،
 اې پاچا ؛ موږ ټول جاهلان اوناپوهان وودبتانوعبادت موکوی اومرداری به موخوړلی په رنگارنگ فحاشی اوبی حیایې اخته وو ، خپلوی موږیکولی له گاونډیانوسره موبدلچلند کوی ، په موږکې چې څوک زورور وو هغه غوښتل چې کمزوری وخوړل سی په همدی وخت کې الله تعالی پرموږخپل فضل اومهربانی وکړه اوله موږڅخه یې یوتن

پیغمبر ﷺ راوړلې چې دهغه نسب، حسب، رېښتینوالی، امانت، پاک لمنی، موږ ډیر ښه پېژنو هغه موږ د الله ﷻ خواته راوبللو، چې موږ یواځې الله ﷻ ومانو او هغه یو وگڼو. یواځې دهغه عبادت او بندگی وکوو، او د کومو بیتانو او کانونو چې موږ اوز موږ پلرو او نیکه گانو عبادت کوی هغه ټول پرېږدو، درښتیا ویلو، امانت، صله رحمی، اوله گاونډیانو سره دښه چلند، او دوینی توپولو، او حرامو خبرو د نه کیدلو امر یې راته وکړی، اوله هر قسم بی حیائی، اوله دروغو او دروغ له وینا څخه، او د یتیم د مال له خوړلو څخه او په پاک لمن ښځه باندې له توزپوری کولو څخه، یې موږ منع کړو او د احکم یې راته وکړی چې یواځې دیوه الله ﷻ عبادت او بندگی کوی له هغه سره هېڅ شریک مه نیسی، لمنځونه کوئ، زکوٰۃ ورکوی، روژه نیسی، ځان او مال د الله ﷻ په لاره کې مه سپموی،

حضرت جعفر ﷺ له دې پرته دنورو اسلامی تعلیماتو هم یادونه وکړه، او وې فرمایل بیا موږ دهغه نبي تصدیق وکړی او په هغه موایمان راوړی او هر هغه څه چې ده د الله ﷻ له لوری راوړی دی دهغه پیروی مو وکړه موږ دیوه الله ﷻ عبادت کوو، اوله هغه سره هېڅ شریک نه نیسو، حلال شیان خوړو اوله حرامو ځان ساتو یواځې پردې خبرو باندې زموږ قوم زموږ سره رنګارنګ ظلمونه وکړه او رنګارنګ تکلیفونه یې راوړسول ددې لپاره چې موږ دیوه الله ﷻ عبادت او بندگی پرېږدو او په جاهلیت اوبی حیایی کې بیرته اخته سو کله چې موږ ددوئ له ظلمونو ډیر تنګ سو او په خپل دین باندې عمل کول او دیوه الله ﷻ عبادت کول گران سو نو موږ خپل هیواد پرېښودی، او په دې هیله چې ته به ظلم او تیری نه راسره کوی، ستا گاونډی توب ته موږ ترنورو ځایو ترجیح ورکړه، نجاشی وویل آیاتاسو ته دهغه له خبرو څه یاد دی، کوم چې ستاسو پیغمبر ﷺ له لوری راوړی دی؟ جعفر ﷺ و فرمایل هو، نجاشی ورته وویل دهغه خبرو څه و ماته واوروه؟ جعفر ﷺ دسورة مریم لومړی آیاتونه ولوستل، دپاچا او دهغه د ټولو درباریانو او ښکی و بهیدی، دومره یې وژړل چې دپاچا ږیره په اوښکولمده سوه،

(له دې معلومه سوه چې پاچا ږیره درلودله او ږیره د ټولو انبیاء ﷺ سنت پاته سوی دی معاذ الله هېڅ پیغمبر ﷺ هېڅ کل ږیره نه ده وهلی ږیره ساتل د انبیاء اورسولانو ﷺ سنت او طریقه دی)

کله چې جعفر رضی الله عنه تلاوت پای ته ورسوی (۱) نجاشی وویل دا کلام او هغه کلام چې عیسی ﷺ راوړی وو دواړه له یوه شمع دان راوتلی دی، نجاشی دقریشو وپلاروی ته

(۱) په دلائل ابی نعیم جلد ۱ صفحه ۸۱ کې راغلی دی، فقراً علیهم جعفر سورة مریم فلما سمعها عرف انه الحق .. جعفر دسورة مریم تلاوت نجاشی واوریدی نو وې پېژندل چې دا حق دی جعفر ته ته یې وویل، زدنا من هذا الکلام الطیب، ای جعفر ده پاک کلام لېږنور هم راته ولوله جعفر یو بل سورة هم ولوستی نجاشی چې واوریدی وې ویل بیشکه دا حق دی تاسو رښتیا وویل او ستاسو نبی ﷺ هم رښتیا ویلی دی او قسم په الله ﷻ تاسو په سمه لاره یاست د الله ﷻ په نامه باندې د لته امن او مان سره اوسېږی ..

په ډاگه وویل چې زه داخلک هیڅ وخت هم تاسو ته نه سپارم او نه ددې امکان سته که چې عمرو بن العاص او عبدالله بن ابی ربیع په دپاچاله درباره نامیده راووتل نو عمرو بن العاص وویل چې زه به صبادپاچا په مخکې - اسی خبری کوم چې په هغو سره به داخلک بیخی نیست او نابودسی ، عبدالله بن ابی ربیع وویل دا کار مه کوه ځکه دوی که څه هم زموږ ددین مخالفین دی مگر زموږ خپلوان دی او په دوی کې زموږ نژدی قریبان شته خو عمرو بن العاص له خپلی خبر نه اوبستی ، بله ورځ ییاعمر و بن العاص دنجاشی دربار ته راغلی و نجاشی ته یې وویل ای پاچا داخلک د عیسی ﷺ په شان کې ډیری ناوړه خبری کوی ، نجاشی صحابه کرام ﷺ راوغوښتل صحابه کرام ﷺ په دویم ځل غوښتنه ډیر اندیښمن سو یوه وویل چې پاچا ته به د عیسی ﷺ په اړه څه وایو ، خو په دې خبره باندی د ټولو اتفاق سو چې قسم په الله ﷻ موږ به هغه خبره کوو کوم چې الله ﷻ اود هغه رسول ﷺ فرمایلی دی هرڅه چې کیږی موږ به دهغه یوه زړه هم خلاف خبره نه کوو ، صحابه کرام ﷺ دپاچا دربار ته ییاراغله ، نجاشی صحابه کرام ﷺ ته وویل چې تاسو د عیسی ﷺ په هکله څه وایاست ؟

جعفر ﷺ و فرمایلی : موږ دده په اړه هغه څه وایو کوم چې زموږ نبی ﷺ فرمایلی دی ، هغه دادی ، چې عیسی ﷺ دالله ﷻ بنده اود هغه رسول دی اودالله ﷻ خاص روح اودالله ﷻ خاص کلمه وه ، نجاشی له ځمکی یوه خاشه راپورته کړه وې ویل قسم په الله ﷻ مسلمانانو چې څه ویلی دی عیسی ﷺ که دهغه څخه دیوی خاشی په اندازه هم زیات وی په دې خبره باندی ددربار خلکو ډیر تعجب وکړ مگر نجاشی یوه ذره پرواهم ونه کوله او ښکاره یې وویل چې تاسو چې هرڅه وایاست (۱) مگر حقیقت همدا دی لکه مسلمانانو چې وویل وروسته یې مسلمانانوته وویل تاسو په امن یاست په امن سره او سپری دسروزرو دغره په بدل کې هم پر تاسو ظلم نه خوښوم او حکم یې وکی چې دقریشو ټولی ډالی - اوتحفی بیرته وروسپاری ماته ددوی دتحفوهیڅ اړتیا نسته والله ﷻ ماته زما پاچهی اوزما هیواد بیله رشوته را کړی دی له دې وجی زه ستاسو څخه په رشون اخیستوسره داخلک تاسو ته هیڅکله هم نه سپارم ، ددربار مجلس پای ته ورسیدی او مسلمانان په ډیره خوشالی - اوسرلورې سره اودقریشو پلوی په ډیر ذلت اورسوا یې او پښیمانتیا سره د باندی راووتل ، (۲)

(۱) دابوموسی اشعری څه په روایت کې راغلی دی چې وروسته نجاشی وویل ، مریا که داس جلتهم من عنده اهدا له رسول الله وان الذي يقر به مني ولا انا انا من الملك لا مني له ډیاره : هرکله راسی تاسو او هغه څوک چې تاسو یې را بیرلی یاست زه شاهدی ورکوم چې دالله ﷻ رښتینی رسول ﷺ دی او رښتیا هم پیغمبر دی داسی پیغمبر دی چې عیسی ﷺ دهغه زبیر ورکړی دی او که دپاچهی کارونه نه وای نو ماڅخه به دهغه په خدمت کې حاضر سوی وم اود هغه څپلی به می ښکل کړی وی ، وروسته یې مسلمانانوته وویل چې ترکومه وخته پوری تاسو غواړی زما په پاچهی کې اوسېږی اودخوړاک او جامو حکم یې هم زموږ دپاره وکړی (رواه الطبرانی ورجاله رجال الصحيح مجمع الزوائد جلد ۶ صفحه ۳۱ ، باب هجرة الى الحبشة)

(۲) مسند احمد جلد ۱ صفحه ۲۰۱ ، حدیث جعفر بن ابی طالب څه فی الهجرة قال العائذ الهشمي رواه احمد ورجاله رجال الصحيح غير محمد بن اسحق وقد صرح بالسماع مجمع الزوائد جلد ۶ صفحه ۶۷ سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۱۵

د ټول تفصيل په مسند احمد او سيرة ابن هشام کې ذکر سوي دي يواځې په دربار کې د صحابه ښه سجده نه کول په عيون الاثر کې جلد ۱ صفحه ۱۱۸) کې اجمالاً ياده سوي او په دلائل ابی نعيم جلد ۱ صفحه ۸۱ کې تفصيلاً د سجدې نه کول ياد سوي دي او په مجمع الزوائد باب الهجرة الى العيشه په ډيرو روايتو کې د دې مضمون ښکاره موجود دی جلد ۶ صفحه ۲۳ څخه تر ۲۳ پورې ،

زهري رحمه الله فرمايلي دي چې مادام سلمه رضي الله عنها د امفصل حديث عروة بن الزبير رضي الله عنه ته بيان کي نو عروه ښه ماته وويل چې ته په دې خبرې چې نجاشي دا خبره ولي وکړه چې الله جل جلاله ماته پرته له رشوت زما پاپچه بېرته راکړه د دې څه مطلب دی ؟ ما وويل نه ، عروه ښه وويل چې ام المؤمنين عائشه صديقته رضي الله عنها ماته بيان کړي دي چې د نجاشي پلار د حبشي پاچاوو د نجاشي څخه پرته دده بل زوی نه وو د پاچا دورور يعني د نجاشي د اکا دوولس زامن وو د حبشي خلکو د افکرو کې چې نجاشي خو د پلار يوزوی دی او د پاچاوو دورور زامن لري په دې وجه پاچا بايد ووژل سي او د پاچا دورور يفي د نجاشي اکا بايد پاچاسي ځکه دده ډير زامن او تر ډيره وخته به دواک لري په همدې کورنۍ کې روانه وي کله چې دوي د نجاشي پلار ووژي او د پاچاوو دورور يي پاچا کي نجاشي دخپل اکا په تربيه او پالنه کې اوسيدی نجاشي ډير هوښيار زيرک او پوه وو په دې وجه دده اکا دده دومره درونواوی کوي چې دبل هيچانه وو د پاچا په هر کار کې به د نجاشي مشهوره وه د حبشي خلکو ته دده له ډيري هوښيار تيا د اندېښنه پيدا سوه چې هسي نه چې دخپل پلار غچ او بدل له اکا څخه واخلې په دې وجه يي له پاچا څخه غوښتنه وکړه چې داهلک بايد ووژل سي پاچا وويل تاسو خومخکي دده پلار وژلي او اوس بيا ددې هلک وژل غواړي زه خود اکا نه سم کولای خود ډير څه چې وکوم هغه دادی چې زه دئ له ځانه بيل کړم خلکو ورسره ومنله او نجاشي يي د پاچا څخه بيل کي ديو تاجر په لاس يي په شپږ سوه درهمه خرڅ کي تاجر نجاشي رانيوی او روان سو په همدغه ماښام ناڅاپه په پاچا باندې برېښنا ولويده پاچا مړ سو خلک ډير اندېښمن سو چې واک چاته وسپاري ځکه ، د پاچا دوولس زامن له سره تر پايه ټول ناپوهان او بي عقلان وو په همدې وخت کې د ټولو خلکو پر دې رايه اتفاق راغلی چې که دخپل هيواد بريا لپتوب غواړي نو نجاشي بېرته راولي او پر تخت يي کښيږي ، سمدستي يي په نجاشي پسې خلک وليږل چې نجاشي بېرته راولي دوي په نجاشي پسې ولاړل او هغه تجار يي پيدا کي نجاشي يي بېرته خپل هيواد ته راوستی او په تخت يي کښيږي له تخت کښيږي نو وروسته هغه تاجر راغلي او د خپلو پيسو غوښتنه يي وکړه نجاشي د تجار شپږ سوه درهم بېرته ورکړه ، ام المؤمنين عائشه صديقته رضي الله عنها فرمايي چې د نجاشي د قريشو وپلاوي ته دا خبره چې الله تعالی ماته خپله پاپچه پرته له رشوت بېرته راکړه و همدې پېښي ته اشاره وه (۱) ————— (۱) البدايه والنهايه جلد ۳ صفحه ۷۵

د نجاشي له دې اعلان وروسته مهاجرين په ډاډه زړه په حبشه کې پاته سو کله چې رسول الله ﷺ مدینې منورې ته هجرت وکړ ډیر و صحابه کرام ﷺ دخبر له اوریدو سره سم له حبشه څخه مدینې ته راغلل چې په دوی کې خلیرویشته نارینه د بدر په غزا کې گهلون وکي او پاته نور مهاجر له جعفر ﷺ سره یوځای په کال ۷ هجري دخیبر له فتح وروسته له حبشې څخه مدینې منورې ته راغله (۱)

د قریشو له هیئت څخه د جعفر رضي الله عنه درې پوښتنې

عروه بن الزبیر ﷺ وایي کله چې جعفر ﷺ نجاشي ته وویل چې زه له دې خلکو څخه څه پوښتنې کوم ته له دوی څخه د ځواب غوښتنه وکوه ؟ لومړې پوښتنه ، آیا موږ د چامریان یو چې دخپلو مالکانو څخه را تښتیدلي یو که داسی وی نویښکه موږ د سپارلو وړ یو ، نجاشي و عمر و بن العاص ته وویل چې آیا دوی د چامریان دی ؟ عمرو بن العاص وویل (لَا بَلْ أَهْرَآءُ) نه مریان نه دی بلکې آزاد او عزتمند خلک دی. دویمه پوښتنه جعفر ﷺ نجاشي ته وویل ته له دوی څخه پوښتنه وکوه چې آیا موږ د چا وینه توی کړی او دلته راغلی یو که موږ د چا ناحقه وینه توی کړی وی او دلته راغلی یو نوته پرته له څه فکر کولو موږ د وژل سویو و وارثانو ته و سپاره ، نجاشي عمرو بن العاص ته وویل (هل اهرقوا دمابغیر حقه) آیا دوی ناحقه وینه توی کړی ده او دلته راغلی دی ؟ عمرو بن العاص ورته وویل (لا قطرة من دم) نه د وینې یو څاڅکی یې هم نه دی توی کړی ، دریمه : جعفر ﷺ نجاشي ته وویل ته له دوی دا پوښتنه وکوه ، چې آیا موږ د چامال په زور اخیستی دی او را تښتیدلي یو که داسی وی موږ د چامال اخیستی وی نو موږ د هغه دادا کولو د پاره تیار یو نجاشي عمرو بن العاص ته وویل که دې خلکو د چامال اخیستی وی دلته یې راوړی وی نوزه د دوی کفیل او ضامن یم او د دې تاوان ذمه واریم ؟ عمرو بن العاص وویل (ولا قیاط) نه دې خلکو یوه روپۍ هم د چانه دی وړی نجاشي د قریشو هیئت وویل نوییاد څه شی غوښتنه لری ؟

عمر و بن العاص وویل : موږ او دوی دواړه په یوه دین باندی وو په همدې دین باندی ولاړ وو دوی هغه دین پریښودی او یو نوی دین یې غوره کړی ، نجاشي صحابه کرام ﷺ ته وویل کوم دین تاسو پری ایښی او کوم نوی دین تاسو غوره کړی دی هغه څنگه دین دی ؟ جعفر رضي الله عنه وویل : اَمَّا الَّذِي كُنَّا عَلَيْهِ فَدِينُ الشَّيْطَانِ وَامْرُ السَّيْطَانِ نَكْرًا بِاللَّهِ وَنَعْبَادَةً لِلْحَجَارَةِ

وَامَّا الَّذِي نَحْنُ عَلَيْهِ فَدِينُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ نَخْبِرُكَ أَنَّ اللَّهَ بَعَثَ إِلَيْنَا رَسُولًا كَمَا بَعَثَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا فَاتَّأَنَّا بِالصِّدْقِ وَالْبِرِّ وَنَهَانَا عَنْ عِبَادَةِ الْأَوْثَانِ فَصَدَقْنَا وَآمَنَّا بِهِ وَاتَّبَعْنَاهُ فَمَا لَعَلْنَا ذَلِكَ عَادَانَا قَوْمَنَا وَإِرَادُوا قَتْلَ

النَّبِيِّ الصَّادِقِ وَرَدَّنَا فِي عِبَادَةِ الْأَوْثَانِ فَظَلَمْنَا إِلَيْكَ بِهَذَا وَمَا كُنَّا لَوْ أَقْرَأْنَا قَوْمَنَا لِمَا اسْتَقَرَّرْنَا لِفَذَلِكَ خَبَرْنَا
(۱) عیون الاثر فتح الباری باب هجرة النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه الى المدينة

ژباړه : هغه دين چې موږ مخکې پر ولاړ وو هغه د شيطان دين وو او د شيطان حکم وو هغه داسې دين وو چې موږ د الله څخه منکروو دکاڼو عبادت به موکوي ، او اوس چې په کوم دين ولاړ يو هغه د الله ﷻ دين دی الله تعالی موږ ته يو رسول ﷺ راوړلېری لکه څنگه چې يې تر موږ مخکې امتوته انبياء اورسولان ﷺ رايلړلي دي نو هغه رسول ﷺ موږ ته رښتيا ونيکي راوړه او موږ يې د بتانو له عبادت څخه منع کړو موږ د هغه تصديق وکړ او ايمان مو پر راوړی او د هغه پيروي مو وکړه ، پردې خبره زموږ قوم زموږ د بنسټان سو او ددې رښتيني نبی په وژلو يې اتفاق وکړ او دا اراده يې وکړه چې موږ بيرته د بتانو عبادت ته وگرزوي ، موږ دخپل دين او خپلو ځانود خوندي ساتلو په وجه ستاخوا ته را وتښتيدو که زموږ قوم موږ ته په خپل وطن کې ځای را کولای نو موږ نه ځنی راوتلو دا زموږ قصه وه (۱) جعفر ﷺ او د هغه ملگرو چې کله د حبشي څخه ومدينې منورې ته د تلوار اړاده وکوله نو نجاشی د ټولو د سفر خرڅ او دلارې توبڼه ورکړه او څه ډالۍ او تحفي يې هم وکړې او يو قاصديې ورسره کې دايې ورته وويل چې ما چې څه ستا سوسره کړې دي د هغه خبر محمد صلی الله عليه وسلم ته ورسوي ، او زه ددې خبرې شاهدی ورکوم چې له الله ﷻ پرته هيڅوک د عبادت لائق نسته او ددې خبرې شاهدی ورکوم چې يېشکه ته د الله ﷻ رسول ﷺ يې اوستا څخه دا غوښتنه کوم چې ته زما لپاره دبڅښنې دعا وکړي ؟ جعفر ﷺ فرمايې : موږ د حبشي څخه را روان سو او نبی کریم ﷺ ته راغلو هغه موږ ته غاړه راکړه وې فرمايل چې زه نه پوهيږم چې د څيږ په فتح ډير خوشاله يم او که د جعفر ﷺ په راتگ سره بيابنې کریم ﷺ کينستی د نجاشی قاصد په ولاړه عرض وکړي يا رسول الله ﷺ دا جعفر ﷺ ستامخ ته دی ته له ده پوښتنه وکړه چې زموږ پاچاله دوی سره څنگه چلند کړې دي ؟ جعفر ﷺ وفرمايل : يېشکه نجاشی زموږ سره داسې او داسې معامله وکړه او دراتگ په وخت کې يې موږ ته سورلۍ هم راکړې او توبڼه يې راکړه او زموږ ډيره مرسته يې وکړه او دا شاهدی يې ورکړه چې د الله ﷻ پرته څوک د عبادت لائق نسته او دا شاهدی يې هم ورکړه چې ته رښتيا د الله ﷻ رسول ﷺ يې اوله تا څخه يې دا غوښتنه وکړه چې ته زما لپاره دبڅښنې دعا وکړه ، نبی کریم ﷺ سمدستي ولاړ سو او دس يې وکړ او درې ځله يې دادعا وکړه (اللهم اغفر للنجاشی) اي الله ﷻ ته نجاشی ته بڅښنه وکړي . او ټولو صحابه کرام ﷺ آمين پروايو ، جعفر ﷺ فرمايې ما قاصد ته وويل چې ته کله بيرته ولاړ سي نو څه چې تادنبی کریم ﷺ څخه وليدل هغه پاچا ته بيان که ، (۲)

(۱) دلائل ابي نعيم جلد ۱ صفحه ۸۰

(۲) رواه الطبرانی من طريق اسدين عمر و مجالد و كلاهما ضعيف وقد وثقا مجمع الزوائد جلد ۶ صفحه ۳۰ باب الهجرة الى الحبشه

د عمر فاروق رضي الله تعالى عنه د اسلام راوړلو اصلي او حقيقي سبب در رسول الله صلي الله عليه وسلم دعاء وه : (۱)

لومړی نبی کریم ﷺ دادعا وکړه : اي الله ﷻ له ابو جهل او عمر بن خطاب څخه چې کوم یو ستا په نزد ډیر خوښ وی په هغه سره اسلام ته عزت ورکړی (رواه احمد و الترمذی و قال حدیث حسن صحیح)

ابن عساکر فرمایلی دی ، تردې دعا وروسته دوحی په ذریعه نبی کریم ﷺ ته د معلومه سوه چې ابو جهل اسلام نه راوړی نو وروسته نبی کریم ﷺ خاص د عمر بن خطاب ﷻ لپاره دعا وکړه ، او وې ويل (اللهم اید الاسلام بعمر بن الخطاب خاصة) اي الله ﷻ ته خاص په عمر بن خطاب ﷻ سره اسلام ته قوت او غلبه ورکړی (دا حدیث په سنن ابن ماجه او مستدرک د حاکم کې ذکر سوی دی حاکم لیکي چې دا حدیث د بخاری او مسلم په شرط باندی صحیح دی حافظ ذهبي رحمه الله هم د حاکم موافقت کړی دی ، لنډه دا چې د عمر فاروق ﷻ د اسلام اصلي او حقيقي لامل د نبی کریم ﷺ دعا وه او ظاهري سبب یې دادی چې له عمر ﷻ څخه په خپله روایت سوی دی ، عمر ﷻ وایې چې زه په پیل کې در رسول الله ﷺ ډیر سخت دښمن او مخالف وم اوله دین اسلام څخه می سخت نفرت کیدی او ډیر ځنی ییزاره وم ، ابو جهل دا اعلان کړی وو چې که هر چا محمد صلی الله علیه وسلم ووژي دهغه په بدل کې زه سل اوښان انعام ورکوم ، عمر ﷻ وایې چې زه خپله ابو جهل ته ورغلم او پوښتنه می ځنی وکړه چې تاداسی خبره کړی آیا رښتیا هم ته سل اوښان په بدل کې ورکوی ، ابو جهل وویل هوزه سل اوښان هغه سړی ته ورکوم ، عمر ﷻ وایې چې زه د نبی کریم ﷺ دوژلو په نیت له هغه ځایه را روان سوم توره می راواخیسته ، په لاره کې په یو سخوند رکی باندی زما سترگی ولگیدی چې خلکو دهغه د حلالو لاراده کړی وه ، زه هم دنداری لپاره ودریدم ناڅاپه می د د سخوند کيله نس څخه دا آواز اوړیدی (یاال ذریع آمنونجیح رجل یصیح یلسان فصیح یدعوانی شهادة ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله) ژباړه : اي ذریع کورنی د خلاصون لاره ده یو سړی په فصیح ژبه سره خبری کوی خلکو ته د شهاده ان الا اله الا الله وان محمدا رسول الله بلنه ورکوی ، (۲)

عمر ﷻ فرمایې : چې زما ددې آواز په اوړیدو سره سمدستی په زړه کې دا خیال پیدا سو چې دا آواز ماته کیږي اوزه ددې آواز مخاطب یم (رواه ابو نعیم عن طلحه وعائشه عن عمر (۳))

- (۱) عمر فاروق ﷻ جشی ته له لومړی هجرت وروسته اوله دویم هجرت مخکې په کال ۷ نبوی کې په اسلام مشرف سو او بعضو ویلی دی چې په کال ۵ نبوی کې یې اسلام راوړی ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۷۲)
- (۲) د د سخوند رکی آواز اوړیدو پېښه په صحیح بخاری کې هم یاده سوی (صحیح بخاری ، باب اسلام عمر)
- (۳) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۳۸

مگر عمرؓ بیاہم دخیلی ارادی خخہ مخ نہ واروی اوپہ خپلہ مخہ روان سو خوگامہ مخکې چی ولاړی نعیم بن عبد اللہ بن نحام ورسره مخامخ سواوپو بنسټه یې ځنی وکړه چی په دې غرمه کې په څه نیت روان یې ؟ عمرؓ وویل دمحمدؐ د وژلو په نیت، نعیم ورته وویل دمحمدؐ په وژلو سره به دېنی هاشم او بڼی زهره خخہ څنگه خلاص سی عمرؓ وو یل زما په فکر ته هم بی دین سوی یې اود خپل پلار دین دی پری ایښی دی نعیم ورته ویل ته ما څه کوی ته خبر نه یې چی ستاخوړ فاطمه بنت خطابؓ اوستا اخښی سعید بن

زیدؓ دواړه صایان سوی دی اوستا دین یې پری ایښی دی دین اسلام یې منلی دی عمرؓ ددې خبری په اوریدو سره له غصی تک سور سو دخور کورته ولاړی ، خبابؓ دده وخوړ او اخښی ته تعلیم ورکوی کله چی هغه دعمرؓ دپښو څړې واوریدی دکور په یوه کونج کې پټ سو ، عمرؓ کورته داخل سو او خوراو اخښی ته یې وویل کیدای سی تاسو دواړه صایان سوی یاست اخښی راته وویل ای عمرهؓ که ستا دین حق نه وی بلکې له دی دین پرته یو بل دین حق وی نوته راته ووايه چی څه کول په کاردی ، داخښی په دې ځواب سره عمرؓ ته نوره غصه ورغله اوپه وهلو یې پیل وکړ خور یې دمیره دخلاصون لپاره راغله هغه یې هم دومره ووهله چی پرمخ یې وینی راغلی ، په همد حالت کې خورو عمرؓ ته وویل ای دخطاب زویه ستا چی څه په وس کیږی هغه وکوه موږ دواړه مسلمانان یو، ای دالله ﷻ دښمنه؛ ته یواځی په دې وجه موږ وهی چی موږ الله ﷻ یو بولو ځان پوه که چی موږ اسلام راوړی دی که څه هم ستا پزه په خاورو سپیره سوی ده .

عمرؓ ددې خبری په اوریدو سره څه وشرمیدی اووې ویل ښه تاسو هغه کتاب څه کی چی تاسو لوستی ماته یې وواياست ، ددې خبری په اوریدو سره خبابؓ هم راووتی چی دکور په یوه کونج کې پټ و، دده خور ورته وویل (انک رجس وانه لایسه الا بطهرون فقم فتوضاً) ته ناپاک یې او قرآن پاک دی پاک خلک یې مسه کولای سی اودس وکه اوراسه .

عمرؓ ولاړ سو په یوه روایت کې راغلی دی چی اودس یې وکی اوپه بل روایت کې راغلی دی چی غسل یې وکی او هغه پاڼه یې په لاس کې ونیوه په هغه پاڼه کې سورة طه لیکل سوی په لوستلو یې پیل وکړ کله چی ودې آیت ته ورسیدی (إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) (سورة طه) ژباړه : زه دعبادت لائق یم زما څخه پرته هیڅ دعبادت لائق نسته زما عبادت کوئ او لمونځ زما دیادولو دپاره قائم کی .

ناڅاپه یې له خولی ووتل ، ما احسن هذا الكلام واکرمه ، څومره ښائسته او عزتمند کلام دی خبابؓ چی دعمرؓ دا خبره واوریده وې ویل ، ای عمرهؓ ته دې خوشاله یې امید لرم چی درسول الله ﷺ دعا ستا په حق کې قبوله سوه ، عمرؓ وویل ای خبابؓ

ما هغه ته ورسوه خباب ؓ له ځان سره ملگری کی او دار قم ته روان سو هغه ځای ته چی رسول الله ﷺ اوصحابه کرام ؓ به سره یوځای کیدل ، دروازه تړل سوی وه وې ټکوله او ددنه ورتلو اجازه یې وغوښته ، کله چی صحابه کرام ؓ به دې خبر سو چی عمر دی هیچا ددروازی دخلاصولو جرأت نه درلودی حمزه ؓ وفرمایل : دروازه خلاصه کی اوراسی که الله ﷻ عمر ؓ ته دخیر اونیکی اراده کړی وه نواله ﷺ به ورته هدایت وکی او اسلام به راوړی او دالله ﷻ در رسول ﷺ خبره به ومنی او که داسی نه وو نو تاسو به دالله ﷻ په اراده سره دده له شره خوندي او په امان سی ، ابو محمد الله د عمر ؓ مرگ مو پرته څه گران نه دی ، او په یو روایت کی راغلی دی چی حمزه ؓ وفرمایل که عمر دخیر په اراده راغلی وی نو مو پر به هم له ده سره دخیر معامله کوو او که دشړ په اراده راغلی وی نو هم دده په توره به یې ووژنو ، رسول الله ﷺ هم ددروازی دخلاصولو اجازه وکړه ، دروازه خلاصه سوه او دوو کسانو د عمر ؓ لاسونه ونيول او د نبی کریم ﷺ مخ ته یې ودروی نبی کریم ﷺ دوی ته وفرمایل عمر پر پړدی عمر ؓ وایې زما کرتی یې ونيوه او دخپل ځان وخوا ته یې کش کم او وې ویل : ای دخطاب زویه اسلام راوړه او دا دعایې وکړه (اللَّهُمَّ اهْدِهِ) ای الله ﷻ دته هدایت وکوی او په یو بل روایت کی راغلی دی چی داسی یې وفرمایل : اللهم هذا عمر بن الخطاب اللهم اعزل الدين بعمر بن الخطاب .. ای الله ﷻ دا عمر بن خطاب دی ای الله ﷻ په ده سره خپل دین ته عزت ورکړی ، او عمر ؓ ته په خبرو سو ورتنه وې فرمایل ای عمره ؓ آیاته تر هغه وخت خبر نه منی تر څو چی الله ﷻ په تاباندی رسوا کونکی عذاب نازل نه کړی عمر فاروق ؓ وویل ای دالله ﷻ رسول ؓ ده مدې لپاره راغلی یم چی ایمان راوړم پر الله ﷻ او دهغه پر رسول ﷺ باندی او په هغه څه چی دالله ﷻ له لوری نازل سوی دی . أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ډیر خوشحاله سو له ډیر خوشحالی څخه یې په لوړ آواز دالله اکبر نعره وکړه د نبی کریم ﷺ دغېبه اوریدو د کور ټول غړی په دې پوه سو چی عمر ؓ اسلام ومنی دا ټوله پېښه په سیره ابن هشام او عیون الاثر کی ذکر سوی ده ، علامه زرقانی لیکي چی د عمر فاروق ؓ د اسلام داتفصیلی بیان په مسندبزار او معجم طبرانی او دارقطنی کی له انس ؓ څخه او په دلائل بیهقی کی له ابن عباس ؓ څخه او په دلائل ابی نعیم کی له طلحه ؓ او عائشه صدیقہ ؓ روایت سوی دی (۱) ابن عباس ؓ فرمایې : کله چی عمر فاروق ؓ مسلمان سو جبرئیل ؑ راکښته سو او وې فرمایل ای محمد ﷺ ټول آسمان والاد عمر ؓ په اسلام خوشاله دی (رواه ابن ماجه والحاكم وصححه وقال الذهبی فیہ عبد الله بن خراش ضعفه الدارقطنی (۲)

(۱) زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۷۶

(۲) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۲۶ طبقات ابن سعد جلد ۲ صفحه ۱۹۳

له کله چې عمر فاروق ؓ اسلام راوړی په هم هغه ورځ دین اسلام عزتمند او ښکاره سو او د اسلام غلبه پیل سوه په ښکاره په حرم کې لمونځ اداء سو او په ډاگه د اسلام دعوت او تبلیغ شروع سو او له هم هغې ورځې حق له باطل په ښکاره بیل سو رسول الله ﷺ ځکه عمر ؓ ته د فاروق لقب ورکړ. (۱)

عمر ؓ چې کله اسلام راوړی نو د افکړې وکې چې په خپل اسلام راوړلو داسې څوک خبر کې چې هغه دخبره وړلو کې ښه استاذ وی ددې لپاره چې ټول خلک په دې خبره کې چې عمر ؓ اسلام قبول کړی دی ، عمر فاروق ؓ وایې زه جمیل بن معمور غلم ځکه هغه په خبر رسولو کې ډیر مشهور وورته ومی ویل اې جمیل ته په دې خبرې چې زه مسلمان سوی یم ، جمیل ددې خبرې په اوریدو سره سمدستی ولاړ سو پټوېې پر اوږو واخیستی او مسجد حرام ته په منډه منډه ورسیدی هغه ځای ته چې د قریشو مشران به یوځای سره کیناستل جمیل هم هلته ورسیدی او په لوړ آواز یې وویل اې خلکو زما خبره واورئ عمر صابی سوی دی ، عمر فاروق ؓ وایې زه هم له شاورپسې روان وم ، ما وویل نه داسې نه دی جمیل غلط وایې زه صابی سوی نه یم بلکې ماحق دین منلی دی او د اشهدی می ورکړی چې له الله ﷻ پرته هیڅوک د عبادت لائق نسته او محمد ﷺ د الله ﷻ بنده اور رسول ﷺ دی ، ددې خبرې په اوریدو سره خلک سمدستی پر عمر فاروق ؓ راټول سو وهل ډبول پیل سو په همدې وخت کې رها سوه ناڅاپه عاص بن وائل سهمی زموږ خواته راغلی عاص پوښتنه وکړه چې څه پیښه ده خلکو ورته وویل عمر ؓ صابی سوی دی عاص ورته ویل نوڅه و سو یو سړی دخپل ځان لپاره یو دین غوره کړی دی او تاسو هغه په زور له دین اړوی اوستاسو گمان دی چې بنی عدی به خپل سړی (یعنی عمر ؓ) بیله پوښتنې پرېږدی ځی ولاړ سی ماعمر ؓ ته پناه ورکړې د عاص په پناه ورکولو سره ټول خلک سره وپاشل سو (۲)

د مکی دشړکینو پر پیکره او د افاضلمان په پیکره لیک لیکل د نبوت ۷ کال د محرم الحرام میاشت .

کله چې د قریشو سفیران عمرو بن العاص او عبد الله بن ابی ربیع له حبشی څخه ناکام او شرمیدلی راغله او قریش په دې خبر سو چې نجاشی د جعفر ؓ او دهغه د ملگرو ډیر درناوی وکړ او بل لوری ته حمزه ؓ او عمر ؓ هم په اسلام راوړلو مشرف سو چې په دې سره یو مخ د قریشو ملا ماته سوه او بل دا چې ورځ په ورځ د مسلمانانو شمیر زیاتیدی ددوی هیڅ چل ول د حق دین په مخنیوی کې کار نه ورکوی نو د قریشو ټولو قبیلو په اتفاق

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۲ صفحہ ۱۹۴ (۲) ابن هشام صفحہ ۲۱ او قال ابن کثیر هذا اسناد جيد قوى كفاي البدياه والنهائيه جلد ۳ صفحہ ۸۲ او د عاص بن وائل د پناه ورکولو پيښه کوتاه په صحيح بخاري کې هم ياده سوي ده ، فتح الباري جلد ۷ صفحہ ۱۳۵ باب اسلام عربين الخطاب رضى الله عنه (فتح الباري جلد ۷ صفحہ ۱۳۵)

سره یوه پریکړه وکړه هغه داسی، چې له محمد ﷺ او بنو هاشم او د هغوی له خوا خوږ ورسره به اړیکې شلوی نه به شوک له دوی سره راکړه ورکړه کوی او نه به نکاح ورسره کوی او نه به راشه درشه ورسره لری ترڅو بنی هاشم موږ ته محمد صلی الله علیه وسلم د وژلو د پاره نه وی سپارلی، او په همدې مضمون یې یې لیک و لیکي او په کعبه کې دننه یې وځړوی، منصور بن عکرمه، دا ظالمانه اوقات لانه لیک و لیکي هغه ته د الله ﷻ له لوری داسا ورکړل سوه چی لاس یې شل سو او د تل د پاره له لیکلو یی کاره سو، ابو طالب مجبوره سو له خپلی کورنۍ سره یوځای په شعب ابی طالب کی پناه واخیسته د بنو هاشم او بنو اطلب مسلمانان او کافران ټول له ده سره ملگری وو مسلمانانو د دین په وجه او کافران د کورنۍ او خپلوی په وجه پرته له اېولهب څکه یو هغه له قریشو سره پاته سو، درې کاله پرلپسې دې بندیز دوام وکړ (۱) ډیر سخت تکلیفونه لوړی تندی پردوی تیری سوی لوړه تردې اندازی ورسیده چی د ماشومانو آوازونه به دباندی اوریدل کیدل او قریش به په خوشحالیدل مگر په دوی کې چی کوم نرم زړی وو پرهغوی دا خبره گرانه سوه او ښکاره یې وویل چی تاسو نه گورئ چی په منصور بن عکرمه باندی څه مصیبت راغلی (۲)

په دې بندیز کې مسلمانانو ته رنګارنګ تکلیفونه ورسیدل مسلمانانو به دونی پانی خوړی او ژوند به یې تیروی سعد بن وقاص ﷺ فرمایي: چی زه ډیر وږی وم یوه شپه زما پښه له یو لامده شئ ولگید سمدستی مې راپورته کي او ترستونی مې تیر کي تر اوسه هم نه پوهیږم چی هغه څه شئ وو، او سعد بن وقاص یوه بله پښه هم بیانوی چی یو ځل د شپې متیازو ته ووتم په لاره کې می پښه له یو وچ شئ وموښته لاس می ورکښته کی داوښ وچه سوی خرمن وه راپورته می که اوپه او بومی پریوله اوومی سوځله او بیامی چاڼ که اوسفوف می ځنی جوړکی اوله ابوسره یوځای مې وخوړی درې شپي می په همدې خرمن تیری سوی، خبره دې ته ورسیده چی کله به تجارتی قافله مکی ته راغله نو اېولهب به ورغلی او دا اعلان به یې وکی چی هیڅ یو تجار دی د محمد ﷺ په ملگرو باندی هیڅ شئ په عام نرخ نه پلوری بلکې له هغوی دی اضعافاً مضاعفه (دوه چنده نرخ اخلی او که تاوان ورورسیدی نوزه دهغه ذمه واریم، صحابه کرام ﷺ به درانیو لو د پاره ښار ته راغله مگر درنځ د لوړوالی دا حالت چی به یې ولیدی نو خالی لاسونه به بیرته تلل لنډه داچی له یوی خوا مسلمانان بیوزله وو اوله بلی خوا د دښمنانو ظلم او تیری وو اوپه کورو کې به د ماشومانو د لوړی له لاسه خلک نارامه و (۳)

(۱) ویل کیږی چی ددی بندیز شروع په کال ۷ نېوی د محرم په میاشت کی وسو (فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۴۷)

(۲) طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحہ ۱۳۹ عیون الاثر سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحہ ۱۲۲، زاد المعاد جلد ۲ صفحہ ۳۶، فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۴۶

(۳) روض الانف جلد ۱ صفحہ ۲۳۲

یوشمیر خلکو به دخپلو خپلوانو داتکلیف لیدی نوزره به یې نه ودریدی په پته به یې دوی ته څه خوراک او څښاک توکی لیرل ، یوه ورځ حکیم بن حزام (۱) خپلی ترور خدیجه رضی الله تعالی عنہا ته څه غله دمری په لاس لیرله چی په لاره کې ابو جهل ولیدی ورته وې ویل آیاته بنو هاشم ته غله لیری زه تاهیڅ کله غلی لیرلو ته نه پریرېدم او په ټولو خلکو کې به تار سواکوم له بل لوری ابوالبختری راغلی پوښتنه یې وکړه چی څه پیښه ده ابو جهل بیان ورته وکړ ده ورته وویل څوک چی خپلی ترورته غله لیرلی ته یې ولی تنگوی ابو جهل په غصه سو اوسخت بدرد یې ورته وویل ابوالبختری داوښ یوهډوکی راپورته کی او ابو جهل یې پر سرپه ووهی سړیې زخمی سو ابو جهل ته له دې وهلو دیرتکلیف ورسیدی او حمزه رضی الله تعالی عنہ په شعب ابی طالب کې ولاړ و او دا پیښه په خپلو سترگو ولیده (سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۲۳)

د پریکړی ماتول او د لیک پر پانه وینه مسلط کیدل :

ددې ستونزو او غمونه لیدلوسره دیوشمیر زړسوانده خلکو ته ددې پریکړی د ماتولو فکریداسو تر ټولو مخکې هشام بن عمرو (۲) وویل چی افسوس دې زموږ پر حال ځکه موږ خوراک او څښاک کوو اوزموږ خپلوان په لوړه او تنده کې شپي او ورځي تیروی کله چی به شپه سوه نویو اوښ غله به یې شعب ابی طالب ته ولیرله اودوی ته به یې رسوله یوه ورځ هشام بن عمرو ددې خبری لپاره زهیر بن امیه ته ورغلی زهیر د عبدالمطلب لمسی او دعاتکه بنت عبدالمطلب درسول الله ﷺ د عمه زوی دی هغه ته یې وویل ای زهیر آیاته په دې خوشاله یې چی ته خوښ خوشاله یې او ستا چی څه خوښ وی هغه خوری اغوندی نکاح کوی اوستا واما خپلو ته یوشی هم نه رسیږی قسم په الله ﷻ که دا بو جهل ماماگان وای که یې داسی کړی وای ابو جهل به هیڅ کله ددې پریکړی پروانه وه کړی ، زهیر (۲) وویل افسوس دادی چی زه یواځی یم زه څه کولای سم کاشکی چی یوبل ملگری می هم وای نویا به زه ددې کار دپاره خامخا ولاړیدم هشام بن عمرو له دغه ځایه ولاړ سو اود مطعم بن عدی کورته ولاړی او هغه ته یې هم داسی وویل مطعم وویل چی یوبل ملگری هم راگوره ، هشام له دغه ځایه روان سو او ابوالبختری اویا وروسته زمعة بن الاسود ته ورغلی هغه یې هم دخپل ځان ملگری کړل کله چی دوی پنځه سره د پریکړی و ماتولو ته

(۱) حکیم بن حزام د جاهلیت په وخت کې د نبی کریم ﷺ دوست دی له بعثت وروسته یې هم له نبی کریم ﷺ مینه درلودله دمکي په فتح کې په اسلام مشرف سو احسان اوصله رحمی دهغه فطری خوی ووحکیم بن حزام رضی الله تعالی عنہ چی کله دارالندوه دمعاویه رضی الله تعالی عنہ په لاس په سل زره درهم خرڅ کړ نو عبیدالله بن زبیر رضی الله تعالی عنہ ملائت کړ حکیم رضی الله تعالی عنہ به ځواب کې ورته ویل ای زما وراره ماددې دراهمونه بدل کې په جنت کې یو ځای رانیولی دی او هغه یولک درهم یې ټول په فقیرانو باندی وویشل حکیم رضی الله تعالی عنہ دیوسل شلو کالو په عمر په کال ۵۰ هجری یا ۴۵ هجری کې وفات سو

(۲) هشام بن عمرو رضی الله تعالی عنہ دمکي په فتح کې په اسلام مشرف سو (اصابه جلد ۳ صفحه ۶۰۵)

تیار سو نو ټولو په یوه خوله وویل چې صبا سهار چې کله ټول قریش رایوځای سی نو هم هلته به دا خبره راپورته کوو، زه ورویل پیل به زه کوم، کله چې سهار سو او خلک په مسجد حرام کی یوځای سو زه ورولاړ سو او وې ویل ای دمکی خلکو دا ډیره دافسوس خبره ده چې موږ خوراک او څښاک کوو جامی اغوندو نکاح کوو او واده کوو او بڼو هاشم له لورې مری، قسم په الله ﷻ ترڅو چې دا ظالمانه پرېکړه ماته نه سی که تر هغه وخت زه کښیښم، ابو جهل وویل په خدای قسم که دا پرېکړه هیڅ وخت ماته سی، زمعه بن الاسود وویل قسم په الله ﷻ دا پرېکړه به خامخا ماتېږي کله چې دا پرېکړه لیکل کیږي هغه وخت هم موږ به دې پرېکړه نه ووراضی، ابوالبختري وویل چې زمعه رښتیا وایي موږ هم نه وپه راضی مطعم وویل یشکه دوی دواړه رښتیا وایي،

هشام بن عمرو بیا د دوی ټولو تائید وکړ، ابو جهل خبیث چې کله دمجلس دا حالت ولیدي حیران پاته سو ده وویل داسی معلومیږي چې دا خبره د شپې یوځای سوی ده (۲) په همدې ورځ رسول الله ﷺ ابو طالب ته وویل چې د پرېکړه لیک پاڼه وینو خوړلی ده له دې ټکو پرته (یا سمک اللهم) چې د عنوان په شکل دهر لیک په پیل کی لیکل کیږي نور ټول توري وینو خوړلی دی، ابو طالب دا پښه د قریش په مخکې بیان کړه ورته وې ویل چې زما وراره نن داسی خبره کړې ده اوزما وراره هیڅ کله دروغ نه دی ویلی اونه دده خبره تراوسه پوری غلط ثابت سوې ده راځی پر همدې پرېکړه وکو که دمحمد ﷺ خبر صحتی او رښتیا و نو تاسو به له ظلم لاس اخلی او که غلط ثابت سو نو زه به دمحمد ﷺ تاسو ته سپارم ستاسو خوښه به وی که یې وژنی او که یې ژوندی پرېږدی خلکو وویل چې ابو طالب رښتیا هم ډیره د انصاف خبره وکړه، په همدې وخت کې هغه پرېکړه لیک راوغوښتل سو کله چې یې پاڼه وکتله نو د الله ﷻ له نامه پرته ټول ټکي وینو خوړلی ووددې په لیدو سره دشرم له کبله د ټولو کافرانو خټي لاندی وځړیدي اود دوی ظلم پای ته ورسیدی په کال ۱۰ نبوی کې ابو طالب اودهغه ټول ملگری له دغه دری څخه د باندی راووتل له دې وروسته ابو طالب حرم ته ولاړی اود بیت الله پرده یې ونيوه ابو طالب اودهغه ملگرو دا دعا وکړه: یا الله ﷻ کو موخلکو چې پر موږ ظلم وکړ اوزموږ خپلوی یې پرېکړه اوزموږ عزت یې حلال وگڼی له دوی څخه زموږ بدله واخلي، داروايت په طبقات ابن سعد کې له ابن عباس ؓ او عاصم بن عمر بن قتاده ؓ او ابوبکر بن عبد الرحمن بن الحارث ؓ او عثمان بن ابی سلیمان ؓ او عکرمه ؓ او محمد بن علی ؓ څخه نقل سوې دی (۳)

(۱) زهیر بن ابی امیه ؓ دمکی له فتح وروسته په اسلام مشرف سو (اصابه جلد ۱ ص ۵۵۲)

(۲) تاریخ طبری جلد ۲ صفحه ۲۲۸ ————— (۳) طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۱۳۹ تر ۱۴۱ و تاریخ طبری جلد ۲ صفحه ۲۲۹

ابو طالب په دې باره کي يوه قصيده هم وويله چي دهغي يو شعر داسي دی
 اَلَمْ يَأْتِكُمْ اَنَّ الصَّحِيفَةَ مُرَاتَتْ..... وَانْ كُلَّ مَالِكٍ يَرْضُهُ اللهُ يَفْسُدُ
 آياتاسو خبرنه ياست چي هغه پاڼه ذري ذري سوه او کوم شئ چي دالله ﷻ نه وي خوښ
 هغه همدغه شان برباديږي، خصائص کبري جلد ۱ صفحه ۱۵۱
 حافظ ابن کثير ليکي چي کله چي نبي کریم ﷺ او بنو هاشم په شعب ابی طالب کي حصار و
 ابو طالب يوه قصيده لامييه وليکله چي ډيره مشهوره ده (البدایه والنهایه جلد ۳ صفحه ۸۶)
 ددې پاڼي په رابنکته کولو سره درې کاله پرلپسي بنديز پای ته ورسيدی او په کال لسم ۱۰
 نبوي کي يعني تر هجرت درې کاله مخکي دوي له شعب ابی طالب څخه دباندی راووتل
 (فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۴۷ باب تقاسيم المشرکين على النبي صلى الله عليه وسلم)

د ابوبکر صديق ابن قحافه رضي الله تعالي عنه د هجرت هوډ

په همدې شپو او ورځو کي چي هاشم په شعب ابی طالب کي تربنديز لاندی وو (۱) ابوبکر
 صديق ﷺ حبشی ته د هجرت په نيت ووتی [ددې لپاره چي د حبشی له مهاجرينو (۲) سره
 يوځای سی] کله چي دبرکة الغماد په نامه ځای ته ورسيدی نو د فاره قبيلی له مشران
 الدغنه سره يې وليدل، ابن الدغنه پوښتنه ځنی وکړه چي اي ابوبکر ﷺ دکوم ځای اراده
 لری ابوبکر صديق ﷺ ورته وويل زه خپل قوم را ايستلی يم غواړم چي دالله په ځمکه کي
 وگرزم او دخپل رب عبادت وکوم ابن الدغنه ورته وويل اي ابوبکر ﷺ ستا په څير خلک له
 خپل وطن نه شړل کيږي، ځکه ته د غريبانو لپاره خوراک تياروی، صله رحمی کوی،
 دخلکو قرضونه اوتاوان اداکوی، خلکو ته ميل مستيا ورکوی، د حق ملگری کوی، زه
 تاپه خپله پناه کي اخلم ته بيرته ولاړسه مکی ته، ابن الدغنه له ابوبکر صديق ﷺ سره
 يوځای مکی ته راغلی دمکی د مشرانو په مخ کي يې دبيت الله طواف وکي او د قرشو
 مشرانو ته يې وويل چي د ابوبکر ﷺ په څير خلک څوک له خپله هيواده نه شړي آياتاسو
 داسي څوک شړي چي د غريبانو مرسته کوی. خپلو پالي، دخلکو قرضونه اداکوی، د
 ميله پالنه کوی، او د حق ملگری کوی، ما ابوبکر ﷺ ته پناه ورکړی، قرشو د ابن
 الدغنه پناه ومنله خود اشرطي يې پرکښودی چي ابوبکر ﷺ دې په خپل کور کي دالله ﷻ
 عبادت کوی، لمونځ دې کوی دقرآن تلاوت دې کوی مگر په ښکاره دې لمونځ نه کوی،
 په لوړ او ازدي قرآن نه تلاوت کوی، ځکه په دې سره موږ ته تکليف رسيږي. اوله دې پرته
 له موږ سره دا انديښنه هم سته چي زموږ ښځي او کوچنيان به اسلام ته واړوي

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۸۰، وكذا في البدایه والنهایه جلد ۳ صفحه ۹۵

(۲) ددو قوسو په مينځ کي چي کوم توري دی هغه دروايت جزء نه دی دتشریحي لپاره دفتح الباری څخه رااخيستل سوی
 فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۸۰، زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۸۸

ابن الدغنه ابوبکر ؓ ته ددوی شرطونه بیان کړل او بیرته ولاړی له دې وروسته به ابوبکر صدیق ؓ یواځې په خپل کور کې د الله ﷻ عبادت کوی ، خو یوڅه موده وروسته ابوبکر صدیق ؓ دخپل کور په غولۍ کې یو مسجد جوړ کړ او په هغه کې به یې لمونځ کوی او د قرآن تلاوت به یې کوی د قریشو کوچنیان او ښځې به پر راټول وو او په تعجب به یې ابوبکر ؓ ته کتل چا چې به ورته کتل دهغه د کتلو مقصد به ابوبکر ؓ و (۱) ابوبکر ؓ به د الله ﷻ له ویرې ډیر ژړل ، خاص ییاد قرآن د تلاوت په وخت کې دخپلو سترگو مالک نه وو چې هرڅومره کوشش به یې وکړی خو خپلې سترګې یې له ژړانه سوی بندولای په دې وجه به دده اوریدونکي دخپلو زړو مالکان نه وو ډیر کوشش به یې وکړ مگر د ابوبکر ؓ د تلاوت پروخت به یې زړونه نه سو بندولای ، د قریشو مشرانو چې کله دا حالت ولیدي و ویریدل چې موږ څو ابوبکر ؓ ته پناه ورکړی وه په دې شرط چې دئ به په خپل کور کې په پټه د الله ﷻ عبادت کوی په ښکاره به د الله ﷻ عبادت نه کوی ، او په ښکاره به لمونځ او قرآن نه وايي ، دوی سمدستی ابن الدغنه راوغوښتي ورته وې ویل چې ابوبکر ؓ خو د شرطو خلاف ورزی کوی په ښکاره لمونځ کوی او قرآن لولی اوله موږ سره دخپلو کوچنیانو او ښځو دیلاری کیدو اندیښنه ده ته ابوبکر ؓ ته ووايه چې پر خپلو شرطو ودرېږي یادې تاته خپل آمان او پناه و سپاري موږ ستا پناه ماتول نه غواړو ، ابن الدغنه چې کله ابوبکر صدیق ؓ ته وویل نو ابوبکر ؓ ورته وویل زه ستا امان او پناه درته سپارم او یواځې د الله ﷻ په امان او پناه باندی راضی یم .

(ابوبکر صدیق ؓ داسې وستایل سولکه خدیجه الکبریٰ ؓ چې نبی کریم ﷺ ستایلی وو)

ابن الدغنه چې د ابوبکر صدیق ؓ کوم صفات بیان کړي دی هغه هوبهو هغه صفات دي چې خدیجه الکبریٰ ؓ د نبی کریم ﷺ لپاره بیان کړي وو (لکه چې د نبی کریم ﷺ د نبوت په بیان کې تیر سو) او په دې سره د ابوبکر صدیق ؓ غوره والی او کمال او درنښتینوالی مقام ته نژدېوالی او پیوسته والی معلومیږي

د عارفینو محقیقینو په نظر د صدقیت مقام او د نبوت مقام تر مینځ بل مقام نسته د صدیقیت آخری مقام د نبوت لومړنی او ابتدائی مقام سره یوځای کیږي .

قام الحزن یاد هم کال : ابو طالب او خدیجه الکبریٰ رضی الله تعالی عنهما وفات کال ،

له شعب ابی طالب څخه تر وتلو څو ورځې وروسته دروژنی یاد کو چنی اختر په میاشت کې په کال ۱۰ نبوی کې ابو طالب وفات سو ، او بیادړې یانې څه ورځې وروسته خدیجه ؓ وفات سوه (۲)

(۱) دبخاری شریف الفاظ دادی (یعجبون منه وینظرون الیه) په عربی کلام کې اکی د پای ته رسیدو په معنی راځي موږ به دې عبارت کې دالی ومعنی اومدلول ته اشاره کړی ده بخاری شریف جلد ۱ صفحه ۲۴۷
(۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۲۹۱

پہ مسند احمد، بخاری، مسلم، انسائی کی راغلی دی، چي کله ابوطالب وفات کیدی نورسول الله ﷺ دهغه وخنک ته کینستی، ابو جهل او عبدالله بن ابی امیه هم هلته ناست وو، نبی کریم ﷺ و ابوطالب ته وویل، ای اکا یوخل خولاله الا الله ووايه ددې دپاره چي دالله ﷺ په دربار کې زه ستاشفاعت وکړم اوز مالپاره یو دلیل سی،

ابو جهل او عبدالله بن ابی امیه ورته وویل ای ابوطالب آیاته د عبدالمطلب دین پرېږدی، ابوطالب دلالة الا الله دکلمه له ویلوانکاروکی، او آخری خبره چي دده له ژبی څخه واوریدل سوه هغه داوه چي علی ملة عبدالمطلب یعنی د عبدالمطلب پر دین یم، دا خبره یې وکړه او مړ سو، رسول الله ﷺ وفرمایل چي زه به تر هغه وخت د ابوطالب لپاره بخښنه غواړم تر څو چي الله ﷻ نه یم منع کړی په دې اړه دا ایت نازل سو: مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بُعِثَ لَهُمْ أَنْهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (آیت سورة التوبه)

ونبی ﷺ او مسلمانانو ته داروانه دی چي دکافرانو لپاره دبڅښنی دعا وغواړي که څه هم ددوی خپلوان وی کله چي دا ورته معلومه سی چي دوی دوزخیان دی یعنی پر کفر مړه دی اود آیت هم نازل سو إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (سورة

القصص) ته چي چاته غواړي هدایت نه سی کولای مگر الله ﷻ چي وغواړي هغه چاته هدایت کوی (عباس ﷺ فرمایي ما پوښتنه وکړه چي یارسول الله ﷺ ته به دخپل اکا څه مرسته وکولای سی هغه خوستا سونکی او مرستندوی و؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل: هغه به تربجلکو پوری په اور کې وی که زما شفاعت نه وای نو هغه به د جهنم په تل کی وای (بخاری شریف باب قصه ابی طالب (۱)

(۱) علامه سهیلی په روض الانف کې اوحافظ ابن سید الناس په عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۳۳ کې اوحافظ عسقلانی په فتح الباری جلد ۲ صفحه ۱۴۸ کې فرمایلی دی چي دعباس ﷺ دا پوښتنه پر دې دلالت کوی چي هغه روایت چي د ابوطالب دایمان په باره کې عباس ﷺ ته منسوب دی هغه صحی نه دی، هغه روایت دادی: چي دمرگ په وخت کې د ابوطالب شونوی ښوریدی عباس ﷺ غوږ ورته ونيوی اورسول الله ﷺ ته یې وویل تا چي دکومی کلمی دپاره خبره کړی وه ابوطالب هم هغه کلمه وایي هغه وویل مانه واوریده (آه) ځکه صحیح نه دی که حضرت عباس ﷺ له ابوطالب کلمه اوریدلی وای نویا ددې پوښتنی څه ضرورت دی، او که بالفرض داروایت صحیح هم وی نو ادایات قرآنیه اوبخاری اومسلم اودنوروصحاح کتابو مشهور اومعروف احادیث اومستند روایاتو په مقابل کې هیڅ دلیل نه سی کیدی سره له دې چي داروایت ضعیف اومنقطع هم دی، علامه شبلی دابن اسحاق په دې ضعیف اومنقطع روایت بخاری اومسلم اودصحاح سته ټولروایات صحیحه ردوی اود ابوطالب ایمان یې دابن اسحق په یو ضعیف اومنقطع روایت ثابت کړی دی، اود علامه هغه خبره هیره دی چي نوموړی وایي دکسری دمانی دزلی روایت په دې وجه دمنلوړنه دی چي په صحیح بخاری اوصحیح مسلم بلکې په صحاح سته کې شتون نه لری، که په صحاح سته کې دکسری دمانی دزلی روایت شتون نه لری خود هغه روایت خلاف هم یو ټکی هم شتون نه لری، اودابن اسحق ددې روایت په خلاف به صحاح سته کې صحیح اوصریح روایتونه موجودی، او بل دا خبره د علامه شبلی چي محمد بن اسحق په دې وجه مجروح دی چي ده به له یهود اونصاری وو څخه روایتونه کول او هغه به یې نقه کښل، نواوس ییا څه پښه سوه چي دداسی سری په روایت سره دصحیحینو اوصحاح سته روایت ردوی علامه دې ته څنگه تیار سو چي هغه روایتونه چي د ابوطالب ایمان راوړل ثابتوی ټول تقریباله هغه راویانو څخه نقل سوی دی چي معاذ الله دوی دابو بکر ﷺ او عمره ﷺ دکفراویان دی، حافظ عسقلانی په اصابه جلد ۱ صفحه ۱۱۵ کې د ابوطالب په بیان کې پردې باندی تفصیلی بیان کړی دی علما، کرام دی داصابه پرته الهدایه و النهایه جلد ۳ صفحه ۴۲ اثر ۱۴۶ پوری مطالعه کی اودزرقانی شرح مواهب جلد ۱ صفحه ۲۹۱ ته هم رجوع وکوی)

پاکوئے اعلامہ سہیلی واپی چی ابوطالب لہ سرہ ترپنو پوری کردہ در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پہ مرستہ اوساتنہ کی بوخت وویو اخی پنی یی ددین اسلام پر خای د عبدالمطلب پردین وی پہ دی وجہ عذاب پہ پنیو مسلط سو

(رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبِئَرًا وَلَئِنَّا لَنُظُنُّكَ عَلَ الْكَافِرِينَ (۲۵۰) سورة البقرة)

لہ علی ﷺ کو کرم اللہ وجہہ شخہ روایت دی چی کلہ ابوطالب مرسو نومار رسول اللہ ﷺ تہ وویل چی یارسول اللہ ﷺ ستا گمراہ آکا مرسو، نبی کریم ﷺ وفرمایل ولا رسہ بنخ یی کہ ماعرض وکی چی ہفہ خومشرک مری، نبی کریم ﷺ وفرمایل ہو بنخ یی کرہ، دا حدیث پہ ابو داؤد، نسائی کی راغلی دی (۱) حافظ عسقلانی پہ اصابہ کی ویلی دی چی ابن خزیمہ و دی حدیث تہ صحیح ویلی دی، پہ یوبل روایت کی راغلی دی چی کلہ علی ﷺ دا ابوطالب لہ بنخولو فارغہ سو نونی کریم ﷺ تہ راغلی، نبی کریم ﷺ ورتہ وفرمایل، غسل و کرہ، پہ ہمدی وجہ فقہا واپی چی دکافراومشرک لہ تجهیز اوتکفین شخہ وروستہ غسل کول مستحب دی، لکہ چی پہ نوروا حدیثو کی ہم راغلی دی، حافظ توربشتی رحمہ اللہ لیککی، چی ددی حدیث شخہ مجتہدینو امامانو خصوصاً امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ و امام شافعی رحمہ اللہ دکافربنخولوپہ جواز استدلال کری دی اومسلمان دکافر وارث نہ سی کیدای حکمہ دا ابوطالب (۲) خلور زامن وو (۱) طالب (۲) عقیل (۳) جعفر علی (۴) دا ابوطالب میراث یو اخی طالب اوعقیل تہ ورکول سو ہفہ چی دخیل پلار اونیکہ پردین پاتہ وو اوعلی ﷺ اوجعفر ﷺ تہ نہ ورسیدی حکمہ دوی دوارہ مسلمانان وو (کذا فی المعتمد فی المتعقد)

پاکوئے اہل السنۃ والجماعت تولو داعقیدہ دہ (۳) چی ابوطالب پر کفر مری لکہ چی لہ آیاتو او احادیثو شخہ بنکارہ ثابہ سوہ، حافظ توربشتی رحمہ اللہ لیککی دی چی دا ابوطالب کفر دتواتر حدتہ رسیدلی دی اودسلف علماء اوددین دامامانو ہم ہمدغہ رایہ اومسلک اومذہب دی،

روافض خیشان واپی چی ابوطالب پر ایمان مری، او ابوبکر صدیق ﷺ پہ کفر مری (العیاذ باللہ) درنولو ستونکو دا خبرہ باید وپیژنی چی دایمان لپارہ یو اخی مینہ اوقربانی نہ دی کافی بلکہ دنبوت اورسالت شادی ورکول لازم دی پرتہ لہ شادی ورکولو ہیچاتہ مؤمن نہ سی ویل کیدای (فافہم واستقم)

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۴۸ (۲) عین الترجمہ جلد ۱ ص ۱۳۲/۱

(۳) اہل السنۃ والجماعت تول پردی عقیدہ لری چی ابوطالب پر کفر مری نو دعلامہ شبلی دسیرۃ النبی جلد ۱ صفحہ ۱۸۱ پہ تطبیق دکلام کی والیکل چی دا ابوطالب داسلام پہ ارہ اختلاف دی یو اخی تلپیس اوچل دی پہ اہل سنتو کی دہہ دکفر پہ ارہ بیغ اختلاف نہستہ البتہ روافض دا ابوطالب دایمان قائل دی اوبنکارہ خبرہ دہ چی دروافضو اختلاف دا اعتبار نہ دی ہفہ لہ چی ابوبکر، اوعمر، بلکہ تول صحابہ کالران اومنافقین بولی دہقوی اختلاف غنکہ دا اعتبار اوتکشی وورگزی

وطائف ته داسلام دعوت لپاره دښي كريم ﷺ له ستونزوچک سفر دابو طالب له مرگه وروسته دښي كريم ﷺ بل مرستندوی او ساتونکي نه سوپاته اود خديجة الكبرى ﷺ له مړينې وروسته څوک تسلي ورکونکي او غمخور نه سوپاته ، په همدې وجه ښي كريم ﷺ دقریشود ظلم دلاسه مجبور سو چی یو خواته ولاړسی ، دنوبت په لسم کال دکوچنی اختر دمياشتی په پای کې وطائف ته دتلونیت وکړی چی کيدای سی دطائف خلک دالله ﷻ دین ومنی اودهغه ددين ساتونکي اومرسته کونکي پيداسی زید بن حارثه ﷺ ورسره ملگری سو وطائف ته روان سو کله چی طائف ته ورسیدل نو دطائف له درې مشرانو (۱) عبدیلیل (۲) مسعود (۳) حبیب ، سره یې ولیدل ودوی ته یې داسلام بلنه ورکړه خودوی ددې پرځای چی اسلام ومنی او کلمه ووايې په ډیره سختی سره یې ښي كريم ﷺ ته ځواب ورکی یوه ورته وویل آیا الله ﷻ دکعبی دعزت د ختمو لو دپاره ته راولیږلی ، بل ورته وویل آیا الله ﷻ دپیغمبری لپاره بل څوک پیدانه کي ته یې راولیږلی ، دریم وویل قسم په الله ﷻ که زه له تاسره هیڅ خبری وکړم څکه که ته رښتیاښی وی نو ستا خبری ردول ډیر خطرناک دی او که ته دالله ﷻ رسول نه یې نوییاته ددې ورنه یې چی زه له تاسره خبری وکړم (مگر دې ناپوه دافکر نه وکی چی دالله ﷻ په پیغمبر پوری مسخری اوتوقی ترنه منلو هم سخت جرم دی)

له دې خبرو وروسته یې دطائف د بازار وکوچنیانو ته امر وکی چی داسړی په کاهو وویلی اوورپوزی وځاندي دې ظالمانوپه دومره کاهو وویشتی چی دښي كريم ﷺ سرمبارک زخمی سو کله چی به ښي كريم ﷺ دزخمونو دتکلیف له امله کښینستی نودوی بدبختانو به هغه مبارک ترلاسونوی او ولاړ به یې کی دکاهو دویشتلو لپاره به یې ودروی او خنډل به یې ، زید بن حارثه ﷺ چی په دې سفر کی دښي كريم ﷺ ملگری وو هغه به داکوشش کوی چی کوم کانی راځی هغه پرده وموښلی ددې پرځای چی پرښي كريم ﷺ باندی ولگیږی زید ﷺ به دهغه کاهو ومخته دریدی په همدې وخت کې دزید بن حارثه ﷺ ټول سر زخمی سو اودښي كريم ﷺ پښي مبارکی دومره زخمی سوی چی په څپلیو کې وینی روانی وی ، له طائف چی وی راووتل هلته دعتبه بن ربیعہ اوشیبه بن ربیعہ دانگور وباغ وو ښي كريم ﷺ اوزید بن حارثه ﷺ دیوی ونی ترسیوری لاندي کیناستل اونبی كريم ﷺ دا دعا وکړه چی دمستضعفینو دعا ورته وایې :

اللهم اليك اشكو ضعف قوتي وقلة حيلتي وهواني على الناس يا ارحم الراحمين انت رب المستضعفين الى من تكلفني الى عذر بعيد يتجهمني الى صديق قريب ملكته امري ان لم تكن غضباناً على فلاها بال غير ان عافيتك واسع لي اهو ذنبور وجهك الذي اهرقت له اللعاب وصلى عليه امر الدنيا والاخرة من ان تنزل لي غضبك او يحل لي سطوتك ولك العتبى حتى ترضى ولا حول ولا قوة الا بك (اخرجه ابن اسحاق والطبراني)

ژباړه : نیا الله ﷺ زه تاته دخپلی کمزوری او دتدبیرد کمزوری او دخلکو د سپکې شکایت کوم ای ارحم الراحمین ته دکمزور و پالونکي او مرستندوی یې ته ما چاته سپر یو داسی د بنمن ته چی ډیر غصه ناک وی او که می وداسی دوست ته سپاری چی تافه زما د چارو واکمن جوړ کړی وی ، که ته له مانا راضه نه یې نویا زما هیڅ پروا نسته مگر ستا ساتنه او جوړوالی ډیر پراخ دی زه پناه غواړم ستا دمخ درپناه وسیله چی په هغې سره ټولی تیاری رڼا کیږی او په دې رڼا سره د دنیا او آخرت چاری چلیږی زه له دې پناه غواړم چی ستا غضب او ناراضی پر ما باندی نازله سی او اصل مقصود ستا وروړل او راضی کول دی له بنده سره د شره خلاصون او د خیر کولو هیڅ واک نسته مگر هغه څه چی ستا له لوری ورکړل سی ،

ددعا د قبلیدو د پاره خونبوت اورسالت بس و ځکه هر نبی مستجاب الدعوات دی مگر په دغه وخت کې د نبوت اورسالت څخه پرته نور لاملونه هم د دعاد قبلیدو و هغه لکه مسافری ، یواځی والی ، مظلومیت ، مجبوری ، لکه چی د الله ﷻ ارشاد دی :
(أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمُ الْآزِيزَ) (آیت ۶۳ سورة النمل) ، او بل دا چی د مظلوم او مسافر په اړه خویبل حدیث راغلی دی چی د مظلوم او مسافر دعاء قبلیدوی .

بیرس از آه مظلومان که بنگام دعا گردن..... اجابت اورا حق بهر استقبال می آید

په داسی حال کې چی نبی کریم ﷺ مظلوم هم وو مسافر هم وو او مجبور هم له خپل وطن شړل سوی ووداسی چاته ته به د قبول دروازی ولی نه خلاصیږی (۱) همدغه عتبه او شیبه چی مخکې یې زړونه تر ډېره کلک وو اوس د نبی کریم ﷺ ودې بی کسی او مظلومیت نه یې په باغ کې وکتل سمدستی یې زړونه نرم سو او دخپلوی وینه یې په رگو کې پر جوش راغله خپل مریئ عداس یې راوغوښتی ورته وې ویل چی په یو کاسه کې انګور راځوه او هغه سړی ته یې ورپوه او هغه ته ووايه چی له دې څخه څه خامخا خوړه ، عداس هم همداسی وکړل د نبی کریم ﷺ مخ ته یې دانګور وکاسه کیښوده ، نبی کریم ﷺ په بسم الله سره شروع په وکړه ، عداس ورته وویل ته دکوم ښار اوسیدونکی یې اوستادین او مذهب څه دی ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : ته دکوم ښار اوسیدونکی یې اوستادین کوم دین دی ؟ عداس وویل زه د نینوی (۱) ښار اوسیدونکی یم او نصرانی یم ، نبی کریم ﷺ وفرمایل دهغه نینوی ښار چیږی چی د الله ﷻ نیک بنده یونس بن متی اوسیدی ، عداس ورته وویل ته یونس بن متی څه پیژنی ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل : هغه زما ورورنښی و او زه هم نبی یم . عداس د نبی کریم ﷺ تندوی اولاسونه او پښي مچ کړی (۱) ودې ته اشاره دی چی په راتلونکي کې چی هغه د اسلام پر مټګت وو هغه له همدغه نمایه شروع سو او مېدا یې دادعا وه (۲) نېتوا د موصول په سیمه کې یو ښار دی (زرقانی جلد ۱ صفحہ ۱۶۹)

اوده وویل اشهدانک عبدالله ورسوله (۱) کله چی عداس دنی کریم ﷺ له خوا بیرته ولاړی نو عتبه اوشیبه ورته وویل تاددې سړی لاس اوپښی ولی مچ کړل ، داسړی تاله خپل دین خڅه وانه روی ستادین دده تردین ډیر غوره دی (۲)

دحکیم بن حزام ؓ خڅه روایت سوی دی : چی کله عتبه اوشیبه دمکی دقریشوسره دبدر دجنگ لپاره تیارسو نو عداس عتبه اوشیبه ته په پښو کې ورولویدی ورته وې ویل قسم په الله ﷻ دادالله ﷻ رسول ﷺ دی ، اوقریش دخپل مرگ ځای ته روان دی ، عداس ناست ووژل یې دده وڅنگ ته عاص بن شیبه تیرسو ، له عداس خڅه یې پوښتنه وکړه چی ولی ژاړی ؟ عداس ورته وایې دخپلودواړومشرانو په وجه ژاړم چی همدا اوس دالله ﷻ درسول ﷺ مقابلی ته روان دی . عاص بن شیبه ورته وویل چی رښتیا محمد ﷺ دالله ﷻ رسول ﷺ دی ؟ عداس وویل هو قسم په الله ﷻ چی دئ رښتینی رسول دی اوتولی دنیا ته دالله ﷻ له لوری رالیږل سوی دی (۳)

عائشه صدیقۀ ؓ فرمایې : مایوه ورځ له نبی کریم ﷺ خڅه وپوښتل چی یا رسول الله ﷺ آیا پیر تادا ځد له ورځی سخته ورځ راغلی ده ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل : ستادقوم خڅه چی ماته کوم تکلیفونه رسیدلی دی هغه خودیر دی مگر تر ټولو ډیره سخته ورځ هغه وه په کو مه ورځ چی زه دعبیداللیل زامنوته ورغلم هغوی زما خبره ونه منله زه له هغه ځایه ډیر غمجن او خفه راووتم وقرن الثعالب ته ورسیدم هلته ویده سوی وم کله چی له خوب خڅه راوښم سوم ناڅاپه می سرراپورته کی گورم چی وریځی پرما باندی سایه کړی او په وریځ کې جبرئیل ؑ وو جبرئیل ؑ ماته آواز وکی چی ستاقوم چی تاته کوم ځواب درکی هغه الله ﷻ واوړیدی اوس الله ﷻ تاته دغروفرشته رالیږلی ده ددې دپاره چی ته ودېته هرڅه حکم کوی دا هغه عملی کوی په دې وخت کې دغروملکی ماته آواز وکی اوماته یې سلام وکی او وې ویل : ای محمد ﷺ الله ﷻ زه تاته رالیږلی یم زه دغرومالکهم ټول غرونه زما په واک کی دی ته چی څه غواړی ماته حکم وکوه که ته حکم وکوی نو دا دوه غرونه [دکومو په مینځ کې چی دمکی اوطائف اوسیدونکي دی] یوځای کړم او په مینځ کې به یې ټول خلک راگیرسی ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل نه زه دالله ﷻ خڅه امیدلرم چی الله ﷻ به ددوی په نسل کې داسی خلک پیدا کړی ، چی هغوی دیوه الله ﷻ عبادت کوی اوله هغه سره څوک شریک نه نیسی ، دا ټول روایت په صحیح بخاری باب ذکر الملائکة کې راغلی دی یواځی دقوسو په مینځ کې ټکی دمجمع طبرانی له روایت راخیستل سوی دی (فتح الباری جلد ۶ صفحه ۲۲۵)

(۱) دا ټوله قصه موږ دمهرون الاثر خڅه راخیستی ده یواځی اشهدانک عبدالله ورسوله دعداس داشهادت حافظ عسقلانی په حواله دسیره سلیمان ته یې په اصا په کې جلد ۲ صفحه ۲۶۶ کې په ترجمه عداس کې د شهادت کلمه پاده سوی

(۲) مهرون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۳۴ ، الهدایه والنهایه جلد ۳ صفحه ۱۳۵

(۳) اصا په جلد ۲ صفحه ۲۶۷

ضروري پاملرنه | له دومره ستونزو او تکليفوسره سره رحمت د دو عالم راقت مجسم نبی اکرم صلی الله عليه وسلم شرف وکړم ، ددوی د بربادۍ دعاونه کړه ځکه نبی کریم ﷺ وفرمايل که څه هم دوی کافران دي او ايمان يې نه دی راوړی مگر کيدای سى ددوی په نسل کې به دالله ﷻ منونکى او مخلص او ځان قربانونکي بندگان پيداسى ، داسى نه وو لکه نوح علی سيدنا وعلیه الصلوٰة والسلام ، زما بدن او روح دې ترده قربان وی کله چې دنوح ﷺ هیلې پای ته ورسیدی او په وحى ورته معلومه سوه چې کومو خلکو چې ايمان راوړی دی هغه مسلمانان دی او پاته نور خلک ايمان نه راوړی اونه ددوی په نسل کې مسلمان پيدا کيږي نو ځکه سيدنا نوح ﷺ ددوی د هلاکت او بربادۍ دعا وکړه لکه چې الله ﷻ فرمايې : **وَأَوْحِيْ اِلٰى نُوْحٍ اَنْهٗ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ** (سورة الهود) ژباړه : ونوح ﷺ ته وحى وسوه چې ستاله قوم څخه هيڅوک ايمان نه راوړی مگر کومو چې مخکې ايمان راوړی دی نو ته ددوی د عملونو په وجه مه غمجن کيږه) له دې وحى وروسته نوح ﷺ دادعاو کوله :

رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ عَلَى الْاَرْضِ مِنْ الْكَافِرِيْنَ دِيَّارَ اِلٰهٍ اِنْ تَذَرْنِيْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا [نوح : ۷۷-۷۸] ژباړه : اي زما پالونکي ﷻ ته دځمکې پر مخ يوگرزیدونکى کافرهم مه پرېږدى که ته دوی پرېږدى نو ستا بندگان به گمراه کى اوله دې کافرانو څخه پرته له کافرانو او فاجرانو بل څوک نه زېږى

نوح ﷺ ته دوحى له لارې معلومه سوه چې دوی ايمان نه راوړی اونه ددوی له نسل څخه څوک ايمان راوړی زاتلونکي چې څومره نسلونه پيدا کيږي هغه به کافراو بدکاره وي اودالله ﷻ نافرمان به پيدا کيږي ځکه يې دادعاو کړه چې ياالله خپل منکرين او مکذبين پرځمکه باند مه پاته کوى دوی که ژوندى پرېږدى نوهم ستانافرمانى کوى اوددوی نسل او اولاد به هم ستانافرمان وي کله چې ددوی له ايمان راوړلو ناامیده سو نو اوس دشفقت او مهربانى هيڅ ځای پاته نه سو ،

اودانړۍ به ترهغه وخته آباده وي ترڅو چې دالله ﷻ دنامه ياديدونکي پاته وي کله چې په ځمکه کې دالله ﷻ دنامه ياديدونکي پاته نه سى هغه وخت به داتوله دنيا زړه زړه کيږي **له طائف دراستيدوپه وخت کې دپيرانور اتگ !**

کله چې نبی کریم ﷺ له طائف څخه راووتى نو څو ورځې په نخله نامى ځای کې پاته سو يوشپه يې لمونځ کوى چې دنصيبين اووه پيريان دده وڅنگ ته تيرسو او پرلاريې دنبی کریم ﷺ څخه قرآن واوريدى اولارل نبی کریم ﷺ ددوی په راتگ هيڅ خبرنه سو ترڅو چې الله ﷻ دا آيتونه نازل کړه :

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (۳۹) قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ (۴۰) يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۴۱) وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۴۲) سورة الاحقاف ژباړه : او هغه وخت ياد که کله چې موږ د پيريانو يوه ټولې ستاخوا ته راوسته د دې لپاره چې ستا څخه قرآن واورې کله چې دوی حاضر سو نو په خپل مينځ کې يې وويل چوپسې يعنې دا خبرې واورې بيا چې کله قرآن ولوستل سو يعنې د نبی کریم ﷺ لمونځ ختم سو نو دا خلک خپل قوم ته بيرته ولاړل د دې دپاره چې هغوی خبر کې ولاړل او دوی ورته وويل چې موږ عجيبه کتاب اوريدلې دې چې تر موسی ﷺ وروسته نازل سوې دې او د مخکې کتابو تصديق کوي او د حق نبيغې اوسيده لارې ته لارښوونه کوي اې زموږ وروڼو د الله ﷻ د بلونکي بلنه ومني او په هغه باندې ايمان راوړې الله ﷻ به ستاسو گناهونه وبخښي او څوک چې د الله ﷻ د بلونکي بلنه ونه مني نو هغه د ځمکې د سر څخه نه سي تلای اونه به دده څوک مرستندوی وي داسې خلک په ښکاره گمراهی کې دي .

نبی کریم ﷺ چې کله مکې ته تږدی ورسيدی نو زيد بن حارثه ﷺ ورته وويل چې مکې ته به څنگه داخليږو ، دمکې خلکو څو ته را ايستلی يې ؟ رسول کریم ﷺ وفرمايل : (۱) اې زيد ﷺ ، الله تعالی به د دې غم څخه د خلاصون لاره خامخا راته پيدا کي او الله ﷻ د خپل دين مرسته کوي او رښتيا به هم هغه خپل نبی پر ټولو برلاسی کوي . وروسته رسول الله ﷺ غار حراء ته ولاړی واخنس بن شريق ته يې پيغام وليږي ، چې آيا زه ستا په پناه کې مکې ته داخليدای سم ؟ اخنس وويل زه د قريشو دوست يم په دې وجه زه پناه نه سم درکولای .

دا اخنس له جواب وروسته رسول کریم ﷺ همدغه پيغام وسهیل بن عمرو ته وليږي ، سهیل بن عمرو وويل ، بنو عامر د ښو کعب په مقابل کې پناه نه سي ورکولای ، تر سهیل وروسته رسول کریم ﷺ همدغه پيغام مطعم بن عدی ته وليږي ، چې زه ستا په پناه کې مکې ته داخليدای سم ؟ مطعم بن عدی در رسول الله ﷻ پيغام ومني خپل زامن او د قوم ټول خلک يې راوغوښتل او دا امريې ورته وکي چې توري اونيزی راواخلي او د حرم پر دروازو ودریږي ماو محمد مصطفی صلی الله عليه واله وسلم ته پناه ورکړې ده ، او په خپله هم پراوښ سپور سو او د حرم دروازې ته راغی ودریدی داسې آوازيې وکړې اې قريشو ما محمد ﷺ ته پناه ورکړې ده هيڅوک دې پر هغه لاس نه پورته کوي ،

(۱) اصل الفاظ دادي : يا زيد ان الله جاعل لما تری فرجا ومخرجاً وان الله ناصر دينه ومظهر نبيه (طبقات ابن سعد جلد ۱ صفحه ۱۴۲)

نبی کریم ﷺ حرم ته راغلی او حجر اسود یی بشکل کپ اوله طواف کولو وروسته یی دوه رکعتہ لمونځ وکړ وروسته خپل کور ته روان سو مطعم اودهغه زامن پر نبی کریم ﷺ د کړی په خیر راگریزیدلی وشاخواو سره روان وو د نبی کریم ﷺ تر مبارک استوگنځی ورسیدل د مطعم بن عدی ددې نیکۍ په بناء باندی د بدر په ورځ د بدر د بندیانو په اړه نبی کریم ﷺ وفرمایل (لوکان البطم بن عدی حیاً ثم کلنی فی هؤلاء النقی لتکتمه له) که نن ورځ مطعم بن عدی ژوندی وای اوله ماسره یی ددې پینو په هکله څه خبره کړی وای نو مادهغه په خبره دا ټول پین پریښودل.

د طفیل بن عمرو دوسی رضي الله عنه اسلام راوړل :

طفیل بن عمرو دوسی مکی ته راغلی رسول الله صلی الله علیه وسلم په دعوت بوخت وو طفیل له ډیری درنی کورنۍ څخه او ډیر لوی شاعر او ډیر زیرک او پوه او میلمه پال سړی وو د قریشو سره یی د دوستی اړیکې درلودې کله چی نوموړی مکی ته راغی نو د قریشو څو کسان ده ته راغلل او ورته وې ویل چی په موږ کی یو سړی پیدا سوی دی او هغه په ټول قوم کی یی اتفاقی اچولی ده دده خبری د جادو په څیر دی چی پلار او زوی ورور او ورور ښځه او میره سره بیله وی ته له ده څخه ځان وساته موږ اندیښنه لرو چی ته اوستا قوم هسی نه په دې غم اخته سی څومره چی دې توان وی دده هیڅ خبره مه اوره طفیل وایې زه قریشو دومره وویرولم چی په غوږو کی می پښه کیښودل چی هسی نه چی ناڅاپه دده خبری واورى او ځلکو ماته ذوالقطنین وویل خوناڅاپه یوه ورځ مسجد حرام ته ولاړم گورم چی رسول الله ﷺ بیت الله شریف ته مخامخ لمونځ کوی ، طفیل ﷺ وایې زه هم دده وڅنگ ته ودریدم ماکه څه هم دا غوښتل چی دده خبره وانه ورم مگر الله ﷻ دا غوښتی وو چی خپل کلام په ما واورى ، کله چی ماداکلام یی اختیاره واوریدی ډیر ښه او غوره راته معلوم سو دغه وخت زما زړه راته وویل چی ای طفیل ته خو عاقل هوښیار او ښه شاعر هم یی او پرتا باندی دخبری ښه والی او بدوالی پټ نه دی ته دده خبری واوره که خوندورى اومزداره منی به یی او که بدی وی نو پریدى به یی کله چی رسول الله ﷺ له حرم ولاړی زه ورپسې روان سوم کله چی هغه مبارک کورته ورسیدی نوزه هم ورغلم او ورته ومی ویل چی ستا قوم خوزه ستاله خبرو اوریدو څخه دومره ویرولى یم چی په غوږو کی می پښه کیښودل ددې لپاره چی ستا خبری وانه ورم مگر دالله ﷻ اراده داسی نه وه چی زه ستا خبری نه واورم ستا خبری چی ما واوریدی ډیری ښي راته معلومی سوی ته وماته خپل دین بیان کړه ؟ نبی کریم ﷺ اسلام راته وړاندی کی اوماته یی دقرآن تلاوت وکی په یو روایت کی دی چی سورة اخلاص اومعوذتین یی تلاوت کړل . قسم په الله ﷻ که ما ترقرآن کریم بل غوره کلام هیڅ کله اوریدلی وی او داسلام څخه می بل زیات میانده روه

دين هېڅ دين موندلی وی سمدستی می اسلام قبول کی اونی کریم ﷺ ته می وویل یانبی الله ﷻ زه دخپل قوم مشریم، دانیت می کړی چی ولاړسم اوخپل قوم ته داسلام بلنه ورکړم ته له الله ﷻ څخه دعاوغواړه چی وماته څه نښه نښانه راکي چی هغه زماکومک اودلیل سی نبی کریم ﷺ دعاوکوله (۱) (اللهم اجعل له اية) ای الله ﷻ وده یوه نښانه ورکړی. کله چی زه خپل کلی ته نژدی ورسیدم نوزماپه تندی کې دچراغ په شان رڼا پیدا سوه مادالله ﷻ څخه دادعاوغوښته چی یاالله دارڼا دمخ پرځای وبل ځای ته نقل کی هسی نه زماقوم ووايې چی طفیل مثله سوی دی (۲) اوداخیال ونه کوی چی دپلرووددين دپریښودلوپه وجه سره دده شکل بدل سوی دی هغه رڼا هم سمدستی زمالکړی ته نقل سوه اوزمالکړه دچراغ په څیرروښانه سوه کله چی سهارسو نواول می خپل پلار ته داسلام بلنه ورکړه اویامی خپلی ښځی ته دواړواسلام ومنی اوغسل یې وکی اویاکي جامی یې واغوستلی وخپلی میرمن ته می وویل چی که ته له دې ویرېږی چی دبتانوپه پریښودوبه می واوداته څه تاوان ورسپړی نوزه ددې ضامن یم وروسته می ددوس قبیلې ته داسلام بلنه ورکړه مگردوس (۳) قبیلې اسلام نه راوړی زه دویم ځل مکي ته ولاړم دنبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سوم ورته می ویل چی یارسول الله ﷻ دوس قبیلې خوداسلام بلنه ونه منله ته دوی ته بیړاوکړه نبی کریم ﷺ لاس پورته کړل اودا دعا یې وکوله (اللهم اهد دساواث بهم) ای الله ﷻ دوس قبیلې ته هدايت وکوی اومسلمانان یې دلته راوولی. اوماته یې وفرمایل: څه ولاړسه په نرمی سره خلک اسلام ته رابوله دنبی کریم ﷺ دښوونی برابرماخلک اسلام ته رابلل ترکال اوم ۷ هجری پوری اویا ۷۰ یا ۸۰ کورنۍ داسلام په نور روښانه سوی داټول می په کال ۷ هجری کې له ځان سره ملگری کړل اومدیني منوری ته ولاړو اودنبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو، دمکي ترفتح وروسته ماله نبی کریم ﷺ څخه وغوښتل، چی د عمرو بن حنیمة بُت ذوالکفین دسوخولو اجازه راکړی نبی کریم ﷺ اجازه راکړه اوزه روان سوم اوله رسیدوسره سم می بت وسوځي کله چی طفیل بن عمرو دوسی ﷺ بت سوځوی داسی شعرونه یې زمزمه کول

(۱) داداسلام ځانگړتیا ده چی دده هر حکم میانه روه دی په دین اسلام کې نه ډیره سختی سته اونه ډیره نرمی له زیادت اونقصان څخه پاک دین دی په هر حکم کی میانه روی دی مثلاً اسلام له دښمنانو څخه بدله اخیستل نه واجب کړی دی اونه یې غفو لازمه کړی بلکې دبدلی اجازه یې ورکړی ده اوددښمنادبخیلوپه ترغیب ورکړی دی اوغفو یې تقوی اوپرهیزگاری بللی ده اسلام دعاوخلکو دپاره اسراف اوبخل دواړه منع کړی دی هرڅوک دی نه ډیربیخایه خرڅ کوی اونه دې بخل کوی بلکې میانه روی دی کوی اودکو موخلکو زړونه چی په توکل اوصبر سره داسی دک دی چی دمال هستی اونستی ددوی په نظر کې یوشان وی داسی خلکو ته اسلام اجازه ورکړی چی دوی خپل ټول مال دالله ﷻ په لاره کې ولکوی

(۲) مثله دهیثا وشکل بدلولو ته وایې

(۳) حافظ عسقلانی فرمایې چی دغه وخت په دوس قبيله کې یواځی ابوهریره ؓ اسلام راوړی وو

د طفیل بن عمرو دوسی ﷺ شعرونه دبت سوځولو په وخت کې :

يَا ذَا الْكَفَيْنِ لَسْتُ مِنْ عِبَادِكَ مَيْلًا ذُنَا أَكْبَرَ مِنْ مَيْلَادِكَ إِنِّي حَشَوْتُ النَّارَ فِي فُؤَادِكَ
اې لاس لرونکي بته زه ستاله عبادت کونکو څخه نه يم.... زما زوکړه ستا تر پيدا کيدو
ډيره مخکې دى..... او ماستاپه زړه کې اوربل کړى دى .
نيمه قبيله څومخکې لامسلمانان سوى وو او پاته نور خلک هم ددې بت له سوځلو
وروسته له دشرک اوبت پرستۍ څخه توبه وکښه او داسلام په کړۍ کې داخل سو .
په يوروايت کې راغلي دى چې طفيل ﷺ چې کله خپل قوم ته راغلى نو تکه توره شپه وه
اوباران اوريدى ، لاره نه ښکاره کيدله په دغه وخت کې الله ﷻ دارنا پيدا که خلکو ورته
کتل ډير حيران سو ، او د طفيل ﷺ پر شاو خوار او گرزيدل اولکړه هغه رنگه روښانه وه کله
چې به توره شپه سوه نو دا لکړه به دغه شان روښانه کيده په دې وجه طفيل په دى النور
سره مشهور سو (۱)

فایده :

دا ولياء الله کرامتونه د انبياء ﷺ د معجزو نمونه وى لکه څنگه چې علماء ربانيين په
علم او حکمت کې د انبياء او رسولانو ﷺ وراثان دى دغه شان د مرتبويه برابري په
کرامت او عادت خلاف کارو کې هم د انبياء ﷺ وراثان وى ، لکه په حديث کې چې
راغلى دى (العلماء ورثة الانبياء) علماء د انبياء ﷺ علمى وراثان دى ،
له دې امله د طفيل ﷺ کرامت د موسى ﷺ د معجزې يديبيضاء يوه نمونه وه ،
دغه رنگه په سورة تحریم کې الله ﷻ د صحابه په حق کې فرمايلى دى :
يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ (سورة التحریم آيت ۸)
د قيامت په ورځ به الله ﷻ نبي کریم ﷺ او هغه څوک چې پرده يې ايمان راوړى دوى به نه
رسوا کوى رڼا به د دوى مخ ته او راسته طرف ته منډى وهى .
دا هيڅ عجيبه نه دى چې د طفيل ﷺ دارنا دهغې رڼا يوه نمونه وى کومه چې به د قيامت په
ورځ د صحابه کرام ﷺ په خاص ډول سره لارښوونه کوى ، د رسول الله ﷻ په وجه طفيل ﷺ
ته دارنا په دنيا کې وښودل سوه ، والله سبحانه وتعالى اعلم وعمله اتم واحکم .

(۱) الاستيعاب جلد ۲ صفحه ۱۳۱ ، الاصابه جلد ۳ صفحه ۲۲۵ ، الخصائص الكبرى
جلد ۱ صفحه ۱۳۶)

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۴ صفحه ۷۵ ، سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۳۵ ، الخصائص
الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۳۵ دلائل ابى نعيم جلد ۱ صفحه ۷۸ ، الاصابه جلد ۲ صفحه ۲۲)

اسراء او معراج (نبی کریم ﷺ ۷ اسمانونو ته وختي !)

د طائف له راستنیدو وروسته (۱) الله ﷻ نبی کریم ﷺ له مسجد حرام څخه مسجد اقصی ته اوله مسجد اقصی څخه او اسمانونو ته په همدې صورت او روح سره دیداری په حالت کې په یوه شپه وگرزوي ، چې هغه د اسراء او معراج په نامه یادېږي ، او د معراج تفصیلی بیان به ان شاء الله د معجزاتو په بیان کې راسی ، د سیره د علماء په دې کې اختلاف دی چې د نبی کریم ﷺ معراج په کوم کال کې سوی دی د علماء لس قولونه دي :

- (۱) قول دادی چې تر هجرت شپږ میاشتی مخکې معراج سوی دی (۲) تر هجرت اته میاشتی مخکې (۳) تر هجرت یوولس میاشتی مخکې (۴) تر هجرت یو کال مخکې (۵) تر هجرت یو کال او دوې میاشتی مخکې (۶) تر هجرت یو کال او درې میاشتی مخکې (۷) تر هجرت یو کال او پنځه میاشتی مخکې (۸) تر هجرت یو کال او شپږ میاشتی مخکې (۹) تر هجرت درې کاله مخکې (۱۰) تر هجرت پنځه کال مخکې

د فتح الباری په باب المعراج کې دا ټول اقوال په تفصیل سره بیان سوی دی ، راجح قول دادی چې د خدیجه الکبریٰ ﷺ تروفاټ وروسته او د عقبه تربیعت مخکې معراج سوی دی ، اولومړنی اته قولونه هم پردې متفق دی چې د خدیجه ﷺ تروفاټ وروسته معراج سوی ، لنډه دا چې ډیر په همدې خبره دی او دا خبره له نور روایاتو ثابت سوی ده چې خدیجه ﷺ د پنځو لمنځو تفرض کیدو مخکې وفات سوی ده ، او دا هم منلی سوی خبره ده چې خدیجه ﷺ په شعب ابی طالب کې له نبی کریم ﷺ سره ملگری وه له شعب ابی طالب څخه در او تلو وروسته هغه وفات سوه ، او دا مخکې تیر سو چې نبی کریم ﷺ او دهغه ملگری له شعب ابی طالب څخه په کال ۱۰ نبوی کې راوتلی وو ، له دې کبله د دې ټولو مقدمو نتیجه داسوه چې معراج د کال ۱۰ څخه وروسته په کال ۱۱ نبوی کې د طائف د سفر له راستنیدو وروسته په یوه میاشت کې سوی دی او پاته سوه دا خبره چې په کومه میاشت کې سوی دی ، په دې کې اختلاف دی . لومړی خور ، یا خلور مه خور ، یار ورځه ، یاد کوچنی اختر میاشت پنځه خبری دی مشهوره دادی چې درجب د میاشتی په اووه ویشتمه معراج سوی دی (هذا مظهری بعدمراجعة شرح المواهب جلد ۱ صفحه ۲۰۷ والله سبحانه وتعالى اعلم)

پاړیځی : لسم کال د نبوت تیرسو د ابتلاء او ازموینې ټول منزلونه او پر اوونه ووهل سو د ظلم او تیری داسی نمونه پاته نه سوه چې هغه دا الله ﷻ په لاره کې پر نبی کریم ﷺ باندی نه وی تیره سوی او ښکاره خبره ده چې دا الله رب العزت په لاره کې ستونزې گالل پرته له

(۱) حافظ ابن قیم په زاد المعاد کې د طائف د سفر له قصه بیانولو وروسته لیکي چې د دې څخه وروسته د نبی کریم ﷺ معراج وسو چې له هغه څخه دا معلومیږي چې د حافظ ابن قیم په نظر د اسراء او معراج پېښه د طائف د سفر له راستنیدو وروسته سوی او د دې خبری حاصل داسو چې معراج په کال ۱۱ نبوی کې وسو

له عزت اولوړ والی او عروج او ترقی بل څه نه وی، هر کله چې د شعب ابی طالب او د طائف په سفر سره ستونزی او تکلیفونه خپل اوج ته ورسیدل نو الله ﷻ په بدل کې د اسراء او معراج عزت نبي کریم ﷺ ته ورکړ او نبي کریم ﷺ یې دومره لوړ کړ چې افضل الملائکه المقربین (۱) ﷺ یعنی جبرئیل امین ﷺ هم شاته پاته سو او داسی ځای ته ولاړی چې هغه د کائناتو پای او آخر دی یعنی تر عرش عظیم پورې چې تر هغه وروسته بل ځای نسته ، ځکه یو شمیر بزرگانو ویلي دي چې تر عرش پورې په تگ کې وختم نبوت ته اشاره دی ځکه ټول کائنات پر عرش باندې ختمیږي په کتاب او سنت سره تر عرش وروسته دهیڅ مخلوق وجود ثابت نه دی همدغه شان د نبوت او رسالت ټول کمالات پر نبي کریم ﷺ باندې پای ته رسیدلی دي (فافهم واستقم)

دمعراج دپیشی تفصیلی بیان :

قال الله عز وجل: سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (١) سورة الاسراء

پاگ دې هغه ذات چی خپل خاص بنده یعنی محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم یې د شپې په یوه لېږڅه کې له مسجد حرام څخه مسجد اقصی ته ورسوی او د دې اصل هدف دا وو چی په نبی کریم ﷺ باندې د اسمانوسیل وکوي او هغه ته دهغه ځای خاص نښی نښانی وروښیو ،، او د نښو نښانو څه یادونه په سورة نجم کې سوی ده (۲)

نبی کریم ﷺ سدرۃ المتہیٰ تہ ورسیدی اوہلتہ یٰ دجنت اودوزخ اود قدرت دنورو عجا ئو لیدنہ وکرہ رشتیاہم اصلی اوریدونکی اواصلی لیدونکی اللہ ﷻ دی داللہ ﷻ چی خونہ وی ہغہ چاتہ دخپل قدرت نبی نبانی وربسی اویا ہغہ بندہ داللہ ﷻ پہ لیدنہ سرہ دیدکوی اوداللہ ﷻ یہ اورولوسرہ اوری ۔

د علماء په اصطلاح کې له مسجد حرام څخه یی تر مسجد اقصی پوری تګ ته اسراء وایي ، او ه مسجد اقصی څخه یی تر سدرة المنتهی پوری تګ ته معراج وایي او د یروخت دوی دواړو ته اسراء او معراج ویل کیږي ، معراج ته په دې وجه معراج ویل کیږي چی معراج معنی ځینه ، و مسجد اقصی ته له رسیدو وروسته د نبی کریم ﷺ لپاره له جنت یوه ځینه راوړل سوه اود هغې ځنۍ په ذریعه اسمانوته وختی ددې ځنۍ یادونه په یو روایت کې راغلی ده (زرقانی جلد ۶ صفحه ۳۳ تر ۵۵)

(١) اشارة الى ماخرجه الطبراني بسند ضعيف عن ابن عباس ؓ قال قال رسول الله ﷺ الاخبركم بافضل الملائكة جبرائيل)

كذافي روح المعاني جلد ١ صفحہ ٣٠١) ٥
(٢) كمال الله بارك رحمان: ولقد آتاكم آية أخرى (٣) ولقد سنو الله الشفقى (٤) جند ما جند التاوى (٥) انفس السيرة ما ينفس (٦) ما زلنا الصبر وما عاق (٧)
لقد رأى بين آياتي و بينه الخيوس (٨) سورة النجم ١.

په قرآن کریم کې خودایمینه ډیره کوتاه یاده سوی خو په احادیثو کې ددې پېښې تفصیل راغلی دی او د هغو خلاصه داسی دی : یوه شپه نبي کریم ﷺ دام هانۍ په کور کې په بستره باندې آرام کوی د نیم خوبې په حالت کې وو چې ناڅاپه دخونې بام دوه ځایه سو اوله جنت څخه جبرئیل ﷺ راکښته سوله هغه سره نوري فرشتې هم ملگری وی نبي کریم ﷺ یې راکښینوی او مسجد حرام ته یې بوتلی هلته ولاړي په حطیم کې یې څنگ ولگوی او ویده سو جبرئیل ﷺ امره یې ګاښل ﷺ راغلونې کریم ﷺ یې راکښینوی او د زمزم وڅاه ته یې بوتلی او راوړې پرزوی سینه مبارکه یې ورڅیری کړه اوزه مبارک یې ځنی راوايستی او د زمزم په اوبو یې پریولی او د سروزرویه کاسه راوړل سوه چې له ایمان او حکمت څخه ډکه وه دغه ایمان او حکمت یې د نبي کریم ﷺ په سینه مبارکه کې واچوي ، اوسینه مبارکه یې ورو ګندله او د دواړو اوبو په مینځ کې یې مهربنوت ولگول سو چې هغه د نبي کریم ﷺ د خاتم النبیین کیدو ښکاره او په سترګولیدونکي ښه وه .

له دې وروسته براق راوستل سو ، براق د جنت دیوه حیوان نوم دی چې تر قحط لږ کوچنی او تر څره لږ غټ سپین رنگ او د بریښنا په څیر تیزو او د هغه یو ګام به دلته او بل ګام به یې هلته لګیدی چې د سترګو دید به رسیدی ، براق مستی کوله جبرئیل ﷺ ورته وویل اې براق دا څرنگه مستی دی ستا پر شاباندی تر ننه پوری د نبي کریم ﷺ څخه زیات د الله ﷻ عزت مند بنده ته دی سپور سوی ، براق د شرم په وجه خولی خولی سو او نبي کریم ﷺ یې واخیستی روان سو جبرئیل ﷺ او میکائیل ﷺ ورسره سپاره و په دې رقم سره نبي کریم ﷺ روان سو ،

اوله یو شمیر روایاتو داسی معلومېږي چې جبرئیل ﷺ نبي کریم ﷺ پر براق سپور کی او په خپله شاوړ پسی سپور سو (زرقانی او خصائص کبری باب المعراج)
له شدا د بن اوس ﷺ څخه روایت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمایل چې په لاره کې پرداسی ځمکه باندې تیر سو چې په هغې کې د خورماوو ونی بیخی ډیری وی جبرئیل ﷺ وویل دلته کښته سه او نفل لمونځ وکوه زه کښته سوم اولمونځ می وکی ، جبرئیل ﷺ وویل ته په دې خبرې چې ته چیری کښته سوی ، ما ورته وویل نه ، جبرئیل ﷺ وویل تاپه یثرب کې یعنی مدینه منوره کې لمونځ وکړ دا هغه ځای دی چې ته به هجرت ورته کوی ، له دې وروسته یی اروان سو او یو بل ځای ته ورسیدو جبرئیل ﷺ راته وویل دلته هم کښته سه او لمونځ وکوه ، زه هم دلته کښته سوم اولمونځ می وکی ، جبرئیل ﷺ راته وویل تاپه وادی سیناء کې د موسی ﷺ ونی ته نژدی لمونځ وکی چیری چې الله ﷻ له موسی ﷺ سره خبری کړی وی ، وروسته یی اروان سو یوه بل ځای ته ورسیدو بیا جبرئیل ﷺ راته وویل کښته سه اولمونځ وکوه ، زه هم کښته سوم اولمونځ می وکی ، جبرئیل ﷺ راته وویل تا

په مدين کې لمونځ وکي هغه چې دشعيب عليه السلام داوسيدو ځای و، له هغه ځايه بياروان سو اوپوی بلی ټمکي ته ورسيدو جبرئيل عليه السلام راته وويل کښته سه لمونځ وکوه، زه کښته سوم اولمونځ می وکي، جبرئيل عليه السلام راته وويل دابيت اللحم دی هغه ځای چې دعیسی عليه السلام زوکړه پکښي سوی دی، (اخرجه ابن ابی حاتم والبيهقي وصححه والبخاري عن شداد بن اوس (۱) واما قصة الصلاة بطور سيناء حيث كلم الله موسى عليه السلام فقد اخرجها النسائي عن انس بن مالك عليه السلام. كافي خصائص كبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۴ وكذا ذكر هذا التفصيل في شرح الوهاب المجلد ۶ صفحه ۲۹)

دسفر نادری پيښي او د عالم مثال بی مثاله مثالونه؛

[۱] نبی کریم ﷺ پر براق باندی سپور روان وو پر لاره په یوه زړه ښځه باندی تیر سو هغې دته ناره وکړه، جبرئيل عليه السلام ورته وويل مخکې څه او دې خواته مه گوره مخ ته روان وو بيا يې يو سپين ږيري سړی وليدی هغه هم نبی کریم ﷺ ته ناره وکړه، جبرئيل عليه السلام ورته وويل مخکې څه هغې خواته مه گوره، نبی کریم ﷺ روان وو بيا د خلکو پر يو ټولۍ باندی تیر سو هغوی په دې الفاظو ورته سلام ووايو اسلام عليك يا اول اسلام عليك يا آخر اسلام عليك يا حاضر. جبرئيل عليه السلام ورته وويل ته دوی ته د سلام جواب ورکړه. وروسته جبرئيل عليه السلام نبی کریم ﷺ ته وفرمايل چې هغه زړه ښځه چې دلاری په څنگ کې ولاړه وه هغه دنيا وه د دنیا عمر دومره لږ پاته دی لکه د دغی زړی ښځی، او هغه سپين ږيري سړی بيا شيطان وو د دواړو مقصد دا وو چې تاد خپل ځان و خواته مائل کی، او هغه ټولۍ خلک چې پرتايې سلام واچوی هغه ابراهيم عليه السلام او موسی عليه السلام او عیسی عليه السلام (اخرجه ابن جریر والبيهقي عن انس عليه السلام (۲))

[۲] په صحیح مسلم کې له انس عليه السلام څخه روایت سوی چې نبی کریم ﷺ وفرمايل چې دمعا ج په شپه زه پر موسی عليه السلام باندی تیر سوم او ما هغه وليدی چې په قبر کې لمونځ کوی (۳) او د ابن عباس عليه السلام په روایت کې راغلی دی چې نبی کریم ﷺ وفرمايل چې ما دمعا ج په شپه موسی عليه السلام او د جال او خازن نار یعنی د دوزخ خزانچي فرشته وليدله چې د جهنم متصرف (۴)

اخرجه الشيخان عن ابن عباس عليه السلام، ولينظر هل كانت هذه الرؤية في الارض او في السماء والله اعلم (۲)

[۳] نبی کریم ﷺ په لاره کې پر یو داسی قوم تیر سو چې دهغوی نوکان دتانبی وو هغوی خپل مخونه اوسینی په دې نوکانو سره ټول، نبی کریم ﷺ له جبرئيل عليه السلام څخه پوښتنه وکوله هغه وويل چې دا هغه خلک دی چې دانسانانو غوښی خوری، یعنی دهغوی غیبت کوی او دهغوی عزت اخلي (اخرجه احمد و ابو داؤد عن انس (۵))

(۱) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۸، فتح الباری جلد ۱ صفحه ۱۵۴

(۲) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۵، تفسير ابن كثير جلد ۶ صفحه ۸

(۳) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۶

(۴) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۶

(۵) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۶۰

مکتبہ اسلامیہ
پشاور

[۴] نبي کریم ﷺ یوسړی ولیدی چې په ویا له کې غوټی وهی اوله کانوگولې جوړوی او هغه خوری نبي کریم ﷺ له جبرئیل ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې داشوک دی؟ هغه ځواب ورکي چې داسود خواره دی (اخرجه ابن مردويه عن سمرة بن جندب ؓ)

[۵] نبي کریم ﷺ پرداسی خلکو تیرسو چې په یوه ورځ تخم کړی او په یوه ورځ لوکوی هم او تیریکولو وروسته پټی بیرته هغه رنگه شین کيږي لکه مخکي چې و، نبي کریم ﷺ له جبرئیل ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې داشوک دی؟ جبرئیل ﷺ ورته وویل دا هغه خلک دی چې دالله ﷻ په لاره کې جهاد کوي ددوی یوه نیکي تراوه سوه ۷۰۰ نیکي هم زیاتیري اودوی چې هرڅه مصرف کي الله ﷻ ښه بدله ورکوي.

[۶] نبي کریم ﷺ پرداسی خلکو تیرسو چې دهغوئ سره په ډبرو میده کيږي ترمیده کید ووروسته بیرته جوړيږي لکه مخکي چې و او دا کار روان وی نه ختمیږي، نبي کریم ﷺ پوښتنه وکړه چې داشوک دی؟ جبرئیل ﷺ وویل دا هغه خلک دی چې په فرض لمانځه کې سستی کوي [۷] نبي کریم ﷺ پرداسی خلکو تیرسو چې دهغوئ په فرج باندی مخ اوشاته ته چترې تاؤشوی وی اوداوبناو او غوايانو په شان خريږي ضریع اوزقوم یعنی ازغی اودجهنم کاني خوری نبي کریم ﷺ پوښته وکړه چې داشوک دی؟ جبرئیل ﷺ وویل دا هغه خلک دی چې دخپل مالوزکوة نه ورکوي.

[۸] نبي کریم ﷺ داسی خلک ولیدل چې دهغوئ مخ ته په یوه کټو کې پخه غوښه پرته وی او په بله کټو کې اومه خامه غوښه وی دوی دا خامه غوښه خوری، نبي کریم ﷺ پوښتنه وکړه، چې دا خلک څوک دی؟

جبرئیل ﷺ وویل داستادامت هغه خلک دی چې دده خپله حلال ښځه وی مگر هغه له یوی زناکاری او بدکاری ښځي سره شپه تیروي او یا هغه ښځی دی چې حلال اوښه میړه لري دوی هغه پریږدي اوله زناکار او بدکاره سړی سره شپه تیروي،

[۹] نبي کریم ﷺ په لار کې داسی لرگي ولیدی چې دلاری پرسرولاروی جامه یابل شئ چې دته نژدی سی هغه شکوي او پریکوی یې، نبي کریم ﷺ له جبرئیل ﷺ څخه پوښتنه وکوله چې دا څه دی؟ جبرئیل ﷺ ورته وویل داستاپه امت کې دهغه خلکو مثال دی چې په لاره کې ناست وی اودلاری په تیریدونکو باندی ډاکی غورزوي.

[۱۰] نبي کریم ﷺ پرداسی خلکو تیرسو چې هغوئ دلرگیولوی بار ترلی وی اودهغه دپور ته کولوتوان نه لري خودوی نور لرگی هم راوړي او پراړیږدي یې، نبي کریم ﷺ پوښتنه وکوله، چې داشوک دی؟ جبرئیل ﷺ وویل چې داستادامت هغه خلک دی چې پرهغه باندی دخلکو حقونه اواماتونه وی دئ هغه نه سی اداکولای اوله دې سره سره دنورو خلکو څخه هم پورونه کوي او خپل باردرونه وی ..

[۱۱] نبي کریم ﷺ پر داسې خلکو تیر سو چې دهغوئ ژبی او شونډی داوسپنی په غچې پری کیدای او کله چې به پری سوی نویرته به دمخکې په شان جوړی روغی سوی اودې عذاب دوام درلودی نه ختمیدي، نبي کریم ﷺ پوښتنه وکوله چې دایاڅوک دی ؟ جبرئیل ﷺ وویل داستادامت هغه خطیبان او نصیحت کونکي دی چې بل ته وایې اوپه خپله عمل نه په کوی (دقولون مالا یقولون ، مصداق دی) یعنی نوروته نصیحت ولارېنودنه کوی خو په خپله عمل نه په کوی (اخرجه ابن جریر والبزار وابویعلی والبيهقي عن ابی هريرة ؓ) (۱)

وحدیث قرص الشفار بقاریض الحدید اخرجه ابن مردويه عن انس ؓ .

[۱۲] نبي کریم ﷺ پر داسې ځای تیر سو چې هلته تراندازه زیاته یخه او خوشبویه هو الکیدله ، جبرئیل ﷺ وویل دادجنت خوشبویی دی اوله هغه وروسته پر داسې ځای تیر سو چې هلته ډیر بدبوئ تلی ، جبرئیل ﷺ وویل دادجهنم بدبوئ دی (۲)

پاملرنه ! دا ټولې پېښې اسمان ته ترخلو مخکې دی ځکه په روایاتو کی ددې پېښو یادونه د براق له سپریدو وروسته سمدستی اومسجد اقصی ته تر رسیدو مخکې راغلی دی ځکه موږ وایو چې دا پېښې ټولې د اسمان ترخلو مخکې سوی دی واللہ اعلم

نزول اقدس علی بیت المقدس (۲) د پاک نبي ﷺ راکښته کیدل په پاک کور کې ،

لنډه دا چې نبي کریم ﷺ په داسې طریقہ بیت المقدس ته راوړسیدی اوله براق کښته سو ، په صحیح مسلم کی له انس ؓ څخه روایت سوی دی چې نبي کریم ﷺ براق په هغه موږی پوری وتړی چې انبیاء علیهم السلام به خپلی سورلی پوری تړلی ، اود بزار په روایت کی راغلی دی چې جبرئیل ﷺ په یوه کانی کې په گوته سوړوی وکي ، اوبراق یې پوری وتړي ، داهیڅ عجب نه دې چې د براق په تړلو کې دواړه شریک وی کیدای سی چې دوخت په تیریدو سره هغه سوړی بند سوی وی په دې وجه جبرئیل ﷺ هغه په خپله گوته مبارکه سره خلاص کړی وی له دې وروسته نبي کریم ﷺ مسجد اقصی ته داخل سو اودوه رکعتہ تحية المسجد (۴) یې ادا کړل (رواه مسلم عن انس ؓ ، زرقانی جلد ۶ صفحه ۴۵)

له ابوسعید خدری ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل چې زه اوجبرئیل ﷺ دواړه مسجد ته داخل سو اوموږ دواړو دوه رکعتہ لمونځ وکي (رواه البیهقي (۵)

(۱) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۷۲ ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۴۱

(۲) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۷۲

(۳) په نزول اقدس کې ترکیب توصیفی اوترکیب اضافی دواړه کیدای سی اوداهم کیدای سی چې په یوه لفظ سره دواړو نیت وکړل سی لکه چې دامذهب دامام شافعی ؒ دی یا په دوه تلفظہ کې دی لکه چې دامذهب دامام ابوحنیفه ؒ دی یا په ترکیب توصیفی کې د اقدس اسناد نزول ته اسناد مجازی دی فافهم ذلک واستقم (منه عفا الله عنه)

(۴) تحية المسجد لفظ دمسلم په روایت کی نسته) خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۱۷۲ ،

(۵) خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۱۷۲ ، ابن کثیر صفحه ۳۰۲

دنبی کریم ﷺ تر راسید و مخکې انبیاء علیہ السلام رارسیدلی وه اودنبی کریم ﷺ په انتظار و و په دوی کې ابراهیم علیہ السلام او موسیٰ علیہ السلام او عیسیٰ علیہ السلام هم وو (۱) لږ وخت لانه ووتیرسوی چی ډیر حضرات په مسجد اقصی کې رایوځای سو ییایو مؤذن آذان وکی ورپسی یې اقامت وکي موږ صف وتری ودریدو موږ په دې انتظار و وچی څوک به لمونځ راکوی جبرئیل علیہ السلام زملاسه ونیوی او مخکې یې کړم ما تلو ته لمونځ ورکي کله چی له لمانځه خلاص سونو جبرئیل علیہ السلام راته ویل ته په دې خبرې چی تا وچاته لمونځ ورکي ما ورته ویل نه ، جبرئیل علیہ السلام وویل څومره انبیاء علیهم السلام چی دنیا ته رالېدل سوی دی تلو په تاپسی اقتداء وکړه (اخرجه ابن ابی حاتم عن انس رضی الله عنه (۲) او په یو روایت کې راغلی دی چی دنبی کریم ﷺ په راتګ سره له سمان فرشتی هم رابنکته سوی نبی کریم ﷺ تولو انبیاء او ملائکه علیهم السلام ته امامت ورکي ، کله چی لمونځ پوره سو نوملائکه ووجبرئیل علیہ السلام ته وویل چی داستاملګری څوک دی؟ (۳) جبرئیل علیہ السلام وویل دا محمد صلی الله علیه وسلم دی اخرجه ابن جریر و البزار و ابویعلی و البیهقی من طریق ابی العالیه عن ابی هریره او په یو بل روایت کې راغلی دی چی جبرئیل علیہ السلام وویل دامحمد رسول الله خاتم النبیین ﷺ دی ، فرشتو وویل آیاده درابللو پیغام لېږل سوی دی؟ جبرئیل علیہ السلام وویل هو ، فرشتو وویل الله ﷻ دې ژوندی اوروغ غړی ډیر ښه ورور او ډیر ښه خلیفه دی یعنی زموږ ورور او د الله ﷻ خلیفه دی ، تردې وروسته نبی کریم ﷺ دانبیاء علیهم السلام له اروحوسره ملاقات وسو تولو دالله ﷻ ثناء او حمد وایو :

دا ابراهیم علیه السلام حمد ،

ابراهیم علیہ السلام په دې الفاظ دالله ﷻ صفت اوستاینه وکړه :

الحمد لله الذي اتخذني خليلاً واعطاني ملكاً عظيماً وجعلني آمناً كأنكأ يوتماً في وانقذني من النار وجعلها علي برداً وسلاماً. ثبارة: ټول صفتونه هغه پاک ذات لره دی چی زه یې خپل دوست وګرزولم او ماته یې لویه پاچهی راکړه او امام او پېشوا یې کړم او ورې پر ماباندی یخ اوسالم وګرزوی د موسیٰ علیه السلام ثناء او صفت :

الحمد لله الذي كلمني تكليماً وجعل هلاك آل فرعون ونجاة بني اسرائيل علي يدي وجعل من امتي قوماً يهدون بالحق وبه يعدلون. ثبارة: صفت اوستاینه هغه ذات لره دی چی له ماسره یې بی له و اساطی خبری وکولی اود فرعون د قوم هلاکت او تباهی اود بنی اسرائیلو خلاصون یې زما په لاس ښکاره کړی اوزما په امت کې یې داسی قوم پیدا کړی چی د حق لار ښوونه او انصاف کړی

(۱) زرقانی جلد ۶ صفحه ۲۵

(۲) نقلی حدیث الی حد من لدی لم دخلت بیت المقدس لجمع لیه الالهیاء علیهم السلام لقدمی جبرئیل علیه السلام حتی امتهم (ابن کثیر جلد ۶ صفحه ۹)

(۳) د حدیث الفاظ داسی دی ، لم حارحی الی بیت المقدس لفلزل فریطه فرسه الی الصخرة لم دخل فلتی مع الملائكة للمناقضات الصلاة قالوا یا جبرئیل من هذا ملک قال محمد صلی الله علیه وسلم

هذا هو علیه السلام ثناء او صفت :

الحمد لله الذي جعل لي ملكا عظيما وعلني الزبور ولي الحديد وسخر لي الجبال يسبحن والطير واعطاني الحكمة وفصل الخطاب:

ژباړه: ستاينه هغه سپيڅلی ذات لره دي هغه چې ماته يې لويه پاچهۍ راکړه اوزبورې راوښودې او اوسپنه يې زما دپاره نرمة که، اوغرونه او مرغان يې زما تابع کړل چې له ماسره يې دالله ﷻ پاکي لوستله او ماته يې علم او حکمت او زړه راکښونکي تقرير راکړي

د سليمان عليه السلام حمد او ثناء

الحمد لله الذي سخر لي الرياح وسخر لي الشياطين يعملون ماشئت من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدر راسيات وعلني منطق الطير وآتاني من كل شيء فضلا وسخر لي جنود الشياطين والانس والطير وفضلني على كثير من عبادة المؤمنين وآتاني ملكا عظيما لا ينبغي لاحد من بعدي وجعل ملكي ملكا طيبا ليس فيه حساب.

ژباړه: ستاينه اوصفت دهغه پاک او سپيڅلی ذات کوم چې باد او شيطانان او پيريانان يې زما تابع کړي وو زما په حکم به جليلد او د مرغانو خبري يې ماته راښودلې وې او د پيريانو او انسانانو او مرغانو لښکر يې زما تابع کړي او زه يې په ډيرو بندگانو کې غوره کړم او داسې لويه پاچهۍ يې راکړه چې تر ما وروسته به چاته مناسب نه وي او نه له ماسره د دې حساب او کتاب کيږي.

د عيسى عليه السلام حمد او ثناء؛

الحمد لله الذي جعلني كلمة وجعل مثل مثل آدم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون وعلني الكتاب والحكمة والتوراة والانجيل وجعلني اخلق من الطين كهيمته الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وجعلني ابرئ الاكبه والابرص وامى البوق باذن الله ورفعي وظهرني واعاذني وامى من الشيطان الرجيم فلم يكن للشيطان علينا سبيلا:

ثنا اوصفت هغه پاک ذات لره وي چې زه يې کلمه گرزولې يم او د آدم عليه السلام په خير يې پرتله پلاره پيدا کړم او مرغان پيدا کول او مړي ژوندۍ کول او د پيس مرض او د مور زاده وړوند جوړولو معجزې يې ماته راکړې او د تورات او انجيل علم يې راکړي زه اوزما مور يې د شيطان له شره وساتلو او زه يې اسمان ته پورته کم او د کافرانو له ملگرتيا څخه يې پاک کم

د محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم حمد او ثناء؛

الحمد لله الذي ارسلني رحمة للعالمين وكافة للناس بشيرا ونذيرا وانزل علي الفرقان فيه بيان لكل شيء وجعل امتي خیرامة اخرجت للناس وجعل امتي هم الاولين والاخرين وشرح لي صدری ووضع عني وزري ورفع ذکری وجعلني فاتحا وخاتما؛

ژباړه: حمد او ثناء دی وی هغه سپيڅلی ذات لره چې زه يې د ټول مخلوق لپاره رحمت را لېږلې يم او د ټول عالم دپاره يې زيری ورکونکي او ويره ونکي گرزولي يم او پر ما باندې يې قرآن کریم نازل کړی او په هغه کې يې ټول ديني کارونه ښکاره يا اشاره بيان کړي دي اوزما امت يې غوره دامتو گرزولي دي، اوزما امت يې اول او آخر گرزولي دي يعنې په

ښکاره شو آخری دی مگر په رتبه کې اول دی اوزما سینه یې خلاصه کړه اوزما یادونه یې لورپه که اوزه یې فاتح جوړ کړم یعنی په وجود روحانی کې ترټولو اول او په نبیت او ظاهر ی جسم کې ترټولو آخری نبي یې وگرزولم ،
نبي کریم ﷺ چې کله له حمد او ثناء فارغه سو نو ابراهيم ﷺ و نورو انبياء ﷺ ته وفرمايل بهذا فضلکم محمد صلی الله علیه وسلم ، ددې فضائلو او کمالاتو په وجه محمد صلی الله علیه وسلم تر تاسو ټولو غوره سو (۱)

کله چې نبي کریم ﷺ له حمد و ډلو خلاص سو (۲) نوله مسجد خڅه دباندي راووتی دده ومخ ته درې پيالي کيښودل سوی ، يوه دابو ، اوبله دشیدو ، اودریمه دشرابو ، نبي کریم ﷺ دشیدو پياله غوره که ، جبرئیل ﷺ ورته وویل تافطری دین خوښ کی که تاشراب غوره کړی وای نو ستا امت به پیلاری سوی وو او که دې اوبه غوره کړی وای نو ستا امت به غرق سوی و او په بعض روایاتو کې راغلی دی چې د عسلو پياله هم راوړل سوه ، اونبي کریم ﷺ له هغې پياله څخه هم څه وڅکل ، لنډه دا چې دټولو روایاتو له یوځای کیدداسی معلومیږي چې څلور پيالي راوړل سوی دی ، دتفصیل دپاره زرقانی ته رجوع وکی ، (۳)

واسمانو ته ختل ،

وروسته نبي کریم ﷺ د جبرئیل ﷺ او نورو فرشتو سره یوځای اسمانو ته وختی له یوشمیر روایاتو معلومیږي چې نبي کریم ﷺ دمخکې په څیړ پر براق سپور اسمانو ته وختی ، اوله نورو روایاتو یی داسی معلومیږي چې مسجد اقصی ته تر رسیدلو وروسته له جنت دز مرد اوزبرجدو ځینه راوړل سوه پر هغې ځینه اسمان ته وختی اود ځنی راسته اوچپه خواته دالله ﷻ فرشتی د نبي کریم ﷺ په ملگری نازکوی .

قال ابن اسحق واخبرني عن ابي سعيد قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لبأفراغت ما كان في بيت المقدس انا بالنعراج ولم ار شيئا قط احسن منه وهو الذي يمد اليه ميتكم عليه اذا حضر فاصعدني فيه صاحبى حتى انتهت في الى باب من ابواب السماء يقال له باب الحفظة (الحدیث کذا في البدايه والنهایه جلد ۲ صفحه ۱۱۰ للمحافظ ابن کثیر و کذا في شرح المواهب للزرقانی جلد ۲ صفحه ۵۵)

ژباړه : ابن اسحاق وايي چې باوري او داډمنور او يانوماته ويلى دی چې ابو سعيد خدری ﷺ ويل چې ماله رسول الله ﷺ څخه اوریدلی دی چې کله زه د بيت المقدس له کارو څخه

(۱) خصائص کبری جلد ۱ صفحه ۱۷۳

(۲) له یوشمیر روایاتو معلومیږي چې دادرې پيالی د سدره المنتهی څخه وروسته راوړل سوی حافظ ابن حجر فرمایلي دی چې کیدای سی چې داپيالي دوه ځله راوړل سوی وی یو ځل مسجد اقصی ته دلمانځه له خلاصید وروسته او دویم ځل په سدره المنتهی کې اودشیدو خوښول د حقانیت ډیر تاکید او مقصود دی والله اعلم (زرقانی جلد ۶ صفحه ۴۸)

(۳) زرقانی جلد ۶ صفحه ۴۷

روزگار سوم نوداسی ځینه راوړل سوه چی ماتهغی بناسته شی نه دی لیدلی داهه ځینه وه چی پردې باندی دانسانانو روحونه اسمان ته پورته خیرتی اود مرگ په وخت کې مری دې ته گوری زه دلاری ملگری جبرئیل ﷺ په هغه ځینه کې وخیژولم ترڅو چی زه داسمان یوی دروزای ته ورسیدم او هغې دروازې ته باب الحفظه وایې .

حافظ ابن کثیر فرمایې (۱) چی رسول الله ﷺ دبیت المقدس له وزگاریدو وروسته دهمدغه ځنی په ذریعه اسمان ته وختی ، اوبراق یې دمسجد اقصی له دروازې سره تړل سوی وو کله چی نبی کریم ﷺ پر بیت المقدس باندی راکښته سو بیرته پرهغه براق باندی سپورمکی مکرمی ته ولاړی (البدایه والنهایه جلد ۳ صفحہ ۱۱۰)

او کیدای سی چی رسول الله ﷺ په براق سپور پرمه دغه ځینه باندی اسمان ته ختلی وی لکه چی دا قول هم دیوشمیر علماء دی په دې صورت کې ټول روایتونه جمع کیدای سی اودارنگه داصورت دنبی کریم ﷺ دزیات عزت اوشرافت سبب هم دی

داسمانو ستر اوپه اسمانو کې له انبیاء علیهم السلام سره دنبی کریم ﷺ لیدنه :

په دې ترتیب نبی کریم ﷺ اول اسمان ته ورسیدی جبرئیل ﷺ دروازه خلاصه که ددنی داسمان ددروازی پیره دار پوښتنه وکړه چی ستاسره څوک دی ؟ جبرئیل ﷺ وویل محمدرسول الله ﷺ دې فرشته وویل آیاده درابللو پیغام لیبل سوی دی ؟ جبرئیل ﷺ وویل هو . فرشتو مرجابورته وویل اودروازه یې پرانستله نبی کریم ﷺ اسمان ته داخل سو اودیربناسته خلک یې ولیدل ، جبرئیل ﷺ ورته وویل داستاپلار آدم ﷺ دی ده ته سلام وکوه نبی کریم ﷺ سلام ورواچوی ، ادم ﷺ دسلام ځواب ورکی اوورته وې ویل (مرحباً بالابن الصالح والنبي الصالح) ښه راغلی وایم ونیک زوی اونیک نبی ته ، اودنبی کریم ﷺ لپاره یې دخیر دعاو کړه نبی کریم ﷺ په دغه وخت کې ولیدل چی څه صورتونه راسته اوڅه چپه خواته دادم ﷺ دی آدم ﷺ چی کله راسته خواته وگوری نو خوشحاله سی اووخاندی اوکله چی چپه خواته وگوری نو وژاری جبرئیل ﷺ وویل وراسته خواته دښوخلکو صورتونه دی دااصحاب الیمین جنتیان دی ودې ته چی وگوری نوآدم ﷺ خوشاله سی اوچپه خواته اصحاب الشمال یعنی دوزخیان دی کله چی هغوی ته وگوری نووژاری ، داتول مضمون دصحیح بخاری اوصحیح مسلم په روایتوکی راغلی دی ..

(۱) وعبارة هكذا: والقبوله انه صل الله عليه وسلم لما فرغ من امر بيت المقدس نصب له الحراج وهو السلم فصعد الى السماء ولم يكن الصخرة على البراق كما يظنهم بعض الناس بل كان البراق مبرها على باب مسجد بيت المقدس ليرجع عليه الى مكة ، وذكر في تفسير ابن كثير سورة اسراء جلد ۲ صفحہ ۲۸ . ثم نزل الى بيت المقدس ثانيا وهم (اي الانبياء) معه وصل بهم ثم انه ركب البراق وكرر رجعا الى مكة والله اعلم الحق كلامه . قال الضياء ما يبالغ من انه صل الله عليه وسلم رقى الحراج فوق ظهر البراق بظاهر الحديث (زرقان جلد ۲ صفحہ ۳۰)

اوپه مسند بزار کې له ابوهريرة رضي الله عنه روايت سوي دي چې دادم رضي الله عنه وراسته خواته يوه دروازه وه چې له هغې څخه زياته خوشبويي راتله او چپه خواته يوه بله دروازه وه چې له هغې بيا ډيره بدبويي راوتله کله چې راسته خواته وگوري نو خوشحاله سي او کله چې چپه خواته وگوري نو غمجن او خفه سي (زرقاني جلد ۶ صفحه ۶۰)

بياني کريم عليه السلام و دويم اسمان ته ورسيدی او دغه شان جبرئيل عليه السلام دروازه پرانستله هلته چې کوم چوکيدار وو هغه پوښتنه وکړه ستاسره څوک ملگري دي جبرئيل عليه السلام ورته وويل محمد صلی الله عليه وسلم دې هغه فرشتي وويل آيادي راغوبنل سوي دي؟ جبرئيل عليه السلام وويل هو فرشتي وويل (مرحبانعم المجدى جاء مرحبا) ښه راغلی ډير ښه راتلونکي دي ډير ښه راغلی په دويم اسمان کې يې يحيى عليه السلام او عيسى عليه السلام وليدل، جبرئيل عليه السلام ورته وويل دا يحيى او عيسى عليه السلام دي دوى ته سلام واچوه؟ نبی کريم عليه السلام دوى دواړو ته ته سلام وکړي دوى دواړو د سلام ځواب ورکړي او ورته وې ويل (مرحبا بالاخ الصالح والنبي الصالح) ښه راغلی دي وي نيك ورور او نيك نبی عليه السلام ته،

ورپسې دريم اسمان ته وختي او جبرئيل عليه السلام همدغه شان دورازي ورته خلاصولي په دريم اسمان کې يې له يوسف عليه السلام سره ملاقات وسو او دغه رنگه خبري او سلام يې ورته وکړي نبی کريم عليه السلام و فرمايل يوسف عليه السلام ته دنبا ئست او جمال يوه لويه برخه ورکړل سوي وه،

ورپسې څلورم اسمان ته وختي او هلته يې له هارون عليه السلام سره ملاقات وسو

ورپسې شپږم اسمان ته وختي او هلته يې له موسى عليه السلام سره ملاقات وسو،

ورپسې اووم اسمان ته وختي او هلته يې له ابراهيم عليه السلام سره ملاقات وسو نبی کريم عليه السلام ابراهيم عليه السلام وليدي چې وييت المعمور ته يې شالگولي اوناست دي بيت المعمور د ملائکه ووتلې چې د ملائکه د پيغام لپاره دې بالفرض که هغه راو لويږي نو په کعبه به سيده مومي هره ورځ او يا ۷۰ زره ملائکه دوى د بيت المعمور طواف کوي او بيا دهغوئ دويم ځل نوبت نه راځي جبرئيل عليه السلام ورته وويل داستاپلار ابراهيم عليه السلام دي ده ته سلام وکوه؟

نبی کريم عليه السلام سلام ورته وکړ ابراهيم عليه السلام داسې ځواب ورکړ (مرحبا بالابن الصالح والنبي الصالح

سيرة المنتهى

له دې وروسته نبی کريم عليه السلام سدره المنتهى ته پورته کړل سو چې تراووم اسمان لوړ ديږي يوه درخته ده دځمکې څخه چې کوم شيان پورته کيږي هغه وسدره المنتهى ته رسيږي او ترهغه لوړ ملا اعلیٰ (د فرشتو مجلس) دي له هغه ځايه چې کوم شيان راکښته کيږي هغه پر سدره المنتهى باندې دريږي بيا کښته راځي په دې وجه ددې نوم سدره المنتهى دي (۱)

په همدې ځای کې نبی کریم ﷺ جبرئیل ﷺ په خپل اصلی شکل او هیئت ولیدی او د
عجیبه اونا لیدلې رڼاګانې او تجلیات یې ولیدل او بې شمیره ملائکه وې او د سرو زرو
پتخان یې ولیدل چې د سدره المنتهی پر شاو خوا راګرزی ،
د جنت او دوزخ لیدنه ،

جنت سدره المنتهی ته نژدې دی لکه چې د قرآن کریم له آیاتو داسې معلومیږي :

(عَلَّمَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى (۱۳) عَلَّمَهَا جَنَّةُ النَّارِ (۱۵) سورة النجم)

ځکه دا بو سعید خدری ؒ په حدیث کې راغلی دی چې نبی کریم ﷺ په بیت المعمور کې له لومړنۍ
کولو وروسته سدره المنتهی ته پورته سو او له سدره المنتهی څخه وروسته جنت ته پورته کړل
سو او د جنت له تګ وروسته ونبی کریم ﷺ ته دوزخ وړاندې سو یعنی دوزخ ورته ونبودل سو (۱)
او په صحیح بخاری او صحیح مسلم کې له ابو ذر ؓ څخه روایت سوی دی چې نبی کریم ﷺ وفرما
یل زه سدره المنتهی ته ورسیدم هلته ما عجیب اونا لیدلې رنګونه ولیدل ماته نه دی معلوم چې
هغه څه وو بیا زه جنت ته داخل کړل سوم دهغه ماڼۍ له ملغلرو څخه وې او خټه یې له مشکووه

د صریف الاقلام ځای ، (۲)

وروسته نبی کریم ﷺ پورته ولاړی او داسې لوړ ځای ته ورسیدی چې هلته یې صریف
الاقلام واوریدل (د لیکلو په وخت کې چې د قلم کوم آواز پیدا کیږي هغه ته صریف الاقلام وایي) په
دغه ځای کې د قضاء او تقدیر قلم په لیکنه مشغول وو ملائکه وو د الله ﷻ دکارونو
کتابت کوی او احکام الهیه له لوح محفوظ څخه نقل کول (۳)

تنه ! دا حدیثونه مطالعې وروسته داسې معلومیږي چې د صریف الاقلام ځای د سدره
المنتهی څخه لوړ دی ځکه په آحادیثو کې د صریف الاقلام ځای ته ختل تر سدره المنتهی
وروسته د ۴م په لفظ راغلی دی او بل دا چې سدره المنتهی ته په دې وجه سدره المنتهی
وايي چې دلورې خوا څخه چې کوم احکام صادرېږي دهغو پای سدره المنتهی دی له دې
معلومه سوه چې تر سدره المنتهی لور یو بل ځای سته اوله هغه ځایه د عالم د چلیدلو په اړه
دا احکام تګونینه وو نزول کیږي هغه لوړ ځای صریف الاقلام دی ګواکې صریف الاقلام
د الله ﷻ د تدبیر او تقدیر بلامتشبیه او تمثیل مرکزي دفتر او صادرات مقام دی د سدره
المنتهی او جنت او دوزخ له لیدلو وروسته نبی کریم ﷺ باندې دا ځای ولیدل سو دارنگه د حدیث
په روایاتو کې د لمنځو فرض کیدل او د الله ﷻ د خبرو ذکر د صریف الاقلام څخه وروسته راغلی
له دې هم دا معلومیږي چې صریف الاقلام تر سدره المنتهی وروسته دی والله سبحانه و تعالی اعلم

(۱) الخصائص الکبری جلد ۱ ص ۱۶۹

(۲) صریف الاقلام ته د نبی کریم ﷺ رسیدل په بخاری او مسلم کې له ابن عباس ؓ او ابو جبهه انصاری ؓ څخه روایت سوی دی او د صریف
الاقلام وضاحت له لرقانی رااخیستل سوی دی

(۳) لرقانی جلد ۶ ص ۸۸

دنواوتدلی نرديکت اونور دالله ﷺ ديدار او خبری اودالله ﷺ حکمونه :

﴿لَمْ دَنَاكَدْ﴾ (۸) ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (۹) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ (۱۰) آیت سورة النجم

نبی اکرم ﷺ دصريف الاقلام (۱) له تيريدلو او دپردوله پريکولو وروسته دالله ﷺ دربارته ورسيدی، ويل کيږي چی دنبی کریم ﷺ لپاره رفرر يعنی شين رنگه بڅملي بستره راغله پرهغه بستره باندی کينستی اود دنی فتدلی فکان قاب قوسين او ادنی مقام ته ورسيدی قال قاضي عياض رحمه الله في الشفاء: قال ابن عباس هو اي قوله تعالى دلي فتدلي مقدم وموخر فاصله فتدلي

فدنا اي فتدلي الرفرف لمحمد (۳) صلى الله عليه وسلم ليلة المعراج فجلس عليه ثم رفع ودنا من ربه ژباړه: قاضي عياض وايي چی ابن عباس ﷺ ويل چی ددنی فتدلی لفظ کې وروسته والی اومخته والی سته اصلی الفاظ داسی دی فتدلی فدنا اومعنی يې داسی دی، چی دمحمد ﷺ دناستی لپاره دمعراج په شپه يوه بستره رابښکته سوه نبی کریم ﷺ په هغې باندی کښينستی بيا تر داسی ځايه پورته سو چی خپل رب ﷺ ته نژدی ورسيدی .

فايده، قاضي عياض په شفاء کې ويلي دی چی په آيت شريف کې دالله ﷺ دنواوتدلی داسی دی لکه په احاديثو کې چی دالله ﷺ په آخر دوشي کې بلا تشبيه اومثال رابښکته کيدل ياد سوی دی، فافهم ذلک واستقم، نسيم الرياض جلد ۲ صفحه ۲۳۶)

وفي حديث عن انس رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ: وفتح لي باب من ابواب السماء فرأيت النور الاعظم واذا دون الحجاب رفرف الذُّرُّ والياقوت واوحى الله الي ما شاء ان يوحى (الحديث) (۳)

ژباړه: ماته داسمان يوه دروازه پرانستل سوه اومايوه لويه رڼا وليده او دپردې شاته می د ملغلر ويوه بستره وليده اوييا چی الله تعالی له ماسره کومی خبری کول غوښتل هغه يې وکولی (۴)

(۱) حافظ عسقلانی په فتح الباری ۷ جلد باب المعراج صفحه ۱۶۹ کې ليکی (تکملة وقع في غير هذه الرواية زيادات رآها صلى الله عليه وسلم بعد سورة المنتهى لم تذكر في هذه الرواية منها ما تقدم في الصلاة حتى ظهرت لمستوى اسع فيه صريف الاقلام ۱۲ له دي عبارت څخه په ۱۱ که معلوم يږي چی صريف الاقلام تر سورة المنتهى وروسته دی

علامه سفاريني فرمايې: لما وصل صلى الله عليه وسلم سورة المنتهى غشيته سحابة فيها من كل لون فتاخر جبرئيل ثم عرج بالنبي صلى الله عليه وسلم في وصل لمستوى اسع فيه صريف الاقلام فذنا من الحضرة الالهية حتى كان قاب قوسين او ادنى اى واقر ببل اقرب من ذلك كذا في شرح العقيدة السفارينية جلد ۲ صفحه ۲۷۱، له دي عبارت څخه هم داخر گنديږي چی صريف الاقلام ځای تر سورة المنتهى وروسته دی حافظ عسقلانی فرمايې قال القرطبي وقيل تدلى الرفرف لمحمد ﷺ حتى جلس عليه ثم دنا محمد ﷺ من ربه انتهى، فتح الباری جلد ۳ صفحه ۴۰۳ كتاب التوحيد، زرقانی جلد ۶ صفحه ۹۷)

(۲) علامه شهاب خفاجی فرمايې: چی رفرر مطلق بسترې ته وايي ياشنه بستره يادور ښم بستره دی، او يو شير نور بيا وايي چی رفرر اوزر اې مبثو له، يوشی دی اودالفظ په قرآن کریم کې هم راغلی دی ﴿فَلْيَكُونَنَّ عَلَيَّ وَلَوْ لِحْمِي وَعَظْمِي﴾ (جنا ۱۹) آيه سورة الرحمن نسيم الرياض) اوزرقانی هم داسی وايي زرقانی جلد ۶ صفحه ۹۵

(۳) حافظ عسقلانی فرمايې وعند ابن ابي حاتم وابن حاتم وابن هانئ من طريق يزيد بن ابي مالك عن انس رضي الله عنه ثم انطلق حتى انتهى بي الى شجرة ففشيته سحابة فيها من كل لون لنا جبرئيل وغرقت ساجداً، فتح الباری جلد ۷ صفحه ۶۹) اوزرقانی فرمايې: وفي رواية فرأى ربه سبحانه فخر صلى الله عليه وسلم ساجداً (الحديث زرقانی جلد ۶ صفحه ۱۰۳) نسيم الرياض جلد ۲ صفحه ۲۴۴)

(۴) الخصائص الكبرى جلد ۱ صفحه ۱۵۷)

(تنبیه) در قرف یادونه په صحیح احادیثونه دی ثابت خو په ضعیف او منکر روایاتو کې ددې یادونه شته په دې وجه و دې ته بالکل صحی هم نه سی ویل کیدای . والله اعلم (عفا الله عنه) نبی کریم ﷺ چې کله د قرف و محترم خای ته ورسیدی ، نود الله ﷺ په دربار کې یې دشکر سجده وکړه ، فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۶۹ ، باب المعراج اود نور السموات والارض دالله ﷺ دنبائست او ییمثال اولوی پرده یې وروسته ولیده ، اوبی له واسطی دالله ﷺ په خبر و او وحی مشرف سو ﴿فَاَوْحٰی اِلٰی عَبْدِيْ مَا اَوْحٰی﴾ (آیت سورة النجم)

اخرج الطبرانی فی السنة والحکیم عن انس ؓ قال قال رسول الله صل الله علیه وسلم رأیت النور الاعظم فآوحی الله الی ما شاء ان یوحی (درمنثور جلد ۶ صفحه ۱۲۳)

ژباړه : امام طبرانی اوحکیم ترمذی له انس ؓ څخه روایت کړی دی وایې چې رسول الله ﷺ وفرمایل چې مالویه رڼا یعنی دالله ﷺ نور ولیدی بیا الله ﷺ ماته وحی وکړه هغه څه چې ده غوښتل یعنی له ماسره یې بلا واسطی خبری وکولی .

دا بن عباس ؓ په دې روایت سره ده دنا فتدلی او فاوحی الی عبده ما اوحی تفسیر هم کیږي ، چې په آیت کې دنواوتدلی څخه دالله ﷺ داسی خاص او پوره نژدیکت مراد دی ، چې له هغه سره په خیره باندی نبائست او خوشالی هم وی اود فاوحی الی عبده ما اوحی ، څخه بیله واسطی دخبرو معنی مراد دی ، دبلا واسطی ملاقات وروسته دخبرو یادونه مناسب دی . لنډه دا چې نبی کریم ﷺ دالله ﷺ په ملاقات اود هغه په بلا واسطه خبرو مشرف سو الله ﷺ خبری ورسره وکړي او پنځه لمنځونه یې پرده اودده پرامت فرض کړل ،

د صحیح مسلم په حدیث کې راغلی دی ، چې الله ﷺ نبی کریم ﷺ ته په دغه وخت کې دري انعامونه ورکړل (۱) پنځه لمنځونه (۲) دسورة بقره دپای آیتونه چې په هغه کې پردی امت باندی دالله ﷺ دپوره مهربانی اورحمت اواساتیا اوبخښنی اود کافرانو په مقابله کی دبریا لیتوب اومرستی یادونه سته ، اوددې دعا وامت ته تعلیم اوتلقین ورکړل سوی اودې ته اشاره دی چې دسورة بقری په پای کې چې کومه دعاتا سوته درښودل سوی هغه له ما وغواړی زه به ستاسو ټولې روا غوښتنی قبولی کړم

وَلَوْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْحَايَ وَأَطِيعُوا كَلِمَاتِي أَنْتُمْ مُحِبُّونَ اللَّهِ فَقَدْ احْتَبَسْتُمْ بَقَايَا أَنْفُسِكُمْ فَخُودُوا فِيهَا فَمَنْ يَضِلْ فِيهَا فَلَا يَرْجِعُ فِيهَا إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ أَنْتُمْ حَرَفَ الْقَوْلَ عَنْ مَقَامِ اللَّهِ عَلَيْهِ

که ستا اراده مورت د خپلې مهربانی څخه زموږ مطلوب حاصلول نه وای نوموړته به دطلب او غوښتنی زده کړه نه را کول کیده یعنی دغوښتنی لاره نه راښودل کیده ،

(۳) نبی کریم ﷺ ته داجائزه ورکړل سوه چې دنبی کریم ﷺ په امت کې چې څوک له الله ﷺ سره شریک نه ونیسی الله ﷺ دهغه لوی گناهونه بخښی یعنی دکبیره گناه کونکي به دکافرانو په شان دتل لپاره په دوزخ کی نه وی بلکې یوڅه به دنبی کریم ﷺ په شفاعت سره بخښل کیږي اوڅه به دملائکه وو په شفاعت سره اوڅه به دخپل خاص رحمت سره دچاپه زړه کې چې یوه زړه ایمان وی آخر به هغه هم له دوزخ څخه راوړی

دابوهریره ﷺ په یوه اوږده روایت کې راغلی دی چې الله ﷻ ونبی کریم ﷺ ته وفرمایل :
 فقال له ربه قد اتخذتك خليلاً وحبيباً وارسلتك الى الناس كافة وحبيباً بشيراً ونذيراً وشرحت لك
 صدرك ووضعت عنك وزرك ورفعك لك ذكرك فلا اذكر الا ذكرت معي وجعلت امتك خيراً امة اخرجت
 للناس وجعلت امتك وسطاً وجعلت امتك هم الاولين والاخرين وجعلت من امتك اقواماً قلوبهم
 اناجيلهم وجعلت اول النبيين خلقاً واخرهم بعثاً واعطيتك سبعاً من الميثاق لم اعطها نبياً قبلك
 واعطيتك خواتيم سورة البقرة من كنز تحت العرش لم اعطها نبياً قبلك واعطيتك الكوثر واعطيتك
 ثمانية اسهم الاسلام والهجرة والجهاد والصلاة والصدقة وصوم رمضان والامر بالمعروف والنهي عن
 المنكر وجعلتك فاتحاً وخاتماً.. الى اخر الحديث اخرجه ابن جرير في تفسير سورة الاسراء عن ابن هريرة
 ﷺ بطوله كذا في خصائص الكبرى (۱)

ژباړه : نبی کریم ﷺ ته خپل رب ﷻ وفرمایل ته ماخپل دوست وگرزولی اود ټولو خلکو
 لپاره می زيري کونکی او وړونکي ليرلی يې اوستاسينه می پرانيستله اوستا تکليف
 می ليري کړی دی اوستا يادونه می لوړه کړی زماله توحيد سره ستارسالت اوعبداليت هم
 ياديري اوستا امت می خيردامتوگرزولی اوميانه روه اوعادلانه امت می گرزولی دی
 دعزت اومرتبی په لحاظ سره اول دی اود وجود په لحاظ سره آخر دی اوستا په امت کې
 می داسی خلک پيدا کړي دي چې دهغوئ زړونه اوسيني به انجيل وی يعنی دالله ﷻ
 کلام به دهغوئ په سينو او زړو کې ليکل سوی وی اوت ه مود روحانی وجود په اعتبار سره
 آخر النبيين گرزولی يې اوتاته موسوره فاتحه اود سورة بقره دپای آيتونه درکړی دی
 اوهغه ترعرش لاندی خزانی خخه دی او ترما مخکی مې يوه نبی ته هم نه دی ورکړی
 اوتاته می حوض کوثر درکړی دی اوت ه شيان می په ځانگړی ډول ستا امت ته درکړی دی
 اسلام اود مسلمان لقب ۲ هجرت ۳ جهاد ۴ لمونځ ۵ خيرات ۶ روژه ۷ امر په بنو کارو او
 منع له بدو کارو ۸ ته مو فاتح او خاتم د انبياء گرزولی يې اول الانبياء و آخر الانبياء مو گرزولی يې
 وقال السيوطي في الایة الكبرى في شرح قصة الاسراء اخرجه الحكم وغيره ورجاله موثقون الا ان ابا جعفر

الرازي وثقه بعضهم وضعفه بعضهم وقال ابو زرعة يتهم وقال الحافظ ابن تيمية لا يظهر انه سني الحفظ (۱)
 لنه دا چې الله ﷻ د قرب په ځای کې نبی کریم ﷺ ته رنگارنگ نعمتونه ورکړل اوديري يې
 ونازاو او په رنگارنگ زيرو باندی يې خوشاله کي او خاص خاص احکام اولار بنودنی
 يې ورته وکړی تر ټولو مهم حکم دا وو چې نبی کریم ﷺ ته اودده امت ته د پنځوسو لمنځو
 حکم وسو نبی کریم ﷺ دا ټول احکام اولار بنوونی واخيستل او په خوشالۍ اوتر تازه سره
 ولاړی کله چې راتلی نوله حضرت ابراهيم عليه السلام سره يې ملاقات وسو

ابراهيم عليه السلام دهغه احکامو اولارښوونو اود لمنځو په اړه هيڅ هم ونه ويل کماڼی فتح الباری (۲) ترده وروسته نبی کریم ﷺ پرموسی عليه السلام تیر سو موسی عليه السلام پوښتنه ځنی وکړه چې تاته څه امر وسو؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل په شپه او ورځ کې د پنځوسو لمنځو امر راته وسو، موسی عليه السلام ورته وویل چې ما په بنی اسرائیلوښه ازموښت کړی دی ستا امت ضعیف او کمزوری دی هغوی پنځوس لمنځونه نسی کولای له دې امله ته الله ﷻ ته بیرته ورځه اود خپل امت دپاره د آسانی غوښتنه وکړه. نبی کریم ﷺ بیرته ولاړی اوله الله ﷻ څخه د آسانی غوښتنه وکړه، الله ﷻ پنځه لمنځونه ورکړل، نبی کریم ﷺ بیرته راغلی موسی عليه السلام ورته هغه خبره بیا وکړه، نبی کریم ﷺ بیا ولاړی اود آسانی غوښتنه یې وکړه ډیر ځله یې د موسی عليه السلام په خبره آسانی وغوښته کله چې لمنځونه پنځوته راوړسیدل موسی عليه السلام بیا د امشوره ورکړه چې ولاړ ځه اوله الله ﷻ څخه د آسانی غوښتنه وکړه خو نبی کریم ﷺ وفرمایل چې ما په ډیرو اړو غوښتنو وکړه اوس زه له الله ﷻ څخه شرمیږم، نبی کریم ﷺ چې موسی عليه السلام ته دا خبره وکه او ځنی روان سو نو د غیب له لوری آواز ورته وسو، چې دا پنځه لمنځونه دی خود پنځوسو لمنځو برابر ثواب لری اوز ما په خبره کې بدلون نسته زما په علم کې هم دغه پنځه تعین سوی وو چې اصل فرض لمنځونه پنځه دی اود پنځوسو لمنځو برابر ثواب لری اوله پنځوسو څخه پنځوته را کمیدل د مصلحت له مخی وو لکه طبیب چې د ناروغ د داوی په ترتیب باندی کوی داپه حکمت او مصلحت باندی بناء وی او مریض په دې نه پوهیږی ځکه هغه تغیر او تبدیل گڼی، والله اعلم،

په دې شکل سره له اسمانو څخه راښکته سو اولومړی بیت المقدس باندی کښته سو اوله هغه ځایه بیا پر برق سپور سو او تر سهار کیدو مخکې مکی مکرمی ته ورسیدی سهار چې کله نبی کریم ﷺ دا واقع د قریشو په مخکې بیان کړه، هغوی ټول حیران سو چاله ډیره تعجب پر سرلاس کینودی او چالا سونه وټکول او په ډیر تعجب یې وویل چې په یوه شپه کې بیت المقدس ته تللی دی او بیرته راغلی دی او کومو خلکو چې بیت المقدس لیدلی وو هغوی دا زمونی په خیر د بیت المقدس نښی ځنی وپوښتلی په همدې وخت کې الله ﷻ بیت المقدس د نبی کریم ﷺ سترگو ته مخامخ کي قریشو پوښتنی کولی نبی کریم ﷺ بیت المقدس ته کتل اود هغوی د پوښتنو ځوابونه یې وړکول دومره پوښتنی یې وکولی چې هيڅ د پوښتنی ځای پاته نه سو نبی کریم ﷺ د ټولو ځوابونه ورکړل وروسته یې ورته وویل دلاری یوه پیښه راته بیان که، نبی کریم ﷺ وفرمایل په لاره کې په فلانی

(۱) ازرقانی شرح مواهب جلد ۶ صفحہ ۱۰۳

(۲) قال الحافظ فی هذه الرواية من الزيادة فانصرف سريعاً فلم يقل شيئاً ثم اتيت على موسى فقال ماذا صنعت الخ، فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۶۹

ځای کې ما یوه قافله ولیده چې له شام مکې ته را روانه ده ، له دوو څخه یواوښ هم ورک سوی وو خو وروسته پیدا سو او هغه قافله به ان شاء الله تعالی په دروورڅوکې را ورسېږي او خړجن اوښ به تر ټولو مخکې وی پر هغه به دوې گونۍ باروی کله چې دریمه ورځ هغه قافله مکې ته داخله سوه داوښ دورکيدو پېښه یې هم بیان که ، ولید بن مغیره چې کله دا خبره واوریده او وې لیده نو وې ویل دا جادودې قریشو ویل ولیدر بنسبیا وویل .

دلمرځای پرځای دریدلو معجزه : (۱)

دیهقی په یو روایت کې راغلی دی ، چې نبی کریم ﷺ د انښه وقریشوته وویل چې فلانی تجارتی قافله چې له شامه را روانه ده هغه به د چهارشنبې ماښام ته مکې ته رارسېږي کله چې د چهارشنبې ورځ سوه نو قافله نه را ورسیده او لمر ولویدو ته نژدې سو نبی کریم ﷺ له الله ﷻ دعا وغوښته چې یا الله ﷻ لمر دڅه وخت لپاره ځای پرځای ودروی ترڅو چې قافله را ورسېږي د نبی کریم ﷺ په دعا لمر ځای پرځای ودریدی او قافله را ورسیده (۲)

په نورو روایاتو کې راغلی دی چې قافله سهار وختی مکې ته را ورسیدله کیدای سی چې دوې قافلی وی یوه سهار وختی را رسیدلی وی او بله ماښام رسیدلی او د احم کیدای سی چې یوه قافله وی څه خلک د قافلی په سهار کې را رسیدلی وی او څه دلمر لویدو په وخت کې را رسیدلی وی د سیره د علماء په نزد د امعجزه د څښ شمس یعنی دلمر بندیدلو په نامه یادېږي شیخ تقی الدین سبکی رحمه الله فرمایي :

وَمَنْشَ الضُّحَى طَاعَتِكَ عِنْدَ مَغْرِبَتِهَا فَمَا غَرَبَتْ بَلْ وَافَقَتْكَ بِوَقْفِهِ

الله ﷻ دخپل نبی کریم ﷺ رښتینوالی ښکاره کی او قریشو د هغه رښتینوالی په خپلو سترگو ولیدی او په غوږوښې واوریدی مگر پر خپل تکذیب او دښمنی پاته سو

د قریشو څو تنه ابوبکر صدیق ﷺ ته راغلو او ورته وې ویل چې ستاد وست یعنی محمد مصطفی ﷺ وایې چې زه نن شپه بیت المقدس ته تللی وم او تر سهار کیدو مخکې راغلم آیاته دا خبره هم مني؟ ابوبکر صدیق ﷺ پوښتنه وکړه آیا رسول الله ﷺ رښتیا هم دا خبره کړي؟ خلکو ورته وویل هو ویلی دی . ابوبکر صدیق ﷺ وویل که نبی کریم ﷺ دافر مایلی وی نو بالکل رښتیا یې ویلی دی اوزه ددې تصدیق کوم اوزه خوتر دې زیات د نبی کریم ﷺ په اسمانی خبرو سهار او ماښام تصدیق کوم له همدغې ورځې دا ابوبکر ﷺ لقب صدیق سو

باریکي او د پټورا زو پېژندنه او احکام !

(۱) الله ﷻ د اسراء بیان په سبحان الذی ، لفظ سره په دې وجه پیل کړدی چې څوک تنگ نظره او د تنگ خیال داممکن او محال ونه گڼي الله ﷻ د هر رنگه ضعف او عجز څخه پاکه دی زموږ کمزوری عقولونه که څه هم یوشئ لیری اوناښونی گڼي مگر د الله ﷻ قدرت اندازه نه لری اودده دخوښي مخ ته هیڅ شئ گران نه دی ،

اودې ته اشاره ده چې دمعراج پيښه معمولی پيښه نه دی بلکې يوه لويه معجزه دی اوله نبي کریم ﷺ څخه پرته هيچاته نه ده ورکول سوی ، الله ﷻ په کامل قدرت سره په نبي کریم ﷺ باندی دوينستياپه حال کې په همدې بدن اوصورت سره اسمانوته وخيژوی ، دټولو صحابه ﷺ او تابعينو اوسلف صالحينو همدا عقیده دی چې نبي کریم ﷺ په همدې بدن مبارک سره دوينستياپه حال کې اسمانوته ولاړی يواځی له دوو يادرو صحابه ﷺ او تا بعينو څخه نقل سوی دی چې داسفرووحانی ووي اخوب وو مگر صحيح دادی چې داسراء اومعراج ټوله پيښه له سره ترپايه په وينه وه په بدن مبارک سره په وينه واقع سوی دی که څه خوب ياکشف واي نو دمکي مشرکينوبه دومره مسخري نه پوری کولی اونه به يې دبيت المقدس نبي نبیانی له نبي کریم ﷺ څخه پوښتلی دخوب دليدونکي څخه نه دتبني پوښتنه کيږي اونه په هغه پوری څوک مسخري کوی دارنگه لفظ د (اسري) دخوب ياکشف دپاره نه استعمالیږي بلکې دوينستيا دحالت دپاره استعمالیږي لکه دلوط ﷺ په قصه کې (قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ) (سورة هود آيت ۸۱) اودموسی ﷺ په قصه کې (فَأَسْرِ بِعَبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ) (سورة الدخان)

په دې دواړو قصو کې له اسراء څخه دښي په وخت کې اودوينستياپه حالت کې تگ مراد دی اوبل داچې که دمعراج پيښه خوب واي نو دنبي کریم ﷺ په معجزو کې به نه شميرل کيدله ځکه په خوب کې خويهودی اونصرانی هم داسمان اوجنت اوجهنم سفرکولای سی دارنگه زمور دنبي کریم ﷺ غوره والی پرنوروانبياء ﷺ باندی په خاص ډول ددو خبروپه وجه دی په دنيا کې معراج اوپه آخرت کې شفاعت اويواځي خوب دداسی لورفضيلت سبب نه سی کيدای علماء فرمايې چې رسول الله ﷺ ته دغه دواړه فضيلتونه اودغه دواړه دولتونه دتواضع په وجه ورکړل سوی دی ځکه نبي کریم ﷺ دالله ډير متواضع بنده دی نوالله ﷻ دمعراج نعمت په بدل کې ورکړي اوله ملخوق سره دښه چلندپه بدل کې الله ﷻ مقام محموديعنی دشفاعت مقام ورکړي .

(۲) الله جل وعلی شانه په دې ځای کې دنبي کریم ﷺ دعبدیت شان يادکی اودنبوت او رسالت شان يې يادنه کې داسی يې وفرمايل (اسري بعبده) اواسری بنبيه ورسوله يې نه وفرمايل ځکه چې دسیرالی الله دپاره دعبدیت صفت مناسب دی چې بنده هرڅه پریردی اوخپل بادارته ځی اودنبوت اورسالت معنی دالله ﷻ له لوری بندگانوته رالېږل دی په دې وجه دنبوت اورسالت صفت يادول په هغه ځای کې مناسب دی چیری انبياء ﷺ دالله ﷻ له لوری بندگانوته درالېږلويان وی لکه چې الله ﷻ فرمايې :

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (سورة المزمل)

الله ﷻ دسورة المزل په دې تیرآیت کې داسی ونه فرمایل چې (انا ارسلنا الیکم عبدنا، حکمه دلتہ دنیا ته دنبی ﷺ درالپر لویان دی دنیا پرینودل او ځان ته دبلنی بیان نه دی . لنډه دا چې په معراج کې سیر الی الله دی دالله ﷻ لوری ته دتلویان دی حکم یې د عبد لفظ وفرمایل اودرسول اونی لفظ یې ونه فرمایل، اویل دا چې د عبد لفظ په دې وجه غوره سو چې هسی نه چې یوشمیرناپوهان لکه نصاری نبی کریم ﷺ آسمان ته دختلو په وجه خدای ونه گڼی ، امام رازی دخپل پلار څخه نقل کړی وایې چې ماله ابو القاسم سلیمان انصاری ﷺ څخه اوریدلی دی چې دمعراج په شپه الله تعالی دنبی کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې ستا ترټولو صفاتو او القابو کوم لقب او کوم صفت ډیر خوښ دی نبی کریم ﷺ وفرمایل دعبدیت صفت ستا بنده کیدل ماته ترټولو صفاتو محبوب دی ، په دې وجه چې کله داسورة نازل سو نوپه همدغه غوره سوی صفت سره ونازول سو .

(۳) داسراء معنی که څه هم دښپې تگ دی مگر دلپلا تصریح په دې وجه وسوه چې لپلا لفظ نکره دی نکره پرلپړوالی دلالت کوی ، یعنی الله ﷻ په خپل کامل قدرت سره دښپې په لږبرخه کې په نبی کریم ﷺ دځمکی او اسمان سیلوکې، اودښپې په وخت کې وسوځکه شپه عاده دیواځی والی اوخلوت وخت دی په داسی وخت کې له چاسره لیدنه دژدیکت اوخاص والی دلیل دی له همدې امله دقیام اللیل اوتهجد فضیلت په قرآن کریم او احادیثو کې په خاص ډول سره یادسوی دی :

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ (۱) قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (۲) إِنَّ نَافِثَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا (۳) سورة المزل { وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخُودًا [الإسراء: ۷۹] كَانُوا أَقْيِلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَلَا شَحَارَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ [الذاریات ۱۷-۱۸] وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا (۳۳) سورة الفرقان) اودغه رنگه په قرآن کریم کې دنبی کریم ﷺ لقب سراج منیر راغلی دی سراج منیر یعنی روښانه دیوه اودیوه دښپې لپاره مناسب وی .

قلت یاسدی فلم توتر اللیل علی بهجه النهار
ماورته وویل ای زما محبوبه ته دخپل مزل لپاره دورځي په مقابل کې شپه ولی خوښوی او په شپه کې مزل کوی اوپه ورځ کې نه وزی

قال لا استطیع تغیر رسی هکذا الرسم فی طلوع البدر
محبوب په خواب کې راته وویل زه خپل عادت نه سم بدلولای دسپوړمې عادت دادی چې دښپې مزل کوی .

(۴) له مسجد حرام څخه ومسجد اقصی ته په تلوکې دا حکمت دی چې دمسجد حرام اومسجد اقصی دواړو قبلو انوار او برکات اودنبی اسرائیلو دانبیاء علیهم السلام فضائل او کمالات په نبی کریم ﷺ کې رایوځای سی اودې ته هم اشاره دی چې نژدی دی

چی د بنی اسرائیلو قبله به د بنو اسماعیلو په واک کې راځی او محمد مصطفی ﷺ به د دواړو قبلو یعنی بیت الله او مسجد اقصی انوار او برکات حاصل کي،
 اود انبیاء اور سولانو اود ملائکه ﷺ په نبی کریم ﷺ پسې اقتدا کول د نبی کریم ﷺ د سرداری او د انبیاء ﷺ دامام کیدو د ښکاره کولو لپاره وو چی د الله ﷻ نژدی خلک په خپلو سترگو د نبی کریم ﷺ سرداری او امامت وینی.

مسئله: انبیاء او ملائکه ﷺ د نبی کریم ﷺ په اقتداء لمونځ وکي او ښکاره خبره دی چی ټوله چوف وو د نبی کریم ﷺ قرائت یې اوریدی هیچا د هغه له شاقرائت نه دی لوستی او نه ثابت سوی دی او د قرآن کریم حق هم دادی چی باید په پټه خوله واوریدل سی لکه چی الله ﷻ فرمایي: ﴿وَإِذْ أَوْفَى الْفَرَآنَ فَنَسْتَعِزُّوهُ وَأَلْصَقْنَا لُحُومَهُمْ﴾ (سورة الاعراف په لعلکم تر حمون کې در حمت ژمنه له هغه چا سره سوی چی په امام پسې قرائت نه وایي په امام پسې د قرائت لوستونکو سره در حمت ژمنه نه دی سوی ځکه امام ابو حنیفه رحمه الله د قرائت خلف الامام قائل نه دی.

(۵) انبیاء ﷺ چی په مسجد اقصی کې په نبی کریم ﷺ پسې لمونځ وکي هغه نفلی لمونځ وویو شمیر نور بیا وایي چی فرض لمونځ وو هغه لمونځ چی تر معراج مخکې پر نبی کریم ﷺ باندی فرض سوی وو، والله اعلم (۱).

صحی خبره دادی چی هغه لمونځ نفلی وځکه له روایاتو د اثابته سوی چی نبی کریم ﷺ معراج ته د ماخستن او سهار په مینځ کې ولاړی نبی کریم ﷺ د ماخستن لمونځ وکی دارام لپاره پر بسترته پریوتی جبرئیل ﷺ براق راوستی او د سهار تر لمانځه مخکې مکی ته له اسمانو څخه بیرته راستون سو د سهار لمونځ یې په مکه کې ادا کي (کمانی فتح الباری جلد ۷ صفحہ ۱۵۱)
 له دې احادیثو داسی څرگندیږی چی په بیت المقدس کې لمونځ چی نبی کریم ﷺ ملائکه او انبیاء ﷺ ته ورکړ نفلی لمونځ وو فرضی نه وو. والله اعلم

(۶) د جبرئیل ﷺ د دروازی پر ځای دخونی بام پرانیستی اورا ښکته سو وې ته اشاره وه چی دغه شان به د نبی کریم ﷺ سینه پرانیستل کیږی او بیرته به ژر د پخوا په څیر جوړیږی.
 (۷) ایمان او حکمت که څه هم په دنیا کې له معناگانو او عارضی شیانو څخه دی مگر په آخرت کې له معانی او عراض څخه اجسام جوړیږی لکه چی په حدیث شریف کې راغلی دی چی د قیامت په ورځ به سورة بقره او سورة آل عمران ده دوو ورځو په شکل کې ښکاره کیږی او په خپلو ویونکو به سایه کوی، او مرگ به د پسه په شکل کې راوستل سی او داسی نور د تفصیل لپاره زرقانی ته مراجعه وکي (۲)

(۱) زرقانی جلد ۶ صفحہ ۴۵

(۲) زرقانی جلد ۶ صفحہ ۲۸ تر ۳۰ پوری

(۸) دسینی دخیر لورازونہ او حکمتونہ د کتاب پہ سر کی تیر سوی دی ہلتہ دی و کتل سی
(۹) پہ اسمانو کی نبی کریم ﷺ له خو خاصو انبیاء علیہ السلام سرہ ولیدل اشارہ و راتلونکو
حالاتوتہ وہ چی پرنبی کریم ﷺ باندی وروستہ پہ ہستہ ہستہ راغلہ، لکہ علماء چی
د خوب پہ تعبیر کی و ایچی کوم سڑی چی پہ خوب کی نبی ﷺ وونی دہغہ تعبیر دادی
چی دہغہ پہ شان حالات بہ دہ تہ پیس سی پہ اول اسمان کی له آدم ﷺ سرہ ولیدل خکہ
آدم ﷺ اول الانبیاء دی پہ دی وجہ تہ تہ لولومری له ہغہ سرہ ملاقات و سواو ادم ﷺ پہ
لیدنہ کی و ہجرت ہم اشارہ وہ یعنی لکہ خنکہ چی آدم ﷺ دیو دینمن له لاسہ له اسمان
اوجنت و خمکی تہ ہجرت و کی دغہ رقم بہ نبی کریم ﷺ ہم له مکی خخہ مدینی منوری تہ
ہجرت کوی او آدم ﷺ پہ خیر بہ ہغہ له گران وطن خخہ یلیبری اولہ وطن یلیلد طبعاً گرا
نوی واپہ دویم اسمان کی له عیسیٰ ﷺ اویحییٰ ﷺ سرہ لیدنہ و سہ پہ حدیث کی
راغلی دی: (انا قرب الناس بعیسی ابن مریم یس بینی وینہ نی) زہ پہ تہ لولوانبیاء علیہ السلام کی
زہ و عیسیٰ ﷺ تہ دیر نژدی یم زما و دہغہ پہ مینخ کی بل ہیخ نبی نشتہ .

درانگہ عیسیٰ ﷺ بہ پہ آخرہ زمانہ کی ددجال دپارہ له اسمانہ را کبستہ کیبری اوپہ امت
محمدیہ کی بہ نوی شریعت محمدیہ جاری کوی اود قیامت پہ ورخ بہ عیسیٰ ﷺ له
تہ لولوانبیاء علیہ السلام سرہ دنی کریم ﷺ پہ خدمت کی حاضریری اود شفاعت کیبری غونستنہ
بہ کوی خکہ له عیسیٰ ﷺ سرہ پہ دویم اسمان کی لیدنہ و سہ او دیحیٰ ﷺ دملگرتیا
وجہ یواخی نبوی قربت و و خکہ عیسیٰ ﷺ اویحییٰ ﷺ دوارہ نبوی وروژنہ دی پہ دی
ملاقات سرہ دیہود و و تکلیفو اوضرر رسولوتہ ہم اشارہ و سہ چی یہود بہ نبی کریم ﷺ
آزاروی اود ہغہ دقتل لپارہ بہ پلانونہ جوہوی مگر لکہ خنکہ چی اللہ تعالیٰ عیسیٰ ﷺ
دیہود ولہ شرہ و ساتی دغہ شان بہ اللہ تعالیٰ نبی کریم ﷺ ہم دہغوی له شرہ و ساتی

اوپہ دریم اسمان کی پی له یوسف ﷺ سرہ لیدنہ و سہ پہ دی لیدنہ کی و دی تہ اشارہ دی
چی دیوسف ﷺ پہ خیر بہ نبی کریم ﷺ ہم دخپلو ورونو تکلیف وری اوپہ پای کی بہ ہم
دی غالبہ کیبری او ہغوی تہ بہ بنسنہ کوی کلہ چی دمکی فتح و سہ نونبی کریم ﷺ قریشو
تہ داسی وینا و کرہ لکہ یوسف ﷺ چی خپلو ورونو تہ ویلی وونبی کریم ﷺ و فرما یل:

(قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ يَتُومُ يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) (سورۃ یوسف)

ادھبوا نتم الطلقاء ای العتقاء (۱) نن ورخ پرتاسو ہیخ ملامتیا نستہ اللہ ﷺ دی تاسو و بخنبی
ہغہ ارحم الراحمین ذات دی .. غی و لاری تاسو از ادیانست ،
امت محمدیہ چی کلہ جنت تہ دا خلیبری نو دیوسف ﷺ پہ شکل بہ بنائستہ وی .

اودادريس عليه السلام په ملاقات کې ودې ته اشاره وه چې نبی کریم ﷺ به پاچهانو ته د اسلام بلن لیکونه لېږي ځکه د لیک لولومو ايجادونکي ادریس عليه السلام دی دارنگه د ادریس عليه السلام په اړه الله ﷻ فرمایي: **وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (۵۶) وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (۵۷)** آیت سوره مریم (نودادريس عليه السلام په ملاقات کې ودې ته اشاره وه چې نبی کریم ﷺ ته به هم الله ﷻ لویه مرتبه اولوروالی ورکوي کله چې نبی کریم ﷺ دروم پاچاته لیک ولېږي نودروم پاچا ډیر وویږي لکه چې په صحیح بخاری کې د ابوسفیان قول داسی راغلی دی :

امرار ابن ابی کبشة حق یخافه ملک بنی الاصفه

اودهارون عليه السلام په ملاقات کې ودې ته اشاره وه چې لکه څنگه چې سامری اوسخوندرکی عبادت کونکو دهارون عليه السلام په لارښوونه عمل ونه کي نودهغوی پای دمرتد کیدو په جرم وژل سو لکه ددېرپه جنگ کې چې دقریشواویا ۷۰ مشران ووژل سو اوایا ۷۰ یې اسیران سو اودعربین دمرتد کیدو په وجه دوی ووژل سو اودموسی عليه السلام په ملاقات کې دې ته اشاره وه چې لکه څنگه چې موسی عليه السلام په شام کې له جبارنوسره جهاد لپاره ولاړی اوالله ﷻ هغه ته فتح اوبری ورکړ دغه رنگه به نبی کریم ﷺ هم شام ته دجهاد لپاره ځي لکه چې نبی کریم ﷺ شام ته دتبوک غزا لپاره تشریف یوړی اوددومة الجندل رئیس جزیه قبوله که اودسولی غوښتنه یې وکړه نبی کریم ﷺ دهغه دسولی غوښتنه ومنله اولکه څنگه چې دشام ملک دموسی عليه السلام څخه وروسته دیوشع عليه السلام په لاس باندی فتح سو دغه شان دنبی کریم ﷺ له وفات وروسته ټول شام دعفراروق عليه السلام په لاس فتح سو اوداسلام په ولکه کې راغلی ،، اوپه اووم اسمان کې له ابراهیم عليه السلام سره ملاقات وسو نبی کریم ﷺ ابراهیم عليه السلام ولیدی چې بیت المعمور ته تکیه لگولی ده اوناست دی بیت المعمور په اووم اسمان کې یومسجد دی چې دکعبی پر برابر پروت دی اویازره ۷۰ زره ملائکه وی هره ورځ دهغه طواف کوی ابراهیم عليه السلام دکعبی جوړونکی دی ځکه هغه ته دامقام ورکړل سو په دې آخری ملاقات کې حجة الوداع ته اشاره وه چې نبی کریم ﷺ به دوفات کیدو مخکی دبیت الله شریف حج کوی اوعلماء وایې څوک چې په خوب کې ابراهیم عليه السلام ووينی دهغه تعبیرد حج زیری دی دا اسرار او حکمتونه دفتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۶۲ اوروذ الانف صفحه ۱۵۰ او زرقانی شرح مواهب جلد ۶ صفحه ۶۷ تر ۷۲ پوری له دې اخیستل سوی دی علماء حضرات دی هلته رجوع وکوی ، ابن منیر لیکي چې تردې ځایه اووه معراج وسواتم معراج سدره المنتهی دی په هغه کې دمکی وفتح ته اشاره وه چې په کال ۷ هجری کې وسوه اونهم معراج له سدره المنتهی وروسته صریف الاقلام دی، په هغه کې دتبوک وغزا ته اشاره وه چې په کال ۹ هجری کې پښه سوه ، اولسم معراج رفرف دالله ﷻ دقرب مقام دی هغه ځای چې له الله ﷻ سره

ملاقات وسو او د الله ﷻ خبرې واوریدل سوي په لسم معراج کې د الله ﷻ تل پاته والی ته اشاره وه ځکه دهجرت په لسم کال به نبي کریم ﷺ وفات کیږي او په هغه کال به له الله ﷻ سره یوځای کیږي او د دنیا کور به پرېږدي اوله رفیق اعلی سره به یوځای کیږي ، کذا فی رساله الحافظ الیسوطي فی قصة الاسراء صفحه ۴۵ رساله (۱۰)

په حدیث شریف کې راغلی دی چې الله ﷻ پر ځمکه باندې د انبیاء ﷺ بدنونه حرام کړي دی ځمکه ددوی بدنونه نه سی خورلای په دې وجه د انبیاء ﷺ د مبارکو بدنو اصل ځای ددوی قبرونه دي اونبي کریم ﷺ له انبیاء ﷺ سره په بیت المقدس او اسمانو کې ملاقات وسوله دې څخه یا خو ددوی روحونه مراد دي یا روح سره له بدن لیدل مراد دی دوی د نبي کریم ﷺ دعزت او شرافت په وجه له خاورین بدن سره مسجد اقصی او اسمانوته راوبلل سو (وما ذلک علی الله بعزیز)

او یوشمیر نور علماء بیا وایي چې بدن خو په قبر کې وي الله تعالی ددوی ارواح د بدنونه په شکل جوړ کړل او د نبي کریم ﷺ د ملاقات لپاره یې په بیت المقدس کې رايوځای کړل . یواځې عیسی ﷺ په اسمانو کې په اصلی بدن سره ولیدل سو ځکه هغه په همدې بدن سره ژوندي آسمان ته پورته سوي دي (۱)

په دغه شپه کې پر نبي کریم ﷺ او د هغه پرامت باندې پنځوس لمنځونه فرض سو ، نبي کریم ﷺ سمعنا واطعنا وویل او بیرته راغلی په لاره کې له ابراهیم ﷺ سره ملاقات وسو مگر ابراهیم ﷺ هیڅ نه وویل ، له هغه وروسته په موسی ﷺ تیر سو هغه د آسانتیا مشوره ورکړه ، د ابراهیم ﷺ د څه نه ویلو وجه دا وه چې داځای د نیاز او دوستی رضاء او منلوځای دی نو ځکه یې څه ونه ویل او د موسی ﷺ د آسانتیا مشوره ورکه خلیل الله ﷻ چوپ پاته سو او کلیم الله خبرې وکړي (۲) د موسی ﷺ د مشورې پر بنیاد رسول الله ﷻ په وار وار داساني غوښتنه وکړه کله چې لمنځونه پنځوته راښکته سو نونبي کریم ﷺ وفرمایل ، دنوري اساني په غوښتنه له الله ﷻ شرمیم ځکه نبي کریم ﷺ تردې مخکې نه ځله داساني غوښتنه وکړه او په هر ځل پنځه لمنځونه کمیدل نو داخل که هم داساني غوښتنه وکوي نو ددې غوښتنې مطلب به دا وي چې دا پنځه هم راعاف که او هیڅ فرض لمونځ به نه سي پاته په دې وجه نبي کریم ﷺ وشرمیدی او دبیرته تلو څخه یې انکار وکوي ،

(۱۳) د اسمانو ختلو څخه مخکې د نبي کریم ﷺ سینه مبارکه وڅیرل سوه او د زمزم په اوبو پر یولل سوه او د ایمان او حکمت څخه ډکه وگنډل سوه ، ددې دپاره چې ددې نادر او نالیدلې پاکۍ وروسته د نبو عباداتو د فرض کیدو حکم وکړل سي .

(۱۴) داسمانوپه سفر کې رسول الله ﷺ ملائکه وې په مختلفو عباداتو بوختی ولیدی یو شمیر دولاری په حال کې لاس تړلی ولاړی وی اوبعض بیا په رکوع دی هیڅ کله سر نه راپورته کوی، اونوریا دتل دپاره سره په سجده دی، اوبعض بیا په ناسته دالله ﷻ عبادت کوی الله ﷻ ددې امت دپاره هغه ټول ارکان په یوه رکعت کې رايوځای کړه ددې دپاره چې دامت عبادت دټولو ملائکه وده عبادتو مجموعه او خلاصه سی (۱) دغه رنگه په قرآن کریم کې راغلی دی چې هر شئ په هروخت کې دالله ﷻ پاکي بیانوی او ستاینه یې کوی لکه چې الله ﷻ فرمایي:

قُلْ مَنْ فِيهِ الْإِسْتِغْنَاءُ يَتَذَكَّرْ لَكِنْ لَا تُلْقَهُونَ ثَنِيَّةً لَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيمًا غَفُورًا (سورة الاسراء)

دکائناتو هیڅ وخت دالله دپاکي بیانولو څخه خالی نه تیرېږي اودا خبره ثابته سوی چې دکائناتو پاکي بیانول یوشان نه دی، بلکې په مختلفو طریقو سره وی، دونواو بوتو تسبیح تل دولاری په حالت کې وی اود چارپایانو تسبیح تل درکوع په حالت کې وی اود ځمکې د خزندو تسبیح تل دسجدي په حالت کې وی هروخت دهغوئ تندې له ځمکې سره لگېږي اود کانونو اوجماداتو تسبیح تل دناستي په حالت کې وی الله ﷻ زموپه لمانځه کې دحمد او تسبیح ټول اقسام او انواع رايوځای کړه.

دارنگه انسان دڅلور عناصرو څخه جوړ دی په دې وجه عبادت هم دولاری، ناستی، رکوع اوسجدي له دې څلورو ارکانو څخه جوړ دی اولکه څنګه چې دالله ﷻ څخه دنا فرماني اسباب پنځه دي یعنی حواس خمسې ځکه په یوه ورځ کې پنځه لمنځونه فرض سو

(۱۵) دعلماء په دې کې اختلاف دی چې رسول الله ﷺ دمعراج په شپه دالله ﷻ په ملاقات مشرف سو یانه اوکه یې لیدلی وی نو دالیدنه په سترگووه اوکه په زړه وه په سترګو یې لیدلی دی یادزړه په سترګو یې لیدلی دی، اودا خبره یادساتی چې دزړه په سترګو لیدل بیل دی اوپوهیدل بیل دی دجمهورو صحابه کرام ﷺ اوتابعینو دامذهب دی چې نبی کریم ﷺ دالله ﷻ دسره په سترګو لیدلی دی اود محققینوپه نظر همدا قول راجع اوحق دی ځکه په احادیثو کې ښکاره راغلی چې کله له نبی کریم ﷺ څخه پوښتنه وسوه چې آیاتا رب ﷻ لیدلی دی نونبی کریم ﷺ وفرمایل هو مادمعراج په شپه خپل پالونکي ولیدی.

اخرج احمد پسند صحیح عن ابن عباس ﷺ قال قال رسول الله صل الله عليه وسلم رأيت ربی عز وجل (۲) واخرج الطبرانی في السبعة والحکيم عن انس ﷺ قال قال رسول الله صل الله عليه وسلم رأيت النور الاعظم فاقب الله الى ما شاء ..

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۶۸

(۲) الخصائص الکبری جلد ۱ صفحه ۱۶۱

ژباړه : په مسند احمد کې په صحيح روايت سره نقل سوي دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل چې ما الله ﷻ وليدي ، امام طبراني او حڪيم ترمذي له انس رضه څخه روايت كړي دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل چې مانوررنا وليده يعنې نورالهي مي وليدي بيا الله ﷻ ماته وحى وكړه كومه چې يې غوښتله يعنې له ماسره يې پرته له واسطې خبرې وكړي .
دا بن عباس رضه له يومر فوع روايت (۱) څخه ثابتېږي چې دمعراج په شپه نبي كريم ﷺ په سترگو او زړه دواړو وليدي الله تعالى په خپل پوره قدرت سره دسترگورنا د زړه په رڼا داسي گډه كړه چې د نبي كريم ﷺ دسترگو او زړه په ديد كې هيڅ توپير پاته نه سو (۲)

كلام سرحدي بي نقل شنيد:..... خداوند جهان را بي جهت ديد
دران ديدن كه حيرت حاصل بود:..... دلش در چشم و چشمش در دلش بود

حضرت نظامي رحمه الله ي فرمايد

كلاميكي بي آله آمد شنيد:..... نظامي كه آن ديدني بود ديد
چنانچه ديد كه حضرت ذوالجلال:..... نه زالو جهت بود نه زين سونخايل
عارف جامي رحمه ي فرمايد

بدید آنچه از دیدن بیرون بود:..... مرس از ما کیفیت که چون بود
نه چه آنچه آنگاه نه چون:..... فرد بنده از کی لب و زلفزون
شنید آنگاه کلامی نه آواز:..... معانی در معانی را از بازار

نه آگاهي از دكلام دزبان را:..... نه همراهي ازو لنق و بيان را

حافظ توربشتي رحمه الله په المعتمد في المعتقد كې ليكي چې د زړه له ليدلو يواځي علم او معرفت نه دي مراد ځكه دامعرفت خورسول الله ﷺ ته مخكې حاصل وو بلكې مراد دادي چې الله ﷻ درسول الله ﷺ په زړه كې داسي دليدلو داسي توان پيدا كړ لکه سترگي چې ليدل كوي او يا دامرادي چې د زړه دسترگو په مرسته او د زړه دسترگو په ملگرتيا او يوځای والي سره د الله ﷻ په ليدلو مشرف سو .
دملاقات په وخت كې زړه دسترگو ملگري وو او سترگي د زړه ملگري وې يو ډېل څخه بيل نه وو (انتهی کلامه موضحاً والله اعلم وعلمه اتم)

(۱) هغه روايت دادي : اخرج ابن جرير عن ابن عباس رضه قال قال رسول الله ﷺ رأيت ربي عز وجل باحسن صورة الى ان قال ما كذب الفؤاد ما رأی فجعل نور بصري في فؤادي فنظرت اليه بفؤادي انتهى ، درمنثور جلد ۶ صفحه ۱۲۴
(۲) تفسير درمنثور جلد ۶ صفحه ۱۲۳

ياداشت : د کتاب لهکونکي او ژباړونکي حمد الله زابلي سپوږي جوگياڼي ستاسود د عاديړ محتاج درتو لوستو نکوگله چې د کتاب مطالعه کوي نو ما عاجزا وگنډگار بنده د زړه له کومې يوه دعا کوئ الله ﷻ دې ښه بدله درکړي . آمين)

دیدناتو او آزاد خیالو سوالونه اوزموږ څو ابونه !

بی دینانودرسول الله ﷺ پر جسمانی معراج باندی چی کوم سوالونه کړی دی دهغه ټولو لنډه یادونه دادی چی په پنخوانی حکمت او فلسفه کې خواوایی چی په اسمانو کې خیردل اونومی نه منی اونوی ساینس بیا داسمانو وجودنه منی له دې وجی چی کله داسمان وجود ثابت نه سو نودجسمانی معراج ثبوت به څنگه وی ، دارنگه نوی ساینس اوزوږ ساینس دواړه پردې خبره یودی چی ترڅمکه پورته کره زمهریره دی اوزپه فلسفه وایی چی داور کره دی اوله دې دواړو ځایو څخه دانسان روغ رمټ تیریدل نه سی کیدای نو ځکه معراج جسمانی نه سی کیدای بعض بیا وایی چی ددرانه جسم دومره لوړوالی اوپه اودومره تیزی مزل کول عقلاً محال اونا ممکن دی ؟

ځواب : داتولی وسوسی اووه مونه دی ، عقلاً په دې کې هیڅ شی هم محال نه دی (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (آیت سورة النمل) څوک چی ددې شی دمحال کیدو دعوه لری هغه دې دلیل وړاندی کی .

(۱) ټول انبیاء علیهم السلام اوتول اسمانی کتابونه پردې یوه خوله دی چی قیامت به راخی او آسمان به ټوټه ټوټه کیږی (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) (آیت سورة الانشقاق) اودټولوانبیاء علیهم السلام اورسولانودمحال امرپرواقع کیدو باندی اتفاق کیدل بیخی ناممکن اومحال کاردی اومخکنی فلسفه چی داسمانو دنه خیرلواونومی کوم دلائل وړاندی کړی دی متکلیمنودهغوئ پوره ځوابونه کړی دی

(۲) اودنوی ساینس داسمانودنه وجود منل نوداداسمانو دنه شتون دلیل نه سی کیدای دټولوپوهانو پردې خبره اتفاق دی چی دیوشی په سترگونه لیدل یاددې نه ثابتیدل ددې شی دنه شتون دلیل نه سی کیدای که داسی وی نودڅمکی اواسمان دهغه زرهاوو شیانو نه منل لازمیږی هغه چی موږنه دی لیدلی له عقل او علم څخه پټ دی اوبل داچی پوهان پردی باندې یوه خوله دی چی دچانه پوهیدل دشئ دنه شتون دلیل نه دی .

(۳) نن صبانوی نوی آلات راوتلی دی او دهغه په ذریعه سره بدن دگرمی اوسپوالی له اثر څخه بیخی خوندی کیږی اودالله ﷻ قدرت خوتردې ډیر لوړ دی (ماللتراب ورب الارباب) دخاورو څه نسبت دی داسمانوله پیدا کونکي سره ، په حکومتی باغو کې داسی ونی شته چی داوبو پرځای ترهغه ونه لاندی اوربشکاره کیږی هغه ونی داور په گرمی شنی کیږی که داور گرمی لږسی نووچیری په دریاب کې داسی چنچي شته چی په اور کې دننه پیدا کیږی هغه نه په اور سوخی اونه په اورمړ کیږی بلکې کله چی هغه له اوره راووزی سمدستی مړ کیږی اور دهغه لپاره ژوند دی ..

او دغه رنگ موږ دسره سترگووینو چې په زرهاوو منه وزن داره الوتکې داسمان په فضا کې الوزی او په ساعتو ساعتو په زرهاوو میله مزل کوی ټوله دنیایې وینی . اودیوه انسان په الوتلو کې ولې دومره سرگردانه او حیران یاست ..

(۵) اوس داسې نوی زینه پیدا سوی (لفټ ورته وایې) چې دبرېښنا په یوه بټن وهلو سره په یوه دقیقه کې سلم منزل ته سړی لوړ خپړوی آیا الله ﷻ دداسې زینې پیدا کولو څخه عاجزه دی چې په یوه دقیقه کې خپل یو خاص بنده له ځمکې څخه اسمان ته ورسوی

(۶) دپوهانو ددې معلوماتوله رابرسیره کیدو داسې معلومیږي چې دساینس له لاری چې تراوسه کومې څیړنې سوی دی هغه ډیر لږ دي او په راتلونکې کې چې دکومو پر مختګو امید دی هغه تراوسه په زرهاو درجوزیات دی ، تردې چې دا خبرداری هم راغلی دی چې په نژدې وخت کې به موږ ستورو اوسیارو ته ورسېږو ، خوافسوس دادی چې زموږ متمدن وروڼه هغه چې دغربي علومو لیونیان دی هغوی دا خبرونه په ډیره خوشالۍ سره اوری او یوه اوبل ته یې نقل کوی مگر کله چې دنبی اُمی ﷺ فذاه ابی وامي دمعرج خبره وسی نو هغوی رنگارنگ شکونه او وسوسې مخ ته اړېدی داروپا (۱) وحی بیله چون اوچرا منی اودالله ﷻ په وحی کې شکونه راباسی (العیاذ بالله)

(۷) دیهودو په نزد انبیاء ﷺ په بدن سره ژوندی اسمان ته تلل اودعیسایانو په نزد دعیسی ﷺ ژوندی اسمان ته ختل او بیا په آخره زمانه کې له اسمانه راکښته کیدل منل سوی دی ، دغه شان درسول الله ﷺ په مبارک بدن سره اسمان ته ختل او بیا بیرته راتلل په قرآن او حدیث او اجماع دصحابه رضی الله عنہم او تابعینو سره ثابت دی که اسمان ته ختل عقلاً محال وای نو صحابه او تابعین به هیڅ کله په دې باندې نه اتفاق کیدل .

دحج په وخت کې داسلام بلنه :

کله چې نبی کریم ﷺ ولیدل چې قریش پر خپله دښمنۍ باندې ټینګ ولاړی دی نو کله چې به دحج وخت راغلی اودشاوخوا سیمو خلک به راتلل ، نونبی کریم ﷺ به په خپله ددوی ځای ته ورتلی اوداسلام بلنه به یې ورکوله اودحق دین دمرستی اوساتنې لپاره به یې بلنه ورکوله ، نبی کریم ﷺ خوه خلک توحید رښتیا اخلاص ته رابلل خود هغه اکا ابولهب چې دهغه اصلی نوم عبدالعزی و و هغه به بیا ټول کارونه پریښودل اودنبی کریم ﷺ له شابه روان و و اوویل به یې اې خلکو گوري داسې له تاسو څخه دلالت اوعزی پریښودل غواړی اوبدعت او گمراهی ته مویایې هیڅ کله دده خبره ونه منی ، لنډه دا چې نبی کریم ﷺ به پر مختلفو قبیلو باندې اسلام پیش کوی او هغوی ته یې داسلام دمرستی اوساتنې

(۱) وهذا كما قال الله تبارك وتعالى { إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكُوفُونَ إِذَا أُولِيَ الْأُفُفُ } [الأنعام: ۱۲۱]

بلنه ورکړه چا په نرمی خواب ورکړی او چا په سختی خواب ورکړی یو شمیر خلکو ورته وویل چې موږ په دې شرط ستا مرسته کوکه ته بریالی سوی نوموړی به ترخان وروسته خلیفه گرزوی ، نبی کریم ﷺ وفرمایل : دازما په واک کې نسته دالله ﷻ خوښه دی څوک چې غواړي هغه خلیفه کوی ، دوی ورته ویل دانه سی کیدای چې موږ ستاسره خپل سرونه وبایلو او خپلی سنیې دقریشودغشولپاره سپر جوړی کړو او کله چې ته بریالی سی نوبل څوک ستا خلیفه او ځای ناستی سی (۱)

نبی کریم ﷺ دبنو هذل بن شیبان قبیلې ته ورغلی ابو بکر صدیق ﷺ او علی ﷺ هم ورسره ملگری وو مفروق بن عمرو او هانی بن قبیصه ددې قبیلې مشران وو ابو بکر صدیق ﷺ مفروق ته ویل آیا تاسو ته در رسول الله ﷺ دنبوت اورسالت خبر رسیدلی دی ؟ مفروق وویل هو موږ ته دده یادونه سوی ، ابو بکر صدیق ﷺ ورته وویل همدازما ملگری رسول الله ﷺ دی ، مفروق وویل ای قریشی وروره ته دڅه شی بلنه ورکوی ؟ نبی کریم ﷺ را وړاندی سو وې فرمایل ، الله ﷻ یودی شریک نه لری اوزه دهغه رالیږل سوی استازی یم داومنه ، او دالله ﷻ ددین ساتنه وکړه ، قریشو دالله ﷻ دحکم له منولو مخ وړوی او دهغه رسول یې دروغجن وگڼی او دباطل په لار کې له حق بی پرواسو (وَاللهُ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ) الله ﷻ ترټولو ډیر بی پروا ذات دی یعنی الله ﷻ ته خویوه ذره ضرورت نسته چې ته دهغه دین ومني بلکې ستا ضرورت دی دالله ﷻ ددین دساتنی او مرستی لپاره ودریږه ، هوکه تاسوته دخپلې کامیابی فکرو ی نوحق او هدایت قبول کړه او دباطل او گمراهی څخه توبه وکاره ؟ مفروق وویل بل څه شی ته بلنه ورکوی ؟ نبی کریم ﷺ دا آیتونه ورته تلاوت کړه :

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْهِ أَنْ يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَمَا كُنْتُمْ بِتَعْلَمُونَ (سورة الانعام ۱۵۱)

ژباړه : ته ددوی ته ووايه چې راشی چې زه تاسوته هغه شيان ولولم کوم چې ستا سورب ﷻ پرتاسو باندی حرام کړی دی ، هغه دادی چې دالله ﷻ سره هيڅوک شریک نه کی ، اود مور او پلار سره نیکی کوی ، او اولاد دغریبی په وجه مه وژنی موږ تاسو او دوی ته هم روزی درکوو ، او دبیحيایي خوا ته مه ورځی بیحيایي که بنکاره وی او که پټه ، او دچا وینه ناحقه مه تویوی الله ﷻ وینه تویول حرام کړی دی مگر په حق سره ددې خبرو الله تعالی تاسوته په ټینگار سره حکم کوی ددې دپاره چې تاسو پوه سی .

مفروق وویل قسم په الله دا خبری خود ځمکی دخلکونه دی ، ای قریشی وروره بل څه شی ته بلنه ورکوی ؟ نبی کریم ﷺ دا آیتونه ورته ولوستل :

{ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ } (سورة النحل ۹۰)

بیشکه الله ﷻ تاسوته دانصاف اونیکې اوله خپلوانوسره دښه سلوک حکم کوی اوله هری بی حیایي اویدو خبرو او ظلم څخه تاسو منع کوی ددې دپاره چی نصیحت قبول کی مفروق وویل : والله ته خودیر غوره اخلاقواوښوکاروته بلنه ورکوی مگر زما مجبوری داده چی زه دخپل قوم څخه پوښتنه کوم دهغوئ په غیاب کې له تاسره هیڅ ژمنه نه کوم ځکه زه نه پوهیږم چی زما قوم به زما دا ژمنه ومنی او که بی نه ومنی ، اوبل دا وجه دی چی موږ دکسری تر لاس لاندی یو له کسری سره موږ تړون کړی دی چی هر نوی کار به موږ ستا له خبرو لور پرته نه کوو زما غالب گمان دی چی که موږ له تاسره عهد وکوو نو دکسری به خامخادانه خوښوی ، دښی کریم ﷺ دمفروق رښتیا ویل خوښ سو ، اونبی کریم ﷺ وفرمایل چی الله ﷻ دخپل دین په خپله مرستندوئ اوساتونکي دی او کوم خلک چی دالله ﷻ دین مرسته کوی نژدی ده چی الله تعالی به دوی دکسری (۱) دځمکی او خزانو مالکان کی ، تردی وروسته نبی کریم ﷺ دا یو بکر صدیق ﷺ لاس ونيوی اوله مجلس ولاړ سو ، داوس او خزرچ قبیلې کوم خلک چی له مدینې منورې څخه راغلی وو دهغوئ مجلس ته ورغلی ، ددې بیان به ژر ستاسو مخ ته راشی ان شاء الله هغه خلکو اسلام قبول کی اود دین دنصرت اوساتنی وعده یې وکړه (۲) حافظ عسقلانی فرمایې : اخرجه الحاكم وابونعیم والبيهقي باسناد حسن عن ابن عباس ؓ قال حدثني علي بن ابي طالب ، (الحديث فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۷۱ باب وفود الانصار الى النبي صلى الله عليه وسلم بمكة وبيعة العقبة) قتيبيه :

حافظ ابونعیم اصبهانی ؒ لیکي : چی زه په دې نه یم خبر چی مفروق اسلام راوړی که نه (۳)

(۱) ټولی نړۍ دسړپه سترگو صحابه کرام ؓ ولیدل چی دالله ﷻ په مرسته په څو ورځو کې دقیصراوکسری پر خزانو ا کمن سو .

(۲) روض الانف جلد ۱ صفحه ۴۱۴ ، البدایه والنهایه جلد ۳ صفحه ۴۳

(۳) اسد الغابة جلد ۴ صفحه ۴۰۹

کاتب : ستاسود د عام محتاج ابو حمزه المهاجر حمد الله ، زابلې ، سیوري . کلی جوگیان .

دایاس بن معاذ رضی الله عنه اسلام راوړل !

په همدې کال ابو الحیسر انس بن رافع دڅو ځوانانو په ملگری په دې نیت مکی ته راغلی وو چې دخزرج په مقابل کې دقریشوله یو تېرسره تړون وکوي په دغو ځوانانو کې ایاس بن معاذ هم وو رسول الله ﷺ ددوی ته تشریف وروړی او ورته وې ویل دکومی موخې لپاره چې تاسو راغلی یاست زه به ترهغه ډیر شئ تاسوته وړاندې کم ؟ ابو الحیسر او دده ملگرو ویل هغه لکه څه شی ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل : زه دالله ﷻ رالیږل سوی استازی یم الله ﷻ زه ددې دپاره رالیږلی یم چې بندگان الله ﷻ ته راوبولم یواځې دالله ﷻ بندگی وکوي او هیڅوک مه شریک کوي او الله ﷻ پرماباندې یو کتاب نازل کړی دی ، وروسته یې څو آیتونه ورته تلاوت کړه او داسلام بلنه یې ورکړه ،

ایاس بن معاذ هم ویل اې زما قوم قسم په الله ﷻ دکوم مقصد لپاره چې موږ راغلي یو دا ترهغه ډیر غوره او ښه دی ، ابو الحیسر کاني راپورته کي او ایاس یې پرمخ په وویشتی او ورته وې ویل موږ خوددې کار لپاره نه یو راغلي ، ایاس هم نور څه ونه ویل او رسول الله ﷺ له مجلس څخه ولاړ سو کله چې دوی مدینې ته ورسیدل څو ورځې لانه وی تیری سوی چې آیاس هم وفات سو ، دمړینې په وخت کې یې لاله الا الله ، او الله اکبر اوسبحان الله او الحمد لله دا کلمې پر ژبه جاری وی ، چې هلته ناستو خلکو اوریدی ټول خلک په دې باور وو چې ایاس هم مسلمان مړ سو (۱) حافظ هیسمی رحمه الله فرمایي : ددې خبرې روایت احمد او طبرانی کړی او راویان یې هم ثقه دي (۲)

په مدینه منوره کې داسلام پیل وسو دنبوت ۱۱ کال !

په مدینه منوره کې ډیره آبادی داوس او خزرج وه اودوی مشرکین اوبت پرست وو اوله دوی سره یوځای یهود هم اوسیدل هغه چې اهل کتاب وو ددوی علماء هم په مدینه منوره کې اوسیدل یهود ډیر لږ وو ځکه به کله چې دیهود له اوس او خزرج سره څه جگړه رامنځ ته سو نو یهودو به ویل اوس په نژدې وخت کې نبی آخر زمان پیدا کیږي ، موږ به دهغه پیروی کو اوله هغه سره به ملگری سو او تاسو به دعاد او ثمود قوم په خیر تباہ او بربادسی کله چې دحج موسم راغلی نو دخزرج قبیلې څه خلک مکی ته راغلو داندنوت یولسم کال وو ، نبی کریم ﷺ له دوی سره ملاقات وکي او داسلام بلنه یې ورکړه او پر دوی باندې یې قرآن پاک تلاوت کي ، دې خلکو نبی کریم ﷺ وپیژندل او په خپل مینځ کې یو بل ته وویل قسم په الله ﷻ دا هغه نبی دی چې یهودو به یادوي ، گوري هسی نه چې په دې فضیلت اونیکی بختي کې یهودو تر موږ منځ کې سی او د مجلس ختمیدو منځ کې یې اسلام ومنی

(۱) البدایه والنهایه جلد ۳ صفحہ ۱۲۸ ، الاصابه جلد ۱ صفحہ ۹۱

(۲) مجمع الزوائد جلد ۶ صفحہ ۳۶۰

اونبي ڪريم ﷺ ته پي وويل، يا رسول الله ﷺ موڊ خوپرتاباندي ايمان راوڀري ديهودو سره زمود ڏيروخت جگري راڻي ته اجازت راته وکوي چي موڊهغوئي ته هم داسلام بلنه ورکرو ته هغوئي هم دابلنه ومنله نويه ڏي صورت کي ته موڊ اودوي سره يوڄاي سو نوترتابه زيات عزتمند ڏوڪ نه وي،

دالومني مسلمانان دخرج تبيلي ڏوته وو چي دهوئي نمونه په لاندي ڏول دي :

(۱) اسعد بن زرارۃ ؓ (۲) عوف بن الحارث ؓ (۳) رافع بن مالک بن عجلان ؓ (۴) قطبۃ بن عامر ؓ (۵) عقبۃ بن عامر ؓ (۶) جابر بن عبد الله بن رثاب ؓ (۱) اودسيرت يوشمير علماء دجابر ؓ پرڄاي دعبادۃ بن الصامت نوم ياد کړي دي (۲) فتح الباري باب وفود الانصار الى النبي صلى الله عليه وسلم بمكة وبيعة العقبة (۳) داشپړ کسان دنبي ڪريم ﷺ څخه رخصت سو اومدني منوري ته ولاړل په کوم مجلس کي چي به کښينا ستل نودني ڪريم ﷺ يادونه به پي ضرور کوله، خبره ډي ته ورسیده چي دمديني هيڅ يو کور او هيڅ يو مجلس دنبي ڪريم ﷺ د يادوني خالي نه سوپاته،

دانصارو لومني بيعت کال ۱۲ نبوي !

کله چي دويم کال هغه صحابه ڪرام ؓ راغله نودنبوت دوولسم کال وو دوي دوولس تنه دنبي ڪريم ﷺ دملاقات لپاره مکي ته راغلو پنځه خودهغه شپږو مخکي کسانو څخه وو او اووه نور نوي راغلي وو چي دهغوئي نومونه په لاندي ڏول دي :

(۱) اسعد بن زرارۃ ؓ (۲) عوف بن الحارث ؓ (۳) رافع بن مالک ؓ (۴) قطبۃ بن عامر ؓ (۵) عقبۃ بن عامر ؓ په دويم کال جابر بن عبد الله بن رباب ؓ نه ووراغلي .. (۶) معاذ بن الحارث ؓ يعني دعوف بن الحارث ؓ ورور (۷) ذکوان بن عبد قيس ؓ [۴] (۸) عباده بن الصامت ؓ (۹) يزيد بن ثعلبه ؓ (۱۰) عباس بن عباده بن نضله ؓ (۱۱) ابوالهيثم مالک بن تيهان ؓ (۱۲) عويم بن ساعدة ؓ

دادوولس تنه دشيپي په مني کي عقبه ته نژدي درسول الله ﷺ په خدمت کي حاضر سو او له رسول الله ﷺ سره پي په لاس په ډي الفاظ بيعت وکي، موږ به له الله ﷺ سره هيڅوک نه شريک کوو، اونه به غلاکوو، اونه به زناکوو، اونه به خپل اولادوژنو، اونه پرچاډ وایو اونه به په چاپوري تور ترو ..

(۱) دا هغه مشهور جابر بن عبد الله بن حرام ؓ نه دي (زرقاني جلد ۱ صفحہ ۳۱۱)

(۲) ابن هشام جلد ۱ صفحہ ۱۵۰

(۳) البدايه والنهايه جلد ۳ صفحہ ۱۴۸

(۴) ذکوان ؓ تربيعت وروسته په مکي کي پاته سو وروسته پي ومديني منوري ته هجرت وکړه ډي وجه ذکوان ؓ مهاجر هم دي او انصاري هم دي، زرقاني جلد ۱ صفحہ ۳۱۲ عيون الاثر

دادانصارو لومړني بيعت وو ودي ته بيعت عقبه اولی وايي دوی چی کله بيعت وکی او مدیني منوری ته بیرته ولاړل نوله دوی سره عبدالله بن ام مکتوم ؓ او مصعب بن عمیر ؓ هم دقرآن اود احکامو د زدکړی لپاره مدیني ته ولاړه دوی داسعد بن زرارۀ ؓ په کور کې اوسیدل . مصعب بن عمیر ؓ به خلک اسلام ته رابلل او د مدیني منوری مسلمانانو ته به یې لمونځ ورکوي ددوی امام وو ، یوه ورځ مصعب بن عمیر ؓ خلکو ته دعوت ورکوي ډیر خلک راټول سوی وو ، اسید بن حضیر ؓ چی کله خبر سو نوتوره یې راواخیسته او راغلی و مصعب بن عمیر ؓ ته یې وویل ته دلته دڅه لپاره راغلی یې زموږ کوچنیان اوبنځی بیلاری کوی ښه به داوی چی ته له دې ځایه ولاړسی ، ؟ مصعب بن عمیر ؓ ورته وویل آیا د اکیدای سی چی ته دلته وخت لپاره کښینی اوڅه چی زه وایم هغه واورئ که دې خوبن سو نو یې مثله اوکه نه نوځان به ځنی وساتی ، اسید بن حضیر ؓ وویل داخودی ډیره د انصاف خبره وکړه اسید هم په مجلس کې کینستی ، مصعب بن عمیر ؓ د اسلام ښیگنی اوبښه صفتونه ورته بیان کړه اود قرآن کریم تلاوت یې وکی ، اسید ؓ چی واوریدی وې ویل (ما احسن هذا الكلام) داڅومره ښائسته خبری دی اوڅومره ښی خبری دی او پوښتنه یې وکړه چی په دې دین کې د داخلیدو طریقه څنگه وی ؟

مصعب ؓ ورته وویل اول خپل بدن پاک که اویا جامی پاکی که غسل وکوه اویا د شهادت کلمه ووايه لمونځ اداکه ، اسید ؓ هم سمدستی ولاړ سو جامی یې پاکی کی او غسل یې وکی اود شهادت کلمه یې ولوسته اودوه رکعت له لمونځ نیې وکی وروسته یې وویل چی یوبل سړی هم سته که هغه مسلمان سو نویابه داوس قبیلې یوسړی هم پرل دین نه پاته کیږی زه اوس ځم هغه تاته رالیرم هغه سړی سعد بن معاذ ؓ وو اسید ؓ ولاړی سعد بن معاذ ؓ ته ورغلی کله چی هغه له لیری ولیدی نو وې ویل چی اسید هغه اسیدنه دی چی مخکې تللی وو داخوپر بل مخ معلومیری ، کله چی اسید ؓ نژدی ورنژد ی سو نو سعد ؓ واسید ؓ ته وویل ، ما فَعَلْتُ تَاخَهُ وَكِرْل ، اسید ؓ وویل ماد هغه په خبرو کې هیڅ عیب پیدا نه کی ، سعد بن معاذ ؓ په غصه سو اوتوره یې راواخیسته په خپله ورغلی اسعد بن زرارۀ ؓ ته یې وویل که زما له تاسره خپلوی نه وای اوته زما د ترور زوی نه وای نو اوس به می په توره سره ددواړو کار ختم کړی ووتا د قوم دیلاری لپاره مصعب ؓ دلته راوستلی دی ، مصعب ؓ وویل ، چی اې سعد ؓ د نه سی کیدای چی ته لږگري کښینی اوزما خبره واورئ که دې خوبن سو وی منی اوکه نه ستا خپله خوبنه چی څه کوی هغه وکوه ، سعد ؓ وویل تاد انصاف خبره وکه کینستی ، مصعب ؓ د اسلام ښیگنی بیان کړی اود قرآن تلاوت یې وکی ددې په اوړیدو سره د سعد ؓ رنګ بدل سو پوښتنه یې وکړه چی په دې دین کې د داخلیدو لپاره څه شرط شته ؟ مصعب ؓ ورته وویل

اول بدن او جامی پاکي کړه غسل وکړه او بیا د شهادت کلمه ووايه اودوه رکعت له منځ وکړه سعد ﷺ هم سمدستي ولاړ سو غسل يې وکړ او جامی يې پاکي کړ او د شهادت کلمه يې وويله اودوه رکعت له منځ يې وکړ او له مجلس ولاړی کله چې خپلو خلکو ته ورسیدی دوی چې سعد ﷺ ولیدی نولیری يې يوه بل ته وویل چې رنگ يې بدل دی کيدای سی دا هغه سعد ﷺ نه وی په کوم منځ چې تللی وو ، کله چې خپلو خپلوانو ته را ورسیدی نو سمدستي يې د مجلس ناستو خلکو ته وویل چې تاسو ته زه څنگه ښکارېږم ټولپه يوه خوله ورته وویل چې ته زموږ مشر او سردار يې اودښه رایه او مشهوری په اعتبار تر موږ ټول غوره او پوه يې ، سعد ﷺ وویل : قسم په الله ﷻ تر هغو به زه له تاسو سره خبره هم نه وکوم ترڅو چې تاسو ټول پور الله ﷻ اودهغه پر رسول ﷺ باندی ایمان نه وی راوړی ، تر ما ښام مخکې د بنی عبد الاشهل قبيله ټوله په اسلام مشرف سوه او یونارینه او ښځه پاته نه سو چې اسلام يې نه وی راوړی (۱).

له بنی عبد الاشهل څخه یواځی یوسړی د عمرو بن ثابت په نامه چې دهغه لقب اَصْبَغُ وو اسلام ونه مني ، دا حد د جنگ په ورځ يې اسلام راوړی اود اسلام له راوړلو سره سم د جهاد لپاره د جنگ ځای ته ورسیدی او په همدغه ورځ شهید سو ، رسول الله ﷺ دهغه د جنتی کیدو زیری ورکړی ابو هريرة ﷺ به د معمی په ډول ویل چې هغه کوم سړی دی چې یو له منځ يې هم نه دی کړی او جنت ته داخل سو؟ کله چې به خلکو ځواب ور نه کړی نو ده به په ویل چې هغه د بنی عبد الاشهل په قبيله کې اَصْبَغُ دی (رواه البيهقي باسناد حسن مطولاً عن ابی هريرة ﷺ) (۲)

د رفاعه رضی الله عنه اسلام راوړل !

د رفاعه بن رافع ذاتی ﷺ وایي چې د شېب انصارو تر راتلو مخکې زه اوزماد تر ورزوی معاذ بن عفراء مکي ته راغلو اود نبی کریم ﷺ سره مو ملاقات و سو هغه اسلام راته وړاندی کړی اوداسی يې وفرمایل : اې رفاعه ﷺ داراته ووايه اسمان ځمکه او غرونه چاپیداکړی دی ؟ ما وویل الله ﷻ نبی کریم ﷺ وفرمایل نویا خو تاسو د دې وړ یاست چې بتان ستاسو عبادت وکړی ځکه بتان تاسو جوړ کړی دی او تاسو الله ﷻ پیداکړی یاست خوزه تاسو دیوه خدای ﷻ وعبادت ته رابولم تاسو الله ﷻ یو وگڼی او یواځی دهغه عبادت او بندگی وکړی ظلم او تیری پریردی ما ورته وویل چې رښتیا هم ته لویو کارو او پاکو خویو ته بلنه ورکوی زه له نبی کریم ﷺ سره ولاړ سو م او حرم ته ولاړم اودا اعلان می وکړی (اشهدان لا اله الا الله وان محمداً رسول الله) زه شاهدی وړکوم چې له الله ﷻ پرته بل څوک د عبادت او بندگی لائق نسته او محمد ﷺ رښتینی نبی او رسول ﷺ دی (اخرجه الحاكم وخصائص کبری جلد ۱ صفحه ۱۸۲)

(۱) عیون الاثر جلد ۱ صفحه ۱۵۸ ، ابن هشام ، طبری ، البدایه والنهایه (۲) زرقانی جلد ۱ صفحه ۳۱۶

په مدينه منوره کې د جمعې مبارکې لومړئ لمونځ !

په همدې کال اسعدبن زرارہ ﷺ په مدينه منوره کې جمعې قائمه کړه صحابه کرام ﷺ وليدل چې ديهود اونصاراو ديوځای والی يوه ورځ په اونۍ کې شته ديهود خاصه ورځ شنبه ياد خالی ورځ وه اودنصاراوو ديوځای والی ورځ په اونۍ کې يک شنبه وه ځکه له مسلمانانو سره هم دافکرپيداسو چې بايد په اونۍ کې يوه ورځ معلومه کړو اوپه هغه ورځ ټول سره يوځای سو اودالله ﷺ ذکر اوشکر اداکړو اولمونځ وکړو اودالله ﷺ عبادت اوبندگي وکړو، اسعدبن زرارہ ﷺ دجمعې ورځ معلومه کړه اوپه دې ورځ يې ټولو انصاروصحابه ﷺ ته لمونځ ورکړ (رواه عبدبن حميد باسنادصحيح عن ابن سيرين) لنډه داچې صحابه ﷺ ووپه خپل اجتهاد سره جمعه قائمه که اودويم يې دجمعې ورځ په جمعه ونوموله ځکه مخکې دا ورځ په يوم غروبه سره ياديدله ، ديوم غروبه پرځای يې جمعه نوم پرکيښودى دالله ﷺ له لورې وحى نازلې سوه اوددواړو تائيد يې وکړى اوددوى دتائيد په اړه دا آيت نازل سو: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) [الجمعة: آيت]

په دې آيت سره دجمعه فرضيت هم معلوم سو اوداهم معلومه سوه چې دالله تعالى دجمعه لفظ خوښ دى ، الله ﷻ ديوم غروبه پرځای يوم الجمعة وفرمايل اويوم غروبه چې په جاهليت کې مشهورودهغه لفظ منعه يې وکړه اوانصاروچې کوم لفظ ټاکلى وو دهغه تائيد وسو په دې آيت سره دانصاروداجتهاد تائيد اوغوره والی بيان سواوله دې څخه څو وروځى وروسته رسول الله ﷺ يوليک ومدينى منورى ته وليږي په هغه کې دجمعې د قائملولپه اړه ومصعب بن عمير ﷺ ته ليکلى و چې دنيمايې ورځى وروسته ټول پريوه ځای دالله ﷺ په کور کې يوځای کيږي اودوه رکعت له لمونځ کوى اوپه دې سره الله ﷻ ته نژديکت حاصل کړى ، (رواه الدارقطنى عن ابن عباس ﷺ هذا كله من الزرقانى جلد ۱ صفحه ۳۱۵)

عبدالرحمن بن كعب مالک ﷺ وايي چې زما پلار كعب بن مالک ﷺ چې به كله دجمعې دلمانځه اذان واوريدي نو داسعدبن زرارہ ﷺ لپاره يې دبڅښنى دعاكوله ، مايوه ورځ پوښتنه ځنۍ وكړه ، ده راته وويل چې په مدينه منوره کې ترټولو مخکې اسعدبن زرارہ ﷺ موبته دجمعې لمونځ راكړى دى (رواه ابوداؤد والحاكم ، اصابه ترجمه سعدبن زرارہ ﷺ (۱) فايده ؛ علامه سهيلي رحمه الله ليكي چې په اسلام کې ترټولو مخکې اسعدبن زرارہ ﷺ دجمعې لمونځ كړى دى اوپه جاهليت کې ترټولو مخکې كعب بن لوى چې دبنى كريم ﷺ لورنيكه دى جمعه قائمه كړى لكه چې دنسب په سلسله کې بيان تيرسو (۲)

د انصارو د دویم بیعت کال ۱۳ نبوی !

کله چې دویم کال راغلی د نبوت دیار لسم کال وو نو مصعب بن عمیر ؓ د مسلمانانو له یوې ډلې سره د حج د اداء کولو په نیت مکی مکرمې ته روان سوله مسلمانانو سره یوځای داوس او خزیج څه مشرکین هم ووهو تر دې وخت اسلام نه و ومنلی دوی د حج د پاره روان سو د دوی شمیر تر څلور سوه زیات وو د مشهور قول په بناء د مسلمانانو شمیر پنځه او یا ۷۵ او په دوی کې درې او یا ۷۳ نارینه او دوی ښځې هم وې دوی ټولو در رسول کریم ﷺ په لاس مبارک په هغه غونډۍ کې بیعت وکړ چې تیر کال یې بیعت ورسره کړې و او دوی بیعت ته عقبه ثانیه وایې، علامه ابن جوزی رحمۃ اللہ علیہ د بیعت کونکو صحابه کرام ؓ نومونه یاد کړي دي هغه تر پنځه او یا ۷۵ زیات دي او په لاندې ډول دي :

- (۱) اسعد بن زرارہ ؓ (۲) اسید بن حضیر ؓ د حسان بن ثابت ؓ ورور (۳) ابی بن کعب ؓ
- (۴) اوس بن یزید ؓ (۵) اوس بن یزید ؓ (۶) براء بن معرور ؓ (۷) بشر بن براء بن معرور ؓ (۸) بشر بن سعد ؓ (۹) بشر بن الهیثم ؓ (۱۰) ثابت بن الجزع ؓ (۱۱) ثعلبة بن عدی ؓ (۱۲) ثعلبة بن غنمة ؓ (۱۳) جابر بن عبد الله بن عمرو بن حرام ؓ (۱۴) جابر بن صخر ؓ (۱۵) حارث بن قیس ؓ (۱۶) خالد بن زید ؓ (۱۷) خالد بن عمرو بن ابی کعب ؓ (۱۸) خالد بن عمرو بن عدی ؓ فی قول الواقدي وحده (۱۹) خالد بن قیس ؓ فی قول ابن اسحاق والواقدي ولم یذکره ابو معشر و ابن عقبه (۲۰) خارجه بن زید ؓ (۲۱) خدیج بن سلامة ؓ (۲۲) خلاد بن سوید بن ثعلبه ؓ (۲۳) ذکوان بن عبد قیس ؓ (۲۴) رافع بن مالک ؓ (۲۵) رفاعه بن رافع بن مالک ؓ (۲۶) رفاعه بن عبد المنذر ؓ (۲۷) رفاعه بن عمرو ؓ (۲۸) زید بن لبید ؓ (۲۹) زید بن سهل ابو طلحه ؓ (۳۰) سعد بن زید بن مالک الاشہلی ؓ فی روایة الواقدي وحده (۳۱) سعد بن خيثمة ؓ (۳۲) سعد بن الربیع ؓ (۳۳) سعد بن عباد ؓ (۳۴) سلمة بن سلامة بن وقش ؓ (۳۵) سلیم بن عمرو ؓ (۳۶) سنان بن صیفی ؓ (۳۷) سهل بن عتيك ؓ (۳۸) شمر بن سعد ؓ (۳۹) صیفی بن سواد ؓ (۴۰) ضحاک بن زید ؓ (۴۱) ضحاک بن حارث ؓ (۴۲) طفیل بن نعمان ؓ (۴۳) ظهیر بن رافع ؓ (۴۴) عباد ؓ بن الصامت ؓ (۴۵) عباد بن قیس ؓ (۴۶) عبد الله بن انیس ؓ (۴۷) عباس بن نضلہ ؓ (۴۸) عبد الله بن ربیع ؓ (۴۹) عبد الله بن رواحه ؓ (۵۰) عبد الله بن زید صاحب الاذان ؓ (۵۱) عبد الله بن عمرو بن حرام ؓ (۵۲) عبس بن عامر ؓ (۵۳) عبید بن التيهان ؓ یعنی د ابو الهیثم بن التيهان ؓ ورور (۵۴) عقبه بن عمرو ؓ (۵۵) عقبه بن عامر ؓ (۵۶) عقبه بن وهب ؓ (۵۷) عباد ؓ بن حزم ؓ (۵۸) عمرو بن حارث ؓ (۵۹) عمرو غزیه ؓ (۶۰) عمرو بن عمیر ؓ (۶۱) عمیر بن الحارث ؓ (۶۲) عوف بن حارث ؓ (۶۳) عویم بن ساعده ؓ

(۶۴) فروة بن عمرو ؓ (۶۵) قتادة بن النعمان ؓ (۶۶) قطبة بن عامر ؓ (۶۷) قيس بن عامر ؓ (۶۸) قيس بن ابی صعصعه ؓ (۶۹) كعب بن مالك ؓ (۷۰) مالك بن تيهان ابوانهيشم ؓ (۷۱) مالك بن عبدالله بن جعشم ؓ (۷۲) مسعود بن يزيد ؓ (۷۳) معاذ بن جبل ؓ (۷۴) معاذ بن الحارث ؓ يعرف بامه عفراء (۷۵) معاذ بن عمرو بن الجموح ؓ (۷۶) معقل بن المنذر ؓ (۷۷) معن بن عدی ؓ (۷۸) معوذ بن الحارث ؓ (۷۹) منذر بن عمرو ؓ (۸۰) نعمان بن حارثه ؓ (۸۱) نعمان بن عمرو ؓ (۸۲) هانئ بن نيار ابوبرده ؓ (۸۳) يزيد بن ثعلبه ؓ (۸۴) يزيد بن خذام ؓ (۸۵) يزيد بن عامر ؓ (۸۶) يزيد بن المنذر ؓ (۸۷) نسيبة بنت كعب ؓ (۸۸) اسماء بنت عمرو ؓ ..

داټوله نمونه موږد علامه ابن جوزي د کتاب تلقيح صفحه ۲۱۵ څخه نقل کړي دي ، علامه ابن هشام په سيرت ابن هشام کې او حافظ ابن سيد الناس په عيون الاثر کې تقريباً همدغه نومونه ياد کړي دي يواځې دا ټوليا لسو په نمونو کې توپير راغلی دی ، په مسند احمد کې له جابر ؓ څخه روايت سوی دی چې لس کاله پرلپسې به رسول کریم ﷺ دخلکو کور او بابازار او ميلو ته ووتلی او د اسلام بلنه يې ورکوله او د ابيه يې ورته ويل (من يؤمنني ومن ينصرني حق ابلغ رسالة ربّي وله الجنة) څوک به ماته ځای راکي او څوک به زما مرسته وکوي ددې دپاره چې زه د الله ﷻ پيغام ورسوم او دهغه په بدل کې جنت دی ، مگر هيچانه ځای ورکي اونه يې مرسته ورسره وکړه موږ له يثرب راغلو او د نبی کریم ﷺ تصديق مووکی او هغه ته موځای ورکي په موږ کې چې به څوک ونبي کریم ﷺ ته ورغلی هغه به اسلام قبولوي او هغه به مسلمان کورته راستنيدی کله چې دمدينی هر کور ته اسلام ورسيدی نو موږ مشهوره وکړه چې ترڅو پوري به موږ د الله ﷻ رسول ﷺ په دې حال کې پرېږدو هغه دمکي په غرو کې سرگردانه او پرېشانه گززی پير همدې مهال زموږ اوياتنه له يثرب څخه مکي ته د حج لپاره راغلو ، الی اخر الحديث حافظ ابن کثير فرمايې هذا اسناد جيد علی شرط مسلم ، البدايه والنهايه جلد ۳ صفحه ۱۵۹ (کله چې قافله مکي ته ورسیده نو مسلمانوپه پټه ورسول کریم ﷺ ته پيغام وليږی چې موږ ستا د پښو منچ کولو دپاره راغلي يو رسول الله ﷺ دا يام تشریق په وخت کې دمنی په هغه مبارکه غونډۍ کې د شپي دملاقات وعده وکړه په کوم ځای کې چې تير کال دوولس مدينان په بيعت مشرف سوی و رسول کریم ﷺ تشریف راوړی او د نبی کریم ﷺ آکا عباس ؓ هم ورسره ملگری وو که څه هم هغه تر دغه وخت نه وو مسلمان سوی مگر د رسول کریم ﷺ کومک اوساتنه يې کوله کله چې دوی دواړه کيناستل نو عباس ؓ وانصارو ته مخ وړ او پوی ورته وې ويل چې محمد ﷺ په خپل قوم کې ډير د عزت اولوری مرتبی څښتن دی

قریش که څه هم دده د دین مخالف دی مگر د پریه درناوی او بڼه سترګه ورته ګوري او موږ دده ساتندویان او مرسته کونکي یو خو محمد ﷺ غواړی چی تاسو ته درسی نوکه تاسو دده بشپړه ساتنه او مرسته کولای سی او د مرګ تروخت پوری پردې باندی ټینګ پاته کیږی نو بڼه دی او که داسی نه وی نو اوس ښکاره ځواب راکړی ؟

انصارو ﷺ وویل تاچی کومه خبره وکړه هغه موږ واوریدله دوی در رسول کریم ﷺ خواته مخ واړوی ورته وې ویل یا رسول الله ﷺ ته چی له زموږ څه غواړی موږ دهغه لپاره تیار یو ته چی څه دخپل ځان لپاره غواړی او دا الله ﷻ دپاره غواړی له موږ څخه ژمنه او لوظ واخله ، رسول کریم ﷺ وفرمایل : زه تاسو الله ﷻ ته رابولم او اسلام یې ورته وړاندې کی او د قرآن کریم تلاوت یې وکی او داسی یې وفرمایل چی زه د الله ﷻ لپاره له تاسو دا غواړم چی دهغه عبادت او بندګی کوی اوله هغه سره څوک شریک مه نیسی اوله خپلو ملګرو څخه دا غواړم چی موږ ته ځای راکي ، او څنگه چی دخپلو زامنو او ښځو ساتنه کوی دغه رنگه به زموږ ساتنه کوی په غم او په ښادی ، په استراحت او تکلیف ، په بیوزلی او مړتیا کې او په هر حال کې به زما خبره منی او هر څه چی زه وایم هغه به اوری ، انصارو پوښتنه وکړه چی که موږ داسی وکو نو زموږ لپاره به څه بدله وی ؟ رسول کریم ﷺ وفرمایل ، جنت یعنی دا آخرت همیشه نعمتونه ، انصارو ﷺ وویل هر څه مو منلی دی راکه د بیعت دپاره لاس راپورته که ، ابو الهیثم بن تیهان ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ زه یوه غوښتنه لرم هغه دا چی زموږ او د یهودو تر منځ څه اړیکې شته ستاسره د تعلق په وجه د دوی اړیکې له موږ سره پریکیږی نو داسی خوبه نه وی چی کله الله ﷻ تاته بری درکی اوته بیرته مکی ته راسی او موږ غمجن هلته پریږدی ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم چی دا خبره واوریدله نو په شونډانو کې یې وخنډل او داسی یې وفرمایل : هیڅ کله به داسی نه کیږی ستاسو نفسونه زما نفس دی او تاسو زما یاست او زه ستاسویم ، له چاسره چی ستاسو جګړه وی ، له هغوی سره زما جګړه دی اوله چاسره چی ستاسی سوله دی له هغوی سره زما سوله دی په دې خبره باندی ټول په دیره مینه او خوشالی سره د بیعت دپاره لاسونه پورته کړه (۱)

په دې کې اختلاف دی چی تر ټولو مخکې بیعت چا وکی ، د ابن سعد په یو روایت سره ټول مختلف اقوالو جمع کیږی ، سلیمان بن نجیم فرمایي : کله چی داوس او خزرج په دې اړه اختلاف سو چی تر ټولو مخکی چا د نبی کریم ﷺ په لاس مبارک بیعت کړی دی نو بعضو وویل چی په دې باندی عباس ﷺ تر ټولو ښه خبر دی ، ځکه هغه په دغه وخت کې ناست وو له هغه باید پوښتنه وسی ، عباس ﷺ وفرمایل : چی تر ټولو مخکې اسعد بن زرارہ ﷺ

(۱) قال العافظ العسقلانی اخرجه ابن اسحق وصححه ابن حبان فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۷۳

بيعت کړې دې چې تر ټولو نیک بخته او دښه نصیب څښتن دی ده لومړی له رسول الله ﷺ سره په لاس بیعت وکړو پسی یی ابراه بن معرور ﷺ او ییاسید بن حضیر ﷺ (۱)
عباس بن عبادہ الانصاری ﷺ د بیعت د ټینګولو اوښه ټینګار لپاره وویل ای د خزیانو تاسو په دې خبریاست چې پر کوم شی باندې تاسو بیعت کوئ هغه څه خطر ونه هم لری ، په دې پوه سی چې له عرب او عجم سره په جنگ کولو باندې بیعت کوئ که دراتلونکي غمو او تکلیفونه پېښیدلو سره یې پرېږدی نو اوس یې لاپرېږدی په هغه وخت کې له ویری پرېښودل د دنیا و آخرت درسوایی سبب کیږی او که تاسو په راتلونکي کې د غمو او ستونزو وړداشت کولای سی او دخپلو ځانو او مالود خړخولو پر ژمنه درېږی نو والله چې په دې کې ستاسو د دنیا و آخرت بریالیتوب دی ټولو وویل هو مو پرېږدې بیعت کوو چې د نبی کریم ﷺ لپاره به ځانونه او مالونه څاره وو د غمو او تکلیفونو له ویری قسم په الله ﷻ که موږ د بیعت پرېږدو .

تربیت وروسته دمشرانو ټاکل !

کله چې ټولو بیعت وکړ نور رسول کریم ﷺ و فرمایل : چې موسیٰ ﷺ د بنی اسرائیلو څخه دولس نقیبان مشران معلوم کړه دغه شان زه هم د جبرئیل ﷺ په اشاره سره په تاسو کې دوولس نقیبان معلوم نبي کریم ﷺ هغه دوولس ته مخاطب سو دایې و فرمایل : چې تاسو به دخپل قوم کفیلان او ذمه وریاست لکه حواریین چې د عیسیٰ ﷺ کفیلان وو (۲)
دمشرانو نومونه په لاندې ډول دی کفر الله عنهم سیئاً تهم وادخلهم جنات تجری تحتها الانهار

(۱) سعد بن زرارۀ ﷺ (۲) عبدالله بن رواحه ﷺ (۳) سعد بن الربیع ﷺ (۴) رافع بن مالک ﷺ (۵) ابو جابر عبدالله بن عمرو ﷺ (۶) براء بن معرور ﷺ (۷) سعد بن عبادۀ ﷺ (۸) منذر بن عمرو ﷺ (۹) عبادۀ بن صامت ﷺ (۱۰) اسید بن حضیر ﷺ (۱۱) سعد بن خیشمۀ ﷺ (۱۲) رفاعۀ بن عبد المنذر ﷺ

او بعض علماء در فاعۀ پر ځای د ابوالهیشم بن تیهان ﷺ نوم یاد کړی دی امام مالک رحمۀ الله فرمایې چې ماته دانصارو یوه سپین ږیری بیان کړی دی چې دمشرانو د ټاکلو په وخت کې جبرئیل ﷺ رسول الله ﷺ ته په اشاره ویل چې فلانی نقیب وگرزو او فلانی نقیب وگرزو (۳) زهري رحمۀ الله وایې چې نبی کریم ﷺ انصارو ﷺ ته و فرمایل چې زه ستاسو څخه دوولس نقیبان غوره کوم ستاسو څخه دی څوک دافکر نه کوی چې زه ولی مشر نه سوم ځکه زه ماموریم څنگه چې حکم دی هغه شان یې ټاکم او جبرئیل ﷺ د نبی کریم ﷺ څنگ ته ناست وو د هریوه دمشری حکم چې به وو هغه ته به یې اشاره کوله (۴)

(۱) قال العلامة الزرقانی رحمه الله تعالى في بيان سيرة النبي صلى الله عليه وآله وسلم ، في جلد ۱ صفحہ ۲۱۴ ، سیرۃ ابن ہشام جلد ۱ صفحہ ۱۵۶

(۲) طبقات ابن سعد ۱۵۰

(۳) زرقانی جلد ۱ صفحہ ۳۱۷

(۴) روض الانف جلد ۱ صفحہ ۲۷۷

کله چې سهار سو دا خبر سمدستی په مکه کې خپور سو قريشو د شرب له مشر کينو څخه پوښتنه وکړه هغوی خوپه دې بيعت نه وو خبر نو ځکه يې ورته وويل چې دا خبر دروغ دی دوی ورته وويل دا خبر بالکل غلط دی که داسی وی نو موږ به هرومرو په څه خبريدو له دې وروسته قافله د مدینې پر لور روانه سو له روانيدو وروسته قريش په دې خبر سو چې دا خبر رښتياوو دوی هڅه وکړه چې انصار راوگرزوي او د انصارو د گيرلو د پاره له مکې ووتل خو هيڅ په لاس نه ورغله ځکه قافله تللی وه يواځي سعد بن عبادہ ؓ له قافلي پاته سوی وو هغه يې دلاری له مينځه راوگرزوي او ډيري يې ووهی جبير بن مطعم راغلی هغه يې ځيني خلاص کي (ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۵۷)

بيعت څه ته وايي او دلته يې څه مناسبت دی !

بيعت له بيع جوړی بيع خرڅولو ته وايي او د شريعت په اصطلاح کې په ډيره خو شالی اومينه سره خپل ځان او مال د الله ﷻ په لاس د جنت په بدل کې خرڅولو ته بيعت وايي : کله چې دا بيعت وسو نو عبد الله بن رواحه ؓ وويل يا رسول الله ﷺ تا چې له موږ څه پرڅه بيعت واخيستی داراته ووايه چې ددې په بدل کې به موږ ته څه را کول کيږي ؟ نبی کریم ﷺ وفرمايل : جنت عبد الله بن رواحه ؓ وويل (ربح البيع لان قيل ولا نستقل) ډيره ښه او گټوره بيع دی موږ ددې بيع په ماتولو هيڅکله نه راځي کيږو . په دې اړه دا آيتونه نازل سو ه :

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ (آيت ، سورة التوبة)

ژباړه : په تحقيق سره الله ﷻ د مسلمانانو ځانونه او مالونه د جنت په بدله کې را نيولي دي ، دوی به د الله ﷻ په لاره کې جهاد کوي کله به دوی نور وژني او کله به دوی وژل کيږي دا د الله ﷻ رښتيني وعده ده په تورات او انجيل او قرآن کې او تر الله ﷻ هيڅوک ډيرو عده پالونکي نه سي کيدای نو اې مسلمانانو تا سوته د زيری وی او ستاسو د اسودا دې ستاسو مبارک وی هغه چې تا سوله الله تعالی سره کړی دا ډير لوی برياليتوب دی .

(رواه الحاكم في الاغن عن كمب بن مالك و احمد عن جابر ، فتح الباری جلد ۶ صفحه ۲ كتاب الجهاد په جنت کې به يو بازار جوړيږي هر چا چې په دنيا کې د الله ﷻ په لاره کې خپل ځان او مال خرڅ کړی وی او ځان او مال يې الله ﷻ ته سپارلی وی هغه به په دې بازار کې په خپله خوښه شيان را نيسي له هغه بازاره چې څه دده زړه غواړي هغه به يې قيمته اخلي ځکه هغه خپل قيمت ځان او مال مخکې ورکړی دی . ولله در القاتل)

هغه: محمد بن اسحق ليکي چې رسول الله ﷺ به يواځې له نارينه ووسره په لاس بيعت په کوي اوله بنځوسره يې په لاس نه کوي بلکې يواځې درېي په اقرار او ژمنه اخيستلو سره به يې دا ورته فرمايل: **خې له تاسو سره بيعت وسو (۱)**
ام المؤمنین عائشه صديقہ ﷺ فرمايې:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمْتَحِنُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ بِهَذِهِ الْآيَةِ يَقُولُ اللَّهُ { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ إِلَى قَوْلِهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ } قَالَ غُرُوءٌ قَالَتْ عَائِشَةُ فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا الشَّرْطِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ بَايَعْتُكِ كَلَامًا وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُهُ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ فِي الْمُبَايَعَةِ مَا يُبَايِعُهُنَّ إِلَّا بِقَوْلِهِ قَدْ بَايَعْتُكِ عَلَى ذَلِكَ (صحيح بخاری رقم الحديث ۴۵۱۲) (۲)

ژباړه: نبي کریم ﷺ به د مهاجرو بنځو په دې آيت شريف سره امتحان اخيستی کومې بنځې چې به هغه شرطونه ومنل هغه چې په دې آيت کې يادسوی دی له هغې سره به يې په خبرو بيعت کوي او دابه يې ورته وويل چې ماله تاسره په خبرو بيعت وکړ، قسم په الله ﷻ درسول ﷺ لاس مبارک د بيعت په وخت کې له هيڅ بنځې سره نه دی موبنتی يواځې دخولې په ويناسره به يې بيعت کوي چې ماله تاسو سره په ژبه بيعت کړی دی.
اوپه مسند احمد او معجم طبرانی کې له اسماء بنت يزيد ﷺ څخه روايت سوی دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: اني لا اوافق النساء ولكن آخذ عليهن ما اخذ الله عليهن

ژباړه زه له بنځو سره لاس په لاس بيعت نه کوم يواځې د الله ﷻ د پيروی ژمنه ځنی اخلم او دا روايت د عبدالله بن زبير ﷺ څخه په طبقات ابن سعد او مسند احمد او ترمذی کې هم راغلی دی، امام ترمذی فرمايې دا حديث حسن او صحيح دی، نوله دې امله نن صباچي يوشمير ناپوه پيران دا کار کوي دا د شريعت خلاف دی اسلام له دې بيزاره دی خلک دی نه په دې ناپوهانو پيرانو نه خطا وزي (۳)

د انصارو واقفله له مکې څخه مدینې ته ورسیده دخپل اسلام اعلان يې وکي د مدینې ډيری قبيلی په اسلام کې داخلي سوی مگر بعض سپين ږيري لاتراوسه په هم پر هغه زړه بت پرستی باندی ډير تينگ ولاړ ووله دوی څخه يو عمرو بن الجموح دبنی سلمة قبيلی مشراو سرداری خودده زامن معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ درسول کریم ﷺ په لاس باندی بيعت کړی وو اوله مکې څخه مدینې ته راستون سو، عمرو بن الجموح دلرگی څخه ډير بنائسته بت جوړ کړی وو او هره ورځ به يې دهغه عبادت کوي او ډير به يې نازوی په بنو عطروه به يې خوشبويه کوي او پريولی به يې يوه شپه دده زوی معاذ بن عمرو ﷺ او

(۱) ابن هشام جلد ۱ صفحه ۶۳

(۲) بخاری شريف جلد ۲ صفحه ۷۲۶

(۳) کنز العمال جلد ۱ صفحه ۲۶

معاذ بن جبل ؓ او د بنی سلمه څو نور ځوانان راټول سودا مشوره یې وکړه چې د عمرو بن الجموح بت به وړو او په یوه کنده کې به یې غورزوو کله چې شپه سوه دوئ راغلو بت یې یوړی په یوه مرداره کنده کې یې وغورځوی ، کله چې سهار سو نوعمرو بن الجموح ولیدل چې دده خپل جوړکړی خدای نست ، وې ویل افسوس زه نه یم خبر چې زما خدای چا تنبتولی دی او دهغه په لټون پسې له کوره راووتی یوی خوا وایلی خواته سرگردانه گرزیدی وروسته یې بت په یوه کنده کې پرمخې پروت ولیدی ده له هغه ځایه بت راواخیستی او راروان سو بت یې راوړی ښه یې پریولی او خوشبویه یې کی بیرته یې پر خپل ځای ودروی کله چې دویمه شپه سوه نویادې مبارکانو د تیری شپې کارو کې او بیا یې هغه بت په یوه کنده کې وغورځوی ، کله چې سهار سو نوعمرو بن الجموح بیا د هغه په لټه پسې ووتی ، بت یې پیداکی اورایې وړی پاک یې کی او خوشبویه یې کی کله چې څو ورځې پرلپسې داناوړین پر بت تیر سو نوعمرو بن الجموح ډیر غمجن سو بت یې راوړی او پر خپل ځای یې ودروی او توره یې راواخیسته د بت په غاړه یې وځړوله او ورته په خبر سو ده بت ته وویل قسم په الله که زه په دې خبریم چې له تاسره دابد چلند څوک کوی که په تاکې څه توان او خپرویی نو داتوره درسره شته اوته په خپله دخپل ځان ساتنه وکوه ، کله چې شپه سوه نومعاذ ؓ او ملگری بیا راغلو او د بت له غاړې یې توره خلاصه کړه او بت یې له یوه مردار سوی سپي سره په یو پړی وتری او دواړه یې په یوه شاه کې وځړول کله چې سهار سو نوعمرو بن الجموح بیا غمجن سو چې بت خویانسته عمرو بن الجموح ډیر غمجن د بت په لټون ووتی که گوری بت او یو مړ سپی دواړه په یوه پړی ځړېږی ددوئ په لیدو سره سم یې سترگی خلاصی سوی او بت ته یې وویل قسم په الله ﷻ که ته خدای وای نو دومره به نه ذلیل کیدی ده بت هم هلته پریښودی راغلی او اسلام یې راوړی او د الله ﷻ شکر یې اداء کی چې الله ﷻ په خپل رحمت سره له دې گمراهی څه وژغورلم او له روند والی څخه یې بیا وگزرولم او دا شعرونه یې وویل :

وَاللّٰهُ لَوْ كُنْتُ اِلٰهًا لَمْ تَكُنْ اَلَيْسَ وَكَلْتُ وَتَطْلُبُنِيْ فَرَقَن

قسم په الله ﷻ که ته خدای وای نو ته به په کوهی کې له سپي سره نه وی ترل سوی

اِنَّ الْبَلٰكَ اِلٰهًا مُّسْتَدِنٌ (۱) اَلَا نَفْشَاكَ عَنْ سِرِّ الدِّينِ

ستا خدا یې دې برباد سی نن موږ په خپله کم عقلی او ناپوهی پوه سو .

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ ذِی الْعِلْمِ الْوَاوِبِ الرِّزَاقِ دِيَّانِ الدِّينِ

ستا ښه هغه ذات لره دی چې لوی احسان کونکی اورزق ورکونکی اوبدله ورکونکی دی

هُوَ الْبَرُّ الْكَدْبُ مِنْ قَبْلِ اَنْ اَكُوْنُ فِيْ لَهْلَهٍ قَبْرٍ مُّزْنَهِن

(۱) قوله مستدن من السدانة وهي خدمت البيت وتعظيمه ، روض الانف جلد ۱ صفحه ۲۸

هغه موبډله دې بیلاړی څخه خبر کړو مخکې تردې چې زه د قبر په تیارو کې خبرم

بِأَحْمَدَ الْمُهْدِي النَّبِيَّ الْمُؤْتَمَنَ (۱)

د احمد مجتبی ﷺ د الله ﷻ د لاری لارښوونکی نبی امین په برکت موبډو ژغورل سو.

اود اشعرونه یې هم ولوستل:

أَكُوْبُ إِلَى اللَّهِ مِمَّا مَنَعِي.....وَأَسْتَقْبِلُ اللَّهَ مِنْ نَارِهِ

زه له تیرو ټولو گناهو څخه الله ﷻ ته توبه کاږم اود دوزخ له اوږه پناه غواړم

وَأَتْلُو عَلَيْهِ بِغُفَاتِهِ.....إِلَهُ الْحَرَامِ وَاسْتَارِهِ

اود هغه د نعمتو شکر ادا کوم هغه چې د بیت الحرام اود هغه د پردو مالک ﷻ دی

فَسُبْحَانَهُ عَنِ الظَّالِمِينَ.....وَكَقَرِ السَّيِّئَاتِ وَمِيزَانُهُ

اود هغه پاکي بیانوم په اندازه او شمیر د گناه کارانو او د باران د څاڅکو په شمیر بیانوم

هَذَا بِي وَقَدْ كُنْتُ فِي ظُلُمَةٍ.....خَلَيْفَ مَنْأَةٍ وَأَخْبَارِ

هغه ماته لار وښوده په داسې حال کې چې زه د کفر او شرک په تیارو کې پټ وم اود مناة اود هغه د همجنس کابو ملگری گرزیدلی وم

وَأَنْقَذَنِي بَعْدَ شَيْبِ الْقَذَاءِ.....مِنْ شَيْنٍ ذَاكٍ وَمِنْ عَارِهِ

اود سپین ږیروالی څخه وروسته الله ﷻ زه له دبت پرستی له شرم او پیغوره خلاص کړم

فَقَدْ كَذَّبْتُ أَهْلِكَ فِي ظُلُمَةٍ.....تَذَاوَكُ ذَاكَ بِبِقْدَارِهِ

نژدی وم چې د دې بت پرستی په تیارو کې برباد شم ایمان راوړلو د دې ځای و نیوی

فَعَمِدْتُ وَأَشْكُرُ لَهُ مَا بَقِيْتُ.....إِلَهُ الْأَكَاْمِ وَجَبَّارِهِ

اې د مخلوق پیدا کونکی خدایه ترڅو چې زه ژوندی یم تر هغه وخت پورې به زه ستا ثناء او ستاینه او حمد وایم

أُرِيدُ بِذَلِكَ إِذْقُلْتُ.....مُجَاوِرَةَ اللَّهِ فِي دَارِهِ

په دې وینا سره زما موخه او هدف دادی چې ماته د الله ﷻ نژدی والی حاصل سی (۲)

نکته: د الله ﷻ دعادت شریف دی چې کله د انبیاء او رسولانو ﷺ انکار او تکذیب

ترحد او وړی اود انبیاء ﷺ په پلویانو او منونکو باندې غمون او تکلیفونه پای ته

ورسیږي او پیغمبران ددوی له اسلام راوړلو ناامیده سی نو په همدې وخت کې د الله

ﷻ کومک راځي لکه چې الله ﷻ فرمایي: أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَكِنْ لَا يَأْتِيَكُمُ مِنَ الَّذِينَ

خَلَقُوا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْغُومُ الْبَأْسَاءِ وَالْقُرْأُ وَذُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ أَلَا إِنَّ

نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (۲۱۳) آیت سورة البقرة وقال الله تبارک وتعالی: حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَكَفَلْنَا أَنفُسَهُمْ قَدْ

كَلِمًا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنْ قِبَلِنَا وَلَا يُزِدُ بَأْسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الْمَهِجِرِينَ (۱۱۰) آیت سورة يوسف

(۱) البدايه والنهایه جلد ۳ صفحه ۱۶۵، ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۵۸

(۲) دلائل ابي نعیم جلد ۷ صفحه ۱۱۰

ژباړه: ايا ستاسوداگمان دی چې جنت ته به پرته له تکليفو داخل سئ او تاسو ته به د تيرو امت حيرتکليفونه نه وه رسيدلي هغوی ته دومره ضررونه او تکليفونه ورسيدل چې رسول او مؤمنانو به ويل چې د الله ﷻ مرسته به کله رايي نوپه همدې وخت کې به د اورته وويل سو چې خبردار! د الله ﷻ مرسته او نصرت ډير نژدې دی،

او په يوبل آيت کې الله تعالی فرمايي: تردې حده چې انبياء کرام ﷺ به نااميده سو اوله دوئ سره به دا ويره پيدا سوه چې دخلکو خامخاد اخیال او گمان دی چې موږ ته غلطه خبره سوي په همدې وخت کې به زموږ مرسته دوی ته راوړسیده.

دغه رنگه د رسول الله ﷺ اودده دملگر و غمونه او تکليفونه پای ته ورسيدل او د طائف سفر د دوی دلاری ته راتلو يو قسم ناامیدی هم پيدا کړه نوپه همدې وخت کې د جاهم نصرنا مصداق ښکاره سو او د الله ﷻ نصرت او مرسته راوړسیدله هغه دا چې الله ﷻ انصار د رسول الله ﷺ اودده د مرستې اوساتني لپاره له مدینې څخه راوستل اوله نبي کریم ﷺ سره يې په لاس بيعت وکړ او د نبي کریم ﷺ د مرستې اوساتني وعده يې وکړه او بيرته ولاړل، فرضی الله عنهم ورضوعنه،

مدینې منورې ته هجرت پیل سو!

لکه څنگه چې د نبوت پیل په رښتیني خوبو سو دغه رنگه د هجرت پیل هم د ښو خوبو په لیدلو سوي دی په پیل کې رسول الله ﷺ ته په خوب کې د هجرت ځای وښودل سو خو د ځای نوم نه وښودل سو بلکې یواځې کوتاه دومره وښودل سوي وو چې ته به و خور ما لرو نکي ځمکې ته هجرت کوي په دې وجه به رسول الله ﷺ په فکر چې کیدای سئ دا ځای یمامه یا هجر وی نبي کریم ﷺ په دې شک او تردد کې وو چې د الله ﷻ له لوري وحی راغله او صحابه کرام ﷺ ته يې مدینې منورې ته د هجرت کولو اجازه وکړه (۱)

په یوبل حدیث شریف کې راغلي دي چې الله ﷻ په نبي کریم ﷺ باندې وحی نازل کړه چې د مدینې اوبحرین او قنسرین دې درې سره ښاروکې چې په کوم یو ستا خوښ وی هغه به ستا د هجرت کور وی، (رواه الترمذی و البیهقي عن جریر کذا فی البدایه و النهایه جلد ۳ صفحه ۱۶۸)

نکته: لکه څنگه چې و عزتمند میلمه ته ډیر ځایونه وړاندې کيږي کوم ځای چې دده خوښ وی پر هغه ځای کښینی دغه رنگه داعزاز او اکرام په ډول رسول الله ﷺ ته ډیر ځایونه وښودل سو او په پای کې مدینه منوره معلومه سوه او د هجرت ځای وټاکل سو،

محمد ابن اسحق وايي چې د بيعت عقبه له پوره کیدو وروسته رسول الله ﷺ صحابه کرام ﷺ ته و مدینې ته د هجرت کولو حکم وکړ، ددې حکم په اوریدو سره په پټه باندې د هجرت لړۍ پیل سوه تر ټولو مخکې د رسول الله ﷺ رضاعي ورور ابوسلمه بن عبد الاسد مخزومي ﷺ له خپلې ښځې او ماشوم سره د هجرت نیت وکړ مگر هغه وخت

هجرت کول هم شه آسان کار نه وو هر چاچی به دهجرت اراده و که قریشوبه لارورته بندر.
 اوپوره کوبنبن به یی کوي چی شوک له مکئی ولاړنه سی مهاجرو ته به یی رنګارنډ
 تکلیفونه رسول کله چی ابوسلمه ؓ پراوښ کجاوه کینبوده ښځه اوماشوم یی پراوښ
 باندی سپاره کړل قریش هم سمدستی خبرسودام سلمه ؓ خپلوان راغلو ابوسلمه ؓ نه
 یی وویل ته تلای سی مګر زموږ ترورام سلمه ؓ نه سی بیولای ام سلمه ؓ (۱) یی
 ترلاس ونیوه اوراکش یی کړه اوله بلای خواد ابوسلمه ؓ خپلوان راغلو ویل یی چی
 داماشوم خو زموږ د قبیلې دی ماشوم شوک له ځان سره نه سی بیولای اودام سلمه ؓ له
 غیږی څخه واخیستی مور اوپلار اوماشوم درې سره بیل سو ابوسلمه ؓ یواځی مدینی
 ته روان سو ځکه ام سلمه ؓ خپلو خپلوانو ځنی وګرزو له اوماشوم یی د ابوسلمه ؓ قبیلې
 ځنی وګرزوی ابوسلمه ؓ خپله یواځی مدینی ته روان سو ته ام سلمه ؓ وایي کله چی
 به سهارسو نوزه به ابطح په نامه ځای ته ولاړم اوترمانبامه به می ژړل په دې ژړا کې یو کال
 تیرسو بل وخت زما د اکاله زامنو څخه دیوه پرمازه و سوځی اوزما قبیلې بنی المغیره ته
 یی وویل چی ستاسو پر دې بیچاره ښځه زړه نه سوځی ټوله ورځ په ژړای بنی المغیره
 ماته دمدینی دتلوا اجازه راکړه اوبنی الاسد چی د ابوسلمه ؓ قبیله وه هغوی خپل ماشوم
 راته و سپاری ما کو چنی په غیږ کې راواخیستی اوپه اوښ سپره سوم یواځی می دمدینی
 منوری لاره ونیوه اوروانه سوم کله چی دتنعیم په نامه ځای ته ورسیدم نو عثمان بن طلحه
 ؓ راسره مخامخ سو (۲) هغه پوښتنه راڅخه وکړه چی دکوم ځای دتلواراده لری ما وویل
 دخپل میړه ځم مدینی منوری ته هغه پوښتنه وکړه آیا ستاسره شوک سته؟ ما وویل، (لَا وَاللّٰهِ
 إِلَّا اللَّهُ وَبَنَىٰ هَذَا) ما ورته ویل ته قسم په الله که هیڅوک وی مګر الله ﷻ اوزما داکو چنی زوی
 ، ددې خبری په ا وریدوسره عثمان ؓ ډیر غمجن سو ، ده سمدستی داوښ مهار ونیوی
 اومخکې روان سو موږ خپل سفرته دوام ورکي کله چی به د کښته کیدو ځای راغلی نوده
 به اوښ ګونډه کی اوپه خپله به لیری یوی خواته ودریدی کله چی به زه راکښته سوم
 نودئ به بیرته راغلی او اوښ به یی بوتلی اوپه یوه ونه پوری به یی وتری اودهغی ونی
 سایه ته به کښستی ، اوکله چی به دتګ وخت راغلی نوده به اوښ راوستی اونوموړی به
 ولاړی یوی خواته به ودریدی ماته به یی وویل سپره شه ، کله چی به زه سپره سوم نودئ به
 راغلی اوداوښ مهار به یی ونیوی هرځای چی به مودمه کوله نوداسی به یی کول ترڅو

(۱) دا هغه ام سلمه ؓ دی چی د ابوسلمه ؓ له مرګ وروسته د بنی کریم ؓ په نکاح کړه اود ټولو مسلمانانو مور ده

(۲) عثمان بن طلحه ؓ د حدیبیه دسولی په وخت کې په اسلام مشرف سو اوله خالد بن ولید ؓ سره یی هجرت وکړ اومدینی منوری ته ولاړی ، عثمان بن طلحه ؓ د عمر فاروق ؓ د خلافت په وخت کې شهید سو ، روض الانب جلد ۱ صفحه ۲۸۴

مدينې منورې ته ورسيدو كله چې د قبادكلي سرايونه ښكاره سو نو عثمان ؓ وويل چې په دې كلي كې ستا ميره استوگنه كوي د الله ﷻ د نامه په برکت هغه كلي ته داخل سو او زه يې خپل ميره ته ورسولم او عثمان بن طلحه ؓ بيرته مكې ته ولاړی ، قسم په الله ﷻ كه ما تر عثمان ؓ ډير شريف او عزتمند څوك ليدلى وى (۱)

له ده وروسته عامر بن ربيعه ؓ له خپلې ښځې ليلې بنت خيشمه ؓ او ورپسې ابو احمد بن جحش ؓ او دده ورو عبدالله بن جحش ؓ له خپلې كورنۍ سره هجرت وكړ او سرايوته يې قلف ورواچوى ، عتبه او ابو جهل راغلو د دوى سرايونه يې خالي وليدل دوى همدا حالت په سترگو ليدى چې خلك يو يو ځى اود مكې مكرمې سرايونه خالي كيږي ددې حالت په ليدلو عتبه ډير غمجن سو او په اسويلي يې داشعرو وايو :

كُلُّ دَارٍ اِنْ طَافَتْ سَلَامَتُهَا يَوْمًا سُدَّتْ رُكْبَتُهَا وَالْحَسْبُ ..

هر سراى كه څه هم تر ډيرې مودې آباد وى مگر يوه ورځ نه يوه ورځ هغه ته غم اوما تم رسيږي وروسته ده وويل چې دا ټول زموږ د دراره له لاسه دى ځكه ده زموږ ټولنه سره بيله كړه ، تردوى وروسته عكاشه بن محصن ؓ او عقبه بن وهب ؓ او شجاع بن وهب ؓ او اوريد بن جيمرة ؓ او مقدين بنانه ؓ او سعيد بن رقيش ؓ او محرز بن نضله ؓ او يزيد بن رقيش ؓ او قيس بن جابر ؓ او عمرو بن محصن ؓ او مالك بن عمرو ؓ او صفوان بن عمرو ؓ او ثقيف بن عمرو ؓ او ربيعه بن اكثم ؓ او زبير بن عبيد ؓ او تمام بن عبيده ؓ او سنجرة بن عبيده ؓ او محمد بن عبدالله بن جحش ؓ له اوله ميرمنو څخه زينب بنت جحش ؓ او ام حبيب بنت جحش ؓ او جذامه بنت جندل ؓ او ام قيس بنت محصن ؓ او ام حبيب بنت ثمامه ؓ او آمنه بنت رقيش ؓ او سنجرة بنت تميم ؓ او حمنه بنت جحش ؓ او هجرت وكړ او تردوى وروسته عمر فاروق ؓ او عياش بن ابى ربيعه ؓ له شلو سپرو سره يو ځاى دهجرت لاره ونيوه ، هشام بن العاص ؓ هم له عمر فاروق ؓ سره دهجرت هودو كړ مگر قريش دده مخه ونيوه او نوموړى يې له هجرت كولو راوگرزوى كله چې عمر فاروق ؓ او عياش بن ابى ربيعه ؓ مدينې ته ورسيدل نو ابو جهل بن هشام او حارث بن هشام د ابو جهل خيښ ورور چې وروسته بيا په اسلام مشرف سو دواړه مدينې ته راغلل او عياش ؓ ته يې وويل چې ستا مور قسم كړى دى چې ترڅو چې تا ونه وينى كه ترهغو به نه سړې مونځوى اونه به له لمړوساېې ته كښينى ، عياش ؓ چې دا خبره واوريده نو پر مور يې زړه وسوځى اوله ابو جهل خيښ سره يوځاى راروان سو مكې ته تر رسيدو مخكې ابو جهل خيښ پر لار په رسيو وتړي او مكې ته يې لاس تړلى راوستى تر ډيره وخته په مكه كې بندي وواوړنگارنگ ككليفونه يې وركړه رسول الله ﷺ

به هر سهار په لمانځه کې قنوت نازل له لوستي او ددوی د ازادیدلو داسی دعا به یې دا کوله
 اللهم انج الوليد بن الوليد وسلمة بن هشام وعياش بن ابي ربيعة
 يا الله وليد الله او سلمه الله او عياش الله ته د کافرانو له ظلم خلاصون ورکي ..
 کله چې دوی د الله ﷻ په مرسته له بنده خلاص سو سمدستی مدیني ته راغلو
 کومو کسانو چې له عمر فاروق ﷻ سره هجرت کړی دی دهغوی نمونه په لاندی ډول دی :
 (۱) زید بن الخطاب ﷻ د عمر فاروق ﷻ مشر ورور (۲) عمرو بن سراقه ﷻ (۳) عبد الله بن
 سراقه ﷻ (۴) خنیس بن حذافه سهمی ﷻ (۵) سعید بن عمرو بن نفیل ﷻ (۶) واقد بن
 عبد الله التیمی ﷻ (۷) خولی بن خولی ﷻ (۸) مالک بن ابی خولی ﷻ (۹) ایاس بن
 بکیر ﷻ (۱۰) عاقل بن بکیر ﷻ (۱۱) خالد بن بکیر ﷻ دې نوموړو صحابه ﷺ له عمر فاروق
 ﷻ سره یوځای مدیني منورې ته کډه وکړه ،

ددوی تر هجرت وروسته د مهاجرینو په لویه قافله تیاره سوه دهغوی نمونه داسی دی ،
 عبید الله ﷻ او صهیب بن سنان ﷻ او حمزه بن عبد المطلب ﷻ او زید بن حارثه ﷻ ابو شد
 کناز بن حصن ﷻ او انس ﷻ او ابو کبشه ﷻ او عبیده بن الحارث ﷻ او دهغه دواړه وروڼه
 طفیل بن الحارث ﷻ او حصین بن حارث ﷻ او مسطح بن اثاثه ﷻ او سویط بن سعد ﷻ
 او طلیب بن عمیر ﷻ او خباب بن الارت ﷻ او عبد الرحمن بن عوف ﷻ او زبیر بن العوام ﷻ
 او ابوسبرة بن ابی رهم ﷻ مصعب بن عمیر ﷻ ابو حذیفه بن عتبہ ﷻ او سالم ﷻ د حذیفه ﷻ
 مریئ او عتبہ بن غزو ان ﷻ او عثمان بن عفان ﷻ دوی ټولو مدیني ته هجرت وکړی
 لنډه دا چې په ورو ورو ټولو صحابه ﷻ هجرت وکړی مدیني ته ورسیدل په مکه کې یواځي
 رسول الله ﷺ او ابو بکر صدیق ﷻ او علی کرم الله وجهه پاته سو او یو څو نور بیکسه او بیو
 زله مسلمانان هغه چې د قریشو په لاس کې وو هغه پاته سو (۲)

(۱) زید بن الخطاب ﷻ له سابقین اولینو څخه دی په کال ۱۲ هجری کې دیمامه په غزا کې په
 شهادت ورسیدی ، عمر فاروق ﷻ ته چې کله د زید د شهادت خبر ورسیدی نو ډیر غمجن
 سو داسی یې وفرمایل : سبقنی الحسین اسلم قبلی استشهد قبلی ، زید ﷻ ترماپه
 دوو بنو شیانو کې مخ ته سو یو ترماخکې مسلمان سو ، اوبل ترماخکې شهید سو (زرقانی
 جلد ۱ صفحه ۳۲۰)

(۲) ابن هشام جلد ۱ ، صفحه ۱۶۳)

یادداشت : ستاسو د دعا محتاج حمد الله په کمپیوټر لیکونکي او ژباړونکي درنو لوستو
 نکو ستاسو د دعا ډیر محتاج یم هیله ده چې په دعا کې ما هم یاد کړي (دهجرت سیمه کوټه
 کال ۱۴۳۵ هجری سپوږمیز ۲۰۱۴ جنوري میاشت)

په دارالندوه (۱) کې دقریشو غونډه اودنبی کریم ﷺ د شهادت مشوره!

قریشو صحابه ﷺ لیدل چې په ورو ورو هجرت کوی اومدینی ته ځي اورسول الله ﷺ هم په نژدی شپورورځو کې روان دی په دارالندوه کې دقریشو مشران دمشوری لپاره راټول سو کومو مشرانو چې دنبی کریم ﷺ د شهادت فیصله وکړه هغو نمونه په لاندې ډول دی (۱) عبته بن ربیع (۲) شیبه بن ربیع (۳) ابوسفیان بن حرب (۴) طعیمه بن عدی (۵) جبیر بن مطعم (۶) حارث بن عامر (۷) نضر بن حارث (۸) ابوالبختری بن هشام (۹) زمعة بن الاسود (۱۰) حکیم بن حزام (۱۱) ابو جهل بن هشام (۱۲) نیه بن حجاج (۱۳) منبه بن حجاج (۱۴) امیه بن خلف (۱۵) شیطان لعین اویوشمیر نور خلک هم وو، شیطان لعین دیوسپین پیری سړی په شکل راغلی او په دروازه کې ودریدی خلکو پوښتنه ځنی وکړه چې ته څوک یې ؟ ده وویل زه دنج دیوسپین پیری یم که ستاسو خوښه وی نو زه هم غواړم چې ستاسو خبری واوړم اوزه به هم په خپله رایه اومشوره ستاسو مرسته وکړم، خلکو دداخلیدوا اجازه ورکړه، مشوری پیل سوی :

چاویل چې محمد باید په یوه کوټه کې بندی سی، شیخ نجدی وویل داسمه رایه نه دی، ځکه دده ملگری که چیری خبرسی نو پرتاسو به حمله وکوی اودی به خامخا خلاص وی، بل چایا وویل چې محمد ﷺ باید له هیواده وشړل سی، شیخ نجدی وویل دارایه خو بیخی غلطه دی ځکه تاسو دده دخبرو انداز او خوږوالی او په زړو کې دهغو اثر نه دی لیدلی که له دې ځایه وایستل سی او بل ځای ته ولاړ سی نو کیدای سی چې دهغه هیواد خلک دده خبره ومنی او پرده ایمان راوړی اویا به ټول پریوه ځای پرتاسو حمله کوی، ابو جهل خبیث وویل زما رایه خودادی چې نه خوباید بندی سی او نه له هیواده وشړل سی بلکې له هری قبیلې دی یو ځوان غوره سی اویا دې ټول پریوه ځای په یوه وار پر محمد ﷺ باندي دتورو گذار وکوی په دې طریقه به د محمد ﷺ وینه پر ټولو قبیلو تقسیم سی اوبنی عبد مناف له ټولو قبیلو سره جنگ نه سی کولای خامخا به جوړه کوی موږ به دیت ورکړو او له دې غمه به خلاص سو، شیخ نجدی وویل قسم په الله ﷻ دا ډیر دښه رایه ده

(۱) په مکه مکرمه کې دالومړنی ځای دی چې دقریشو مشر قصی بن کلاب دخاصو مشورو لپاره جوړ کړی وو او په همدې ځای کې به یې مشوری کولی تر قصی بن کلاب وروسته دا ځای دنبی عبدالدار په ولکه کې راغلی، اودهغوی څخه حکیم بن حزام ﷺ وروسته په اسلام مشرف سو اود معاویه ﷺ دخلافت په وخت کې یې په یولک درهم دا ځای خرڅ کړیوشمیریدورته وویل چې تادیلارواونیکه دعزت یوه ښه له خپله لاسه وایسته، خو حکیم بن حزام ﷺ ډیر دقتاعت وړخواب ورکې (ذهب الکمار الالاتقوی) قسم په الله ټول عزتونه ختم سو پرته له تقوی او پرهیزگاري، قسم په الله ﷻ دجاهلیت په وخت کې دا ځای مادشرابو په یوه زی رانیولی وو او اوس مې په یولک درهم وپلوری اوزه تاسو شاهدان گر زوم چې دایولک درهم ټول دالله ﷻ په لاره کې خرڅوم تاسو راته ووايست ددې څه تاوان دی (ذکره الدارقطني فی رجال الموطا (زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۲۱)

او زما هم همداسې خوښه ده دمجلس ناستوخلکوهم همدارايه خوښه کړه (۱) دوی دا پرېکړه وکړه چې دا کار بايدنن شپه ترسره سي پرېکړه وسوه اومجلس هم پای ته ورسیدی خوله بل لوري جبرئیل امين ﷺ دالله ﷻ له لوري داسی وحی راوړه : وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيُسْرَىٰ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَكْفُرُونَ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمُنَافِقِينَ (۲۰) آیت . سورة الانفال او هغه وخت درياد کړه کله چې قریشوتدبيرونه جوړول چې تابندی کې یاووژنی یا تاله وطن وشړی دوی رنگارنگ چلونه جوړول او الله ﷻ غوره تدبير جوړونکي دی .

جبرئیل ﷺ نبی کریم ﷺ ته ټوله قصه بیان کړه اودالله ﷻ له لوري څخه یې هغه ته دمدینې دهجرت اجازه اوپیغام ورسوی اوداسی دعا یې ورته وښوده : وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاُخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا (۸۰) آیت . سورة الاسراء

ووايه چې اې زما پالونکي خدايه ما په رښتیني رسيدوسره ورسوی اوپه رښتیني وتلوسره ماوباسی اوستاله لوري ماته حکومت اومرسته راکړی .

له علی ﷺ څخه روایت سوی چې نبی کریم ﷺ له جبرئیل امين ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې له ماسره به څوک هجرت کوی جبرئیل ﷺ ورته وویل ابوبکر صدیق ﷺ (روالحاکم وقال صحيح الاسناد وقال الذهبي صحيح غريب (۲)

په صحيح بخاری کې له عائشه صديقه ﷺ څخه روایت سوی دی چې رسول الله ﷺ په ټکنده غرمه کې دابوبکر صدیق ﷺ کورته تشریف راوړی اووې فرمايل چې ماته دهجرت اجازه سوی ابوبکر صدیق ﷺ غوښتنه وکړه چې یارسول الله ﷺ زما مور اوپلاردی پر تقربان وی آیا ماته به ستادم لگړتیا عزت حاصل سی ؟ رسول الله ﷺ وفرمايل هو دابن اسحق روایت دی چې ابوبکر صدیق ﷺ چې کله دا خبره واوریده وې ژړل ، عائشه صديقه ﷺ فرمایې چې تردې مخکې زما فکرنه وچې یو څوک دی له ډیر خوشالۍ هم ژاړی ، ابوبکر صدیق ﷺ مخکې لادهجرت دپاره دوې اوبښي ساتلی وی او هغو ته یې له څلورو میاشتورا هیسی دبول پانی ورکولی ابوبکر صدیق ﷺ وویل یارسول الله ﷺ زما مور اوپلاردې پرتا قربان وی ، له دې اوبښو چې کومه یوه ستاخوښه وی هغه زماله خواتاته هدیه دی ، خو نبی کریم ﷺ وفرمايل چې زه یې بيله قيمته نه اخلم په معجم طبرانی کې له اسماء بنت ابی بکر ﷺ څخه روایت سوی چې ابوبکر صدیق ﷺ وویل چې سمه دی ستاخوښه دی که په قيمت قبولی او که هدیه قبولی (۳) لنډه دا چې ابوبکر صدیق ﷺ وویل چې زما غوښتنه ستاد غوښتنی تابع دی په دې ځای کې بعضی خلکو ته داشک

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۱ ، صفحه ۱۵۲ ، عيون الاثر جلد ۱ ، صفحه ۱۷۷

(۲) زرقانی جلد ۱ ، صفحه ۲۲۶

(۳) فتح الباری جلد ۷ ، صفحه ۱۸۳

پېښه سوې دې چې ابوبکر صدیق ؓ داوښي ترارزښت ډیر خرڅ په رسول الله ﷺ باندې راوستی اوښی کریم ؓ هغه ومني، خو خبره داسې نه دې ځکه په صحیح بخاری کې راغلی دې چې نبی کریم ؓ وفرمایيل: ابوبکر صدیق ؓ چې څومره په خپل ځان او مال سره پر ما احسان کړې دې هغو څومره هیڅا هم نه دې کړې، او په ترمذی کې راغلی دې چې هر چا چې له ما سره نیکي کړې ما دهغه بدله ورکړې پرته له ابوبکر صدیق ؓ څخه ځکه دده د نیکۍ بدله به د قیامت په ورځ الله تعالی ورکوي شک دادي چې دهجرت په وخت کې نبی کریم ؓ داوښي د قیمت په ورکولو ولی ټینګار وکړ؟

جواب دادی چې هجرت لوی عبادت دی ځکه هجرت الله ﷻ تر ایمان وروسته یاد کړې دې په دې وجه رسول الله ﷺ نه غوښتل چې په دې لوی عبادت کې بل څوک له ځان سره شریک کړي نبی کریم ؓ غوښتل چې د الله ﷻ په لاره کې هجرت یواځې په خپل ځان او مال سره وکوي (۱)

فایده او اقدی ویلی دې چې داوښی نوم قصواء وه، محمد بن اسحق ویلی دې چې ددې اوښی نوم جدعاء وه بخاری باب غزوة الرجیع (۲)

واقدي لیکي چې داوښی قیمت اته سوه درهم وو علامه زرقانی لیکي چې صحی دادی چې څلور سوه درهم وو اته سوه درهم ددواړو اوښو قیمت دی لکه چې دعائشه صدیقه ؓ په یو روایت کې ددې تصریح سوي (دکان ابوبکر اشتراها بثمان مائة درهم (۳) ابوبکر صدیق ؓ دواړه اوښي په اته سوه درهم رانیولی وی.

له ابن عباس ؓ څخه روایت سوی چې جبرئیل ؑ راغلی دقریشو د مشورې خبرېې نبی کریم ؓ ته ورکړ او ورته وې فرمایيل چې نن شپه په خپل کور کې مه تیره وه (اخرجه البيهقي (۴) کله چې شپه سوه (۵) اوتیاره خپره سوه نوقریش دخپلې پرېکړې مطابق راغلو او در رسول کریم ؓ دسرای پر شاو خوار او خرخیدل دوې په دې انتظار وو چې کله نبی کریم ؓ ویده سی نوحمله به پرې کوو، نبی کریم ؓ علی ؓ ته حکم وکړ چې زما شین رنگ پټو واغونډه اوزما پرېستره ویده سه او هیڅ مه ویره دوې تاته هیڅ ضرر نه سی رسولای، قریش که څه هم در رسول الله ﷺ دښمنان وو مګر نبی کریم ؓ یې صادق او آمین گڼي او ډیر امانتون به یې له ده سره ایښودل نبی کریم ؓ هغه ټول امانتونه وعلی ؓ ته

(۱) روض الانف جلد ۲، صفحه ۳

(۲) زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۲۷

(۳) طبقات ابن سعد جلد ۱، صفحه ۱۵۳

(۴) الخصائص الکبری جلد ۱، صفحه ۱۸۵، عین الاثر جلد ۱، صفحه ۱۷۹

(۵) کومو کفارو چې د نبی کریم ؓ سرای محاصره کړې وو دهغوئ نمونه په لاندې ډول دی ابوجهل، حکم بن العاص، عقبه بن ابی معیط، نضر بن حارث، امیه بن خلف، ابن عطیله، زمعه بن الاسود، طعیمه بن عدی، ابولهب، ابی بن خلف، نبیه بن حجاج، منبه بن حجاج، (طبقات ابن سعد جلد ۱، صفحه ۱۵۴)

وسپارل ورته وې فرمايل چې صبا سهار به دا اما اتونه خپلو خاوندانو ته وسپاری .
 ابو جهل خبيث دسرای د باندې پر پيردارانو گرزیدي او په خدا اخندا يې خلکو ته ويل چې
 محمد ﷺ وايې چې که تاسو زما خبره ومنی نو په دنيا کې به د عربو او عجمو پاچهان سی
 اوله مرگه وروسته به تاسو ته باغونه درکول کيږي او که پر هغه باندې ایمان نه راوړی نو
 په دنيا کې به زما په لاس ووژل سی اوله مرگه وروسته به په دوزخ کې سوځول کيږي ، نبی
 کریم ﷺ له کوره يوموتي خاوري راواخيستی اوراووتی اووې فرمايل : هوزه همدغه
 وایم اوت ه یوله خلکو څخه يې چې په دنيا کې به زما د ملگرو له لاسه وژل کيږي اوله
 مرگ وروسته به په دوزخ کې سوځل کيږي ، او په هغه موتی خاوره باندې د سورة یسن
 لومړنی آیتونه تر (وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ) آیت سورة
 یسن پوری ولوستل اود کافرانو پر سر باندې يې وپاشلی الله ددوی پر سترگو پردی
 واچولی اونبی کریم ﷺ ددوی ومخ ته تیر سو خو هیڅا هم ونه لیدی (۱)
 نبی کریم ﷺ چې کله له کوره ووتی نو سیده يې د ابوبکر صدیق ﷺ کور ته تشریف راوړی
 او ابوبکر صدیق ﷺ يې له ځان سره ملگری کی اود جبل ثور لاره يې ونيوله او هلته دواړه
 ولاړ او په غار کې پټ سو په همدې وخت کې یوسړی د نبی کریم ﷺ د کور ته خواته تیر سو
 لوله قريشويې پوښتنه وکړه چې تاسو ولی ولاړ یاست اود چا انتظار کوي دوی ورته وویل
 د محمد ﷺ انتظار کو . کله چې هغه راووزی نو موږ به هغه ځای پر ځای وژنو هغه سړی ور
 ته وویل الله ﷻ دې تاسو و شرموی محمد ﷺ ستاسو پر سر و خاوري پاشلی دی اوتللی دی
 ، دوی تر سهاره انتظار وکړی کله چې سهار سو علی ﷺ د نبی کریم ﷺ له بسترې راپورته سو
 ، په همدې وخت کې دوی یوه بل ته وویل قسم په الله ﷻ هغه سړی خو موږ ته رښتیا ویلی
 وو او په ډیره شرمندگي يې له علی ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې محمد ﷺ چیرې دی ؟ علی ﷺ
 ورته ویل زه نه یم په خبر (۲) داروایت په طبقات ابن سعد کې له علی ﷺ او ابن عباس ﷺ
 او عائشه صدیقه ﷺ او عائشه بنت قدامه ﷺ او سراقه بن جعشم ﷺ څخه نقل سوی دی .
 قريشو ټوله شپه د نبی کریم ﷺ کور محاصره کړی وو مگر کور ته دننه نه ورتلل ځکه عرب
 وهغه کور ته نه دا خلیلد چې په هغه کې به ښځی نبی کریم ﷺ چې کله له مکې ووتی نو د
 یوی غونډۍ له سره يې ومکي ته وکتل مکه يې وليده اوداسی يې وفرمايل :

(والله انک لخير ارض الله واحب ارض الی الله ولولا انی اخرجت منک ما خرجت) ژباړه : قسم په الله ﷻ
 ته تر ټولو غوره ځمکه يې اوتر ټولو ځمکو د الله ﷻ خوښه يې که زه نه ایستل کیدای نونه
 تلم (ترمذی) حاکم فرمایي : چې دا حدیث د بخاری او مسلم په شرط باندې صحیح دی (۳)

(۱) عیون الاثر جلد ۱ صفحہ ۱۷۹ — (۲) البدایه و النهایه جلد ۳، صفحہ ۱۷۶ — (۳) مستدرک جلد ۳، صفحہ ۷

له ابن عباس ؓ څخه روایت سوی چې نبی کریم ﷺ داسی وفرمایل :

ما طیب من بلد واحبک الی ولولا ان قومی اخر جونی ماسکنت عیرک (رواه احمد، الترمذی و صححه) (۱)
ژباړه : ته څومره پاک ښاریې او زما ډیر خوښ یې که زه خپل قوم نه ایستلای نومایل ځای
داوسیدونه غوره کوی، دا حدیث امام احمد او امام ترمذی روایت کړی دی او امام ترمذی
دې حدیث ته صحی ویلی دی .

(ف) له دې حدیث د ښکاره سو چې مکه مکرمه ترمدینه منوره غوره دی او د اد جهورو
علماء قول هم دی ۱۲ د ابوبکر ؓ مشری لور اسماء ؓ د سفر لپاره خوراک تیار کي د تلوار
په وجه یې ډیرې پرځای خپل کمربند دوه ځایه کی اولوبنی یې په وتړل له همدغی ورځی
څخه اسماء ؓ په ذات النطاقین و نومول سوه د ابن سعد په روایت کې راغلی دی چې په
یوه ټوټه یې د توبنی لوبنی وتړل او په بله ټوټه یې داو بودړی خوله وتړله (۲)

او عبدالله بن ابی بکر ؓ د ابوبکر صدیق ؓ ځوان زوی وو هغه به ټوله ورځ په مکه کې
گرمزیدي خو کله چې به شپه سوه نودشپي به راغلی غار ثور ته او د قریشو خبرونه به یې
دوئ ته راوړل او عامر بن فهیره د ابوبکر صدیق ؓ ازاد سوی مریئ وو ده به رڼه پیوله کله
چې به ماخستن سو نودوئ و خواته به یې رڼه راوستله رسول کریم ﷺ او ابوبکر صدیق
ؓ ته به یې د بزوشیدي ورکولی (۳) عبدالله بن اریقط لاره پیژندنکی وو (۴) نوموړی
ته یې دلاري ښودلو مزدوری ورکړه چې موږ په پټه لاره مدینې ته ورسوه عبدالله بن اریقط
که څه هم کافراو مشرک وو مگر رسول کریم ﷺ او ابوبکر صدیق ؓ په هغه باندی
باور کړی وو (بخاری شریف باب الهجرة) او بنی یې هم هغه ته سپارلی وی او نوموړی
ته یې ویلی وو چې دریمه ورځ جبل ثور ته راسه اوله هغه ځایه به مدینې ته روانیږو،
ناید:

لار په خپله نبی کریم ﷺ معلومه کړی وه او کافرتی یې مزدوری ورکړه له ځان سره یې
ملگری کړد دې لپاره چې د نبی کریم ﷺ داو بنی مهار ونیسی له دې معلومه سوه چې که
یو کافر د باور وړوی نو هغه ته مزدوری ورکول او کار په کول روادی دغه کافر د رسول الله
ﷺ مزدورو معاذ الله قائد او امیر یې نه وو ددې حدیث څخه د کافر د مزدوري او کار جواز
هم معلوم سو مگر د کافراو مشرک مشراو امیر جوړولو جواز هېڅ کله له دې حدیث نه
ثابتیږی.

(۱) زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۲۸

(۲) طبقات ابن سعد جلد ۱، صفحه ۱۵۴

(۳) البدایه و النهایه جلد ۳، صفحه ۱۸۴

(۴) امام نووی فرمایي چې زه په دې نه یم خبر چې عبدالله بن اریقط اسلام راوړی که نه، و فاء، الرفاء جلد ۱، صفحه ۱۶۹

«»»»»»»» غار ثور «»»»»»»»

لنڊه داچي دوي دواړه مباركان له كوره راووتل او په شپه كې غار ثور ته روان سو په دلائل بيهقي كې له محمد بن اسير خنجه مرسله روايت سوي، چي كله رسول الله ﷺ د غار پر لور روان وو نودغه ملگري اوځان قربانونكي مخلص دوست او صديق اكبر ﷺ د ډيري ميني اونا رامي عجيب حال و ابو بكر صديق ﷺ به كله در رسول الله ﷺ مخ ته تلي او كله به شاته سو او كله به راسته خواته او كله به چپه خواته سو بالاخره نبي كريم ﷺ پوښتنه ځني و كړه چي اې ابو بكره ﷺ داڅه كوي چي كله مخكې ځي او كله شاته ځي او بيا په يوه دم راسته خواته سي بيا كيښي خواته سي داڅه كوي؟ ابو بكر صديق ﷺ وويل چي كله دا په فكر كې راسي چي هسي نه مخ ته څوك په كمين كې ناست وي نومخ ته سم او كله دا فكر اته پيداسي چي څوك له شارپسي رانه سي نو شاته سم او دغه رنگه يوه څنگ او بل څنگ ته هم په همدې فكر كيږم، رسول الله ﷺ وفرمايل: اې ابو بكره ﷺ ستاهد ف دادي چي ته به ووژل سي اوزه به روغ پاته سم؟ ابو بكر صديق ﷺ وويل هويار رسول الله ﷺ زما په هغه پاك ذات قسم چي ته يې په حق رالېږلي يې زه همدا غواړم چي زه ووژل سم او ته روغ پاته سي، كله چي غار ته ورسيدل نو ابو بكر صديق ﷺ غوښتنه وكه يار رسول الله ﷺ ته يو ځل ودرېږه زه دننه ورځم ستا لپاره غاړيا كوم (حافظ عسقلاني داروايت راوړي دي وروسته وايي چي دغه شان د عبد الله بن ابي مليكة او حسن بصري رضي الله عنهما خنجه روايت سوي دي (۱)

په دلائل بيهقي كې له صبه بن محصن خنجه روايت سوي چي د عمر فاروق ﷺ په مخكې چي به كله د ابو بكر صديق ﷺ يادونه وسوه نو عمر فاروق ﷺ به فرمايل چي د ابو بكر صديق ﷺ يوه شپه او يوه ورځ د عمر ﷺ تر ټول ژوند عبادت ډير غوره او بهتر دي، شپه خو هغه د غار شپه، او دا قصه به يې بيان كه هغه چي اوس تيره سوه او ورځ بيا هغه ورځ چي كله نبي كريم ﷺ وفات سو او د عربو ډيري قبيلي له اسلام ووتې او مرتدين سو په دغه وخت كې زه د ابو بكر صديق ﷺ په خدمت كې حاضر سوم او د حوصلي غوښتنه مي ځني وكړه ما ورته وويل اې در رسول الله ﷺ خليفه ته له خلكو سره لږ نرمي وكړه اوله نرمي او زغم خنجه كار واخله؟ ابو بكر صديق ﷺ ماته په غصه سو او داسي يې وفرمايل:

(جَبَّارٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَخَوَّافٌ فِي الْإِسْلَامِ) ژباړه: اې عمره ﷺ ته خود جاهليت په وخت كې دلاوره او زړور وې خواوس په اسلام كې بزدله سوي، ته داراته ووايه چي ولي له دوي سره نرمي وكوم رسول الله ﷺ وفات سو او وحى نوره نه راځي، قسم په الله ﷻ كه دا خلك درسې له وركولو خنجه انكار وكوي هغه چي در رسول الله ﷺ په وخت كې به يې وركوله او اوس يې نه وركوي نوزه به له دوي سره خامخا جهاد كوم، عمر ﷺ وايي بيا موږ د ابو بكر صديق ﷺ په

امرسره جهاد وکړ او الله ﷻ د ابوبکر صدیق ﷺ په ذریعه هغه ټول خلک کوم چې له اسلام اوبښتی بیرته اسلام ته راوستل، داده ابوبکر صدیق ﷺ ورځ وه چې په دې باندې عمر ﷺ دخپل ټول ژوند عبادت وړکولو ته تیار وو (۱) داروايت دحاکم په مستدرک نامی کتاب کې هم یادسوی دی حاکم وایې چې که دا روايت مرسل نه دی نوپه شرط دبخاری اومسلم باندې صحیح دی) حافظ ذهبي فرمایلی دی صحیح مرسل،

لومړی ابوبکر صدیق ﷺ غارته کښته سو او ترده وروسته نبی کریم ﷺ ورکښته سو او د الله ﷻ په حکم سره یوه غڼی (عنکبوت) دغار پرخوله باندې ځاله جوړه که،، داروايت په طبقات ابن سعد کې له عائشه صدیقہ ﷺ او ابن عباس ﷺ او علی بن ابی طالب ﷺ او عائشه بنت قدام ﷺ اوسراقه بن جعشم ﷺ څخه په ډیرو سندوسره نقل سوی دی و په دوئ کې یوشمیر روایان دبخاری اومسلم راویان دی په مسند احمد ابن حنبل کې له ابن عباس ﷺ څخه روايت سوی چې قریشو ټوله شپه درسول الله ﷺ کور محاصره کړی وو کله چې سهار سو او علی کرم الله وجهه یې ولیدی چې درسول الله ﷺ له بستری راپورته سو نو دوئ درسول الله ﷺ په اړه پوښتنه ځنې وکړه چې محمد ﷺ چیرې دی علی کرم الله وجهه ورته وویل چې زه نه یم خبر، دوئ هم سمدستی دنبی کریم ﷺ په لټون پسې هری خواته منډې وهلې په تلوتلو کې غار ثورته ورسیدل او دغار په خوله کې یې دغڼی ټال یا څالگۍ ولیده دوئ یوه اوبل ته وویل چې که محمد ﷺ دلته ننوتلای وای نو دغار په خوله کې به دغڼی څالگۍ نه پاته کیدله، حافظ عسقلانی (۲) لیکي چې ددې حدیث سند حسن دی (۳) او حافظ ابن کثیر په البدایه والنهایه کې لیکي چې دغار په خوله کې دغڼی څاله جوړولوپه هکله چې څومره روایتونه راغلي دی په هغه ټولوکې دا روايت جید او غوره روايت دی.

ابو معصب مکي وایې چې مادانس بن مالک ﷺ اوزید بن ارقم او مغیره بن شعبه ﷺ څخه واوریدل دوئ ویل چې کله رسول الله ﷺ په غار ثور کې پناه واخیسته نو دالله ﷻ په حکم سره دغارو مخ ته یوه ورنه راشنه سوه او دزنګلي کوترو یوه جوړه راغلی هګۍ یې پکې واچولې مشرکین چې کله وغارته راوړسیدل نو دکوتری څالگۍ یې ولیده بیرته ولاړل رسول الله ﷺ وفرمایل الله ﷻ دوئ زمور څخه پرېل لوری واپول سو (۴)

(۱) درمنثور جلد ۳، صفحه ۲۴۱

(۲) دحافظ عسقلانی الفاظ دادی: ذکر احمد من حدیث ابن عباس باسناد حسن، او حافظ ابن کثیر دمسند احمد مفصل روايت په اړه داسې وایې: وهذا السناد حسن وهو من اجود ما روى قصة نسيج العنكبوت على فم الغار وذلك من حماية الله ورسوله صلى الله عليه وسلم

(۳) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۸۴

(۴) طبقات ابن سعد جلد ۱، صفحه ۱۵۴

دایمینه د حدیثوپه کتابوکې په مختلفو سندوسره روایت سوی په هرسند کې که څه هم یو شمیر راویان ضعیف دی مگر د ټولوپه رایوځای کیدو قوت او ثقه والی راځی چی ودې ته د محدثینوپه اصطلاح کې حسن لغیره وایي، والله اعلم

په بخاری، مسلم، ترمذی، مسند احمد کې له انس ؓ څخه روایت سوی چی ابوبکر صدیق ؓ ماته بیان کړی دی چی کله زه اور رسول کریم ﷺ په غار کې وو او قریش زمورپه لټون پسې د غار ترخولی راوړسیدل او د غار پرخوله ودریدل دغه وخت ما ورسول الله ﷺ ته وویل: یا رسول الله ﷺ که ددوی څخه یو سړی وخیلو پښتو ته وگوري نو خامخابه موږ وینی رسول الله ﷺ و فرمایل (ما ظنک یا ابا بکر بائین الله ثالثهما) ژباړه: ای ابوبکر صدیق ؓ دهغه دوو په اړه ستا څه خیال دی چی دهغوئ دریم الله ﷻ دی، یعنی موږ دواړه یواځی نه یو بلکې دریم زمور سره الله تعالی دی هغه موږ د خپلو د پښمانو له شړه ساتی،،

له زهري او عروه بن زبیر ؓ څخه روایت سوی چی کله رسول الله ﷺ ابوبکر صدیق ؓ ولیدی چی ډیر غمجن دی نو داسی یې ورته و فرمایل (لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) ته مه خفه کیره یقیناً الله ﷻ له موږ سره دی، او د ابوبکر صدیق ؓ د تسلی لپاره یې دعاهم وکړه بیا د الله ﷻ له لوری په ابوبکر صدیق ؓ باندی یو خاص ډاډ او ارام او خاص اطمینان نازل سو په دې اړه الله ﷻ فرمایي: إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۳۰) آیت سورة توبه ژباړه: کله چی دوی دواړه په غار کې وونو یې غمږ ﷻ خپل ملگری ته و فرمایل هیڅ غم مه کوه یقیناً الله ﷻ زمور سره دی بیا الله ﷻ سکون او ډاډ نازل کی او دوی ته یې په داسی لښکر قوت ورکی چی هغه تاسونه دی لیدلی او د کافرانو خبره یې لاندی که او د الله ﷻ خبره خوهیمشه لوړه وی او الله ﷻ غالب او حکیم ذات دی.

پټ رازونه او حکمتونه! او د اذهمانی الغار تحقیق او خبرنه:

تحقیق نزول آیت الغار فی شان سیدالابرار علیه افضل الصلوات و اكمل التحیات و علی آله و ازواجه الطاهرات و علی اصحابه الذین هم کائوا انجم الهدایة للبریات لاسیما علی صاحبه فی الغار و فی الحیات و بعد رقیقه فی الدنیا و صاحبه علی الحوض و فی روضات الجنات)

مخکې تردی چی موږ د آیه الغار حکمتونه وڅیړو د مناسب بولو چی ټول آیت له ترجمی سره راوړل سی ددې لپاره چی کتونکی اولوستونکي په دې پوه سی چی په دې آیت کې کوم حکمتونه او رازونه پټ دي: آیت داسی دی:

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَلَاثِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (سورة توبه آیت ۳۰)

ژباړه : که تاسو در رسول الله ﷺ مرسته نه کوی نوڅه به وسی الله ﷻ دده مرسته له مخکې لاکړې ده په هغه وخت کې هم موږ دده مرسته وکړه کله چې دې په غار کې وواوډه خپل ملگری ته وویل ته مه خفه کيږه رښتیا هم الله ﷻ له موږ سره دی یعنی په دغه سفر کې یواځې دوه وو یو رسول الله ﷺ او بل دده ملگری ابوبکر صدیق ؓ له نوموړې پرته بل سړی نه وو چې له هغه یې د مرستې غوښتنه کړې وای کله چې هغه خپل ملگری ته وویل ته مه غمجن کيږه او پر دې یقین ساته چې الله ﷻ له موږ دواړو سره دی بیا الله ﷻ پر هغه باندې خپل سکون، ډاډ او آرام نازل کړ او په داسې لښکریې ددوې مرسته وکړه چې هغه تاسو نه لیدي یعنی پرته له ښکاره سببه یې د ملائکه وو په فوځ سره د غار ثور ساتنه وکوله او الله ﷻ د کافرانو خبره کښته کړه دوی ناکام او شرمیدلي بیرته له غاره ولاړو او د الله ﷻ خبره تل لوړه وې او الله ﷻ غالب او حاکم ذات دی چې هغه خپل نبی ﷺ او د هغه ملگری د دښمنانو له منگولو وژغورل او په امن یې و مدینې منورې ته ورسول

الله ﷻ په دې آیت کې د ابوبکر صدیق ؓ چې کوم فضیلتونه او خصوصیتونه بیان کړي دی په دې امت کې هیچاته هم دهغو لسمه د لسمې برخه نه دی نصیب سوی ، اوس موږ د ابوبکر صدیق ؓ هغه فضیلتونه چې له دې آیت څخه ثابتیږي په کوتاه ډول بیانوو (۱) گفارو چې کله در رسول الله ﷺ په شهادت باندې پریکړه وکړه او په اتفاق سره ټولو د هغه د شهید کولو ټینګ عزم او هوډ وکی نور رسول الله ﷺ د الله ﷻ په حکم سره د هجرت اراده وکوله او د الله ﷻ په امر یې ابوبکر صدیق ؓ له ځان سره ملگری کړ نو که د الله ﷻ په نزد ابوبکر صدیق ؓ مخلص او رښتینی مؤمن او د نبی کریم ﷺ رښتینی عاشق نه وای نو په داسې نازک وخت کې به الله تعالی هېڅ کله د ابوبکر صدیق ؓ د ملگری اجازه نه وه ورکړې او بل دا چې په خپله نبی کریم ﷺ که د ابوبکر صدیق ؓ په رښتینوالي او محبت او عشق او پوره اخلاص باندې پوره باور نه درلودی نو هیڅکله به یې ابوبکر صدیق ؓ په داسې خطرناک او نازک سفر کې د ځان ملگری کړی نه وو ، معاذ الله ، معاذ الله د الله ﷻ رسول ﷺ خوداسی نه دی چې خپل دوست او دښمن منافق او صادق یې نه پیژندل په داسې نازک وخت کې د ابوبکر صدیق ؓ ملگری ددې خبرې شاهدی ورکوی چې رسول الله ﷺ ابوبکر صدیق ؓ د خپل ځان یو ځانگړی دوست او ځان قریانو نکی عاشق او غم خوړونکی ملگری شمیری او در رسول الله ﷺ په اړه د الله ﷻ ارشاد دی :

فَلَعَزَّ فَتَهُمْ بِسَيِّئَاتِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (آیت سوره محمد)

الله تعالی رسول الله ﷺ ته داسې لوړ فراست او نور ورکړی وو چې منافق به یې پرمخ او خبرو پیژندی چې د منافق دی که موږ د فرض محال په ډول د فرض کو لکه شیعیان خبیثان چې وایې چې ابوبکر منافق وو (العیاذ بالله) نو پر رسول الله ﷺ باندې دهغه نفاق

څنگه پټ پاته کیدی او که دافرض کړو چې پر رسول الله ﷺ پټ پاته سوی و نو پر الله ﷻ علام الغیوب باندی څنگه پټ پاته سو چې هغه خپل پیغمبر ته په هجرت کې دیو منافق دملگری حکم وکړی ، العیاذ بالله)

(۲) دعلی کرم الله وجهه او حسن بصری اوسفیان بن عیینة څخه روایت سوی دی چې په دې آیت کې الله ﷻ در رسول الله ﷺ په نه مرسته کولو باندی ټول عالم ته عتاب ورکړی دی مګر یواځی ابوبکر صدیق ﷺ له هغه څخه وتلی دی او یواځی وتلی نه بلکې په داسی نازک وخت کې در رسول الله ﷺ ملګرتیا اورفاقت اومعیت یې دصفت په ډول یاد کړی دی .

(۳) ثَانِیْنِ؛

الله ﷻ دثانی اثنین په لفظ دایان کړه چې در رسول الله ﷺ څخه وروسته په مرتبه کې دویم سړی ابوبکر صدیق ﷺ دی امام قرطبی لیکي چې دثانی اثنین لفظ ددې خبری دلیل دی چې له نبی کریم ﷺ څخه وروسته خلیفه به ابوبکر صدیق ﷺ وی ځکه خلیفه دباچا دویم وی (تفسیر قرطبی جلد ۸ ، صفحه ۱۴۷)

له انس بن مالک څخه روایت دی چې یوه ورځ نبی کریم ﷺ حسان بن ثابت ﷺ ته وویل چې آیاتاد ابوبکر صدیق ﷺ په اړه هم شعریلی دی ؟ حسان ﷺ وویل هو ، نبی کریم ﷺ وفرمایل ته یې راته ووايه زه یې اورم حسان ﷺ داشعرو ته ولوستی :

وَتَأْتِي اثْنَيْنِ فِي الْغَارِ الْمَنِيفِ وَقَدْ طَأَنَ الْعَدُوَّ بِه اصْعَدَ الْجَبَلَا

وكان حب رسول الله ﷺ قد علما من البرية لم يعدل به رجلا

اخرجه ابن عدی وابن عساكر من طريق الزهري عن انس ﷺ

(۴) اِذْهُمَا فِي الْغَارِ

الله ﷻ په اذهمافي الغار لفظ سره دابوبکر صدیق ﷺ ملګری بیان کړه اودغار دملګری مثال له همدې وخت جاري سو ځوک چې دملګری مرسته وکوی هغه ته په محاوره کې دغار ملګری وایي :

(۵) لِصَاحِبِهِ!

الله تعالی دلصاحبه په لفظ سره دابوبکر صدیق ﷺ صحابیت بیان کی او ټول شیعه گان اوسنیان پردې خبره یوه خوله دی چې په آیت کې دلصاحبه څخه مراد ابوبکر ﷺ دی ، او په عربی ژبه کې دصاحب لفظ دصحابی په معنی دی ، دصحابی اوصاحب په معنی کې هیڅ فرق نسته اودامرتبه یواځی ابوبکر ﷺ ته نصیب دی چې الله تعالی دهغه صحابیت په قرآن کې یاد کړی دی په دې وجه علماء ویلی دی چې دابوبکر صدیق ﷺ دصحابیت څخه انکار کونکی دقرآن کریم ددې آیت اذيقول لصاحبه څخه منکر دی اوله قرآن څخه انکار کفر دی او پردې بناء دکوموصاحبه ﷺ صحبت چې په احادیثو متواتره اواجماع سره

ثابت وی دهغوئ هم همدغه حکم دی البته دکوموصحابه صحابیت چی په خبرواحدسره ثابت وی دهغوئ له صحابیت څخه منکرته کافرنه ویل کیږی بلکې مبتدع یعنی فتنه خوړونکي ورته ویل کیږی دابوبکرصدیق ؓ په مخ کې یوسړی دسورة توبه تلاوت کوی کله چی ودې آیت ته ورسیدی ،اذيقول لصاحبه لاتحزن ، نوابوبکرصدیق ؓ وژړل اوداسی یې وفرمایل قسم په الله ﷻ همداصاحب زه یم .
(۶) لَا تَحْزَن !

کله چی دمکی مشرکین در رسول الله ﷺ په لتون پسی غارته ورسیدل نودننه په غارکې دابوبکر ؓ سترگی په دوی باندی ولگیدی ، وې وژړل ده وفرمایل چی یارسول الله ﷺ که زه مړسم نویوسړی به وفات سی مگر ددښمنانوپه نصیب که ستاشهادت سی نوټول امت به هلاک سی په همدې وخت کې نبی کریم ﷺ دابوبکرصدیق ؓ دتسلی لپاره وفرمایل : لَا تَحْزَن إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا . ته مه خفه کیږه یقینا الله ﷻ له موږسره دی (روض الاند جلد ۲، صفحه ۴)

حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ (ددارالعلوم دیوبند مؤسس) په هدیة الشیعة کې لیکلی دی چی دلاتحزن لفظ معنی دادی چی ته مه غمجن کیږه ، دالفظ دابوبکرصدیق ؓ پررښتینوالی اوایمان واخلاص باندی دلالت کوی که داسی نه وی نودنه خفگان څه اړتیاو له بلکې دشیعه خبیثانو دعقیدی موافق معاذالله که ابوبکر صدیق ؓ در رسول کریم ﷺ دښمن وای نودده دخوشالی وخت ووځکه رسول الله ﷺ دده په واک کې ووسمدستی به یې دښمنان راغوښتی وای ددې لپاره نغوذبالله چی هغوئ خپل کارسره ورسوی ددښمنانولپاره تردې غوره وخت نه وو مگر چیر ی دی دانصاف سترگی دوی په غارکې یواځی وودته په دغه وخت کې دقتل ډیرښه وخت په لاس ورغلی وو هلته چاپوښتنه کوله قتل کړی به یې وو اوچیری به تللی وای (معاذالله) اوابوبکرصدیق ؓ خپل زوی عبدالله ؓ دغارثوردباندی وومکی ته تللی اوراتلی دهغه په ذریعه به یې دښمنان خبرکړی وای ، یاسماء بنت ابی بکر ؓ هغه چی غارته یې خوراک راوړی دهغې په ذریعه به یې دښمنان خبرکړی وای که دخاندان صدیق لږ څه دښمنی هم وای نوخپل ځان اوماال به یې په رسول الله ﷺ نه څاروی .

لنډه داچی دابوبکرصدیق ؓ خفه کیدل اوددښمنانوپه لیدوسره دهغه ژړل داتول در رسول الله ﷺ په عشق اومینه کې وو که ابوبکرصدیق ؓ ته دخپل ځان ویره وای نودحزن لفظ پرځای به دخوف ټکی استعمال سوی وو ځکه په عربی ژبه کې دحزن لفظ دغم پرځای اودمعشوق په بیلولی یاددهغه دفوت کیدوپه ځای کې استعمالیږی ، لکه دموسی عليه السلام په قصه کې چی کله هغه دطورغره ته ولاړی اوپیغمبری ورکړل سوه نواله ﷺ موسی عليه السلام ته حکم وکی چی خپله لکړه پرځمکه وغورزوه کله چی موسی عليه السلام لکړه وغورزوله

نولوی مارځنی جوړ سو موسی ﷺ و بیریدی او په منډه سو شاته یې هم ونه کتل په همدې وخت کې الله ﷻ ورته وفرمایل: يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ (۱۰) آیت سورة النحل ای موسی ﷺ مه بیرپړه له ماسره زما رسولان نه بیرپړی .

له دې څرگندیږي چې موسی ﷺ له دې ماره پر خپل ځان وویږیدی نومډه یې که په دې وجه الله تسلی ورکړه چې مه بیرپړه اوداسی یې نه ورته وفرمایل: چې (لاتحزن) یعنی مه غمجن کیږه ځکه دادغم ځای نه وو بلکې دوهم ځای وو اودغه رنگه موسی ﷺ چې کله یو قبطی ووژني اود فرعون خلکو دده دوژلو اراده وکړه نوموسی ﷺ له هغه ځایه ولاړی ، په همدې وخت کې الله ﷻ ورته فرمایي: فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا (۲۱) آیت سورة القصص

یعنی موسی ﷺ له هغه ځایه په بیره سره ووتی . اودیر ځایونه دخوف لفظ دالله ﷻ په کلام کې راغلی دی هلته همدغه معنی ځنی اخیستل کیږي او په کوم ځای کې چې دغم ځای وی نو هلته بیاد حزن لفظ استعمال سوی دی : لکه په سورة یوسف کې چې کله دیوسف ﷺ ورونیو یعقوب ﷺ ته وویل موږ پر دې بیرپړو چې دیوسف ﷺ په غم کې مړنه سی نویعقوب ﷺ داسی وفرمایل :

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸۶) آیت سورة يوسف

یعقوب ﷺ وویل زه خپل غم او خفگان الله ﷻ ته کوم اوزه په هغه څه خبریم چې تاسو نه پوهیږي په دې آیت کې دحزن لفظ فرمایلی دی اودخوف لفظ یې نه وفرمایل اوله دې پرته په نوروه یو آیاتو داثابته سوی چې دحزن معنی جلا او بیله دی اودخوف معنی بیله ده .

تَتَخَرَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا (۳۰) آیت حم سجدة

یعنی کله چې مؤمن مړ کیږي نو درحمت ملائکه وی په هغه باندی نازلېږي اوداورته وایي چې مه بیرپړه او مه غمجن کیږه ..

که دحزن اوخوف یوه معنی وای نو ددوه ځله یادولو څه اړتیا وه صحی خبره دادی چې حزن اوخوف سره بیل دی ، خوف دې ته وایي چې دراتلونکی شی څخه وویږي او حزن دادی چې اوس دستی دزړه اطمینان اوداډه له لاسه ووزی ، اوبل داچې غم دخوشالۍ په مقابل کې راځي مثلاً که دچایو خپل مړسی نو په هغه باندی چې کوم حالت راځي هغه ته غم وایي ، هیڅوک هم خوف نه ورته وایي ، او که دچازوی ویدیال ته وخیژی اودهغه درالیدو ویره وی نو ددې حالت ته ویره وایي غم نه ورته وایي هیڅ یو ناپوه هم دې ته غم نه وایي دمصیبت په وخت کې چې کوم حالت وی هغه ته غم وایي او دمصیبت راتلو په حا لت کې وهغه کیفیت ته غم وایي او که دشیعگانو خبیثانودزړه خوشالو لولپاره (لاتحزن) هم په معنی دلاتخف واخلو بیاهم زموږ چندان تاوان نسته ځکه په دې صورت کې به معنی داسی شی ، ای ابو بکر صدیق ؓ مه بیرپړه له دې څرگنده سوه چې ابو بکر صدیق

پرخيل خان نه ويريدى حڪم ڏکاڻو خو له دوي دواڻوسره دښمني وه او هغه دښمني داسلام او ايمان په وجه وه نودرسول الله ﷺ دتسلي وركولوڅه ضرورت وو اوياهغه هم دومره چي الله ﷻ زمورسره دى .

(۷) إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

رسول الله ﷺ دلالتحزن له ويلو وروسته ابوبكرصديق ﷺ ته تسلي وركه چي الله ﷻ له موږ سره دى ته مه نا اميده كيږه اومه غمجن كيږه يقيناً الله ﷻ له موږسره دى يعنى دالله ﷻ سره له موږسره دى او ښکاره خبره ده چي الله تعالى دمسلمانانو ساتنه اومرسته كوي ،

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ: إِنَّ اللَّهَ مَعَ النَّبِيِّينَ: إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْغَافِلِينَ له داسي كلماتوڅخه دالله تعالى كلام ډك دى

كله چي الله تعالى دِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا په ضمن كې داخبر وركي چي له ابوبكرصديق ﷺ سره هم كفاردښمني لري كه داسي نه وي نورسول الله ﷺ ولي هغه ته تسلي وركوله اوالله ﷻ به ولي له دوي سره يوځاى وو اوموږته خودومره هم ډيره ده چي الله تعالى له هغه سره داسي دى لكه څنگه چي له رسول الله ﷺ سره دى حڪم الله تعالى

دمعيت په لفظ (مَعًا) سره ددواړو كومتك بيان كړى دى اودوه لفظونه يې نه دي ويلي يعنى داسي نه دي فرمايلي ان الله معي ومعك ، چي دهغه دامعني دى چي له ماسره هم دى اوله تاسره هم دى نوله دې څخه خبره نوره هم ښه روښانه سوه چي لكه څنگه چي الله ﷻ

درسول الله ﷺ سره وو همدغه شان له ابوبكرصديق ﷺ سره هم وو ، اوبل داچي إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا جمله اسميه دى اوجمله اسميه پردوام اوهميشه والي دلالت كوي چي دهغې معني داسي كيږي چي دالله ﷻ ملگرتياهميشه له دوي سره ده ، اوالله ﷻ به هيچري هم له دوي نه بيلېږي . بالفرض كه داجمله په هميشه والي اودوام دلالت نه وكوي نودومره خوشيچه

خيثانوته منل ضروري دى چي په هغه خاص وخت كې خورسول الله ﷺ او ابوبكر صديق ﷺ دواړه دالله ﷻ په ملگري كې شريك وو اوداهيڅكله نه سي كيداي چي الله ﷻ درسول الله ﷺ څخه بيل اوجلاسي اودهغه ملگري اوطرف پرېږدي ، نوپه ان الله معناكې به دابوبكرصديق ﷺ برخه هميشه وي حڪم ددواړوبرخي يوځاى دى بيلي نه دى ،

دواړي دمع په لفظ پريوه ځاى بيان سوي دى دهر يوه دپاره يې بيل بيل دمع لفظ نه دى استعمال كړى يعنى ومعى ومعك يې نه وفرمايل ، دارنگه په ان الله معناكې ودې ته اشاره دى چي دالله ﷻ ملگري درسول الله ﷺ او ابوبكرصديق ﷺ له ځان سره په هيڅ شرط

باندي تړلي نه ده حڪم كه له لاتحزن څخه وروسته ان الله مع المؤمنين يې فرمايلي واى نوداگمان به كيدى چي دالله ﷻ ملگرتياپه ايمان مشروط دى كله چي ايمان ولاړى نوملگرتياهم ورسره ولاړه اوپه هغه صورت كې چي ملگرتياپرته له څه شرط څخه وي نوهغه دائمي اوهميشه وتل پاتى وي په هغه كې دزوال احتمال اوبوي هم نه وي

حاصل: لکه څنګه چې الله تعالیٰ **إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا** و فرمایل او **إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ** او داسې نور کلمات چې پر صفت دلالت کوي ونه فرمایل نوله دې معلومه سوه چې دالله تعالیٰ ملګری دابو بکر صدیق رضی الله عنه له ځان سره ده په هیڅ صفت سره مشروط نه ده ، داتفریر دمو لانا نانوتوی رضی الله عنه د خبرو خلاصه دی که مو تفصیل په کاروي نواصل کتاب هدیه الشیعة ته رجوع وکوي فرعون چې کله موسی عليه السلام ته نژدی سو نو په دغه وخت کې دموسى عليه السلام ملګرو موسی عليه السلام ته وویل : **إِنَّا كُنْزُكَوْنُ** ، یعنې بیشکه موږ وینول سو ، موسی عليه السلام ددوى په ځواب کې وفرمایل : **كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ** . هیڅ کله داسې نه سی کیدای یقینا زما پالونکى له ماسره دی هغه به ماته دخلاصون لاره ښيي .

موسى عليه السلام دالله ﷻ ملګرتیا دمفرد په صیغه بیان که یعنې معى یې وفرمایل یعنې الله ﷻ زما سره دی او **مَعَنَا** په صیغه دجمع یې ونه فرمایل چې دهغې معنی دی چې رب ﷻ له موږ سره دی لنډه داچې موسی عليه السلام دالله ﷻ ملګرتیا دخپل ځان سره خاص که خپلو ملګرو ته یې په دې ملګرتیا کې هیڅ برخه ورنه کړه ، اونبى کریم ﷺ لاتحزن ان الله معنا کې دجمع صیغه استعمال که یعنې اې ابوبکر صدیق رضی الله عنه ته مه غمجن کيږه بیشکه الله ﷻ له موږ دواو سره دی ، هغه دالله ﷻ ملګرتیا په خپل ځان پورې خاص نه کړه بلکې خپل خاص دوست او ملګری او صدیق یې هم په معیت کې شریک کى ، او همدارنګه دموسى عليه السلام ملګرتیا درب ملګرتیا ده هغه چې موسی عليه السلام درب په نامه سره یاد کړى دی (**رَبِّ مَعِيَ رَبِّي**) زما سره زما رب دی او دنبى کریم ﷺ او ابوبکر صدیق رضی الله عنه ملګرتیا ومعیت الهیه ییانبى کریم ﷺ دالله په نامه سره یاد کى (**إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا**) یعنې یقیناً الله ﷻ له موږ سره دی ، نبى کریم ﷺ دالله ﷻ معیت په اسم جلیل او اسم اعظم سره یاد کى چې دتولو صفاتو دکمال جامع دی او موسی عليه السلام دالله ملګرى درب په نامه سره یاده کړه

(هذا توضیح و تشریح ماقاله العارف البیان قدس الله روحه و متعنا بعلومه و برکاته آمین ثم آمین)

(۸) **فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ**

یعنې الله ﷻ په هغه باندې سکون او آرام نازل کى اویایې دهغه په برکت سره ابوبکر صدیق رضی الله عنه ته هم له دې څخه برخه ورکړه ، لکه دیبیهقی په یو روایت کى چې راغلى دی ، چې نبى کریم ﷺ دابوبکر صدیق رضی الله عنه دپاره دعا وکړه ، نو په همدې وخت کې دالله ﷻ له لورى په ابوبکر صدیق رضی الله عنه باندې دا دوا آرام نازل سو (خصائص کبرى جلد ۱ صفحه ۱۸۵) ابن عباس رضی الله عنه فرمایې : له سکون څخه مراد اطمینان دی علامه هروى لیکي سکون دیو خاص شی نوم دی چې درې شیان په ده کې یوځای کيږي اول نور دویم قوت دریم روح په نور سره زړه روښانه کيږي دایمان دلائل او دقیقین حقائق ورته ښکاره کيږي او په قوت سره په زړه کې عزم او استقلال پیدا کيږي ، دالله تعالیٰ د بندګۍ په وخت کې دته خاص

خوشالی حاصلیږي او د همدې قوت له امله زړه د نفس د ټولو غوښتنو په مقابل کې غښتلی او بريالی کیږي او په روح سره په زړه کې ژوند پيدا کيږي چې دهغه له امله زړه د غفلت له خوږه راوښيږي او د الله ﷻ په لاره کې چست او چالاکه کيږي
په بخاري او مسلم کې راغلي دي چې د خندق په غزا کې رسول الله ﷺ د عبد الله بن رواحه
ﷺ د اشعر لوستی : اللهم لولا انت ما اهتدينا

ولا تصدقنا ولا صلينا

فانزلن سكينه علينا

اې الله ﷻ که ستا توفيق نه وای نو موږ به لاره نه وه پيدا کړې او نه به موخيراتونه ورکول او نه به لمونځونه کول ، نو ته خپل خاص آرام او اطمینان په موږ باندې نازل که ، د تفصيل لپاره مدارج السالکين جلد ۲ صفحه ۲۷۸ ته رجوع وکړی .

مشهور قول دادی چې د عليهِ ضمير نبی کریم ﷺ ته راجع دی ، اوله ابن عباس ﷺ څخه روایت دی چې د عليهِ ضمير ملگری يعنی ابوبکر صدیق ﷺ ته راجع دی ځکه چې لفظ د صاحب نژدی او ضمير نژدی ته راجع کول ښه دی تر ليری مرجع ، اوبل دا چې د فائز فاء هم پردې دلالت کوی چې پر لاتحزن باندې تفریع دی او په دې صورت کې به مطلب داوی چې کله ابوبکر صدیق ﷺ غمجن سو نو الله تعالی پرده باندې خپل آرام او اودانازل کی ، ددې لپاره چې زړه ته سکون ورسپړي او دده غم او پریشانی ليري سی (روح المعانی جلد ۱۰ ، صفحه ۲۷ ، روض الانف جلد ۲ ، صفحه ۵)

او امام رازی رحمه الله په تفسير کبير کې دا قول غوره کړی دی چې د فائز الله سَكِنَتَهُ عَلَيهِ کې د عليهِ ضمير ابوبکر صدیق ﷺ ته راجع دی علامه سهيلي وايي چې د ډيرو مفسرينو په نظر د عليهِ ضمير ابوبکر صدیق ﷺ ته راجع دی ځکه چې نبی کریم ﷺ ته خومخکې لا اطمینان حاصل وو خو ديو شمير علماء په نظر د عليهِ ضمير نبی کریم ﷺ ته راجع دی او ابوبکر صدیق ﷺ د نبی کریم ﷺ په اتباع په کښی داخل دی او د حفصه په مصحف کې دا سی راغلی دی (فائز الله سَكِنَتَهُ عَلَيهِمَا) د عليهِ پر ځای عليهما په ضمير د شينه سره راغلی دی .
(۹) وَآيَةٌ بِجُنُودِهِمْ تَرَوْهَا

قوت يې ورکي په داسی لښکر سره چې تاسونه دی ليدلی ، يعنی الله تعالی په غار ثور باندې د ملائکه وپيره ودروله چې دهغه له کبله د مشرکانو په زړو کې داسی ويره ولويدله چې غار ته د داخلیدو همت يې نه درلودی ، لکه د اصحاب کُھف پر غار باندې چې د الله ﷻ له لوري يو خاص ويره پرته ده چې دهغې له امله هيڅوک په هغه غار کې دننوتلو جرأت نه سی کولای لکه چې الله تعالی فرمايې :

لَمْ أَكَلَمَتْ عَلَيْهِمْ لَوْلَايَتٍ مِنْهُمْ فَمَنْ أَمِ إِيَّاهُ وَلَكَلِمَتٍ مِنْهُمْ رُغْبًا (۱۸) آيت سورة الكهف

لکه چې ددی په تائید په معجم طبرانی کې له اسماء بنت ابی بکر رضی الله عنه څخه روایت سوی چې کله قریش درسول الله ﷺ په لټون کې وغارته ورسیدل نو ابو بکر صدیق رضی الله عنه وویل یا رسول الله ﷺ داسې چې غارته مخامخ ولاړدی موږ په خامخاوینی ؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل : هیڅکله داسی نه دی فرشتو موږ په خپلو وزرو کې پټ کړی یو ، په دې وخت کې هغه سړی وغارته مخامخ دبولو لپاره کښینستی ، رسول الله ﷺ ابو بکر صدیق رضی الله عنه ته وفرمایل : دې سړی که موږ لیدلای نو موږ ته مخامخ به د تمیازو لپاره نه کښینستی (۱)
او په مسند ابی یعلیٰ کې عائشه صدیقہ رضی الله عنه له ابو بکر صدیق رضی الله عنه څخه همدا روایت کړی یو شمیر علمامہ (وَالْمَدَن) ضمیر هم ابو بکر صدیق رضی الله عنه ته راجع کړی چې ددې تائید دانس بن مالک رضی الله عنه په یو روایت سره کیږي په هغه کې داسی راغلی دی : چې نبی کریم ﷺ داسی وویل : یا ابا بکر ان الله انزل سکرته علیک وایدک الخ (۲) ژباړه : ای ابو بکر صدیق رضی الله عنه الله ﷻ پر تبا باندی خپل آرام او اطمینان نازل کی او تاته یې مرسته ورسوله

(۱۰) وَجَعَلَ لِكُلِّ الْاِثْنِ خَرًا وَكَذَلِكَ نَجْعَلُ الْاِلَهِيَّاءَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (سورة توبه آیت ۳۰)

او الله ﷻ د کافرانو خبره ښکته که او د دوی تدبیر یې ناکامه کی چې د غار د خولی څخه یې د ښمنان پرته وهدف ته له رسیدلو بیرته وشرل او په غیبی مرسته یې دهغه ساتنه وکړه ، د ملائکه وو پیره یې پر غار ودروله او د غنې په ټال یا خاله او داسی کور چې او هن البیوت په ټولو کورو کې کمزوری کور ورته ویل سوی دی په هغه یې داوسپینی تر کلزایات خوندي کی ، او د الله ﷻ خبره همیشه لوړه وی الله ﷻ خپل نبی ﷺ سره له ملگری روغ رمټ مدینی منوری ته ورسوی او په لاره کې سراقه د دوی د گپو لپاره نیت دوی ته ورسیدی خو هغه په خپله درسول کریم ﷺ دا طاعت په دام کې بندی سو بلکې د تل لپاره دهغه مرئی سو او الله ﷻ غالب او حکیم ذات دی دهغه قدرت او حکمت په هر څه باندی غالب دی او دا هر څه د الله ﷻ د غیبی مرستی او ملگریا او د ملائکه و دراورې سکون آثرو او نیک خلک په دې ښه پوهیږی ، چې د غار ملگری او ځان څارونکي دوست د الله ﷻ دیغمبر ﷺ په ملگریا کې د الله ﷻ ملگریا او سکون او اطمینان او د ملائکه و په تائید کې برخه درلوده ، دهغه منافقت او مرتد کیدل ناشونی او محال دی ، او بیا چې الله ﷻ دهجرت په سفر کې پرته له ښکاره اسبابو دخپل نبی ﷺ ساتنه وکړه او په نورو ځایو کې یې هم دخپل نبی ﷺ ساتنه وکړه ددې لپاره چې خلک د افکرونه کړی چې الله ﷻ دخپل نبی او د نبی د ملگری د ساتنی لپاره د چاکو مکه او مرستی ته اړ او محتاج دی

خلاصه: دادی چې الله تعالی په دې آیاتو کې دهجرت په سفر کې دابوبکر صدیق ؓ دملګرتیا قصه چې په کوم شان سره بیان کړې ده ددده دفضیلت اودده دسرښندنې سند او شهادت دی چې دده مبارک متعصبو دښمنانو هم په دې اقرار کړی دی، مصنف دلته دحمله حیدری اشعار راوړي دی هغه موږ پرېښودل معذرت غواړو ځکه ټوله فارسی وه له دې ټولورواياتو دا ثابتې سوه چې نبی کریم ﷺ په دې خطرناک سفر کې ابوبکر صدیق ؓ له ځان سره ملګری کړ لومړی دابوبکر صدیق ؓ کورته ولاړی اودهغه له کوره دواړه روان سو اوابوبکر صدیق ؓ رسول الله ﷺ په خپله اوږه باندې واخیستی لومړی خپله ابوبکر صدیق ؓ غارته کښته سو اوهغه غاړې پاکې اوخپله لنگوته یې څیری که په هغې باندې یې سوری بند کړه یو سوری پاته سو هغه یې دخپلې پښې په تله بند کړی دا ټول کارونه دابوبکر صدیق ؓ پر صداقت رښتینوالی اخلاص عشق اومحبت دلالت کوي اوبښکاره دهغه درښتینوالی دلائل دی نه دنفاق اودښمنی که دشيعه گانو خيښانوپه نزد ادا دمنافقت ښيي وی نویاد صداقت اوعشق اومینی کومی ښی دی اوبل داچې درې ورځې هغه په غار کې وو او خوراک به دابوبکر صدیق ؓ له کوره راتلی او کله چې دریمه ورځ دابوبکر صدیق ؓ زوی دوې اوبښي وغارته راوستلی نو پر یوه اوبښه نبی کریم ﷺ سپور سو او پر بله عامر بن اریقط سپور سو هغه چې دابوبکر صدیق ؓ آزاد سوی مړی وو په دې طریقه مدینې منورې ته روان سو،

درې ورځې رسول الله ﷺ په دغه غار کې وو عبدالله بن ابی بکر ؓ (۱) به ټوله ورځ په مکه کې اوسیدی اود مشرکینو خبرونه به یې دښپې دوئ ته راوړل اودهغوی ټول حالات به یې ورته بیانول اوسهاروختي به بیرته له دغه ځایه وتی او عامر بن فھیره (۲) چې دابوبکر صدیق ؓ آزاد سوی مړی دی هغه به ماخستن مهال چې کله به ښه تیاره سوه نویزی به یې راوستی اود غار خولې ته به راغلی دوئ ته به یې داړتیا په اندازه شیدی ورکړی اود عبدالله بن ابی بکر ؓ پلونه به یې هم خرابول په دې طریقه یې درې شپې تیری کړی له درو شپو وروسته عبدالله بن اریقط (۳) داهغه سړی دی چې دلاری دښودلو دپاره په

_____ (۱) عبدالله بن ابی بکر ؓ دابوبکر صدیق ؓ زوی دی په اسلام مشرف سوی دی دخپل پلار دخلافت په وخت کې تر یلار مبارک مخکې وفات سوی دی (اصابه جلد ۲، صفحہ ۲۸۳) (۲) عامر بن فھیره ؓ دبل چارمشی وو اوابوبکر صدیق ؓ رانیوی او آزادي کې دبدن او اجدیه غزاو کې شریک سوی دی اودیر معونه په غزا کې شهید سو اودده بدن مبارک اسمان ته پورته سو او بیرته پر ځمکه کیښودل سو (اصابه وغیره) (۳) حافظ عبدالغنی مقدسی اوعلامه سهیلی اوعلامه نووی لیکي چې موږ ته په کوم صحیح سند سره د عبدالله بن اریقط اسلام ته دی معلوم سوی او همداصحیح ده البته واقدی دهغه دمسلمان کیدو قائل دی والله سبحانه وتعالی اعلم، زرقانی جلد ۱، صفحہ ۲۳۹ تصرفی (۲۷۴ پوری)

(۳) عبدالله بن ابی بکر ؓ په مکه کې پاته سو او عبدالله بن اریقط دلاری دښودلو دپاره له دوئ سره مدینې ته ولاړی له مدینې منورې څخه بیرته مکې ته راغلی اودهغه دواړو مبارکانونه خیر سره دریدلو خبرې عبدالله بن ابی بکر ؓ ته ورکړی له دې خبره وروسته عبدالله بن ابی بکر ؓ دصدیق ؓ ټوله کورنۍ له ځان سره مدینې منورې ته روانه کړه

مزدوری مقرر سوی و له خپلې ژمنې سره سم سهار وختی له دوو اوښو سره د غار خولې ته راغلی دوی روان سو د مدینې معلومه لار یې پرېښوده پرستونزمنه لاره د سیند پر غاړه رسول الله ﷺ او ابوبکر صدیق ﷺ او عبدالله بن اریقظ روان سو (بخاری شریف باب الهجرة) پریوه اوښه نبی کریم ﷺ سپور سو او پرېله اوښه ابوبکر صدیق ﷺ سپور سو او خپل ازاد سوی مری غامربن فهیره یې د خدمت لپاره له ځان سره ملگری کی او تر شایې سپور کړ او عبدالله بن اریقظ (۱) پر خپله اوښه سپور سو او د لارښودنې لپاره مخ ته روان وو (۲) شیخ عبدالحق محدث دهلوی فرمایي: چی پریوه اوښه رسول الله ﷺ سپور سو او تر شایې ابوبکر صدیق ﷺ سپور کی او پرېله اوښه عبدالله بن ابی بکر ﷺ او غامربن فهیره ﷺ سپاره سو (۳) مگر صحی لومړی خبره ده ځکه حافظ عسقلانی په فتح الباری کې (۴) پردې خبره ټینگار کړی دی چی په دې سفر کې له نبی کریم ﷺ سره پرته له ابوبکر صدیق ﷺ او غامربن فهیره ﷺ بل څوک نه وو او په دریمه اوښه عبدالله بن اریقظ سپور سو او غامره او مشهوره لاره یې پرېښوده او د دښتو او بیابانو لاره یې ونيوله، ابوبکر صدیق ﷺ چی کله اسلام راوړی نو په هغه وخت کې له ده سره څلوینت زره درهمه شتمنی وه ده ټوله د الله ﷻ په لاره کې مصرف کړه لکه چی موریان درته وکړ چی ده ډیر مریان راښول او آزاديې کړه ټولی روپی مصرف سوی یواځی پنځه زره درهمه وریاته سو هغه یې د هجرت په وخت کې له ځان سره واخیستل او مدینې ته چی کله ولاړی نو هغه پنځه زره درهم یې په مسجد نبوی او د خیر په نورو کارو کې ولگول.

عائشه صدیقۀ ﷺ فرمایي چی ابوبکر صدیق ﷺ چی کله وفات کیدی نویو دینار او درهم یې هم نه دی پاته سوی (۵) عبدالله بن اریقظ رسول الله ﷺ او ابوبکر صدیق ﷺ ټول دمکی لاندی خواته وایستل او د ساحل پر غاړه روان سو او تر عسکان پر لاندی لار تیر سو او منزل پر منزل یې پر او اچوی په مزل مزل قباء ته ورسیدل،،

(۱) رزقان، جلد ۱، صفحه ۲۲

(۲) مدارج النبوت، جلد ۲، صفحه ۸۵

(۳) د بهاری الفاظ داسی دی: فاتاهما بر ارحلتهما صبح ثلاث، زاد مسلم بن عقبه عن ابی ابن شهاب حق الاذهات عنها الامرات وجاء صاحبها بهيوريها فانطلقا معها بحمارين فهيوة يخدمهما ويحنيهما يردفه ابوبكر ويعقبه ليس معها غيره، فتح الباری، جلد ۱، صفحه ۱۸۲، باب الهجرة

(۴) د حافظ ابن کثیر الفاظ داسی دی: قد جاءتها البغار فاقامافيه ثلاثة ايام ليسكن الطلب عنهما وذلك لان الشرکين حين فقدوها كانتهم دهيروا في طلبهما كل مذهب من ساء الجهات وجعلوا ليس ردهما او احدهما مائة من الابل واقتصروا آثارها حق اختلط عليهم وكان الذي يقتض الاثر لقریش سراقه من مالک بن جشم كانتقدم، البدايه والنهايه، جلد ۱، صفحه ۱۸۲، د سيرة ابن هشام الفاظ داسی دی: حق الاذمت الثلاثة وسكن عنها الناس اتماما صاحبها بهيوريها وبهيره، سورة ابن هشام، جلد ۱، صفحه ۱۸۲، او ابن شهاب په روايت کې الفاظ داسی دی: حق الاذهات عنها الامرات جاء صاحبها بهيوريها فانطلقا معها بحمارين فهيوة يخدمهما ويحنيهما يردفه ابوبكر ويعقبه ليس معها غيره (فتح الباری) رزقان، جلد ۱، صفحه ۲۲۵

(۵) الاصابه، جلد ۲، صفحه ۲۱۰

فائدہ: رسول الله ﷺ چی کله دخپل کورڅخه ووتی اودابوبکر صدیق ؓ کورته یې تشریف یوړی او هغه یې له ځان سره ملگری کی او غارثورته ورسیدل هلته پټ سو نو مشرکین راغلو درسول الله ﷺ کور یې محاصره کی کله چی یې هلته پیدانه کی نودده په لټون پسې یې یوې اوبلی خواته خلک ولیدل او په تلو تلو کې د غارثور خولی ته ورسیدل خواله تعالی د عنکبوت کور (دغنی ټال) له تاروڅخه داسی کارواخیستی چی په سلهاوو زغرو سره نه کیدی تردرې ورځو پوری دوی په دې غار کې پټ وو او کفار هم درې ورځې پرلپسې ددوی په لټون پسې وتلی وو کله چی کافران ناهیلی اوستری سو نو کنیناستل دوی دا اعلان وکړ چی هرڅوک که رسول الله ﷺ یا ابوبکر صدیق ؓ گیر کې اورایې ویلی نو هغه ته به په بدل کې سل اوبنان انعام ورکول کیږی خوددې سره بیا هم دوی بریالی نه سودوئ ستری سو په دغه وخت کې رسول الله ﷺ او ابوبکر صدیق ؓ له غارڅخه ووتل اود دریاب پر غاړه مدینی منوری ته روان سو (۱)

ابوبکر صدیق ؓ په عمر کې تر رسول الله ﷺ مشروو نو کله چی به پر خلکو تیریدل خلکو به له ابوبکر صدیق ؓ څخه پوښتنه کوله چی دا څوک دی چی تر ما مخته سپوردی ؟ ابوبکر صدیق ؓ به ورته ویل (هذا الرجل یهدی السبیل) دا زما لار ښوددی ، یعنی داسی ماته لار راښی ، خومرا د به یې دا وو چی دی زما د آخرت لار ښوددی (بخاری شریف جلد ۱، ۵۵۶)

و مدینی منوری ته د نبی کریم ﷺ د روانیدو ورځ او تاریخ

د عقبه تربیعت تقریباً درې میاشتې وروسته د لومړی خور په لومړۍ ورځ رسول الله ﷺ له مکی مکرمی څخه روان سو ، حاکم فرمایې چی په متواترو احادیثو دا خبره ثابته سوی چی رسول الله ﷺ د دوشنبې په ورځ له مکی روان سو اود دوشنبې په ورځ مدینی منوری ته ورسیدی مگر محمد بن موسی خوازمی لیکي چی د پنجشنبې په ورځ له مکی مکرمی څخه ووتی حافظ عسقلانی لیکي چی صحی خبره داده چی د پنجشنبې په ورځ له مکی ووتی درې ورځې په غار کې وو د دوشنبې په ورځ له غاره ووتی اومدینی منوری ته روان سو ، اسماء بنت ابی بکر ؓ فرمایې : چی درسول الله ﷺ تر روانیدو وروسته خلک زما د پلار کور ته راغلو په دوی کې ابو جهل هم و دوی پوښتنه وکړه چی ستا پلار ابوبکر ؓ چیری دی ما وویل ، والله که زه هیڅ خبره یم ، ابو جهل خبیث زه پر مخ په څپیره دومره په زور ووهلم چی زما غوږ والی پر ځمکه ولویدل ، (۲)

(۱) فتح الباری جلد ۷ صفحه ۱۸۶

(۲) سيرة ابن هشام جلد ۱، صفحه ۱۷۲

دام معبد رضى الله عنها قصه

دوئ چي کله له غاره ووتل نودمدینی منور لیری او اوږده لاره یې ونيوه په لاره کې دام معبد پر خیمه تیر سو ام معبد یوه ډیره شریفه میلمه فاله بنځه وه دنبوی قافلی خلکو دام معبد څخه دغونډی او خور مادرانیو لوغوښتنه وکړه مگر هېڅ یې پیدانه کړه ، رسول الله ﷺ دام معبد په خیمه کې ولاړه میړلیدله نو پوښتنه یې وکړه ، داڅنگه میړه ده ، ام معبد ورته وویل دا ډیری کمزوری په وجه له رمی سره نسی تلای ، نبی کریم ﷺ وفرمایل په دې کې څه شیدی نسته ؟ ام معبد وویل په دې کې شیدی له کومه دی داله ډیری کمزوری له رمی سره نه سی تلای ، نبی کریم ﷺ وفرمایل آیاماته ددې دلوشولوا اجازه شته ؟ ام معبد وویل زما مور او پلاردی پرتا قربان وی که په دې کې شیدی وای نوضرور ما تاسوته لوشله ، نبی کریم ﷺ بسم الله وویل او دمیری پر غولانځه یې لاس تیر کی غولانځه له شیدو ډکه سوه نبی کریم ﷺ ولوشوله ، یولونډی یې په ډک کې چي هغه داتوترلسوپوری ددومره کسانو بس کیدی اول یې ام معبد ته شیدی ورکی کله چي هغه په مړه سوه ییایې خپلوملگروته ورکی په خپلوملگرو یې شیدی وڅښلی او په پای کې نبی کریم ﷺ په خپله وڅښلی وروسته یې بیاولوشوله اولونډی یې ډک کی ام معبد ته یې ورکی ، ام معبد ییعت ورسره وکی او نبی کریم ﷺ روان سو ، کله چي ما بنام دام معبد میړه ابو معبد له زنگله راغلی وې لیدل چي غټ لونډی له شیدو ډک پروت دی نو په ډیر تعجب یې پوښتنه وکړه ؟ چي ای ام معبد داشیدی له کومه وی ، په دې میړه کې خود شیدونوم هم نه وو ؟ ام معبد وویل چي نن دلته یومبارک سړی تیر سو قسم په الله ﷻ دا ټول دهغه برکت دی او ټوله پېښه یې ورته بیان کړه ، ابو معبد وویل ته دهغه علامی راته ووايه څنگه سړی وو ، ام معبد در رسول الله ﷺ څیره مبارکه او الله ورکړی عظمت او جلال او هیبت او عزت په تفصیل سره ورته بیان کی داسی ورته بیان کی لکه په مستدرک کې چي یادسوی دی ، ، ابو معبد وویل زه پوه سوم ، قسم په الله ﷻ دا هغه قریشی سړی دی ، زه به هم خامخا دهغه په خدمت کې حاضر یریم پرلار خود اېښه رامنځ ته سوه او په مکه مکرمه کې یونا معلوم آواز کونکی دا اشعار وویل : آواز اوریدل کیدی مگر داشعارو لوستونکی په سترگونه ښکاره کیدی هغه اشعار داسی دی :

جَزَى اللَّهُ رَبَّ النَّاسِ خَيْرَ جَزَائِهِ..... رَفِيقَيْنِ خَلَا خَبَيْتَيْنِ أُمَّ مَعْبِدٍ

الله ﷻ دې هغه دوو ملگرو ته د خیر بدله ورکی ، کوم چي دام معبد په خیمه کې کښته سو

هُمَا كَرَلَا (۱) بِالْهَدْيِ فَأَهْتَدَتْ..... فَقَدْ قَارَ مَنْ أَمْسَى رَفِيقُ مُحَمَّدٍ

(۱) دابن هشام په روایت کې دامصری داسی دی : همانزلا بالبرثم تروحا ، سيرة ابن هشام جلد ۱ ، صفحہ ۱۷۲ البدایه والنهایه جلد ۳ صفحہ ۱۸۹ حافظ ابن کثیر فرمایي : چي ام معبد او ابو معبد دواړه په اسلام مشرف سو او هجرت یې وکی دنبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو

دوئ په هدايت سره کښته سو بيا ام معبد هدايت قبول کي او مراد ته ورسیده هغه سړی کوم چي دمحمد ﷺ په دې مبارک سفر کي ملگري سو يعني ابو بکر صدیق ؓ

لِيَهْنُ أَبَا بَكْرٍ سَعَادَةً جَدِيدَةً..... بِصُحْبَتِهِ مَنْ يُسْعِدُ اللَّهَ يُسْعِدُ

ابو بکر صدیق ؓ ته چي د نبي کریم ﷺ د ملگرتيا په برکت کومه نیک بختي ورسیده هغه د ې دده مبارک وی او چاته چي الله ﷻ نیک بخت ورکړي وی هغه به خامخانيک بخته وی

لِيَهْنُ بَنِي كَعْبٍ مَقَامَ فَتَاتِهِمْ وَمَقْعِدَهَا لِلْبُؤْمَنِينَ بِمَرْصَدٍ

مبارک دی وی بنی کعب ته د دوئ د ښځو درجي او د مومنانو د پاره د دې کور په کار راتلل

سَلُّوا أَسْتَكْمُ عَنْ شَاتِهَا، وَأَنَاثِهَا..... فَأَنْتُمْ أَنْ تَسْأَلُوا الشَّاةَ تَشْهَدُ

تاسو دخپلي خور څخه دهغه مېړي او د لوبښي پوښتنه وکوي که تاسو له هغه مېړي پوښتنه وکوي نو مېړه به هم شاهدي وويي

دَعَاَهَا بِشَاةٍ حَائِلٍ فَتَحَلَّتْ..... عَلَيْهِ مَرْيَحَا ضَرْةُ الشَّاةِ مَزِيدٍ

نبي کریم ﷺ له هغې څخه يوه مېړه وغوښته بيا هغه مېړه دومره شيدی وکړي چي لوبښي ځنی ډک سو

فَقَادَرَهَا زَهْنًا لَدَيْهَا لِحَالِبٍ..... يَرُدُّهَا فِي مَصْدَرِ ثَمَرٍ مُؤَرَّرٍ

بيا يې هغه مېړه دې ته پرېښوده چي هر راتلونکی او تلونکی ته به يې لوشوله

حَسَانُ بْنُ ثَابِتٍ ؓ تَه چي کله دهاتف دپټ اواز کونکی دا اشعار ورسيدل نوحسان بن

ثابت ؓ د دې په ځواب کي داسي شعرونه وويل

لَقَدْ خَابَ قَوْمٌ غَابَ عَنْهُمْ نَبِيَهُمْ وَقَدْ سَمِنَ يَسْرَى إِلَيْهِ وَيَغْتَدِي

رښتيا هم خلک تاواني سو هغه خلک چي له دوئ څخه پيغمبر ﷺ ولاړي يعني قريش او

پاک سو هغه خلک چي سهار او ماښام دهغه نبي ﷺ په خدمت کي حاضر يږي

تَرَوَّلَ عَنْ قَوْمٍ فَضَلَّتْ عَقُولُهُمْ وَأَجَلَّ عَلَى قَوْمٍ بَنُو مُجَدَّدٍ

نبي ﷺ خوله يوه قوم څخه سفرو کي د دوئ عقلونه خو ولاړو او پريو بل قوم باندی د الله ﷻ

په نوی نور سره کښته سو .

هَذَاهُمْ بَعْدَ الضَّلَالَةِ رَهْنُهُمْ فَأَرْشَدَهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الْحَقَّ يَرْشُدُ

له بيلاري وروسته الله ﷻ په هغه نور سره د دوئ لارښوونه وکړه او څوک چي د حق پيروي

کوي هغه به لار پيدا کوي .

وَلَهُ يَسْتَوِي ضَلَالٌ قَوْمٌ تَسْفَهُوا عَنِ وَهْدَةٍ يَهْتَدُونَ بِمُهْتَدٍ

آيا بيلاري، گمراهان، کم عقلان او راڼده له لارښودل سويو سره برابر بيلای سي

وَقَدْ نَزَلَتْ مِنْهُ عَلَى أَهْلِ يَثْرِبَ رِكَابٌ هَذِي حَلَّتْ عَلَيْهِمْ بِاسْعَدٍ (۱)

او په يثرب کي د لارښوونکو او نیک بختانو فاقله له برکتو سره کښته سوه

(۱) اسعد جمع د سعد دی په معنی یمن ضد د نحوس دی)

نبي یرى مالایری الناس حَولَهُ..... ویتلو کتاب الله فی کُلِّ مَشْهُدٍ
هغه نبی ﷺ دی ده ته هغه شیان ښکاره کیږي کوم چي له ده سره ناست خلک وی هغوی ته
نه ښکارېږي او هغه په هر مجلس کې دخلکو مخ ته د الله ﷻ د کتاب تلاوت کوي ، ،

وان قال فی یومٍ مقالة غائب..... فتصدیقها فی الیوم اونی ضعیف
که هغه د غیبو خبره وکوي ، نونن یا تر صبا سهاره پوري دهغې رښتینوالی ښکاره کیږي
داروایت له ډیرو صحابه ﷺ په مختلفو سندو سره نقل سوی دی

ام معبد [۱] او ابو معبد یعنی دام معبد میره او حبش بن خالد یعنی دام معبد ورور او
سلیط بدری ﷺ هشام بن حبیش بن خالد ﷺ ددې لومړنیو څلورو صحابیت منل سوی
او متفق علیه دی او دهشام بن حبیش بن خالد په صحابي کیدو کې اختلاف دی ، ابن حبان
ار هشام په صحابه ووکي یاد کړی دی ، امام بخاری فرمایي چي هشام د عمر فاروق ﷺ
څخه اوریدل کړي دی (اصابه جلد ۳، صفحه ۶۰۳)

(۱) دام معبد ﷺ روایت ابن سکن راوړی دی ، اصابه ترجمه ام معبد باب الکنی)
(۲) له ابو معبد ﷺ څخه امام بخاری په خپل تاریخ کې روایت کړی دی او امام ابن خزيمة
په خپل صحیح کې یاد کړي دی (اصابه ترجمه ابو معبد باب الکنی او ابن سعد په طبقات
جلد ۱، صفحه ۱۵۵ کې او حاکم په مستدرک جلد ۳، صفحه ۱۱ کې یاد کړي دی ..
(۳) حبیش بن خالد ﷺ روایت بغوی ، ابن شاهین ، ابن السکن ، طبرانی ابن منده
او داسی نورو هم راوړي دی [۲]

د حبیش ﷺ روایت حافظ ابن سید الناس هم په عیون الاثر کې په خپل سند سره یاد کړي دی
دارنگه د حبیش بن خالد ﷺ روایت حافظ مزی رحمه الله په تفصیل سره په تهذیب الکمال
کې په خپل سند سره روایت کړي دی [۳]

(۴) د سلیط بدری ﷺ روایت په عیون الاثر کې راغلي دی .
(۵) دهشام بن حبیش ﷺ روایت په مستدرک کې ذکر سوی دی ، حاکم ددې روایت په اړه
وايي ، هذا حدیث صحیح الاسناد) وروسته بیا حاکم دده حدیث په نورو مختلفو لارو هم
روایت کړي دی مستدرک جلد ۳، صفحه ۱۰، هغه لاری که څه هم یواځي یواځي له شرط
د صحت سره برابري نه دی مگر چي ټولې سره یوځای سی نوټینګوالی او باور پیدا کوي ،
حافظ ابن عبد البر په استیعاب کې فرمایي : چي دام معبد قصه په دې تفصیل سره له
صحابه کرام ﷺ څخه یو لوی جماعت روایت کړي ده .

(۱) اصابه جلد ۱، صفحه ۳۱۰ (۲) اصابه جلد ۱، صفحه ۳۱۰

(۳) تهذیب الکمال جلد ۱، صفحه ۳۴، تهذیب الکمال یوه نادره قلمي نسخه ده دانسخه په کتب خانه آصفیه حیدرآباد دکن
کې ده له هغې څخه ماگته واخیسته)

له دې پرته دې پېښې ته نژدې یوه بله پېښه بعینه په دغو ټکو له ابوبکر صدیق ؓ څخه روایت سوی چې حاکم په اکلیل کې او بیهقی په دلائل النبوة کې یاده کړې او حافظ ابن کثیر په البدایه والنهایه جلد ۳ صفحه ۱۹۱ کې له ابوبکر صدیق ؓ روایت نقل کړې او ویلی دی چې داسند حسن دی، ددې روایت اودهغه روایت یواځې دومره توپیر دی چې په دې روایت کې دام معبد نوم نه دی یادسوی بلکې دیوی ښځې په نامه داپېښه روایت سوی داسې بیان چې بعینه دام معبد پېښه ده، محمد بن اسحاق او امام بیهقی ودې ته میلان لری چې داپېښه دام معبد پېښه ده، او دحافظ مغلطایي بیاودې ته خواته میلان دی چې داپېښه دام معبد له پېښې بیله ده، واللّه سبحانه اعلم (۱)

(۶) او همداسې پېښه د قیس بن النعمان ؓ څخه په کوتاه ډول روایت سوی، حافظ هیشمی وایي، البزاز ورجاله رجال الصحيح (مجمع الزوائد) (۲)

علمی فائده: له همدې ابومعبد خزاعی ؓ څخه امام ابوحنیفه رحمه الله علیه په خپل مسند کې دقهقه خندا حدیث روایت کړی دی حدیث دادی (ابوحنیفه عن منصور بن زازان الوسطی عن الحسن عن معبد بن ابی سعید الخزاعی عنه صل الله علیه وسلم قال بینما هو فی الصلوة اذا قبل اعی یرید الصلوة فوقع فی زبیه فاستضحک القوم فقهقوها فلما انصرف صل الله علیه وسلم قال من کان منکم قهقهه فلیعد الوضوء والصلوة) (فتح القدیر جلد ۱، صفحه ۳۵، کتاب الطهارة)

دسراقة بن مالک قصه !

قریشودا اعلان کړی وو چې هرچا که محمد ﷺ یا ابوبکر صدیق ؓ ووژل یا بې لاس تړلی راوستل نوموړی به د هریو په بدل کې سل اوښان انعام ورکړو، مستدرک جلد ۳، صفحه ۶) سراقة بن مالک بن جعشم وایي زه د خپل کلی په یو مجلس کې ناست وم یو سړی راغلی او دایان یې وکی چې ماڅوکسان ولیدل د سیند پر غاړه د شرب خواته روان وو زما خودا گمان دی چې دا هغه محمد ﷺ اودده ملگری کی. بیا وایي چې ما په خپل زړه کې ویل چې رښتیا هم دا هم هغه محمد ﷺ اودده ملگری دی خو هغه سړی ته مې وویل چې دامحمد ﷺ اودهغه ملگری نه سی کیدای دا به فلانکی او فلانکی وی دامی په دې نیت وویل چې هسی نه دا انعام بل څوک راڅخه یوسی زه یوگری په دې مجلس کې کښیناستم ددې لپاره چې دخلکوله پامه دا خبره ووزی وروسته راولاړسوم او کور ته راغلم ومینځی ته مې وویل چې ته زما آس دپلانکی غونډی وشاته ودره او ما خپله نیزه راواخیسته دکوردشاله لوری راووتم او پرآس مې پښه واړوله سپورسوم ددوئ په لټون

(۱) البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۱۹۰-۱۹۶

(۲) زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۴۹

پسې روان سوم کله چې دوی ته نژدې ورسیدم نو ابو بکر صدیق ؓ ولیدلم هغه نبی کریم ﷺ ته وویل موږ ونیول سو داسې زموږ په لټون پسې دی او دې خواته ډیر تیز را روان دی نبی کریم ﷺ وفرماییل هیڅکله هغه موږ نه سی گرفتاره کولای او ابو بکر صدیق ؓ ته یې وویل لا تَعَزَّزْنَ اِنَّ اللهَ مَعَنَا ، ته مه غمجن کیږه الله ﷻ له موږ سره دی ، اوماته یې بنیر او کوله (۱) په همدې وخت کې زما آس ترگوټدو پورې په شکلنه ځمکه کې بنځ سو (۲) ما غوښتنه ځنې وکړه چې تاسو په آمان یاست رښتیا هم ستاسو د بنیراله وجهی زما آس په ځمکه کې بنځ سو تاسو دواړه زما دپاره له الله ﷻ وغواړی چې زما آس له ځمکې راووزی قسم په الله ﷻ زه له تاسو سره ژمنه کوم چې هر څوک چې ستاسو په لټون پسې دمکې له لورې راځي هغه به زه بیرته شاته گرزوم رسول الله ﷺ دعا وکه آس هم سمدستی ځمکې پرېښودی ، زه هم پوه سوم چې الله تعالی به له نن ورځې وروسته دوی ته غلبه او قوت ورکوی او قریشو چې دسل او ښانونعام او دگړو لوکومه خبره مشهوره کړي وه هغه مې هم ودوئ ته وکوله او ددوی ته مې دلاری توبنه وړاندې که نبی کریم ﷺ هغه نه واخیسته خودایې راته وویل چې زموږ حال وچاته مه وایه ماله نبی کریم ﷺ غوښتنه وکړه چې وماته دامن او معافی لیک راکه د نبی کریم ﷺ په امر سره عامر بن فہیره د څرمنی پریوه ټوټه باندې لیک ولیکي او دامن او معافی لیک یې وماته و سپاری دوی د مدینې پر لور روان سو زه هم له هغه لیک سره راستون سوم (۳) دمکې پر لورې روان سوم کله چې به یو سپور یا پیاده په مخ راتلی نو هغه به مې گرزوی چې ستاد تلو ضرورت نسته زه اوس له هغه لورې را غلم که چیرې وای نومابه هرو مرو گیر کړي و (بخاری شریف جلد ۱ ، صفحه ۵۱۰ ، جلد ۱ ، صفحه ۵۱۵ تر صفحه ۵۵۷ پورې)

سراچه چې کله مکې ته ورسیدی نو له ابو جهل سره یې ولیدل او دا شعریې ورته ولولي :

- (۱) د بخاری په روایت کې راغلی دی : چې نبی کریم ﷺ د انبیرا وکه . اللهم امره ، ای الله دئ و گرزوی او په یو روایت کې دی : چې داسې یې وفرماییل : اللهم اکلنا باشتت ای الله ﷻ زموږ کفایت وکړی څنگه چې ته غواړی (فتح الباری جلد ۷ ، صفحه ۱۷۴)
- (۲) او په یو روایت کې راغلی دی چې د سراچه آس تر نسه پورې په ځمکه کې بنځ سو (فتح الباری جلد ۷ ، صفحه ۱۸۸)
- (۳) په یو حدیث کې راغلی دی ، چې نبی کریم ﷺ سراچه ته وفرماییل : کذب اذا البیت سار کسری ای سراچه په هغه وخت کې به ته څنگه یې چې ته د کسری پاچا ښکړی لاس ته واچوی کله چې د عمر فاروق ؓ د خلافت وخت و و نو د کسری پاچهي فتح سوه او د کسری تاج او ښکړی او نوری ډیر گټنې په مسجد نبوی کې د عمر فاروق ؓ و مخ کېښودل سو ی عمر فاروق ؓ وفرماییل : سراچه را وغواړی سراچه راغلی عمر فاروق ؓ سراچه ته وویل لاس پورته که اودایې وویل الله اکبر الحمد لله الذي سلها کسری بن هرمز البهاسراة (الهران الله اکبر) ثنا او صفت هغه پاک ذات لره دی چې د ښکړی یې د کسری څخه واخیستل اوس دیوه کوچنی بزگر په لاس کېدی . په همدې وخت کې سراچه هغه په ژړاسو او وې ویل چې ماته نبی کریم ﷺ ویلي وو چې ته نه غواړی چې د کسری ښکړی ستا ولاس ته ولویږی ، وروسته عمر فاروق ؓ هغه گټنې اوزیارت پر مسلمانانو ویشل ، زرقانی جلد ۱ ، صفحه ۲۳۸ الاصابه ترجمه سراچه بن مالک ه ، واستیعاب لابن عبد البر جلد ۲ ، صفحه ۱۲۰)

اياحکم والله لو کنت شاهدا..... لامر جوادى حين ساحت قرائنه
 اي دحکم پلاره په الله ﷻ قسم که ته په هغه وخت کې وای کله چې زما د آس پښې په ځمکه کې
 ښځې سوي علت ولم تشکک بان محمدا..... نبي پېر هانې فمن ذا يقاومه
 نوتا به يقين کړې وو او يوه زړه شک به دې هم نه وپاته سوي چې محمد ﷺ د الله ﷻ
 رښتينی نبي دی او په تينگو دلائلو سره رالېږل سوي او څوک دده مخه نسي نيولای (۱)
 فائده: د نبي کریم ﷺ همدا معجزه د موسی ﷺ له هغه معجزې سره مشابه ده کله چې
 موسی ﷺ قارون ته ښير او کوله او هغه په ځمکه کې ښځ سو دلته د نبي کریم ﷺ په ښير
 د سراقه بن مالک آس په ځمکه کې ښځ سو، وروسته نبي کریم ﷺ پرته له ويرې پر لاره
 روان سو کله چې نبي کریم ﷺ مدينې منورې ته نژدې ورسيدی نو زير ﷻ له قافلي سره
 ملگری له شام راغلی له دوئ سره يو ځای سوو زير ﷻ نبي کریم ﷺ او ابو بکر صديق ﷺ ته
 يوه جوړه سپينې جامې هم ورکې داروايت د بخاری دی، او د ابن ابی شيبه له روايت څخه
 څرگنديږي چې طلحه ﷺ هم د دوئ دواړو ته جامې وړاندې کې (۲)

د بريده اسلامي رضي الله تعالي عنه د اسلام راوړلو وقصه ۱

د سراقه ﷺ په خير بريده اسلمی ﷺ هم له اويا ۷۰ سپرو ملگرو سره د رسول الله ﷺ په لټون
 کې راووتلی وو ددې دپاره چې د قريش لوی انعام يا جائزه لاس ته راوړي، بريده نبي
 کریم ﷺ ته نژدې راوړسیدي کله چې نبي کریم ﷺ ته ښه نژدې سو نو نبي کریم ﷺ پوښتنه
 ځنې وکړه (من انت) ته څوک يې، بريده ﷺ په ځواب کې ورته وويل (انا بريده) زمانوم
 بريده دی نبي کریم ﷺ او ابو بکر صديق ﷺ ته د نیک فال په څير و فرمايل (يا ابا بکر بردامرنا
 و صلح) اي ابو بکر ﷺ زموږ کار پخ سواوسوله وسوه بيا يې و فرمايل ته له کومې قبيلې څخه
 يې؟ بريده ﷺ وويل (من اسلم) زه د اسلم له قبيلې څخه يم، نبي کریم ﷺ بيا ابو بکر صديق
 ﷺ ته د نیک فال په څير و فرمايل (سلنا) موږ خوندي او په امن سو بيا يې ځنې وپوښتل
 د اسلم قبيلې دکوم ښاخ څخه يې؟ (من بني سهم) په اسلم قبيله کې د سهم له تير څخه يم،
 نبي کریم ﷺ و فرمايل، (خرج سهمك) ستا برخه راووتله، يعنې تاته به د اسلام څخه برخه
 ورسيدې، بريده ﷺ پوښتنه وکړه ته څوک يې، رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل:
 انا محمد بن عبد الله رسول الله: زمانوم محمد ﷺ د عبد الله زوی او د الله ﷻ رالېږل سوي استازی
 يم: بريده ﷺ وويل: اشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله: بريده ﷺ هم مسلمان سو او ورسره
 اويا کسان چې د بريده ﷺ ملگری وو هغوی هم ټوله په اسلام مشرف سو وروسته بريده

(۱) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۸۹، (روض الانف، جلد ۲، صفحه ۶)

(۲) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۸۹

غوښتنه وکړه چې يا رسول الله ﷺ کله چې ته مدینې ته داخلېږي بايد ستا ومخ ته يوييرغ وي ؟ رسول الله ﷺ خپله لنگوټه خلاصه کړ او په نيزه پورې يې وتړله او بريده ﷺ ته يې ورکړه ، کله چې رسول الله ﷺ مدینې ته ورسيدی نو د بريده ﷺ هغه بيرغ په لاس کې واو د نبی کریم ﷺ مخ ته روان وو (اخرجہ البيهقي في الدلائل واخرجه ابن عبد البر باسنادہ في الاستيعاب ترجمه بريده اسلمی (۱))

در رسول الله ﷺ دهجرت خبر مدینې منورې ته ډیر وختی رسيدلی وو د مدینې هر مسلمان وگړی د نبی کریم ﷺ د ليدلو د پاره له مدینې څخه د حره په نامه ځای ته راوتلی و او په انتظار ولاړ و کله چې به غرمه سره نو بيرته به کور و ته سره ولاړه ډيری ورځی په دې انتظار کې تيری سوی يوه ورځ غرمه دوئ و کور و ته ستيندل يو يهودی د غونډۍ پر سر ولاړ و د غونډۍ له سره يې نبی کریم ﷺ اودده ملگری وليدل او يی اختياره يې ترخوله دا چيغه ووتله : يَا بَنِي قَيْلَةَ هَذَا جَدُّكُمْ اَي د قیلې زامنو دادی ستا سو بخت مبارک اوښه نصيب راوړسيدی : (۲)

ددې خبرې په اوریدو سره انصار ﷺ دومره خوشاله سو چې په ځان نه پوهيدل د نبی کریم ﷺ د هر کلی لپاره يې رامنځ ته کړی او دا الله اکبر په نعرو يې د بنی عمرو بن عوف ټوله آبادی ولر زوله په مدینه منوره کې يو زوږ او شور جوړ شو له مدینې څخه درې ميله ليری يوه آبادی ده هغې ته قباوايې هلته دانصار ﷺ څخه کورونه هم وددوئ مشر کلثوم بن هدم نوميدی رسول الله ﷺ چې کله قباء ته ورسيدی نو د کلثوم بن هدم په کور کې میشت سو او ابو بکر صدیق ﷺ د خبيب بن اساف په کور کې و او ول انصار ﷺ به له هر لوري ښه په گڼه گوڼه راتلل او په ډير جوش او جذبه او د عشق په اندازه محبت سره به در رسول الله ﷺ د هر کلی لپاره راتلل ..

علی کرم الله وجهه له رسول الله ﷺ څخه درې ورځی وروسته مدینې ته روان سو په مکه مکرمه کې درې ورځی ددې د پاره پاته سو چې دخلکو هغه امانتونه چې رسول الله ﷺ ته يې ايښی وو هغه خلکو ته وسپاری علی کرم الله وجهه هغه ټول امانتونه واخلکو ته و سپارل او د کلثوم بن هدم په کور کې له رسول الله ﷺ سره يو ځای سو (سيرة ابن هشام جلد ۱، صفحه ۱۷۴)

(۱) سيرة ابن هشام جلد ۱ صفحه ۱۷۴

(۲) قيله د انصار ﷺ چده کبري وه يعنی داوس او غزرج قیلې د مور نوم دی ، زرقانی جلد ۱ صفحه ۳۵۰

نبي اکرم صلی الله عليه وسلم په قباء کې د مسجد تقوی بنیاد کېښودی !

په قباء کې له کښته کیدو وروسته نبي کریم ﷺ تر ټولو کارو مخکې د مسجد قباء بنیاد کېښودی او تر ټولو مخکې یې په خپله په خپل لاس مبارک یو کاهنی راوړی او د قبلي لوری ته یې کېښودی تر نبي کریم ﷺ وروسته ابو بکر صدیق ؓ او تر ابو بکر صدیق ؓ وروسته عمر فاروق ؓ یوه یوه ډبره راوړه په بنیاد کې کېښوده وروسته نور و صحابه کرام ډبرې راوړې او ایښودې یې په دې طریقه د مسجد د جوړیدو لړۍ پیل سوه رسول الله ﷺ به هم غټې ډبرې راوړې او ډیر ځله به ډبره دومره غټه وه چې له نس مبارک سره به موبښته صحابه کرام ؓ غوښتنه کولې وکړه چې یار رسول الله ﷺ موږ یې راوړو ته کښینه خور رسول الله ﷺ به دانه خوښوله چې زه ناستیم او تاسو کار کوئ د مسجد قباء په شان کې دا آیت نازل سو:

لَمَسْجِدَ أُتِيسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِئْرَاجًا يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (آیت سوره توبه)

ژباړه: هغه مسجد چې دهغه بڼه له لومړي ورځې پر تقوی ایښودل سوې دی هغه ددې بشپړ مستحق دی چې ته په هغه کې ودرېږي په هغه مسجد کې داسې خلک سته چې ښکاره او پټه پاکي خوښوي او الله تعالی هم داسې پاکي کونکي خوښوي، کله چې دا آیت نازل سو نو نبي کریم ﷺ له بنی عمرو بن عوف څخه پوښتنه وکړه چې هغه کومه پاکي ده چې دهغې له کبله الله ﷺ تاسو ستایلی یاست؟ بنی عمرو بن عوف ؓ وویل موږ د کاهنویاد پروت راستنجا وروسته په ابو استنجا وهو، یار رسول الله ﷺ کیدای سې چې دا الله ﷺ زموږ د کار خوښ وي نبي کریم ﷺ وفرمایيل هو دا هغه عمل دی چې په دې باندې الله ﷺ ستاسو ستاینه کړې تاسو ته په کاردی چې دا کار پر ځان لازمی وگرزوي اوددې پابند سې (روض الانف جلد ۲، صفحه ۱۱۰)

په صحیحین کې له عبد الله بن عمر ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ به دهرې شنبې په ورځ مسجد قباء ته تللی کله به سپوراو کله به پیاده تلی اودوه رکعته لمونځ به یې په مسجد قباء کې کوي

له سهل بن حنیف ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایيل: څوک چې له خپله کوره په اوداسه راووزي او مسجد قباء ته ولاړسې دوه رکعته لمونځ وکوي نو د عمرې برابر ثواب به ورکول کیږي (ابن ماجه)

دهجرت تاریخ :

محمد بن اسحق ليکي چې په کومه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم هجرت وکړې او قباء ته ورسيدی هغه دخالي شنبی ورځ وه او د ۱۳ نبوی کال د لومړی خور ۱۲ ورځ وه خود سيرت د علماء رايه دادی چې رسول الله ﷺ له مکي مکرمي څخه د پنج شنبی په ورځ د صفری ۲۷ وه ووتی درې شپي يې په غار ثور کې تيری کړی د لومړی خور په اوله ورځ چې دیک شنبی ورځ وه مدیني منورې ته روان سو او د سيند پر غاړه يې اووه ورځي مزل وکړ د لومړی خور ۸ او د دوشنبی په ورځ غرمه قباء ته ورسيدی (علامه ابن حزم او حافظ مغلطائی هم همداخبره غوره کړی (زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۵۱)

داسلامي تاریخ پيل کله وسو؟

زهري رحمه الله وايي چې له همدې ورځي داسلامي تاریخ پيل در رسول الله ﷺ په حکم وسو ، کله چې نبی کریم ﷺ مدیني منورې ته تشریف راوړی نو د لومړی خور څخه يې د تاریخ د ليکلو حکم وکړی ، داروايت حاکم په اکلیل کې ذکر کړی دی ، مگر داروايت ضعیف دی مشهور دادی چې د عمر فاروق ؓ د خلافت په وخت کې داسلامي تاریخ پيل سوی دی . دشعبی او محمد بن سيرين څخه روايت دی چې يوه ورځ ابو موسی اشعري ؓ عمر فاروق ؓ ته ليک وليږی چې ستا فرمان موږ ته رارسيدی مگر په هغه باندی تاریخ نه وی ، عمر فاروق ؓ په کال ۱۷ هجري کې صحابه کرام ؓ د تاریخ د تعين د مشورې لپاره راوغوښتل یوشمير صحابه ؓ وويل چې د تاریخ پيل بايد د نبی کریم ﷺ له نبوت وسی ، او نور وياوو یل چې بايد له هجرت پيل وسی او بعض ويل چې د نبی کریم ﷺ د وفات څخه بايد تاریخ شروع سی عمر فاروق ؓ وفرمايل د تاریخ شروع بايد دهجرت له پيل څخه وسی ځکه په هجرت سره حق او باطل سره پيل سو او په هجرت سره د اسلام عزت او غلبه پيل سوه د ټولو پر همدې رایه اتفاق سو او دارايه يې خوښه کړه ، د قياس غوښتنه خوداده چې دهجري کال شروع د لومړی خور څخه بايد وسی ځکه رسول الله ﷺ په همدې میاشت کې مدیني منورې ته راغلی ، مگر د لومړی خور پرځای د محرم د میاشتی څخه هجري کال پيل کيږی ، ځکه رسول الله ﷺ دهجرت اراده د محرم په میاشت کې کړې وه او انصارو ؓ د لوی اختر په لسم در رسول الله ﷺ په لاس بيعت وکړ او د ذی الحجه په پای کې انصار و حج وکړی مدیني منورې ته بير ته ولاړو نبی کریم ﷺ د دوی له تگه خو ورځي وروسته دهجرت اراده وکړه او صحابه کرامو ؓ ته يې دهجرت اجازه ورکړه په دې وجه هجري سپوږميز کال د محرم الحرام له میاشتی پيل کيږی عثمان ؓ او علی ؓ و عمر فاروق ؓ ته دامشوره ورکړه چې دکال پيل بايد له محر الحرام څخه وسی ، بعض وويل دروژی څخه

باید کال پیل سی خو عمر فاروق ﷺ و فرمایل محرم الحرام مناسب دی ځکه خلک د حج له آډاکیدو وروسته په محرم الحرام کې راستنیدې پردې رایه ټولوا اتفاق وکړ.

(باب التاريخ فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۲۵۲، زرقانی جلد ۱، صفحہ ۳۵۲، وعمدة القاری جلد ۸، صفحہ ۱۲۸)

له ابن عباس ؓ څخه دوا الفجر و لیال عشر په تفسیر کې نقل سوی دی چی له الفجر څخه د محرم الحرام سهار مراد دی چی له هغه څخه د اسلامی کال پیل کیږی (البدايه والنهايه جلد ۳، صفحہ ۳۷)

امام سرسختی د سیر کبیر په شرح کې لیکلی دی، چی کله عمر فاروق ؓ د تاریخ د تعیین لپاره صحابه کرام ؓ راوغوښتل، نو چا د مشوره ورکه، چی د تاریخ شروع باید له ولادت مبارک څخه وسی، مگر عمر فاروق ؓ دارایه تصویب نه کړه ځکه په دې کې له نصاراوو سره مشابهت و ځکه دوی تاریخ د عیسیٰ ؑ د ولادت پیدا ښت څخه دی بعض دارایه ورکړه، چی د رسول الله ﷺ له وفات کیدو څخه باید د تاریخ شروع وسی، عمر فاروق ؓ دارایه هم خوښه نه کړه ځکه د رسول الله ﷺ وفات لویه پېښه او غټ غم دی دهغه څخه د تاریخ پیل مناسب نه دی، له ډیرو مشورو وروسته ټول پردې اتفاق سو چی د هجرت څخه باید د تاریخ پیل وسی، عمر فاروق ؓ هم همدا رایه غوره کړه، ځکه له هجرت وروسته حق اوباطل سره پیل سو، د اسلام شعائر، یعنی جمعه او عیدین داختر لومونځ په ښکاره و سو، کذا فی شرح السیر الکبیر جلد ۴، صفحہ ۶۳)

په قبا کې له څو ورځو پاته کیدو وروسته نبي کریم ﷺ د جمعی په ورځ د مدینې منورې نیت وکړ او پراوښه باندی سپور سو، په لاره کې دینی سالم کلی وو هلته ورسیدی چی د جمعی د لمانځه وخت راغلی هلته یې د جمعی لومونځ اداکی داپه اسلام کې د رسول الله ﷺ د جمعه لومړنی لومونځ او د جمعی لومړی خطبه وه:

د جمعی لومړنی لومونځ او د جمعی لومړنی خطبه چی خطبة التقوی ورته وایي

هغه خطبه داسی دی چی ددې هر لفظ د فصاحت او بلاغت د دریاب په ژوروالی کې پای ته رسیدلی دی او دهغې هر ټکی د نفس د ناروغیو لپاره شفا او د مړو زړو لپاره د ژوند اوبه دی او دهغې هره خبره د ذوق د خښتیاو لپاره تر مهر سوبو شرا یو ډیر خوندور او مزه دار دی الحمد لله احمده واستعینه، واستغفرة واستهدیه، وأومن به ولا اكفرة، وأعادي من يكفرة وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمدا عبده ورسوله أرسله بالهدى ودين الحق والنور والبوعدة على فترة من الرسل، وقلة من العلم، وضلالة من الناس، وانقطاع من الزمان، ودنو من الساعة، وقرب من الاجل. من يسمع الله ورسوله فقد رشد، ومن يعصهما فقد غي وفرط وظل ضلالا بعيدا، وأوصيكم بتقوى الله فإنه خير ما أوصى به المسلم المسلم أن يحضه على الآخرة، وأن يأمره بتقوى الله، فأحذروا ما حذركم الله من نفسه، ولا أفضل من ذلك نصيحة، ولا أفضل من ذلك ذكرا. وإنه تلقى لمن عمل به حل وجل ومغفرة [من ربه] (۱).

و هوښ صادق علی ما تبعتمون من أمر الآخرة، ومن يصلح الذي بينه وبين الله من أمر السر والعلانية لا ينوي بذلك إلا وجه الله يكن له ذكرا في عاجل أمره وذخرا لحيها بعد الموت، حين يفتقر السر إلى ما قد مر، وما كان من سوى ذلك يود لو أن بينه وبينه أمدا بعيدا، ويحذركم الله نفسه والله رؤوف بالعباد، والذي صدق قوله، وأنجز وعده، لا خلف لذلك فإنه يقول تعالى: (ما يبديل القول لدي وما أنا بظلام للعبيد) واتقوا الله في عاجل أمركم وآجله في السر والعلانية فإنه: (من يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له أجرا) (و من يتق الله فقد فاز فوزا عظيما) وإن تقوى الله تقوى سخطه، وإن تقوى الله تبيض الوجه، وترضي الرب، وترفع الدرجة، خذوا بحظكم ولا تطرخوا في جنب الله قد علمكم الله كتابه، ونهج لكم سبيله ليعلم الذين صدقوا وليعلم الكاذبين فأحسنوا كذا أحسن الله إليكم، وعادوا أعداءه وجاهدوا في الله حتى جهادة هو اجتباكم وسماكم المسلمين ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة ولا قوة إلا بالله، فأكثروا ذكر الله واعلموا ليأ بعد الموت فإنه من أصلح ما بينه وبين الله يكفيه ما بينه وبين الناس ذلك بأن الله يقضي على الناس ولا يقضون عليه، ويسلك من الناس ولا يسلكون منه، الله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العظيم (۱)

دالله ﷺ حمدا وثناء وایم او یواخی له الله ﷻ مرسته او بخشنه او هدایت غواړم او په الله ﷻ باندي ایمان لرم له الله ﷻ څخه انکار نه کوم بلکې دده له منونکو سره د بنسټي لرم او شاهدي ورکوم چې الله ﷻ یودی او محمد ﷺ دده بنده اور رسول دی چې هغه الله ﷻ هدایت اود حکمت په درنا ولاړ بنسټونه په داسی وخت کې راولیږي چې کله د انبیاء اور سو لان ﷺ لري پای ته ورسیده او پر ځمکه باندي پوهه لږ وه او خلک په گمراهی کې وو او قیامت نژدی و څوک چې دالله ﷻ اود هغه درسول ﷺ خبره ومنی هغه هدایت پیدا کي، او چا چې دالله ﷻ درسول ﷺ نافرمانی وکړه هغه رنښتیا هم بیلاری سو او کوتاهی یې وکړه او په ډیره بیلری کې ولویدی اوزه تاسوته دالله ﷻ ډېر هیزگاری وصیت کوم ځکه دیو مسلمان دویم مسلمان ته غوره وصیت دادی چې هغه و آخرت ته متوجه کړي اود پر هیزگاری حکم ورته وکوي، او ویرېږي دهغه شئ څخه چې الله ﷻ تاسو ویرولي یاست، له پر هیزگاری څخه بل لوی نصیحت نسته او بېشکه دالله ﷻ پر هیزگاری او ویره د آخرت په اړه رنښتینی مرسته ده او څوک چې په ښکاره او پټه خپله معامله له الله ﷻ سره سمه کي، او هدف یې یواځي دالله ﷻ رضاء وي او هیڅ دنیایی غرض او مصلحت یې مقصود نه وي نو د اد ښکاره او پټ سموالی په دین کې دده لپاره د عزت او شهرت سبب دی اوله مرگه وروسته د آخرت زخیره دی او په آخرت کې به انسان ښو اعمالو ته ډیر محتاج وي اود تقوی

(۱) تاریخ طبری جلد ۲، صفحه ۲۲۵، البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۲۱۳

خلاف امورو په اړه به په هغه ورځ وايي چې کاشکي زما او د بدو کارو په مينځ کې يوه پرده وای ، او الله تعالی تاسو له آخرت وپروې ، ځکه الله ﷻ پر خپلو بندگانو ډير مهربان دی ، په خپله خبره کې رښتيني دي او د وعدې پوره کونکي دي دده په خبره او وعده کې هيڅ خلاف خبره نسته خپله خبره نه بدلوي او هم په خپلو بندگانو بڼه خبرې نوتاسوپه دنيا و آخرت کې په پټه او ښکاره له الله ﷻ څخه وپيښيږي ، رښتيا هم څوک چې له الله ﷻ څخه وپيښيږي الله ﷻ به دهغه گناهونه بخښي اولويه بدله به ورکوي او څوک چې د الله ﷻ څخه وپيښيږي رښتيا به هم هغه کاميابه سي او رښتيا د الله ﷻ پيره داسې شي دي چې د الله ﷻ د غضب او دهغه د عذاب اوسزاء او ناراضی څخه سپري ساتي او پر هيزگاري د قيامت په ورځ مخونه سپينو او رڼاکوي او د الله ﷻ درضا او د درجو د لوړوالي وسيله کيږي او په پر هيزگاري کې چې څومره برخه اخيستلای سي هغه واخلې په دې کې کمی مه کوي الله ﷻ ستاسو د زدکړې د پاره کتاب نازل کي ، او د هدايت لاره يې ستاسو د پاره روښانه کړه د دې لپاره چې په رښتيني او دروغجن کې بيلوالي راسي نولکه څنگه چې الله ﷻ ستاسو سره احسان وکړ تر تاسو هم دهغه پيروي وکوي او دهغه له دښمنانو سره دښمني ولري دهغه په لاره کې جهاد وکوي الله تعالی تاسو دخپل ځان د پاره غوره او خاص کړي ياست ، او ستاسو نوم يې مسلمانان ايښي دي يعنې خپل تابعدار او امر منونکي نوم يې در باندې ايښي دي نو د دې نوم لحاظ وساتي د الله ﷻ اراده داده چې څوک هلاکوي نو پر هغه باندې خپل دليل قائموي نوښه ژوندی وکوي هيڅ خوندي کيدل او هيڅ توان اوقت پرته د الله ﷻ له کومک نه سي کيدای نو د الله ﷻ ذکر ډير کوي او د آخرت د پاره عمل کوي څوک چې خپله معامله د الله ﷻ سره سمه کي الله تعالی به له خلکو څخه دده کفايت وکوي هيڅوک دته ضررنه سي رسولای ، د دې وجه داده چې د الله ﷻ حکم پر خلکو چلېږي او د خلکو حکم پر الله ﷻ باندې نه سي چليدلای ، الله ﷻ د ټولو خلکو مالک دي او خلک د الله ﷻ دهیڅ شي مالکان نه دي ، له دې وجې تاسو خپله معامله له الله ﷻ سره برابره کي ، د خلکو څخه مه وپيښيږي الله ﷻ به د ټولو کفايت کوي الله ﷻ لوی ذات دي او هيڅ توان اوقت نسته پرته له الله ﷻ هغه لوړ اولوی ذات دي .

نکته : دا درسول الله ﷺ لومړۍ خطبه وه چې تر هجرت وروسته نبی کریم ﷺ ولوسته نبي کریم ﷺ له ديارلس کاله مظلوم ژوند تيرولو وروسته داسې خطبه ولوسته چې په هغې کې يو تکي هم ده دخپلو دښمنانو د بدې اوشکایت ونه کړ ، له تقوی او پر هيزگاري او د آخرت له تياري پرته هيڅ لفظ د نبی کریم ﷺ له ژبې مبارکې نه ووتی ، رښتيا هم نبی کریم ﷺ د (انک علی خلق عظيم) مصداق دي ، صلی الله عليه وسلم وبارک و ترجم .

د جمعې له لمانځه وروسته نبی کریم ﷺ پراوښه سپورسو او ابو بکر صدیق ؓ یې شاته کښینوی او د مدینې ولوری ته روان سو د انصارو ﷺ یو لویه ډله له سلاوو سره د نبی کریم ﷺ یوې اوبلې خواته اوله شاوړسې روان وو (۱)

هر چاغوښتل چې کاشکې رسول الله ﷺ زما سره کورته ولاړسې، له هری خوا په عاشقان اندازدا غوښتنه کیدله چې یا رسول الله ﷺ دا غریب کور ستا په خدمت کې حاضر دی رسول الله ﷺ په هغه ته دعاء کوله او د اده یې فرماییل دا اوبښه د الله ﷻ له لوری امرسوی چیرې چې د الله ﷻ په امر سره کښینې چوسې هلته به زه استوگنه کوم (۲)

رسول الله ﷺ دا وښی واگی پری ایښی وی یوې خواته یې هم لاس نه وروړی د جوش حالت داسې و چې ښځې د نبوی بنائست د لیدو لپاره ویا موته ختلی وی او دا شعرونه یې لوستل

طلع البدر علینا من ثنیات الوداع

د خور لسم سپوږمۍ د ثنیات الوداع څخه پر موږ وراختله

وجب الشکر علینا مادعا الله داع

پر موږ باندې د الله ﷻ شکر واجب دی ترڅو چې الله ﷻ ته بلونکی څوک پاته وی

ایها البعوث فینا جئت بالامر المطاع

ای موږ ته را لیږل سوی استازی تا داسې کارونه راوړی دی چې دهغه مننه واجب دی .
(او د بنی النجار انجونوبه دا شعرونه لوستل)

نحن جوار من بنی النجار یا حذا محمدا من جار

موږ د بنی النجار انجونو یو محمد ﷺ څخه ښه همسایه او گاونډی دی

اوله ډیر خوشالۍ د هروړوکی او ځوان پر ژبه دا الفاظ وو

جاء نبی الله جاء رسول الله :: د الله ﷻ نبی ﷺ راغلی د الله ﷻ رسول ﷺ راغلی .

په صحیح بخاری کې له براء بن عازب ؓ څخه روایت سوی چې ما د مدینې خلک یو وخت

دو مړه خوشاله نه دی لیدلی لکه د رسول الله ﷺ په راتلو چې د مدینې خلک خوشاله وو

او په سنن ابی داؤد کې له انس بن مالک ؓ څخه روایت سوی دی چې کله رسول الله ﷺ

مدینې منوری ته تشریف راوړی ، نو حبشیانو د رسول الله ﷺ د تشریف راوړلو په خوشالۍ

کې د نیزه بازی لوبه کوله ، انس ؓ فرمایې چې کله رسول الله ﷺ مدینې ته راغلی

نو د مدینې هر کونج روښانه و او په کومه ورځ چې نبی کریم ﷺ وفات سو په هغه ورځ هر

شئ تیاره و او کله چې نبی کریم ﷺ موږ په قبر کې کښنودی او خاور ته مو وسپاری

موږ د لاسونه له خاور نه و څښلې چې په خپلو زړو کې مو تغیر او تبدیل ولیدی ، (اخرجه

الترمذی فی المناقب وقال صحیح غریب و ابن ماجه فی الجنائز)

(۱) فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۱۹۵) ————— (۲) فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۱۹۲)

لنډه دا چې اوبښه سوکه سوکه روانه وه او صحابه کرام ﷺ داوښی پر شاو خوا راسته او چپه خواته تلو وددوئ زړونه په ازل کې الله ﷻ دخپل ځان او دخپل رسول ﷺ دمینی او محبت لپاره غوره کړی وو، اوله ځان پرته دښی کریم ﷺ ددوئ په زړو کې دجزا لایتجزی په اندازه هیڅ څای نه وو قسم په الله ﷻ داڅه چې وایم دا ییځی رښتیا دی په دې کې داستعارې او مجاز نوم او نښان هم نسته صحابه کرام ﷺ رښتیا هم همداسی وو، رسول الله ﷺ روان وو او دښی کریم ﷺ ځان قربانو نکوفدایانو لیمه ورته فرش کړی وو، هر سړی به دمینی په ولوله کې داوښی مهار نیول غوښتل خو ښی کریم ﷺ به دافرما یل (دعوا فانها مأمورة) داپریږ دی دادالله ﷻ له طرفه امرسوی. اوبښه روانه وه په پای کې اوبښه دښی نجار په کلی کې چې دښی کریم ﷺ ماماخیل په خپله پرهغه ځای ودریده چې اوس دمسجد نبوی دروازه دی رسول الله ﷺ له اوبښی نه سوکښته لږ وروسته اوبښه بیرته ولاړه سوه پرهغه ځای پریو تلل چې مخکې چوسوی وه او مغزی یې پر ځمکه کښېښودی رسول الله ﷺ هم له اوبښی را ښکته سو ابوایوب انصاری ﷺ له اوبښی بارواړی دښی کریم ﷺ دسفر توکي یې خپل کور ته یوړل. (۱) درسول الله ﷺ خوپه زړه کې هم خوښه وه چې زه په بنی النجار کې واوسېږم ځکه بنی نجار د عبدالمطلب ماماخیل واوبه خپل مشتیدوسره ددوئ عزت او درناوی وکوی لکه چې دصحيح مسلم له روایت معلومیږي مگر الله ﷻ دهغه داغو ښتنه دمعجزی په ډول پوره کړه ځکه ښی کریم ﷺ داوښی واگی پریښودی اوبښه خپلی خوښی ته پریښودل سوه هیڅ یوی خواته واگو ته حرکت نه ورکوی، ښی کریم ﷺ دخپل ځان لپاره هیڅ څای نه دی غوره کړی، ددې لپاره چې دهغه ددوستانو او مخلصانو په زړو کې څه شک او شبه ونه لویږي او ددوئ ته داوښی چې زما په خپله هیڅ معلوم څای نیت اواراده نسته اوبښه دالله ﷻ له لوری امرسوی ده چیرې چې دالله ﷻ خوښه وی هلته به درېږي ښی کریم ﷺ دالله ﷻ دخوښی انتظار کوی او الله ﷻ دښی کریم ﷺ دزړه غوښتنه هم پوره کړه پردې ځای داوښی دریدل صحابه کرام ﷺ ته یو معجزه وښودل سوه چې دهغې په برکت سره دټولو زړونه پریویل دبدگمانی او جگړې او نفرت څخه هم پاک سو، او ټول په دې پوه سو چې دابوایوب انصاری ﷺ دکور خا صول درسول الله ﷻ له طرفه نه بلکې دالله ﷻ له لوری دی (ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَّشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۲)) تراسلام مخکې وخت کې دیمن پاچا تبع (۳) دمديني منوري په ځمکه کې تیرسوله ده

(۱) زرقانی جلد ۱/ص ۳۵۶، ۳۵۹، عیون الاثر فتح الباری جلد ۷/ص ۱۹۲/

(۲) زاد المعاد جلد ۲، صفحه ۵۵

(۳) دایروایت څخه معلومیږي چې تبع ډیر نیک سړی وو لکه چې ددې آیت په تفسیر کې (اَنْتُمْ خَيْرُ اُمَّةٍ قَوْمٍ تَبِعَ) په تفسیر کې یوشمیر صحابه ﷺ او تابعینو دا خبره کړې ده

سرہ خلورسودہ تنہ دتورات علماء ہم ملگری وو تہولو علماء لہ پاچاغبوہستہ وکړہ چی مور
تہ پدہ دې ځمکہ کې دپاتہ کیدو اجازه راکړہ؟ پاچاغبوہستہ وکړہ چی ولی ، دوی پہ ځواب
کې ورته وویل چی موربدانبیاء ﷺ پہ صحیفو کې لیدلی دی چی پہ آخرہ زمانہ کې بہ
یونبی ﷺ پیداکیږی د مخکښ په نامہ اودا ځمکہ بہ دہغه دہجرت کوری وی ، پاچاودوی
تہلو تہ دپاتہ کیدو اجازه ورکړہ اودہریوہ دپارہ یې بیل بیل ځای جوړکي اوتہلو تہ یې
ودونہ وکول اودہریوہ تہ یې ډیر مال او شتمنی ورکړہ اویو ځانگړی کوری یې د نبی کریم ﷺ
دپارہ جوړکی ، اود نبی کریم ﷺ په نامہ یې یولیک ولیکي چی پہ ہغہ لیک دخپل اسلام
راوړلو اود لیدنی تلوسہ ولیکلہ دہغه لیک مضمون داسی دی

بَهِدَتْ عَلٰی اَحْمَدَ اَلَّہُ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰہِ بَارِئُ النَّسَمِ

زہ شاہدی ورکوم چی محمد ﷺ غورہ استازی اورالپہل سوی حق رسول ﷺ دی

قُلُوْا مَا غُنِرِیْ اِلٰی غُیْرِہُ لَکُنْتُ وَرِیْزًا لَّہُ وَابْنُ عَمِّ

کہ زما ژوند ددہ ترراتلو پوری ورسپړی ، نو زہ ددہ مرستہ او کومک خامخاکوم

وَجَاهَدْتُ بِالسَّیْفِ اَعْدَاءَہُ وَفَرَجْتُ عَنْ صَدْرِہُ کُلَّ غَمٍّ

اوددہ لہ دښمنانوسرہ بہ جہادکوم ، اوددہ لہ زہ څخہ بہ هرغم لیری کوم

تبع پردې لیک باندی مہرہم ولگوی اوپہ دوی کې یوہ لوی عالم تہ وسپاری ورته وې
فرمایلی چی کہ تہ دہغه نبی آخرزمان پہ وخت کې ژوندی وی نو زما دلیک بہ ہغہ رسوی
او کہ تہ مرسوی نو خپل اولاد تہ یې پریږدہ اودا وصیت وکړہ کوم چی زہ تاتہ کوم ، دالیک
ترا بوایوب انصاری ﷺ راورسیدی ابوایوب انصاری ﷺ دہغه عالم لہ نسل څخہ وو
اوداکورہم ہغہ کورو چی تبع پاچا آباد کړی وکلہ چی نبی کریم ﷺ ہجرت وکی نولومړی
ځل پہ ہمدی کور کې میشت سواونور انصار ﷺ دہغه خلورسودہ علماء لہ نسل څخہ دی
اواوبنہ ہم دالله ﷻ پہ امر دہغه کور پردروازہ ودریدلہ ہغہ کور چی دیمن پاچا تبع ډیرہ
مودہ مخکې د نبی کریم ﷺ دپارہ جوړکړی و شیخ زین الدین مراغی رَحِمَہُ اللہُ لیکي چی کہ
داوویل سی چی رسول الله ﷺ پہ مدینہ منورہ کې دابوایوب انصاری ﷺ پہ کورکی نہ دی
میشت سوی بلکې و خپل کور تہ راغلی دی نوییځایہ بہ نہ وی ، ځکہ داکورخولہ لویہ سرہ
دنبی کریم ﷺ دپارہ تیارسوی و ابوایوب انصاری ﷺ خودہغہ پہ انتظارپہ دې کور کې او
سیدی داسی ویل کیږی چی کلہ رسول الله ﷺ وکورتہ راغلی نو ابوایوب انصاری ﷺ ہغہ
لیک ورته وسپاری ہغہ پانہ چی مخکنی شعرونہ پکی لیکل سوی ووالله اعلم (۱)

رسول الله ﷺ د ابویوب انصاری په کور کې استوگن سو ابویوب انصاری په دیر ټینگار وکی چې ته باید په لوړه خونه کې واوسېږی او موږ به لاندی خونو کې یو نبی کریم ﷺ وفرماییل چې ماته هروخت خلک ځی اورا ځی زه په لاندی کوټه کې اوسېږم خو ابویوب انصاری ﷺ وویل چې داز موږ دپاره ډیره بی ادبی ده نبی کریم ﷺ د ابویوب په ټینگاره وروسته په لوړه خونه کې واړول. یوه ورځ ابویوب انصاری ﷺ اودده کورنۍ په لوړه خونه کې وو ابویوب انصاری ﷺ وایي له موږ څخه داوبو منگی. مات سو موږ دیر وپیږیدو چې هسی نه اوبه درسول الله ﷺ کوټی ته ورتوی سی نو ما اود ابویوب مور دواړو هغه اوبه په خپله بستره وچی کړی اوله موږ سره بل شی هم نه وو پرته له دې بستری شپه مو هغسی تیره کړه ، او موږ به هره ورځ د نبی کریم ﷺ لپاره خوراک تیاروی او ورلیږی به مو څه چې به پاته سو هغه به یې بیرته رالیږی او موږ به وخورې په هرځای کې چې به درسول الله ﷺ دگوتونښان وو موږ به تبرکاً له هغه ځایه خوراک کوی. یوه ورځ موږ به خوراک کې اوږه او پیاز واچول ، رسول الله ﷺ ته مو ولیږی کله چې هغه کاسه بیرته راولیږله نو موږ به کاسه کې دهغه مبارک دگوتونښی ونه لیدی په ډیره بیره سره زه دهغه په خدمت کې حاضر سوم ما ورته وویل یا رسول الله ﷺ تا خوراک نه وو کړی ځکه په هغه کاسه کې ستا دگوتونښی نه وی ما اود ابویوب مور دبرکت دپاره له هغه ځایه خوراک کوی چیری چې به ستا دگوتو مبارکونښی وی رسول الله ﷺ وفرماییل : ما په دې خوراک کې داوږی او پیاز بوی محسوس کړه له فرشتوسره خبری کوم ځکه زه له داسی خوراکه ځان ساتم چې په هغه کې پیازوی او تاسویې خوری ، ابویوب ﷺ فرمایي یا موږ هیڅ کله د نبی کریم ﷺ په خوراک کې اوږه یا پیاز نه دی ګډ کړی (۱)

په مدینه منوره کې به دیهود علماء درسول اکرم ﷺ په خدمت کې حاضریدل

رسول الله ﷺ چې کله مدینې منورې ته راغلی نو په خاص ډول به دیهودو علماء درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضریدل اوله رسول الله ﷺ څخه به یې د امتحان په ډول رنګارنګ پوښتنی کولی ځکه دیهودو علماء دمخکنیو انبیاء علیهم السلام په زیری ورکولو سره د نبی احرزمان په راتلو ډیر ښه خبروو اودوئ په دې پوهیدل چې موسی علیه السلام چې دکوم نبی دراتلو زیری ورکړی دی هغه به په نژدی وخت کې دبطحاء له ځمکې څخه راپاڅیږی او دوئ وئ دهغه نبی په انتظار و لکه دهجرت په بیان کې چې موږ درته وویل چې لومړی ځل چې رسول الله ﷺ انصاروته دحج په وخت کې داسلام بلنه ورکړه نو دوئ په خپل مینځ کې مشوره وکړه او وې ویل چې دا هغه نبی ﷺ معلومېږی چې یهود دهغه یادونه کوی هسی نه چې یهود په دې نیک بختی او فضیلت کې تر موږ مخکې سی (۲)

(۱) سیرت ابن هشام جلد ۱، صفحه ۱۷۶

(۲) فتح الباری باب وفود الانصار الی النبی ﷺ بمکه و بیعة العقبة ، البدايه والنهایه جلد ۳، صفحه ۱۴۸

نوله دې څخه دامعلومېږي چې يهود په دې ښه خبروو چې دکوم نبی دراتلوزير چې موسی ﷺ ورکړی دی دهغه دراتلو وخت رانژدی سوی دی په دې وجه يهود په ځانگړي ډول دهغه ﷺ په خدمت کې حاضریدل خو په ازل کې چې دچاپرتندی دنيک بختی توری لیکلی وهغه په دنبي کریم ﷺ په لیدوسره سمدستی وپیژندی چې داربستینی نبی ﷺ دی چې مخکنیو انبیاء ﷺ یې زیری ورکړی دی او پرته له شکه اوشبه اوفکر کولو څخه به یې ایمان پر راوړی ، اودچاپه نصیب کې چې به بدبختی لیکلی وه نوهغه بی برخي پاته سو (۱)

ابن عائذ دعروة بن زبیر له لاری روایت کوی ، چې دیهودپه علماء کې ترټولو مخکې در رسول الله ﷺ په خدمت کې یاسرین اخطب یعنی دحیی بن اخطب ورور حاضر سو اودنبی کریم ﷺ خبری یې واوریدی کله چې بیرته ولاړی نوخپل قوم ته یې ویل (اطيعوني فان هذا النبي الذي كنا ننتظر) زماخبره ومنی رښتیا هم دا هغه نبی دی چې موږ یې انتظار کوی هغه راغلی دی نو پر هغه باندی ایمان راوړی مگردده ورور حیي بن اخطب دده خبره ونه منله او په قوم کې مشر هغه وو قوم دهغه خبره منله پر هغه باندی شیطان غالب سو اودحق له منلو یې مخ واړوی قوم دهغه خبره ومنله اود یاسرین اخطب خبره یې ونه منله (۲)

سعید بن مسیب له ابوهريرة ﷺ څخه روایت کوی وایي کله چې رسول الله ﷺ مدینی منوری ته راغلی نو په بیت المدارس کې چې دیهودیانو دمدرسی نوم و دیهودو علماء سره راټول سومشوره یې وکړه چې له دې سړی څخه باید پوښتنی وسی (اشاره رسول الله ﷺ ته وه) (۳)

بیهقی له ابن عباس ﷺ څخه روایت کوی چې یویهودی عالم رسول الله ﷺ ته په داسی وخت کې راغلی چې رسول الله ﷺ سورة یوسف تلاوت کوی هغه پوښتنه وکړه اې محمد ﷺ داسورت چادرته ښودلی دی رسول الله ﷺ وفرمایل : الله ﷻ ماته ښودلی دی ، هغه ډیر تعجب وکړ او سمدستی ولاړی یهودوته یې ویل چې محمد ﷺ قرآن وایي او هغه داسی کتاب معلومېږي لکه څنگه چې پرموسی ﷺ باندی نازل سوی وو اودیهودو یو ټولی یې له ځان سره راوستی اود رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو هغه خلکو چې در رسول الله ﷺ صورت اوصفات ولیدل سمدستی یې وپیژندی چې دا هغه نبی ﷺ دی کوم چې دراتلوزیري په تورات کې ورکړل سوی دی اودنبی کریم ﷺ ددواړو اوږو ترمنځ یې مهر نبوت هم ولیدی رسول الله ﷺ چې سورة یوسف لوستی هغه یې په ډیر غور واوریدی دوی ټول حیران پاته سو او پر همدغه ځای یې ایمان راوړی (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۴)

(۱) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۳۱۳ — (۲) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۴ — (۳) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۴

ابن اسحاق اوییهقی له ابوهریره ؓ څخه روایت کړې دی چې یوځل رسول الله ﷺ ابن صوریاته چې دیهودولوی عالم ووفرمايل چې زه تاته په الله ﷻ قسم درکوم چې رښتیا وایه په تورات کې دواړه سوی زناکاری لپاره دسنگسار حکم سته ؟ ابن صوريا وویل (اللهم نعم اما والله یا اباالقاسم انهم ليعرفون انک نبی مرسل ولكنهم یحسدونک . خصائص کبری جلد ۱۰، صفحہ ۱۳) قسم په الله ﷻ رښتیا هم په تورات کې دغسی حکم سته او ای ابو القاسم ؓ والله چې یهود په دې ښه خبردی چې ته دالله ﷻ رالیږل سوی نبی ﷺ یې مکر دوئ ستا سره کین کوی او ایمان نه درباندي روارې)

عبدالله بن احمد په زوائد مسند کې له جابرین سمره ؓ څخه روایت کوی چې یو جر مقا نی (۱) سړی راغلی اوله صحابه ؓ څخه یې درسول الله ﷻ په اړه پوښتنه وکړه چې ستاسوهغه صاحب کوم یودی چې دا گمان کوی چې زه نبی یم هغه چیری دی زه ورځم او یوڅو پوښتنی ځنی کوم له دې پوښتنو به معلوم سی چې هغه نبی دی که نه دی په دې وخت کې نبی کریم ﷺ راغلی ، جر مقانی ورته مخامخ سو او ورته وې ویل پرتا چې کومه وحی راځی هغه راته واوروه ؟ نبی کریم ﷺ هغه ته د کتاب الله څو آیتونه ولوستل ، جر مقانی چې کله واوریدل وې ویل چې والله داخوهغه رنگه خبری دی لکه موسی ؑ چې راوړی دی (۲) دغه رنگه نور هم علماء او عام یهودیان درسول الله ﷻ په خدمت کې حاضر سوی دی او په اسلام مشرف سوی دی لکه زید بن سعنه اوداسی نور (۳)

د عبدالله بن سلام رضی الله عنه ، اسلام راوړل !

عبدالله بن سلام ؓ (۴) د تورات یولوی تکره عالم وو دیوسف ؑ له نسل څخه دی دهغه اصل نوم حصین وو تر اسلام راوړو وروسته رسول الله ﷺ عبدالله بن سلام نوم پر کیننودی عبدالله بن سلام ؓ دخپل اسلام راوړلو قصه داسی بیانوی دده له خولې به یې واورو ، نوموړی وایې کله چې رسول الله ﷺ مدینې منورې ته راغلی زه هم دهغه په راتگ خبر سوم نو دهغه د لیدو دپاره ورغلم (فلما رأيت وجهه عرفته ان وجهه ليس بوجه كذاب) ماچې کله دهغه مبارک مخ ولیدی نو ماو پیژندې چې دامخ ددروغجن مخ نه دی لومړۍ خبره چې ما دهغه مبارک له څخه خولی واوریدله داوه : ايها الناس اطعموا الطعام وافشروا السلام وصلوا الارحام وصلوا بالليل والناس نيام تدخلوا الجنة بسلام (اخرجه الترمذی والحاكم وصحاحه)

ای خلکو خوراک ورکوی او سلام عام کي او خپلوی پالي او په شپه کې لمنځونه کوی په داسی وخت کې چې خلک غافله بیده وی تا سوبه جنت ته په سلامتیا داخل سی

(۱) جر مقانی ، جرامقه ته منسوب دی په عجمو کې دیو قوم نوم دی)

(۲) الخصائص الکبری جلد ۱، صفحہ ۱۹۴)

(۳) فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۲۱۴)

(۴) د عبدالله بن سلام ؓ د اسلام قصه په البدايه والنهايه جلد ۳ صفحہ ۳۱۰ تر ۳۱۲ پورې وگوری)

پہ دلائل بیہقی کہی د عبد اللہ بن سلام ﷺ خخہ روایت سوی چي مادر سول اللہ ﷺ نوم او د هغه صفت او د هغه شکل مخکي لاپيژندي مگر هيچا ته مي نه بنکاره کوي کله چي رسول اللہ ﷺ مديني منوري ته راغلي او ماد هغه خبري واوريدی نوزه هغه وخت د خور ماوني ته ختلي وم له هغه خايه مي په خوشالي. کہي د الله اکبر نعره وکوله زماتورور خالده بنت حارث راته وويل که تاد موسی ﷺ خبر اوريدلای وای نو تردي به ډيرنه وې خوشاله سوی ماوويل هو قسم په الله ﷻ دادموسى ﷺ ورور نبی ﷺ دی په هم هغه دين باندی رالپړل سوی دی پرکوم دين چي موسی ﷺ رالپړل سوی وزماتورور وويل اي زما وراره آياداهغه نبی نه دی چي موږ د هغه خبر اوريدلی دی چي هغه به د قیامت له شپيلی سره رالپړل کيږي ماوويل هو د ا هم هغه نبی دی زه له کوره راووتم د رسول اللہ ﷺ په خدمت کې حاضر سوم او په اسلام مشرف سوم او بيرته راغلم ټولي کورنۍ ته مي د اسلام بلنه ورکه ټولو اسلام ومني (۱) فايده : د قیامت له شپيلی خخه مراد هغه فتنی او مصيبتونه دی چي تر قیامت مخکي به بنکاره کيږي او د هغو بنکاره کيدل د قیامت مقدمه دی لکه چي الله ﷻ فرمايي (نذير لکم

بين يدي عذاب شديد) اوبی کریم ﷺ فرمايلي دي (بعثنا الساعة کما تبين) روض الانف جلد ۲ صفحه ۲۵

عبد اللہ بن سلام ﷺ وايي تردې وروسته مانيبی کریم ﷺ ته وويل مخکي تردی چي زما قوم زما په اسلام راوړلو خبرسي ته ما په يوه خونه کې کښينوه اوله يهوديانو زما پوښتنه وکوه خکه يهود ډير بهتان ويونکي قوم دی ؟

نبی کریم ﷺ يهود راوغوښتل او عبد اللہ بن سلام ﷺ يې په يوه کوټه کې کښينوی له دوی خخه يې پوښتنه وکړه چي اي يهودو له الله ﷻ خخه وييرېږي قسم په هغه ذات چي له هغه پرته بل شوک د عبادت لائق نسته تاسو په دې ښه پوهيږي چي زه د الله ﷻ رښتيني رسول يم او په حق سره رالپړل سوی يم نو اسلام راوړي ، يهودو وويل موږ په دې نه يو خبر ، رسول الله ﷺ درې ځله وغوښتنه ځنی وکړه ، خودوی به ويل موږ په دې نه يو خبر چي ته رسول يې ، وروسته يې پوښتنه ځنی وکړه چي عبد اللہ بن سلام ﷺ په تاسو کې څنگه سړی دی ؟ يهودو وويل چي هغه زموږ مشر او د مشر زوی او په موږ کې تر ټولو ښه عالم او تر ټولو دلوی عالم زوی دی او په موږ کې تر ټولو غوره او تر ټولو د غوره سړی زوی دی ،

نبی کریم ﷺ وفرمايل که عبد اللہ بن سلام ﷺ پر ما باندی ايمان راوړي بيا خويه تاسو زما نبوت مني ؟ يهودو وويل عبد اللہ بن سلام ﷺ هيڅ کله اسلام نه راوړي ، رسول الله ﷺ وفرمايل بالفرض که هغه اسلام راوړي ، يهودو وويل (کلا وحاشا) نه هغه هيڅ کله اسلام نه مني دا کيداى نه سي چي هغه دې اسلام قبول کي ، رسول الله ﷺ وفرمايل اي ابن سلام ﷺ دباندی راووزه عبد اللہ بن سلام د باندی راووتی اودا کلمه يې پر ژبه جاری وه أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ (۱) نتج الباری جلد ۷، صفحه ۱۹۷

عبدالله بن سلام ﷺ ويهود ته وويل اي يهوديانو له الله ﷻ څخه وييرېږئ قسم په هغه ذات چې له هغه پرته بل هېڅ حق معبود نسته تاسوپه دې ښه پوهېږئ چې محمد ﷺ دالله ﷻ رسول دی او حق يې راوړی دی ، ددې خبرې په اورید وسره يهودو وويل ته دروغجن يې اوپه ټولو کې بد او دبدسړی زوی يې (بخاری شریف) په دې اړه داآيت نازل سو :
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنَّ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَكُفَرْتُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ وَلِيِّهِ فَاَتَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰) آيت سورة الاحقاف

د ميمون بن يامين رضي الله عنه اسلام راوړل !

ميمون بن يامين ديهودوله مشرانوڅخه دی دښی کریم ﷺ په ليدوسره په اسلام مشرف سو او هغه هم دعبدالله بن سلام ﷺ په خير مشراوعالم وو ميمون بن يامين ﷺ درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو اوغوښتنه يې وکړه چې ته يهودراوغواړه اوماډريم جوړکي هغوئ به ماته رجوع کوي ، رسول الله ﷺ ميمون ﷺ په يوه خونه کې کښينوی او يهوديې راوغوښتل کله چې يهود راغلو خبری شروع سوی نبي کریم ﷺ وفرمايل چې تاسود خپلو خلکوڅخه کوم يوزما اوستاسوپه مينځ کې ډریم گړی ټاکي . يهودو ورته وويل چې موږ دميمون بن يامين ﷺ په حاکم جوړيدو باندی راضی يو هغه چې څه فيصله وکوي موږ ته منظوره دی ، نبي کریم ﷺ ميمون ته غږ وکړ کله چې ميمون دباندي راووتی وې ويل اشهدانه رسول الله ﷺ مگر يهوديانو له تصديق کولوانکاروکړ (۱) (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۱۳ باب اتیان اليهود للنبي ﷺ حين قدم المدينة

د سلطان (۲) بن اسلام رضي الله عنه اسلام راوړل !

دده مبارک نوم سلمان دی ابو عبدالله يې کنيه دی په سلمان الخير سره مشهور دی گواکي سلمان ﷺ دخير مجسمه وه ، د فارس ملک دراه رمز له شاوخواڅخه وو دجئ علاقې اوسيدونکی وو د فارس دپاچهانو له کورنۍ څخه وو کله چې به چاله سلمان ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې ته دچا زوی يې ؟ نو ده به ځواب ورکوي انا سلمان بن اسلام (۳)
(۱) عيون الاثر جلد ۱، صفحه ۲۰۷، فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۱۳

(۲) حافظ عسقلاني وايي چې سلمان فارسي ته سلمان بن اسلام اوسلمان بن خير، هم وايي يعنی اسلام دهغه په حق کې په منزله دپلار دی او دئ اسلام په حق کې په منزله دزوی دی (اصابه جلد ۲، صفحه ۶۳) ترجمه سلمان فارسي ﷺ حافظ ابن قيم فرما يې دسلمان ﷺ نوم عبدالله دی او د نسب لړۍ يې په اسلام پورې تړلې يعنی داسلام زوی دی ، فقرده شتمنی وه مسجد دده هټۍ وه کته يې صبروو ، پرهيزگاری دده جامه وه ، بيداری دده تکیه ، منادی دهغه فخر دی (يعنی دښی کریم ﷺ ارشاد دی چې سلمان له موږ څخه دی) اوکه دا پوښتنه وکړی چې کوم لوری ته روان يې ؟ نو دالله ﷻ ذات اودهغه رضاوخوشالي غواړی پريدون وجهه دی ، اوکه دا پوښتنی چې هغه چيری تلونکی دی ؟ نوپوه شه ، چې هغه جنت ته روان دی ، اوکه دا پوښتنی چې په دې سفر کې دهغه لارښود څوک دی ؟ نوپه پوه سه چې دهغه لارښود امامان المتقين هادی الغلاتی الی رب العالمين سيد الاولين والاخرين خاتم الانبياء والرسولين صل الله عليه وسلم وعل آله واصحابه وازواجه ودرېاته اجمعين دی)
**إِذَا لَحْنُ أَذْنَعًا وَأَلَّتْ إِصْفَاتُ... كُنْ بِالْأَمَلِ طَيْبٌ وَكَرَاتِ حَادِيًا زَائِرًا : کله چې موږ په توره شپه کې خاوتو ته زموږلارښود يې نو داوښانو دحدی ويلو لپاره ستياک ذکر کافی دی وَإِنْ لَحْنُ أَفْطَلْنَا الطَّرِيقَ وَنَحْنُ مُجِدُّ... دِيلًا مُفْلَكًا لَوْ وَجَّهْتَ حَادِيًا زَائِرًا : اوکه موږ لاره ورکه کړو او څوک لارښودونکی له موږ سره نه وي نو ستا دمخ رڼا زموږدلار لوی لودپاره بيهی بس دی (کذابی القوائد لابن قيم ر ۴۱)
(۳) الاستيعاب للحافظ ابن عبد البر جلد ۲ صفحه ۶۵ حاشیه اصابه**

زمانوم سلمان اوداسلام زوی یم یعنی زما درو حانی وجود سبب اسلام دی او همدغه زما پالونکی دی، خومره ښه پلاردی او خومره ښه زوی دی. د سلمان فارسی ؓ عمر د یزیدات سوی دی ویل کیږي چی سلمان ؓ د مسیح بن مریم ؑ په وخت کې وو او یوشمیر نور بیا وایې چی د مسیح ؑ په وخت کې خونه وو مگر د مسیح ؑ د یوه دوست او وصی په وخت کې وو حافظ ذهبي ؒ لیکي چی هر خومره خبری چی دده د عمر په اړه راغلی دی هغه ټول پردې اتفاق دی چی د سلمان ؓ عمر تر دوه نیم سوه کاله اوښتی وو، ابو الشیخ په طبقات الاصبهانیین کې لیکي، چی علماء وایې چی سلمان ؓ درې نیم سوه کاله ژوندی وو مگر په دوه نیم سوه کالو کې خود هیڅ خبره نسته، اصابه ترجمه سلمان ؓ جلد ۲، صفحه ۶۲) ابن عباس ؓ فرمایې: چی ماته سلمان فارسی ؓ د خپل اسلام راوړلو قصه په خپله ژبه داسی بیان کړه: نوموړی وایې چی زه د فارس ملک د جی اوسیدونکی وم زما پلار دخپلی سیمی مشرو و اوزه تر ټولو زمانو باندی گران وم لکه څنگه چی خلک د پیغلونو نوساتنه کوی زه یې هم دغه شان په کور کې ساتلی وم اوزه به یې دخپل کور د باندی نه پرېښودم موږ په مذهب مجوسیان د اور عبادت کونکی وو زما پلار زه د آتش کدی (د مجوسیانو عبادتخانه) ساتونکی مقرر کړی وم چی په هیڅ وخت کې باید اور درڅخه مړنه سی یوه ورځ زما پلار خټی کولی د نه خلاصی په وجه یې زه د ځمکې وپتی ته دیو کار د پاره ولیږلم، زه له کوره راو وتم د پتی پر لور روان یم په لاره کې یوه کلیسا وه دته له دې کلیسا څخه آوازونه اوریدل کیدل زه د لیدو د پاره دتنه ور غلم اوومی لیدل چی دنصاراوو یوه ټولۍ لمونځ کوی ماته ددوی عبادت ډیر خوندر اکی او په زړه کې می وویل چی دادین زموږ تردین غوره دی ماله دوی پوښتنه وکړه چی ددې دین اصل اور ښی چیری دی؟ دوی راته وویل دشام په ملک کې په دې وخت کې لمړولویدی پلار می له ډیره انتظاره وروسته یو څوک زما په لټون پسې رالیږلی وو هغه راغلی زه یې پیدا کړم کله چی زه کور ته ولاړم نو پلار راته وویل زویه ته چیری تللی وی؟ ما ټوله قصه ورته بیان کړه پلار راته وویل زویه په دې دین یعنی نصرانیت کې هیڅ خیر نسته ستا د پلار نیکه دین یعنی داور عبادت کول ډیر غوره دین دی ما وویل هیڅ کله داسی نه دی قسم په الله ﷻ چی دنصاراوو دین زموږ تردین غوره دی، پلار می ډیر په غصه سو او تردې وینا وروسته یې زه دباندی نه پرېښودم اوزما پښوکې یې ولچک اوزولنی واچولی اوداسی یې راته وویل لکه فرعون چی وموسی ؑ ته ویلی وو:

قَالَ لَنِي اَتَّخَذْتُ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَآ اَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ (۲۹) ایت سورة الشعراء
ژباړه: که ته له سزېرته د بل چا عبادت وکوی نو زه به تابدی کړم.

(لکه اوس چی امریکا وایی که هر شوک زما خبره ونه منیر نو مویده یی په کیوبا کی باندیان کرو) مایه پته باندی نصار او و ته حال و لیبری چی که شام ته قافله تله نو ما خبر کی ، یوه ورځ دوی ماته خبر راکی چی دنصار اوو دتجارانو یوه قافله شام ته ځی ماوخت غنیمت وگهی زولنی مې له خپلو پښو خلاصی کړی اوله کوره راووتلم له دوی سره شام ته ولاړم او پوښتنه مې وکه چی د عیسایانو تر ټولو لوی عالم څوک دی ؟ دوی دیو پادری نوم راوښودی زه هم هغه ته ورغلم او هغه ته مې ټوله پېښه بیان که او ما ورته وویل چی زه غواړم ستاسو دین زده کړم زما ستاسو دین ډیر خوښ دی ته اجازه راکه ستا خدمت به کوم اوله تاسره به لمونځ کوم ده راته وویل سمه ده، زه له هغه پادری سره څه وخت پاته سوم مگر څو ورځی وروسته داراته معلومه سوه چی د پادری ښه سړی نه دی ځکه ډیر حریص او طامع وو بل ته به یې د خیراتو حکم کوی او کله چی به خلکو روپۍ راوړی نوده به یو ځای خوندي کولی اوساتلی وهیڅ فقیر اومسکین ته یې نه ورکولی په دې طریقه هغه داشرفیو اووه منگیان ډک کړه کله چی هغه مړسو خلکو په ډیره مینه اودرناوی دده د هدیری او کفن ورکولو لپاره راغلو ما خلکو ته دهغه حال بیان کی او هغه اووه منگی می هم وروښودل خلکو چی کله دا حالت ولیدی وې ویل قسم په الله ﷻ داسی څوک باید ښځ نه سی دوی په دار وځړاوو اوسنگساری کی اودهغه پرځای یې بل عالم کښینی ، سلمان ﷺ فرمایې چی ماته هغه زیات عالم اوترهغه لوی عابد اوتقوی داره اوله دنیا لیری اود آخرت په مینه کې او غوښتنه کې غرق څوک نه دی لیدلی ، اوڅومره چی زماله هغه سره مینه پیدا سوه ترهغه زیات مې هیڅ کله له هیچاسره مینه نه وه پیدا سوی زه تل دهغه عالم په خدمت کې وم کله چی دده دمرگ وخت رانژدی سو نو ما غوښتنه ځنی وکړه چی ته ماته وصیت وکړه اوداراته ووايه چی تر تارو وروسته زه دچا خدمت وکړم ده راته وویل په موصول کې یو عالم دی ته بیا هغه ته ولاړسه زه هغه ته ورغلم اوترهغه وروسته په نصیبن کې دهغه دوصیت مطابق یو عالم ته ولاړم اودهغه ترمرگ وروسته دهغه دوصیت مطابق په عموریه کې یو عالم ته ولاړم اوورسره پاته سوم کله چی هغه هم وفات کیدی نو ما وویل چی زه دفلانی فلانی عالم سره واوسیدم اوس ته وصیت راته وکړه چی زه چیری ولاړسم هغه عالم راته وویل چی زما په نظریه دې وخت کې خوبل داسی څوک نسته چی هغه پرسمه لار وی اوزه تاته دهغه معلومات درکړم خودیو ښی دراتلو وخت رانژدی سوی دی چی هغه به دابراهیم ﷺ پردین وی دغریو په ځمکه کی به دهغه ښی ښکاره کیږی او هغه ښی به داسی ځمکی ته هجرت کوی چی په هغه ځمکه کې به خورماوی وی که ته هغه ځای ته رسیدای سی نو خاماڅان ورسره اودهغه علامه به

داوی چې د زکوة مال به نه خوری او هدی به قبلوی اود دواړو اوږو تر مینځ به یې مهر نوت وی کله چې ته هغه وویښ نوو به یې پیژنی ، په دې وخت کې له ماسره یوڅو غواوی او پسونه او بزې وی ناڅاپه یوه قافله راغله چې عربوته تلل ماهرغوی ته وویل تاسو ما د ځان سره ملگری کې داغواگانې او پسونه به ټول تاسوته درکړم ، دوئ هم راسره ومنله اوزه یې له ځان روان کړم کله چې وادی قری ته ورسیدو نوله ماسره یې ډیر ناوړه چلند وکړ زه یې مریئ جوړ کړم او پر یوه یهودی یې وپلورل کله چې زه له هغه یهودی سره راغلم نو د خورماوو درختی می ولیدی فکر می وکی چې کیدای سی دا هغه ځمکه وی مگر تردې وخته می یقین نه وو بیا یو یهودی له بنی قریظه څخه زما مالک وخوا ته راغلی اوزه یې له هغه را نیولم کله چې زه مدینی منوری ته راوړسیدم نو قسم په الله ﷻ چې د مدینی په لیدو سره می وپیژندله اودامی یقین سو چې دا هغه بناردی کوم چې ماته هغه عالم راښودلی وو په صحیح بخاری کې په خپله له سلمان ﷺ څخه روایت سوی دی چې زه دغه شان لس ځله وپلورل سوم خلکو سلمان ﷺ په څوواړه په ډیره بی خوندي د خورو پوپه بدل کې خرڅ کې مگر د هغه اصلی قیمت هیچا ونه پیژندی زه له هغه یهودی سره په مدینه منوره کې وم او په بنی قریظه کې می د هغه د درختو کار کوی الله تعالی نبی کریم ﷺ په مکه مکرمه کې مبعوث کی مگر زما په غاړه کې د مریي توب زنجیرو و اود خپل مالک د خدمت په وجه ماته هیڅ معلومات نه کیدی کله چې نبی کریم ﷺ مدینی منوری ته هجرت وکړ او په قباء کې د بنی عمرو بن عوف په ځای کې واپول زه په همدې وخت کې د خورمایوی ونی ته ختلی وم کار می کوی اوز ما بآدار ترونه لاندی ناست وو یو یهودی راغلی چې هغه د مالک د اکازوی وو اودایې وویل الله ﷻ دی بنی قیله یعنی انصار هلاک کی په قباء کې دیوسړی پر شاو خوار ټول سوی دی هغه سړی له مکی راغلی دی او وایې چې زه نبی او پیغمبریم ، سلمان ﷺ فرمایې قسم په الله ﷻ د دې خبر په اوریدو سره زه ولړیدم اوز ما غالب گمان داسو چې زه به پر خپل مالک باندی راو لوړیم دبشیراوندیږ ﷺ د زیری په اوریدو سره بیهوښه اوبی حال سوم چې که د ﴿لَوْ اَنَّ رَجُلًا عَلَيَّ كَلِمًا لَقُوتُ مِنْ التَّائِبِينَ﴾ (آیت سورة القصص) مضمون نه وای (۱) نو ترونه لاندی به راویدلی وم دوئ دواړو د سلمان ﷺ ودې حالت او کیفیت ته کتل سخت په تعجب کې وو اود سلمان ﷺ د حال ژبی دا شعر لوستی ﴿لَا اَلَهُ مَا اَكَا مِنْكُمْ﴾ : اِذَا عَلِمَ مِنْ آلِ نَبِيِّ هَدَايَا ای زما دوستانو قسم په الله ﷻ زه اوس له تاسو بیل سوم کله چې ماته د لیلی د کور غرنکاره سو زه په دې خوشالی کې له ونی راگېسته سوم اوله هغه یهودی څخه مې پوښتنه وکړه چې ته

(۱) دې کیفیت ته د صریحانوپه اصطلاح کې وجد وایې اود آیت په ظاهره کې دې ماخذی والله سبحانه و تعالی اعلم)

راتہ وواہ تاشخہ حال بیان کی ہفہ خبرہ خولہ ماتہ ہم بیان کرہ ؟ زمامالک چی زہ ولیدم
 ۹ یر پہ غصہ سو اوپہ زورہ یی یوسوک وولہم اووی ویل ولارسہ خپل کارکوه پہ دہ کی
 ستاخہ کاردی تہ خپل کارکوه، ماہم کارشروع کی کله چی ماہنام سو اولہ کارہ روزگار
 سوم نوخہ چی زماسرہ وو ہفہ می لہ خان سرہ راوہل اودرسول اللہ ﷺ پہ خدمت کی حاضر
 سوم نبی کریم ﷺ پہ قباء کی وو ماورتہ وویل چی زہ پہ دہ خبر سوم چی لہ تااوستالہ
 ملگروسرہ ہیخہ نیستہ تاسوتول بیوزلہ یاست پہ دہ وجہ ستاسو اوستاد ملگرو دپارہ داخہ
 زکوۃ راوہی دا قبول کہ، رسول اللہ ﷺ دخیل خان لپارہ دزکوۃ لہ قبلولون انکارو کی اودایہ
 وفرمایل چی زہ زکوۃ نہ خورم اوصحابہ کرام ﷺ تہ یی اجازہ ورکہ چی تاسویہ قبول کی،
 سلمان ﷺ وایہ چی ماہہ زہہ کی وویل قسم پہ اللہ ﷻ دالہ ہفہ درہ علامو خخہ یوہ
 علامہ دہ زہ بیرتہ ولاہم اوہلہ ورخ می ییا یوخہ مال جمع کی، رسول اللہ ﷺ مدینی تہ
 تشریف راوہی ووزہ ہم ہلتہ ورغلم اوغبنتنہ می وکہ چی زمازہ غواہی چی ستاہ
 خدمت کی خہ وراندی کم صدقہ خوتہ نہ قبولی داہدیہ می راوہی دا قبولہ کہ، رسول
 اللہ ﷺ ہدیہ قبولہ کہ اوصحابہ کرام ﷺ تہ یی ہم ورکہ ماہہ زہہ کی وویل دادویمہ علامہ
 دہ زہ بیرتہ ولاہم اودرہ خلور ورخی وروستہ ییادنبی کریم ﷺ پہ خدمت کی حاضر سوم
 نبی کریم پہ ہمدی وخت کی لہ یوجنازی سرہ بقیع تہ راغلی وو اودصحابہ کرام ﷺ
 یوجماعت ورسرہ وو نبی کریم ﷺ پہ مینخ کی ناست ووماسلام واچوی اودنبی کریم
 ترشاکبیناستم ددہ دپارہ چی مہر نبوت وویئم، رسول اللہ ﷺ پوہ سو اولہ شامبارکی
 خخہ یی پتولیری کی دمہر نبوت پہ لیدوسرہ می سمدستی وپیژندی ولاہم سوم اومہر
 نبوت می مچ کی اوومی ڈہل، رسول اللہ ﷺ وفرمایل مخ تہ راسہ زہ مخ تہ ورغلم اوخنگہ
 چی تاتہ ای ابن عباس رضی اللہ عنہما ماخیلہ قصہ بیان کرہ ہمدغہ شان می داٹولہ قصہ پہ تفصیل
 سرہ رسول اللہ ﷺ تہ دصحابہ ﷺ ووپہ مخکی بیان کہ اوپر ہمدغہ خای باندی پہ اسلام
 مشرف سوم، رسول اللہ ﷺ یر خوشالہ سو وروستہ زہ بیرتہ دخیل مالک پہ خدمت بوخت
 سوم لہ دہ املہ زہ دبدر اواحدہ غزاکی شریک نہ سوم، رسول اللہ ﷺ وفرمایل : ای
 سلمان لہ خپل مالک سرہ کتابت وکرہ (۱) ماخیل مالک تہ وویل چی لہ ماسرہ کتابت
 وکرہ ہفہ راتہ وویل چی کہ تہ ثلویبنت اوقیہ سرہ زر اودرہ سوہ دخور مانہالان کیپردی
 اوہفہ میوی تہ ورسپری نوتہ ازادی، مادر رسول اللہ ﷺ پہ امرور سرہ ومانہ، اونبی کریم
 ﷺ خلکو تہ ترغیب ورکی چی لہ سلمان ﷺ سرہ دخور ماہہ نیالانو اینودلو کی مرستہ
 وکوی، صحابہ گرامو ﷺ مرستہ راسرہ وکرہ چاہہ دیرش نہالانوسرہ چاہہ شل اوچاہہ

(۱) کتابت دہی تہ وایہ چی مرین لہ خپل مالک خخہ خان پہ معلوم پیسو واخلی چی کہ زہ تاتہ دومرہ مال درگرم نوازاہیم

پنځوس او چاپه لس مرسته راسره وکوله کله چې نهالان پوره سو نونبی کریم ﷺ ماته وویل آی سلمان ﷺ ددې نهالاندپاره غوچي وکاره کله چې غوچي تیاری سوی نورسول الله ﷺ په خپل لاس مبارک هغه ټول نهالان کینودل اودبرکت دعایې وکړه یو کال لانه ووتیرسوی چې ټولومیوه وکوله او هیڅ یوه ونه پاته نه سوه ټولی شنی او غټی سوی اومیوه یې وکوله ، ددرختو قرض خواداسو یواځی سره زر پاته وو یوه ورځ رسول الله ﷺ ته یوسری دهگۍ په اندازه سره زر راوړل ، نبی کریم ﷺ وفرمایل : هغه مسکین مکاتب یعنی سلمان فارسی ﷺ چیری دی هغه راوغواړی ، زه راغلم دنبی کریم ﷺ په خدمت کې خاخرسوم نورسول الله ﷺ ماته دهگۍ په اندازه سره زر راګرل اودایې وفرمایل چې داواخله الله ﷺ به ستاقرض اداکي ماعرض وکي یارسول الله ﷺ داسره زر خودیرلږدی په دې سره زماقرض چیری اداکیري رسول الله ﷺ وفرمایل ولاپسه الله ﷺ به ستاقرض په همدې سره اداکي ، کله چې ماهغه سره زرو تلل نوپوره څلویښت اوقیه سره زروو زماټول قرض اداسو اوله مریئ توبه آزادسوم اوله رسول الله ﷺ سره دڅنډ په غزاکې شریک سوم تردې وروسته زه په ټولو غزاګانو کې له رسول الله ﷺ سره حاضر و (۱)

دمسجدنبوی آبادول !

لومړي چې پرکوم ځای درسول الله ﷺ اوبڼه چوسوه هغه ځمکه دیتیمانودخورماوو ډاګ وو یعنی خورماوی یې پروچولی نبی کریم ﷺ دهغه ځای پوښتنه وکړه چې داځای دچا ملکیت دی خلکو وویل چې داځمکه دسهیل اوسهیل دی اودواړه یتیمان دی ، رسول الله ﷺ هغه دواړه راوغوښتل ددې دپاره چې داځمکه دمسجددپاره ځینی واخلی اودهغوی له اکاسره چې ددوی پالنه اوروزنه دهغه پرغاړه وه خبره وکړه دوی دواړو ویل چې موږ هیڅ نه غواړو مګر رسول الله ﷺ داخبره نه ومنله او قیمت یې ورکي اوځنی رایې نیوله ، له زهری ﷺ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ ابوبکر صدیق ﷺ ته وویل چې ددې ډاګ دځمکي قیمت ورکړه په یوبل روایت کې راغلی دی چې ابوبکر صدیق ﷺ لس دیناره ددې په بدل کې اداکړه (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۱۹۲)

وروسته په دې ځمکه باندی چې دخورماکومی ونی وی درسول الله ﷺ دهغو دپریکولو اودمشکرکانودقبرودهورولوحکم وکي ، اووروسته یې دڅښتودمښلو حکم وکي ، اوپه خپله به رسول الله ﷺ دمسجد په جوړولو کې کارکوي انصار او مهاجرین ﷺ هم یوځای کار کوي دصحابه کرام ﷺ سره به یې په خپله څښتی پورته کولی اوراوپلې به یې اوداشعرونه به یې ویل :

هَذَا الْجَمَالُ لَا جَنَاتٍ تُحِبُّكَ هَذَا الْهَرُّ رَبَّنَا وَآخَرُهُ

دادخيبر دخور ماو و بارنه دي اي رب ﷻ دابار تر ٿولو غوره اونه ياردي .

اوڪله ڪله به يي دالوستي اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْأَجْرَةِ : قَازَحِمِ الْأَكْثَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ
اي الله ﷻ بيشڪه په حقيقت ڪي خوب دلدارت بدله دي نوته پرائصارو اوماه جرو باندی
مهرياني وکري ..

اوپه پوروايت ڪي داسي دي : اللَّهُمَّ لَا تَخْذُ إِلَّا خَيْرَ الْأَجْرَةِ : قَالُوا الْأَكْثَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ
اي الله ﷻ دآخرت نيڪي اوخير پرتو خوبل هيخ خير اونيڪي نسته نوته دانصارو
اوماه جرينو مرسته اوگوهه ڪوي دوي يواخي دآخرت نيڪي اوخير غواړي (۱)
اوصحابه ڪرام هبه داسي وييل :

لَيْسَ قَعْدًا وَاللَّيْلُ يَنْتَلِ : لِيَذَاكَ مِنَّا الْقَتْلُ الْمُسْلِمُ
که موږ ڪنينو اونبي ڪريم ﷺ ڪار ڪوي نوزموڊ ڊاڪاري عني ڪنينتل به ڏير بد ڪاروي ..
اوعلي ڪرم الله وجهه به داشعر لوستي :

لَا يَسْتَوِي مَنْ لَاحِبِ السَّامِدَا : يَدَابُ لِيَهَا قَاتِلًا وَقَاعِدَا

ومن يري عن التراب حائداً

نه دي برابر هغه سري چي په ناسته او ولاڙه دمسجد په آبادولو ڪي سرگردان دي له هغه
سري سره چي له جامو خاوري اوگرڻ پاڪوي (۲)

دخبنستوپه راوړونكو ڪي عثمان بن مظعون ؓ هم ووعثمان بن مظعون ؓ په فطري ڊول
ڏير پاڪ طبيعته ووپه مزاج ڪي يي پاڪي ڏيره خويته وه ڪله چي به يي خبنستي راوړي نوله
جامو به يي ليري نيولي وي اوڪله چي به يي پر جامو باندی خاوري اوگرڻ پريوتی نوهغه
به يي خنډي (رواه البيهقي عن الحسن) علي ڪرم الله وجهه دا شعر چي (ومن يري عن التراب

حائداً) دتوکوپه ڊول دعثمان بن مظعون ؓ دپاره ولوستي (۳)

اوداهم کيدای سي چي دعلي ؓ ودې ته اشاره وي چي په داسي وخت ڪي ترپاڪي گرڻ
اوخاوره غوره ده تردې چي سري پاڪ اوصفاوي لکه په حديث شريف ڪي چي راخي)
الحاج المثل (الفيل) حاجي خواهغه دي چي خرچن اوپه خاورولري وي ،

اوپه مسند احمد دي له طلق بن علي ؓ خنڊه روايت دي چي رسول الله ﷺ ماته دختي
جوړولو حکم وکړ مايلچره راواخيسته اودختي جوړولو دپاره ولاړ سوم اوپه صحيح ابن
حبان ڪي راغلي دي چي ماغوڻتنه وکړه چي يارسول الله ﷺ زه به خبنستي راوړم نبي ڪريم

(۱) فتح الباري جلد ۷، صفحہ ۱۹۳

(۲) فتح الباري جلد ۷، صفحہ ۱۹۳

(۳) رزقاني جلد ۱، صفحہ ۳۶۸

و فرمايل: نه ته خټه جوړه که ځمکه ته په دې کار کې ماهره يې (۱) دامسجد په خپل خړج حالت کې يې مثاله وو دخامو خښتو ديوالونه وو اودخورما درختو ستنې اودخورما دپه خلواوپانو بام يې وو کله چې به باران سو نواوبه به دننه ورتلی (۲) وروسته يې بام دخټې گل ورکې، اوددې مسجد اندازه سل گزه اوږد او تقريباً سل گزه پلن اودرې لاس قدرې يې بنياد په ځمکه کې واچول سو دديوالواوږدوالی يې دانسان ترقد زيات و دقبلي لوري دبيت المقدس وخواته وواو دمسجد درې دروازی جوړې سوي يوه دروازه هغه خواته کيښودل سوه چې اوس دقبلي ديوال دی، اودويمه دروازه دمغرب وخواته و چې هغې ته باب الرحمة وايي، اودريمه دروازه هغه ده چې پر هغې به رسول الله ﷺ تلې راتلې، چې اوس ورته باب جبرئيل وايي اوکله چې شپاړس ياولس مياشتې وروسته دبيت المقدس قبله کيدل منسوخ سو اووکعبې ته دلمونځ کولو حکم نازل سو نو هغه دروازه چې دمسجد دشاوخواته وه هغه بنده سوه اودهغې په بدل کې بله دروازه ورکول سوه دسیرت دعلماء په دې کې اختلاف دی چې دمسجد اوږدوالی اوپلنوالی څومره وو، بعض وايي سل گزه اوږد اوسل گزه پلن وو، خارجه بن زيد فقيه مدينه وايي: چې دلمر لويډو اولمرختو خواته درې شپيته گزه وو اوراسته اوچپه خواته گزه وو اودوه ثلث وو، خواصلي خبره داده چې دمسجد نبوی دوه ځلي آبادي سوي لومړی چې کله رسول الله ﷺ هجرت وکړ او دابو ايوب انصاري ؓ په کور کې استوگن وو دويم ځل په کال ۷ هجري کې دخيبر له فتح وروسته لکه چې په ډيرو احاديثو او مختلفو رواياتو ثابت دی ناول ځل دمسجد اوږدوالی اوپلن والی ترسل گزه کم وو اوپه دويم ځل آبادولو کې ترسلو گزه لږ څه زيات سو لکه چې ابن جريح له جعفر بن عمرو ؓ څخه روايت کوي چې نبی کریم ﷺ دوه ځلي مسجد جوړکړی لومړئ کله چې نبی کریم ﷺ هجرت وکړ مدينې منورې ته په دغه وخت کې دمسجد اوږدوالی اوپلنوالی ترسل گزه کم وو اودويم دخيبر له فتح وروسته په کال ۷ هجري کې مسجد بيرته نوی جوړ سو اونوره ځمکه يې هم رانيوله اوپه مسجد يې گډه کړه لکه چې په معجم طبراني کې راغلي دي چې رسول الله ﷺ چې کله دمسجد دپراخولونيت وکړ نو مسجد ته خير مه ديوه انصاري ځمکه وه رسول الله ﷺ هغه انصاري ته

(۱) زرقي جلد ۱، صفحه ۲۶۶)

(۲) له حسن بصري ؓ څخه مسند روايت سوي دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي (ابنه عريشاکعريش موسی) داسې څپرکي جوړکړي لکه موسی ؑ څپر چې وو راوی وايي ماله حسن بصري ؓ څخه پوښتنه وکړه چې دموسى ؑ څپر څنگه وو نبی کریم ﷺ و فرمايل چې وبام ته يې لاس رسيدی په يوبل روايت کې راغلي دي چې انصارو څه مال سره يوځای کې اور رسول الله ﷺ ته يې وړاندې کړی چې په دې باندې مسجد بناسته کړل سي نبی کریم ﷺ و فرمايل (مايې رغبته عن اخي موسی عريش کعريش موسی) زه دخپل ورور موسی ؑ له طريقې څخه مخ اړول نه غواړم داهم هغه شان څپر دی لکه دموسى ؑ چې وو، البدايه والنهايه جلد ۳، صفحه ۲۱۵)

و فرمايل چې دا ځمکه د جنت د يوه سراي په بدل کې مسجد ته وقف کړه مگر هغه انصار
ی ﷺ د پيريو زله او تنگ لاسی وو او د يرو اولادونه يې لرل ځکه يې مفتنه نه سوه ورکولای
نو عثمان غني ﷺ هغه ټوټه ځمکه د لس زره درهم په بدل کې له هغه انصاري رانيوله
او در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او غوښتنه يې وکړه چې يا رسول الله ﷺ کومه ټوټه
ځمکه چې تاله دې انصاري ﷺ څخه د جنت د سراي په بدل کې غوښتي وه هغه له ما څخه
واخله ، رسول الله ﷺ هغه ځمکه د جنت د کور په بدل کې له عثمان ﷺ څخه رانيوله اوله
مسجد سره يې يو ځای کړه لومړی خښته يې په خپل لاس مبارک کښنوده او بيا د هغه ﷺ
په حکم ابو بکر صدیق ﷺ او بيا عمر فاروق ﷺ او بيا عثمان غني ﷺ او بيا علي ﷺ کښنوده
ددې حديث سند که څه هم ضعیف دی مگر د مسند احمد او جامع ترمذی يوروايت ددې
تائيد کړی او حسن الاسناد يې ورته ويلي دی هغه دا چې کله باغيانو د عثمان غني ﷺ
کور محاصره کړ نو عثمان ﷺ وويل تاسوپه دې نه ياست خبر چې کله مسجد نبوی تنگ
سو نور رسول الله ﷺ و فرمايل چې په تاسو کې څوک شته چې هغه دې دا ټوټه ځمکه
او د جنت د يوه کور په بدل کې واخلي او مسجد ته يې وقف کړی او تاسو په دې ښه
خبر ياست چې هغه ټوټه ځمکه ما رانيوله او مسجد ته مې ورکړه خواوس تاسو ماته
همدغه مسجد کې له دوه رکعتو لمانځه څخه هم منع کوی ، داروايت په جامع ترمذی کې
له ثمامة بن حزن قشيري ﷺ څخه روايت سوی دی امام ترمذی ددې روايت تحسين کړی
دی او همدغه روايت په مسند احمد او دارقطني کې له احنف بن قيس ﷺ څخه روايت
سوی دی دارنگه ابو هريره ﷺ چې په کال ۷ هجري کې در رسول الله ﷺ په خدمت کې
حاضر سوی دی هغه هم ددې مسجد په آبادی کې شريک وو لکه چې په مسند احمد کې په
خپله له ابو هريره ﷺ څخه روايت دی چې د صحابه کرام ﷺ سره يو ځای به رسول الله ﷺ هم
څښتی راوړلی يو ځل زه په مخه ورغلم نو ومی ليدل چې رسول الله ﷺ پيری څښتی را
اخيستی دی او روان دی اوله سيني مبارکې سره لگيری او څښتوته يې پرسينه مبارکه
باندی تکیه ورکړی زه په دې پوه سوم چې د دروند والی له امله يې پرسينه تکیه ورکړی
ما غوښتنه ځنی وکړه چې يا رسول الله ﷺ ماته يې راکه ښی کريم ﷺ و فرمايل (خذغیرها
يا ابا هريره فانه لا تعيش الا عيش الاخرة) اي ابو هريره ﷺ نورې څښتی راواخله رښتيا هم
ژوندون نشته مگر دا آخرت ژوند دی . نو له دې روايت څخه معلوميری چې ابو هريره ﷺ په
دويم ځل جوړلو کې وو ځکه هغه د خيبر له فتح وروسته په کال ۷ هجري کې راغلی وو په
لومړي کال د هجرت کې دا ابو هريره ﷺ گډون هيڅ امکان نه لری دغه رقم د عمرو بن
العاص ﷺ گډون ځکه هغه په کال ۵ هجري کې په اسلام مشرف سوی دی د مسجد نبوی

په لومړي ځل جوړولو کې دهغه گډون هيڅ امکان نه لري او په دلائل بيهقي کې دده دگډون يادونه سوي ده او ښکاره خبره ده چې کوم سړی چې دهجرت په پنځم کال په اسلام مشرف سوي وي هغه داوول ۱ کال دهجرت دمسجدپه جوړولو گډون وکوي خامخابه دده گډون په دويم ځل ابادولو کې وي، داټول تفصيل په وفاء الوفاء او خلاصه الوفاء په څلورم باب کې ذکر سوي دي)

دامهات المؤمنين ﷺ لپاره دحجرو جوړول !

کله چې رسول الله ﷺ دمسجدله جوړولو خلاص سو نو دخپلوميرمنولپاره يې دخونوبنياد کيښودى دوي خونى يې جوړى کى وروسته يې دارتياپه کچه نورى خونى جوړولى ، دمسجدنبوى سره موبښى دحارثه بن نعمان انصارى ﷺ سراى وو کله چې به درسول الله ﷺ وخونوته اړتيا سوه نوحارثه ﷺ به نبى کریم ﷺ ته هغومره ځمکه ورکوله دغه رقم يوه په بل پسى يې ټول سراى رسول الله ﷺ ته ورکړ ، ډيرى خونى دخورماله ښاخلو او بعضى بياله خامو خښتو جوړى سوي وي پردورازوباندې به دکمبلې ياتاپ پرده وه ، خونى څه وي ددې دنيادنه مينى اوقناعت يوانځورو او دنياديوفايې نقشه وه په دې حجرو کې به ډيروخت ډيوه يا خراغ نه لگيدى (بخارى شريف جلد ۱ صفحه ۵۶) اود ډيوې دلگولو اړتيا هم نه وه په کوم کور کې چې دالله ﷻ داعى بشير اوانذير اوروښانه خراغ وي هلته دهيڅ شمع او خراغ دلگيدو اړتيا نسته يو چا ډيره ښه خبره کړې ده :

يَا بَيْتُكَ الدَّلَّيْ وَالْفَتْحُ لَكَ سُلْطَانٌ عَلَى الْمَلْجِ

اې عجيبه او نااشنا ناز او ادا والا ، ستا پاچهى خو پر زړو باندې وه

إِنَّ بَيْتَنَا أَنْتَ سَاكِنُهُ غَيْرَ مُخْتِاجٍ إِلَى الشَّيْخِ

په کوم کور کې چې ته اوسېږى ، هغه و ډيوې ته هيڅ اړتيا نه لري

وَجْهَكَ الْتَأْمُلُ حُجَّتُنَا يَوْمَ يَأْتِي النَّاسُ بِالْحُجَجِ

ستامبارک منځ زموږ دپاره پوره دليل دى په هغه ورځ چې خلک به خپل خپل دليلونه وړاندې کوي .. حسن بصرى فرمايې چې زه کله لږ غټ سوم نو په ولاړه به مې دحجرى له بام سره لاس لگيدى دا حجرى دمشرق په طرف کې دشام وخواته واقع وي دغرب په خوا کې هيڅ حجره نه وه (خلاصه الوفاء صفحه ۱۲۷)

دامهات المؤمنين ﷺ له مړينې وروسته دهجرو حالت !

دوليد بن عبدالملک په حکم سره داټولى حجرى په مسجدنبوى کې سوي کله چې دوليد دا حکم مدينى ته ورسيدى نو دمدينى ټولو خلکو دغه خوښي خپل پرغ پورته کى ابوامامه سهل بن حنيف به فرمايل ، کاشکې هغه حجرى پردغه حالت پريښودل سوي وای ددې دپاره چې خلکو ليدلى وای چې دکوم نبى ﷺ په لاس کې دالله ﷻ له لورى

ددیناد تہو لو خزانو کیلی۔ اینسودل سوی وی ہفہ نبی ﷺ پہ خنگہ حجرو او خنگہ خپرو کی اوسیدی صلی اللہ علیہ وآلہ وازواجہ و ذریاتہ و اصحابہ و بارک وسلم، زرقانی جلد ۱، صفحہ ۳۷۰) دمسجد نبوی لہ و دانو لو وروستہ نبی کریم ﷺ زید بن حارثہ او ابورافع ﷺ مکی تہ و لیڈل ددی دپارہ چی فاطمۃ الزہراء ﷺ (۱) اوام کلثوم ﷺ اوام المؤمنین سودہ ﷺ لہ خان سرہ راوولی ابوبکر صدیق ﷺ لہ دوی سرہ عبد اللہ بن ابی بکر ﷺ ہم ملگری کر چی نوموری بیا عائشہ صدیقہ ﷺ او اسماء ﷺ اوام رومان ﷺ او عبد الرحمن بن ابی بکر ﷺ راوستل کلہ چی زید بن حارثہ ﷺ تہو ل مدینی منوری تہ راو رسول نو پر ہمدی مہال رسول اللہ ﷺ دابو ایوب انصاری ﷺ لہ کورہ و حجرو تہ نقل سو (رواہ الطبرانی عن عائشہ صدیقہ ﷺ زرقانی جلد ۱ صفحہ ۳۷۰)

دخلفاء و انشدینو زیادت پہ مسجد نبوی کی چی خاتم المساجد ورتہ ویل گیری (۲)

دابو بکر صدیق دخلافت پر مہال پہ مسجد نبوی کی ہیخ زیادت نہ دی سوی یواخی ہفہ ستنی چی دزیدولہ املہ نہیدی وی دہغو پر خای یی ہفہ رنگہ دخور ماد درختی ستنی و درولی اود عمر فاروق ﷺ دخلافت پر مہال پہ کال ۱۷ ہجری کی دقبلی اولمر لویدوپہ خواکی مسجد نبوی فراخ سو اود لمرختو خواتہ دامہات المؤمنین ﷺ حجری وی حکہ یی پہ ہفہ خواکی ہیخ زیادت ونہ کر۔ عمر فاروق ﷺ یواخی مسجد پراخ کی دمسجد اصلی حالت او شکل تہ یی ہیخ تغیر او تبدیل نہ دی ورکری یعنی دنی کریم ﷺ دوخت پہ خیر یی پہ خامو خبستو آبادی و کرہ اود خور ماستنی اود خور ماوو لہ بناخلو او پانو خخہ یی بام وو او پر ہفہ زارہ ہیئت او شکل باندی یی پرینودی،

اود عثمان ﷺ دخلافت پر مہال مسجد نبوی ہم فراخ سواود خامو خبستو پر خای نقشہ لرونکی دبری کینسودل سوی او پہ قلعی چونہ سرہ یی جو رکی اوستنی یی ہم دبرنی ور

(۱) حضرت سیدۃ الزہراء ﷺ اوام کلثوم ﷺ خولہ زید بن حارثہ ﷺ او ابورافع ﷺ سرہ مدینی منوری تہ راغلی او رقیہ ﷺ لہ خپل میرہ عثمان ﷺ سرہ مخکی مدینی تہ راغلی وہ زینب ﷺ دخپل میرہ ابو العاص بن ربیع ﷺ سرہ پہ مکہ مکرمہ کی پاتہ سوہ، ابو العاص ﷺ تردغہ وخت نہ وومسلماں سوی دبدرہ جنگ کی چی کلہ بندی سو نورسول اللہ ﷺ ہفہ پہ دی شرط پرینودی چی زمالور زینب ﷺ راو لیڑی کلہ چی ابو انعاص ﷺ مکی تہ راغلی نو زینب یی رسول اللہ ﷺ تہ راو رسولہ، زرقانی جلد ۱، صفحہ ۳۷۰)

(۲) دایو حدیث تہ اشارہ دہ چی صحیح مسلم اونسانی لہ ابو ہریرہ ﷺ خخہ روایت کر دی وای چی رسول اللہ ﷺ وفرمایل: زہ خاتم الانبیاء یم اوزما مسجد خاتم المساجد دی دالفظ دنسائی دی دمسلم الفاظ داسی دی: زہ آخر الانبیاء یم اوزما مسجد آخر المساجد دی، پهمسند بزار او عیون کی دالفاظ دی: انا خاتم الانبیاء و مسجدی خاتم المساجد یعنی زہ خاتم الانبیاء یم اوزما مسجد دانبیاء آخری مسجد دی نولکہ خنگہ چی لہ رسول اللہ ﷺ خخہ وروستہ بل نبی نہ راخی دغہ شان دہفہ لہ مسجد خخہ وروستہ بہ بل نبوی مسجد نہ جو ریڑی خخہ بل نبی نہ راخی دامطلب یی نہ دی چی دہفہ دمسجد خخہ وروستہ بہ پہ دنیا کی بل مسجد نہ جو ریڑی۔

جوړې کړې او بام يې دلرگو جوړ کړی، عثمان غنی ؓ چې کله پر نقشه برابر د مسجد نبوی د جوړولو لاراده وکړه نو په صحابه کرام ؓ باندې دا خبره ډیره گرانه سوه چې د مسجد نبوی په سادګۍ او هيبت کې څه تغیر او تبدیل راسی، عثمان ؓ چې کله د صحابه کرام ؓ انکار وليدی نو خطبه يې ولوسته او په خطبه کې يې داسې وفرمایيل: انکم اکثرتم وان سمعت النبی صلی الله علیه وسلم من بنی لله مسجدا یتغی به وجه الله بنی الله له مثله فی الجنة (۱)

تاسو په دې اړه ډیری خبرې کړې دي او ما رښتیا له نبی کریم ﷺ څخه اوریدلی دي چې څوک یواځې د الله ﷻ د رضاد پاره مسجد جوړ کړی نو الله تعالی به دهغه د پاره دهغه مسجد په شان په جنت کې یو کور جوړوي. دهجرت ۲۰ کال د لومړي خورپه میاشت کې د مسجد نبوی بیا ابادول پیل سو تر کال ۳۰ هجري د محرم الحرام په میاشت کې ابادی پای ته ورسیده په دې حساب سره د ابادولو وخت لس کاله کیږي (۲)

دامام مالک رحمه الله څخه روایت سوی چې کله عثمان غنی ؓ د مسجد نبوی و دانول پیل کړه نو کعب احبار ؓ به د ادعاء کوله چې ای الله ﷻ دا ودانی مه پوره کوی خلکو به ددې سبب پوښتی نوده به فرمایيل چې کله دا ابادی پوره سی نو سمدستی به له اسمان فتنه نازله سی (۳)

د جنازی د لمانځه ځای !

ابوسعید خدری ؓ فرمایي: کله چې نبی کریم ﷺ هجرت وکړی مدینې ته راغلی نو په مودې کې چې به کوم سړی مرګ ته نژدې سو موږ به سمدستی رسول الله ﷺ ته خبر ورکړی هغه به راغلی او دهغه سړی د پاره به يې دبښنی دعا وکړه تر وفات کیدو وروسته به تر ښخولو پورې نبی کریم ﷺ له موږ سره وو او پر نبی کریم ﷺ به ډیر وخت تیزیدي وروسته موږ د اتسمیم ونيوی چې تر مړینې وروسته به مو خبر ورکوی، تر څه مو دیدار و او چې تر مرګ وروسته به مونږي کریم ﷺ ته خبر ورکوی هغه به راغلی او مړي ته به يې لمونځ ورکړی او دمړي د پاره به يې دبښنی دعا وکړه، کله ناکله به په ښخولو کې هم راسره شریک سو او کله چې به د جنازی لمونځ و سونو بیړته به تللی له دې وروسته موږ د رسول الله ﷺ د هوسايې لپاره داسې وکړه چې موږ به جنازه راواخيسته او د رسول الله ﷺ کور ته به راغلو او رسول الله ﷺ به دخپل کور و څنگ ته د جنازی لمونځ ورکړ په دې وجه دهغه ځای نوم چیري چې به رسول الله ﷺ د جنازی لمونځ ورکوی (موضع الجنائز) سو (۴)

(۱) فتح الباری جلد ۱، صفحه ۴۵۳

(۲) وفاء الوفاء، جلد ۱، صفحه ۵۶

(۳) فتح الباری جلد ۱، صفحه ۴۵۳

(۴) طبقات ابن سعد جلد ۱، صفحه ۱۴ (قسم ثاني)

په بخاری شریفه کې (۱) له عبدالله بن عمر رضی الله عنه څخه روایت سوی دی چی د جنازی د لمانځه لپاره په مسجد نبوی پوری یو ځای خاص سوی وو در رسول الله ﷺ همیشه دا عادت وو چی هغه به په مسجد کې د جنازی لمونځ نه کوی خو کله چی به یو عذر وو لکه باران یا بل داسی نوییابه یې په مسجد کې د جنازی لمونځ ورکوی
(فتح الباری جلد ۲، صفحہ ۱۶۰، باب الصلوة علی الجنائز بالمصلی والمسجد)
له دې کبله دامام ابو حنیفه رحمته الله او امام مالک رحمته الله مذهب دادی چی په مسجد کې د جنازی لمونځ مکروه دی دامام شافعی رحمته الله په نزد جائز دی

دمهاجرینو او انصارو رضی الله عنهم وروړ کلو ی !

مهاجرین رضی الله عنهم چی کله په مکه مکرمه کې د الله ﷻ درضادپاره خپل کورونه او اولادونه او خپلوان هرڅه پرېښودل او مدینې منورې ته راغلو نور رسول الله ﷺ و مهاجرینو رضی الله عنهم او انصارو رضی الله عنهم ته د وروړ کلو حکم وکړ، د دې دپاره چی دهیواد، کورنۍ او اولاد د ویلوالی او یواځی والی غمونه د انصارو په مینه او محبت او دوستی سره بدل سی ،
داړتیا پر مهال یو د بل مرسته کونکی او د غم په وخت کې یو د بل غمخور او شریک سی و کمزوری ته د غښتلی دوروړ کلو قوت ورسپړی او کمزوری د قوی لپاره بنی لاس سی کمزوری له غښتلی او غښتلی له کمزوری گټه واخلي او د مهاجرین او انصارو رضی الله عنهم پاشلی ملغری دروری په مزی وتری د جلاوالی او ویلوالی نوم او ښان ورک سی ټول پریوه ځای دیوه الله ﷻ رسی ټینگه ونیسی کوم جلاوالی او اختلاف چی د بنی اسرائیلو د هلاکت او بربادی سبب وو دا امت مرحومه له هغه څخه بیخی خوندي پاته سی ، او دیو ځای والی له امله د الله ﷻ لاس د دوئ پر سر و نوباندی سی او که د جاهلیت د وخت څه د فخر او مباهات فاسده ماده په زړه کې پاته وی نو په دې وروړ کلو سره به دهغه بیخ وخیژی او په زړه کې به د فخر او لویۍ پر ځای خاکساری عاجزی او وروړ کلو او غم شریکی ولویږی خادم او مخدوم مربی او بدار محمود او یاز به په یوه صف کې ودریږی د دینا ټول امتیازات به پای مومی یواځی د تقوی او پرهیزگاری شرافت او مشرۍ به پاته وی ، **إِنْ أَكْثَرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَثْقَاكُمُ** (ایت سورة الحجرات) په تحقیق سره د الله ﷻ په نزد تر ټولو ډیر عزتمند هغه څوک دی چی هغه تر ټولو ډیر پرهیزگاره او متقی وی .

د دې ښیگڼو په وجه رسول الله ﷺ د مدینې منورې تر هجرت مخکې په مکه مکرمه کې یواځی مهاجرین رضی الله عنهم د وروړ کلو په مزی سره تړلی وو او تر هجرت وروسته د مهاجرینو

(۱) امام بخاری دا حدیث د صحیح بخاری په ډیرو ځایو کې راوړی دی مثلاً باب الصلوة علی الجنائز ، باب المصلی صفحہ ۱۷۷ و باب علامات النبوة صفحہ ۵۱۴ و کتاب التفسیر صفحہ ۶۵۴ کتاب المحارین باب الرجیم بالبلاط صفحہ ۱۰۰۷ او داسی نور

او انصارو ﷺ په مینځ کې ورورولی قائمه سوه ، لکه چې حافظ ابن عبدالبر فرمایي : مواخات دوه ځلې سوی دی یو ځل یواځې د مهاجرینو ﷺ په مینځ کې وو چې یو مهاجر به د بل مهاجر ورور وگرزول سو او د اورور گلوی په مکه کې سوی ده او دویم ځل ورور گلوی تر هجرت وروسته د مهاجرینو او انصارو ﷺ تر مینځ سوی ، لکه چې له ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت سوی چې رسول الله ﷺ د زبیر رضی الله عنه او عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه تر مینځ وروری وکړه او سره له دې دوی دواړه مهاجرین وو دا حدیث حاکم او ابن عبدالبر روایت کړی دی او سند یې هم حسن دی او حافظ ضیاء الدین مقدسی دا حدیث په مختار کې له طبرانی د معجم کبیر په حواله نقل کړی دی ، حافظ ابن تیمیة رحمه الله وايي په مختاره حدیثو کې د حاکم د مستدرک حدیثونه ډیر قوی او صحیح دي د حاکم په مستدرک کې له ابن عمر رضی الله عنه څخه روایت سوی دی : چې رسول الله ﷺ د ابوبکر صدیق رضی الله عنه او عمر فاروق رضی الله عنه او فلان او فلان تر مینځ ورور گلوی قائمه که ماورته وویل زما ورور څوک دی نبی کریم ﷺ و فرمایل زه ستا ورور یم (۱)

حافظ ابن سید الناس په عیون الاثر کې فرمایي : چې کوم ورور گلوی چې تر هجرت مخکې په مکه کې سوی وه هغه یواځې د مهاجرینو ﷺ په مینځ کې وه دهغوئ نمونه دادي په مکه کې دوو گلوی په مزی ترل سوی وروڼه :

ابوبکر صدیق رضی الله عنه ، عمر فاروق رضی الله عنه حمزه رضی الله عنه ، زید بن حارثه رضی الله عنه ... عثمان غنی رضی الله عنه عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه زبیر بن عوام رضی الله عنه ، عبدالله بن مسعود رضی الله عنه عبیده بن الحارث رضی الله عنه ، بلال بن رباح رضی الله عنه مصعب بن عمیر رضی الله عنه ، سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه ابو عبیده رضی الله عنه ، سالم دابی حذیفه مری رضی الله عنه سعید بن زید رضی الله عنه ، طلحة بن عبیدالله رضی الله عنه ... سیدنا و مولانا حضرت محمد مصطفی ﷺ ، علی کرم الله وجهه ،

دویم ځل ورور گلوی

دویم ځل ورور گلوی تر هجرت پنځه میاشتی وروسته (۲) د پنځه څلویښتو مهاجرینو او پنځه څلویښت انصارو رضی الله عنهم په مینځ کې وسوه د انس رضی الله عنه په کور کې سوی ده او یو مهاجر دیوه انصاري ورور وگرزول سو (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۰)

او دیو شمیر وروڼو نمونه په لاندې ډول دی :

(۱) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۰

(۲) یوشمیر یواځې چې ورور گلوی د مسجد نبوی تر دواړو لورو وروسته سوی ده او نور یواځې په کوم وخت کې چې مسجد نبوی جوړیدی په دې وخت کې وسوه ، عیون الاثر جلد ۱، صفحه ۲۰۰

النصار

مهاجر

- ابوبکر صدیق ؓ خارجة بن زيد ؓ
 عمر بن الخطاب ؓ عتيان بن مالک ؓ
 ابو عبيدة بن الجراح ؓ سعد بن ربيع ؓ
 زبير بن عوام ؓ سلامة بن سلامة بن وقش ؓ
 عثمان بن عفان ؓ اوس بن ثابت ؓ
 طلحة بن عبيد الله ؓ كعب بن مالک ؓ
 سعيد بن زيد بن عمرو بن نفيل ؓ ابي بن كعب ؓ
 مصعب بن عمير ؓ ابو ايوب خالد بن زيد انصاري ؓ
 ابو حذيفة بن عتبة ؓ عباد بن بشر ؓ
 عمار بن ياسر ؓ حذيفة بن اليمان ؓ
 ابو ذر غفاري ؓ منذر بن عمر ؓ
 سلمان الفارسي ؓ ابو الدرداء عويم بن ثعلبة ؓ
 بلال ؓ ابريحه عبد الله بن عبد الرحمن ؓ
 حاطب بن ابي بلتع ؓ عويم بن ساعدة ؓ
 ابو مرثد ؓ عبادة بن صامت ؓ
 عبد الله بن حنش ؓ عاصم بن ثابت ؓ
 عتبة بن غزوان ؓ ابو دجانه ؓ
 ابو سلمه بن عبد الاسد ؓ سنان بن خيشم ؓ
 عثمان بن مظعون ؓ ابو الهيثم بن تيهان ؓ
 عبيدة بن الحارث ؓ عمير بن الحمام ؓ
 طفيل بن الحارث ؓ سفیان بن نسر خزرجي ؓ
 صفوان بن يضاء ؓ رافع بن معلى ؓ
 مقداد ؓ عبد الله بن رواحه ؓ
 ذو الشمالين ؓ يزيد بن الحارث ؓ
 ارقم ؓ طلحة بن زيد ؓ
 زيد بن الخطاب ؓ معن بن عدی ؓ
 عمرو بن سراقه ؓ سعد بن زيد ؓ
 عاقل بن بکیر ؓ مبشر بن عبد المنذر ؓ
 خنيس بن حذافه ؓ منذر بن محمد ؓ
 سرة بن ابي رهم ؓ عبادة بن الخشخاش ؓ
 مسطح بن اثاثه ؓ زيد بن الزين ؓ
 عكاشة بن محصن ؓ مجذر بن دمار ؓ
 عامر بن فهيرة ؓ حارث بن صه ؓ
 مهجع (١) د عمر مری ؓ سراقه بن عمرو بن عطيه ؓ

انصارو ته چې کوم دورورگلوۍ حق اداء کي اوداخلص اوځان څاروني ثبوت يې ورکړهغه په تير او وروسته کې دهغو هېڅ نمونه او مثال نسته په سرورزر او سپينوزر ځمکه مال او شتمني او جايداد کې سره شريک کړل له مهاجرينو څخه سره يې چې کوم چلندي کړي دي هغه خوڅه کوي ځمکي او باغونه يې مهاجرينو ته ورکړه تردې ټولو لويه قرباني داوه چې يوه انصاري څخه دوې ښځي درلودې هغه مهاجرينو ته ورورته وويل چې کومه يوه ستا خوښه وي زه به هغې ته طلاق ورکړم تر طلاق وروسته به يې ته په نکاح کې خوڅه مهاجر څخه دا خبره ونه منله ، په سنن ابی داؤد او جامع ترمذي کې له انس څخه روايت سوي دي چې هر انصاري څخه به دخپل درهم او دينار تر ځان خپل مهاجرينو ته ورور ډير حقدار شميري (زرقاني جلد ۱، صفحه ۲۷۴)

کله چې مهاجرينو د انصارو څخه ودې به مثال قرباني ته وکتل غوښتنه يې وکوله چې يا رسول الله ﷺ وکوم قوم ته چې موږ راغلي يو او دلته ډيره سوي يو تر دوي غوره او مينه ناک او غمخور مخلص او وفادار په تنگي او پراخي او په هرحال کې مرسته کونکي خلک موږ نه دي ليدلي له موږ سره دا اندېښنه دي چې هسي نه چې ټول اجر ونه او ثوابونه دوي ته ورسيږي او موږ يې څي له اجر څخه بي برخي پاته سو ؟ رسول الله ﷺ وفرمايل نه ترڅو پوري چې تاسو دوي ته دعا کوئ (اخرجه ابن سيد الناس باسناد عن انس څخه عيون الاثر وقال ابن كثير هذا حديث ثلاثي الاسناد على شرط الصحيحين ولم يخرجه احد من اصحاب الكتب الستة من هذا الوجه (۱)) يعني د دعاء نيکي د دينار او درهم تر بدلې کمه نه ده بلکې دانيکي څه زياته ده يوڅو روپۍ خو پريږده که د دنيا ټولي خزاني د ترازو په يوه پله کې ولويږي او دا خلاص يوه دعا په بل طرف کې ولويږي او وتلل سي نوان شاء الله ثم ان شاء الله همدغه دعاء به درنيري او ان شاء الله د تعليق د پاره به بلکې تبرکاً وټاډبا و ايم ،

امام بخاري رحمه الله د صحيح البخاري د کتاب التوحيد په باب في المشية والارادة په باب کې ډير داسي حديثونه ذکر کړي دي چې په هغو کې رسول الله ﷺ د تعليق په ډول نه بلکې د تبرک په ډول ان شاء الله ذکر سوي دي ،

ام المؤمنين عائشه صديقه ښه څي به کله سوال کونکي راغلي او دعاء به يې وغوښتله لکه چې د سوال گرو طريقه ده نو ام المؤمنين څخه به هم هغه فقير ته دعاء وکړه او وروسته به يې څه خيرات ورکي ، چاورته وويل اې ام المؤمنين څخه ته سوال گرت څه خيرات هم ورکوي او څنگه چې هغه تاته دعاء وکوي ته هم هغه رقم دعاء ورته کوي ؟ دې و فرمايل که زه هغه ته دعاء ونه کړم او يواځي خيرات ورکړم نو دهغه احسان به پر ما پاته سي له دې امله دعاء تر خيرات ډيره ښه ده په دې وجه به يې د دعاء بدله په دعاء ورکوله ددې د پاره چې زما خيرات خالص پاته سي دهېڅ احسان په بدله کې نه سي ، کذا في المفاتيح شرح المصابيح (۱) البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۲۲۸

نو کوم سړی چې په پوره اخلاص له یو څو وپوسره د دعاء سودا کولای سی هغه دې هېڅ کله نه شاته کیږی او وخت دې له لاسه نه ورکوی

ددوی مبارکانو ورور گلوی دومره ټینګه سوه چې دنسب ورور گلوی وګڼل سوه کله چې به انصاری رحمه الله وفات سو نو مهاجر رحمه الله به دهغه میراث وړی ، لکه چې الله ﷻ فرمایي :
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَتَضَرَّوْا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ (الانفال سورة آیت ۷۲)

ژباړه : زبیتياهم کومو کسانو چې ایمان راوړی او هجرت یې وکړ او په مالو او ځانویې جهاد وکړ او هغه کسان چې مهاجرینو ته یې ځای ورکړ او ددوی مرسته یې وکړه داخلک یو دبل وارثان دی ،

څه وخت وروسته دمیراث حکم منسوخ سو او ټول مؤمنان سره وروڼه سو او د آیت نزل سو (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ، الحجرات سورة آیت ۱۰) تردې وروسته دورور گلوی حکم منسوخ سو یو ځی دمینی او همدردی او غم شریکی مرستی اوساتنی دپاره حکم پاته سو او میراث وړل یو ځی په نسبی خپلوانو پورې خاص سو (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۰، زقانی جلد ۱، صفحه ۳۷۴)

د اذان پیل کله وسو :

دسهار او مازنګر لمنځونه خودنېوت په پیل کې فرض سوی وو او دمعراج په شپه پنځه لمنځونه فرض شو مګر دماښام څخه پرته ټول لمنځونه دوه دوه رکعتو وو ترهجرت وروسته دسفر دپاره ده دوه رکعتو حکم پاته سو او په کور کې دماښمنین او مازنګر او ماخستن لمنځونه څلور څلور رکعتو سو (رواه البخاری عن عائشه رضي الله عنها)

ترهغه وخت چې اذان لانه وو شروع سوی نوصحابه کرام رضي الله عنهم به په خپله یو ځای کیدل اولمونځ به یې کوی له دې کبله رسول الله ﷺ ته دافکر پیداسو چې دلمانځه دپاره څه علامه په کاردی چې په هغه سره دټول کلی خلک په یوه وخت په آسانی سره مسجد ته حاضر سی پر دې خبره مشوره غونډه وسوه چا وویل چې ناقوس (۱) دې ووهل سی ، چا وویل چې بوقا (۲) دې ووهل سی چې کله خلک دهغه آواز واورې نولمانځه ته به راځی مګر رسول الله ﷺ ناقوس خوښ نه کی ځکه له نصاراووسره مشابھت پیدا کیدی اودبوقا په وهلو سره دیهودسره مشابھت پیدا کیدی ، لنډه دا چې دادواړه خبری ردسوی دیهوداونصاراوو دمشابھت په وجه چا وویل چې یولو ځای به اوربلوو چې خلک هغه وویني نورایو ځای کیږی به رسول الله ﷺ وفرمایل دادمجوسیانو طریقه ده دمجوسیانو سره دمشابھت په وجه دا خبره ونه منل سوه مجلس پای ته ورسیدی خو هېڅ پرېکړه نه

(۱) ناقوس دیولرګی نوم دی چې هغه به عسایانو په خپله کلیسا کې دیو ځای کیدو دپاره وهی چې خلک ورته نغاړه وایي)

(۲) دبو ق و هلو طریقه دیهودو وه چې په خپل عبادت خانه کې به یې دیو ځای کیدو دپاره وهی

اوپه هندي سندسره امام ترمذی او امام ابو داؤد هم روایت کړې دي ، امام ترمذی وايي چې ماله امام بخاري رحمه الله څخه دمحمد بن ابراهيم تيمي ددې حديث په اړه پوښتنه وکړه نو هغه وفرمايل چې زما په نزد دا حديث صحيح دي ، (سنن الکبری للامام البيهقي امام ابن خزيمه په خپل صحيح کې فرمايي (هذا حديث صحيح ثابت من جهة النقل) دا حديث صحيح دي اوپه اعتبار د نقل او سندسره ثابت او مستند دي ، محمد بن يحيى ذهلي هم دي حديث ته صحيح ويلى دي امام ترمذی فرمايي : حديث عبد الله بن زيد حديث حسن (۱) عبد الرحمن بن ابي لیلی فرمايي چې ماته رسول الله ﷺ ملگرو ﷺ بيان کړي دي چې عبد الله بن زيد ﷺ د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو او وې ويل چې يا رسول الله ﷺ ما په خوب کې وليدل چې يوسړې دوه شنه پتوان اغوستي وي اول پرديوال وڅيژی او دوه ځله آذان وکوي او بيا راکښته سو او دوه ځله يې اقامت وکي . حافظ علاء الدين مازدیني وايي چې ددې حديث ټول راويان د بخاري په شرط برابر دي ، جوهرنقي بر حاشيه سنن کبری جلد ۱، صفحه ۴۲۰ اوپه معجم الاوسط للطبرانی کې راغلي دي چې ابو بکر صديق ﷺ هم همداسې خوب وليدی

د آذان حکمتونه او معلومات :

ترايمان وروسته د لمانځه درجه ده او لومونځ په جماعت آدا کول ډير ضروري دي اوپه يوه وخت او يوه ځای کې دخلکور اټوليدل بيله اعلان او خبرداری نه کيږي ، رسول الله ﷺ په مجلس کې ددې يادونه وکړه ، چاود اور بلولو مشوره ورکړه چا د بنکر د بڼې وويل او چا د سورنا ږغولو وويل خورسول الله دا ټول رد کړه ځکه په اور کې له مجوسوسره مشابهت راتلی اوپه بنکرو هلو کې له يهودوسره مشابهت راتلی اوپه سورنا ږغولو کې له نصارا ووسره مشابهت راتلی نو مجلس بيله څه پرېکړې پای ته ورسيدی او دوی خپلو کورونو ته ولاړو (۱) لومړی : هغه وخت عبد الله بن زيد بن عبدربه ﷺ ته آذان او اقامت په خوب کې وښودل سو عبد الله بن زيد ﷺ خپل خوب رسول الله ﷺ ته بيان کي ښی کریم ﷺ وفرمايل چې دا خوب حق او رښتيا دی يعنی د الله ﷻ له لوري څخه دی دا خوب له نفس او شيطان څخه نه دی په ښو خوب او الهام سره که څه هم حکم يقيني نه سی ثابتيدلای مگر رسول الله ﷺ تصديق او تقرير يعنی دهغه دا عمل جاری کول دا خوب دوحی جلی په حکم کې وگرزوي اوپه هم هغو الفاظو سره رسول الله ﷻ خلکو ته د آذان کولو حکم وکي ترڅو چې آذان د دين له شعائرو څخه د اسلام يو لوی شعار وگرزیدی او د دين اسلام يو خاص نښه او علامه سوه

(۱) نيل الاوطار جلد ۲، صفحه ۶)

(۲)، الفتوحات الربانية على الاذکار النووية للشيخ ابن اعلان المکی جلد ۲، صفحه ۷۰)

(۲) د اذان د کلمو جوړښت او ترتیب هم ډیر عجیب دی چې په یو څو کلمو کې د اسلام پر درې بنیادي اصولو توحید، رسالت او آخرت باندې مشتمل دی په الله اکبر کې د الله ﷻ دلویې او عظمت بیان دی او په اشهدان لاله الا الله کې د توحید اثبات او د شرک نفی دی، او اشهدان محمداً رسول الله کې د رسالت اثبات دی او د دې خبرې اعلان دی چې د الله تعالی پیرژندنه او دهغه د عبادت طریقې موږ ته د دې حق نبی ﷺ په ذریعه معلومه سوه، او د توحید او رسالت تر اعلان وروسته خلک تر ټولو غوره او ښه عبادت لمونځ ته په چې علی الصلوة ویلوسره راوبلل سو او په پای کې دحی علی الفلاح په ویلوسره دهمیشه کامیابی وخوا ته بلنه ورکول کیږي چې په دې و آخرت ته اشاره کیږي چې که همیشه کامیابی غواړي نو د حقیقي بادار په اطاعت او بندگي کې مصروف سی له خلاصون څخه د آخرت همیشه کامیابی مراد دی او په پای کې د الله اکبر لاله الا الله چې الله ﷻ تر ټولو لوړ دی دهغه څخه پرته څوک د بندگي لائق نسته خلکو ته د الله ﷻ لوی والی ښه یې (۱)

چاته چې الله تعالی یوه ذره د صحت عقل ورکړي وی هغه د اذان و کلماتو ته په یو سربیرن نظر سره د افهمولای سی چې اذان ییځی د حق بلنه او دعوت دی او الله ﷻ ته دراغوبښتو نکی اواز دی او دیهودو او نصاراوو او داسی نورو ډول اونا قوس او اوریلول لوبی اوتما شی دی د الله تعالی دلویې او عظمت او دهغه د خدایي اویو والی په اعلان سره بنده الله تعالی ته رسیدي سی، د ډولو او تنبلو په آواز وسره هیڅ کله الله ﷻ ته نه سی رسیدلای.

اینه ده که توی روي بتر کستان است

(۳) د اذان مشروع کیدل د خوب په ذریعه په ښکاره په دې وجه وسو چې اذان د رسول الله ﷺ د نبوت او رسالت پر اعلان باندې مشتمل دی او د رسول الله ﷺ د نبوت او رسالت خپرول او دهغه د دین ولوړی ته رابلل دی، او د بلنه ورکول د مریانو او خادمانو فریضه دی د معراج په شپه الله تعالی رسول الله ﷺ ته په ښکاره د لمانځه حکم وکړ او د اسمانو په مخلوق وگرزیدي هغه ته اذان واورول سو په آسمان کې ملائکه وو اذان وکی رسول الله ﷺ واوریدی لکه چې په خصائص کبری کې له علی کرم الله وجهه څخه روایت سوی دی (۲) اوله عائشه صدیقۀ ﷺ څخه روایت سوی چې نبی کریم ﷺ وفرماییل چې جبرئیل ﷺ په اسمان کې اذان وکی اوزه یې دامامت دپاره مخکې کړم وروسته مالملائکه ووت له مونځ ورکي (۳)

(۱) قال القرطبي وغيره الاذان على قلة الفاظه مشتمل على مسائل العقيدة لانه بدأ بالأكبرية وهي تتضمن وجود الله وشره ثم بالتحديد والشريك ثم بالثبات الرسالت محمد صلى الله عليه وسلم ثم دعاء الطاعة المخصوصة عقيب الشهادة لانها لاتعرف الا من جهة الرسول ثم دعاء الى الفلاح وهو البقاء الدائم وفيه الاشارة الى العباد ثم اعاده ما عادتوا كيداً (فتح الباري جلد ۲، صفحہ ۱۲)

(۲) الخصائص الكبرى جلد ۱، صفحہ ۱۳

(۳) الخصائص الكبرى جلد ۱، صفحہ ۱۶

اور تہجرت وروستہ چي کله دجماعت دلمانخه ديونجاي کيدوو لپاره دټولود خبرولو اړتيا پيښه سوه نو عبدالله بن زيد ؑ ته په خوب کي اذان او اقامت وښودل سو او عبدالله بن زيد ؑ چي کوم اذان او اقامت په خوب کي واوريدی رسول الله ﷺ له وريدوسره سم پوه سو چي داهغه اذان او اقامت دی چي مادمعراج په شپه په اسمان کي واوريدلی ووځکه رسول الله ﷺ دخوب په اوريدلو سره سمدستی وفرمايل (انهار لؤيا حق) داربښتيني خوب دی يعني ماچي په وښه دمعراج په شپه اوريدلی وولهغه سره برابر دی .

(۴) دا اذان او اقامت په اړه مختلف روايتونه راغلي دي دا بومحذوره ؑ په اذان کي ترجيع راغلی ده ، چي په هغه کي دا اذان نولس کلمی دی او اقامت اولس کلمی دی امام شافعی ؒ دا بومحذوره اذان غوره کړی دی .. امام ابوحنيفه رحمه الله د عبدالله بن زيد ؑ حديث مطابق اذان غوره کړی دی ځکه دا اذان اصل مشروعيت د عبدالله بن زيد ؑ په خوب پوري تړلی دی او عمر فاروق ؓ هم دهغه په خير خوب وليدی ، اوشیخ ابن اعلان مکی ؒ (۱) په شرح د کتاب الاذکار جلد ۲ صفحه ۷۰ کي فرمايې چي په معجم طبرانی کي راغلی دی ، چي ابوبکر صديق ؓ هم همدغسی خوب وليدی اونبی کریم ﷺ ته يې هغه خوب بيان کړ او هغه ؓ يې تصديق وکړی او دهغه برابر يې بلال ؓ ته دا اذان کولو حکم وکړ ، ځکه د عبدالله بن زيد ؑ اذان دهغه اذان مطابق وو کوم اذان چي په اسمان کي رسول الله ﷺ دمعراج په شپه د جبرئيل ؑ څخه اوريدلی وو او د جبرئيل ؑ په وينايې ملائکه ورته لمونځ ورکړی وو په حديث کي راغلی دی چي عبدالله بن زيد ؑ چي کله خپل خوب رسول الله ﷺ ته بيان کړی ، نو دايې وفرمايل چي دا اذان چي تاته په خوب کي ښودل سوی دی بلال ؓ ته وښيه ځکه دهغه ږغ تر تا لوړدی او غټ دی تردې وروسته به بلال ؓ دنبي کریم ﷺ په ژوند کي هغه اذان گوی هغه اذان چي عبدالله بن زيد ؑ ورته ښودلی وو او په احاديث صحيحه ووسره دا خبره ثابته سوی ده چي د عبدالله بن زيد ؑ په اذان کي ترجيع نه وه ، اودا اوس تيره سوه چي ابوبکر صديق ؓ او عمر فاروق ؓ هم همدغسی خوب وليدی څنگه چي عبدالله بن زيد ؑ ليدلی وو او په هغه کي ترجيع نه وه ، ځکه امام ابوحنيفه رحمه الله د دې وجوه پر بن باندی دا اذان هغه کيفيت غوره کړی دی کوم چي د عبدالله بن زيد ؑ په حديث کي ذکر سوی دی .

(۵) لکه څنگه چي اذان د اسلام لوی شعار دی او دهغه په کلماتو کي خاص انوار او برکتو نه دی په دې وجه په شريعت کي دا حکم سوی چي کله ماشوم پيداسی نو دهغه په غوږ کي دی اذان ویسی د دې دپاره چي ترزوکړی وروسته تر ټولو مخکي د توحيد اورسالت آواز دهغه غوږو ته ورسېږي د دې دپاره چي د السنت تيره ژمنه ورياده سی .

(۱) وفي الاوسط للطبرانی ان ابابکر ؓ رآه ايماءاً في الاوسط عشر رآه خمسة عشر رجلا ابلغ كذا ان الفصحى حات الربانية على الاذكار النبوية جلد ۲، صفحه ۷۰، وقال العلامة الزرقاني في الاوسط والطبرانی ان ابابکر صديق ؓ ايماءاً رأى الاذان . اخرجه عن طريق زاذان بن المنذيل عن ابی حنيفة عن علقمة ابن مرثد عن يربدة عن ابیہ ان رجلا من الانصار . الحديث قال الطبرانی لم يروه عن علقمة الا ابو حنيفة ؒ زرقال جلد ۱، صفحه ۷۰

له مکي مکرمي څخه هجرت ومدينې منورې ته ؛

په مدينه موره کې چې کله اسلام خپور سو نو صحابه ښه دخپل دساتنی دپاره له مکي څخه مدينې ته هجرت وکړې ددې دپاره چې په ډاډه زړه داسلام احکام پرځان عملي کي او په امن سره دالله ﷻ بندگي وکړل سي .

وَعَزَمَ الصِّدِّيقُ أَنْ يَهَاجِرَا (۱) فَرَدَّهُ النَّبِيُّ حَتَّى هَاجَرَا

مَعًا إِلَيْهَا فَتَزَافَقَا إِلَى غَارٍ بِثَوْرٍ بَعْدَ ثَمَرٍ اِزْتَحَلَا

کله چې مسلمانانو هجرت پیل کړ او یو تریل وروسته مدينې ته ولاړل نو ابو بکر صدیق ښه هم دهجرت اراده وکړه مگر نبی کریم ﷺ دخپل ملگرتیا په وجه له هجرت کولو منع کي ترڅو چې نبی کریم ﷺ او ابو بکر صدیق ښه دواړو پریوه ځای هجرت وکړي لومړی له کوره ووتل او په غار شور کې پټ سو او تر درې شپو پاته کیدو وروسته مدينې ته روان سو :

وَمَعَهَا عَامُزُ مَوْلَى الصِّدِّيقِ وَابْنُ اَرِيْقَطٍ دَلِيلٌ لِلطَّرِيقِ

اوله دوئ سره د ابو بکر صدیق ښه ازادسوی مریئ عامرین فهیره ښه وو او عبدالله بن اریقط دلاری د ښودلو دپاره ورسره ملگری وو

فَاَخَذُوا لَحْوَ طَرِيقِ السَّاحِلِ وَالْحَقُّ لِلْمَدِينَةِ خَزْنٌ شَاغِلٌ

دوی د سیند پر غاړه غاړه روان سو ، او الله ﷻ د دوئ د ښمنان بوخت وساتل او دوئ روغ رمټ ومدينې منورې ته ورسیدل

فَبَقِعَهُمْ سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ يُرِيدُ قَتْلَكُمْ وَهُوَ غَيْرُ فَاكٍ

سراقه په دوئ پسې سو او دهغه مبارک د وژلو اراده یې کړې وه مگر هغه کله وژلی سي ځکه الله ﷻ دهغه سره وو

دلومړی خور د میاشتي په دوولسمه ورځ روغ جوړ په خیر او برکت سره قباء ته ورسیدل ؛

اَقَامَ اَزْبَعًا لَكَذِبِهِمْ وَطَلَعَ فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ وَصَلَّى وَجَمَعَ

څلور شپي یې په قبا کې تیری کي ، د جمعې په ورځ مدينې ته روان سو په لاره کې د جمعې لمونځ ادا کړ .

فِي مَسْجِدِ الْجُمُعَةِ وَهِيَ اَوَّلُ مَا جَمَعَ النَّبِيُّ فِيهَا نَقَلُوا

په جامع مسجد کې یې لمونځ اداء کي او دادنبی کریم ﷺ اول د جمعې لمونځ وو په قباء کې څلور ورځي پاته سو دادسیرت د علماء خبره ده ، دبخاری او مسلم روایت په لاندې شعرو کې کې راځي :

(۱) په مهاجرا کې الف اشباعی دی او د دویمه مصرع په مهاجرا کې الف د ثنیه دی چې ضمیر د هماغه راجع دی ونی کریم ﷺ او ابو بکر صدیق ښه ته

وَقِيلَ بَلْ أَقَامَ آرَبَعَ عَشْرَةَ فِيهِمْ وَهُمْ يَنْتَحِلُونَ ذِكْرَهُ

یوشمیر بیا وایې چې په قباء کې خورلس ورځې پاته سو : او عالمان او محققین و دی ته مائل دی

وَهُوَ الَّذِي أَخْرَجَهُ الشَّيْطَانُ لَكِنْ مَأْمَرٌ مِنَ الْإِتْيَانِ

بمسجد الجمعة ويوم الجمعة لا يستقيم مع هذه البدّة

إِلَّا عَلَى الْقَوْلِ بِكَوْنِ الْقَدَمَةِ أَلِ قَبَا كَانَتْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

په بخاری او مسلم کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ په قباء کې خورلس شپې پاته سو مگر پردې تقدیردا سوال کیږي چې رسول الله ﷺ قباء ته د دوشنبې په ورځ رسیدلی دی او د جمعی په ورځ مدینې منورې ته روان سو نوهغه په دې حساب په قباء کې څلور شپې پاته سوې دی که په همدغه جمعه مدینې ته روان سوې وی او که د دویمه جمعه په ورځ روان سوې وی نو بیا دولس شپې په قباء کې میشت سوې دی که راتلونکې جمعه روانیدل واخلې پر هرحال د بخاری او مسلم دروایت پر بناء باندې د خورلس شپو پاته کیدل نه صحیح کیږي مگر هغه وخت صحی کیږي چې و قباء ته رسیدل د دوشنبې پر ځای د جمعی په ورځ ومنی نو بیا له شنبې تر پنج شنبې پورې خورلس ورځې کیږي ..

بَنَى بِهَا مَسْجِدَهُ وَارْتَحَلَا بِطَبِيعَةِ الْفَيْحَاءِ (۱) قَابَتْ لُؤْلَا

او په قباء کې د میشتیدو په وخت کې یې د مسجد قباء بنیاد کیښودی : او بیا یې له قباء څخه مدینې ته سفر وکړ .

لَمَّا دَعَاكَ لَيْلِي سَاعَتِ الْفَرَسِ نَادَاهُ بِالْأَمَانِ اذْعَنَّهُ حَبَسَ

د رسول الله ﷺ سترگې مبارکې چې کله پر سراقه ولگیدی نوهغه ته یې ښیړ او که په دغه وخت کې د سراقه آس په ځمکه ښخ سو سراقه مجبوره سو او له نبی کریم ﷺ څخه یې دامن غوښتنه وکړه ..

مَرُّوا عَلَى خَيْمَةِ أَرْمَغَبٍ وَبَيْنَ عَلَى طَرِيقِهِمْ بِمَرْصِدٍ

په لاره کې دام معبد په خیمه باندې تیر سو او د هغې خیمه د لاری وڅنگ ته وه

وَعِنْدَهَا شَاةٌ أَقْرَبُ الْجُهْدِ بِهَا وَمَا فِيهَا قُوَى تُشْتَدُّ

دام امعبد په خیمه کې یوه مېړه ولاړه وه چې د ناجورې او ډیرې کمزورې له وجې په دې کې دگړ زید و توان هم نه وو پاته چې هغه له رمې سره تللی وای له دې کبله هغه په خیمه کې پاته سوې وه

فَتَمَسَّحَ الْكَبِيُّ مِنْهَا الطَّرْعَا وَحَلَبَتْ مَا قَد كَفَاهُمْ وَشَا

نبی کریم ﷺ خپل لاس مبارک د مېړې پر غولانخوراکش کې وروسته هغې دومره شیدې وکولې چې د ټولوبه پوره بس سوې او ټول په ماړه سو

وَحَلَبَتْ بَعْدَ إِثَاءِ آخَرَا تَرَكَ ذَاكَ عِنْدَهَا وَسَافَرَا

تر دې وروسته یې یو بل لوبښي له مېړې ولو شوی او هغه له شیدو ډک سو هغه لوبښي له ام معبد سره پاته سو او دوی روان سو دغه شان حافظ عراقی په الفیه السیره کې فرمایي :

(۱) الفحاء معنی الواسعة) (۲) کلمه مانا لویه (۱۲)

نبی کریم ﷺ له قبا څخه ومدينې منورې ته ورسیدی

حَقَّ اَنْ اِيَّ قَبَاءَ لَوَلَهَا بِالْمَسْجِدِ وَالْهَيْكَلِ

فِي يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ يَرْثِي عَشْرًا مِنْ شَهْرِ مَوْلُو فَيَنْفَعُ الْهَجْرَةَ

کله چې رسول الله ﷺ قبا ته ورسیدی نو کښته سو په نیک بختی او عزت سره د دوشنبې په ورځ د لومړي خور په دوولسمه دهغه میاشتي چې دې مبارک په کښي زوکړی دی نو داخو مړه ښه او مبارک هجرت دی فبرکت ناقته الامورة بِمَوْضِعِ الْمَسْجِدِ فِي الْقَهْطَرَةِ

بیادهغه مبارک اوښه چې دالله ﷻ له لوري امرسوی وه دغرمي په وخت کې مدينې ته ورسیده او دمسجدنبوي پرځای پریوتله

فَعَلَ فِي دَارِ ابِي اَيُّوبَ حَتَّى ابْتَنَى مَسْجِدَهُ الرَّحِيبَا

د ابویوب انصاري ددکورمخ ته چوه سوه رسول الله ﷺ هم دلته اوسیدی ترڅو یو فراخ مسجد جوړکي وَحَوْلُهُ مَنَازِلًا لِأَهْلِهِ وَحَوْلَهُ اصْحَابُهُ فِي ظِلِّهِ

او دمسجد شاوخوا یې دامهات المؤمنین دپاره حجرې آبادی کي کله چې دحجرو ودانول پوره سو نو د ابویوب ﷺ له کوره حجرو ته نقل سو او د رسول الله ﷺ دژدیوالی په وجه صحابه ﷺ وو هم هغې خواته کورونه جوړکړل ..

طَابَتْ بِهِ طَبِيبَةٌ مِنْ بَعْدِ الزُّدَى اشْرَقَ مَاقَدُ كَانَ مَعَهَا اسودا

مدینه مخکې خرابه او برباد وه خو د رسول الله ﷺ په راتلو سره پاکه سوه مخکې تیاره وه اوس روښانه سوه... له انس ﷺ څخه روایت دی چې کله رسول الله ﷺ مدينې ته راغلی نو هرسې روښانه سو (رواه الترمذی فی المناقب وقال صحيح غريب، زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۵۹)

كَانَتْ لِمَنْ اَوْبَاءُ اَرْضِ اللَّهِ خَزَال دَامَهَا بِهَذَا الْجَاهِ

د مدينې ځمکه ډیره وبائې ځمکه وه د مدينې وباء د رسول الله ﷺ به برکت سره پورته سوه

وَنَقَلَ اللَّهُ بِفَضْلِ رَحِمِهِ مَكَانٍ مِنْ حَيٍّ بِهَا لِلْجَفَةِ

الله ﷻ په خپل مهرباني سره د مدينې تبه جحفې ته واړوله . په بخاري او مسلم کې له عائشه صدیقۀ ﷺ څخه روایت سوی چې کله رسول الله ﷺ مدينې ته تشریف یو وړی نو د مدينې په ټوله ځمکه کې وباء وه رسول الله ﷻ له الله ﷻ دعاء وغوښته چې یا الله ﷻ مدینه پاکه کي او دهغې وباء او تبه جحفې ته نقل کړي ، دا حدیث د صحیح بخاري په ډیرو بابو کې یادسوی دی باب فضائل المدینه او کتاب المرضى او کتاب الدعوات کې

قال ابن اسحق وذكر ابن هبالب الزهري عن عبد الله بن عمرو بن العاص عن ان رسول الله ﷺ لما قدم المدينة هو واصحابه اصابتهم حمى المدينة حتى جهدوا مرضا وصرفت الله ذلك عن نبيه صلى الله عليه وسلم حتى كانوا ما يصلون الا وهم يعود قال لخرج عليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم وهم يصلون كذلك فقال لهم اتعلمون ان صلوا القاهل على النصف من صلوا القاهل قال فعجبهم المسلمون القيام على ما بهم من النصف والسلام العباس الفضل سيرة ابن هبالب جلد ۱/ص ۲۶۷

ژباړه : له عبداللہ بن عمرو بن العاص ﷺ څخه روایت سوی چی نبی کریم ﷺ اود هغه ملگرو ﷺ چی کله مدینې ته هجرت وکی نو په ډیره سخته تبه اخته سو اوصحابه کرام ﷺ دومره کمزوری سو چی په ناسته یې لمنځونه شروع کړه یوه ورځ رسول الله ﷺ پرلار تللی وې لیدل چی صحابه ﷺ په ناسته لمنځ کوی رسول الله ﷺ وفرمایل چی په ناسته لمنځ کونکی ته دولاړی د لمنځ کو نکونیمایې ثواب ښیږی تردی خبری وروسته صحابه کرام ﷺ ډیر تکلیف پرځان یوړی او په ولاړه یې لمنځونه گول ددې دپاره چی دولاړی ثواب هم حاصل کی (سیره ابن هشام جلد ۱، صغه ۲۱۶)

ليس دَجَالٌ واطاعون يدخلها فحرمها حصين

ومدینې منوری ته نه دجال داخلیدی شی اونه طاعون مرض ددې ټولو آفتو لپاره مدینه یوه ټینگه کلاده لکه چی په بخاری اومسلم کې له ابوهریره ﷺ څخه روایت سوی چی رسول الله ﷺ وفرمایل : مدینې پرلاروباندی د ملائکوپر و لاړه دی نه ومدینې ته دجال داخلیدای سی اونه طاعون امام بخاری د حدیث په فضائل مدینه او کتاب الطب او کتاب الفتن کې کې ذکر کړی دی

اقام شهرًا ثم بُغِدَ نزلت عليه اتمام الصلاة كملت

دیوی میاشتی له اوسیدو وروسته په لمانځه کې دوه رکعت زيات کړل سو اود مسافر لمنځ دوه رکعت پاته سو لکه څنگه چی مخکې وو په بخاری اومسلم کې له ام المؤمنین عائشه صدیقہ ﷺ څخه داروایت سوی دی :

اقام شهرًا ربيع يصفو يُنْفَى لَهُ مسجد

د لومړی خور له میاشتی څخه یی اتر صفری پوری د مسجد نبوی په جوړولو بوخت سو

ووداع اليهود في كتابه مَا يُبْنِيهِمْ وبين اصحابه

اوپه دې وخت کې دیهود اوصحابه کرام ﷺ په مینځ کې رسول الله ﷺ یوه پرېکړه ولیکله

وكان امر البداء بالاذان رؤيا ابن زيد او لعلم ثاب

اود اذان پیل د عبدالله بن زید ﷺ د خوب له وخته وسو دا پېښه دهجرت په اول کال یاد هجرت په دویم کال وسو د علماء په دې کښی اختلاف دی ..

دمدینې منورې له یهودو سوه پرېکړه لیک داسلیک سو

په مدینه منوره کې ډیره آبادی داوس او خرج قبیلو وه مگر له ډیری مودی راهیسی یهود ملعونین هم دلته آباد وو اود دوی پوره شمیر په مدینه منوره او خیبر کې میشت وو ددوی مدرسی او علمی مرکزونه په مدینه کې وو او په خیبر کې ددوی ډیری ټینگی کلاگا نی وی یهود خواهل کتاب وو اود حجاز په ځمکه کې د مشرکینو په مقابله کې دوی په علمی لحاظ لوړ اومتاز وو دوی ته له اسمانی کتابو څخه دنهی آخر زمان حالات اوصفتونه ښه معلوم وو لکه چی الله تعالی فرمایې (يُنْفِرُونَ كَتَابُهُمْ لَنْ اُنْزِلَهُمْ سِرًّا الا انعام

مگر ددوی په طبیعت کې سلامتیانه وه له حق سره یې کین او عناد وو انکار او تکبیر د هغوی په خټه اخبل سوی وو لکه چې الله تعالی فرمایې (وَجَعَلُوا بَهَاءَ اسْتِغْنَاهَا أَنْفُسُهُمْ فَلَمَّا عَلُوا آيَاتِ سُوْرَةِ النَّبْلِ) رسول الله ﷺ چې په مکه مکر مه کې وو په هغه وخت کې به هم یهودو قریش د نبی کریم ﷺ په مقابل کې راپورته کول او قریشوته به یې ویل چې له دې رسول ﷺ څخه دا صاحب کهن او ذوالقرنین او روح په اړه پوښتنې وکوی دا اوداسی نوره پری ستونزی یې ورته جوړولی کله چې رسول الله ﷺ هجرت وکړی مدینې منورې ته راغلی نو د حسد او کین اوریې نور هم تازه سو اودوی په دې پوه سو چې نور زمونږ علمی امتیاز او لوړوالی پای ته ورسیدی اودې کینه گرو دخپل نفس تابعداری وکه اودوی د حق په دشمنی کې حریص وودوی دخپلو مشرانو خبره ومنله (وَبَاذُوا بِقَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ذِیْلَهُ بِالْأُفْکُوْا یُکْفَرُوْنَ بِآیَاتِ اللّٰهِ وَیَقْتُلُوْنَ النَّبِیِّیْنَ یَغْیُرُ الْحَقُّ ذِیْلَهُ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا یُفْتَدُوْنَ) آیت سوره البقرة) اودا صاحب سبب طریقې یې غوره کړه.

په یهودو کې چې رښتینی علماء اوبه خلک وو له کین او حسد ه پاک وو هغوی نبی کریم ﷺ وپېژندی سمدستی یې اسلام ومنی اونور یهودو ته یې هم بلنه ورکه مگر د یو یهودو د ضد او دښمنۍ لاره ونيوه او کین او عناد یې ددوی دپاره دلاری خنډ وگرزیدی له دې امله رسول الله ﷺ ددوی دکین او عناد اوقتنه اچولواو فساد خورلو دپاره له هغوی سره یو پریکړه لیک ولیکي ددې دپاره چې دهغوی په مخالفت او عناد کې زیادت رانه سی او مسلمانان ددوی له شر او فساد خوندي پاته سی.

قرآن کریم دیهود د شرارت او فتنو دومره بیان کړی دی چې سړی به ورته گوته په غاښ سی په دې وجه رسول الله ﷺ له دوی سره یوه معاهده لاسلیک کړه ددی دپاره چې دهغوی په فتنو او فساد او سخت دښمنی کې نور زیادت او اوږدوالی رانه سی لکه څنگه چې تر هجرت پنځه میاشتی وروسته (۱) دمدينې منورې له یهودو سره یو پریکړه لاسلیک سو اودوی پر خپل دین او خپلو مالو او ملکیتو باندی پاته سو په لاندی شروطنو باندی له هغوی سره یو لوظنامه ولیکل سو تفصیلی مادی په سیره ابن هشام کې دی مگر دهغه پریکړی خلاصه به موږ په لاندی مادو کې په راتلونکي پاڼه کې بیان کړو

(۱) د پریکړی اصلی مادی په سیره ابن هشام کې جلد ۱، صفحہ ۱۷۸ او البدایه والنهایه جلد ۳، صفحہ ۲۲۴ کې ذکر سوی دی مگر په دې دواړو کې د تاریخ یادونه نه دی سوی تر هجرت پنځه میاشتی وروسته د پریکړی کیدل د تاریخ الخمیس جلد ۱ صفحہ ۳۹ څخه رااخیستل سوی دی

یادداشت: در نولوستونکوړه کتاب لیکونکي او ژباړونکي په ډېره راوی له تاسو درنولو ستونګو هیله لری چې ما عاجز بنده هم یو عمل په دها کې یاد کړی الله ﷻ دې ښه بدله درکړی آمین، حمد الله، کال ۱۴۳۵ هجری سپوږمیز مطابق کال ۲۰۱۳ میلادی

بسم الله الرحمن الرحيم

د اړیکه د محمد نبي امي ﷺ له خوا څخه کېږي او د اړیکه د قريشو مسلمانانو او د شرب مسلمانانو او يهودو ترمنځ ده په يهودو کې چې څوک د مسلمانانو تابع وي او دهغوئ سره يوځای کيدل غواړي هره ډله به پر خپل دين له پاته کيدو سره دلاندي امورو تابع او پابندوي (۱) د قصاص او وینه تويولو چې کومه طريقه له پخوا څخه وه هغه به په عدل او انصاف سره پر خپل حال پاته وي.

(۲) دويم پر هره ډله به په عدل او انصاف سره دخپل غړي فديه ورکول لازم وي يعنې دکومې قبيلې چې بندي يابل مجرم وي دهغه دخلاصون دپاره فديه دهغې قبيلې پر ذمه دي (۳) د ظلم او تيری اوزيادات او فساد په مقابل کې به ټول يوکېږو په دې اړه به دهیچا مراعت نه کېږي که څه هم د چارو یی یابل قریب وي ..

(۴) هيڅ مسلمان ته به دکافر په مقابل کې د مسلمان د وژلو اجازه نه وي اونه به کافرت ته د مسلمان په مقابل کې کومک او مرسته ورکول کېږي .

(۵) د يواندي مسلمان پناه ورکول به داسې حق وي لکه څنگه چې دلويې مرتبې د مسلمان وي (۶) کوم يهود چې د مسلمانانو په امر منلو کې او سپړې دهغوئ ساتنه به د مسلمانانو پر ذمه وي پر هغوئ به هيڅ ظلم نه کېږي اونه به دهغوئ په مقابل کې دهغوئ له دښمنانو سره مرسته کېږي (۷) هيڅ کافر او مشرک ته به د احق نه وي چې د مسلمانانو په مقابل کې دې و قريشوته په مال او ځان سره پناه ورکړي يادې د قريشو او مسلمانانو ترمنځ ولويږي

(۸) د جنگ په وخت کې به يهود په مال او ځان سره د مسلمانانو مرسته کوي او د مسلمانانو په خلاف به د مرستې اجازه نه وي

(۹) د نبي کریم ﷺ که کوم دښمن په مدينه باندې حمله وکوي نو په يهودو باندې به د محمد ﷺ مرسته لازمي وي

(۱۰) کومې قبيلې چې په دې پړيکه اوژمنه کې برخه لري که له دوئ څخه کومه قبيله له دې پړيکې اوژمنې څخه وتل غواړي نو د نبي کریم ﷺ له اجازې پرته نه وتلای اونه ييليدای سي .

(۱۱) د فتنه پورته کونکي مرسته يا هغه ته د ځای ورکولو اجازه به نه وي او کوم سړي چې د يو بدعتي مرسته کوي يا هغه ته ځای ورکوي نو پر هغه باندې د الله لعنت او غضب دې تر قیامتته پورې دهغه هيڅ عمل نه قبلېږي .

(۱۲) مسلمانان که له چارو سره غواړي نو د يهودو په هم په دې سوله کې خامخا برخه لري .

(۱۳) څوک چې يو مسلمان ووژني او شاهد موجود سي نو له هغه به قصاص اخيستل کېږي مگر که وارثان د مړي پر ديت باندې راضي سو نو بيا قصاص نسته

(۱۴) کله چې جگړه پيښه سي يا په خپل مينځ کې اختلاف راسي نو الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ ته به رجوع کېږي (البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۲۲۴)

له کومو قبیلوسره (۱) چې رسول الله ﷺ داپریکړه وکړه په هغې کې دیهودو درې غټې قبیلې شاملې وې هغه چې په مدینه اوشاخوا دمذینې کې اوسیدل، (۱) بنی قنقاع (۲) بنی نضیر (۳) دریم بنی قریظه، دې قبیلودرسول الله ﷺ دامرله منلوانکاروکړه په دې وجه رسول الله ﷺ له دوی سره داپریکړه ولیکله ددې دپاره چې فتنه اوفساد خورنه سی اوپوه نوی اسلامی ټولنه جوړه سی مگر درې واړه قبیلویوې تربلې وروسته عهدمات کې اوداسلام په دښمنۍ اوداسلام په خلاف سازشوکې یې پوره برخه واخیسته اودخپلوکوړوړو سزایې هم وشکله لکه چې په راتلونکوغزاگانوکې به دایبان راسی .. ابو عبید په کتاب الاموال کې فرمایې چې داپریکړه لیک دجزیه دحکم ترناز لیدو مخکې ولیکل سو اواسلام په هغه وخت کې ضعیف وو اوپه پیل کې داحکم وو چې که یهود دمسلمانوسره په غزا کې شریک سی نو دغنیمت له مال به دوی ته هم برخه ورکول کیږي له دې کبله په پریکړه کې پریهودوباندې دشرط ولگول سو چې په جنگي مصارفوکې به هغوی ته هم برخه ورکول کیږي

پاملرنه : دیوی غلط فهمي لیری کیدل ا

ددې پریکړې له عبارتته په ډاگه ښکاره سوچې داپریکړه دمسلمانانو اویهودو ترمنځ په دې شرط وسوه چې مسلمانان به آمران وې اویهود به دمسلمانانوتابع وې اونبی کریم ﷺ به ددواړو ډلو حاکم وې اوکله چې څه اختلاف پېښ سی نورسول الله ﷺ ته به رجوع کیږي اوکومه فیصله چې رسول کریم ﷺ وکوي په هغې به عمل لازمی کیږي داپریکړه داسی ده لکه دمسلمانانو اودمیانونو ترمنځ چې کیږي : مگر هو بهو هغسی نه دی ځکه ترهجرت وروسته داسلام دقدرت اواسلامی ریاست شروع وه دحدیبیه ترسوله اودمکې ترفتح وروسته داسلامی حکومت دوره شروع کیږي یوشمیریې دنن وخت مسلمانان کوم چې دکانگریس سره په یوځای والی خبره کوي ددې یوځای والی دپاره چې کله هغوی ته په قرآن اوسنت کې څه دلیل پیدانه سو نوپه دې پریکړه اومعاهده دلیل نیسی اوداډیره لویه غلطی دی ځکه ددې پریکړې ټولی مادی له سره تریایه ددې خبرې شاهدی ورکوي چې اسلام به غالب وې اوکافران به دمسلمانانو دحکم تابع وې لکه چې په سیرکبیر اوداسی نوروکې دشرط ښکاره یادسوی دی ، دکافر اومسلمان داتحاد دساتونکو دایونوی ایجاد اویوی نوی دین دی ددې دیموکراسی دین په اسمانی دین کې هیڅ بنیاد نسته دیموکراسی سراسرگمراهی اوییلاری ده ::

(۱) ذکر ابن اسحق ان النبی ﷺ وادع الیهود لما قدم المدينة وامتنعوا من اتباعه فكتب بينهم وکانو ثلاث قبائل قینقاع والنضیر واستاصل بنی قریظه فنقض الثلاث المهد طائفة بعد طائفة فمن علی بنی قنقاع اجلی بنی النضیر واستاصل بنی قریظه وسبائی بان ذلک کله مفصلاً ان شاء الله تعالی (فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۳۱۴)

د نومری هجری کال ایللابیلی پېښی

- (۱) مدینی منوری ته له رسیدو وروسته کلثوم بن هدم د قباء په هغه کور کې چې رسول الله ﷺ اوسیدی مړ سو (۱)
- (۲) د مسجد نبوی له ودانو لوڅه رسول الله ﷺ لاتراوسه نه وو فارغ سوی چې اسعد بن زرارہ ؓ د بنی النجار قبیلې مشر او نقیب ومړ، بنی النجار د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو چې ته د اسعد پرځای بل څوک مشر راته وټاکي نبی کریم ﷺ وفرمایيل: تاسو زما ماخیل یاست زه ستاسو څخه یم اوزه ستاسو نقیب یم نبی کریم ﷺ د بنی النجار مشری منل د بنی النجار له مناقبو څخه دی اودوئ په دې خبره فخر کوي (۲)
- (۳) په همدې کال دمکې د مشرکینو دوه سرداران مړه سو، ولید بن مغیره، او عاص بن وائل، یعنی د عمرو بن العاص ؓ د مصر د فاتح پلار مړ سو (۳)
- اوپه همدې کال مدینی ته له رسیدو څخه اته میاشتی وروسته د کورچنی اختر په میاشت کې نبی کریم ﷺ عائشه صدیقہ ؓ واده کړه چې تر هجرت مخکې د خدیجۃ الکبریٰ ؓ تر مړینې وروسته رسول الله ﷺ عقد ورسره کړی وو د عقد په وخت کې دعائشه صدیقہ ؓ عمر ۶ یا ۷ کاله وو اود واده په وخت کې د ۹ کالو وده یو شمیر خلک وایې چې تر هجر ت اتلس میاشتی وروسته په کال ۲ هجری کې دعائشه صدیقہ ؓ سره خلوت وکړ (۴)
- تر هجرت وروسته چې کله صحابه ؓ مدینی منوری ته را غلو نو مدینی ټول څاگان ترڅه وو یواځی یو دبیر رومه څاه اوبه خوړی وی اود هغه څاه مالک یهودی وو او هغه به له قیمت پرته اوبه نه ورکولی بیوزله مسلمانانو ته ډیری ستونزې پېښې سوي، وروسته عثمان غنی ؓ دبیر رومه څاه رانیوله او پر رسول الله ﷺ یې د جنت دیوی چینی په بدل کې خرڅ کړه اود مسلمانانو لپاره یې وقف کړه چې د هر چا زړه غواړی له دې څخه دې اوبه وړی اودې حدیث ته امام ترمذی حسن ویلی دی دا حدیث ډیر مشهور دی د ترمذی څخه پرته نورو امامانو هم د دې تخریج کړی دی د تفصیل دپاره کنز العمال ته رځه وکوی (۵)
- د عثمان غنی ؓ د اېښه امام بخاری په لنډ ډول یاده کړی ده په کتاب المساقات او کتاب الوقف کې.

(۱) روض الانف جلد ۲، صفحہ ۱۷

(۲) تاریخ طبری جلد ۲، صفحہ ۲۵۷

(۳) تاریخ طبری جلد ۲، صفحہ ۲۵۷

(۴) تاریخ طبری جلد ۲، ۳۵۷

(۵) تاریخ طبری جلد ۶، صفحہ ۳۷۲

د صرمه بن ابی انس رضي الله عنه اسلام راوړل !

صرمه بن ابی انس انصاری نجاری رضی الله عنه له لویه سره اسلام ته په زړه کې ځای ورکړی وو او د کفر او شرک څخه ییزاره او متغیرو تر اسلام مخکې په عیسوی دین کې د داخلیدو اراده هم وکړه مگر د نصارو د مشرکانه عقیدو په وجه یې بیرته اراده ماته کړه .

نوموړی ډیر عابد او له دنیا سره یې هیڅ مینه نه لرله په دې نړۍ کې د مسافر په څیر ژوند تیروي تل به یې پنډی جامی اغوندلی د عبادت لپاره یې ځانگړی کوټه جوړه کړې وه او هغې ته د حائضې او جنب د داخلیدو اجازه نه ورکوله او نوموړی به داویل (اعبد رب ابراهیم) زه د ابراهیم رضی الله عنه د رب عبادت کوم دخپل وخت ډیر لوی شاعروو شعرونه به یې ټول له وعظ اولارښوونوکو وو (۱)

کله چې نبی کریم ﷺ هجرت وکړی مدینې منورې ته راغلی نو صرمه بن ابی انس رضی الله عنه ډیر سپین پیری سوی وو د دې نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو او په اسلام مشرف سو او دا شعرونه یې وویل
لری فی قریش عشرة حجة یذکر لویلق صدیقاً مواتياً
رسول الله ﷺ په مکه کې تر لسو کالو ډیر پاته سو خلکو ته به یې نصیحت کوی او دهغه داهیله وه چې څوک دوست او مرسته کوونکی به پیدا سی

ويعرض فی اهل البو اسر نفسه فلمیر من یؤوی ولمیر داعیا
او د حج په وخت کې به یې خپل ځان وړاندې کوي چې ما ورسره بوزی او ځای راکړی مگر هیڅ ځای ورکونکی او بلونکی پیدا نه سو

فلما اتانا اظهار الله دینه فاصبح مسروراً بطیبة راضیا
کله چې هغه موږ ته راغلی نو الله ﷻ دهغه دین ته قوت ورکړ او د مدینې څخه خوشاله او راضی سو
والقی صدیقاً واطمأن به النوی وکان له عوناً من الله بادیا
کله چې دلته راغلی نو دوستان یې هم پیدا سو ، او د وطن دیلولی له غمه هم ډاډه سو او هغه دوستان د الله ﷻ له لوری دهغه د پاره پوره مرسته او کومک کوونکی سو .

يقص لنا ما قال نوح لقومه وما قال موسى اذ اجاب المناديا
رسول کریم ﷺ موږ ته هغه خبرې بیانوي چې نوح ﷺ او موسی ﷺ خپلو خلکو ته بیان کړي دي
فاصبح لا یخشی من الناس احدا قریباً ولا یخشی من الناس نائیا
اولته داسې په ډاډ سو چې له هیڅ اویره پاته نه سوه نه دخپلو انو څخه اونه له پردو څخه
بذلنا له الاموال من جل مالنا وانفسنا عند الوغى والتاسيا
موږ ټول مالونه دهغه د پاره څار کړل او د جگړې په وخت کې مو خپل ځانونه دهغه د پاره قربان کړه
ولعلم ان الله لا شی غیره ونعلم ان الله افضل هادیا
موږ په دې یقین لرو چې د الله ﷻ پرته رښتیا هم هیڅ شی موجود نه دی او د اهام پیژنو چې الله ﷻ تر ټولو ښه لارښودونکی او توفیق ورکونکی دی

نعادی الذی عادی من الناس کلهم جیباً وان کان الحبيب مصافیا
موږ د هر هغه چا د ښمنان یو چې دهغه د ښمن وی که څه هم هغه زموږ هر څومره مخلص دوست او ملگری وی

(۱) علامه ابن هشام په خپل سیره کې د دې قصیدې بیان کړی علماء دی سیره ابن هشام جلد ۱، صفحه ۱۸۲ ته رجوع وکوی)

په دویم هجري کال کې د قبلي بدلون :

کله چې رسول الله ﷺ په مکه کې اوسېدی نو هغه وخت یې بیت المقدس خواته لمونځ کوي مگر په داسې طريقه چې بیت الله شریف به یې هم مخ ته راغله خو کله چې مدینې منورې ته راغلی نو د اصورت نه سو کيدای چې و دواړو قبلو ته مخ کړی ځکه یې د الله ﷻ په حکم شپاړس یا اولس میاشتې یې بیت المقدس ته لمونځ وکړ، مخکې تردې چې د قبله د بدلون حکم نازل سی رسول الله ﷺ په زړه کې د کعبه الله ولوری ته د لمونځ کولو مینه واچول سوه نو ځکه به رسول الله ﷺ هر ځل د اسمان خواته پورته کتل چې کله به کعبه شریفې ته د لمونځ کولو حکم نازلېږي خویونیم کال وروسته په کال ۲ هجري کې دا حکم نازل سو { قَدْ تَرَى ثَقَلَبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَتُورِيَنَّا قَبْلَهُ تَرْصَا مَا قَوْلَ وَجْهَكَ ظَهَرَ السَّجْدِ الْخَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ مَهْزُورَةً } آیت سورة البقرة ته خپل مخ مسجد حرام ته وگرزوه الله تعالی د دویمې پاری په سر کې د قبلي دارولو حکم اود دې اسرار او حکمتونه ذکر کړي دی لوستونکی حضرات دی د تفسیر کتابوته رجوع وکوي

صفه او اصحاب صفه :

د قبلي له بدلیدو وروسته چې کله د مسجد نبوی مخ بیت الله ته سو نو د مخکې قبلي طرف چې کوم دیوال او په هغه پورې ځای وو هغه دهغه فقیرانو او غریبانو د اوسیدو دپاره پر خپل حال پریښودل سو ځکه د دوی هیڅ داوسیدو ځای او کور نه وو دا ځای د صفه په نامه مشهور سو صفه په اصل کې برنوی اود سایه ځای ته وایې دغه ضعیف مسلمانان او شکر کښونکی فقیران هغه چې په خپل فقر باندې یواځې صبر کونکی نه بلکې تر شتمنو او مړو ډیر شکر کښونکی او خوشاله وو

کله چې د پاکو احادیثو دا وړیدو اود نبي کریم ﷺ د خبرو دا وړیدو په نیت په دربار نبوت او رسالت کې حاضریدل نو دلته به پاته کیدل خلکو به دا کسان د اصحاب صفه په نامه سره یادول گواکې دا دهغه دبشیر او نذیر نبي ﷺ فقیر (۱) خانقاه وه چې په زرهاوو ځله ډیرې فقر ته د دنیا پر پاچهې باندې په ډیره مینه او خوشالۍ غوراوی ورکړې وو او اصحاب صفه د توکل خاوندان او د تبثّل د اصحابو یو ټولنی وو چې شپه او ورځ به د نفس د پاکولو اود کتاب او حکمت د زدکولو دپاره رسول کریم ﷺ په خدمت کې حاضریدل، د دوی هدف نه تجارت اونه کښت او کړونډه وه دوی خپلې سترگې د نبي کریم ﷺ د لیدو دپاره او غوږونه دهغه د پاکو خبرو دا وړیدو دپاره او بدن یې دهغه مبارک دملگری دپاره وقف کړي وو

(۱) حافظ ابن تیمیه قدس سره په الجواب الصحيح کې په یوځای باندې د نبي کریم ﷺ په مخکښو انبیاء باندې د فضیلت بیانولو کې ویلي دي چې زموږ نبي ﷺ تر سلیمان ﷺ په دې وجه افضل دی چې سلیمان ﷺ نبي پاچاو و او رسول الله ﷺ نبي فقیر و کما قال موسی ﷺ رَبِّ اِنِّی لَمَّا نَزَّلْتُ اِلَیْ مِنْ خَیْرِ فَقِیْرٌ (۱۲)

له ابوهريرة څخه روايت دی چې ما اويا ۷۰ اصحاب صغه وليدل چې له دوی يوه سره پتوهم نه وو يواځې لنګ به يې وهلی وو يا به يې يوه کمبله يا شړی پر بدن وه او هغه شړی به هم دومره کوچنی وه چې نيمايي پنډيوته به رسيدله او د چا دابه پنډيوته هم نه رسيدله او په لاس به يې هغه نيولی وه چې هسی نه بی پردی سی (بخاری شریف جلد ۱، صفحه ۶۳ باب نوم الرجال فی المسجد)

واثله بن اسقع ښه فرمایي: چې زه هم په اصحاب صغه کې وم په موږ کې دهیچا سره هم پوره جامه نه وه دخول په وجه به موږ پر بدن باندې خیري جمع کيدل (حلیة الاولیاء، جلد ۱، صفحه ۳۴۱) دوی دالله په دربار کې تر زړه او وپاکو ډیر خوب او محبوب وو دا حضرات اَلْمُقَاتِلَاتُ (هغه بېر سړی او خړ پرو دوی که په الله ډیو کار قسم خوړلی وی نوالله ډدوی قسم پوره کوی

مجاهد فرمایي: چې ابوهريرة ښه ویل چې قسم په هغه ذات چې له هغه پرته هیڅ دعا دت لائق نسته چې ما به ډیر ځله دلوږی له وجې خپله خپته په ځمکه وموښله ددې دپاره چې دځمکې په لوندوالی او یخوالی سره دلوږی په گرمی کې څه کمبود راسی او ډیر ځله به مې په نس پوری ډبرې تړلی وی ددې دپاره چې سیده ودریدلای سم یوه ورځ دلاری په سر کې کښیناستم په دې وخت کې ابوبکر صدیق ښه راغلی ماله هغه څخه دیوآیت پوښتنه وکړه زما هدف دا وو چې زما شکل به وینی او د خوراک لپاره به مې له ځان سره بوزی مگر ابوبکر صدیق ولاړی اوزما په مقصد پوه نه سو ترده وروسته بیا عمر فاروق ښه تیرسو له هغه مې هم یوه پوښتنه وکړه مگر هغه هم تیرسو،

لږ وروسته ابوالقاسم رسول اکرم ښه څوک چې الله د خیرات او برکاتو ویشونکي رالیږلی دی زما وخوا ته تیریدی اوزه یې ولیدلم وې پیژندم او مسکې سو او وې فرمایل یا اباها (یعنی ای ابوهريرة ښه) ما وویل یا رسول الله حاضریم نبی کریم ښه فرمایل زما سره راځه، زه هم له هغه سره روان سوم کله چې دنبی کریم کور ته ورسیدو وې لیدل چې یوه پیاله د شیدو پرته ده پوښتنه یې وکړه چې داشیدی له کومه ځایه راغلی دوی ورته وویل فلانی سړی داشیدی تاته هدیه رالیږلی دی نبی کریم ښه فرمایل ای ابوهريرة ښه اصحاب صغه را وغواړه؟ ابوهريرة ښه فرمایي چې اصحاب صغه داسلام میلمانه وو نه ددوی کوررو اونه له دوی سره څه مال وو لنډه دا چې ددوی هیڅ ځای داوسیدو نه وو رسول الله ته به چې کله دکوم ځای څخه زکوٰۃ راغلی نو اصحاب صغه ته به یې ولیږی او په خپله یې دهغه څخه هیڅ هم نه اخیستل ځکه صدقه پر هغه حرامه وه او که هدیه به راغله نو په خپله به یې هم له هغې څخه اخیستل او اصحاب صغه ته به یې هم په هغه کې برخه ورکوله په دې وخت کې دهغه دا حکم کول چې اصحاب صغه را

وغواړه زما پرنفس څه گران سو ما په خپل زړه کې وويل چې دا يوه پياله شيدى د اصحاب صفة دپاره نه بس كيږي ددې شيدو خوتر ټولو ډيرزه حق داره يم چې څه وڅيښم ځكه له لوږې دباندې راوتلى وويل دا چې د اصحاب صفة تر راتلو وروسته به ماته د دې دويشلو حكم كوي اوله ويشلو وروسته دا اميد نسته چې زما دپاره دى له دې څه پاته سى مگر دالله ﷻ اودهغه در رسول ﷺ دخبرې له منلو هيڅ چاره نه وه زه ولاړم خپل ملگرى مې راوغوښتل كله چې ما اصحاب صفة راوستل د نبى كريم ﷺ په امر مې هريوه يوه ته شيدى ورکړى نو دوى ټول ماړه سو نبى كريم ﷺ زما وځواته وکتل او په شونډانو کې يې وخندل وې فرمايل چې يواځې زه اوت ه پاته يو ما وويل هونې كريم ﷺ وفرمايل کښينه وې څيښه ما هم سمدستى پيل په وکړ او هغه مبارک ﷺ هم داسې راته فرمايل نوري وڅيښه نوري وڅيښه ترڅو چې ماغوښتنه وکړه چې قسم په هغه ذات چې ته يې په حق سره رالېږلى يې زه نور دڅيښلو هيڅ توان نه لرم هغه مبارک ﷺ پياله زما له لاسه واخيسته اودالله ﷻ حمد يې ووايو او بسم الله يې وويله کومى شيدى چې پاته وي هغه يې وڅيښلى (بخارى شريف كتاب الرقاق باب كيف كان عيش النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه وتخليهم من الدنيا)

عبدالرحمن (۱) بن ابى بکر صديق ﷺ فرمايې: چې اصحاب صفة فقيران وو رسول الله ﷺ به دوى په صحابه ﷺ باندې ويشل فرمايل به يې چې له چاسره ددوو کسانو خوراک وي هغه دې له ځان سره يوسرى اود چاسره چې ددرې کسانو خوراک وي هغه دې څلورم بوزى نور هم په دې شمير (بخارى شريف)

محمد بن سيرين فرمايې چې كله به ما بنام سو نور رسول الله ﷺ به اصحاب صفة ﷺ په صحابه ﷺ باندې ويشل چا به دوه چا به درې اوسعد بن عباد ه ﷺ اتيا اتيا کسان له ځان سره بيول اودوى ته به يې خوراک ورکوى ، ابوهريره ﷺ فرمايې: چې زه هم په اهل صفة کې وم كله چې به ما بنام سو نوموړې ټول در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضریدو هغه به يويو دوه دوه کسان شتمنو صحابه وو ﷺ ته سپارل او څوک چې به پاته سو هغه به يې له ځان سره بيول تر خوراک وروسته به موږ دښې په مسجد کې ويديدلو (فتح الباری باب كيف كان عيش النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه وتخليهم من الدنيا)

د مسجد نبوى په دوو ستونو کې به يوه رسى جاروه چې په هغې باندې به انصارو ﷺ دخپلو باغو څخه دخور ماواښکى راوړل اود اصحاب صفة دپاره به يې پردې رسى اچول اصحاب صفة به هغه له لرگي اخيستل او خوړل به يې معاذبن جبل ﷺ دهغه منتظم وو (وفاء الوفاء جلد ۱، صفحه ۳۲۴)

(۱) د عبد الرحمن بن ابى بکر ﷺ دا حديث امام بخارى د صحيح بخارى په ډيرو ځايو کې راوړى دى مثلاً باب السرمع الاىل والضيف جلد ۱، صفحه ۸۴، او باب علامات النبوة فى الاسلام جلد ۱، صفحه ۵۰۶

عوف بن مالک اشجع، فرمایي: چې یوه ورځ رسول الله ﷺ راغلی او په لاس مبارک یې لکړه وه ده یو خراب وایښکی ولیدی چې پردې رسی خړیدلی وو نبي کریم ﷺ هغه خراب وایښکی ته لکړه وروره اووې وفرمایل که دې خیرات کونکي غوښتلای نوتردي ښه وایښکی یې خیرات کولای سو.

دا حدیث (۱) نسائی روایت کړی دی ددې سند قوی دی په یو بل حدیث کې راځي چې رسول الله ﷺ وفرمایل چې هرباغ لرونکي دی یویو وایښکی دخورما راوړی اودیوزلو لپاره دې په مسجد کې وڅړوي (فتح الباری جلد ۱، صفحه ۴۳۱ باب القسمة وتعلیق النقوفی المسجد)

اود جابر بن عبد الله ﷺ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل (فی کل عشرة اثناء قدر یوضع فی المسجد للساکنین) (طحاوی جلد ۲، صفحه ۲۱۳) په هر ولسو وایښکو کې به یو وایښکی دمکینانو دپاره په مسجد کې اړیدی ددې حدیث سند قوی دی او ټول راویان یې ثقه دی

مسئله:

دوړو او تېرو خلکو دپاره په مسجد کې اوبه اودخوراک شيان ایښودل ډیر غوره اوبښه کار دی عبد الله بن شقیق وایي چې زه یو کال دابوهریره ؓ سره وم یوه ورځ یې وفرمایل آرمان چې تازموږ هغه وخت لیدلی وای چې کله به ډیری ورځې پرموږ داسی تیری دی چې زموږ به دومره خوراک هم نه وو چې په هغه موږ پر ملاسیده ودرېږو تردې اندازی چې له ډیری مجبوري به موږ نه پورې ډیری ترلی ددې دپاره چې پر ملاسیده ودرېږو (اخرجه احمد فتح الباری جل ۱۱ صفحه ۲۴۳)

له فضاله بن عبید ؓ څخه روایت دی چې ډیر ځله به اصحاب صفه ډیری لوږی له لاسه په لمانځه کې بیهوښه سو له بهر څخه به چې څوک کوچیان یا نور څوک راغلی وو دهغو به دا خیال سو چې دالیونیان دی: خور رسول الله ﷺ به هغوی ته راتلی او په دې الفاظو به یې تسلی ورکوله:

[وتعلمون ما لکم عند الله لاحببتم ان تزادو فقرا وحاجة (وفاء الوفاء جلد ۱، صفحه ۳۲۲) واخرجه ابولعیم فی الحلیة مختصرا جلد ۱، صفحه ۳۲۹]

که تاسو په دې خبروای چې دالله ﷻ له طرفه ستاسو دپاره څه تیار دی نو خامخابه تاسو داهیله درلوده چې کاشکی زموږ دافقرا واپتیا نوره هم ډیره سوی وای.

(۱) حافظ عسقلانی فرمایي ددې سند که څه هم قوی دی مگر دبخاری پر شرط باندی نه دی په دې وجه امام بخاری ددې تخریج نه دی کړی مگر ترجمه الباب بالقسمة وتعلیق النقوفی المسجد کې یې دی حدیث ته اشاره کړی ده لکه چې دامام همام ؓ دا عادت دی (۱۲۰۰)

د اصحاب صفه ﷺ غوره صفات او ښه خوښونه :

عياض بن غنم ؓ وايي : چې ماله رسول الله ﷺ څخه واوريډل چې زمادامت غوره اوښه او دلورې مرتبې څښتنان هغه دې چې ددوئ په اړه ماته ملا اعلی ته نژدې ملائکه وو خبر راګرې دې چې دوئ په ښکاره د الله ﷻ د فراخ رحمت په فکر سره خاندې خو په زړه کې د الله ﷻ د عذاب او سختوالي له پيرې ژاړې سهار او ماښام د الله ﷻ پاکي بيانوي او په پاکو کورو يعنې مسجدو کې د الله ﷻ ذکر کوي په ژبه الله ﷻ په مينه او ويره رابولي او په زړو کې دهغه د ملاقات مينه لري پر خلکو باندې ددوئ بار ډير نرم او په خپله ددوئ پر نفسو باندې هغه ډير دروند او ګران دي پر ځمکه باندې په ډيره نرمۍ او ارام سره ځي کاره واره نه ځي د مريانو په خيرتګ کوي ددوئ په تګ کې عاجزي او مسکنت ښکارېږي د قرآن تلاوت کوي پخوانۍ اوزري جامې اغوندي هروخت د الله ﷻ په رحمت کې اوسيږي د الله ﷻ رحمت ددوئ ساتنه کوي ددوئ ارواح په دې نړۍ کې دې خوږونه يې په آخرت کې دې د آخرت څخه پرته دوئ دهیڅ شې په فکر کې نه دي هروخت د آخرت او قبر په تياري بوخت وي له دې وروسته د آيت نازل سو: (ذُلِّلْنَا لَمْ نَكُفَّيْ وَنَاكَ وَجِيْدٌ) آيت سورة ابراهيم) دا وعده دهغه چالپاره دي چې وماته له مخامخ دريدو بيرېږي اوزماته خبرداري بيرېږي (حلية الاولياء جلد ۱، صفحه ۱۶)

د اصحاب صفه رضي الله عنهم نومونه :

د اصحاب صفه ﷺ شمير په کله لږ او کله ډير سو عارف سهروردي په عوارف کې ليکلی دي چې د اصحاب صفه ﷺ شمير څلور سوه ته هم رسيدلی دی ابو عبد الرحمن سلمی او ابن اعرابي او حاکم ددوئ دنومو او حالاتو د يوځای کولو کوښښ کړی دی حافظ ابو نعیم په حلیه الاولیاء کې ټول رايوځای کړي دي او د پرهيزگارانو صحابه کرام ؓ او اصحاب صفه تفصیلی یادونه يې کړې ده (فتح الباری جلد ۱۱، صفحه ۲۴۵ باب کیف کان عيش النبی صلی الله علیه وسلم واصحابه وتخليهم عن الدنيا)

د يو شمير اصحاب صفه ﷺ وونومونه په لاندې ډول دي :

ابو عبیده عامر بن الجراح ؓ (۲) عمار بن یاسر ابو الیقظان ؓ (۳) عبد الله بن مسعود ؓ (۴) مقداد بن عمرو ؓ (۵) خباب بن ارت ؓ (۶) بلال بن رباح ؓ (۷) صهیب بن سنان ؓ (۸) زید بن الخطاب ؓ (۹) ابو مرثد کناز بن حصین عدوی ؓ (۱۰) ابو کبشه دنبی کریم ﷺ مریئ (۱۱) صفوان بن بیضاء ؓ (۱۲) ابو عبس بن جبر ؓ (۱۳) سالم ؓ د ابو حذیفه مریئ (۱۴) مسطح بن اثاثه ؓ (۱۵) عکاشه بن محسن ؓ (۱۶) مسعود بن ربیع ؓ (۱۷) عمیر بن عوف ؓ (۱۸) عویم بن ساعده ؓ (۱۹) ابولبابه ؓ (۲۰) سالم

بن عمير ؓ (۲۱) ابوبشر كعب بن عمرو ؓ (۲۲) خبيب بن سياف ؓ (۲۳) عبدالله بن انيس ؓ (۲۴) جذب بن جناده ابو ذر غفاري ؓ (۲۵) عتب بن مسعود هذلي ؓ (۲۶) عبدالله بن عمر ؓ ترواده مخكې به له اصحاب صفه ؓ سره اوسيدى او شپه به يې په مسجد كې تيروله ، (۲۷) سلمان فارسي ؓ (۲۸) حذيفه بن اليمان ؓ (۲۹) ابوالدرداء عويمر بن عامر ؓ (۳۰) عبدالله بن زيد جهني ؓ (۳۱) حجاج بن عمرو اسلمي ؓ (۳۲) ابوهريره دوسي ؓ (۳۳) ثوبان ؓ در رسول الله ﷺ مريى (۳۴) معاذ بن الحارث ؓ (۳۵) سائب بن خلد ؓ (۳۶) ثابت بن وديعه ؓ ..

همدانو مونه د حاكم په مستدرک جلد ۳ صفحه ۱۸ كې يادسوى دى

رمضان المبارک : دروژى برکتمنده مياشت !

په همدې كال دشعبان مياشتې په آخرى لسو ورځو كې درمضان روژه فرض سوه اود آيت نازل سو :

(مَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِيُكْمِلُوا الْوَعْدَ وَيُشْكَرُوا لِلَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (سورة البقرة آيت ۱۸۵)

له ام المؤمنين عائشه صديقه ؓ او عبدالله ابن عمر ؓ څخه روايت دى چى كله رسول الله ﷺ مدينى منورى ته تشريف راوړى نودعاشورى روژي يعنى دمحرمتلسم پورى دروژى نيولوحكم يې وكړ كله چى درمضان روژه فرض سوه نووې فرمايل اوس دعا شورى په روژه كې ستاسو خوښه دى نيسى ياست او كه يې خورى (بخارى شريف) له سلمه بن اكوع ؓ څخه روايت دى چى رسول الله ﷺ دعاشورى په ورځ يوسړى ته د امر وكى چى خلكو ته خبرورسوه چى دهرچا كه روژه وې هغه دى ونيسى او چا كه خوړلى وى هغه دې هم ترمانښامه دروژتى په خير خوراك نه كوى

(بخارى شريف باب اذانوى بالبحار موماً دتفصيل دپاره فتح البارى او طحاوى ته رجوع وكوى)

دكوچنۍ اخترلمونځ او زكوة الفطر (سرايه) دهجرت دويم كال

دروژى دمياشتى دوې ورځې پاته وى چى دسراسيه او اختر دلمانځه حكم نازل سو اودا آيت نازل سو (قَدْ أَفْلَحَ مَن كَرِهَ (۱۳) وَكَرِهَ اللَّهُ رَفَثَهُ فَمَنْ (۱۴) آيت سورة الاحل) ربنتياهم كاميا به سو هغه څوك چى له پتوبدو مرداريو څخه پاك سو اودالله ﷻ نوم يې ياد كړ اوداخترلمونځ يې آدا كړ.

عمر بن عبدالعزيز اوابوالعاليه به ددې آيت تفسير داسى كوى ، كامياب سو هغه څوك چى دكوچنى اختر سراسيه يې آداء كړه اوداخترلمونځ يې وكى (احكام القرآن للجصاص جلد ۳ / ص ۳۷۳)

د لوی اختر لمونځ او قرباني دهجرت دویم کال :

اوپه همدې کال باندې د لوی اختر د لمانځه او قرباني حکم ورسو او د آیت نازل سو: (لَقَدْ
يُؤْتِكُمُ اللَّهُ الْغَنَاءَ إِذَا لَمْ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَهُمْ اللَّهُ فَيَذَلُّهُمُ اللَّهُ ذُلًّا بَعِيدًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ
إِلَىٰ آلِهِمْ بَاطِنًا ۚ هَٰذَا صَلاَةُ الْأَضْحَىٰ) (د لوی اختر لمونځ او قرباني
مراد وه) (احکام القرآن للجصاص جلد ۳، صفحه ۴۷۵)

د روډ شريف هم په دویم کال دهجرت :

ابو ذر ؓ وايي چې پر رسول الله ﷺ باندې د روډ او سلام لوستلو حکم هم دهجرت په دویم
کال نازل سو او یوشمیر بیا وايي د معراج په شپه دا حکم نازل سو (فتح الباری تفسیر سورة
الاحزاب جلد ۸، صفحه ۲۱۱)

د نغدو روپو او تجارت د مال زکوة کله فرض سو :

د علماء په دې خبره کې اختلاف دی چې د مال زکوة په کال کې یو ځل ورکول کله فرض سو
، جمهور وايي چې تر هجرت وروسته فرض سو او بعض بیا وايي چې په اول هجري کال
فرض سو او یوشمیر نور بیا وايي چې دویم هجري کال دروژي تر فرض کیدو وروسته
فرض سو په مسند احمد، اوصحیح ابن خزيمة اونسائی او ابن ماجه کې له قیس بن
سعد ؓ څخه په صحیح سند سره روایت سوی دی چې رسول الله ﷺ د مال د زکوة ورکولو
د حکم تر نازلیدو مخکې موږ ته د سړسایه دورکولو حکم وکړ
امام ابن خزيمة وايي چې د نغدو روپو زکوة تر هجرت مخکې فرض سو ځکه د حبشه د
هجرت په قصه کې له ام سلمه ؓ څخه روایت دی چې کله نجاشی پاچاه جعفر ؓ څخه
پوښتنه وکړه چې ستاسو نبی ﷺ تا سوتنه د څه شئ حکم کوی ؟ نو جعفر ؓ په ځواب کې
ورته وفرمایيل (انه يأمرنا بالصلاة والزكاة والصيام) (فتح الباری جلد ۱، صفحه ۴۱۱)

زموږ نبی ﷺ موږ ته امر کوی چې لمنځونه کوی اوزکوة ورکوی او روژه نیسی
حافظ عراقی فرمایي: وفيه فرض الصوم والزكاة للفقير والعبدین بالصلاة

بخطبتين بعد والاضحیه ::::: کذا زکوة مالهم والقبلة

اوپه همدې دویم کال دهجرت درمضان روژه فرض سوه اود کوچنی اختر سړسایه اود لوی
اختر لمونځ واجب سو اود اختر تر لمانځه وروسته دوې خطبې وویل سوي او قرباني او
د مال زکوة هم په دې کال پیل سو اوپه همدې کال د قبلي د بدلیدو حکم هم نازل سو

للمسجد الحرام والبناء ::::: بهائس کذلک الزهراء

اوپه همدې کال عاشه صدیقه ؓ واده سوه اوپه همدې کال د فاطمة الزهراء ؓ نکاح
له علی ؓ سره وتړل سوه والله سبحانه وتعالى اعلم

دالله ﷻ په لاره کې له کافرانو سره جهاد کول

د انبياء ﷺ مبعوث کيدل دالله ﷻ داسی لوی نعمت دی چې که له هروینسته څخه ژبه جوړه سی نوهم ددې لوی نعمت شکر نه سی ادا کولای که د انبياء ﷺ نه وای رالېږل سوی نو دالله ﷻ ذات اوصفاً به موږ لار ورکوته چا بنودل او درېستنی بادرله خوشالی او ناراضی به موږ چا خبرولو او دهغه حق معبود دعبادت او بندګۍ طریقه به چا راته بنودله دسمی لاری او بیلاری دنیک بختی او بدبختی فرق به چاراته بنودی دژوند او آخرت او ددین او ددنیا دمسکنت او فقری او امارت او عدل لاری چاری به چاراته رابنودلی . په مسجد کې پر مصلی باندی په ناسته سره حکومت څنگه کیدای سی دقصر او کسری تخت څنگه چپه کیدای سی چې دمسجد امام هم وی او دهیواد امیر هم وی دتذکی خاوند هم او دمسجد په انګړ کې دقصر او کسری خزانی په مسلمانانو ویشی داکار پرته له انبياء ﷺ څخه بل څوک کولای سی زموږ ناکاره عقلونه دنبوت له رڼا پرته بیخی بیکاره او معطل دی سترګی هر څومره بڼې لیدونکي دی خو په دې شرط چې دلمر او سپوږمۍ رڼا ورسره ملګری وي کله چې هغه نه وی نو سترګی بیکاره دی دغه رنګه د عقل په رڼا سره او دبصیرت په رڼا سره دحق او باطل توپیر هغه وخت کیدای سی چې کله دنبوت رڼا او دهدایت شمع دهغه لارښوونکی سی او عقل دنبوت له رڼا پرته بیکاره دی هیڅ کار نه سی کولای لکه څنگه چې په توره شپه کې دسترګور رڼا کار نه کوی دغه رنګه دضلالت او گمراهۍ په توره شپه کې د عقل رڼا هیڅ کار نه ورکوی .

عقل که څه هم دلیل دی مګر بشپړ دلیل نه دی حجت بالغه نه دی حجت بالغه یواځې د انبياء ﷺ بعثت دی په کومه خبره چې دآخرت همیشنی عذاب او ثواب او جزاء او سزاو ددې ټولو دار و مدار همدابعثت دی . غلظ افکاره جزمت غدا نیست بالغ جز پیده از هوا
روندا و گوډ عقل دالله ﷻ و بنایسته نمونو اولورو صفاتو او دهغه رضا یا نه رضاته پرته د انبياء ﷺ له بنونی اوروزنی چیری رسیدای سی

لنډه دا چې د انبياء ﷺ بعثت عین رحمت او عین نعمت دی چې پر هغه باندی ددنیا او آخرت دنیک بختی او کامیابی راڅرخي الله ﷻ دآدم ﷺ نه داسلسله پیل کړه او یوپه بل پسې یې دبنده گانو د لارښوونی لپاره پیغمبران ﷺ راولېږل ددې دپاره چې خلکو ته دحقیقی بادره بندګۍ بلنه ورکړی او دهغه دنه منلو څخه یې وساتی منونکو او غاړه ایښودونکو ته دجنت زیری ورکړی او نه منونکو او سرغړونکو ته ددوزخ له اوره خبرکړی هغه چې نیک بخته او دښه نصیب څښتنان وو ددې لوی نعمت قدر وکړ او دالله ﷻ شکریې ادا کړه ددنیا لمن یې ونغاړله او د انبياء ﷺ لمن یې ونيوله او دخپل وارادو او غوښتنو او غوښتو او دنفس له غوښتنو یې لاس پرې منغل او خپل ولاړه او ناسته یې

د انبياء ﷺ د اشارې تابع کړه او خپل ځانونه يې د دوی ته داسې وسپارل لکه مړې چې د ژوند په لاس کې وي ، او څوک چې ناپوه او بدبخته ووهغوی د دې لوی نعمت قدر ونه پيژندی او شرعي احکام او د الله ﷻ په احکامو باندې عمل کول دوی ته گران سو او د حيوانانو او ځناور په څير د بې مهاره او بېناو په څير او سيدل يې د ځان لپاره خوښ کي او دې شرافت او کرامت ته يې ونه کتل چې الله ﷻ موږ ته دا امر کوي اوله دې مو منع کوي او په دې مو پر غزتمند کيږد دوی د نفس اماره او شيطان لعين په جال کې گير سو د الله ﷻ د انبياء ﷺ انکار او تکذيب او د بېمنۍ او مقابله باندې بوخت سو د الله او د الله ﷻ د غوره بندگانو پيروي يې شرم او ذلت وگڼي او د نفس او شيطان پيروي يې عزت وگڼي انبياء ﷺ به د دوی په ډير نرمۍ سره الله ﷻ ته رابلل لکه څنگه چې مشفق او مهربان پلار د نالائق اولاد په اصلاح او تربيه کې هيڅ وخت غفلت نه کوي دغه شان انبياء ﷺ په خپل مخلصانه او په زړه پورې نصيحت سره دامت نالايق او بدبخت وگړي د پوهولو اوسمې لارې ته په راتلو کې هيڅ بې پروايي نه ده کړې تر ډيره وخته به يې په ډيره نرمۍ د دوی د الله ﷻ لوري ته رابلل مگر هغه بدنصيبه ورځ په ورځ نور هم د الله ﷻ څخه ليري تنبديل لکه چې الله ﷻ فرمايې :

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (٥) فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (٦) وَإِنِّي كُنَّا نَدْعُهُمْ لِنَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَفُوا لِيُأْتِيَهِمْ وَاسْتَوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتَكْبَرُوا (٤) (سورة النوح)
نوح ﷺ وويل اې الله ﷻ ما خپل قوم شپه او ورځ الله ﷻ ته راوبلل بيا زما په رابللو سره پرته د حق څخه په تنبديدو نور د هيڅ شئ زيات ونه سو او ما چې کله د دوی ته د حق بلنه ورکړه د دې دپاره چې د دوی په ايمان راوړلو سره ته د دوی گناهونه وبخښي او د دوی د نفرت په وجه په غوږو کې گوټي ونيوي او په جامو کې پټ سو او په خپله خبره باندې ټينگ ودریدل او د سرکښي هغه د پای درجې ته ورسیدل .

کله چې انبياء ﷺ په نصيحت کولو سترې سو او پر هغوی باندې هيڅ اثر ونه سو بلکې دهغوی سرکښي او شرارت نور هم زيات سو او د الله ﷻ منونکي او د الله ﷻ د پاک نوم يادول گران سو او د الله ﷻ د انبياء ﷺ او دهغوی د ملگرو او منونکو په تکليف او عذاب ورکولو او توقواو مسخرو باندې ودریدل نو بيا الله تعالی پر دوی باندې عذاب نازل کړ مخلص مومنان يې وساتل او منکرين او دروغجن يې هلاک او برباد کړه څوک په اوبو کې ډوب کړه او څوک يې په ځمکه کې ښخ کړه او پرچايې له اسمان کاني واورول او په چاژله راغله او پرچا باندې تيز باد مسلط سو او څوک يې بيزوگان او خنزيران کړه (اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ آمِينَ)

لله داجی دانبیاء اور رسولانو ﷺ دنه منونکو اودرو غجنو دغه پیننی چی دالله ﷻ عذاب دوئ هلاک اوبرباد کره دنری په تاریخ کې یومئل سوی حقیقت دی او په دې کې دهیچا اختلاف نسته او په دې کې هیڅ شک نسته چی اصل عذاب ورکونکی عزیز مننه دی مگر دهغه ښکاره کیدل تل په پرده او واسطه سره کیږی چی بل چاته دخپلو دښمنانو دتباوه کولو حکم کوی هغه پرته دڅه ویلو دالله ﷻ حکم عملی کوی کله دریاب ته دخپو دښمنانو ددوبولو حکم کوی، او کله ځمکې ته ددوئ ده دننه کولو حکم کوی او کله باده ددوئ دزړه زړه کولو او کله ملائکه ووته ددوئ دهلاک اونستی کولو حکم ورکړی دی .

خلاصه :

له کومه وخته چی دالله ﷻ نافرمانی او احکم الحاکمین اودهغه دوزیرانو واستازو یعنی انبیاء اور رسولان ﷺ څخه دسرغړونی سلسله جاره ده له هغه وخت و دوئ ته د عذاب ورکولو اوتباهی اوبربادی رنگارنگ عذابونه ددوئ دهلاکت اورسواپی لړی هم را روانه ده، اوداد حکمت غوښتنه هم ده لکه څنگه چی دفرشتوپه لاس دانبیاء اور رسولانو ﷺ ومنکړینو ته عذاب ورکول دحکمت غوښتنه ده دغه رنگه په خپله انبیاء اور رسولانو ﷺ اوددوئ دملگروپه لاسو هم ومنکړینو اودرو غجنو ته عذاب ورکول پیڅی دحکمت غوښتنه او عین حق دی لکه چی الله ﷻ فرمایي :

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيِّ يَكُونُ (سورة التوبة آیت ۱۴) ژباړه : له کافرانو سره جهادوکوی اودوئ ووژنی ددې دپاره چی الله ﷻ دوئ ته ستاسوپه لاسو عذاب ورکړی .

له دې آیت څخه ښکاره معلومه سوه چی کوم عذاب چی کافرانوته دمسلمانانو په لاس ورکول کیږی هغه په حقیقت کې دالله ﷻ کاردی دبنده لاس دهغه دفعل د عذاب لپاره یواځی ښکاره کونکی اوسیله دی لکه چی کله ناکله وهل یا وژل دوهونکی څخه بیله واسطی صادرېږی او کله دغشی اوتوری په وسیله سره دغه رنگه د عذاب الهی ښکاره کیدل هم کله بیله واسطی کیږی او کله دانسان یافرشتی په لاس هغه ښکاره کیږی لکه چی الله ﷻ فرمایي (وَتَعْنَى كَتَرْتُمْ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عَذَابِهِ أَوْ بِأَيِّ يَكُونُ سورة التوبة آیت ۵۰) ژباړه : اوموږ انتظارکوو چی الله ﷻ به تاسوته په خپله له خپل لوری څخه عذاب ورسوی اویا به یې زموږ دلاسوپه واسطه تاسوته عذاب ورسوی .

دادلوی خدای ﷻ عذاب کله دفرشتوپه لاس وی او کله یواځی دانسانانو په لاس دجهاد په نامه سره وی او کله دانسانانو اوفرشتو دواړو په لاس سره وی لکه دبدرپه غزا کې چی دمکی مشرکین دصحابه گرام ﷺ په لاسو اودفرشتو په لاس سره هم دواړه ډلی پریوه خای دمحمد رسول الله ﷺ له نه منونکو اودرو غجنو سره وجنگیدی اوله هغوی سره یې جگړه وکوله ددې تفصیل به دبدرپه غزا کې راسی ان شاء الله .،

دامنل سوی خبرده چی دمجرم وژل وامیر اوحاکم ته نسبت کیږی وتوره وهونکی ته یې نسبت نه کیږی په دې وجه الله ﷻ فرمایي :

لَمْ يَفْعَلُوهُ وَلَكِنَّ اللَّهَ فَعَّلَهُمْ وَمَا زَيَّنْتَ إِلَّا رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى (الانفال سورة آیت ۱۷)

تاسو دوی نه دې وژلی بلکې الله ﷻ دوی وژل اوتایویشتل نه دی کړی بلکې الله ﷻ ویشتل کړی دی کله چی تایو موټی خاوری وروپاشلی .

یعنی ددې سرغړونکو وژونکي په حقیقت کې زه یم اوتہ یواځي یوه آله یې څنگه چی غشی اوتوره ستاسو دکارودپاره آله اواسطه دی دغه رنگه تاسو زما دکارودپاره دغشی اولیندی په څیر واسطه اوبنکاره کیدونکی یاست لکه چی ابوالطیب وایي :

فانت حسام الملک والله ضارب وانت لواء الدين والله عاقد

ته دپاچهي توره یې اوالله ﷻ وهونکی دی اوتہ ددین بیرغ یې اوالله ﷻ ددې بیرغ تړونکی دی بلکې دفرشتو پرخای دانسانانوپه لاس جهاد اوقتل دعذاب الهی دشکل په بنکاره کیدوکې یو خاص رحمت دی ځکه دفرشتوپه لاس چی کوم امتونه هلاک سوی دی هغوی ته هیڅ وخت نه دی ورکول سوی اوکوم امتوته چی دجهاد اوقتل امرسوی دی هغوی ته ددین داوریډو وخت اوپه حق کې دغوراو فکرکولوپوره وخت ورکول سوی دی کله چی دیروخلکودالله ﷻ ددین ساتنه اومرسته ولیدله دوی په دې پوه سوچی ددې ساتونکی اومرسته کونکی الله ﷻ دی اودالله ﷻ دفرشتوبی شمیره فوځونه ددوی ودیمنانوته دغصی اوغضب په سترگه گوری حق ته یې غاړه کیښوده اوپوه سو چی دادالله ﷻ له لوری رالیږل سوی اسمانی دین دی ، اووچه ځمکه دریابونه بوتی اوکانی ټول ددوی مرسته کوی دې خلکوته په غاړه ایښودوکې سلامتی ده اوڅوک چی ازلی بدبخته ووهغه بیا هم په سپین سترگی سره په مقابل لوری کې پاته سو پایله داسوه چی په دنیا کې هم رسواسو اودآخرت درسوایی خویی پوښتنه مه کوه په دنیا کې چی هرڅومره لویه گناه وی هغه بښل کیږی مگر دبغاوت سزا دمرگ اوهمیشنی بند څخه پرته بل څه نه وی اوسره له دې داهم انسان دی اوهغه باغی هم انسان دی دیوڅوورڅو مجازی پاچهي دبغاوت سزا دبښلوورنه دی اوتول هوښیاران دحق اوپرځای بولی اوسره له دې باغی سړی نه پاچاییداکړی دی اونه یوه زه په یوشی کې دده محتاج دی نودهغه احکم الحاکمین ذات اولوی خدای ﷻ اوکبیرم تعال اودهغه داستازو یعنی رسولانو اوانبیاء ﷺ څخه سرغړونه به څنگه معمولی اوسپک وگڼل سی اودالله ﷻ داستازو څخه سرغړونه اودالله ﷻ دحکمو نه منل څنگه ظلم اوتیری ونه گڼل سی ددنیا پاچهان خپل فوځ دباغیانوپرخلاف جنگوی څوک وژنی اوڅوک بندی کوی اودباغیانوهرڅه شتمنی کنگل کوی اویاهغه شتمنی پرخپلو وفادارو اودحکومت پرپلویانو دانعام په ډول

ویشی ددنیا دباچهانو دغه کار دغلبی اوپاچهی غوښتنه گڼل کیږی ؟ مگر دهغه احکم الحاکمین او اسمانو او حکمو دپاچاله سرغړوونکو سره جهاد او قتال اوددوی بندۍ کیدل اوددوی مریان جوړول اوددوی شتمنی اومال په غنیمت نیولو باندی ولی گوت نیونه کوی ؟ لکه څنگه چی په جنگ کې دښمن ته بدنۍ تاوان رسول سیاست دی اود فوخی تدبیر غوښتنه دی دغه رنگه ددښمن په جنگی اومالی قوت باندی قبضه کول هم د فوخی تدبیر کمال او پوره والی دی عجیبه خبره دی چی اروپا یان او امریکایان چی د مسلمانانو شتمنی گنګل کوی نوهغه ته سیاست ویل کیږی اود فوخی تدبیر په نامه یاد یږی او کله چی مسلمانان د الله ﷻ د باغیانو پر شتمنی واک را ولی نوهغه ته بیالوت مار چور او تالان ویل کیږی او مسلمانانو ته ترورستان ویل کیږی او بل دادرته وایم چی په جگړه کې ددښمن روح اخیستل روادۍ نویا دهغه د مال په اړه ولی دومره شورا وغوغا کوئ مسلمانان چی کله پریوه تجارتی قافله باندی حمله کوی نو آیا د قافله دهغو دښمنانو نه دی چی د اسلام دروح او بدن دښمنان دی ددښمن په روح او بدن باندی واک راوستل په کوم قانون سره تاسو نه منی او بیا کله چی هغه قبضه د مال د حاصلو لودپاره نه بلکې یواځی ددې دپاره وی چی کافران د الله ذوالجلال والا کرام له منلو سرغړونکي دی او بل دا چی دنړۍ دشوړ ورځو پاچهان خپل فوځونه دهیواد پر مختګ لپاره یوځای ته لیږی داستاسوپه نزد جائز او روا کار دی (لکه نن چی امریکا پر افغانستان قبضه کړی دوی دکانونو او زیرمو په لوټ او تالان پسۍ راغلی او غواری د دیموکراسۍ نوی دین په افغانستان کې پلی کړی اود دیموکراسۍ په نامه افغانان عسویت ته واپړی الله ﷻ دې دوی اوددوی مزدوران ټوله نیست اونا بودکې (مترجم) د انبیاء ﷺ جهاد اود صحابه کرام ﷺ ټولی قربانی یواځی او یواځی دا علاء کلمه الله دپاره وی ددې دپاره چی د الله قانون پر ځمکه جاری سی اود الله ﷻ په احکامو پوری مسخری ونه سی اود الله ﷻ دنوم اخیستونکی دخپل حقیقی مالک په اطمینان سره نوم واخیستلای سی، کافران ایمان راوړی او که یې نه راوړی نو دا حکم الحاکمین اود حکمی او اسمانو د مالک دا حکامود نافذ ولومخه ونه نیسی

د حضرت یوشع بن نون اود داود اوسلیمان ﷺ جهاد د همدې هدف لپاره وو او مسیح بن مریم ﷺ به قیامت ته نژدی له اسمان درابښکته کیدو وروسته د همدې هدف لپاره له دجال اود هغه له لښکر سره جهاد کوی لکه چی دمکاشفات یوحنا اود پولوس د دویم خط د تهنکیو په نامه سره ددې تصریح شوی ده.

ددنیا پر مخ تللی قوم که دا غواری چی پرته د حکومت اوپاچهی او پرته له قوت او غلبی دخپل عزت او هیواد او ناموس ساتنه وکړل سی نو دانه سی کیدای او که څوک غواری چی

په قلم سره بدرواجونه او فاسدي مفکورې اوضعیف وهمونه پرته له سیاست او انتظامه ختم کړې نو دا د امکان څخه وتلی خبر ده

پند او نصیحت رښتیا هم موثر دي مگر د پاکو طبیعتو د پاره دي ته که هرڅومره په اخلاص او همدردۍ سره ښه نصیحت وکوي مگر پر فاسد طبیعت هیڅ کله تاثیر نه کوي او د انسانانو طبیعتونه یو رقم نه دي د چا د پاره الله ﷻ کتاب نازل کړې دي او د چا د پاره یې اوسپنه نازله کړې ده نن ورځ که هرڅومره واعظان پریوه ځای راوغواړي چی په خپل زړه رابښکونکي تقریر سره دیو بدرواج ختمول غواړي نونه یې سی ختمولای مگر د باچایو فرمان په یوه وخت کې دهیواد له سره تر پایه ښه او بد هرڅه ختمولای سی ،

نبی اکرم ﷺ سید ولد آدم خاتم الانبیاء والمرسلین سیدنا ومولانا محمد صلی الله علیه وعلی آله واصحابه اجمعین چی کله احکم الحاکمین او د اسمانو او ځمکو پاچا زری ورکونکی او ویره ونکی وگزرل او د دنیا د لارښوونې د پاره یې راو لیږي نو په هغه وخت کې هغه ییځی یواځي وو نه یې مرستندوئ اونه مشاورو و نه یې وزیر او پلان جوړونکی وو د الله ﷻ دیو والی او د رالیږلو خبر یې ورکړ او د الله ﷻ دیو والی بلنه وکړه چی الله ﷻ یو لای داومنی اویوی یې وگهی اوله هغه څخه هر شی وغواړي هغه ته سر تپت کړي له هر بد کار اوبی حیایې اوله هری بدی خبری څخه مخ واړوي او د ښو خویو او کارو تر رغیب یې ورکي لنډه دا چی هغه د دنیا او آخرت هیڅ خیرا ونیکي نه پریښودله چی هغه یې نه وې بیان کړي اود هغه نیکۍ حکم یې نه وی کړي اود دنیا او آخرت هیڅ داسی بدی یې نه پریښودله چی له هغې څخه یې دوئ منع کړي نه وی پاکو اورو غو طبیع موده مبارک ﷻ خبره سرا سر لارښوونه وبلله او په غوږو یې واوریده او په زړه یې قبوله کړه او کوم کینه گر اوضدیان اود پیسو او واک مینان وو هغوی یواځی دانه چی وی نه منله بلکې په تکلیف اوضرر رسولواو مسخرو او توبو باندی ټینگ ودریدل اود هغه مبارک ﷻ دملگرو ﷻ په تکلیف رسولو کې یې یوه دقیقه ځنډ نه وه کړ او دا تفصیل په مخکنیو پاڼو کې تیر سو مگر دوئ به صبر کوي اود هغو لار ورکو د پاره به یې د لارښو د لوداسی دعا کوله (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) د الله ﷻ له لوری رسول الله ﷻ اود هغه ملگرو ته ﷻ ته د دې اجازه نه وه چی دمکی له مشر کینو په ژبه یا لاس بدله واخلی بلکې دا امر ورته سوی وو

فَاغْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (البقرة سورة آیت ۱۰۹)

تاسو ښښه کوي او مخ اړوي ترڅو چی الله ﷻ په دې اړه نوی حکم نازل کړي بیشکه الله ﷻ په هر شی باندی واک لري .

کله چی نبی کریم ﷺ اود هغه خواږه ملگری ﷻ مدینی منوری ته راغلو نو په همدې وخت کې د جهاد آیتونه نازل سو .

د جهاد حکم په وخت نازل سوی دی!

له ابن عباس (۱) او ابو هريرة او عائشه صديقه او ابو بکر صديق رضي الله عنه زهري، سعيد بن جبیر، مجاهد، عروة بن زبير، زيد بن اسلم، قتاده، مقاتل بن حيان، او دنور و سلفو څخه دانقل سوی دی چی د جهاد په اجازه کې چی کوم آیت تر ټولو مخکې نازل سو هغه د آیت دی (۲)
 اُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَالُونَ بِالْمَقَاتِلِ اِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ لَّقَدِيرٌ (۳۱) الَّذِينَ اَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَبَنِيَّاهُمْ اِلَّا اَن يَخْرُجُوا اَتَيْنَا اللَّهَ وَلَوْ اَنَّا نَعْلَمُ اَنَّهُ لَنَفَعَنَا النَّاسُ بِغَضَبِهِمْ بِبَعْضِ لَهْجَتِمْ مَثَ صَوَامِعَ وَيَتَّبِعَ وَصَلَاتٍ وَمَسَاجِدَ يُدْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ اِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۳۰) الَّذِينَ اِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا بِمَا نُفَوِّضُ وَاَتَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَيْلَ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (۳۱) (الحج سورة)

هغه خلکو ته د جهاد او جنگ کولو اجازه سوی ده چی له دوی سره کافران جنگیږی دا اجازه په دې وجه ورکړل سوه چی دوی ډیر مظلومان دی او بیشکه الله تعالی د دوی په مرسته باندی قادر دی او د کومو خلکو سره چی د فتح او مرستی ژمنه کیږی دا هغه خلک دی چی دخپلو کورو څخه پرته له څه وجهی ایستل سوی دی یواځي په دې وجه شړل سوی چی دوی وایې زموږ رب الله تعالی دی او که الله تعالی یو شمیر دنورو په واسطه نه دفع کولای نو د پخوانی وخت د راهبانو خلوت خانی او دنصارا او یهودو عبادتخانی او په دې اوس وخت کې مسجدونه په کومو کې چی الله تعالی ډیر یاد پیری ټول به نریدلی وای اور بنسټیا هم الله تعالی مرسته کوی دهغه چاچی دهغه د دین مرسته کوی بیشکه الله تعالی زورور او غالب دی او موږ د دوی مرسته کوو که موږو د دوی ته د ځمکی پاچهی او حکومت هم ورکړو نو هم دوی زموږ له لاری یوه زړه هم نه اوړی لمنځونه کوی زکاتونه ورکوی او بل چاته د نیکی حکم کوی اوله هری بدی څخه منع کوی او د ټولو کارو پایلی د الله تعالی په واک کی دی.

او بعض علماء قول دادی چی د جهاد په اړه لومړی د آیت نازل سوی دی وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُوكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقَ (۱۹۰) سورة البقرة) اخرجه ابن جریر عن ابی العالیه
 او حاکم په اکلیل کې ویلی دی چی لومړنی آیت د جهاد دادی { اِنَّ اللَّهَ اشْتَكٰی مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ
 اَلْفُسْهُمُ وَاَمْرُ الْاَیْمِ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِیْلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَیُقْتَلُوْنَ وَغَدَاً عَلَیْهِمْ عَقَابٌ فِی الْعِزِّ وَ الْاِلْهِیِّ
 وَالْغَزَاۗءِ وَمَنْ اُوْتِیَ مِنْهُم مِّنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِیِّتِیْكُمْ الَّذِیْ بَاۗیَعْتُمْ بِوْءٍ وَكَذٰلِكَ هُوَ الْفَعْلُ الْعَظِیْمُ [التوبة: ۱۱۱] (زرقانی
 جلد ۱، صفحه ۳۸۶)

(۱) دابن عباس ه روایت په مسند احمد او ترمذی نسائی او مستدرک اونورو کې ذکر سوی دی امام ترمذی حسن ورته ویلی دی حاکم وایې چی د بخاری او مسلم په شرط باندی صحیح دی زرقانی وزاد المعاد د ابو هريره مبروایت عبد الرزاق او مستدرک ذکر کړی دی در المنثور جلد ۳ صفحه ۳۶۴ دعائشه رضی الله عنه روایت په نسائی کې په صحیح سند سره یاد سوی دی زرقانی صفحه ۳۷۸ د ابو بکر صديق رضی الله عنه د زهري او سعيد بن جبیر ه ذکر ابو بکر رازی جصاص په احکام القرآن کې کړی دی جلد ۱، صفحه ۱۲۵ د مجاهد څخه تر مقاتل پوری تفسیر ابن کثیر جلد ۲، صفحه ۳۲۵ کې ذکر دی.

(۲) علامه زرقانی فرمایې چی د آیت په ۱۱ د صفر دریم ۳ کال د هجرت باندی نازل سوی دی زرقانی جلد ۱، صفحه ۲۷۸ او ډیر شمیر له خبرو د معلومېږی چی د جهاد د آیت لړول تر هجرت یو کال مخکی سوی دی

د جهاد اغراض او اهداف او مقاصد !

په دې آيت کې الله ﷻ په کوتاه دل د جهاد څه اغراض او هدفونه ياد کړي دي او اشاره يې دخلکو ددې شک ځواب هم کړی دی چې دوی وايي: اسلام د جهاد په امر کولو سره دوينی تويولو دروازه خلاصه کړې ده؟ د ځواب لنډيز دادي چې جهاد يواځې په اسلام پورې خاص نه دی بلکې مخکښو انبياء ﷺ ته هم د جهاد امر سوی وو ځکه که جهاد نه وای نو د الله ﷻ د نامه يادول به گران و او وتولی عبادت خاني به ورانې او نړېدلی وی او د الله ﷻ د امخکنې طريقه دی چې و خپلو مخلصانو ته د جهاد کولو حکم کوي ددې دپاره چې د مفسدينو او فتنه اچونکو شر او فساد مخه ونيسي لکه چې الله تعالی فرمايې:

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (آيت البقرة سورة)
که الله ﷻ يوشمير خلکو د نورو په لاس نه بندولای نو په ټوله ځمکه کې به فساد خپور سوی وو مگر الله ﷻ پخپل ټول مخلوق مهربان او فضل کونکی دی د فتنې او فساد د مخنيوی دپاره يې د جهاد اجازه ورکړې ده، کنډزگی مست درکېږي..... اگر چرې حاکم ناشد زې

په دې آياتو کې د جهاله غرض او هدف پرته د جهاد علت هم بيان سوی دی چې صحابه کرام ﷺ ته ولی د جهاد امر وسو هغه دا چې په دوی باندې رنگارنگ ظلم او تيری وسو او پرته له څه زيان رسولو اوبی له څه وجی له خپلو کور ووشل سو يواځې له دې امله وايستل سو چې دوی ويل زموږ رب الله ﷻ دی او د جهاد امر يواځې دمکې د مشرکينو له ظلم او تيری څخه دخلاصون دپاره نه بلکې هدف دا وو چې ددوی مرسته اوساته وسی **وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كَظِيمٌ لَقَدْ يُدِيرُ** (آيت الحج سورة) او يقيناً الله تعالی ددې بيوزلو اوبی اسری اوبی مال او دولت خلکو په بری او کومک باندی واکمن دی .

او قادر مطلق ددې واک لری چې ځمکه دوی ته په لاس ورکړی او دخپلو احکامو د جاري کولو او نافذولو قدرت ورکړی ددې دپاره چې په ځمکه باندی له واکه وروسته په خپله هم په ځان او مال سره د الله ﷻ عبادت او بندگی وکوي لمنځونه وکوي اوزکوة ورکړی او نورو ته هم د ښو خبرو حکم کوي اوله بدو خبرو څخه منع کوي يعنی وکومو خلکو ته چې موږ د جهاد امر کړی دی او ددوی د مرستی اوساتنی ژمنه موکړې ددوی شان دادي چې تر واکمن کيدو وروسته به د دنيا د پاچهانو په څير په عيش او عشرت نه اخته کېږي بلکې په ځان او مال به پوره د الله ﷻ امر منی او نور خلک به هم وسيده لاری ته رابولي د ښو خبرو حکم به کوي اوله بدو خبرو څخه به منع کوي لنډه دا چې په خپله هم پوره د ښو خو يو څښتنان دی او نورو ته هم د ښو اخلاقو ښوونه کوي په خپله به هم پر سمه لار روان وی او نورو به ته هم سمه سيده لار ورښيي دا غوره او ښه خويونه په خلفاء راشدينو کې په پوره معنی موجود وو او څنگه به نه وو څوک چې الله ﷻ د اسماني پاچهی دپاره

غوره کړی وی دهغه دپاره داصفات په کار دی لکه چې عثمان غنی ؓ فرمایلی دی چې په دې آیت کې الله ﷻ دخلافت او واکمن کولو مخکې ددوئ ستاینه اوصفت کړی دی چې دوی به تر خلافت او پاچهۍ وروسته هم لمنځونه کوی، زکوٰۃ به ورکوی خلک به بنو اخلاقو ته رابولي اوله بدو خبرو او کارو څخه به منع کوی او داسی نور صفات چې تیرسو.

جهاد څه ته وايي؟

د جهاد لفظ له جهد څخه جوړ دی جهد معنی طاقت یعنی خپل ټول توان او طاقت دا علاء کلمه الله لپاره وکاروی نه د مال او دولت دپاره اونه د قومیت دپاره نه د تربرگلولی دپاره اونه د وطن دپاره اونه د غنبتلیاد ښکاره کولو دپاره اونه د دلاوری دپاره اونه د پاچهۍ د فراخی دپاره بلکې یواځي او یواځي دالله ﷻ دکلمه دلوړوالی دپاره خپل پوره توان او طاقت داوبوپه څیر ویوځای ته ورسوی ودې ته دشریعت په اصطلاح کې جهاد وايي. علاء کلمه الله یعنی دالله ﷻ کلمه (دین) لوړول که مقصود نه وی بلکې مال یا دولت هدف وی یا قطع نظر دحق او باطل څخه د هیواد او قوم دساتنی دپاره یا دخپلی غنبتلیا دښکاره کولو دپاره وی نو دالله ﷻ اودرسول ﷺ په نزد دغه جهاد نه بلکې یو عام جنگ دی ځکه جهاد خو هغه دی چې یواځي دالله ﷻ درضا او خوشالی دپاره وی د دنیا او ځان غوښتنی اونورو اغراضو او مقاصدو له شېبې څخه هم پاک وی

لنډه دا چې یواځي دالله ﷻ دمنونکو دالله ﷻ له باغیانوسره یواځي دالله ﷻ څخه دسرغړونې په وجه جنگیدلو او په دغه لاره کې قربانی اوسربندلوته جهاد وايي په دې شرط چې هغه قربانی اوسربندنه به یواځي ددې دپاره وی چې دالله ﷻ کلمه لوړه سی، اودهغه احکام په ځمکه کې نافذسی اود دنیا هیڅ گټه مقصود نه وی داسی قربانی اوسر ورکولوته په اسلامی شریعت کې جهاد وايي.

که دچا هدف دمال لاسته راوړل یا خپل نوم لوړول وی یا له اسلام پرته دقوم او هیواد ساتنه هدف وی نو په شریعت کې ودې ته جهاد نه بلکې جنگ ویل کیږی لکه چې دابوموسی اشعری ؓ څخه روایت سوی دی چې له رسول الله ﷺ څخه دپوښتنه وسوه چې یوسړی کله ددلاوری ښکاره کولو دپاره جنگیږی او کله دقومی غیرت اوساتنی دپاره جنگیږی او کله دشهرت او ځان ښودنی دپاره جنگیږی په دوی کې کوم یو دمجاهد فی سبیل الله مصداق دی؟ نبی کریم ﷺ وفرمایل: مَنْ قَاتَلَ لِيَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ فِي الْعُلَيَّا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (بخاری) څوک چې یواځي او یواځي ددې دپاره وجنگیږی چې دالله ﷻ کلمه دین لوړسی عزتمندسی نو هغه دالله ﷻ په لار کې رښتینی مجاهد دی

امام بخاری په صحیح بخاری کې یو باب راوړی دی په نامه د (باب لا یقال فلان شهید) یعنی دچاپه اړه په پریکنده ډول دانه سی ویل کیدای چې فلانی سړی شهید سو ځکه چې دنیټ

او خاتمی حال هیچاته معلوم نه دی او په همدې باب کې یې یوه پېښه بیان کړې ده هغه داسې چې په یوه غزا کې نبي کریم ﷺ له مشرکینو سره جگړه وکړه نو د قزمان په نامه یو سړی د صحابه کرام ﷺ په ټولۍ کې وو خو پټ منافق وو هغه په دې جنگ کې د مشرکینو سره ښه مقابله وکړه او دیره د لاوړی یې خلکو ته ښکاره کړه سهل بن ساعدی ﷺ وویل یار رسول الله ﷺ (ما اجزائنا اليوم احد کما اجزائهم) نن په موږ کې هیچادومره جنگ نه دی کړی لکه څومره چې فلانی وکړ. رسول الله ﷺ چې دا خبره واوریده وې فرمایلي (امانه من اهل النار) خبردار چې داسې دوزخی دی دې جنگ نور هم دوام وکړي په پای کې د قزمان نامی سړی سخت ژوبل سو او د زخمو د تکلیف د نه راوړلو له کبله یې ځان وژنه وکړه.

حافظ عسقلانی (۱) د دې حدیث په شرح کې فرمایي: چې د دې حدیث له ترجمه الباب سره مناسب دادی چې دې سړی د الله ﷻ د پاره جنگ نه وو کړی بلکې د قوم د پاره جنگیدلی وو د قومی غیرت په بنایي سخت جنگیدلی وو په دې وجه د ته شهید نه ویل کیږي (انتهی کلامه) له دې څرگنده سوه چې، کوم سړی چې د نبی ﷺ په ساتنه کې د کافرانو سره وجنگیږي او د الله ﷻ د پاره نه وی بلکې د قوم او وطن د پاره وې نو دغه سړی ته مجاهد او شهید نه ویل کیږي دا خو پرېده چې له قومی او وطني وروڼو سره ملگری سی او د اسلام د لښکر په مقابله کې وجنگیږي هغه ته به څنگه مجاهد یا شهید وویل سی (۲) حافظ بدرالدین عینی لیکي چې د جنگ ډگر ته تر ټولو مخکې داسې یعنی قزمان ووتی او تر ټولو مخکې ده پر مشرکینو باندې غشی وويشتل او دا ناره یې وکړه (یا آل اوس) اې داوس قبیلې خلکو راسی دخپل حسب اونسب اوقبیلې او قوم ساتلو د پاره وجنگیږي، قتاده بن النعمان ﷺ چې کله پردې سړی باندې تیر سو نودده حالت ډیر نازک وو ده ورته وویل (هنيالك الشهادة) اې قزمان د شهادت دې مبارک شه. قزمان دا خبره واوریده په ځواب کې ورته وویل (اني والله ما قتلت على دين ما قتلت الا على الحفاظ) قسم په الله ﷻ ما د دین اسلام د پاره جنگ نه دی کړی مایواځی دخپل قوم اوقبیلې د ساتنې د پاره جنگ کړی دی د دې مطلب دارا ووتی چې د قوم او وطن د پاره جنگیدل او په دې لاره کې وژل کیدلو سره سړی ته مجاهد او شهید نه ویل کیږي بلکې یواځی د الله ﷻ په لاره کې د الله ﷻ د پاره چې څوک د الله ﷻ له دښمنانو سره وجنگیږي او په هغه جنگ کې ووژل سی هغه وخت داسې چاته شهید او مجاهد ویل کیږي.

(۱) حافظ عسقلانی اصلی عبادت داسې دی: انهم شهدوا حجانه في امر الجهاد فلو كان قتل لم يمتنع ان يشهدوا له بالشهادة وقد ظهر منه انه لم يقاتل لله وانما قاتل غضبا لقمه فلا يطلق على كل مقتول في الجهاد انه شهيد لاحتمال ان يكون مثل هذا (فتح الباري جلد ۶، صفحه ۶۶ کتاب الجهاد باب لا يقال فلان)

(۲) لکه نن چې په افغانستان کې د امریکامزدوران د قوم او هیواد په نامه جنگیږي پرچاپي دملی اردونوم ایښي او پرچاپي دملی پولیس او د یریديې اړیکیان دی دوی د وطن او قومیت پر بنیاد جنگیږي (اللهم عذبهم بايدينا آمين) (حمد الله زابلی)

قزمان تردی وروسته خان وزنه وکړه نبی کریم ﷺ وفرماییل (ان الله لیؤید هذا الدین بالرجل الفاجر) رښتیا هم کله ناکله الله ﷻ د فاجر او کافر په ذریعه هم د دین تائید او پټینگ والی کوی داروایت عمده القاری جلد ۶، صفحه ۶۳۱ باب لایقال فلان شهید کې ذکر سوی دی .
وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَنَانُ فِيمَا آتَى اللَّهَ وَلِيَّغَلِّمَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۲۴) وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ تَأْتَوْا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ اقْنَعُوا (۱۲۵) آیت آل عمران سورة)

ژباړه : او تاسو ته چې کوم غم ورسیدی په هغه ورځ چې د دودلو یعنی کافرانو او مسلمانانو مقابلې ته ورسېدئ نو هغه د الله ﷻ په حکم سره وسو او په هغه کې حکمت او دود چې مخلص مؤمنان او منافقان سره بېل سی ځکه د مصیبت په وخت کې اخلاص او نفاق ښکاره کیږي او په دې ورځ منافقان ته دا وویل سو چې راسی د الله ﷻ په لاره کې د الله ﷻ د پاره وجنګیږئ او که د الله ﷻ په لاره کې نه جنګیږئ نو دخپل قوم د ستاڼې د پاره دخپل قوم او وطن او کورنۍ او اولادو د ستاڼې د پاره د دښمن دفاع وکوی ځکه که دښمن کامیاب سو نو په بدله اخیستلو کې د مؤمنانو او منافقانو توپیر نه کوی دعا مو مسلمانانو په خیر به تاسو ته هم زیان ورسېږي د آیت درئيس المنافقين عبد الله بن ابی بن سلول په اړه نازل سوی دی دا حدیث غزا کی مسلمانانو د الله ﷻ د پاره جنګ وکی او عبد الله بن ابی او نورو منافقینو چې کوم جنګ وکی نو هغه یواځي د قوم او وطن او غیرت په نامه او د دښمن د دفاع په وجه دوی وجنګیدل ، له دې ښکاره معلومه سوه چې د قوم او وطن د پاره د دښمن د دفاع کولو نوم جهاد نه دی په آیت شریف کې چې د قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اَوْ اَدْفَعُوا اَمْر سوي دی دلته جنګ کول د دفاع کولو مقابل گرزیدلی ده ددې مطلب هغه دی کوم چې موږ وړاندې بیان کي

په صحيح بخارى كې له عبد الله بن عباس ؓ څخه روايت سوي دى چي څه مسلمانان دېدرېه جنگ كې د مشركينو د شمير زياتولو د پاره دمكي له قريشو سره درسول الله ﷺ په مقابلې كې راووتل او دېدرېه جنگ كې د مسلمانان د كافرانو په فوځ كې شريك سو د صحابه كرام ؓ په لاس ووژل سول نو د دوي په اړه دا آيت نازل سو

إِنَّ الْبَلَدَيْنِ مَوَلَاكُمْ فَلَا تَكُفُّوا عَنْهُمَا فَلْيَاسِكُوا بِهِنَّ كَمَا يَسَكُونُ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَيْسَ كَانَ النَّاسُ أَتَمَّ مِنَ الْأَنْسَاءِ فَذُكِّرُوا بِالْعَدْلِ وَكَذَلِكَ نَبَيِّنُ الْآيَاتِ لِلْقَوْمِ الْعَاكِفِينَ (سورة النسا: ١٤)

په تحقيق سره دكومو خلكو چي فرشتو روح قبض كي په داسي حال كې چي دوي پر خپلو خانو ظلم كړي وو نو دوي ته فرشتو درتني اورزوروني په ډول وويل چي تاسو به كوم حال كې واست دي ظالمانو وويل چي موږ د كفېر په ځمكه كې وو او ددوي تر لاس لاندې مجبوره وو فرشتو ورته وويل چي آيا دالله ښه ځمكه فراخه نه وه چي تاسو خپل وطن پري ايښي واي او د داسي خلكو دا وسيدو ځاي جهنم دي او دا ډېر بد ځاي دي بېرته ورتلو دي .

د آيت چي د کومو خلکو په اړه نازل سو دوي که څه هم مسلمانان وو مگر د قوم او وطن په نامه يې د اسلام مقابله وکړه او د قوم او وطن د کافرانو په لښکر کې د مسلمانانو د جنگ دپاره راووتل (اعاذنا الله من ذلك)

خلاصه کلام دادي: چي د اسلامي قانون د تنفيذ لپاره چي کوم جنگ وسي دهغه نوم جهاد دی او د وطن د کافرانو په ملگري کې له نورو سره پرته د اسلامي قانون د لحاظ ساتلو د وطن د آزادي دپاره د جنگ کولو نوم هيڅ کله جهاد نه دی انبياء ﷺ دخپل وطن له کافرانو سره يووخت نه اتحاد کړي دی او نه يې له دوي سره ګډ حکومت جوړ کړي دی بلکې خپل ملگري يې له ځان سره کړي دي او دخپل قوم د کافرانو څخه بيل يې د ځان دپاره د اوسيدو ځای جوړ کړي دي او د جهاد تياري يې کړي دي او تر ټولو مخکې يې په خپل قوم باندې حمله کړي او هغه يې فتح کړي دي هر رسول تر ټولو مخکې دخپل قوم د کافرانو سره جهاد کړي دی دنورو پرديو قومو د کافرانو سره وروسته جهاد سوي دی لکه چي الله تعالی فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ (التوبة آيت ۱۲۲)
 د رسول الله ﷺ ټولي غزاګانې لومړي له خپل قوم او خپلو خپلوانو سره وي له پرديو خلکو او نورو قومو سره نه وي د بدي په غزا کې مهاجرينو ﷺ مخامخ چا د پلار چا د زوی او چا دورور او چا د اکا او چا د ماما جګړه وکړه او عامه خپلوی خود ټولو تر منځ وه خوله ټولو سره يواځي د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ او دهغه د دين دپاره صحابه کرامو ﷺ توره له تيکي ايستلې وه (رضي الله عنهم ورضوا عنه) ايمان د داسي عشق نوم دی چي تر هغه دليلي او مجنون ټول داستانونه قربانيږي او قرآن او حديث چي دهجرت له فضائلو ډک پروت دی دهجرت هدف همدای چي د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ دپاره خپل مور او پلار او ښځه او بچيان او خپل خپلوان ټول پريښودل سي د قوم او وطن خو هيڅ يادونه مه کوه صحابه کرامو ﷺ چي کله هجرت وکړ نو د چا د ژوند ملگري چي کفر ته پر اسلام ترجيح ورکړه او د کفر په حالت کې يې د قوم او وطن استوګنه خوښه کړه نو هغې ته به يې طلاق ورکړ ښځه بچيان پيښي قدرت او کور او هر څه يې پريښودل او د نبی ﷺ تابع سو او د مديني لاره يې ونيو له رضی الله عنهم و حشرنا فی زمريتم و امانتا علی جهم و سيرتهم آمين يارب العالمين)

اي زما خوږو ملگرو قوميت او وطن پرستي يوه فتنه دی دبت پرستي څخه وروسته د قوم پرستي او وطن پرستي درجه دی او د کفر د ډون کفر او شرک د ډون شرک او ظلم د ډون ظلم مصداق دی (لَا تُؤْمِنُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ) (سورة الحجرات آيت ۹) إِنَّ الْكَاذِبِينَ كَانُوا الْكُفْرَ عَذَابًا مُبِينًا سورة النساء آيت (۱۰۱)
 ودې آياتو ته په کتلو سره مسلمانان ټول سره وروڼه دي، او د ځمکي پر مخ ټول کافران يهود او نصاري مشرکين او د هريين ټول د مسلمانانو ښکاره دښمنان دي.

نُكْتَهُ: اَللّٰهُ اِنَّ الْكَافِرِيْنَ بِهٖ صِيغَهٗ دَجْمٍ وَفَرْمَايِلٍ اَوْدَدِيْ خَبْرِيْ عَدُوْا مُّيْنَتًا مَّفْرُوْدًا فَرْمَايِلٍ اَقْدَاءُ يِي وَنَهٗ فَرْمَايِلٍ وَدَدِيْ تَهٗ اِشَارَهٗ دِي چِي پَرْمَخ دَحْمَكِي تَوَل كَا فَرَانِ دِمَسْلَمَانَو دَبْسَمَانِ دِي اَو تَوَل بِهٖ مَنَزَلَهٗ دِيُوَه دَبْسَمَانِ دِي اَو بِهٖ مَنَزَلَهٗ دِيُوَه تَن دِي اَو بِهٖ دَوِي كِي يُوَه ذَرَهٗ تَعَدَّد اَو اَخْتَلَا فِهٖ هَم نَسْتَهٗ

وَاللّٰهُ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشّٰهَدِيْنَ وَالشّٰهَدِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

دَقَوْمِيَّتِ پَالَوَنَكُو لَوِيَه عَلَظِي

دَقَوْمِ پَرَسْتَو دَا خَبَرَهٗ چِي دِهِيَوَا دِ اَو وُطَن اَو سِي دَوْنَكِي تَوَل يُوَقَوْمِ دِي دَا دَهْفَوِي يُوَه لَوِيَه غَلَطِي اَو تِي رَوْتَنَهٗ دِهٖ دَدِي ذَلِي يُوَخَاصَ نَظَرًا وَخَاصَ عَقِيْدَهٗ دِهٖ خُوكِ چِي بِهٖ دِي عَقِيْدَهٗ اَو نَظَرِيَهٗ كِي دَدَوِي هَم نَظَرَهٗ اَو مَلْكَرِي وَي اَو خُوكِ چِي دَنَظَرًا وَعَقِيْدِي مَخَالِف وَي هَغَهٗ دَدَوِي دَبْسَمَانِ دِي كِهٖ خَهٗ هَم دَدَوِي پِلَارِ يَا وَرَوْرِيَا زَوِي يَا اسْتَاذِ هَم وَي دَمَشْرَقِ اَو مَغْرَبِ اَو سِي دَوْنَكِي هَغَهٗ چِي گَلَهٗ عَقِيْدَهٗ لَرِي دَوِي سَرَهٗ لَهٗ دِيرِ لِيرِي وَالِي نَزْدِي اَو يُوَبِلَلِ كِي پَرِي اَو دَوَهٗ حَقِيْقِي وَرَوْنَهٗ اَو دِيُوَه كُورِ اَو سِي دَوْنَكِي كِهٖ مَخْتَلَفِ الْمَسْلَكِ وَي نُو هَغَهٗ دَوَا رَهٗ يُوَدْبِلِ خَخَهٗ دِيرِ لِيرِي دِي نُو لَهٗ دِي مَعْلُومَهٗ سُوَهٗ چِي دَا تَحَادِ دَارُو مَدَارِ پَرِهِيَوَا اَو قَوْمِيَّتِ بَانْدِي نَهٗ دِي بَلَكِي دَا تَحَادِ مَعْيَارِ اَو مَدَارِ بِهٖ اِتْحَادِ مَسْلَكِ بَانْدِي دِي نُو كِهٖ شَرِيْعَتِ اِتْحَادِ اَو دَا خَرَتِ مَدَارِ بِهٖ اِسْلَامِ اَو كُفْرِ بَانْدِي بُولِي نُو دَا تَعَصْبِ اَو تَنَكِ نَظَرِي وَلِي گَنَلِ كِي پَرِي دَشَرِيْعَتِ تَوَل اَحْكَامِ دَهْمَدِي اِيْمَانِ اَو كُفْرِ بِهٖ وِيْشِ بَانْدِي مَبْنِي دِي مَسْلَمَانَانِ اَو كَا فَرَانِ يُوَدْبِلِ وَارْثَانِ نَهٗ دِي بِهٖ هَمْدِي اِسْلَامِي تَعَلَقِ سَرَهٗ بِلَالِ حَبْشِي ﷺ اَوْصَهِيْبِ رُومِي ﷺ اَوْ سَلْمَانِ فَارِسِي ﷺ بِهٖ اِسْلَامِي وَرَوْرِ گَلَوِي كِي شَامِلِ سُو اَو اَبُو جَهْلِ اَو اَبُو لَهَبِ سَرَهٗ لَهٗ دِيرِي خِيْلَوِي پَرْدِي سُوَا دَا بُو طَالِبِ بِهٖ خَيْرِ قُرْبَانِي وَرَكُونَكِي اَكَا دَا اِسْلَامِ دَنَهٗ مَنَلَوِيَهٗ وَجَهٗ دَجَنَازِي لَهٗ لِمَانَخَهٗ اَو دِمَسْلَمَانَانَو بِهٖ هَدِيْرَهٗ كِي لَهٗ بَنَخِيْدَلَوِي بِرَخِي پَاتَهٗ سُو نَبِي كَرِيْم ﷺ چِي كَلَهٗ دَا بُو طَالِبِ بِهٖ اَرَهٗ دَبْسَمَانِي دَعَا اَرَادَهٗ وَكِرَهٗ نُو دَمَبْنِي دَا اَيْتِ نَا زَلِ سُو مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ يَسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْا اَوَّلِي قَوْمِيْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنْهُمْ اَصْحَابُ التَّحِيْمِ (سُورَةُ التَّوْبَةِ اَيْتِ ۱۱۴)

اَو تَرَقِيَا مَتَهٗ پُوْرِي دَا حَكْمِ پَاتَهٗ دِي چِي دَكَا فَرِ اَو مُشْرِكِ خِيْلِ دِيَا رَهٗ دَبْسَمَانِي دَعَا نَهٗ دِهٖ رَوَا.

دِهْجَاهِ آدَابِ !

- (۱) کَلَهٗ چِي لَهٗ کُورَهٗ وَزِي نُو دَا لَلّٰهُ ﷻ دَانَامَهٗ بِهٖ يَادُو لُوسَرَهٗ وَوَزِي
- (۲) بِهٖ تَكْبِرِ غُرُورِ لَوِيِي سَرَهٗ مَهٗ وَزِي بَلَكِي بِهٖ عَجْزِ سَرَهٗ وَزِي
- (۳) بِهٖ خِيْلُو مِيْنَخُو كِي جَنَگِ جَگَرِي مَهٗ کُوِي دَا لَلّٰهُ ﷻ اَو دَهْغَهٗ دَرِ سُوَلِ ﷺ خَبَرَهٗ وَ مَنِي اَو رُوخَتِ دَهْغَهٗ خَبَرَهٗ بِهٖ نَظَرِ کِي وَلَرِي
- (۴) دَجَنَگِ بِهٖ وَخَتِ کِي ثَابِتِ قَدَمِ اَو سِي تِي بَسْتَهٗ مَهٗ کُوِي لَهٗ صَبِرِ اَو زَغَمِ خَخَهٗ کَا رَا خِلِي

(۵) د جنگ په وخت کې هم د الله ﷻ له ذکر څخه مه غافل کېږی د چا د پاره چې د قربانی اوسرور کولو د پاره وتلی یاست دیوی دقیقې د پاره دهغه څخه غفلت مه کوی .. لکه چې الله تعالی فرمایلی دی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّضَتْ فِتْنَةٌ فَأَمْسُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۳۵) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (۳۶) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ يَنْظُرُونَ وَاتَّخَذَ النَّاسُ مِنْهُمْ ضُلَّانًا وَاللَّهُ بِمَا يَكْمُلُونَ مُحِيطٌ (۳۷) (سورة الانفال)

ای مؤمنانو کله چې د کافرانو له ډلې ستاسو مقابلې سې نودلاندې خبرو خیال ساتی (۱) په جهاد کې ثابت قدم اوسېږی (۲) د الله ﷻ ذکر ډیر کوی د دې د پاره چې دهغه د نامه په برکت سره تاسو بریالی سې (۳) او په هر کار کې د الله ﷻ اود دهغه در رسول ﷺ پیروی کوی (۴) په خپل مینځ کې جگړې مه کوی ځکه په دې سره تاسو بی غیرت کېږی اوستاسو هیبت اود بدبه ختمیږی (۵) دهغه کافرانو په څیر مه کېږی کوم چې د بد په دې پېښه کې دخپلو کورو څخه په لویې اوځان ښوونه سره راووتل او خلک د الله ﷻ له لارې منع کوی او الله تعالی د دوی پر کارو چاپېږی .

(۶) په خپل ډیروالی اوسازو سامان باندې هیڅ کله غرور مه کوی اود لږ والی څخه هیڅ کله مه بیرېږی په هر حال کې پر الله ﷻ باندې اعتماد اوبروسه لری دېری او نصرت مالک یواځې اویواځې د الله ﷻ ذات وگڼی لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ (۳۵) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (۳۶) (سورة التوبة)

په رښتیا هم الله تعالی په ډیروځایو کې ستاسو مرسته کړی ده اود حنین په ورځ کله چې تاسو خپل ډیر والی په تکبر اخته کړ لاست نو تاسو ته ستاسو ډیروالی یوه ذره کار هم ونه کی او ځمکه سره له ډیری فراخوالی پر تاسو تنگه سوه بیا تاسو شاته ولاړ لاست بیا الله ﷻ خپل آرام اود اود نازل کی په خپل رسول ﷺ باندې او پر مؤمنانو باندې اوداسی لښکریې راو لیږی چې تاسو نه لیدی او کافرانو ته یې سزا ورکړه او همدا سزا د کافرانو ده .

(۷) کله چې سپاره سې نو د الله ﷻ نعمتونه یاد کړی چې هغه ستاسو د آسایتیا د پاره د سفر د سامان پیدا کړی اود آیات وایاست: شُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ (۳) وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (۴) (الزخرف سورة) پاک دی هغه ذات چې تابع کړی دی زموږ د پاره دغه حیوانات او که دانه وای نو په موږ کې د دې توان نه وو اورښتیا هم موږ ته ول الله ﷻ ته بیرته ور تلو نکی یو

(۸) کله چې لوړ ځای ته څیږی نو الله اکبر وایاست الله ﷻ تر ټولو لوړ ذات دی او کله چې کښته کېږی نو سبحان الله وایاست چې معنی الله ﷻ له هر رنگه کښته والی څخه پاک دی

(۹) الله ﷻ که په خپل فضل سره بری او کامیابی درنصیب کړه نو دلبنکر امیر ته په کار دی چې دمجاهدینو صفونه ودروی او په دې الفاظو سره دالله ﷻ شکر اودهغه حمد او ثنا ووايي او ټول لښکر دې آمین وایي: اللهم لك الحمد لا قابض لما بسطت ولا باسط لما قبضت ولا هادي لمن اضللت ولا مضل لمن هديت ولا معطي لما منعت ولا مانع لما أعطيت ولا مقرب لما بعدت ولا مباعد لما قربت اللهم اسطع علينا من بركاتك ورحمتك وفضلک ورفقک (رواه النسائي وابن حبان)

(۱۰) دفتح او بری وروسته دغزیه ډول مه وایاست چې موږ فتح وکړه بلکې بری اوفتح الله ﷻ ته منسوب کوی چې هغه خالص په خپل فضل اورحمت سره موږ ته بری رانصیب کړی لکه چې په حدیث کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ چې به کله دجهاله خواراتلی نو دا کلمات دتوحید به دهغه پر ژبه جاری وو

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْعِزَّةُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَتُوبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَكَفَرَتْ عَبْدُهُ وَكَفَرَتِ الْأَخْوَاطُ وَخَدَعَهُ (مسلم، الترمذی)

(۱۱) سپیان اودهغو چونگو تېيان اودسروز سامان لکه باجه، رباب اوداسی نور په قافله کې نه وی درسره ځکه فرشتی له دوی سره نه یوځای کیږي (رواه مسلم عن ابی هریره ؓ) یعنی دعیش او عشرت اومستی هیڅ سامان دی درسره نه وی درنولو ستونکو تاسو فکر وکوی چې داسلامی جهاد داسی شان دی چې په ښکاره خو دمجاهدینو لښکر دی خو په پټه دنور السموات والارض (الله ﷻ) دعاشقانویوه ټولۍ روانه ده.

دجهاد اقسام

جهاد څو قسمه دی ډیر قسمونه لری یو قسم دفاعی دی چې هغه ته دفاعی جهاد وایي یعنی دکافرانویو قوم پرتاسو باندی برید وکوی نو تاسو ددوی دمخینوی دپاره جنگ وکوی دجهاد داقسم الله تعالی داسی بیان کړی دی:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُوكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (آیت سورة البقرة)

دالله ﷻ په لاره کې جنگ وکوی دهغه خلکو سره چې له تاسو سره جنگ کوی اوزیاتی مه کوی یقیناً الله ﷻ زیاتی کونکی نه خوښوی ..

أَوَلَمْ يَلِدْ يَنْتَظِرُونَ أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ ضَرْبِهِمْ لَقَدِيرٌ (۳۱) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا: بُنَا اللَّهُ (سورة الحج)

مسلمانانو ته له هغه کافرانو سره دجهاد اوددوی دوږولو اجازه ورکړل سوی چې هغه کافرا ن دمسلمانانو سره جنگیږي په دې وجه چې له مسلمانانو سره ظلم سوی دی اوییشکه الله تعالی دمسلمانانو په مرسته باندی قادر دی دوی له خپلورکو روښخه پرته له څه وجی ایستل سوی دی پرته له دې بله هیڅ وجه نسته چې دوی ویل چې زموږ رب الله ﷻ دی

د جهاد دویم قسم : اقدامی یا تعرضی دی یعنی کله چې د کفر په قوت او غلبې سره د اسلام د آزادۍ ویره وی نو په داسې حالت کې اسلام خپلو پیروانو ته دا حکم کوی چې جهاد وکوی ځکه کله چې د دښمنانو له لوري ویره وی نو دا احتیاط او د دین د ساتنې غوښتنه داده چې تاسو په دوی باندې برید وکوی ددې دپاره چې اسلام او مسلمانان د کفر او شرک له فتنې څخه خوندي سی او پرته له څه ویرې په امن او عافیت سره د الله ﷻ احکام عملی کړی او هیڅ قوت او توان دوی له خپل رښتیني دین څخه وانه رولی سی او بیرته ونه گرزی او هیڅ کافر د الله ﷻ د قانون د جاري کولو او نافذولو کې مخه ونه نیسی په داسې وخت کې د عقل او تدبیر او سیاست همدا غوښتنه ده چې د خطر تر پېښیدو مخکې باید د خطر مخه ونیول سی په دې انتظار کېښاستل چې کله دا خطر پېښ سی بیا به یې مخنیوی وکوو دا پیره لویه کم عقلی او ناپوهی ده لکه چې د زمري او پرانګ تر حمله کولو مخکې دهغه وژل او د مار اولم تر چپچلولو مخکې دهغه وژل ډیر لوړ تدبیر او هوښیار تبادی که چیرې غله او درنده گان په یوه زنګله کې یوځای سی نو د عقل او پوهې غوښتنه داده چې مخکې تردې چې دوی ښار ته راسی باید دوی په هم هغه زنګله کې ووژل سی د درند گانو په وژلو سمدستي لاس پوری کول د عقل غوښتنه ده لکه چې الله تعالی فرمایي :

فَاُتُوا الْمُفْرِکِينَ حَتَّىٰ وَجَدْتُمُوهُمْ [التوبة: ۵] اَمْلُفُوا اَنْتُمْ اَقْبُوا اُخْدُوا وَقْتُلُوا تَقْتِيلًا (آیت الاحزاب) په دې آیاتو کې د کافرانو د وژلو امر سوی یعنی دوی د زنګلی ځناور په څیر په هرځای کې ووژنی ددوی د مخنیوی فکر کول او په دې فکر پېښودل چې کله دا درنده گان زموږ پر یوه ځای حمله وکوی نو هغه وخت به موږ ددوی مخنیوی کوو داسې فکر او تدبیر د هوښیارانو په نږدېنکاره کم عقلی او ناپوهی ده د الله ﷻ په دې ارشاد سره :

(وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳۰) آیت الانفال) په دې ارشاد کې دا دویم قسم جهاد مراد دی یعنی اې مسلمانانو! تاسو د کافرانو سره تر هغه وخته جهاد او قتال کوی چې د کفر هیڅ فتنه پاته نه سی او د الله ﷻ دین ته پوره واک ورپه برخه سی په دې آیت کې د فتنې څخه د کفر قوت او د بدبه مراد دی او وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ څخه د دین لوړوالی او غلبه مراد دی لکه چې په بل آیت کې (يُظْهِرُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) یعنی دین اسلام ته دومره غلبه او قوت حاصل سی چې د کفر د فتنې او ویرې بالکل خوندي سی اوس نو دین اسلام ته د کفر له فتنې څخه څنګه دا د اطمینان حاصلیدای سی ددې اطمینان درې صورتونه دی

(۱) یو صورت دادی چی کفار د مسلمانانو مخ ته سلاح وغورزوی اود مسلمانانو تر لاس لاندي سی اوجزیه ومنی اود اسلامی حکومت تر لاس لاندي اوسیدل غوره کې یاد چې پرځای د مسلمانانو مریان سی

(۲) دویم صورت دادی چی کافران له مسلمانانو سره د امن معاهده لاسلیک کړی

(۳) دریم صورت دادی چی کافران له مسلمانانو څخه امن او پناه وغواړی اود د مسلمانانو په پناه کې استوگنه غوره کړی نوله داسی کافرانو سره د جهاد حکم نسته په شریعت اسلامی کې د جهاد حکم له جگړه کونکو کافرانو سره سوی دی د ذمیانو او مستأمنینو کافرانو حکمونه جلادی ، کافران که په اسلامی حکومت کې اوسیږی دوی د اسلام او عدالت اوسیمی په احکامو کې د مسلمانانو سره برابر دی ددوی د ځان او مال او عزت ساتنه پر مسلمانانو او اسلامی حکومت فرض ده په دې شرط چی دغه کافران غداری او پټ چلونه جوړ نه کړی اود دین د بنسټان جگړه ماران او مستأمنین سره ییل دی ددوی په احکامو کې فرق د ټولو عاقلانو په نزد منل سوی حقیقت دی .

د جهاد مثال

جهاد د داسی مثال لری لکه د چاپر لاس چی د ناسور دانه وخیږی نولومړی خوباید مرهم باندی کبیرېدی چی د مرهم په ایښودلو سره هغه زخمونه ووزی ، که په دې نه سوه جوړه نویا په دویم درجه کې ښکر لگول دی باید ښکر و لگول سوی او په ښکر سره یې زخمونه ووزی که په دې هم نه سی جوړه نوپه دریم ځل ډاکټر راو لاړیږی اودا د اندام لاس وی که پښه داغوځوی ددې دپاره چی نور اندامونه ځنی خراب نه سی اود دې دانی تأثیر ونورو ته انداموته ولاړ نه سی په دې صورت کې ټول خلک ددې ډاکټر مننه کوی او ښه لوړ فیس ورکوی او ټول عمر دده صفت کوی چی ده اندام پرېکړی خونور اندامونه یې له خرابیدو وژغورل او هیڅوک د ډاکټرودې کار ته وحشیانه او ظالمانه کار نه وایې ؟ همدغه مثال د روحانی طیبانو د تدای او علاج دی لکه انبیاء اورسلان عليهم السلام دوی هم لومړی د کفر پر دندو باندی د وعظ اونصیحت مرهم ایږدی که په دې سره جوړ نه سواود اندام د جوړیدو امید ختم سی اودا ویره هم وی چی دا ناروغی د بدن نورو انداموته هم ځی یعنی ایمان لرونکي هم زیانمنه وی نویا دا اندام پرېکوی ددې دپاره چی نور پاته اندامود دې اندام له شره خوندي سی اودا خرابه ماده پر مختگ ونه کوی .

دویم مثال : غلواو لوټمارانو مخنیوی د حکومت له فرائضو څخه دی که یې مخنیوی نه وسی نو د حکومت نظام ختمیږی ؟ دغه مثال دایمان د دولت د غلواو د اړمانود دی کله چی دوی غواړی چی زموږ څخه دایمان اوحق سرمایه لوټ کړی اود دې کار خوښونکی وي چی معاذ الله اهل حق هم دخپل ځان په خیر غله اوداړماران اوقاتلان یعنی کافران

جوړکړی اودالله ﷻ دمنونکوله نوم لږه ددوئ نوم لیری کړی اودباغیانوپه ټولۍ کې شامل کې نوله داسی خلکوسره هم جهادکول عین حکمت اوعین مصلحت دی بلکې فرض او واجب گړزی اودشریعت دلوازمواوفرائضوخه کیږی اوددې غلو اوداږمارانویڅ باید وایستل سی

دجهاد اصلی هدف اومقصدخه دی ؟

دجهادپه حکم سره دالله ﷻ دا اراده نه دی چی په یوځل ټول کافران دمرگ په کنده کې واچوی بلکې مقصود دادی چی دالله ﷻ دین په دنیاکی حاکم سی اومسلمانان په عزت سره ژوندتیرکړی اوپه امن اوسلامتیا سره دالله ﷻ عبادت اوبندگی وکوی دکافرانوڅخه څه ویره نه وی چی ددوئ ودینی اموروته څه زیان ورسوی .

اسلام دخپلودښمنانودهسی وجوددښمن نه دی بلکې ددوئ دداسی ددببی اوغلبی دښمن دی چی داسلام اومسلمانانو دپاره دویری باعث وی ددنیا پرمختللی اومتدمن قومونه هم داخبره منی چی دخپل ځان اوماال اوعزت اواناموس دساتنی دپاره جنگ کول دانسان فطری حق دی اویوعزتمندانه فکر اودلاوره خیال دی مگر موږپه دې نه پوهیږو چی دمسلمانانو په حق کې له دې حق ولی سترگی پټیږی ددنیا هرپر مخ تللی ښاری سیاست مداران او ډلی هرناړو اورو دروغ اورښتیا چل اوخطایستنه هرڅنگه چی کیدای سی دخپل واک دپاره کوی اودخپلومخالفینو دماټولو لپاره چی کومه لار اوطریقه په لاس ورځی هغه کاروی ودې ته سیاست اومتدمن اوپرمختگ وایي مگر که حق اوحقانتیت په روا طریقه اوډیر عدل اوانصاف سره پریاټل باندی واک غواړی نودغرب ډیموکراسان نیاو دې ته تعصب اومذهبی لیونتوب اوترهگری وایي سبحان الله په کوم حق دین کې چی په خپلودښمنانوباندی دروغ ویل اوپه دوئ باندی تورپوری کول اوپردوئ باندی ظلم اوتیری کول حرام گنل سوی اوددنیا ځان مال اوعزت اوشرافت ددوئ لومړنۍ فريضه اومقصد دی دهغه په لوړوالی اوغلبی اودهغه په حاکمانه واک باندی همدادیموکراسان اوسیاسی غله اوداږماران ولی گوت نیونی کوی دوئ د حق دین په عادلانه کوښښ کې هروخت خپله ژبه کاروی

داسلامی جهاد مقصود دادی چی رښتینی عدل اوبرابری په دنیاکی راسی اوداروشن فکران اودلی ټپلی دنړۍ امن خراب نه کی دکوم جنگ مقصد چی دعدل اوبرابری انصاف اومانت اورښتینولی ساتنه اودرشوت غلاچور اوتالان بدکاری اوزنا کاری اونورویدوخویواوبی حیایی اودټولو بدوکارو بیخ ایستل وی داسی جنگ به بربریت ظلم اوتیری نه بلکې اعلی ترین عبادت دی اودالله ﷻ پرمخلوق باندی بی پایه شفقت اومهربانی دی .

اوپه قرآن کریم کې چې دجزیه کوم حکم سوی دی دهغه مقصد هم همدادی چې د کفر او باطل زور ختم سی او د حق او عدل زور او واک ته باطل پر ګوندوسی دجزیه په دې آیت کې حَقُّ يُقْطَرُ الْجَزِيَّةُ عَنْ يَدِ وَهُمْ صَاغِرُونَ [التوبة: ۲۹ آیت]
له صاغر څخه دغه رنگه ذلت او سپکوالی مراد دی او داسی جزیه ورکونکو ته د شریعت په اصطلاح کې ذمی او معاهد وایې ذمی او معاهد په دې وجه ورته وایې چې الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ ددوی د مال او ځانود خوندينی ذمه واری اخیستی ده

اسلام اوزور !

(۱) جهاد ددې لپاره نه دی چې خلک په زور په اسلام کې داخل سی بلکې د اسلام دعزت او ناموس د ساتنی لپاره دی او د نړۍ هیڅ یو قوم او هیڅ یو مذهب بیله حکومت دخپل ځان ساتنه نه سی کولای ، د اسلام د ښمنانو اسمان او ځمکه پر سر اخیستی په اوږه او قلم اورا دیو او ټولیزون له هری لاری دا ډانډوره خپروی چې اسلام دتوری په زور خپور سوی دی دوی په دې نه دی خبر چې په شریعت کې مسلمان هغه سړی ته ویل کیږی چې په خپله خوښه او مینه او شوق سره د اسلام د حقانیت اقرار په ژبه او په زړه دهغه تصدیق وکوی او کوم سړی چې دڅه طمعې له امله یادویری له کبله اسلام یواځې په ژبه و منی او په زړه کې دهغه تصدیق نه لری نو هغه سړی ته په شریعت کې مسلمان نه ویل کیږی بلکې منافق دی او ښکاره خبره دی چې داسی عقیده او پوره باور د اسلام نه بیلیدونکی جزه دی بلکې د اسلام عین حقیقت دی په زور او جبر سره نشی حاصلیدای او نه په کوم ترغیب او ترهیب سره او نه په څه طبعه او تیروتنه سره لاس ته راتلای سی ژبه که څه هم په زور او جبر دیو شی اقرار کولای سی مگر زړه ددې هغه وخت تصدیق کوی چې کله هغه ته په ټینګو دلائلو دهغه شی حقانیت ښکاره سی د دنیا ټول ځواکونه که دا وغواړی چې په زوره دچا زړه ډامن کې نودا محال او ناشونی کاردی په تېر غیښی ، چاره او توره ټانګ او ټوپک سره هیڅ عقیده په زړه کې نشی ننوتلای اوله دې ښکاره حقیقته هیڅوک هم انکار نه سی کولای نو اې پر مخ تللیو نړیوالو او اې روشنفکرانو دیمو کراسانوس ستاسودا وینا چې اسلام دتوری په زور خپور سوی دی بیځی بی بنسټه اوبی اساسه او بشپړه غلطه ده.

(۲) صحابه کرامو ﷺ د کافرانو د لاس څخه پرلپسی دیارلسی کاله د رنگارنگ غمونه او دردونه پر ځان یوړل ، مور ، پلار ، خپل خپلوان ټول یې د اسلام له کبله پرېښودل ، ددې خبری ښکاره دلیل دی چې هغوی اسلام په ډیر خوشالی او مینه او شوق سره قبول کړی وو او د اسلام خوند او خوږوالی ددوی په زړو کې داسی ننوتلی وو چې د دنیا تر ټولو تر څه غمونه ددوی دپاره خواږه وو او د ویره خواږه چې ځان او مال هرڅه یې پر ځار کړه اې د اسلام د ښمنانو زه له تاسو پوښتم چې کوم شی په زور اجبر او پر غاړه باندی په توره ایښود سره ومنل سی دهغه حالت داسی وی ؟

(۳) د اسلامي شريعت مقصد او هدف دادی چې خلک په خپله خوښه د اسلام احکام ومني ددې دپاره چې ثواب او د آخرت خلاصون پر هغه باندې مرتب سی بنده داخیاری ایمان مکلف دی د الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ په نزد هغه ایمان او اسلام معتبردی چې د زړه له تله وی د جبر او د زور ایمان ته هیڅ اعتبار نسته په دې وجه دالارښودنه مورتبه سوی ده
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآتَيْنَاكَ الْكِتَابَ فِي الْآزْمِذِيِّ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ قُلُوبًا مِّنْغُلُوبٍ (سورة الکہف آیت ۱۸)
که الله ﷻ غوښتی نو د ټولې ځمکې خلکو به ایمان راوړی وای آیاته په خلکو باندی زور کولای سی چې دوی ټول ایمان راوړی

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ (سورة الکہف آیت ۲۹) څوک چې غواړی ایمان دی راوړی او د چا چې زړه غواړی کفر دی خوښ کی حق ښکاره دی زور ته هیڅ اړتیا نسته .
(۴) رسول الله ﷺ چې څه وخت د نبوت اعلان وکړ او خلک یې اسلام ته راوبلل په هغه وخت کې یواځی وو هیڅ یو حکومت او پاچهی دهغه پلوی نه وو نه یې په لاس کې توره وه چې په هغې یې څوک ویرولی وای د نورو خلکو به څه درته وایم دخپلی کورنۍ خلک چې د هر سړی فطری مرسته کونکی وی هغه هم در رسول الله ﷺ دښمنان او دینو تېری وو دظلم او تیرۍ هیڅ داسی نوعه پاته نه سوه چې دهغه تجربه یې پر رسول الله ﷺ او دهغه پر صحابه ﷺ باندی نه وی کړی که الهی وحی در رسول الله ﷺ تسلی نه کولای نو دهغو او غمو او درد و پیښو برداشت تقریباً امکان نه درلودی په داسی حالت کې څنگه زور او جبر امکان لری هیڅ کیدای نه سی چې ده دې پر بل چا زور وواستلای وای ؟

(۵) له بعثت وروسته په مکه مکرمه کې دیارلس کاله هغه ﷺ و او سیدی په دې وخت او په دې حالت کې په سلهاوو قبیلې په اسلام کې داخلې سوی، لکه ابوذر غفاری ﷺ د اسلام په لومړیو شپو ورځو کې مسلمان سو کله چې بیرته خپلی سیمې ته ولاړی نودده په بلنه سره د غفار نیمه قبیله مسلمان ه سوه، او تر هجرت مخکې درې اتیا نارینه او اتلس میرمنې چې په اسلام مشرف سوی وو دمکی د کافرانو له لاسه په تنگ سو حبشی ته ولاړو هجرت یې وکی نجاشی د حبشی پاچا د جعفر طیار ﷺ دخبرو په اوريدو سره په اسلام مشرف سو تر هجرت مخکې دم دیني او یا ۷۰ کسان په منی کې در رسول الله ﷺ په لاس مبارک باندی بیعت وکړ او د مصعب بن عمیر ﷺ په دعوت او بلنه په مدینه منوره کې د بنی عبدالاشهل قبیله په یوه ورځ کې ټوله په اسلام مشرف سوه او وروسته نور پاته انصار هم په اسلام مشرف سو .

دا ټولې قبیلې او خلک د جهاد د حکم تر نازلیدو مخکې مسلمانان سوی دی او ابو بکر صدیق ﷺ او عمر فاروق ﷺ او عثمان غنی ﷺ او علی بن ابی طالب ﷺ دا هغه خلک دی چې څلور کونجه دنیا ته یې اسلام ورسوی د اسلام دازمیران د جهاد د آیت تر نازلیدو مخکې په اسلام مشرف سوی دی .

(۶) د نجران او شام نصاری چا مجبوری کړی وو چې ددوی هیئتونه به راتلو او در رسول الله ﷺ

ﷺ په خدمت کې به حاضریدل او په اسلام به مشرف سو له هر لوري دهیتولری جاری وه هیڅکله به راتلل د نبی کریم ﷺ په خدمت کې به حاضریدل او اسلام به یې قبولوی زور خپرېږده نبی کریم ﷺ خودوئ ته یو څوک ور لیرلی هم نه وولکه چی دایان به وروسته راسی دوفدو یا پلارو په بیان کې . ان شاء الله العزیز .

(۷) جهاد تر دین اسلام پوری ځانگړی او خاص نه دی بلکې دمخکنیو انبیاء علیهم السلام په شریعت کې هم جهاد وو نو که د اسلام د ترقی او خپراوي سبب یواځی جهاد وی نو په نورو ادیانو کې خوهم جهاد وو هغه ولی په داسی تیزی سره خپاره نه سول په تاریخ کې داسی ډیر مثالونه سته چی دواک په وخت کې دیهود اونصارا ووپاچهانو هریوه خپل دخپل مخالف لوری عام وژنه کړی ده .

(۸) اسلامي پاچهانو که خلک په اسلام مجبوره کولای یایې هغه چلونه اوفرېونه دوکی کولای لکه نن چی یې غریبان دعیسویت دتبلیغ دپاره کوی لکه پیسی . ډالر ، دقدرت نشه ، تهدیدونه ، بندیزونه ، پټی ژمنی ، دمرستی په نامه مؤسسی جوړول خو پت عسویت خپرول ، نواوس به د اسلام په خاوره کې یو کافر هم پاته نه وای ځکه کله چی له حق اوربتیا سره د دنیا گټه هم ملگری سی نویا د حق په منلو کې څه فکر کیږی لکه چی په طمع اوفرېب سره د تثلیث د نوروړه پخپول کیږی ، او په یوانسانی بدن کې سره له ډیره احتیاج دبشریت اولوهیت یو ځای کیږی او کانی اوبوتی ته خدای ویل اوماده اوروح ته دالله په څیر پخوانی اوازلی اوایدی ویل اوسرمدی منل چی داکیدای سی د طمع او پیسو اونورو امتیازاتو دپاره ، نودالله ﷻ دتوحید او خالص یووالی اودهغه په پیچون اوچرا اودعلم اوقدرت اوسمع اوبصر شان ددې له طمع سره منل خونویا هیڅ مشکل نه دی مگر داسلام بنائست اوجمال له دې څخه پاک اوبی پروادی چی دزر اوبنځود بنائست په ذریعه خپورسی اودشیطانی دلیندی په ذریعه خپل غشی وویلی (۱) کوم خلک چی ددې لاری څخه یو دین غوره کې هغه دالله ﷻ بندگان نه بلکې هغه دروپی اودالروا وروبلو بندگان دی (نعوذ بالله من ذلک)

(۹) همدارنگه داسلام قوانین په خپله ددې شاهدی ورکوی چی اسلام دتوری په زور نه دی خپورسوی ځکه په اسلام کې داسلام دخپراوي قانونشته هغه دا چی کله په کوم قوم باندي حمله کوی نولومړئ دوی ته داسلام بلنه ورکوي ورته وواياست چی ایمان راوړی که دوی ایمان راوړی نودوی ستاسو وروڼه دی ستاسو اوددوی هیڅ توپیر نسته ټول سره یوایاست او که اسلام نه راوړی اوپر خپل دین پاته کیدل غواړی نودوی ته وواياست

(۱) دشيطان ویناده چی ښځه زما پخوانی لینده ده ددې له لاری چی زه کوم غشی وویلیم هغه خطا نه غی ، فافهم واستقم ،

چی تاسو داسلامی حکومت د امر منلو ژمنه وکوی جزیه قبوله کړی او په حکومتی چارو کې به هیڅ لاس وهنه نه کوی نوموړې ستاسو د ځانو او ستاسو د ناموس ساتونکی او دمه واریو ستاسو د ځان مال او عزت ساتنه به د مسلمانانو د ځان او مال عزت په څیروی په دې شرط تاسو په اسلامی حکومت کې له عیسویت او یهودیت او مجوسیت سره اوسیدای سئ اسلامی حکومت به ستاسو په دین کې هیڅ ډول مداخله نه کوی او ستاسو د پاره به د مذهب ازادی وی چی اسلام به خپل خاص احکام پرتاسو نه جاری کوی مثلاً شراب څینبل په اسلام کې حرام دی او ستاسو په دین کې روادی په دې وجه اسلام پرتاسو د شراب څینبل او د هغه دارانیو لولو او پلورلو پابندی نه لگوی دنکاح لپاره چی په اسلام کې کوم شرطونه دی اسلام تاسو د هغه په کولونه اړ کوی تاسو ته به دخپل رواج برابر نکاح کوی او داسی نور.

او که تاسو نه اسلام منی او نه جزیه ورکوی نوییاد توری فیصله ده نوله دې معلومه سوه چی د توری حکم ددوی د اسلام راوړلو لپاره نه دی بلکې په آخری درجه کې ددوی د سرکښی په ځواب کې دی نو که اسلام د توری په زور خپور سوی وای نو تر ټولو مخکې به د توری حکم وو په دریمه درجه کې به توره نه وای بلکې په لومړي ځل به وه.

(۱۰) که اسلام په زور سره خپریدلای نو په زور او مجبوری سره اسلام راوړونکی به پر اسلام باندي عاشقان نه وای ځکه د زور خبره خو په ښکاره وی په زړه کې هیڅ ځای نه لری نو کوم خلک چی په زوره مسلمانان سوی وای دهغوئ حالت به داسی وای چی په ښکاره به یې په ژبه د اسلام کلمه ویله او په زړه کې به دهغې څخه متنفر او بیزاره وو او سره له دې مسلمانان په زړه او بدن په ښکاره او پټه یواځی او په ټولی کې په اسلام باندي عاشقان او تر اسلام ځان څارونکي دی او تر مسجد به یې په کور کې ډیر عبادت نه کوی او په اسلام باندي خپل ځان او مال ورکول به یې نیک بختی نه گڼله. او بل دا چی د شریعت د امسئله ده چی کوم سړی یواځی په ژبه لا اله الا الله محمد رسول الله ووايې دهغه وژل نه دی روا نو کوم دین چی د دښمن مخ ته دایوه خبره ایږدی چی په یو ځل ویلوسره سمدستی پریښو دل کیږی آیادادین په زور او جبر دومره پرمختگ کولای سی د زور دلته هیڅ ځای نسته د هر کافر په ټینگو لوسره د کلمی په یو ځل لوستوسره له مرگه ژغورل کیږی او بیا په قدرت او وخت پیدا کیدو باندي خپل مخکنی دین ته بیرته اوړیدای سی او بیا ددې څه وجه دی چی کومو خلکو چی په زور او جبر سره اسلام منلی دی هغه ټول عمر ولی ددې زور پابند سو په وخت پیدا کولو کې خپل پخوانی دین ته ولی بیرته نه واوښتل (فتلک عشره کامله)

اسلام اود مريې توب مسئله :

الله تعالیٰ چې کوم عزت او کرامت انسان ته ورکړی دی هغه یې وبل هیڅ مخلوق ته نه دی ورکړی خپل خاص صفات کمالیه ، لکه علم ، قدرت ، سمع ، بصر ، تکلم اواراده ، انسان یې ددې ټولو صفاتو د ښکاره کیدو وړتیا دی په خپل خلافت سره یې نازولی دی د فرشتو مسجود یې گرزولی دی په ټول مخلوق باندې یې انسان غوره والی ورکړی تر څو چې ابلیس لعین وویل (هَذَا الَّذِي كُذِّمْتُ عَلَيْهِ) ټول کائنات یې دانسان لپاره پیدا کړی او انسان یې دخپل عبادت اوبندګۍ لپاره پیدا کړی هغه ته یې ازادۍ ورکړه او ټوله ځمکه یې دهغه په ملکیت واک اواختیار کړی ورکړه لکه چې الله تعالیٰ فرمایې (خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) آیت سورة البقرة مګر کله چې دې ناپوه انسان دخپل پیدا کونکي او پالونکي له بندګۍ اواو مرمنلو سرغړونه وکړه او دالله ﷻ څخه دسرغړونې اوبغاوت (کفر) ذمه یې واخیسته اودالله ﷻ داستازو انبیاء ﷺ سره دمقابله اوجنگ دپاره ومیدان ته راووتل نو ټول کرامتونه اوامتیازات یې له خاورو سره خاوری سو او هغه ازادۍ چې انسان ته ورکړل سوې وه هغه په یوه ځل ځنې واخیستل سوې اودالله ﷻ دغه باغیان اوسرکښه انسانان یې دخپلو هغه نیکو بندګانو چې دالله ﷻ دکلمې دلوړولو لودپاره ځان قربان وی مریان جوړ کړل اودوئ ته یې دا اجازه ورکړه چې دخیواناتو په څیر اودخپلورانپل سوبو مالوپه څیر څنګه چې تاسو غواړئ ددې پلورل اورانپول وکړئ تاسو ته ددوئ د رانیولو خرڅولو او ګینه کولو پوره اختیارسته اودوئ ستاسوله اجازې پرته هیڅ کارنه سی کولای دهر جرم سزا دهغه جرم په اندازه وی څومره چې جرم غټ وی نوسزایې هم دغومره غټه وی دغلا اولوټ مجرم دخو ورځو بندۍ کیدو وروسته بیرته ازادېږي ځکه داجرم داجرم دعوامو خلکو په مقابل کې دی مګر دیغاوت جرم نه بښل کیږي ځکه هغه دحکومت په مقابل کې دی اوله حکومت بغاوت او سرغړونه نه بښل کیږي ځکه دالله ﷻ ارشاد دی :

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ (آیت سورة النساء)

یقیناً الله تعالیٰ هغه ګناه نه بخښي چې له الله ﷻ سره څوک شریک ونیسی اودشرک څخه کم درجه ګناهونه بښي وهغه چاته چې دالله ﷻ خوښه سی .

ځکه کافراو منکر په اصولی ډول دالله ﷻ اودهغه رالیږل سوې قانون نه مني اونه خپل ځان دالله تعالیٰ دخوښۍ پابند ګڼي ، په دې وجه داسې دالله ﷻ باغی دی که څه هم په فطری یا عقلی یا اخلاقی ډول باندې له ده څخه داسې اعمال سوې وی چې هغه دشریعت مطابق وی ځکه دا اطاعت او پیروی نه بلکه یواځې په صورت کې برابرۍ ده په اصل کې خودی باغی اودالله ﷻ نه منونکی دی اوبښکاره خبره ده چې اصلی مخالفت اوپه پوره معنی نافرمانۍ د عقیدې کوږوالی دی په لږ اوبښکاره برابرۍ نه بښل کیږي ؟

له دې کبله له ایمان او اسلام پرته بنسټه امکان نه لری او ټول ښه عملونه او غوره خوږونه پرته له ایمان هیڅ دمنلو وړ نه دی خوداداسی نه دی لکه فاسق مسلمان څکه دهغه سرغړونه جزئي ده په اصل کې الله ﷻ اودهغه دقانون منی کله چی کومه گناه کوی نو دالله ﷻ ودربارته بیرته ورگړزی او په ډیر عجز اوزاریواوپه ډیره پښیمانتیا او شرم دخپلی گناه بنسټه غواړی په دې وجه دالله ﷻ لارښودنه موریته سوی ده :

وَلْعَبْدٌ مِّنْ خَلْقٍ مِّنْ مَّضَرٍّ لَّكَ وَلَوْ أَغْبَبَكَ أَوْ لَيْلًا يَتَدْعُونَ إِلَى النَّارِ (آیت ۲۲۱ سورة البقرة)

هر وړو مسلمان مریئ تر آزاد کافر ډیر غوره او ښه دی که څه هم ستاسو ډیر خوښ وی څکه داخلک جهنم ته بلنه ورکوی .

د حکومت پلویان او ځان څارونکي له باغیانو او غدرانو سره برابرول د عقل او فطرت او دپا چهي په قوانینو کې ښکاره ظلم او تیری دی هغه کوم پرمختللی حکومت دی چی ددوی په قانون کې دپلویانو او باغیانو لپاره پورنگه احکام وی درب العالمین ارشاد دی

أَفَتَجْعَلُ الْغُلَّامِ بَيْنَ كَالْمُجْرِمِينَ (آیت القلم سورة)

آیا موږ امر منونکی خلک له مجرمینو سره برابر کړو چی ددواړو په احکامو کې هیڅ فرق رانه سی په ټوله پرمخ تللی نړۍ کې د حکومت د باغیانو او حکومتی مجرمانو سزا تر غلو او بد معا شانو او چلبازانو او جعل سازانو ډیره زیاته ده پرچاباندی چی د بغاوت جرم ثابت سی نودهغه سزادمرگ یاد ټول عمر بند او یا له هیواده شړل دی که څه هم دسرغړونی او نافرمانۍ ماده په دواړو مجرمانو کې شتون لری مگر دغلو او بدماشانو سرکښي درعیت دیوسړی یا څوکسانوپه مقابله کې وی او د باغیانو او د حکومت دمجرمانو سرغړونه او نه منل دپاچا او حکومت اد حکومت دقانون په مقابل کې وی باغیان غواړی چی حکومت ونړیږی او دټولو پرمخ تللیو حکومتو په نظر تر بغاوت لویه گناه نسته دغلا او بدکاری گناه د بغاوت په نسبت هیڅ حقیقت نه لری د حکومتو منل سوی قانون دی چی څوک د حکومت سرغړونه وکوی نودهغه ټوله فطری ازادی ختمیږی اودهغه ټول مال او جایدا د قبضه کیږی او دسپک او خوار ذلیل حیوان په څیر معامله ورسره کیږی که څه هم دا حکومتی مجرم هر څومره هوښیار لائق او غوره سړی وی او که څومره دامجرم په پوهه اوزده کړه او عقل کې ترپاچا هم زیات وی خو بیا هم له ده سره د یوه چارپای چلند کیږی نو ای لوستونکو کله چی یوه مجازی او جوړسوی حکومت ته دخپلو باغیانو دازادی اخیستلو اختیارسته نوهغه خدای ﷻ ته چی هغه ودې باغیانو او سرکښانو ته دوجود او ژوند او عقل او پوهی سرمایه ورکړی ده وهغه ته ددې اختیارولی نسته چی هغه له خپلو سرغړونکو باغیانو کافرانو څخه خپلی ورکړی آزادی واخلي اودوی تل دمیریئ توب په زنجیر وتړی .

حاصل: دادي چې مريئ توب دخداي ﷻ څخه دسرغړونې سزا ده په دې وجه ددې مسئلې يادونه په تورات اوانجيل کې هم موندل کيږي بلکې هيڅ اسماني دين او ملت نسته چې په هغه کې دمريئ توب مسئله نه وي له دې څرگنده سوه چې دمريئ توب مسئله دټولو اسماني اديانو او ملتو اجتماعي او اتفاقي مسئله ده نه يواځې ددين اسلام مريئ توب که په خپل ځان کې بدشئ واي نو په هيڅ شريعت کې به نه ووروا له تورات اوانجيل څخه ثابته سوي چې دا ابراهيم ﷺ څخه واخله بيا تر عيسي ﷺ پوري ټولوا نبياء اورسلان ﷺ ورته روايلي دي معاذ الله که مريئ توب قبيح لذاته واي يا غير انساني عمل واي يا څه شرمناک کار واي نو انبياء ﷺ دا څنگه رواگنې آيا انبياء کرام ﷺ په دې نه پوهيدل چې مريئ توب بدشئ دي په ذات کې او د فطرت له قانون څخه خلاف دي ، ماريه قبطيه د مينځني په ډول درسول الله ﷺ په بستره کې نه وه له کومې چې ابراهيم ﷺ پيداسو آيا ټول عمر نبی کریم ﷺ ددې بدکار کونکي وو معاذ الله معاذ الله د فطرت د قانون څخه يې خلاف کار کوي او که دمحال په ډول دافرض سي چې د انبياء کرامو ﷺ څخه په دې اړه غلطې سوي نو بيا سوال دادي چې هغه عليهم او قدير ذات دوحی په ذريعه په دې غلطې باندې ولي دوئ نه پوه کول تر اسلام مخکې هيڅ قوم داسي نه وو چې په هغه کې دي دمريئ توب رواج نه وو کله چې اسلام راغلي نو هغه يواځې مريئ توب جائز او روا ويلي مگر اسلام دمريئ توب هغه ناروا وواچونه منع کړه چې هغه دانسانيت خلاف وو اوله مريانو سره کيدل اسلام دمريانو اود مريانو د مالکانو حقونه وويشل او تعين يې کړه دمريانو د آزادولو دپاره رنگارنگ لاري وښودې هغه چې د حديث اوفقه په کتابو کې تفصيليادسوي دي هو اسلام مريئ توب بالکل پای ته نه ورسوي ځکه دا دخداي جل جلاله څخه دسرغړونې او بغاوت يعني کفر سزاء ده ترڅو چې په دې نړۍ کې کفراو شرک پاته وي تر هغه وخت پوري به مريئ توب هم پاته وي او په کار هم همدادي ځکه کله چې گناهگار موجود وي نېسزاء ولي نه وي، شريعت اصل مريئ توب پر خپل ځای پرېښودې خود هغه دمفاسدو سمنون يې وکړ دهر گناه بدوالی تريوی اندازې پوري وي مگر دخداي ﷻ د بغاوت اوسرغړونې بدوالی هيڅ اندازه نه لري اوددې هيڅ پای نسته اود اسلام هدف اومقصد دکفر ذلت دي دغلا او بدکاری منشأ خو حرص اوشهوت دي اود الله ﷻ څخه دسرغړونې منشأ تکبر او ځان لوی گڼل دي لکه چې الله ﷻ فرمايې: اَلَيْ وَاسَتْ كِبَرُكَ وَكَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۳۳) البقرة (سوره) له دې کبله دمخکې يادوسو جرمونو سزاء دهغه مناسب وټاکل سوه اود کوم جرم منشأ چې تکبر او ځان لوی گڼل دي دهغه سزا ذلت يعني مريئ توب وټاکل سو (وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا) (آيت سوره الشورى) او کومو خلکو چې

دالله ﷻ اود هغه درسېول ﷺ خبره ومنله اودالله ﷻ پرلاره ولاړو الله تعالى ددوئ عزت ښکاره کړ چې دوئ يې ددې سرغړونکو باغيانو او سرکښانو مالکان او بادران جوړ کړه :

قال الله تبارک و تعالی ویکو العزة وکرسوله ویکو المؤمنین وکرس المؤمنات لا یغفلون [المنافقون سورة: ۸ آیت شوک چې په دې نړۍ کې دخیر اوشردایمان اوکفر دنیکی- اوبدی- دمؤمن اوکافر بیلوالی منی هغه په دې مسئله کې هیڅ سوال نه سی کولای اوخوک چې له لویه سره دخیر اوشردنیکی- اوبدی- ویش نه پیژنی له هغه سره زموږ هیڅ خبره نسته ځکه هغه بیخي انسان نه دی بلکې حیوان مطلق دی په قرآن کریم کې د(مَا مَلَکَتْ أَيْتَانُکُمْ) لفظ پنځلس ځایه راغلی دی اودگناه په کفارو کې دمریې دآزادولو حکم هم په قرآن کریم کې ښکاره ذکر سوی دی اودمریې دکتابت حکم هم په قرآن کریم ښکاره یاد سوی دی دداسی ټولو آیتو څخه دمریې توب ثبوت دومره ښکاره دی چې هیڅ یوانسان له دې څخه انکارنسی کولای اوپه حدیث کې راغلی دی (الکاتب عبد مابق علیه درهم) هغه مریې چې دیسوپه بدله کې یې له مالک سره خط لیکلی وی ترڅو چې دده پرځم یوه روپی- پاته وی ترهغه وخت مریې دی ، سعدبن معاذ ﷺ چې کله دبنی قریظه په اړه دا پریکړه وکړه : تقتل مقاتلتهم و تسبی ذریعتهم) ددوئ جگړه ماران دی ووژل سی اوددوئ ماشومان د مریان سی نور رسول الله ﷺ وفرمایل قضیت بحکم الله ای سعدبن معاذ ﷺ تادالله ﷻ د فیصی برابره پریکړه وکوله اوداوطاس دغزاد مریانو په اړه دا آیت نازل سو :

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَکَتْ أَيْتَانُکُمْ (النساء سورة آیت ۲۴) دقرآن اوحديث څخه دمریې توب ثبوت تر لمر ډیر روښانه او ښکاره دی ،،،

عارف رومی قدس الله سره په مشنوی دفتر څلورم صفحه ۱۲۱ کې فرمایې درتفسیر این حدیث (رَأَى اللَّهُ تَعَالَى خَلْقَ الْمَلَائِكَةِ وَرَكِبَ فِيهِمُ الْعَقْلُ خَلَقَ الْبَهَائِمَ وَرَكِبَ فِيهَا الشَّوْهَةُ وَخَلَقَ بَنِي آدَمَ وَرَكِبَ فِيهِمُ الْعَقْلُ وَالشَّوْهَةُ فَمَنْ غَلَبَ عَقْلَهُ عَلَى شَهْوَتِهِ فَهُوَ أَعْلَى مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَمَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَلَى عَقْلِهِ فَهُوَ أدْنَى مِنَ الْبَهَائِمِ صدق النبی صلی الله علیه وسلم.)

ددې حدیث نبوی په تفسیر کې چې الله ﷻ فرشتی پیدا کړی اوپه دوئ کې یې خاص عقل کینود اوچاربايان یې پیدا کړه اوپه دوئ کې یې یواځی شهوت کینودی او انسان یې پیدا کړی په هغه کې یې عقل اوشهوت دواړه کینودل نودچا عقل چې پر شهوت باندې غالب سو هغه تر فرشتو هم ډیر لوړ دی اودچا چې شهوت پر عقل غالب سی هغه بیا تر چاربايانو هم ډیر کښته او ذلیل دی یقینا همداسی دی رسول الله ﷺ رښتیا ویلی دی... و هو اصدق الصادقین ﷺ

در حدیث آمد که یزدان مجید..... خلق عالم را سرگز آفرید

په حدیث کې راغلی دی چې الله تعالی مخلوق درې قسمه پیدا کړی دی

ایک گرد را چله علم و عقل وجود..... آن فرشته است و نداند جز کبود

یوه دله یی په علم او پوه او عقل او مجسم سخا او مهربانی سره پیدا کړه دافرشتو دله ده چی پرته له سجدو یعنی دالله ﷻ له بندگی بل هیڅ کار نه پیژنی

نیست آن غمرش حرص و هوا..... نور مطلق زنده از عشق خدا

ددوی په ماهیت کې دحرص او نفس غوښتنی نوم او نښان نسته له نوره پیدا سوی دی دالله تعالی په عشق او مینه سره ددوی ژوند دی .

یک گرد می دیگر از دانش تهی..... همچون حیوان از علف در فریبی

دویمه دله هغه ده چی د عقل او پوهی څخه بیخی خالی وی لکه حیوان چی دهغه کار پرته له پیولو او چاغیدلو بل هیڅ نه وی .

اوسه ښه جز که اصطل و علف..... از شقاوت غافل ست و ز شرف

هغه له غو جلی او وښو پرته هیڅ نه وینی هغه له نیک بختی او بد بختی بیخی خبر نه دی

آن سوم هست آدمی زاده بشر..... از فرشته نمی و نیش زخ

دریمه دله هغه انسان دی چی دهغه نیمه برخه دفرشتی او نیمه برخه دخړه وی

نیم خر خود ماکل سفل بود..... نیم دیگر ماکل علوی بود

دانشان نیمه برخه هغه چی حیوانی وی د حیواناتو په څیر کښته خواته میلان کوی

او دویمه نیمه برخه چی ملکي ده هغه بیالوری خواته ته میلان کوی

تاکد ائین غالب آید در نبرد..... زمین دو گانه تاکد ائین بر دزد

ددې دواړو برخو په خپل مینځ کې جنگ دی و به گورو چی اوس په دې جنگ کې څوک

بریمن کیږی او په دې ازموینه کې څوک بریالی کیږی .

عقل گر غالب شود پس شد فردون..... از طایف این بشر دراز مون

که په دې امتحان کې عقل غښتلی سو او حیوانیت ماته و خوره نوییاداسپری تر فرشتو هم

ډیر غوره او ښه دی ځکه نوموړی سره له حیوانی او شهوانی موانعو عقل ته ترجیح ورکړه

په خلاف د ملائکه ځکه ددوی په لوړ میلان کې هیڅ مانع او خنډ نسته .

شهوت از غالب شود پس کمتر است..... از بهائم این بشر زان کمتر است

که شهوت بریالی سو نوییاداسپری تر حیواناتو هم ډیر بد دی لکه چی الله ﷻ فرمایي :

أُولَئِكَ قَالُوا أَكَلْنَا مِنْهُ مِنْ الْقَالُونَ ۖ أَآيَاتُ سُرَّةِ الْأَعْرَافِ

آن دو قوم آسوده از جنگ و خراب..... درین بشر با دو مخالف دو مخالف در عذاب

هغه دواړه ډلی یعنی فرشتی او حیوانات د نفس او شیطان له جگړی څخه خلاص دی مگر دا دریم

قسم یعنی انسان د نفس او شهوت په مخالفت او جگړه کې په یو عذاب او تکلیف کې اخته وی

دین بشر هم زما امتحان قسمت شونده..... آوی شکل آندوسه است شندن

بیا همدغه انسان په اعتبار دازموینی او امتحان سره پر درې قسمه باندی ویشلی دی لکه چي الله تعالی فرمایي: فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۸) وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۹) وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (۱۰) أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (۱۱) فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۱۲) سورة الواقعة)

یک گروه مستغرق مطلق شده..... بهو عیسی بالک ملحق شده

یوه ډله هغه دی چي دالله ﷻ په محبت او مینه کې غرق او فنا دی او د عیسی ﷺ په خیر له فرشتو سره یوځای سوی دی

فائده: عیسی ﷺ لکه څرنګه چي د جبرئیل ﷺ په ساه پیدا سوی دی په دې وجه صورۍ انسان او معنی ملک دی د تفصیل دپاره فتوحات مکيه او فصوص الحکم وګوري.

نقش آدم یک معنی جبرئیل رسته از خشم و هوا قتل و قتل

دا ډله په صورت کې انسان او په معنی کې جبرئیل ﷺ دی د شهوت او غضب او هر څه خبرو څخه پاک او بیل دی دا ډله له مقریینو او سابقینو څخه ده ..

قسم دیگر باخران ملحق شندن خشم محض و شهوت مطلق شندن

دویمه ډله بیا هغه دی چي له خرو او حیواناتو سره یوځای سوی او سراسر له شهوت او غضب څخه جوړ سوی دی لکه الله تعالی چي فرمایي: كَانَهُمْ حُفْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ (۵۰) آیت المدثر سورة) أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاقِلُونَ (۱۴۹) آیت الاعراف سورة

وصف جبرئیل در ایشان بود رفت ځګ بودان خانه و آن وصف رفت

جبریلی صفت له دوی ولاړی دلونبی د تنګوالی سره هغه صفت په هغه کې پاته نه سو دا دویمه ډله د چپه لاس د خاوندانودی ..

ماندیک قسم د ګر اندر جهاد نیم حیوان نیم حی بارشاد

له دې درې قسمو څخه یو قسم پاته سو هغوی عام مؤمنان دی کوموته چي الله ﷻ اصحاب المیمنه یعنی دراسته لاس خاوندان ویلی دی

کومو چي پرالله ﷻ او دهغه پر رسول ﷺ باندی ایمان راوړی دی مګر تراوسه پوری ددوی نفس مطمئن سوی نه دی ایمان یې دالله ﷻ ولوری ته راکاږی او نفس یې دخوندو نو او غوښتنو خواته رابولی نودانبلده په کشمکش کې دی کله نفس حیوانی غالب کیږی او کله ایمان او هدایت غالب کیږی ورځ او شپه همدغه جنگ او مقابلې روانه وی د عقل له نفس سره او د روح له جسم سره مقابله دی ،،،، دعارف رومی دا کلام موږ په کوتاه ټکو سره راوړی اوس اصل مقصد ته بیرته ورګزو.

د خبر خبری ته بپورته وړگرزو: انسان ته چې کوم صفت د آزادۍ وړکړل سوی دی هغه دده د ذات او ماهیت غوښتنه نه دی چې ددې صفت ییلوالی له ده نه راځي بلکې په صفات ملکي سره د موصوف کیدوپه وجه تر هغه وخته پوری انسان آزاد دی او کله چې د حیوانیت په صفاتو سره موصوف سی نو هغه وړکړل سوی آزادۍ هم له منځه ځي . له نصوص قرآنيہ و وڅخه دا خبره ییځی روښانه سوی چې انسان د کفر او شرک په کولو سره د چارپای او حیوان په حکم کی کیږي لکه چې الله تعالی فرمایي :

(إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا (۲۴) آیت الفرقان سورة) نه دی دا کافران مگر د چارپایانو په څیر بلکې تر هغوی هم ډیر لارور کی دی

إِنَّ هَؤُلَاءِ عِنْدَ اللَّهِ أَلَدَيْنَ كَفَرُوا فَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (۵۵) آیت سورة الانفال

رښتیا هم بدترین حیوانات د الله ﷻ په نزد هغه دی چې الله ﷻ نه مني یعنی کافران دی .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَصَّحُونَ وَيَكْلُمُونَ كَمَا تَكَلَّمُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ (۱۲) آیت سورة محمد

او کافران په دینا کې ښه ژوند او ښه خوندونه اخلي او د چارپایانو په څیر ناخبره او په ولاړه باندی او پرلار باندی خورا کونه کوی (اللهم احفظنا من ذلك)

لکه نن صبا چې ددې حیوان صفتو ځناورو پر مختګ ننډاره تاسوپه خپلو سترګو ویني الله تعالی چې کوم خبر وړکړی وو نن هغه په پرمخ تللی نړۍ کې رښتیا سو بلکې په سترګو لیدل کیږي آیاد نړۍ هوبښیاران ، دا اخلاقي مجرمان ، تر ځناورو او چارپایانو ډیر بدنه گڼي نو که اسلام د الله ﷻ و باغیانوته تر چارپایانو بد وایې نو آیا غلط وایې ؟ نو لکه څنگه چې حیوانات په نیولو او ښکار کولو سره دسړی ملک گړزی دغه رنگه د الله جل جلاله باغیان او سرکښان په بندی کولو سره دمسلمانانو ملک گړزی او څنگه چې په حیواناتو کې بند او ښکار دملک سبب دی دغه رنگه پر کفارو باندی غلبه اولاس بری پردوی دملک او مریې توب پوره سبب اولامل دی .

په انسان او حیوان کې چې کوم توپیر دی هغه یواځي د عقل او ادراک پوهی په وجه دی دتولو هوبښیارانو په نظر د عقل دنه شتون په وجه د حیواناتو رانیول او پلورل فقط جائز نه بلکې غوره کاردی انسان چې کله په بی عقلی کې راگیرسی او د چاق برباد کړی نو ډیر وخت قاضی دده د خرڅولو او پلورل وحق ځنی اخلي او ډیر ځله محکمه په زور هغه مالونه او جایدا دونه خرڅوی او دخلکو خپل حقوق ورته سپاری آیادا دحریت او آزادۍ ختمول نه دی ؟

دیوه شکمني خبری روښانه کول !

دا خبره پیژندل په کاردی چې انسان ته چې آزاد ویل کیږي دهغه هیڅ کله دامطلب نه دی چې آزادۍ دانسان له لوازمو څخه دی بلکې ددې مطلب ددای چې هرانسان داسلام پر

فطرت باندې پيدا کيږي ځکه فطره آزادي او کله چې اسلام نه وي نو آزادي هم ځنې اخيستل کيږي او مريې توب دهغه جرم سزادې هغه چې دفطرت خلاف دی که دلېروخت لپاره دا ومنل سي چې آزادي دانسان فطري حق دی نو موږ داپوښتنه کوو چې دا حق چاورکړي دی او يا دالازمي حق دی؟ چې هرڅه جرم کوه کفرکوه شرک کوه دالله ﷻ څخه سرغړونه کوه دهغه دنازل سوي قانون دجاري کولو او نافذولو مخنيوی کوه دهغه ورالپېل سوي پيغمبر ﷺ ته دروغجن وايه په دوي پوري مسخري کوه او ددوي مقابله کوه ددوي پرمونونکو باندې ظلم او تيري کوه لنډه دا چې هر جرم او ظلم چې ته غواړي هغه کوه مگر ستا دآزادي حق يووخت هم له تا څخه نه بيلیږي؟

پوه سه اوښه پوه سه چې ټول اسماني دينونه او الهی ملتونه پر دې باندې يوه خوله دي چې دکفر او شرک وروسته دژوند او وجود حق هم نه پاته کيږي دآزادي او حریت يادونه خوښځي مه کوه او داسي آزادي خوپه لويو پرمخ تلليو او جمهوري حکومتو کې هم نسته چې حکومت هم مه مننه وزيان او دملک واکداران هم مه مننه دحکومت قانون هم مه مننه او دهغه خلاف ويناوي کوه او دقانون دنافذولو مخنيوی کوه او بيا دې هم ته آزاد او سپړي او هيڅوک دې تانه گيروي اونه دې پرتايو تورلگول کيږي اونه دې ستا په ځمکه او جايداد باندې حکومت قبضه کوي او ستا دمال شتمني هغه چې تاپه بينگ کې جمع کړي دي هغه دې هم نه کنگل کيږي کله چې ته له حکومت څخه سرغړونه کوي نو حکومت به هم هر هغه څه کوي دکوم چې ته حقداريې د بدن غړي دانساني ژوند له امور فطريه څخه دي مگر په حدود او قصاص کې د بدن غړي پريکيږي او دانسان ژوند ختمیږي ي اعدام کيږي په گناه کولو سره فطري حقوق ختمیږي او ترکفريابله لويه گناه شته؟ ن

سياسي مريي توب !

فرنګي انګريزي قومونه داسلامي مريې توب يادونه کوي مگر په تورات او بايبل کې چې دمريي توب کومه مسئله ذکر سوي دهغې نوم نه اخلي او سياسي مريان دځان دپاره واجب او ختمی بولي په اوسني سياست کې دوي دپوره قوم او بشپړ هيواد دمريانو جوړولو لاري چاري لټوي په دې وجه ديواځي والي مريي توب ضرورت نه دی پاته سوي او نن صبا هم جمهوريت، ضلالت او ديموکراسي په دين کې سپين پوښتوته پرتريو ستوباندې ترجيع ورکول کيږي لکه اوس چې په ايالات متحده امريکا کې دسورمخو کافرانو دپاره بيل قانون او دتورمخو کافرانو دپاره بيل قانون ايښي دي (الله اعلم که کمالهکات عاده الله)

د مبارکو غزاگانو او سړيو لړۍ

دالله ﷺ په لاره کې دصحابه کرام ﷺ بې مثاله قربانۍ او سرښندنې او دالله ﷺ دباغيانو او سرغړونکو دپېښو يوباب يعنې دروازه درته پرانيزو:

دجهاد حکم نازل سوړ رسول الله ﷺ دجهاد پيل وکړي شاوخوا ته يې فوځونه ليږلي په کوم جهاد کې چې رسول الله ﷺ په خپله گډون کړی دی هغه ته دسیرت دعلماء په اصطلاح غزوه وايي او په کوم فوځ کې چې رسول الله ﷺ په خپله گډونه نه دی کړی هغه ته بياسره او بعث وايي

د غزاگانو شمير خودی ؟

موسی بن عقیه ، محمد بن اسحق ، واقدی ، ابن سعد ، ابن جوزی ، دمیاطی ، عراقی دغزاگانو شمير اووه ويشت ښودلی دی او د سعيد بن المسیب (۱) څخه څلويښت اوله جابر بن عبدالله (۲) څخه يو ويشت اوله زيد بن ارقم (۳) څخه دنولس شمير روايت سوی دی علامه سهيلي وايي دا اختلاف وجه دادی چې بعض علماء غو غزاگانې دژدې والی او په يوه سفر کې دپېښيدو په وجه يوه گڼلې ده په دې وجه ددوئ په نزد دغزاگانو شمير کم سوی دی او کيدای سی چې بعضو ته ديو شمير غزاگانو خبر نه وی رسيدلی (۴)

د سړيو يا ټولگي ليږلو شمير

دغه رنگه دسړيو په شمير کې هم اختلاف دی له ابن سعد څخه څلويښت اوله ابن عبدالبر څخه پنځه ديرش اوله محمد بن اسحق څخه اته ديرش اوله واقدی څخه اته څلويښت اوله ابن جوزی څخه شپږ پنځوس شمير نقل سوی دی دتفصيل دپاره زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۸۸

لومړی سړيه سيد الشهداء حضرت حمزه رضي الله تعالى عنه

رسول الله ﷺ تر ټولو مخکې تر هجرت اووه ۷ مياشتې وروسته دروژي په مبارکه مياشت کې هجرت په لومړی کال کې يادربيع الاول مياشت دهجرت په دويم ۲ کال کې پر اختلا ف درواياتو (۵) ده ديرش مهاجرينو يوه ټولۍ د حضرت حمزه ﷺ په مشرۍ کې سيف البحر سيمې ته وليږله ددې دپاره چې دقریشو ددرې سوه ۳۰۰ سپرليو يوه قافله دابو جهل په مشرۍ له شام څخه مکې مکرمې ته بيرته راستنيد ه رسول الله ﷺ ورته وويل هغه قافله

(۱) رواه عبد الرزاق بسند صحيح

(۲) رواه ابو يعلى بائنه صحيح

(۳) رواه البخاری ومسلم والترمذی

(۴) فتح الباری صفحه ۲۱۸ زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۸۸

(۵) يو شمير خلک وايي چې په دې سړيه کې څه انصار هم وو ابن سعد وايي صحيح خبره داده چې دانصارو څخه هيڅوک هم نه وو ددې ترڅو اخځي رسول الله ﷺ چې غو مره سړيه لېږلې دی په هغو کې پخوانصاري هم نه دي تللي ځکه انصارو په مدينه منوره کې دا وسيدو او دساتنې وعده کړې وه دله مدينې ته پاندي يې دوتلو او دجنگ وعده نه وه کړې په دې وجه نېس کریم ﷺ ددې پر وړغ انصارو ته په ونياکې وويل چې ستاسو څنگه خوښه ده (طهات ابن سيد جلد ۲، صفحه ۱۳۱ زرقانی جلد ۱، صفحه ۲۸۰)

لاندې کې تر هجرت وروسته د لومړۍ سريه وه په دې سريه کې يواځې مهاجرين ﷺ وولې انصارو ﷺ څخه هيڅوک هم نه وو کله چې حمزه ﷺ سيف البحر ورسيدی قافله يې لاندې کړه او دواړه ډلې سره مخامخ سوې او د جگړې دپاره صفونه وټرل سو په همدې وخت مجدي بن عمرو جهني منيځ گرېتوب وکړ او جنگ پاته سو ابو جهل قافله مکې ته روانه کړه او حمزه ﷺ له خپلو ملگرو سره مدينې منورې ته بيرته راستون سو (۱)

دويمه سريه د عبيده بن الحارث رضي الله عنه سريه

تر هجرت اته مياشتې وروسته د کوچنۍ اختر مياشت د هجرت لومړۍ کال وور رسول الله ﷺ د مهاجرين ﷺ شپيته ۶۰ يا اتيا ۸۰ تنه سپرو پر ټولگي باندې عبيده بن الحارث ﷺ امير وټاکي او د داغ په نامه ځای ته يې وليږل په دې سريه کې هيڅ يوه انصاري ﷺ برخه نه درلوده دوئ هلته ورسيدل د قريش دوه سوه ۲۰۰ سپرو له ډلې سره مخامخ سو مگر جنگ ونه سو د مشرکينو د ډلې مشر ابو سفیان بن حرب (۲) يا عکرمه بن ابی جهل يا مکرز بن حفص د زواياتو دا اختلاف پر بنیاد د مشرکينو د ټولې مشران وو، مقدار بن عمرو او عتبې بن غزوان دوئ دوه مخکې لاسلمانان سوې وو مگر د قريشو په لاس کې وو له دې کبله دوئ هجرت نه سو کولای دوئ د قريشو له قافلې سره ددې دپاره ملگری سوې وو چې که وخت ومومي نوله مسلمانانو سره به يوځای کېږي کله چې د مسلمانانو او قريشو مقابلې سوه دوئ ته وخت په لاس ورغلی سمدستي دواړه د قريشو له ډلې راووتل اوله مسلمانانو سره يوځا سو (۳) د حمزه ﷺ او عبيده ﷺ سريه ډيرې سره نژدې وې په دې وجه د علماء اختلاف دی يو شمير د حمزه ﷺ سريه مخکې بولې او نور يي د عبيده ﷺ سريه مخکې بولې والله اعلم بحقيقه الحال او يو شمير خلک يي اويا چې دوئ دواړه پريوه ځای ليږل سوې دی په دې وجه اشتباه پيښه سوې څوک د حمزه ﷺ سريه مخکې بولې او څوک د عبيده ﷺ سريه مخکې بولې او هريو په خپل خپل ځای صحيح دی.

دويمه د سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه سريه

د هجرت په لومړي کال د ذی القعدې په مياشت کې د سعد بن وقاص په مشرۍ يوگروفي ځوار ته وليږل سو څوار جحفی ته نژدې يو ميدان دی غدير خم هم دې ځای ته نژدې دی دوئ به دورځي پتيدل او د شپې به يې تگ کوی کله چې ورسيدل دوئ خبر سو چې د قريشو قافله له دې ځايه تللی ده صحابه کرام ﷺ بيرته مدينې ته راستانه سو (۴)

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۲، صفحه ۲

(۲) ابو سفیان بن حرب عکرمه بن ابی جهل دمکې په فتح کې په اسلام مشرف سو مکرز بن حفص چاپه صحابه ووکې نه دی ياد کړی يواځې ابن حبان په کتاب الثقات کې دومره ویلي دی چې يقال له صحبة (ویل کېږي چې مکرز بن حفص صحابي دی (زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۹۱)

(۳) زاد المعاد جلد ۲، صفحه ۸۳

(۴) زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۹۱

دواقدی او محمد بن سعد په نزد دادرې واړه سړیه دهجرت په لومړی کال لیږل سوی دی او محمد بن اسحق وایي چی دادرې سړیه دهجرت په دویم کال دابواء له غزا وروسته لیږل سوی دی (۱) او ابن هشام هم په خپل سیرت کې داخبره غوره کړی ده ابن هشام لومړئ دودان غزاوړی او ییایې دعبیده بن حارث ﷺ سړیه او بیاد حمزه ﷺ سړیه راوړی او ماکم زوری ییاد حافظ ابن قیم او علامه قسطلانی او علامه زرقانی پیروی کړی .

دابواء لومړۍ غزا (۲)

د لومړنی غزاده اوپه دې غزا کې رسول الله ﷺ خپله تللی دی او تبوک یی آخری غزادی چی نبی کریم ﷺ پکښي تللی دی . دهجرت دویم کال دصفری دمیاشتی په پیل کې شپته تنه مهاجرین ﷺ چی په دوئ کې یو انصاری هم نه وو نبی کریم ﷺ له ځان سره ملگری کړه او دقریشو دقافلی او پر بنو ضمره باندی دحملی کولو لپاره دابواء سیمی ته روان سو سعد بن عبادہ ﷺ یې په مدینه منوره کې خپل خلیفه وټاکي په دې غزا کې بیرغ دمره ﷺ په لاس کې وو کله چی رسول الله ﷺ ابواء سیمی ته ورسیدی نو دقریشو قافله تللی وه دبنی ضمره قبیلې مشر مخشی بن عمرو سوله وکړه او صحابه کرام ﷺ بیرته راستانه سو دسولی شرایط په دې ډول وو : بنو ضمره به له مسلمانانو سره جگړه نه کوی اونه به د مسلمانانو له دښمنانو سره مرسته کوی اونه به مسلمانانو ته څه چل ورکوی او داریتیا په وخت کې به دمسلمانانو مرسته او کومک کوی (۳) ودې غزاته غزاودان هم وایي : ابواء اوودان دوه ځایونه دی چی یوله بل سره نژدی دی ددوئ تر مینځ یواځي دشپږو میلو په اندازه لیری والی شته له دې غزا څخه رسول الله ﷺ پنځلس ورځی وروسته بیرته پرته له جنگ مدیني منوری ته راستون سو اوپه دې سفر کې جگړه نه وسوه، (۴)

دویمه : دابواء غزا (۵)

رسول الله صلی الله علیه وسلم ته دوحی په ذریعه دامعلومه سوه چی دقریشو یوه تجارتی قافله مکی ته روانه ده په دې وجه رسول الله ﷺ دهجرت په دویم کال د لومړۍ خوریا دویمې خورپه میاشت کې له دوه ۲۰۰ سوه سپرو سره یوځای روان سو او دقریشو پر دې قافله باندی دحملی کولو دپاره د بواط خواته روان سو او سائب بن مظعون ﷺ چی له سابقین اولین او دحبشی له مهاجرینو څخه دی دمدیني نائب والی وټاکي دقریشو په قافله کې یونیم سل او بنیان او دقافلی سل ساتونکی دامیه بن خلف په مشرۍ وو کله چی مسلمانان بواط ته ورسیدل نبی کریم ﷺ خبر سو چی قافله تللی ده په دې وجه رسول الله ﷺ پرته له جنگ جگړی څخه مدیني منوری ته بیرته راستون سو (۶)

(۱) ابن الاثیر جلد ۱، صفحه ۴۱

(۲) (۱) ابواء بفتح الهمزة وسكون الواو وبالمدقرة من عمل الفرح بينها وبين الجحفة من جهة المدينة ثلاثة وعشرون ميلا ، فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۱۷ کتاب المغازی ..

(۳) (۲) ابن الاثیر جلد ۲، صفحه ۲۲۶ وفتح الباری جلد ۷، صفحه ۳۱۷

(۴) طبقات ابن سعد جلد ۲، صفحه ۳۰ ..

(۵) بواط : دباء په زور سره اوپه پیښ هم ویل کېږی دادیو غره نوم دی چی پنیغ ته نژدی دی له مدیني تقریبات وکم اته څلورینت میله لیری دی .. زرقانی .. (۶) زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۹۲، عیون الاثر ..

دریمه : د عیشیریه غزا

دهجرت دویم کال ددریمې خورپه میاشت کې رسول الله ﷺ له دوه سوه ۲۰۰ مهاجرین سره یوځای دقریشوپر قافله دحملې کولو دپاره د عیشیریه ولورې ته روان سو عیشیره وینئ ته نژدې دی اوپه مدینه منوره کې یې ابوسلمه بن عبدالاسد ﷺ خلیفه وټاکي اود سپرلۍ دپاره دیرش اوبنان ورسره وو چې پرهغوئ به صحابه کرام ﷺ په نوبت سپریدل در رسول الله ﷺ تر رسیدو څو ورځې دمخه قافله له دې ځایه تللی وه رسول الله ﷺ دجمادی الاولی میاشتی پاته شپې ترڅلورمې خور پورې په عیشیره سیمه کې تیری کړی اوله بنی مدلج سره یې پریکړه لیک ولیکي او پرته له جنگ او جگړې څخه مدینې ته راستون سو دپریکړه لیک مادی داسی وی بسم الله الرحمن الرحيم هذا کتاب من محمد رسول الله لبني ضرة بانهم آمنون علی امرهم وانفسهم وان لهم النصر علی من رامهم ان لا یحاربوا فی دین الله ما بل بحر صوفة وان النبی اذا دعاهم لنصرة اجابوه علیهم بذلك ذمة الله وذمة رسوله ولهم النصر علی من بروتق (۱)

شروع کوم په نامه دالله ﷺ چې دیرمهربان اوبینونکي ذات دی داپریکړه دمحمد رسول الله صلی الله علیه وسلم له لورې دبنی ضمره دپاره ددوئ ځان اوماال هرڅه به خوندي وی اوڅوک چې دبنو ضمره سره جنگ کوی نودهغه په مقابلې کې به دبنو ضمره مرسته کیږي په دې شرط چې بنو ضمره به دالله ﷺ ددین هیڅ مخنیوی نه کوی ترڅو چې دصوف سیند لوندي وی یعنی داشرط دهمیشه دپاره دی نبی کریم ﷺ چې کله دوئ دمرستی دپاره راوغواړي نودوئ به حاضرېږي داپه دوئ باندې دالله ﷺ اودهغه در رسول ﷺ وعده ده اوپه دوئ کې چې څوک نیک اوپرهیزگار دی دهغه سره به مرسته کیږي .

دعلماء په دې کې اختلاف دی چې ترټولومخکې کومه غزایینه سوی محمد بن اسحق اویوجماعت وایي چې ترټولومخکې دابواء غزاده بیا بواط اوییا عیشیره (۲) اوداترتیب امام بخاری هم په خپل صحیح بخاری کې کړی دی اوهمداترتیب حافظ عسقلانی په شرح دبخاری کې غوره کړی دی اویوشمیر علماء بیاوبل لوری ته تللی دی دوئ وایي چې لومړۍ غزا عیشیره دی دغه رنگه دسیرت دعلماء په دې کې اختلاف دی چې اول یادی سوی دی درې سړیه یعنی دحمزه ﷺ سړیه اودعبیده بن الحارث ﷺ سړیه اودسعد ﷺ سړیه دادرې واړه دهجرت په لومړي کال دابواء ترغزاوړوسته پېښي سوی دی دیرو علماء بیا دادرې سړیه دهجرت په لومړي کال دابواء ترغزماخکې یادی کړی دی اوددوئ مطلب دادی چې دجهادله اجازی وروسته سمدستی دغزاگانوپیل په سړیه سوی دی .. او حافظ ابن القيم په زاد المعاد کې اوعلامه قسطلانی په مواهب کې او

(۱) روض الانف جلد ۲، صفحه ۵۸، زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۹۶)

(۲) تاریخ الخیش جلد ۱، صفحه ۴۰۱،

علامه زرقانی په شرح مواهب کې لومړنۍ یادۍ سوی درې سره یعنی سره حمزه ﷺ، اوسره عبیده ﷺ، اوسره سعد ﷺ، دهجرت د لومړي کال په پېښو کې شمیر کړې دی او دا ناچیز هم د سربو او غزاگانو په ترتیب کې ډیر د قسطلانی او زرقانی پر لاری تللی دی او د محمد بن اسحق رایه دادی چی د غزاگانو پیل له ابواء څخه دی او تر هغه وروسته د حمزه ﷺ، سره اود عبیده ﷺ، سره لېږل سوی دی لکه څنگه چی رسول الله ﷺ د درې واره سربو دروونیدو حکم یوځای ورکړی دی ځکه راویان په دې کې حیران دی چی کومه یوه اوله سره دی ابن هشام په خپل سیرت کې همداتر ترتیب غوره کړی دی چی لومړی یې غزه و دان راوړی اویایې د عبیده بن الحارث ﷺ، اویا د حمزه ﷺ، او وروسته یې غزه بواط اویایې غزه عشیره یادۍ کړې دی او دا ټولې سره او غزاګانې یې دهجرت د دویم ۲ کال په پېښو کې یادۍ کړې دی

څلورمه: د بدر لومړۍ وږه غزایه صفوان غزا

د عشیره د غزاله راستنیدو وروسته تقریباً لس ورځې رسول الله ﷺ په مدینه منوره کې پاته سوپه همدې ورځو کې کرز بن جابر فہری د مدینې په څړځای باندی د شپې برید وکړ اود مدینې دخلکو او ښان پسونه بزی یې وټښتول رسول الله صلی الله علیه وسلم چی کله دا خبر واوریدی نو سمدستی دهغه په لټون پسې تر صفوان نومی ځایه پوری ولاړی دا بدر ته نژدې یوځای دی مگر کرز بن جابر فہری د رسول الله ﷺ تر رسیدو مخکې تللی وو نبي کریم ﷺ بیرته مدینې ته راستون سو صفوان بدر ته نژدې یوځای دی او رسول الله ﷺ دهغه په لاندی کولو کې تر بدره پوری ولاړی له دې کبله ودې غزاته غزه بدر اولی وایې اود صفوان غزاهم ورته وایې دې غزاته د تلو په وخت کې زید بن حارثه ﷺ په مدینه کې خلیفه وټاکل سو (۱)

کرز بن جابر د قریشو له مشرانو او سردارانو څخه وو وروسته یی په اسلام مشرف سو رسول الله ﷺ چی کله د غرنیین په لاندی کولو کې د شل تنه سپرویو په لټ لېږلی وه کرز بن جابر ﷺ دهغې ډلې مشر او امیر و د مکې په فتح کې شهید سوی دی (۲)

د عبد الله بن جحش رضی الله عنه سره

د صفوان غزاله راستنیدو وروسته دهجرت دویم کال درجب په میاشت کې رسول الله ﷺ عبد الله بن جحش ﷺ د نخله (۳) په نامه ځای ته ولېږی او یو ولس مهاجرین ﷺ یې له هغه سره کړل چی د دوی نمونه په لاندی ډول دی (۱) ابو حذیفه بن عتبہ ﷺ (۲) عکاشه بن محصن ﷺ (۳) عتبہ بن غزو ان ﷺ (۴) سعد بن ابی وقاص ﷺ (۵) عامر بن ربیعہ ﷺ (۶) واقد بن عبد الله ﷺ (۷) خالد بن بکیر ﷺ (۸) سهیل بن بیضاء ﷺ (۹) عامر بن ایاس ﷺ (۱۰) مقداد بن عمرو ﷺ (۱۱) صفوان بن بیضاء ﷺ

(۱) زرقانی جلد ۱، صفحہ ۳۹۶، هیرن الاثر جلد ۱، صفحہ ۲۲۷، (۲) الاصابہ جلد ۳، صفحہ ۲۹، (۳) نخله: د مکې اوطانف تر مینځ یوځای دی د مکې څخه ډیری ورځې او شپې منزل دی دا هغه ځای دی چی پیریا نا توله نبي کریم ﷺ څخه قرآن اوریدلی وو، زرقانی جلد ۱، صفحہ ۳۹۷

خيال وو چې نن دشعبان لومړی ورځ ده پرقافله يې حمله وکړه ، واقد بن عبدالله ؓ د قافلي مشر عمرو بن الحضرمي په غشي وويستی او په هغه غشي سره هغه مړ سو دهغه په مرگ سره د قافلي خلک وارخطاسواو وتبتيديل اومسلمانانود قافلي پرتول مال اوتوکو باندي ولکه وکړه اوعثمان بن عبدالله اوحکم بن کيسان يې بنديان کړه تردې وخته پوري د غنيمت دويش په اړه هيڅ حکم نه و ونازل سوی خو عبدالله بن جحش ؓ په خپل اجتهاد سره څلور برخي پرمجاهدينو وويشلي اوپاته پنځمه برخه يې در رسول الله ﷺ دپاره پرېښوده کله چې مديني ته ورسيدل اورسول الله ﷺ ته يې دهغه خبر ورکړ رسول الله ﷺ وفرمايل : ماتاسوته دحرام په مياشت کې دجنگ کولو حکم نه ووکړی خوترڅو پوري چې وحی نه وې نازل سوې ترهغه وخته پوري غنيمت اوبنديان خوندي وساتي په دې باندي عبدالله بن جحش ؓ اودهغه ملگری ډير خفه اوپښيमानه سو ځکه له بلي خوا مشر کينواو يهودو خيشانو داډنډوره پيل کړی وه چې محمد ﷺ اودهغه ملگری دحرام په مياشت کې جنگ او جگړې روا بولي مجاهدين ؓ ډير خفه او غمجن له دې کبله سو چې زموږ له لاسه مسلمانانوته دومره لوی مشکل پېښ سو اودخلکو خولي ور خلاص سوی : په همدې وخت کې دا آيت نازل سو : يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يُوْذَوْكُمْ عَنْ دينِكُمْ اِنْ اسْتَطَاعُوا (۲۱۶) آيت سورة البقرة

ستاڅخه په بزرگو مياشتو کې دجنگ په اړه دوی پوښتنه کوی ته په ځواب کې ورته ووايه چې بيشکه په بزرگه مياشت کې قصد آ جنگ کول لويه گناه ده مگر دالله ﷻ دلاری څخه څوک منع کول اودالله ﷻ نه منل اودمسجد حرام څخه منع کول اواهل حرم له حرم څخه ايستل دالله ﷻ په نزد داگناه ترټولو گناهو ډيره سخته گناه ده اودکفراوشرک فتنه تردې هم ډيزيات لوی جرم دی اوداکافران تل له تاسو سره جنگ کوی ددې دپاره چې تاسوله خپل دين څخه واپړوی که ددوی وس ورسپړی .

لنډه خبردادی چې د اشتباه والتباس په ډول په بزرگه مياشت کې دجنگ او جگړې پېښيدل ډير غټ شی نه دی خود کفراوشرک فتنه اومسلمانان له مسجد حرام څخه په ښکاره منع کول يوه لويه فتنه دی چې تردې لوی جرم بل نشته ددې آيت شريف له نازلیدو وروسته رسول الله ﷺ پنځمه برخه د غنيمت قبوله کړه اوپاته غنيمت يې پرمجاهدينو وويشي عبدالله بن جحش ؓ اودهغه ملگرو چې دا آيت واوریدی دومره خوشاله سو چې په جاموکې نه ځاييدل تردې وروسته د عبدالله بن جحش ؓ اودهغه دملگرو دثواب اميد پيدا سو دوی وپوښتل چې یا رسول الله ﷺ آیا موږ ډير دې غزا باندي دثواب اميد کولای سو په دې اړه دا آيت نازل سو :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۱۸) آیت
سورة البقرة) کومو خلکو چي ایمان راوړی او هجرت یې کړی او دالله ﷻ په لاره کې یې
جهاد کړی داسې خلق یقیناً دالله ﷻ درحمت امید کولای سی او ولی نه الله ﷻ خودیر
بښونکی او مهربان دی .

د ایه اسلام کې لومړنی غنیمت وو او عمرو بن حضرمی لومړی مشرک وو چي د مسلمانان
نوپه لاس ووژل سو قرشود عثمان بن عبدالله او حکم بن کیسان فدیہ راو لیږله رسول الله
ﷺ وفرمایل چي ترخوپوری زما دوه ملگری سعد ﷺ او عتبہ ﷺ نه وی راغلی ترهغه وخت
زه ستاسو بندیان نه پریردم ځکه له ماسره دا اندیښنه ده چي تاسوهغه قتل نه کړی که
تاسو زما ملگری ووژل نوزه به هم ستاسو خلک ووژنم

یوڅو ورځې وروسته سعد ﷺ او عتبہ ﷺ راغلو رسول الله ﷺ فدیہ قبوله کړه عثمان او
حکم یې پرېښودل عثمان خوتر آزادی د وروسته سمدستی مکي ته ولاړی او په مکه کې
پر کفر مړ سو او حکم او کیسان مسلمانان سو او په مدینه کې پاته سو وروسته بیا
د بیرمعونه په غزا کې شهیدان سو (سیره ابن هشام جلد ۲، صفحه ۷۰ زرقانی جلد ۱، صفحه ۳۹۷)
او په دې اړه عبدالله بن جحش رضی الله عنه دا شعرونه وویل ::

تَعْدُونَ قَتْلًا فِي الْحَرَامِ عَظِيمَةً..... وَأَعْظَمُ مِنْهُ لَوْ يَزِي الرُّشْدَ رَاشِدٌ

صدود کړم عتاً یقول مُحَدِّدٌ..... وَكُفْرُ بِهِ وَاللَّهُ رَاعٍ وَشَاهِدٌ

تاسو په بزرگ میاشت یعنی رجب کې جنگ کول لوی شئ گڼی اوسره له دی محمد ﷺ چي
څه وایې دهغه څخه مخ اړوی او په هغه سره کفر کوی ، همدارنډې ډیر لوی شئ دی آرمان
چي لږ پوه سی لږ خیال او فکر وکوی او الله ﷻ ښه لیدونکی او حاضر دی

واخراجکم من مسجد الله أهله..... كَيْلَا يُزِي فِي النَّبِيتِ بِهِ سَاجِدٌ

اوستاسو دالله ﷻ د کور څخه دالله ﷻ دوستان ایستل ددې دپاره دی چي الله ﷻ ته سجده
کونکی ونه لیدل سی دا هم په بزگه میاشت کې تر جنگ کولو ډیره لویه گناه ده .

فَانَا وَإِنْ عَزَّ ثَمُونًا يَقْتُلُهُ..... وَأَرْجَفُ بِالْإِسْلَامِ بَاغٌ وَحَاسِدٌ

تاسو که څه هم موږ ته په دې جنگ باندې پیغور را کوی او عیب یې گڼی او کینه گر خلک
دا اسلام په اړه چي هر څومره دروغجنی خبری خپری کړی مگر موږ ته هیڅ پروانه په راځی
سَقَيْنَا مِنَ ابْنِ الْحَضْرَمِيِّ رِمَاحَنَا..... بِتَخْلَعَةٍ لَنَا أَوْ قَدْ الْحَرْبُ وَاقِيًا

دما و ابن عبدالله عثمان پیننا..... يَنَازِعُهُ غُلٌّ مِنَ الْقَيْدِ عَازِدًا (۱)

ییشکه موږ د عمرو بن الحضرمی له وینوپه نخله کې خپلی نیزی اوبه کی کله چي واقد بن
عبدالله ﷻ د جنگ اور بل کړ او عثمان بن عبدالله زموږ په مینځ کې بندی وو چي کړی
او زنجیرونه یې ځان ته را کښل ..

— (۱) العائد المائل یعنی یمیل فی میله و جذب سیره ابن هشام جلد ۲، صفحه ۹ وحسن الصحابه جلد ۱ صفحه ۳۰۳

پنجمه: دبدر لويه غزا دهجرت دويم کال دروژي مبارکه مياشت (۱)

داغزاد اسلام په غزاگانو ترټولو لويه غزايديرې ځکه داسلام دعزت اوددبدي اودغه رنگ دکفر اوشرک دذلت اورسوايې پيل هم له همدې غزاڅخه کيږي اودالله ﷻ په فضل سره اسلام ته پرته له ښکاره اومادي اسبابويواځي غيږ په کومک اومرسته قوت حاصل سو اودکفرپرسرباندي داسي سخت گذار ولگيدی چي دکفر ددماغ هډوکي زړه زړه سو دبدرميدان تراوسه لادهغه پيښي شاهدي اوپه دې وجه الله تعالی دې ورځي ته په قرآن کریم کې يَزَّالُفُكَانَ وفرمايل يعنی دحق اوباطل دييلوالی ورځ بلکې دغه مياشت فرقان وه يعنی رمضان المبارک مياشت وه چي په دغی مياشتي الله تعالی قرآن مجيد نازل کړی دی اوپه دې سره يې دحق اوباطل دهاديت اوگمراهي پيلوالی ښکاره کړی دی اويياپه همدې مياشت کې يې روژه نيول فرض کړی دی ددې دپاره چي ددوستانو اومخلصينو عاشقانو اوميتانوازمينه واخلی چي څوک دهغه سره رښتيني مينه لری چي دسپيدوله راختلودلمرتلويډلو پوري دهغه درضا دپاره په سخته گرمي کې تکليف پرځان يوسی اوروژه سرته ورسوی اوڅوک دروغجن دی چي دخپلی خيټي اوکولمو مريان دی لنډه داچي دامياشت دفرقان مياشت دی په دې کې په ډيرووجو سره دمخلصينو اومانفقينو فرق ښکاره کيږي.

دبدر غزا دقصي پيل

دروژي مبارکي په سرکې رسول الله ﷺ ته داخبرورسيدي چي ابوسفيان دقریشوتجارتی قافله له شامه بيرته راستنوی چي له ډيرو مالو اوتوکوڅخه ډکه ده ، رسول الله صحابه کرام ﷺ راټول کړه اددې خبرې ورکړ اووې فرمايل چي دادقریشوتجارتی قافله دی او له ډيروسامانوڅخه ډکه ده تاسوددې وخواته ووزی کيدای سی چي الله تعالی تاسوته دا قافله په غنيمت کې درکړي ..

څنگه چي دجنگ اوجگړي اوقتل اوقتال وهم اوگمان هم نه وو په دې وجه دوی پرته له څه تياری ووتل ابوسفيان خوله مخکې لاندینمن وو کله چي حجاز ته ورسيدی نوله هرلاری اومسافرڅخه به يې درسول الله ﷺ دحالاتواو خبرو پوښتنه کوله ترڅو چي بعض مسافروهغه ته داخبرورکړي چي محمد ﷺ خپلو ملگروته دقافلي دنيولو حکم کړی دی ؟ ابوسفيان دخبرپه اوریدو سره سمدستی ضمیم غفاری ته مزدوری ورکړه اومکي ته يې وليږي ورته وې ويل چي قریشوته خبرورکړه چي څومره ژر کيدای سی دخپلی قافلي

(۱) بدر ديوځای نوم دی بدرله مدیني منوري څخه څلور مزل او ۲۸ فرسخه لیري دی يعنی تقريباً اتيا ۸۰ ميله ځمکه ده بدرڅخه بدربولی دامنسوب دی وبدر بن یخلد بن نضر بن کنانه يادبر بن الحارث ته منسوب دی چي ددې ځای چورونکی وو اړو شمير بريا وايي چي بدر ديوکوه نوم دی دکوه په نامه سره دا علاقه مشهوره سوه ، زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۰۶ ..

دساتلو اودخپلو شتمینو دخوندی کولو کوشش وکوی محمد ﷺ له خپلو ملگرو سره د قافلی دپاره (۱) راوتلی دی .

کعب بن مالک ؓ فرمایي : لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزَاةٍ إِلَّا فِي غَزَاةٍ تَبُوكَ عَزَّيْزِي أَنِّي تَخَلَّفْتُ عَنْ غَزَاةٍ بَدْرٍ وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدٌ تَخَلَّفَ عَنْهَا إِنَّمَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدُ عِزَّ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ (صحیح بخاری)

زه په هیڅ یوه غزا کې چې رسول الله ﷺ حضور درلودی نه یم پاته سوی مگر د تبوک له غزا پرته دبدر په غزا کې هم پاته سوم مگر دبدر د غزا پر پاته کیدو نکوباندی هیڅ ملامتیا نه وه ځکه رسول الله ﷺ یواځی دقریشو د قافلی په اراده وتلی وو ناڅاپه پرته له ارادې او قصد الله تعالی مسلمانان ددوی له دښمنانو سره مخامخ کړه .

کعب بن مالک ؓ د تبوک غزا اود بدر غزا په بیلابیلو حروف سره ییلوی او په یوه حرف سره یې نه ییلوی ددواړو دپاره یې ونه ویل چې (الأن غزوة تبوک بدر) بلکې د تبوک دیلوا لی دپاره یې دلأحرف اود بدر دیلوا لی دپاره یې دغز حروف استعمال کي اوداسی یې ویل (الأن غزوة تبوک غیرانی اتخلف عن غزوة بدر) اودواړه یې په یوه توری ییل نه کړله ځکه دواړه ځله پاته والی سره ییل دی یوشان نه دی ځکه د تبوک د غزا پر پاته کیدو نکوباندی ملامتیا وویل سوه اود تبوک پر پاته کیدو نکوباندی دالله ﷻ له لوری ملامتیا وویل سوه اود بدر له غزا پاته کیدل بدنه وو نوهغه څوک چې دبدر په غزا کې نه وو شریک سوی پر هغه باندی هیڅ ملامتیا نسته په دې وجه دبدر څخه پاته کیدل یې دغیر په حرف سره یاد کړ ددې دپاره چې دبدر غزا څخه پاته کیدل د تبوک د غزاله پاته کیدلو څخه ییل او جلادی نویې دواړه په ییل ییل استثنایي حروف مستثنی کړل ددغه فرق ته ښه فکرو کوی دا ډیر باریک ځای دی (۲)

ابن سعد وایي چې داهغه قافله وه چې ددې لپاره غزوه ذی العشیره کې دوه سوه تنه ۲۰۰ مهاجرین ؓ، نبی کریم ﷺ له ځان ملگری کړه اوله مدینې وتلی وو د قافله شام ته ورسیده کله چې بیرته له شام راستنیده په همدې وخت کې رسول الله ﷺ د قافلی په نیت ووتی اود ډیر تلوار له کبله ډیر لږ کسان درسول الله ﷺ ملگری سو اوداسفر لکه څنګه چې د جهاد دپاره نه بلکې د قافلی دپاره وو په دې وجه پر نه تلونکو باندی هیڅ ملامتیا ونه ویل سوه

(۱) داروایت په سیره ابن هشام کې په دې سند سره ذکر سوی دی : قال ابن اسحق فحدثني محمد بن مسلم الزهري وعاصم بن عمرو بن قتادة وعبد الله بن ابي بكر ويزيد بن رومان عن عروة بن الزبير وغيرهم من علمائنا عن ابن عباس هـ الخ .. ددې سند په صحی کیدو او قوی کیدو بلکې پر شرط دپخاری او مسلم باندی هم په دې کې هیڅ شک اوشبه نسته ، وذلك طاهر لمن كان له قلب او القى السمع وهو شهيد ، البدايه والنهايه ، جلد ۳، صفحه ۲۵۶، .

(۲) فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۲۴، .

دبدرخازيان بدرته روان سو!

دروژي مبارکي ۱۲ دوولسم ورځ رسول الله ﷺ له مدينې منورې څخه روان سو درې (۱) سوه ديارلس يا خورلس يا پنځلس کسان دهغه مبارک ﷺ ملگري وودېې وې او بيوزلي دا حالت وو چې په دومره لويه ډله کې يواځې دوه آسان او او ۱۷۰ اوبنان وو يو آس دزييربن العوام ﷺ او بل دمقداد ﷺ وو پريوه اوبن به ۲ دوه ۲ درې ۳ درې ۳ کسان په نوبت سپريدل عبدالله بن مسعود ﷺ وايې چې بدرته دتلوپه وخت کې به يواوېن ددرې درې کسانو سره ګډو وپه نوبت به سپريدل ابولبابه ﷺ او علي ﷺ در رسول الله ﷺ سره شريک وو کله چې به در رسول الله ﷺ دپښودتګ نوبت راغلي نو ابولبابه ﷺ او علي ﷺ به غوښتنه ځنې وکړه چې يا رسول الله ﷺ ته سپورسه مورستاپرځاي په پښو څو؟ خور رسول الله ﷺ به دافرمایل تا سو ترماپه پلي تګ کې پياوړي نه ياست اوزه تر تا سو دالله ﷺ داجر ډير بې احتياجه نه يم پير ابې عنبه چې له مدينې منورې يو ميل ليري دی کله چې ودې ځای ته ورسيدل نونبې کریم ﷺ ټول فوځ وکتی هغه څوک چې دلې عمر وو هغه يې بيرته وليږل روحاء ته چې ورسيدل ابولبابه بن عبدالمنذر ﷺ يې دمدينې خليفه وټاکي او بيرته يې وليږي په دې لښکر کې درې بيرغه وو يو دعلي کرم الله وجهه په لاس کې وو او دويم دمصعب بن عمير ﷺ او دريم ديوه انصاري په لاس کې وو کله چې صفراء ته نژدې سو نوبلېسي بن عمرو جهني ﷺ او عدی بن ابی الدغياء جهني ﷺ يې دابوسفیان دقافلي دحالاتو معلومولو دپاره مخکې وليږل (۲)

له بل لوري مضمض غفاري دابوسفیان پيغام مکي ته ورسوي او ويولوپرځای ته پورته سو او په زوره يې چيغه کړه داسې ناري يې وهلي اې قریشو قافله دخطر له ځايه راوباسي او ډير ژر په تيزي سره دهغې خبر واخلي محمد ﷺ او دهغه ملگرو قافله محاصره کړې ده، ددې خبر په اوریدو سره په ټوله مکه مکرمه کې شور اوزوږ جوړ سو ځکه په قریشو کې داسې هيڅ نارينه اوبښځه نه وه پاته چې هغه په دې قافله کې خپل شتمني نه درلودله له دې امله ددې خبر په اوریدو سره په ټوله مکه کې جوش اوخروش جوړ سو اوزرکسان پوره له ډير سامان او وسلو زغرو تورو او آسانو سره راووتل ابو جهل خبيث دهغه لښکر مشرقمندان وو،

(۱) ده درې سوه ديارلس خبره په مسند احمد بزار مجمع الطيراني کې د عبدالله بن عباس ﷺ څخه روايت دی او د ۱۴ قول مجمع الطيراني کې له ابو ايوب انصاري ﷺ څخه روايت دی او د ۱۵ قول په بيهقي کې په حسن سند سره له عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ څخه نقل سوی دی، فتح الباري جلد ۷، صفحه ۲۲۷، ...

(۲) طبقات الکبری لابن سعد جلد ۲، صفحه ۶۶، ...

قریش په ډیره مستی اود عیش عشرت له سامان سره سندری ویونکی ډمانی هم ملگری کړی په ډیر غرور او تکبر اوریاء سره زرتنه مشرکین له مکې راووتل (۱)،

لکه الله تعالی چي فرمایې وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَوَّجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَأَةِ النَّاسِ (۴۵) آیت سورة الانفال اي مسلمانانو دهغه کافرانو په خیر مه کیږی چي دخپلو کوروڅخه په ډیر غرور او تکبر او مستی سره دخپل زور اود بدبي دښو لودپاره وتلی دی ..

دقریشو سرداران او مشران تقریباً ټول په دې لښکر کې شریک سو یواځی ابولهب په څه وجه نه ولاړی اود ځان پرځای یې دا ابو جهل ورور عاص بن هشام ولیږی ، عاص بن هشام دا بولهب قرض داره وو اود مفلسی په وجه یې قرض نه سو ادا کولای نو د قرض د نه ادا کیدو په بدله کې دا بولهب پرځای عاص بن هشام جنگ ته ولاړی (۲)

اودغه رنگه امیه بن خلف هم په لومړی سر کې ډیر ټینگاروکی اوله تللوڅخه یې انکاروکی مگر ابو جهل په زور مجبور کی اوله لښکر سره ولاړی دامیه دانکار سبب داوو چي سعد بن معاذ انصاری ؓ د جاهلیت په وخت کې دامیه دوست وو امیه چي به کله د تجارت دپاره شام ته تللی نو دمدیني په لاره کې به پرسعد بن معاذ ؓ باندی دمه کوله اوسعد بن معاذ ؓ چي به کله مکې ته راغلی نو له امیه سره به وو درسول الله ﷺ تر هجرت وروسته یوځل سعد بن معاذ ؓ د عمری کولو دپاره مکې ته راغلی اود تیر په خیر دامیه کورته ورغلی او امیه ته یې ویل چي د طواف کولو دپاره ماته مناسب وخت گوره کله چي حرم له خلکو خالی وی یعنی گڼه گڼه نه وی ، امیه د عمری په وخت کې سعد بن معاذ ؓ له ځان سره ملگری کړ او طواف یې کوی ابو جهل خبیث په مخه ورغلی ورته وې ویل اي ابو صفوان (دامیه کنیه دی) داستا ملگری څوک دی ؟

امیه وویل سعد ؓ دی ابو جهل وویل زه گورم داسې په ډیر ډاډه زه طواف کوی ته دا سی بی دینانو ته ځای ورکوی اود دوی مرسته کوی اي سعد قسم په الله ﷻ که ابو صفوان درسره نه وای نو ته به له دې ځایه روغ نه تللی . سعدیه لوړ آواز وویل که ته ماله طواف کولو منع کړی نو قسم په الله ﷻ دمدیني لارڅو به ستاد قافلو پر مخ بنده کړم امیه سعد ؓ ته وویل چي ته ابو الحکم ته یعنی ابو جهل خبیث باندی خپل آواز مه لوړوه دادمکی سردار اومشر دی ، سعد ؓ په تریو تندي امیه ته وویل اي امیه بس ما پرېږده قسم په الله ﷻ مادرسول الله ﷺ څخه اوریدلی دی چي ته به درسول الله ﷻ یاد هغه دملگرو په لاس وژل

(۱) کمارواه مسلم وابدوؤد و الترمذی عن ابن عباس ؓ عن عمرو بن سعد عن ابن مسعود ؓ اوله موسی بن عقبه اود ابن عاذبه مغازی کې راغلی دی چي نه نیم سوه تنه وو ددواړو روایتو په مینځ کې هیڅ تعارض نسته ځکه جگړه ماران ۹۵۰ سوه وو او ۵۰۰ تنه یې مریان او خدمت کاران وو ، زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۱۰، ...

(۲) طبقات الکبری جلد ۲، صفحه ۷، ...

کيڙي اميه وويل آيازه به په مکه کې وژل کيږم؟ سعد ﷺ وويل نوره نه يم خبر چې ته به چيري اوپه کوم ځای کې وژل کيږي ددې خبرې په اوریدوسره اميه دومره ويږيدی له ډيره وهم سمدستی کورته ولاړی اوخپلې ښځې ام صفوان ته يې داخبره ياده کړه اوپه يوروايت کې راغلی دی چې اميه وويل (والله ما يکذب محمد فکادان يحدث) قسم په الله ﷻ که محمد ﷺ هيڅکله دروغ ويلی وی اوژدې وه چې له ډيري ويري داميه بن خلف متيازي بولی روانی سوی وی (فتح الباری جلد ۷، صفحه ۳۲۰) اوپراميه باندی ويره دومره غالبه سوه چې دا اراده يې وکړه چې هيڅ کله به له مکې څخه دباندی نه وزی، خو کله چې ابوجهل خلکو ته دبدرپرلور دتگ وويل نوپراميه باندی داخبره ډيره گرانه سوه ځکه هغه پرخپل ځان بيريدی ابوجهل اميه ته ورغلی اودتگ يې ورته وويل خواميه انکاروکړ ابوجهل ډير ټينگاروکی خوگټه يې ونه کړه اميه تللوته تيارانه وو ابوجهل ورته وويل چې ته سردار يې که ته ولاړنه سی نوستا تابع خلک به ټول پاته سی لنډه داچې ابوجهل اميه باندی ډير ټينگاروکی بالاخره يې ورته وويل چې اې ابوصفوان ستادپاره يو ډير ښه آس رانيسم ددې دپاره چې که چيري دويري ځای وو نوتا به سمدستی له هغه ځايه رابا سی اميه دتللو دپاره تيار سو اوکورته ولاړی ښځې ته يې وويل چې زما دسفر سامان تيار کړه ښځې ورته وويل اې ابوصفوان ستا دخپل يثربي ورور خبره هيره کړی اميه وويل نه ښه مې ياددی خوز ما اراده ترلږ ځايه دی تر ډيره ځايه نه ورسره ځم لږ ورسره ځم او بيرته ځنی راگرزم اميه په دې اراده روان سو اوپه کوم ځای کې چې به کښته کيدی خپل آس به يې له ځان سره نژدې تړی مگر تقدير دتېښتې وخت په لاس ورنه کې بدرته ورسيدی او دبدر په ميدان کې دصحابه کرام ﷺ په لاس ووژل سو (بخاری غزه بدر)

لنډه داچې داميه په خپلو وژلو باندی يقين وو دا بوجهل په ټينگار سره ولاړی ابوجهل په خپله هم تبا ه سو او نور قريش يې هم تبا ه کړل (احلوقومهم دارالبوار جهنم يصلونها وبش القرار)

دقريشودرواڼيدو خبر او دصحابه کرام ﷺ په خپل مينځ کې مشوره او دصحابه کرام ﷺ ددلاوری او قرباني تقريرونه

له روحاء څخه چې کله رسول الله ﷺ اودهغه ملگری ﷺ صفراء ته ورسيدل نو بسبس ﷺ او عدي ﷺ راغلور رسول الله ﷺ ته يې دقريشودرواڼيدو خبر ورکړه په همدې وخت کې رسول الله ﷺ مهاجرين او انصار ﷺ دمشوری لپاره راوغوښتل اودقريشوپه دې شان راتگ سره يې خبر کړه ابوبکر صديق ﷺ ددې خبرپه اوریدوسره سمدستی ولاړ سو او ډيره ښه انداز يې دځان دقرباني ښکاره ونه وکړه اودسره سترگو يې دهغه مبارک ﷺ اشاره قبوله کړه اوپه بدن اوزړه يې دمنلو دپاره ملاوترله ترده وروسته عمر فاروق ﷺ ولاړ سو اوهغه هم په ډير ښه انداز اودقرباني ښکاره کولوپه ښه شان سره اظهار وکړ،

دمقداد بن اسود رضی الله تعالی عنه ځان قربانونکی تقریر (۱)

تردوئ دواړو وروسته مقداد بن اسود ؓ ولاړ سو او غوښتنه یې وکړه چې یارسول الله ﷺ د کوم شئ چې الله تعالی تاته حکم کړی دی هغه پوره کړه موږ ټول ستاسره یو قسم په الله ﷻ موږ د بنی اسرائیلو په څیر هیڅ کله داسی نه وایو چې ای موسی ؑ ته اوستارب ﷻ ولاړ سی وجنګیږی او موږ ټول به دلته ناست یو موږ په دبنی اسرائیلو په خلاف دواویو چې ته اوستارب جهاد وکوی موږ هم درسره ملګری یو.

دادابن اسحاق دروایت الفاظ دی (۲) او د بخاری په روایت کې داسی الفاظ راغلی دی: (ولکن نقاتل عن یسینک وعن شباک وبین یدیک و خلفک) موږ ستاراسته خواته اوستاچپه خواته اوستا دمخ و خواته اوستا د شاو خواته جنګیږو خواتیواخی نه پرېږدو، د حدیث راوی عبد الله بن مسعود ؓ فرمایي: چې ما په دغه وخت کې ولیدل چې در رسول الله ﷺ مبارک له ډیری خوشالۍ څخه و ځلیدی (بخاری شریف صفحه ۵۶۴ غزه بدر)

د ابن اسحق په روایت کې راغلی دی چې نبی کریم ﷺ دمقداد ؓ دپاره د خیر دعاء وکړه. ابویوب انصاری ؓ فرمایي: چې موږ په مدینه منوره کې وو چې رسول الله ﷺ موږ ته د ابوسفیان د قافلی خبر راکړ او وې فرمایل چې که تاسو ولاړ سی کیدای سی چې الله ﷻ تاسو ته غنیمت په لاس در کړی موږ وویل ډیر ښه او ملګری روان سو کله چې مویوه دوې ورځی مزل وکړییا یې موږ ته دمکی دقریشو د تیاری خبر راکړ او د جهاد او د جنګ د تیارید ولاړ ښوونه یې راته وکړه یوشمیر خلکو لږ څه فکروکی، ځکه له کوره په دې اراده نه وو راوتلی چې جنګ به کوی یواخی د قافلی دپاره راوتلی خو مقداد ؓ ولاړ سو او تقریر یې وکړی او د قربانی داسی اظهار یې وکړ کاشکی چې موږ ټولو داسی ویلی وای لکه مقداد ؓ چې وویل (رواه ابن ابی حاتم) یعنی کاشکی چې لومړی ځل موږ ټولو دغه خبره کړی وای ځکه وروسته خو بیا ټولو همدا وینا وکړه د ټولو صحابه ؓ په زړو کې هغه خبره وه کومه چې دمقداد ؓ له خولی څخه ووتله (په مسند احمد کې په حسن روایت سره نقل سوی دی چې در رسول الله ﷺ ټولو ملګرو په یوه خوله وویل چې یارسول الله ﷺ موږ د بنی اسرائیلو په څیر نه وایو موږ په هرحال کې ستا ملګری یو د دې شافی او کافی ځواب په اوریدو سره رسول الله ﷺ دریم ځل بیا و فرمایل چې ای خلکو تاسو ماته مشوره راکړی؟ د انصارو ؓ مشر سعد بن معاذ ؓ د نبی کریم ﷺ افصح العرب والعجم صلی الله علیه وسلم

(۱) د محمد بن اسحق له روایت معلومیږي چې مقداد ؓ دا تقریر په صفاء کې وکړ او د صحیح بخاری اوسانی له روایت معلومیږي چې د بدر په ورځ یې دا تقریر وکړ، فتح الباری جلد ۲، صفحه ۲۲۳، مګر د دواړو روایتو په مینځ کې منافات نشته ځکه اول مقداد ؓ دا تقریر په صفاء کې د نبی کریم ﷺ د پوښتنی په ځواب کې وکړ او د بیا په ډیرو ځایو کې دا استدلال خوند اخیستو دپاره دا ځان قربانونکی اوله مینې ډک خبری بیا یادې کړی، والله سبحانه وتعالی اعلم.

(۲) زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۱۲، سیره ابن هشام جلد ۲، صفحه ۱۲.

په دې بلیغه اشاره اوباریکه خبرپوه سو سمدستی یې وویل چې یار رسول الله ﷺ کیدای سی ستاد خبری اشاره انصارو رضی الله تعالی عنہم ته وی ، رسول الله ﷺ وفرمایل هو (۱) له دې وروسته سعد بن معاذ رضی الله تعالی عنہ زړه راښکونکی تقریر وکړ چې په لاندې ټکو کې تاسو ته بیانېږي .

د سعد بن معاذ رضي الله عنه ځان څارونکي خبری

یار رسول الله قد آمنابک وصدقناک و شهدنا ان ما جئت به هو الحق واعطیناک علی ذلک عهداً ومواثیق علی السبع والطاعة ولعلک یارسول الله خرجت لامر فاحدث الله غیره فامض لباشئت وصل جبال من شئت واقطع جبال من شئت وسالم من شئت وعاد من شئت وخذ من اموالنا ما شئت واعطنا ما شئت (۲) وما اخذت منا کان احب الینا ما ترک وما امرت به من امرنا فامرنا تتبع لامرک لئن سرت حتی تأتی بک الغداة لنسیرن معک فواللهی بعثک بالحق لو استعرضت بنا هذا لیجرلخصناه وما تخلف منا رجل واحد ونکره ان نلقی عدونا انالصر عند الحرب صدق عند اللقاء ولعل الله یریک منا ما تقر به عینک فسر بنا علی بركة الله (زرقاتی جلد ۱)

(صفحه ۲۱۲)

ای د الله ﷻ رسول ﷺ موږ پر تاباندی ایمان راوړی دی اوستا تصدیق موکړی دی اود دې خبری شاهدی موورکړی چې تاڅه راوړی دی هغه حق دی اود منلو او قربانی په اړه موپخه وعده کړی ده ای د الله رسول ﷺ ته د مدینې څخه دیوه شئ په اراده راوتلی وی خوالله تعالی بل څه پېښ کړه څه چې د الله تعالی خوښه وی پر هغه لاره ولاړه اوله چاسره چې غواړی اړیکې سمی که اوله چاسره چې غواړی اړیکې وشلوه اوله چاسره چې غواړی سوله وکړه اوله چاسره چې غواړی دښمنی وکړه موږ به هر حال کې له تاسره یو زموږ له مالو چې ته څومره اندازه غواړی هغه واخله او څومره اندازه چې موږ ته پرېږدی هغه موږ ته راکړه اود مال کومه برخه چې ته اخلی هغه به زموږ تر دې ډیره خوښه وی کومه چې ته موږ ته پرېږدی او که ته موږ ته دبرک الغماد پوری دتللو حکم وکوی نو موږ به خامخاستاسره څو قسم په هغه پاک ذات چې ته یې په حق را لېږلی یې که ته موږ ته په سیند کې دننوتلو حکم وکوی هم به موږ سمدستی په دریاب کې ننوزو اوزموږ څخه به هیڅوک شاته نه پاته کیږی موږ د دښمنانو سره مقابله کول بدنه گڼو او خامخایقیناً موږ دجنگ په وخت کې ډیر صبرناک او په مقابله کې رښتیني یوله الله ﷻ څخه امید لرم چې الله ﷻ به تاته زموږ څخه هغه شئ وښی چې په هغه ستاسترگی یخیږی نو د الله ﷻ دنامه په برکت موله ځان سره ملگری کړه .

(۱) لکه څنګه چې انصارو له رسول کریم ﷺ سره یواځې په بیعت عقبه کې ددې وعده کړی وه چې کوم دښمن چې پر تاحمله وکوی په دغه وخت کې به موږ ستامسته کوو د مدینې څخه د باندې تللو سره دجنگ کولو وعده نه وه نوڅکه نبی کریم ﷺ انصارو ته ییاد مشوری ویل ، سعد بن معاذ رضی الله تعالی عنہ د نبی کریم ﷺ په اشاره پوه سوځواب یې ورکړ ، اوداسی ځواب یې ورکړ چې زه یې تعبیر نه سم کولای (رضی الله عنهم ورضوا عنه آمین ، البدایه والنهایه جلد ۳ ، صفحه ۲۶۲ ، وعیون الاثر جلد ۱ ، صفحه ۲۷۴ ،

(۲) په دې الفاظو کې ودې ته اشاره دی چې زموږ مالونه په اصل کې ستادی که زموږ له مالو څخه ته موږ ته څه راکړی نو ګواکي دابه ستا بښنه او هدی ده وی ، منه عفی عنه ،

په بعض زوایاتو کې د سعدبن معاذ ؓ پر ځای د سعدبن عبادہ ؓ نوم یاد سوی دی مگر دا صحیح نه دی در اوی وهم دی ځکه سعدبن عبادہ ؓ د ټولو په اتفاق سره په بدر کې نه دی حاضر سوی د تفصیل دپاره زرقانی وگوري.

رسول الله ﷺ چی کله دخپلو ملگرو دافدایې ځوابونه واوریدل ډیر خوشاله سواووي فرمایل: دالله ﷻ په نوم سره حرکت وکوی اوتاسو خوشاله سی! الله تعالی له ماسره دا وعده کړی چی دابو جهل یا ابوسفیان له دواړو ډلو څخه به پریوه باندی خامخاتاته بری درکوم، اوما ته دقریشو د مشرانو د مرگ ځایونه بنودل سوی چی فلانی سړی به په فلانی ځای او فلانی سړی به پر فلانی ځای راپرزی لکه الله تعالی چی فرمایي:

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُجِثَّ الْحَقَّ بِكُنُوتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ (۴) لِيُجِثَّ الْحَقَّ وَيُبَيِّنَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْغَافِرُونَ (۸) (سورة الانفال)

هغه وخت یاد که چی کله الله تعالی له تاسو سره وعده کوله چی د کافرانو د دوو ډلو څخه به یوه ډله تاته درکوم اوتا دا خو بنول چی هغه ډله چی بیوسلو وه ستا دپاره سی او دالله اراده داده چی حق په خپلو فیصلو سره ثابت کړی او د کافرانو رېښې جرړی وباسی ددې دپاره چی د حق حق کیدل او د باطل باطل کیدل په ښکاره ډول ښه روښانه سی.

دعاتکه بنت عبدالمطلب خوب

له یوی خوانبې کریم ﷺ خپلو ملگرو ته دا خبر ورکړ چی ماته د کفارو دراپر زید وځایونه بنودل سوی دی اوله بلې خوا په مکه مکرمه کې در رسول الله ﷺ ترور عاتکه بنت عبدالمطلب دضمضم غفاری تر رسیدو مخکې دا خوب ولیدی چی یواو بن سپور سړی راسی او په ابطح نومی ځای کې او بن چوکی او په لوړ آواز دا جفی ووهی (الا انغروا یا آل غدر لم صار عکم فی ثلاث) (۱) اې غدارانو د خپل مرگ ځای ته راسی او د پر زید وځای ته راسی په درې ورځو کې راووزی. خلک دهغه سړی پر شاوخوا راگرزیدلی وی بیا هغه سړی مسجد حرام ته ننوتی بیایې دغه ناره وکړه وروسته بیا پر ابو قبیس غره باندی وختی اوله لوړه ځایه یې یو غټ سخر لویه ډبره راگیله کړه کله چی هغه ډبره د غره لمنی ته راوړسیده نوزره زره سوه اودمکی هیڅ کور داسی پاته نه سو چی پر هغه دې دهغې ډبرې یوه ټوټه نه وی موبنتی عاتکی دا خوب لیدلی دی او اندیښنه لرم چی ستا پر قوم به څه مصیبت او بلا راتلو نکی ده گوره دا خوب هیچاته ونه وایې عباس ؓ له کوره د باندی راووتی او خپل دوست ولید بن عتبه ته یې دا خوب ووايو او داتینگار یې وکی چی دا خوب به بل هیچاته نه وایې

(۱) څنگه چی خلکو دالله ﷻ او دهغه له رسول ﷺ سره غدر کړی وو په دې وجه د خوب په نړۍ کې دې خلکو ته آل غدر وویل سو او د الیری نه دی چی د غدر څخه مراد شیطان وی ځکه مشرکین د شیطان تابع دی په دې وجه، یئ ته آل غدر وویل سو

مګر وليد خپل پلار عتبه ته دا خوب ټکی په ټکي بيان کړي د خوب خبره په ټوله مکه کې خپره سوه دويمه يادريمه ورځ عباس ؑ مسجد حرام ته ولاړي ابو جهل دخلکو په منځ کې ناست دی ده چې کله عباس ؑ وليدی سمدستی يې ورته وويل اي ابو الفضل ستاسو نارينه وو خو د نبوت دعوه کړې وه خواوس ستاسو بنځو هم د نبوت دعوه شروع کړه ، عباس ؑ وايي ما پوښتنه وکه څه خبره ده ابو جهل دعاتګي خوب يادګي په دې وخت کې ضميم غفاري د ابوسفيان له پيغام سره په داسې حالت کې رابنکاره سو چې قميص يې شلیدلی اوداوبښ پزه يې پريکړې وه اوداناري يې وهلي اي قريشو خبر واوري خبرواوري اوژر تر ژره د ابوسفيان د قافلي مرستی ته ځان ورسوي د دې خبر په اوریدو سره په قريشو او ايلګډه سوه دوئ ټول په پوره ساز سامان له مکې څخه راووتل او بدرته ورسيدل د خوب معنی يې په ويښه او په خپلو سترګو وليده (۱) او هيشمی ويلي دي چې ددې روايت طبرانی مرسل ګړي دی او په دې کې ابن لهيعة دی او هغه ضعیف دی اوروا يت يې حسن دی (مجمع الزوائد) دموسی بن عقبه په روايت کې راغلی دی چې ضميم غفاري چې کله مکې ته ورسيدی نو د قريشو په زړو کې دعاتګي د خوب ويره پيدا سوي وه (۲) **فاته ۵:** دعاتکه بنت عبدالمطلب په اسلام کې اختلاف دی ابن سعد فرمايي (۳) چې عاتکه مسلماننه سوي ده او مدیني ته يې هجرت کړې دی (اصابه ترجمه عاتکه بنت عبدالمطلب

د جهيم بن الصلت خوب

لنډه دا چې قريش د پوره تياري سره په ډولونو، ربابو، باجو او دسروز له نوراکاتو سره روان سو کله چې جحفه ته ورسيدل نو جهيم بن صلت يو خوب وليدی هغه داسې چې يو سړی پر آس سپوروي او يواوېښ ورسره وي هغه راسي اوو درېزي او دا وايي چې قتل سو عتبه بن ربيعه ، اوشيبه بن ربيعه ، او ابوالحکم بن هشام يعنی ابو جهل ، او اميه بن خلف او فلان او فلان وروسته هغه سړی له اوښه يوه نيزه دلنکر پر لوري وويلی په ټول لښکر کې داسې خيمه پاته نه سوه چې پر هغې دی دوینی څاڅکی نه وي سوي ،،

ابو جهل چې کله په دې خوب خبر سو نو ډير وييريدی اوده وويل چې دا په بنی المطلب کې دويم نبي پيدا سو سهار چې کله جنگ شروع سي نو ييا به ده ته معلومه سي چې په جنگ کې زموږ څخه څوک وژل کيږي (۴)

بسبس ؑ او عدی ؑ خور رسول الله ﷺ د ابوسفيان د قافلي د خبر لپاره ليرېلی وو هغه چې کله بدرته ورسيدل نو د يوې غونډۍ په پای کې يوه چينه وه هلته يې خپل اوښان ګونډه کړل په دې وخت دوي بنځي رابنکاره سوي په هغو کې يوې له دويمې څخه خپل ترښ نوښتنه

(۱) مستدرک للحاکم جلد ۳، صفحه ۱۹، مجمع الزوائد جلد ۶، صفحه ۷۱،،

(۲) البدایه والنهایه، جلد ۳، صفحه ۲۵۸،،

(۳) الاصابه جلد ۴، صفحه ۴۵۷،،

(۴) البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۲۶۵، مېړن الاثر جلد ۱، صفحه ۲۵،،

وکره دا پوروری بنھی ورتہ وویل چی صبا یابل صبا دلته دقریشو قافله له شام رارسیری
 په هغه وخت کې به څه مزدوری وکوم چی څه وگتیم ستا قرض به هم درکړم ، مجدی بن
 عمرو جهنی هم داو بودچینی څنگ ته ناست وو اودا ټولی خبری یې اوریدی کله چی
 پوروری بنھی دپور غوښتونکی ته وویل چی صبا یابل صبا دقریشو قافله راځی په هغه
 وخت کې به دقافلی دخلکومزدوری وکړم اوستا قرض به ادا کړم نومجدی وویل
 رښتیا وایې دا خبره یې وکره خپلی ځای ته روان سو بسبس ﷺ اوعدی ﷺ دا خبری
 واوریدی په اوښ سپاره سو اود رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو اود پیښی خبرې
 ورکړې ، د بسبس ﷺ اوعدی ﷺ ترتگ وروسته سمدستی ابوسفیان رسول الله ﷺ د نقل
 او حرکت دخبر دپاره ودې ځای ته راوړسیدی اوله مجدی بن عمرو څخه یې پوښتنه
 وکوله چی آیات دلته څوک تلونکی یار اتلونکی لیدلی دی ؟ مجدی وویل نه هیڅوک
 می هم ندی لیدلی یواځی دوه سپاره می ولیدل چی ددې غوندې شاته یې خپل اوښان
 چوکرل او اوبه یې وڅښلې اودا بوژی یې ډک کړه او ولاړل ابوسفیان سمدستی هغه
 ځای ته ورغلی په کوم ځای کې چی دوه سپاره کښته سوی وو ابوسفیان په همدې ځای
 کې داوښانوپچی ولیدی هغه یې راپورته کې کله چی یې پچه ماته کړه نو دخورمازنی
 پکښې ووا بوسفیان چی کله دخورمازنی ولیدل وې ویل قسم په الله دیشرب دخورماو
 وزنی دی سمدستی له هغه ځایه ولاړی اود قافلی مخ یې بل لوری ته واړوی او دسیند پر
 غاړه غاړه یې قافله مکې ته ورسوله اوقریشوته یې پیغام ولیږی چی تاسو خوددې دپاره
 راوتلی واست چی قافله او خپل سړی او خپلی شتمنی مو خوندي سی الله تعالی دا ټول
 وساتل نو تاسو ټول بیرته مکې ته راسی ځکه دکوم هدف دپاره چی تاسو وتلی واست
 هغه ترسره سو

ابوجهل وویل ترڅو چی موږ بدرته نه یوړسیدلی اودرې ورځی پرلپسی مو هلته کبابونه
 شرابونه اتښونه ښی مزی او چرچی نه وی کړی ترهغه وخت بیرته مکې ته نه ځو ،
 اخنس بن شریق دبنی زهره قبیلې مشر وویل چی ای بنی زهره تاسو یواځی دخپلو مالو
 دساتنی دپاره راوتلی واست الله تعالی ستاسو مالونه وساتل اوس موږ ته دجنگ کولو
 اړتیا نسته بیله څه مجبوری ولی ځان په هلاکت کې اچو وو دبنی زهره قبیلې ټول خلک د
 خپل مشراخنس بن شریق په وینا بیرته ولاړل اود بنی زهره یو سړی هم دبذرېه جنگ کې نه
 دی شریک سوی یوشمیر نورو خلکو هم همداسی وویل چی زموږ قافله روغه او خوندي
 ورسیده نو اوس دجنگ څه ضرورت پاته دی مگر ابوجهل دهیچا خبره نه اوریده اود بدر
 پرخوا روان سو دوی یوه هم نه سو راگرزولای (۱)

اوله بلی خوارسول الله ﷺ له خپلوملگرو سره بدرته ورسیدی مگر قریش ترده دمخه رسیدلی وو اوداوبو پرچینه باندی یې ولکه ټینگه کړی وه اودخان دپاره یې ښه ځای په ښه کړی وو خودمسلمانانو حالت بل رنگه وو نه هغوی ته اوبه ورسیدی اونه برابرځای دشکو یومیدان وو چي په هغه کې تگ کول هم گران وو په شگو کې پښي ننوتلی په همدې وخت کې الله تعالی درحمت باران وکی چي په هغه سره ټول شگه کلکه سوه اوداوبو دپاره یې حوضونه هم جوړکړه واپه واپه حوضونه ددې دپاره چي صحابه کرام ه اودسونه اوغسلونه په کښی وکوی ..

په سورة انفال کې الله تعالی شانده دا احسان یادکړی دی : وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِهِ وُجُوهَكُمْ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (۱۱) آیت سورة الانفال الله تعالی پرتاسو باندی داسمان څخه اوبه راتوی کړلی ددې دپاره چي تاسوپاک کی اوستاسو څخه دشيطان خرابی لیری کړی اوددې دپاره چي ستاسوزپونه ټینگ کړی اوستاسو گامونه کلک کړی .

دا اوبه که څه هم مسلمانانو دخپل ضرورت دپاره راتړلی وی مگر نبی اکرم ﷺ رحمت عالم صلی الله علیه وسلم خپلودښمنانو ته ددې دڅښلو اجازه هم ورکړی وه ،، کله چي ماښام سو نورسول الله ﷺ علی ﷺ اوزیرین عوام ﷺ اوسعدبن ابی وقاص ﷺ اوڅونورصحابه کرام ﷺ دقریشودحال دمعلومولودپاره ولیږل ناڅاپه دوئ ته دوه ۲ مریان په لاس ورغلو هغه یې لاس تړلی راوستل اوپوښتنی یې ځنی پیل کړی رسول الله ﷺ په همدې وخت کې پرلمانځه ولاړوو مریانووویل موږدقریشواوبه راوړونکی یو دابوراوړلولوپاره راوتلی وو چي تاسوبندیان کوخوصحابه ﷺ ددوئ په خبرباور ونه کی هغه یې ووهل اود ابوسفیان دحالت پوښتنه یې ځنی وکړه کله چي دوئ ووهل سو نووې ویل چي موږدابو سفیان دقافلی مریان یو صحابه ﷺ چي داخبره واوریده نوددوئ له وهلوېې لاس واخیستی رسول الله ﷺ چي کله له لمانځه خلاص سو نو وې فرمایل : چي کله چي دې مریانورښتیاویل نوتاسو ووهل اوکله چي یې دروغ وویل نوتاسوپریښودل قسم په الله ﷺ دادقریشو مریان دی یعنی دابوسفیان له ملگرو څخه نه دی رسول الله ﷺ ودوئ ته وویل چي قریش چیری دی ؟ هغه مریانووویل والله ددې مقنقس غونډی شاته دی رسول الله ﷺ وفرمایل څومره خلک دی ؟ مریانووویل چي ډیر دی رسول الله ﷺ وفرمایل دهغوی شمیرڅومره دی ؟ مریانووویل موږته ددوئ شمیرنه دی معلوم رسول الله ﷺ وفرمایل هره ورځ دخوراک دپاره څواوښان حلالوی ؟

مریانووویل چي یوه ورځ نه ۹۰ اوبله ورځ لس ۱۰، نبی کریم ﷺ وفرمایل چي دزرو ۱۰۰۰ اونه سوه ۹۰۰ تنو په مېنځ کې دی تردی وروسته نبی کریم ﷺ پوښتنه وکړه چي دقریشو له

مشرانو څخه څوک څوک راغلی دی ؟ دوی وویل عتبہ بن ربیعہ ، اوشبہ بن ربیعہ ، ابوالبختری بن هشام ، او حکیم بن حزام ، اونوفل بن خویلد ، او حارث بن عامر ، او طعیمہ بن عدی ، اونضر بن الحارث ، اوزمعة بن الاسود ، او ابو جهل بن هشام ، او امیہ بن خلف ، اونبیہ بن حجاج ، اومنبہ بن حجاج ، اوسهیل بن عمرو ، او عمرو بن عبدود ، دامشران په دې لښکر کې راغلی دی ، رسول الله ﷺ چې کله ددوی نمونه واوریدل نوصحابه ﷺ پوځواته یې مخ مبارک واوروی او ورته وې فرمايل چې مکی نن دخپل ځگړتوبی تاسوته وړاندی کړی دی ،، لنډه دا چې په دې ډول یې دقریشو حال معلوم کړی ،،

دجنگ دپاره دصحابه گرام ﷺ تیاری

کله چې سهار سو نور رسول الله ﷺ دجنگ دپاره تیاری ونيوی او د سعد بن معاذ ﷺ په رایه سره در رسول الله ﷺ دپاره د غونډۍ پرسرباندی ځای جوړ سو .

ان سعد بن معاذ ﷺ قال یا نبی الله الانبی لک عریضا تكون فیه ونعد عندک رکائبکم ثم نلتق عدونا فان اعزنا الله واطهرنا کان ذلک ما احبنا وان کانت الاخری جلست علی رکائبکم فلحققت بمن ورائنا من قومنا فقد تخلف عنک اقوام یا نبی الله ما نحن بأشدک حبا و لوطننا انک تلتق حربا ما تخلصوا عنک ینعنک الله بهم ینامحون ویجاهدون معک فاثبی علیه رسول الله ﷺ صلی الله علیه وسلم خیرا ودعاله بخیر ثم بنی لرسول الله صلی الله علیه وسلم عریش فکان فیه

سعد بن معاذ ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ آیا موږ استادپاره یو څپر (۱) سایه کونکی ځای جوړ کو چې په هغه ځای کې به ته یې اوسېږلی. به ستا خوا و شا نزدی تیاری وی موږ به له دښمن سره مقابله کوو که الله تعالی موږ ته عزت راکړی او پر دښمن یې بریالی کړو نو دا څو موږ اړ و او غوښتنه ده او که خدا نخواست به بل څه پېښ سی نو ته به په سپرلی سپور سی اوز موږ د قوم له پاته خلکو سره به یو ځای سی د قوم کوم خلک چې شاته پاته سوی دی اې د الله ﷻ پیغمبر ﷺ موږ تر هغوی ډیر ستا محبت کونکی نه یو (۲) که دهغوی په یو وجه له وجوهو دا گمان وای چې ته به له جنگ سره مخامخ کېږی نو هیچری به هم شاته نه پاته کیدل کیدای سی الله ﷻ دهغوی په ذریعه ستا ساتنه کړی وی په ډیر اخلاص او خیر غوښتنی سره به ستا سره جهاد کوی ،، رسول الله ﷺ د سعد بن معاذ ستاینه وکړه او دهغه په اړه یې دخیر دعا وکړه وروسته در رسول الله ﷺ دپاره یو څپر سالکی جوړه سوه رسول کریم ﷺ په هغه ځای کې وو دا څپر (۳) په لوړ ځای او غونډۍ جوړه سوه چې دولاری په حالت کې دجنگ میدان ټول ښکاره کیدی

(۱) دا څمېره د غور ما له پناخلو څخه جوړه سوه ، طبقات ابن سعد ،،

(۲) داده اخلاص هغه دېای درجه ده او د داسی درجی دمنی او ځان قربانیدو څخه نور نه په ژبه سره اونه په زړه سره دهغه دمحبثت څرک د هره کولای سی مخلص محبت کونکی هغه دی چې هغه وې ته هیڅ لکر هم نه وی چې دی څه وایې ،، ۱۲ منه هغه هغه ،،

انس ﷺ له عمر فاروق ﷺ څخه روایت کوي (۱) چې راتلونکي سهار چې د جنگ میدان وو او د جنگ اوړپکې بليدونکي وو په هغه شپه نبي کریم ﷺ مور هغه میدان ته بوتلو ددې دپاره چې د قريشو دوژلو ځایونه راپه گوته کي رسول الله ﷺ به په خپل لاس مبارک اشاره ورته کوله او دابه يې ويل هدا مصرع لان ان شاء الله ، دادفلانی دوژلو ځای دی که دا الله ﷺ خوښه وه او دوژلو پر ځای به يې لاس ايښودی او نام په نام به يې صحابه ﷺ ته هغه ځایونه ښودل قسم په هغه ذات چې نبي کریم ﷺ يې په حق راليرلي دی هيڅ يوسړی که تر هغه ځای سرتير کړی وی کوم ځای ته چې به رسول الله ﷺ په خپل لاس مبارک اشاره کړی وه (رواه مسلم ، باب ذکر النبي ﷺ من يقتل بيدر (۲))

وروسته رسول الله ﷺ اودهغه زبښتینی دوست ابوبکر صديق ﷺ دواړه هغه سالگي ته ننوتل اودوه رکعت له منځه يې وکړ او صديق الانصار سعد بن معاذ ﷺ دخپره دروازه کې توره په لاس ولاړ وو (۳)

علي کرم الله وجهه فرمايې : چې دبدر په شپه کې هيڅوک له مور څخه داسی نه وو چې نه وی بيده سوی پرته له رسول الله ﷺ څخه چې ټوله شپه يې په لمانځه اودعاء او ژراتيره کړه په دغه حالت کې پرسهار سو (رواه الطبرانی وابن جرير وابن خزيمه وغيرهم)

د سپیدو د چاودلو پروخت يې سمدستي داسی اعلان وکي الصلاة عباد الله ، اي د الله ﷺ بندگانو د لمانځه وخت دی ، ددې آواز په اوریدوسره ټول سره يوځای سو رسول الله ﷺ ديوې درختی بيخ ته ودریدی او ټولوته يې لمونځ ورکړ د لمانځه تر پوره کيدو وروسته دا الله ﷺ په لاره کې د قرباني او فداکارۍ تر غيبي يې ورکړ (رواه ابن ابی شيبه واحمد وابن جرير وصححه منتخب كنز العمال جلد ۴ صفحه ۴۹۸)

تر دې وروسته يې د صحابه کرامو ﷺ صفونه برابر کړل ، له بلي خوا د کافرانو صفونه تيار وو دروژي مبارکي او ولسم اود جمعۍ ورځ وه چې يوه خواته د حق ټولي اوبلي خواته د شيطان ډله د فرقان په میدان کې سره مخامخ سوی (۴)
رسول الله ﷺ چې کله د قريشو د الويه ډله له ډيرو آسانو اوسپرو اود جنگ له توکو تورو او نيزو سره په میدان کې وليده نو دا الله ﷺ په دربار کې يې دادعا وکړه :

(۱) په مسند احمد کې په صحيح سند سره له انس ﷺ څخه روایت سوی دی چې چادانس ﷺ څخه وپوښتل چې آياته دبدر په جنگ کې وی هغه وفرمايل زه له بدر څخه چيري تلای سوم ځکه انس ﷺ دنبي کریم ﷺ دخدمت دپاره له هغه سره تللی وو دلپه عمر په وجه په جنگ کې نه دی شريک سوی دده عمر په همدې وخت کې لس ۱۰ يا يولس ۱۱ کاله وو په دې وجه هغه په بدر ښوکی نه دی شميرل سوی ، زرقانی ، جلد ۱ ، صفحه ۴۳۴ ، ...

(۲) زرقانی جلد ۱ ، صفحه ۴۱۴ ، ۴۱۶ ، (۳) طبقات ابن سعد جلد ۲ ، صفحه ۹۹ ،

(۴) الله تعالی دبدر ورځي ته يوم الفرقان ویلي دی يعنی د حق اوباطل جلاکونکی ورځ په دې مناسبت ماهم له هغه میدان په میدان فرقان تعبیر کړی دی چې په دې میدان کې د حق اوباطل درنا او تياری فرق ښکاره سوی دی ..

اللهم هذه قريش قد اقبلت بخيلائها وفخرها تجادلک وتکذب رسولک اللهم فنصرک الذی وعدتني اللهم احنهم الغداة (سيرة ابن هشام) فتح الباری باب قول الله تعالى اذ تستغيثون ربکم الی قوله شدید العقاب ای الله ﷻ داد قريشو ټولی ده دوی ډیر په تکبر او غرور سره دمقابلی دپاره راوتلی دی ستاسرغړونه کوی اوستار الیرلی استازی دروغجن بولی ای الله ﷻ خپل فتحه او بری نازل که هغه چی تازموړسره وعده کړی ده او ای الله ﷻ هغوی ترخاښته پوری هلاک کړی وروسته یې لښکر تیار کړ دصفو دبرابرو لپه وخت کې درسول الله ﷺ په لاس کې یو غشی وو دصف څخه چی به څوک وتلی وو هغه ته به یې په دې غشی اشاره ورکړه چی شاته سه یامخ ته په دې وخت کې سواد بن غزیه ؓ لږ مخکی وو رسول الله ﷺ دمهربانی او خوش طبعی په ډول دسواد بن غزیه ؓ په نس کې دغشی یوسر راکش کی وې فرمایل (استویا سواد) ای سواد ؓ سیده ودریږه!

سواد ؓ وویل یا رسول الله ﷺ (اوجعتني وقد بعثک الله بالحق والعدل فأقْدِنِي) ای دالله رسول ﷺ تازه خوږ کړم اوربښتیا هم الله تعالی ته په حق او انصاف سره رالیرلی یې نوز مابدله راکړه؟

رسول الله ﷺ له خپل نس مبارک قميص پورته کی اوسواد ؓ ته یې وفرمایل خپله بدله واخله، سواد ؓ پر نس مبارک باندی خوله کیښوده اومچ یې کړ او غوښتنه یې وکړه چی یا رسول الله ﷺ کیدای سی دا آخری دیدن وی رسول الله ﷺ خوشاله اومسکی سو اود سواد بن غزیه ؓ دپاره یې دخیر دعا وکړه (اصابه ترجمه سواد ؓ جلد ۲، صفحه ۹۵، سيرة ابن هشام جلد ۲، صفحه ۱۷،)

رسول الله ﷺ اسلامی لښکر په لیکه برابر ودروی اود فوخ صفونه یې دملاتکه وو دصفو په څیر برابر اوسیده ودرول وروسته یې خپل ځای ته تشریف یوړی یواځی ابوبکر صدیق ؓ له هغه سره په څپرکی وو اوسعد بن معاذ ؓ توره په لاس دخپره دروازه کې ولاړ وو، ابومحجن ثقفی ؓ وایې:

وُسَيْتٌ صَدِيقًا وَكُلُّ مُهَاجِرٍ..... يَوَاكُ يَسَى بِأَسْبِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ
ستانوم رښتنی ایښودل سوی دی،، اوهر مهاجر لتاپر ته په بل تامه سره یادیری
سَيِّفَتْ اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ شَاهِدٌ..... وَكُنْتُ جَلِيسًا بِالْعَرِيشِ الشَّهْرِ
ته په اسلام کې مخکې وی او الله شاهد دی چی ته په څپره کې درسول الله ﷺ ملگری وی
وَبِالْفَارِ اُذْ سَيِّتٌ بِالْفَارِ صَاحِبًا..... وَكُنْتُ رَفِيقًا لِلنَّبِيِّ الْبَطْرِ
اودغه رنگ ته په غار شورکی هم درسول الله ﷺ سره وی په دې وجه تاته دیار ملگری ویل
سوی دی (الاستیعاب لابن عبدالبر ترجمه ابی ابکر صدیق ؓ)

قریش چی کله ډاډه سو نو د جنگ ترپیل کیدو دمخه عمیر بن وهب جمحی یې د مسلمانانو د فوځ د اندازی د معلومولو دپاره ولیږی عمیر بن وهب پرآس سپورسو اود مسلمانانو د فوځ پر شاو خوار او گرزیدی او بیرته راغلی ده وویل چی زیات وکم درې سوه کسان دی مگر ماته له وخت راکی چی زه داوگورم چی د مسلمانانو د مرستی لپاره خوبه څوک په کمین کې پټ سوی نه وی نو عمیر بیا پرآس سپورسو او تر لیری لیری ځایه ولاړی او بیرته راغلی اود ایې وویل چی هیڅ کمین او مرسته نسته مگر ای قریشو زه چی دوی ته گورم دا د مدینې اوبن سور مرگ پر ځان باندی بار کړی دی ددې خلکو پرته له خپلو تورو بل هیڅ پناه او مرسته کونکی نسته قسم په الله ﷻ زه په خپلو سترگو وینم چی دا خلک تر هغه وخت پوری نه وژل کیږی تر څو چی یې خپل مقابل لوری نه وی وژلی ، نو که زموږ مړی دهغوی له مړیو سره برابر سی نویا د ژوند څه خوندي پاته کیږی یو څه فکر اوسوچ وکوی او څه تدبیر جوړ کي حکیم بن حزام وویل دا خو یځنی ښه خبره ده او ولاړسو عتبه ته ورغلی ورته وې ویل ای ابو الولید د قریشو مشره ته دانه خوښوی چی د تل دپاره په خیرا و نیکی سره یادسی ؟ عتبه وویل څه خبره ده ؟ حکیم وویل چی خلک بیرته ولیږه مکی ته اود عمرو بن حضرمی د وینی توییدو دمه پر خپله غاړه واخله ، ؟ عتبه ویل چی زه د عمرو بن حضرمی د وینی توییدو اودیت پر غاړه اخلم مگر له ابو جهل سره هم مشوره وکړه عتبه ولاړسو اودا تقریبې وکي :

د بدر په میدان کې د عتبه خبری اود بیرته ستنیدو غوښتنه
عتبه وویل ای قریشو قسم په الله ﷻ تاسو ته د محمد ﷺ اود هغه د ملگرو سره په جنگ کولو کې هیڅ گټه نسته دا ټول ستاسو خپلوان دی پایله به داوی چی تاسو به خپل پلار او ورور اود آکا زامن اود ما زامن وژلی وی یو څو کاله انتظار وکوی محمد ﷺ او عرب پرېږدی که عرب پر محمد ﷺ باندی بریالی سو نو ستاسو هدف سرته ورسیدی او که الله ﷻ محمد ﷺ ته غلبه ورکړه نو هغه هم ستاسو د قوم څخه دی دهغه بری ستاسو بری دی اوز ما خبره ومنی او ماته سفیه او کم عقل مه وایاست ؟

حکیم بن حزام وایې : چی زه ابو جهل ته راغلم ابو جهل په دغه وخت کې زغره اغوستی او سلاح یې برابره کړی وه ما ورته وویل ، عتبه څه له دې پیغام سره رالېږلی یم ؟ ابو جهل خبیث ددې خبری په اوریدو له غصی تک سوړ سو ده وویل عتبه په دې وجه له جنگه ځان کاږی چی دهغه زوی ابو حذیفه ﷺ د مسلمانانو سره دی دئ وایې هسی نه هغه ته څه تکلیف ورسېږی ، قسم په الله که موږ هیڅ وخت بیرته وگرزو تر څو چی الله ﷻ زموږ اود محمد ﷺ تر مینځ پرېکړه نه وی کړی ، ابو جهل د عمرو بن الحضرمی ورور عامر بن الحضرمی راوغوښتی او ورته وې ویل چی دا ستا دوست عتبه د خلکو ستندیل غواړی

اوستا د ورووینه ستا وسترگو ته مخامخ ده عامر بن الحضرمی ددې خبرې په اوریدو سره سمدستی په لښکر کې (واه عمراه، واعمره) هائی عمرافسوس عمر داناری پیل کی دده په نارو سره په ټول فوځ کې جوش او جذبه راغله او ټول قریش د جنگ دپاره تیار سو (۱)
فایده ۵ ابو جهل د عمرو بن الحضرمی دمړینې یادول دخلکو د جوش دپاره وویل که نه اصل مقصد د قریشو چی د قافلی خوندي کیدل وو چی دهغه دپاره قریش له مکې څخه راوتلی وو هغه خو ترسره سو ځکه دوی د جنگ دپاره تیار نه وو او گام پر گام دبیرته ستنیدو خبره اوبحث کیدی له دې امله دکوم علامه دا گمان کول چی قریش یواځی د علاء بن حضرمی د وینې بدلی اخیستودپاره په مدینه باندی د حملی کولوپه نیت راوتلی وو بالکل غلط اوبی بنیاده دی او د ټولوروا یا تو خلاف دی.

د بدر په میدان کې جگړه پیل سو ؟

دا ابو جهل دې پیغور وړکونکی خبری دا اثر وکړ چی عتبه هم زغره واغوسته او د جنگ دپاره میدان ته راووتی د مشرکانوله ډلی څخه تر ټولو مخکې عتبه بن ربیعہ خپل ورور شیبہ بن ربیعہ او خپل زوی ولید راوايستل او میدان ته راووتل او اوازی یې وکړ او د مبارز غوښتنه یې وکړه
 د مسلمانانوله فوځ څخه درې کسان دمقابلې دپاره ورووتل ، عوف بن حارث ؓ ، معوذ بن حارث ؓ (۲) او عبد الله بن رواحه ؓ ؟

عتبه پوښتنه ځنی وکړه چی تاسو څوک یاست ؟ دې صحابه کرام ؓ وویل (رهط من الانصار) موږ د انصارو ؓ له ډلی څخه یو عتبه وویل (مالنا من حجة) یعنی زموږ له تاسو سره هیش کار نسته موږ دخپل قوم سره مبارزه کول غواړو او بل سړی یرغ وکی (یا محمد اخرج الینا اکفائنا من قوما) ای محمد ؓ زموږ د قوم څخه زموږ همزولی زموږ دمقابلې دپاره راوباسه .

رسول الله ﷺ انصارو ؓ ته حکم وکی چی د جنگ له صفة راشاته سی او علی ؓ او حمزه ؓ او عبیدہ بن الحارث ؓ ته یې نامه په نامه میدان دو تلو لپاره ارشاد وکی ؟
 دوی درې واړه در رسول کریم ﷺ د لارښونی سره سم دمقابلې دپاره ووتل او پر مخونو باندی نقاب وو په دې وجه عتبه وویل تاسو څوک یاست عبیدہ ؓ وویل زه عبیدہ ؓ یم او حمزه

(۱) زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۱۶، سیره ابن هشام جلد ۲، صفحه ۱۶،

(۲) دعوف ؓ او معوذ ؓ د لارنوم حارث دی او د مورنوم یې عفراء دی ؓ عفراء هم صحابه ده حافظ عسقلانی فرمایي : په عفراء کې یو داسی خصوصیت سته چی په بله صحابه کې نه پیدا کیږی هغه دا چی عفراء ؓ لومړی نکاح له حارث سره وکړه اوله حارث څخه درې زامن پیدا سو، عوف، معوذ، معاذ، حارث څخه وروسته یې دیکیرین یالبل سره نکاح وکړه چی له هغه څخه یې څلور زامن پیدا سو : آلیاس، عاقل، خالد، عامر، داوه سره زامن د عفراء ؓ په بدر کې شریک سوی درې دمخکی میره زامن او څلور دویم میره زامن ټول په بدر کې شریک سو نو داسی صحابه چی دهغې اوه زامن په بدر کې شریک سوی یو یواځی عفراء ؓ دی، زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۱۶،

ﷺ وویل زه حمزه ﷺ او علی ﷺ وویل زه علی ﷺ یم ، عتبه وویل (نعم اکفاء کرام) ډیر ښه تاسو زموږ برابر همزولي او محترم خلک یاست .

دا ښه سعد په روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ داسی وفرمایيل :

قومایابی هاشم بحکم الذی بعث الله به نبیگم اذ جاؤ بباطلهم لیطفو نور الله

ای د هاشم زامنو ولاړسی په هغه حق سره په کوم چې الله تعالی ستاسو نبی رالیږلی دی خلکو باطل راوړی د دې لپاره چې د الله ﷺ نور مړکی

د بهر په میدان کې د عتبه او شیبه او ولید وژل کېدل

تر دې وروسته جگړه پیل سوه عبيده ﷺ (۱) د عتبه په مبارزه کې راووتی او حمزه ﷺ د شیبه او علی ﷺ د ولید په مقابل کې میدان ته راووتل ،، علی ﷺ او حمزه ﷺ خود خپل خپل مبارز سرونه په یوه یوه گذار پریکړل مگر عبيده ﷺ خپله هم زخمی سو او خپل مبارز یې هم زخمی کړ په پای کې عتبه پر عبيده ﷺ باندې د توری وار وکړ چې په هغه وارسره د عبيده ﷺ پښه پری سوه علی ﷺ او حمزه ﷺ د خپل مبارزی څخه خلاص سو د عبيده ﷺ مرستی ته یې ورو د انگل او د عتبه کار یې خلاص کی او عبيده ﷺ یې راپورته کی در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو د عبيده ﷺ د پوندی له هډو کی څخه وینه روانه وه عبيده ﷺ پوښته وکه یار رسول الله ﷺ آیا زه شهید یم ؟ رسول الله ﷺ وفرمایيل هو په دې وینا باندې عبيده ﷺ وویل کاشکی ابوطالب ژوندی وای نویقین به یې کړی وو چې دهغه د دې شعر موزیات حقداره یو :

وَسُئِلُهُ حَتَّى تَصْرَعَ لَهُ..... وَكَذَلِكَ عَنْ آبَائِنَا وَالْخَلَائِلِ (۲)

ابوطالب وایې : موږ محمد ﷺ په هغه وخت کې د ښمنانو ته سپارلی سو کله چې موږ ټول تر هغه له مخه ووژل سو او دخپلو زامنو او ښځو څخه ناخبره یو .
او عبيده ﷺ وروسته دا شعر هم ولوستی

فَإِنْ يَقْطَعُوا رَجُلِي فَلَئِي مُسْلِمٌ..... إِنَّ رَبِّي بِهِ عَيْشًا مِنَ اللَّهِ غَالِيًا

که کافرانو زما پښه پریکړه نو هیڅ غم نسته ، ځکه د دې په بدله کې د الله ﷺ څخه د ډیر لوړ ژوند تمه لرم یعنی د پښې ډیر یکیدلو سره دا تلونکی ژوند پای ته رسیږی مگر د دې په بدله کې داسی ژوند ماته را کول کیږی چې هغه هیڅ کله نه ختمیږی

(۱) داد محمد بن اسحق روایت دی چې وایې عبيده ﷺ د عتبه او حمزه ﷺ د شیبه مبارز ، د موسی بن عقبه په روایت کې د دې برعکس راغلی دی چې عبيده ﷺ د شیبه او حمزه ﷺ د عتبه مبارز سو د سیرت ټول روایات پردې متفق دی چې علی ﷺ د ولید مبارزو مگر دا بوداؤد یو صحیح الاستاد روایت څخه دا معلومیږی چې علی ﷺ د شیبه مبارزو و الله تعالی اعلم و علمه اتم واحکم والتفصیل فی باب دعاء النبی ﷺ فی فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۲۱ و زرقانی جلد ۱، صفحه ۴۱۷،،

(۲) په یو روایت کې راغلی دی چې کله صحابه ﷺ د حالت ولید نو عبيده ﷺ یې د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر کی عبيده ﷺ د نبی کریم ﷺ پر ښو مبارکو باندې خپل بارخوگان کیښودل او دایې وویل یار رسول الله ﷺ که ابوطالب ژوندی وای او موږ یې لیدلی وای نو هغه به پوه سوې وو چې موږ اصلا د دې شعر حقدار یو تر دې خبرې وروسته شهید سو ، نبی کریم ﷺ وفرمایيل ، اشد انک شهید ، زه شاهدی و رکوم چې ته شهید یې ، رواه الشافعی ، البدایه و النهایه جلد ۳، صفحه ۲۷۴،

وَالْبَسَنِي الزَّخْمَ مِنْ فَضْلِ مَنِّي..... لِيَأْسَا مِنَ الْإِسْلَامِ غَفْلَ النِّسَاءِ
ولی به زه تمه نه لرم چې الله ﷻ ماته دخپلي مهرباني څخه داسلام جامه راواغوسته او په جامه ټول گناهونه پټيږي .

له دې معلومه سوه چې پرکوم بدن باندې داسلام او تقوی جامه نه وي هغه لوڅ دی د دنیا خلک که څه هم دا لوڅوالی نشي ليدای مگر د عالم غيب اوسيدونکي دالوڅوالی خا مخاوينی حافظ ابن عبدالبروايي کله چې ليد ﷺ په اسلام مشرف سو نو دا شعر به يې لوستی

أَلْكَدُّ بِهِ إِذْ لَمْ يَأْتِنِي أَحَدٌ..... حَقِّي أَكْتَسَيْتُ مِنَ الْإِسْلَامِ سِرْبَالًا
ثناوصفت دی هغه خدای ﷻ لره چې تر هغه وخت يې ماته مرگ رانه وستی ، ترڅو چې زه داسلام په جامه پټ سوم

دا شعر هم ددې تائيد کوی که داوردوالی ويره نه وای نو د کتاب اوسنت څو نور شواهد می راوړل علماء کرام خو په يوڅل کتلوسره پوهيږي .

فایده : عتبه اوشيبه له دې امله هم له جنگ ځان کښي چې يوڅو دعاتکه خوب او بل دجهيم بن صلت خوب غمجن کړی وو او بل داچې دمکي څخه دراوتلوپه وخت کې دا هم پښه سوه چې ددوئ مریئ عداس ﷺ چې مخکې دنصرانیت پردين وو اوله طائف څخه درسول الله ﷺ دراوتنيدوپه وخت کې عداس ﷺ په اسلام مشرف سوی وو کله چې عتبه اوشيبه دبدر دپاره روانيدل نو دتگ په وخت کې عداس ﷺ دعتبه اوشيبه پښي ونيولی اودوئ ته يې وويل :

(بأي وامي انته) والله انه لرسول الله وما تساقان الا الى مصارعك) زمامور اوپلاردی پرتا سقربان وی قسم په الله ﷻ همدغه محمد ﷺ رښتینی رسول دی اوتاسونه ځی مگر خپل دمرگ ځايوته ځی ،،، عداس ﷺ ژړل خودوئ يې خبره نه اوريدله

عاص بن شيبه چې عداس ﷺ په ژړ اوليدی نو پوښتنه يې وکړه چې ولی ژاړی ؟ عداس ﷺ وويل چې زه دخپل بادار په وجه ژاړم چې دواړه دالله ﷻ درسول ﷺ سره دجنگ دپاره ځی ؟ عاص وويل آيا دارښتيدالله ﷻ رسول ﷺ دی ؟ عداس ﷺ ورپوږ کړ او دا يې وويل :

(ای والله انه لرسول الله الى الناس كافة) هو قسم په الله ﷻ رښتيا هم محمد ﷺ دالله ﷻ رسول ﷺ دی او ټولو خلکو ته رايرل سوی دی ، دعداس ﷺ دې خبری دعتبه اوشيبه په زړه کې ځای ونيوی چې دا ټول خلک به وژل کيږي په دې وجه هم عتبه اوشيبه دجنگ څخه ځان کښی يواځی دابو جهل دپیغور په وجه عتبه اوشيبه ورمخکې سو ابو جهل به ييا ييا عتبه اوشيبه ته ديغیرتی اونا مردی پیغور ورکوی په دې وجه ترټولو د مخه دوئ دواړه ميدان ته راووتل چې له ځانه ديغیرتی پیغور لیری کړی ابواسيد ﷺ وايي چې رسول الله ﷺ دبدر په ورځ وفرمايل خپل غشی دوخت دپاره وساتی کله چې کافران پرتا سوباندی هجوم دروړوی اوبڼه درنژدی سی نو په هغه وخت کې غشی وويلی (بخاری شريف غزه بدر)

دالله ﷺ په دربار کې رسول الله صلي الله عليه وسلم دېرى دعاء وکړه دعتبه اوشېبه تروژل کيدو وروسته دجنگ ميدان تود سو رسول الله ﷺ له څېرى دباندې راووتى اودصحابه ﷺ صفونه يې برابرول اوييايې ابوبکر صديق ﷺ له ځان سره ملگرى کې اوڅېرى ته ولاړى اوسعد بن معاذ ﷺ دڅېر په دروازه باندې توره په لاس ولاړو ورسول الله ﷺ چې کله دخپلو صحابه ﷺ او ملگرو لېوالى اوييوسى اوددښمنانو ډيروالى اوزور وليدى نوپرلمانځه ودريدى اودوه رکعت لمونځ يې وکړى اووالله ﷻ ته يې زارى شروع کړى : اودادعايې وغوښته (اللهم انى انشرك عهدك ووعدك اللهم ان شئت لم تعبد) اي الله ﷻ زه ستادوعدى دوفاپوره کيدو غوښتنه کوم ياالله که ته غواړى نوستاعبادت به نه کيږي پررسول الله ﷺ باندې دخشوع اوخضوع عاجزى يوجلاکيفيت لويډلى وو دالله ﷻ په دربار کې به کله سرپر سجده اوزارى به يې کولى اوکله به يې دسوال گرو فقير غوندې لاسونه وغوړل دفتح اوبرى اومرستى غوښتنه به يې کوله دعاجزى داحالت وو چې له اوږو مبارکويې پتولاندې ولويدى .

له على ﷺ څخه روايت دى وايي چې زه ددېر په ورځ دجنگ له ميدان رسول الله ﷺ ته راغلم هغه چې مى وليدى سرپه سجده پروت دى اوياحى ياقيوم وايي زه بيرته دجنگ ميدان ته ولاړم اوپه جنگ کې پاته سوم اويوڅه وخت وروسته بيادر رسول الله ﷺ ولورى ته راغلم بيامى په هغه حالت کې وليدى درې ځله مى پردغه حالت وليدى څلورم ځل الله تعالى فتح اوبرى ورکړ (رواه النسائى والحاكم فتح البارى باب قول الله تعالى ، اذ تستغيثون ربكم فاستجب لى من دونه ان تظن ان الله سميع عليم) څخه روايت سوى دى چې عمر فاروق ﷺ ماته بيان کړى دى چې کله دبدر ورځ سوه رسول الله ﷺ چې مشرکين وليدل زر ۱۰۰۰ اکسان دى اودرسول الله ﷺ ملگرى تر درې سوه ۳۰۰ لږ څه زيات وو نوهغه څېرى ته تشريف يووړى اوقبلې ته مخامخ سو دالله ﷻ په دربار کې يې ددعا دپاره لاسونه وغوړول اودادعايې وغوښته (اللهم انجز لى ما وعدتني اللهم ان تهلك هذه العصابة من اهل الاسلام لاتعبد فى الارض) اي الله ﷻ تاچې له ماسره وعده کړې ده هغه پوره کړى اي الله ﷻ که دمسلمانانو داوړو کى ټولى هلاک سى نو بيا به په ځمکه ستاعبادت نه کيږي ..

ځکه نبى کریم ﷺ خاتم النبیین دى اودامت اخري امت دى که خدا نخواست هغه اودهغه صحابه ﷺ شهيدان سوى وای نو بيا به په ځمکه باندې هيڅوک دالله ﷻ عبادت کونکى نه پاته کيدو دغدرنگه ددې دعاء څخه داهم معلومېږي چې دېرى اومرستى غوښتنه يواځې دمسلمانانو دساتلودپاره نه وه بلکې ددې دپاره چې په ځمکه باندې دالله ﷻ عبادت اوبندگى پاته سى داسى ونه سى چې ځمکه دالله ﷻ دعبادت څخه خالى سى رسول الله ﷺ

ﷺ تر دیره وخته لاسونه غوړیدلي نیولي وو او دغه دعا یې کوله چې یا الله ﷻ که دا ورکې ټولې هلاک سی نویابه په ځمکه باندې ستا عبادت نه وی په دې حالت کې یې څادر مبارک له اوږې مبارکې څخه ولویدی او د شاولوری ته راغلی او په ملا مبارکه پورې وموښتی (د اصحیح مسلم روایت دی)

د بخاری په روایت کې راغلي دي چې ابو بکر صدیق ؓ در رسول الله ﷺ لاس مبارک ونيوی او غوښتنه یې ځنې وکړه (حَسْبُكَ فَقَدْ الْخُفَّ عَلَى رِجْلِكَ) بس ده او کافي ده رښتیا هم تاد الله ﷻ په دربار کې دیری زاری وکولی بس دی.

در رسول الله ﷺ نظر د الله ﷻ پر عظمت اولوی او د استغناء په شان اوبی نیازی باندې وو لکه الله تعالی چې فرمایې وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (آیت العنکبوت سورة او بل ځای الله تعالی فرمایې: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتُّفِقَ الْقَوْمُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ * إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا لِلَّهِ عَلَى اللَّهِ عَزِيزٌ { (فاطر: ۱۷۵)

له دې کبله یې تر سترگو مبارکو څخه د ژړا چینی روانی وی خود ابو بکر صدیق ؓ در رسول الله ﷺ په دې عاجزان زار یوسره دایقین سو چې دهغه دعا قبوله سوه لکه الله تعالی فرمایې:

أَمْرٌ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ (النمل سورة آیت ۶۲)

لنډه دا چې ابو بکر صدیق ؓ در جاء او امید په مقام کې وو او رسول الله ﷺ د خوف او ویرې په مقام کې وو

دیوی شکمنې خبرې ځواب :

شکه خودادی چې کله د الله تعالی له لوری د بری او مرستی ژمنه سوی وه نور رسول الله ﷺ ولی دومره پریشان نه وو ؟

ځواب : دادی چې د الله ﷻ له لوری د بری او مرستی ژمنه کوتاه وه هیڅ وخت او ځای او هیڅ پېښه او د پېښې ځای معلوم نه وو او در رسول الله ﷺ نظر د الله ﷻ د بې نیازی و شان ته وو چې هغه مالک مطلق دی څه چې غواړي هغه کوی ، در بوییت دمقام ادب دادی چې له وعدی سره سره باید بنده له الله ﷻ څخه ویرېږي د بنده کار غوښتنه دی الله ﷻ چې څه ورکړي هغه د الله ﷻ خپل فضل او انعام دی او که در مرستی د ژمنی وخت معلوم هم وای نویا دا احتمال سته چې کیدای سی چې دهغې ژمنی پېښیدل او موجود یدل په داسی پتو اسبابو او شرطو باندې تړلی وی چې الله ﷻ د څه حکمت او مصلحت په وجه خپل پیغمبر ﷺ هم نه وی خبر کړی لکه الله تعالی چې فرمایې (وَلَا يَحِظُّونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ) پر الله تعالی باندې واجب نه دی چې د کومې پېښې او د کومې ژمنې په اسبابو او شرایطو انبیاء ﷺ خبر کړي ځکه د حکمت غوښتنه دا وی چې اصل حقیقی پت راز د بنده له نظره پت پاته سی د دې د پاره چې د الله تعالی عظمت او هیبت او بې پروایې هیره نه کې.

نو د انبياء ﷺ داسی دمجبوری او احتیاج دعاغو بنسټ په دې وجه نه وی چی ددوی دالله ﷻ پر ژمنه باندی باور نه وی بلکې دالله ﷻ څخه دبی پروایې ویره پر هغوی باندی غالبه وی (دایمان له مدارج النبوة راخیستل سوی دی)

او د صحیح مسلم په روایت کې راغلی دی چی ابوبکر صدیق ﷺ غوښتنه وکړه چی بس دی یار رسول الله ﷺ له الله ﷻ څخه ستاد غوښتنه بس دی رښتیا به هم الله ﷻ له تاسره خپله ژمنه هرو مرو پوره کوی .. په دې اړه د آیت نازل سو :

إِذْ نَسْتَفِئُهُمْ رَبُّكُمْ فَنَكْتُمُكُمْ أَنِّي مُبْدِكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزَوِّدِينَ (۹) وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْلُبُنَّ بِهِ فُلُوبُكُمْ وَمَا النُّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۱۰) آیت سورة الانفال
هغه وخت دریاد کي کله چی تاسو الله ﷻ ته فریاد کوی بیا الله تعالی ستا سودعا قبوله کړه چی زه ستا سوله یوزم فلائکه ووسره مرسته کوم چی یوپه بل پسې به راتلونکی وی اودا مرسته نه دی رالیږل سوی مگر یواځی ستا سود خوشالی اوزیری دپاره اوددې دپاره چی ستا سوزونه ډاډه سی او په حقیقت کې مرسته نه ده سوی مگر دالله ﷻ له لوری یقیناً الله غالب او حاکم ذات دی ،،

د صحیح بخاری په روایت کې راغلی دی چی رسول الله ﷺ په دغه وخت کې له څپری راووتی او پر ژبه مبارکه یې د آیت وو (سَيُفْعَمُ أُنْجَعُ وَيُؤْتُونَ الدُّبُرُ) (آیت سورة القمر) نژدی ده چی دکافرانو ډاډه به ماته وخوری او شاوی به واپوی او وبه تنستی .

د ابن اسحق په روایت کې راغلی دی چی ددعا په غوښتلو کې په نبی کریم ﷺ باندی خوب راغلی لږ ساعت وروسته راوینس سو او ابوبکر صدیق ﷺ ته یې وفرمایل :

(ايشريابا بکراتاک نصر الله هذا جبريل آخذ بعتان فرسه يقوده على ثنایاه الغبار (۱))

اې ابوبکر ﷺ خوشاله سه دالله تعالی مرسته راوړوسیده د جبریل ﷺ دی دآس واگې یې نیولی دی دهغه پر غاښو گرځ اودوړی پرتی دی .

دمسلمانانو دمرستی لپاره له اسمان دفرشتو راکښته کیدل

لومړی الله ﷻ زر ۱۰۰۰ او بیا درې زره ۳۰۰۰ او په وروسته کې پنځه ۵۰۰۰ زره ملائکی دمسلمانانو دمرستی لپاره راکښته سوی ،

باریکي : څنگه چی دبدر په جنگ کې دکفارو او مشرکینو دمرستی لپاره ابلیس لعین له خپل لښکر سره حاضر سوی وو په دې وجه الله تعالی دمسلمانانو دمرستی لپاره جبریل اومیکائیل اواسرافیل ﷺ په مشری له اسمان د ملائکو لښکر راکښته کی شیطان په خپله دسراچه بن مالک په شکل کې له دوئ سره ملگری وو اودده لښکر دبنی مدلج دخلکو په شکل کې ښکاره سو لکه چی په دلائل بیهقی اودلائل ابی نعیم کې له ابن عباس ﷺ څخه داروایت سوی دی (۲)

———— (۱) فتح الباری جلد ۷ ص ۲۴۲، غیون الاثر جلد ۱ ص ۳۵۵) ————— (۲) خصائص کبری جلد ۱ ص ۱۰۴)

په دې وجه فرشتی دخلکوپه شکل ښکاره سوی لکه چی علامه سهیلی اوامام قرطبی ددې تصریح کړی ده (۱) اودکوموکسانودمرستی اوکومک دپاره چی له اسمان څخه ملائکی رابښکته سوی هغه که څه هم صوره انسانان وو مگر معنی فرشتی وی اوییشکه دهغوئ مصداق داشعروو: **لَقَدْ آتَمَ لَکَ مَعْنًی جَبْرَئِیلُ..... رَسَتْ اَزْجِلْمَ جَوَادُ قَالُ و قُلْ**

ابوأسید ساعدی ؓ چی له بدرینو صحابه ووڅخه دی فرمایي: چی دبدر په ورځ فرشتوشین رنګه پتگی تړلی وو شملی یې داوړو په مینځ کې وی (رواه ابن جریر باسناد حسن او همداسی ابن ابی حاتم له زییرین عوام ؓ څخه روایت کړی دی اوزییر ؓ په خپله هم دبدر په ورځ شنه لنگوټه یا پتگی تړلی وو.

له یوشمیر روایاتو څخه معلومیږی چی دفرشتو دلنگوټو رنګ تور وو اود بعض بیوا یې چی سپین و خو حافظ سیوطی وایي چی دصحيح روایتو څخه دا څرګندیږی چی دلنگوټو رنګ شین وو دتور اوسپین رنګ په اړه چی څومره روایتونه دی هغه ټول ضعیف دی (۲) اوداهیڅ عجیبه نه دی چی دملائکه وو دلنگوټوشین رنګ دمسلمانانو دخوشالی دپاره ورکړل سوی وی ځکه په شنه رنګ خوشالی پیدا کیږی کما قال الله تعالی

(صَفَرَاءُ فَاقْبَلْ لَوْ هُنَّ خِشْيُ النَّظَائِرِ) (۱۹) آیت سورة البقرة لیدونکوته خوشالی ورکوی ..

لنډه دا چی الله تعالی دمسلمانانو دمرستی لپاره دملائکه وولښکر له اسمانه راښکته کی لومړئ خو یواځی دفرشتورابښکته کیدل دخیر او برکت سبب وو لکه دحنین په غزا کی چی یواځی دفرشتورابښکته کیدل دبری سبب سو دایان په راتلونکو پاڼو کې راځی انشاء الله دویم دالله ﷻ پیروینه داوه چی الله تعالیو ملائکوته وفرمایل چی مسلمانانو ته په روحانی ډول باندی قوت اومرسته ورسوی لکه الله تعالی چی فرمایي:

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا (۱۳) آیت سورة الانفال

هغه وخت یادکه چی کله الله تعالی ملائکه ووته حکم وکړ چی زه ستاسوسره یو تاسودمؤ منانونه زړوکی ثبات واستقامت واچوی

لکه څنګه چی الله شیطان ته په زړه کې دوسوسی اچولوتوان ورکړی دی دغه رنګه یې فرشتوته هم په زړو کې دښو خبرو اچولوتوان ورکړی دی چی هغه ته لمه او الهام وایي ، نو فرشتو دمسلمانانو په زړو کې دالله ﷻ څخه دسرغړونکو په مقابله کې سرقربانوونکوته داوچول چی تاسو دالله ﷻ اودهغه درسول ﷺ څخه دسرغړونکو په مقابله کې ثابت قدم واوسیږی ښه پالونکي اوبڼه مرستندوئ ستاسوساتونکی اومرسته کونکی دی اودفرشتولښکر ستاسودمرستی دپاره دی بیا څه فکر اوڅه غم دی دبری اوماتی راز دزړو په قوت اومزوری باندی بنا دی دغه رنګه یې دمسلمانانو زړونه محکم اومضبوط کړه

(۱) روض الانف جلد ۲ / (۲) زرقانی جلد ۱ / ص ۲۴۴

دریم: دالله ستره مرسته داوه چې الله ﷻ فرستوته دمسلمانانوله دښمنانوسره دجهادامروکړي. خلورم انعام دالله ﷻ داوو چې الله ﷻ فرشتی دصحابه ﷺ وومرسته کونکی کړی اصل جهادکونکی صحابه ﷺ وو فرشتوددوی پیروی وکړه لکه چې مېدکم لفظ ودې ته اشاره کوی. پنځم داوو چې دکافرانوپه زړوکې یې دمسلمانانوویره واچوله لکه چې الله ﷻ فرمایې سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّغْبَ فَأَخْبَرُ الْاَغْنَاكَ وَالْاُخْبَرُ بِمَا مِنْهُمْ كُلُّ بَنَانٍ (۱۲) آیت سورة الانفال)

ملائکه ووت ته دجهاد اوجنگ طريقه وښودل سوه

فرستوته دانسانانوپه خيردوړلو طريقه نه وه معلومه نوپه دې وجه الله تعالی هغوی ته دوړلو طريقه وښودله او ورته وې فرمايل (فَأَخْبَرُ الْاَغْنَاكَ وَالْاُخْبَرُ بِمَا مِنْهُمْ كُلُّ بَنَانٍ (۱۳) آیت سورة الانفال) اي ملائکو کافران پرخت باندی ووهی اودوی بند پربند پریکړی .

له ربیع بن انس ﷺ څخه روایت سوی دی وایې چې دبدرپه ورځ دملائکووړلی سوی دانسانانوله وژل سویوڅخه جلاپېژندل کیدل ځکه دملائکوپه لاس وژل سوی پرخت اوبندوباندی داورتوری نښی وی (فتح الباری باشهودالملائکه بدر)

په صحیح مسلم کې له ابن عباس ﷺ څخه روایت سوی دی چې یومسلمان سړی په یومشرک پسې سوله لوری خوادیوه سپوآواز وسو چې ای حیزوم (۱) مخکی ولاړسه ، وروسته ماهغه مشرک ولیدی هغه پرمخې پرځمکه پروت دی اودهغه پوزه اومخ دچلاخی په وهلو سره تک شنه سوی وهغه انصاری ﷺ راغلی اوپوله پېښه یې رسول الله ﷺ ته بیان کړ رسول الله ﷺ وفرمایل چې تارښتیاوویل دا دریم آسمان مرسته اوکومک وو (۲) په صحیح بخاری کې له ابن عباس ﷺ څخه روایت سوی دی چې رسول الله ﷺ دبدرپه ورځ داسی وفرمایل (هذاجبریل آخذ برأس فرسه علیه اداة الحرب) داجبرئیل علیه السلام دی چې دآس واگی یې نیولی دی اودجنگ سامان ورسره دی (بخاری شریف باب شهودالملائکه بدر)

دسهل بن حنیف ﷺ څخه روایت دی چې دبدرپه ورځ موږ ولیدل چې له موږڅخه به یوچامشرک ته اشاره کوله نومخکې تردی چې دده توره وهغه ته ورسپړی دهغه مشرک سربه پرځمکه غوڅ سوی پروت وو (حاکم ددی حدیث روایت کړی دی اوحاکم اودهغه شاگرد بیهقی اودغرنکه ابونعیم ددی حدیث ته صحیح ویلی دی (۱))

سهل بن سعدوايې چې ابوأسید ﷺ ماته داسی وویل چې ای وراره که ماواتاوس په بدرکې وای نومابه تاته دغره هغه کڼدو ښودلی وو له کومه ځایه چې فرشتی زموږ دمرستی لپاره رااوښتلی اوپه هغه کې هیڅ شک نسته (رواه الطبرانی وفيه سلامة بن روح وثقه ابن حبان وضعفه غیره) (۱) حیزوم دجبرئیل علیه السلام دآس نوم دی ، زرقانی جلد ۱/ص ۴۱۶)

(۲) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۴۲) (۳) زرقانی جلد ۱/ص ۴۲۷)

لنہ خبرہ دادہ چی دبدرپہ غزاکی دمسلمانانو دمرستی لپارہ لہ اسمان فرشتی رابنکتہ سوی اولہ مسلمانانو سرہ ملگری سوی اودھغوی سرہ اوږہ پہ اوږہ جہاد اوجنگ وکړ داپہ آیات قرآنیہ او احادیث نبویہ سرہ صراحۂ ثابت دی چی پہ هغه کې وھیچاته دنہ منلو اوشک خای نہ دی پاتہ..

دفرشتو پرآسانو سپریدل داهم لہ دیوروایاتو معلومیری پہ یوشمیرروایاتو کې راغلی دی چی پربرگ آسانوباندی سپارہ وو (۱)

لہ ابن عباس رضی اللہ عنہما شخہ روایت سوی دی چی ملائکو پرته لہ بدرپہ بل ہیڅ خای کې جنگ نہ دی کړی اود مسلمانانو دتائید اوقوت اودتولی ددیروالی اودادہ اوارام دپارہ دملائکو رابنکتہ کیدل پہ نوروخایوکی ہم ثابت سوی دی مثلاً دحنین پہ غزاکی دملائکو را بنکتہ کیدل پہ سورت توبہ کې یاد سوی دی لکہ اللہ تعالیٰ چی فرمایي:

وَأَلْزَمَ الْجُودَ أَلَمَ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (سورة التوبہ)

اوداسی لښکریې راکښته کی چی تاسو نہ لیدی،

مگر دبخاری اومسلم پہ یوروایت کې دأحدپہ غزاکی ہم دجبرئیل رضی اللہ عنہ او میکائیل رضی اللہ عنہ دجنگ کولویادونہ سوی مگر هغه جنگ دتولو مسلمانانو دمرستی دپارہ نہ وو بلکې یواځی د رسول اللہ ﷺ دساتی او حفاظت دپارہ وو (۲)

ولی فرشتی دلښکرپہ صورت رابنکتہ سوی؟

جواب: ځکه دادنیاداسبابو کوردی پہ دې وجه اللہ تعالیٰ ﷻ داسبابوپہ رعایت سرہ فرشتی دلښکرپہ صورت کې دمسلمانانو دمرستی دپارہ راکښته کړی کہ داسی نہ وی نودتولو دپارہ یوه فرشته بس وه ځکه اصل فاعل خواللہ تعالیٰ دی مگر په دې دنیا کې دهغه دقدرت ښکاره کیدل داسبابو او واسطو په ذریعہ سرہ کیږی په دې وجه دعالم الاسباب دطریقې برابرې دفرشتو لښکر دمسلمانانو دمرستی لپارہ راولیږی (۳)

رسول اللہ ﷺ دڅپر شخه دباندي راووتی اود جهاد اوجنگ ترغیب یې ورکړ او وې فرمایل چی قسم په هغه ذات چی دهغه په لاس کې دمحمد ﷺ ساه ده نن چی کوم سړی په صبر او حوصله اخلاص اورښتینی نیت سرہ دالله ﷻ لہ دښمنانو سرہ په ازادہ سینہ وجنگیږی اوبیادالله ﷻ په لاره کی ووژل سی اللہ تعالیٰ به هرومرو هغه جنت ته داخلوی، دعمیربن حمام رضی اللہ عنہ په لاس کې خورماوی وی نوموړی ددې خورماپہ خوراک بوخت وو کله چی ده ناڅاپہ داخبرہ واوریدہ نو ددې په اوریدو سرہ سم یې وویل (بخ یخ لمایوی دین ان ادخل

الجنة الان یقتلی هؤلاء) واه واه زما اود جنت ترمینځ بل څه نسته یواځی داپاته دی چی داخلک ماووژنی، اوسمدستی یې خورماوی لہ لاسه وغورزولی اوتوره یې راپورته کہ
 (۱) ازرقانی جلد ۱/ص ۲۲۷) ————— (۲) ازرقانی جلد ۱/ص ۲۲۵) ————— فتح الباری جلد ۷/ص ۲۳۳)

اوداسی جگړه یې پیل کړه چې صفونه یې څیری کړه او و جنگیدی ترڅو چې شهید سو،
رضی الله عنه ورحمة الله علیه (۱)

عوف بن حارث ؓ (۲) پوښتنه وکړه چې (یا رسول الله ما یضحک) (۳) (الرب من عبده)

ای دالله ﷻ رسول ﷺ الله تعالی دبنده کوم شئ خندوی یعنی خوشاله کوی ؟

رسول الله ﷺ وفرمایل : دبنده لوڅ کیدل اودالله ﷻ ددښمن په وینه سره خپل لاس رنګول
عوف ؓ ددې خبرې په اوریدو سره زغره وغورزوله اوتوره یې واخیسته او جگړه یې په
پیل کړه ترڅو چې شهید سو ، رضی الله عنه ورحمة الله علیه ،،

دابو جهل د اوقریش دجنگ لپاره پارول

دعتبه ، شبیه ، اوولید تروژل کیدو وروسته ابو جهل خلکو ته وویل همتونه لوړ کی او
دلاوره سی او جنگ ته تیارسی ، ای خلکو دعتبه اوشبیه اوولید په وژول کیدو سره مه
ویریرې دې خلکو تلوار وکړ قسم په لات او غزی موږ به هیڅ کله تر هغه وخته نه څو ترڅو
چې مودوی په رسیو پروتلی نه وی وروسته ابو جهل له الله ﷻ دادعا وغوښتله : ای الله
ﷻ په موږ کې چې څوک خپلوی پریکوی اوناړواکارونه کوی هغه هلاک کی او په موږ کې
چې کوم یو ستا په نزد تر ټولو خوښ وی نن هغه ته بری اوفتح ورکړی ، په دې اړه دآیت
نازل سو : **إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ**
فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَكُفْرُكُمْ أَكْثَرُ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ (آیت سورة الانفال)

که تاسو دفتحي غوښتنه کوی نور ښتیا هم تاسو ته فتحه راغله او که په راتلونکې منع
کیرې نو ستاسو دپاره ښه ده اوستاسو له ذره برابر تاسو ته په کار نه درځی که څه هم هغه
له هر څو مره زیاته هم وی اور ښتیا هم الله تعالی دمؤمنانو سره دی ..

(اخرجه ابن اسحق والحاكم وصححه والبيهقي عن عبدالله بن ثعلبة بن صغير خصائص كبرى جلد ۱، صفحه
۲۰۳، زاد المعاد جلد ۲، صفحه ۶۹ وقال ابن كثير اخرجه الامام احمد والنسائي ورواه الحاكم ثم قال صحيح على
شرط الشيخين ولم يخرجاه البداية والنهاية جلد ۳، صفحه ۳۸۲)

په دلائل بیهقي اودلائل دابونعیم کې له ابن عباس ؓ څخه روایت دی چې دابو جهل له
دعاء وروسته رسول الله ﷺ ددعا دپاره لاسونه پورته کړل اودادعا یې وغوښتله ای ربه که

(۱) ابن هشام جلد ۲/ص ۱۸، طبقات ابن سعد جلد ۲/ص ۱۶)

(۲) دعوف ؓ دیلارنوم حارث دی اودمورنوم یې عفرا ؓ دی یعنی دمعاذ ؓ اومعوذ ؓ ورور دی)

(۳) یعنی په کوم کار چې بنده ته دالله ﷻ ډیره رضا په لاس ورسې او په کوم ځای کې چې په خوشالی سره زیری او خوشالی
اومینه ښکارول مقصود وی په هغه ځای کې ضحک استعمالیږي ددې لپاره چې پر ډیره خوشالی او ډیره رضا او ډیر محبت
باندې دلالت وکړی ځکه دپروخت خپل بادار له مریې خوشاله وی مگر هغه نه ورته ښکاره کوی ، دضحک لفظ دخوشالی
اود هغه په ښکاره کولو دواړو باندې دلالت کوی لکه چې دطلحه بن براء ؓ په اړه په حدیث کې راغلی دی (اللهم انی طلحة
یضحک الیک وتضحک الیه) یا الله ﷻ له طلحه ؓ سره په داسی حال کې ملاقات وکړی چې هغه تاته خاندی اوت هغه
ته خاندی ، یعنی داسی ملاقات ورسره وکړی چې ډیره رضا او ډیر محبت ځنی ښکاره کړي دالله ﷻ دضحک هدامعنی
دی ، فانهم (روض الاف جلد ۲/ص ۶۹)

خدانخواستہ داډله هلاک سی نو بیا به په حمکه هېڅ کله ستا عبادت نه کېږي ،،
 یوې خواته ابوجهل دعاغوښته او بلی خواته رسول الله ﷺ لاس په دعا ولاړ وو. تردې ورو
 سته د دواړو لښکرو ترمنځ جگړه پیل سوه په دغه وخت کې رسول الله ﷺ دخپری څخه
 دباندی راووتی اوصحابه ﷺ ته یې د جهاد اوشهادت ترغیب ورکوی اوداسی یې
 وفرمایل : چی کوم سړی چی دالله ﷻ په لار کې ووژل سی الله تعالی به هغه جنت ته
 داخلوی (۱) تردی وروسته رسول الله ﷺ دجبرئیل امین ﷺ په اشاره یو موټی (۲) خاوری
 د مشرکینو پرمخ وپاشلی په مشرکینو کې داسی څوک نه سوپاته چی دهغه وسترگواو
 پوزه اوخولی ته دې داخاوه نه وی رسیدلی الله ﷻ په دې یوه موټی خاورو کې دومره
 زورکینودی چی دهغه په پاشلو سره د بنمن و تنبیدی په دې باره کې دآیت نازل سو :
 وَمَا مَنَعَتْ إِفْرَافَتٌ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى (۱۴) آیت سورة الانفال) تاویشتل نه دی کړی په حقیقت کې کله
 چی تاویشتل وکول مگر الله تعالی وویشتل .

یعنی په ښکاره خور رسول الله ﷺ یو موټی خاوره وروپاشلی مگر پرزر کسه لښکر باندی او
 دهریوه سترگواو پوزه ته د یو موټی خاوری رسیدل درسول الله ﷺ کار نه وو بلکې دادالله
 تعالی کار او دهغه د قدرت یوه نمونه وه .

کله چی جگړه پرسختید وسوه نورسواله ﷺ درې ځله دالفاظ وویل (شاهات الوجوه) مخونه
 دی تورسی اودشکو یو موټی یې دقریشو لوری ته وپاشی اوصحابه ﷺ ته یې د حملی
 حکم وکړ دسترگو په رپ کې دالله ﷻ دد بنمنانو په څیروباندی دښکاره اومعنوی ذلت
 گڼځ پریوتی اوسترگی یې سره وموښتی له دې خوا مسلمانانو حمله پروکړه ابن شهاب
 زهري اوعروه بن زبیر فرمایي : چی الله تعالی دهغه موټی خاوری په برکت یو عجیب
 حالت جوړکی هر سړی سرتیټی او حیران وو چی چیری او کومی خواته تیښته وکوی ،
 دې یو موټی خاوری پاشل قریش ټول پریشان کړل اولوی لوی پهلوانان او غبستلی دمرگ
 په کنده کې بندیان سو اومسلمانان دالله ﷻ دد بنمنانو په وژلو اونیولوبوخت وورسول
 الله ﷻ په څپره کې تشریف درلودی اوسعد بن معاذ ﷺ په دروازه کې توره په لاس ولاړ وو
 درسول الله ﷺ پیره یې کوله رسول الله ﷺ ولیدل چی صحابه کرام ﷺ دقریشو په
 راگیرو لوبوخت دی اود سعد بن معاذ ﷺ پرمخ باندی دناخوښی ښی ښکاره سوی رسول
 الله ﷺ وفرمایل ای سعد ﷺ کیدای سی ستا دقریشو گیرول نه وی خوښ ، سعد ﷺ وویل

(۱) زرقانی جلد ۱/ص ۴۲۷، تاریخ ابن اثیر جلد ۲/ص ۴۷)

(۲) دیو موټی دخاورو پاشلو ښه په معجم طبرانی کې له حکیم بن حزام اوابن عباس ﷺ څخه روایت سوی حافظ هیشمی
 رحمه الله وایي چی دحکیم بن حزام ﷺ دروایت سند حسن دی اودابن عباس ﷺ دروایت رجال دبخاری رجال دی (مجمع
 الزوائد جلد ۶/ص ۸۴)

(اجل والله يا رسول الله كانت اول وقعة اوقعها الله تعالى باهل الشرك فكان الاثخان في القتل احب الي من استبقاء الرجال)

هو قسم په الله ﷻ يا رسول الله ﷺ د لومړي پيښه ده چې الله تعالى پر مشرکينو باندي نازل کړه ده زما په نظر د مشرکينو وژل او وینه تويول د دوي تر ژوندي پرېښودو ډير ښه دي .
د چا زړونه چې د الله ﷻ ديووالي څخه ډک سوي وي دهغوئ په زړوکې له الله ﷻ سره د شرک کونکو لپاره چيري دومره ځاي کيدای سي

او الله تعالى فرمايي : چې شرک نه ښل کيږي : **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِآلِهَتِي فَقَدْ أَفْرَأَ عَذَابًا** (آيت سورة النساء)

په تحقيق سره الله تعالى شرک کونکي نه بخښي خو هغه گناه چې تر شرک په کمه درجه کي وي هغه ښل کيږي د چا دپاره چې وغواړي او څوک چې د الله ﷻ سره شريک ونيسي رښتيا هم هغه ډير غټ جرم وکي .

دا بن عباس ؓ روايت دي چې رسول الله ﷺ به ډير ځله داسي فرمايل : چې د بني هاشم او نور و قبيلو څخه څه خلک په خپله خوښه نه بلکې د قريشو په زور او جبر سره راغلي دي هغه دي نه وژل کيږي موره دهغوئ د وژلو ضرورت نسته له دې کبله په تاسو کې چې څوک ابوالبختري بن هشام او عباس بن عبدالمطلب وموندل نومه يې وژني له دې امله صحابه ﷺ د وژلو پر ځاي دهغوئ په بندي کولو بوخت سو ځو کله چې مجذرين زياد انصاري ابوالبختري وليدي نو وې ويل چې رسول الله ﷺ مو پرستاله وژلومنع کړي يو دا ابوالبختري (١) سره يو ملگري هم وو چې دمکي څخه دهغه سره راغلي وو دهغه نوم جناده بن ملحيه وو ابوالبختري وويل زما ملگري هم نه وژل کيږي ؟ مجذر ؓ وويل نه هيڅکله ستا ملگري نه پرېښودل کيږي رسول الله ﷺ موره يواځي ستا دنه وژلو حکم کړي دي ، ابوالبختري وويل قسم په الله که دا امکان لري چې زه دې خپل ملگري پرېږدم صبا به دمکي ښځي ماته پيغور راکوي چې يواځي دخپل ځان دخلاصون دپاره يې خپل ملگري پرېښودي او دار جز يې ولوستي او حمله ته را وړاندي سو :

كُنْ مُنْبِئًا ابْنُ حُرَّةٍ ذُو نِفْلَةٍ حَقٌّ يَهْوَى اَوْهَي سَهْبَةً

يو عزت مند سړي دخپل ملگري د مرستې هيڅکله لاس نه پورته کوي ترڅو چې يا مړ سي يا خپله لار وويني .

(١) ابوالبختري که څه هم په اسلام نه و مشرف سوي مگر په مکه مکرمه کې د رسول الله ﷺ مرستندوي او حامس وو لېس کړم ﷺ ته دا ابوالبختري له لوري هيڅکله هيڅ تکليف او ضرر نه دي رسيدلي او د قريشو د ظالمانه پرېکړې پاڼه چې په کعبه کې زوږند سوي ده دهغې په ماتولو کې همده گام پورته کړ (سيرة ابن هشام جلد ٢ / ص ١٥٥ ، الهداية والنهابة جلد ٢ / ص ٢٨٥)

ابوالبختری دمبارزی دپاره واوراندی سو مجذربه دتوری وار پروکې اوژوندیې پای ته ورسیدی مجذربه در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو اور رسول الله ﷺ ته یې وویل :
والذي بلغك بالحق جهد ان يستاسر فأتيتك به فان الان يقاتلني لقاتلته لقتلته قسم په هغه پاک ذات چې ته یې په حق سره رالیرلی یې رښتیا هم ماپوره کونښن وکې چې ابوالبختری بندی سی اوزه هغه ستا په خدمت کې وړاندی کم مگر هغه ونه منله مقابله یې وکړه نو ماوژی

دامیه بن خلف اودهغه هزوی وژل کیدل

امیه بن خلف در رسول الله ﷺ له سختو دښمنانو څخه وو په کوم وخت کې چې دبدر جنگ هیڅ فکر هم نه کیدی په هغه وخت کې ده دسعد بن معاذ ﷺ له ژبې څخه په مکه کې دخپل وژل کیدو وړاندوینه اوریدلې وه په دې وجه دبدر جنگ له شریک کیدو څخه ډیر ځان شاته کې خوابو جهل وویل (ادروا عیرکم) دخپلې تجارتی قافلی خبر واخلی یعنی دابوسفیان دقافلی خبر واخلی

خلک یې جگړې ته تیار کړه امیه ځان ځنی وکیښ ابو جهل وویل ای ابوصفوان ته ددې سیمې مشر یې ستا په نه تگ سره به نور خلک هم پاته کیږي هغوی به هم ځان له جگړې کاږي ابو جهل خبیث ډیر ټینگار پروکې امیه مجبور سو چې بدر ته ولاړسی نوامیه وویل قسم په الله زه به ډیر تیز رفتار اوبښ رانیسم ددې دپاره چې کله وخت په لاس راسی نوله لاری به بیرته راگزم او خپلې ښځې ام صفوان ته یې وویل چې زما دسفر سامان تیار که ام صفوان ورته وویل آیاتاته دخپل یثربی ورور خبره نه ده یاده چې ته به دمحمد ﷺ دملگرو په لاس وژل کړې ؟ امیه وویل نه زما په یاده زما دتگ اراده نه ده تر لږ ځایه به ولاړسم او کله چې وخت په لاس راسی بیرته به راوگرزیږم په دغه فکر اوسوچ تر ټولو منزلو تیر سو اودبدر میدان ته راوړسیدی (بخاری شریف من یقتل بیدر) (۱)

کله چې دبدر میدان ته راغلی نو دبلال ﷺ سترگی پرولگیدی امیه به په مکه کې بلال ﷺ پرگرمو ډبرو اچوی او پرسینه به ورکښی ناستی او داسلام څخه داوښتو غوښتنه به یې ځنی کوله ، کله چې بلال ﷺ ولیدی نوله انصارو ﷺ یې مرسته وغوښتله عبدالرحمن بن عوف ﷺ دجاهلیت په وخت کې دامیه دوست وو هغه غوښتل چې امیه ونه وژل سی بلکې بندی سی کیدای سی الله تعالی دده په وجه سره هدایت ورته وکوی اوله همیشنی عذاب څخه وساتل سی امیه د عبدالرحمن بن عوف ﷺ لاس ونيوی ، بلال ﷺ چې کله ولیدی ناره یې وکه ونیسی دکفر سردار امیه ونیسی زه به ژوندی نه پاته کیږم که امیه ژوندی پاته سو عبدالرحمن ﷺ دامیه زوی ورمخ ته کړ انصارو ﷺ هغه ووژی اوامیه ته یې راندی کړی عبدالرحمن ﷺ پرامیه بالا پرېوتی مگر انصارو ﷺ په همدې حالت کې له لاندی خوا په

تورو ووهی اوامیه یې ووژی په دې وخت کې د عبدالرحمن ﷺ پښه هم ژوبل سو او تر دیره وخته دهغه زخم نښه پاته وه عبدالرحمن بن عوف ﷺ به ویل الله تعالی دی پر بلال ﷺ رحم وکوی زما زغری هم ولاړی اوز ما بندی هم له لاسه ووتی (صحیح البخار)

د بدر په میدان کې د الله ﷻ د دین اود دې امت د فرعون ابو جهل وژل کیدل

عبدالرحمن بن عوف ﷺ فرمایې: چې زه د بدر په ورځ په صف کې ولاړوم ناڅاپه مې ولیدل چې زما راسته خواته د انصارو دوه زلموتي ځوانان دی په دې زه پردې وویردم چې خلک به راسی مابه ددوه هلکانو په مینځ کې ولاړ وویښی او راگیره می کړی، په دې فکر کې وه چې یو هسته راته وویل اې آکا ماته ابو جهل راوښیه چې کوم یودی ما وویل اې زما وراره ابو جهل څه کوی؟ هغه ځوان هلک راته وویل ما د الله ﷻ سره وعده کړی ده چې که ابو جهل وینم نو هغه به هرو مرو وژنم یابه زه وژل کیرم ځکه زه خبرسوی یم چې ابو جهل رسول الله ﷺ ته بدر د اوبښکنځل کوی قسم په هغه پاک ذات چې دهغه په لاس کې زما ساه ده که هغه وینم نو زما سیوری به دهغه له سیوری نه جلا کیري ترڅو چې په موږ کې یوه ته مرگ نه وی راغلی دهغه دا خبری چې می واوریدلی په زړه کې می دا ارزوتیره سوه چې کاشکی زه ددې هلکانو پر ځای ده دوو خلکو په مینځ کې وای ما هغه هلک ته ابو جهل په اشاره وښودی دده په لیدو سره سمدستی د باز په څیر پر ابو جهل باندی ورغوته سو اود هغه کاریې پوره کړ او هغه خبیث یې خپل ځای ته ورسوی (بخاری شریف کتاب الجهاد باب من لم یغض الاسلام و یبخاری شریف دویم جلد باب غزوہ بدر)

همدا دوه هلکان د عفراء زامن معاذ او معوذ ﷺ دی (۱)

عبدالله بن عباس او عبدالله بن ابی بکر بن حزم ﷺ د معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ څخه روایت کوی چې زه د ابو جهل په طلب کې وم کله چې وخت راته په لاس راغلی نو دومره په زور می دتوری گذار پروک چې د ابو جهل پښه غوڅه سوه

د ابو جهل زوی عکرمه (دئ وروسته دمکې په فتح کې په اسلام مشرف سو) دپلار په ساتنه کې د معاذ ﷺ پر اوږه باندی په دومره زور دتوری واورو چې د معاذ ﷺ لاس غوڅ سو، مگر معاذ ﷺ تر ما ښام پوری په همدې حالت کې جنگیدی کله چې د لاس له څړه وپه تکلیف سو نو پر لاس باندی یې پښه کیښوده او په زوره یې کش کی اولیر یې وغورزوئی معاذ ﷺ د عثمان غنی ﷺ د خلافت تر وخت پوری ژوندی وومگر معوذ بن عفراء ﷺ د ابو جهل تر وژل کیدو وروسته و جنگیدی ترڅو چې شهید سو (انالله وانا الیه راجعون)

(۱) د صحیح بخاری له روایت چې د بدر په بیان کې راغلی دی د معلومیږی چې معاذ ﷺ او معوذ ﷺ د ابو جهل قاتلان دی مگر د کتاب الجهاد له روایت معلومیږی چې معاذ بن عفراء ﷺ او معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ د ابو جهل قاتلان دی حافظ عسقلانی وایې چې د عفراء ﷺ د زامنو سره معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ هم د ابو جهل په وژلو کې شریک وو بلکې معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ په وژلو کې ډیره برخه اخیستی وه ځکه رسول الله ﷺ د ابو جهل سلب د جنگ سامان معاذ بن عمرو بن الجموح ﷺ ته ورکړ (کذا فی فتح الباری جلد ۷ ص ۲۳۰/۱ فتح الباری جلد ۶ ص ۶ من لم یغض الاسلام او زقانی جلد ۱ ص ۴۶۸)

له بری وروسته دابو جهل دمړی لټون

ابو جهل که څه هم ښه ژوبل سوی وو مگر دژوند آخرنی ساه تراوسه لاپکې پاته وه، انس ﷺ وایې چې رسول الله ﷺ ددېر په ورځ و فرمایل چې څوک شته چې دابو جهل خبر راوړي عبدالله بن مسعود ﷺ ولاړی په مړيوکې وگرزیدي ښه یې وکتل اوابو جهل یې پیدا کي خوپه هغه کې لاتراوسه پوري ساه چلپې اوزوندي دی (دادبخاری روایت دی دابن اسحاق اوحاکم په روایت کې راغلی دی چې ابن مسعود ﷺ دابو جهل پر څټ باندې پښه کینوده اودایې ورته وویل (اخذاک یاعدوالله) الله ﷻ دې ذلیل اورسواء که اې دالله ﷻ دښمنه او وروسته یې دهغه سرغوش کړ اودرسول الله ﷺ مخ ته کینودی اودایې وویل (هذارس ﷻ) (عدوالله ابی جهل) دادخدای دښمن ابو جهل سردی

رسول الله ﷺ وفرمایل: (الله الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) قسم په هغه الله چې له هغه پرته بل الله ﷻ نسته دادابو جهل سردی

ماپه ځواب کې ورته وویل: نعم والله الذي لا اله غيره) هو قسم په هغه الله ﷻ چې له هغه پرته بل هیڅ معبود نسته دادابو جهل سردی

رسول الله ﷺ دالله ﷻ شکر ادا کي اودرې ځله یې په ژبه مبارکه داکلمات وویل:

أَلْخَذُ اللَّهُ الَّذِي أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَاهْلَهُ (۱) ثناء اوصفت هغه الله ﷻ لره دی چې اسلام اومسلمانان یې عزت مندوگرزول. په یوشمیر روایاتو کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ دشرک سجده هم اداکه (عمدة القاری باب قتل ابی جهل)

اودابن ماجه په روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ ددې نعمت په بدل کې دوه رکعت له منځ وکي (رواه ابن ماجه عن عبد الله بن ابی اوفی ﷺ) (۲)

په یو روایت کې عبدالله بن مسعود ﷺ وایې زه دابو جهل پر سینه باندې ودریدم اوابو جهل سترگی خلاصی کړی اووې ویل اې شپونکیه ته نن څومره لوړ ځای ته ختلی یې؟ ماورته وویل:

(الحمد لله الذي مكنتني من ذلك) صفت دی هغه پاک ذات لره چې هغه ماته داتوان را کړا.

بیا ابو جهل وویل چې بری او غلبه دچاپه برخه سوه؟

ماورته وویل دالله ﷻ اودهغه در رسول ﷺ

بیا ابو جهل وویل ستا څه نیت دی؟

(۱) وعن عبد الله بن ابی اوفی ﷺ لما قتل ابو جهل حمل رأسه الى رسول الله ﷺ (رواه ابن ماجه بسند جيد، زرقانی جلد ۲/ص ۱۳)

(۲) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۳۳)

(۳) البدایه والنهایه جلد ۳/ص ۲۸۹)

ماورته وويل ستادسپرريکولو اوغوڅولونيت می دی
 ابو جهل وويل چی بنه دازماتوره ده په دې زما سپرريکه دایره تیره ده تاژرهدف ته
 رسوی اودایوه غوښتنه لرم چی زما سر له اوږو سره بنه لوړ پریکه ددې دپاره چی
 دخلکوپه نظرکې هیبت ناک او ویرونکی ښکاره سی او محمد ﷺ ته زما دپیغام ورسوه
 چی زما په زړه کې ترپخوانن ورځ ستاسره بغض اودښمنی ډیره زیاته ده ابن مسعود ﷺ
 وایې چی تردې خبرو وروسته ماده سرغوخ کې اودرسول الله ﷺ مخ ته می راوړی
 ماورته وويل یارسول الله ﷺ دادالله ﷻ ددښمن ابو جهل سردی اودهغه پیغام می
 ورسوی نبی کریم ﷺ الله اکبر وویو اووې فرمایل: چی دازمامت فرعون وواو زما دامت
 د فرعون شر او فتنه د موسی ﷺ د فرعون ترشر او فتنی ډیره زیاته اولویه وه ځکه د موسی
 ﷺ فرعون دمرگ په وخت کې دایمان کلمه لوستی وه مگر ددې امت فرعون دمرگ په
 وخت کې هم دکفر اولویې کلمات وويل دا ابو جهل توره یې ابن مسعود ﷺ ته ورکه (کذابی
 شرح السیر الکبیر للامام السرخسی جلد ۲، صفحہ ۷)

یعنی لکه څنگه چی په فضائلو او کمالاتو کې نبی کریم ﷺ ترټولو انبیاء ﷺ غوره
 او افضل دی دغه رنگه دهغه دامت فرعون هم دټولو امتونو تر فرعونیانو په کفر او بدبختی
 کې ډیر سخت وو ځکه دمرگ په وخت کې هم دهغه سترگی خلاصی نه سوی اودمرگ په
 یهوښیو کې هم هغه دکفر او تکبر له نیلی نه سورا کښته بلکې پرکفر او تکبر یې نور
 زیادت وکړی (اعاذنا الله تعالی من ذلک)

هاریکي: له ابن عباس ﷺ څخه روایت دی چی په کومه شپه رسول الله ﷺ دپیریانو خواته
 تللی نو داسی یې وفرمایل: لیتم معی من لم یکن فی قلبه مثال ذرة من کبر فقام ابن مسعود فضله
 رسول الله ﷺ مع نفسه (پنایه شرح الهدایه للحافظ العینی جلد ۱، صفحہ ۲۸۲)

له ماسره دې هغه څوک ولاړسی چی دهغه په زړه کې یوه زړه تکبر اولویې نه وی درسول
 الله ﷺ ددې خبری په اوریدو سره ابن مسعود ﷺ ولاړسو اورسول الله ﷺ له ځان سره ملگری کې
 داعجیبه نه ده چی دا ابو جهل دوژلونیکی بختی د عبد الله بن مسعود ﷺ په برخه سوی وی
 ځکه عبد الله ﷺ دا الله تعالی خاص بنده ووده په زړه کې یوه زړه تکبر او غرور نه وو (۱)
 او ابو جهل بیاد غرور او تکبر یولی غر وو اوله سره ترپښو پوری تکبر وو دهغه خبیث په
 زړه کې دیوی زری په اندازه عاجزی او خاکساری نوم او نښان نه وو .
 په دې وجه د ابو جهل وژل کیدل الله ﷻ دداسی مبارک اونیک بخت سړی په لاس وکړ چی

(۱) کېدای سی په همدې وجه دصحابه ﷺ په وخت کې چی په عبد الله پرته له غه قید او شرط یادسو نو عبد الله بن مسعود ﷺ
 په غنی اغېشل کیدی ځکه په هغه کې د عبادت او بندگی خاصی نښی وی، والله سبحانه وتعالی اعلم وعلمه اتم)
 هغه دا الله ﷻ داسی خاص بنده وو چی دهغه په زړه کې یوه زړه غوندی تکبر اولویې نه وه

والله سبحانه وتعالى اعلم وعليه اتموا حكمه رضي الله تعالى عن ابن مسعود وارضاه وجزاه عن الاسلام ما يحبه ويرضاه آمين)
فتح : د ابوجهل اصل لقب ابو الحكم (۱) و رسول الله ﷺ د ابوجهل په نامه و نوموی (فتح الباری باب ذکر النبی ﷺ من یقتل بیدر) یعنی دمطلق جهل پلار او پالونکی وو ترڅو چی هغه ژوندی وو دهغه څخه هر قسم ناپوهی ته پرمخ بیوله .

عکاشه (۲) بن محصن ؓ و جنګیدی ترڅو چی توره یې ماته سوه رسول الله ﷺ یو لړګی ورکی چی هغه د عکاشه ؓ په لاس کې ترنیزه هم تیره سو په هغه یې جنګ کوی تردی چی الله ﷻ فتح او بری مسلمانانوته ورکړ دهغې نیزې نوم عون وو په هره غزا کی به ورسره وه (۳) عبیده بن سعید بن العاص دبدر په ورځ په اوسپینه کې داسی پټ و وچی له سترګو څخه پرته یې هیڅ شی هم نه ښکاریدی زییر ؓ دهغه په سترګه کې نیزه و وهله چی هغه پوری خواته ووتله او هغه سمدستی مرسو زییر ؓ فرمایي : چی ما پر سر پښه ورکښوده او په ډیر زور مې نیزه راکش که نویار او وتله مګر دهغې څنګونه کاږه سوی وو .

رسول الله ﷺ د یادگار په ډول هغه نیزه دزییر ؓ څخه وغوښتله دهغه تروفات کیدو وروسته له ابوبکر صدیق ؓ سره وه بیاله عمر فاروق ؓ سره او بیاد عثمان ؓ او بیاد علی ؓ او بیاد عبد الله بن زییر ؓ سره وه دبدر په جنګ کې زییر ؓ ژوبل سو یو زخم یې په اوږه باندی دمره ژور وو چی د زییر ؓ زوی عروه ؓ به په کوچنیوالی کې په هغه تپ کې ګوتی ننه ویستلی او بازی به یې په کولی یو ځل عبد الملک بن مروان عروه بن زییر ؓ ته وویل ته دزییر ؓ توره پیژنی عروه وویل هو عبد الملک وویل څنګه عروه وویل په هغه کې دبدر په ورځ کوږوالی راغلی وو عبد الملک وویل رښتیا وایې اود تائید دپاره یې دامصری وویل (بهن فلان من قراع الکتاب) په هغه توره کې کوږوالی شته دلویو لویو لښکرو په وهلو سره (صحیح بخاری)

(۱) په ابوجهل کلمه کې ابو لفظ مضاف دی او جهل مضاف الیه او نکره دی داسی نکره چی تعین پکی نسته ځکه ددی تشریح په جهل مطلق سره وکړل سوه

(۲) یوه ورځ رسول الله ﷺ وفرمایل چی زما دامت او یازره کسان په جنت ته پرته له حساب او کتاب داخلیدی ددوی مخونه به دڅور لسم دسپوږمۍ په څیر روښانه وی عکاشه ؓ چی واوریدل ولاړ سو او غوښتنه یې وکړه چی یا رسول الله ﷺ ته له الله ﷻ څخه دادعوا غواړه چی الله ﷻ ما هم له هغو خلکو څخه وگرزوی نیی کریم ؓ وفرمایل ته له هغو څخه یې ، ددې خبری په اوریدو سره په انصارو ؓ کې یو بل سړی هم ولاړ سو او هغه هم همد اغوښتنه وکړه ، نبی کریم ؓ وفرمایل عکاشه ؓ تر تاختګی سو (بخاری شریف) مقصود نفی نه وه چی ته له هغه او یازره څخه نه یې بلکې دغو ښتولوی یې ختموله فافهم واستقم ، د ابوبکر صدیق ؓ د خلافت په وخت کې چی کله طلیحه بن خویلد اسدی د نبوت دعوی وکړه ابوبکر صدیق ؓ خالد بن ولید ددې فتنی د ختمولو لپاره ولیږي په هغه فوج کې عکاشه ؓ هم ګډون درلودی دطلیحه په لاس شهید سو طقیات ابن سعد جلد ۳ / ص ۶۲۷ بدین مهاجرین

(۳) البدایه والنهایه جلد ۳ / ص ۹۱

دبدر بنديان

دالله ﷺ پہ فضل او کرم سره جگړه د مسلمانانو په برياليتوب پای ته ورسیده او يا ۷۰ تنه مشرکين و وژل سو (۱) او يا ۷۰ تنه بنديان سو دوژل سويو په اړه رسول الله ﷺ امر وکي چي د بدروکو هې ته يې وغورځوي له اميه بن خلف څخه چي کله مسلمانانو زغره کينله هغه دومره پرسيدلی وو چي دهغه بدن ټوټه ټوټه سو په دې وجه په هغه ځای کې ښخ سو (۲) کله چي د عتبه بن ربيعه بدن په کو هې وغورځول سو نور رسول الله ﷺ د عتبه زوی ابو حذيفه ﷺ وليدی چي دهغه پرمخ باندی د غم او خفگان ښي ښکاره سوی ، رسول الله ﷺ وفرمايل اې ابو حذيفه ﷺ آيا د پلار په دې حالت سره په زړه کې څه خيال درتيرسوی دی ؟ ابو حذيفه ﷺ وويل : اې دالله ﷺ رسول ﷺ قسم په الله ﷺ که بل هيڅ فکر رالويدلی وي يواځي دومره خبره ده چي زما پلار د ډيري ښې رایه څښتن ، مهربان ، صبرناک او دکمال څښتن ووله دې کبله ما اميد درلودی چي دده داهو ښيارتيا او ښه خويونه به دده لارښوونه داسلام ولوری وکوي مگر اوس می پر کفر باندی مړ وليدی نو ځکه خفه سوم ، رسول الله ﷺ د ابو حذيفه ﷺ لپاره د خير دعا وکړه .

په بدر کې دوژل سويو مشرکينو مړی د بدر وکو هې ته وغورځول سو (۳)

انس بن مالک ﷺ د ابو طلحه ﷺ څخه روايت کوي چي د بدر په ورځ رسول الله ﷺ د قريشو د څليرويشت مشرانو په اړه حکم وکي چي دوې ودې مردار او خراب کو هې (۴) ته وغورځوي دا څليرويشت مشران ودې کو هې ته وغورځيدل او پاته وژل سوی کسان و بل ځای ته وغورځول سو .

د رسول الله ﷺ دعا عادت شريف وو چي کله به هغه پر يو قوم باندی بريالی سو او فتح به يې وموندله نو دې شپي به هلته پاته کيدی ه دې عادت شريف برابر چي کله دريمه ورځ سوه

(۱) دا ويا کسانو روايت په صحيح بخاری کې له ابراه بن عازب ﷺ څخه او په صحيح مسلم کې له ابن عباس ﷺ څخه سوی دی او دغه صحيح دی ځکه پر دې باندی د سيرت ډټولو علماء اتفاق دی چي کله دا حدیث غزا کې او يا ۷۰ مسلمانان شهيدان سو نو په دغه وخت کې الله ﷺ دا آيت نازل کړ (ولما صابتم مصيبة قدامتم مثليها) فتح الباری جلد ۷ / ص ۲۳۸ باب فضل من شهيد را

(۲) زوقانی جلد ۱ / ص ۴۳۲

(۳) په بدر کې وژل سوی مشرکين خواو يا ۷۰ کسان وومگر په دغه کو هې کې يواځي څليرويشت مشران وغورځول سو نومړی په بل ځای کې وغورځول سو (فتح الباری جلد ۷ / ص ۲۳۴ باب قتل ابي جهل)

(۴) ايمان طهارت او کفر نجاست دی الله ﷺ فرمايې (انما المشركون نجس) د مشرکينو د بدنو لپاره داسی مردار کو هې مناسب وو د کفر جنابت د ايمان په غسل پاکيدای سی کفر په عالم غيب کې حدث اکبر دی او ايمان طهارت کبری دی ايمان په منزله د غسل دی او د کفر ټولی شمعی يعنی گناهونه او نافرمانی په منزله د حدث اصغری دی او ايمان ټولی شمعی يعنی طاعات په منزله د طهارت صغری يعنی داوداسه په منزله دی ، فافهم پوره بحث به ان شاء الله العزيز په حجة الوداع کې راسی رسول کریم ﷺ په سپرلی باندی د ځين ايسنو دلو حکم وکړ د حکم برابر به هغه تلی او صحابه کرام ﷺ به ترده وروسته روانيدو د صحابه ﷺ ووداخيال وو چي کيدای سی دکوم

ضرورت لہ املہ دلته پاتہ سوی وی رسول اللہ ﷺ روان سو اوکوهی تہ راغلی اودکوهی پرغاہ ودریدی اومشرکین یی نامہ پہ نامہ یادکړل اودآواز یی ورتہ وکی ، یاشیبہ ، یامیہ ، یااباجہل وپسی یی نورنومونہ واخیستل اوداسی یی وفرمایل : چی تاسو تہ دانہ معلومہ سہہ چی داللہ ﷻ اودہغہ درسول ﷺ سرغرونہ موکړی وہ ربتیہام دکوم شی چی لہ موپرسہ زموپرب وعدہ کړی وہ ہغہ وعدہ ربتیاسوہ آیاتاسوہم دخپل رب وعدہ وموندلہ ، (دادبخاری روایت دی)

دابن اسحاق پہ روایت کہی نورزیادت ہم سوی دی ہغہ دادی : ای دکوهی خلکو تاسو دخپل نبی ﷺ پہ حق کہی ډیرہ بدہ قبیلہ واست ، خکہ تاسوزہ دروغجن وگنلم اوخلکو زماتصدق وکی ، اوتاسوزہ لہ وطن وشرلم ، اوخلکوماتہ خای راکی ، اوتاسولہ ماسرہ جنگ وکی ، خوخلکوزما مرستہ وکړہ ، زہ آمین وم خوتاسوپہ خائن راتہ وویل ، زہ ربتینی وم خوتاسو دروغجن راتہ وویل ، اللہ ﷻ دې تاسوتہ بدہ بدلہ درکړی ، دبخاری اومسلم پہ روایت کہی راغلی دی چی عمر فاروق ؓ وویل ای داللہ ﷻ رسول ﷺ آیاتہ دې بیروحہ بدنوتہ خبری کوی ؟ رسول اللہ ﷺ وفرمایل : قسم پہ ہغہ پاک ذات چی دہغہ پہ لاس کہی زما سہدہ ، زما خبری تاسو دترہغوی نبی نہ اوری مگر ہغوی جواب نہ سی راکولای (۱)

حسان بن ثابت ؓ پہ یوہ اوږدہ قصیدہ کہی فرمایي :

ینادیہم رسول اللہ لباً قذفنا ہم کباکب فی القلب
کلہ چی موږ ددوی مری پہ کوهی وغور زول نور رسول اللہ ﷺ دوی تہ آواز وکی :
الم تجدوا کلامی کان حقاً وامرانا یأخذ بالقلوب
آیاتاسو زما خبرہ حق ونہ موندلہ او اللہ ﷻ خود زرو مالک دی

فما نطقوا ولو نطقوا لقالوا صدقت وکنت ذارای مصیب
دوی خبری نہ سوی کولای او کہ چیری دوی خبری کولای سوای نہ دابہ یی ویلی وو چی تہ ربتینی یی اوستارایہ حق اوصحیح دہ

ف : لہ دې احادیثو شخہ معلومیچی چی مری ہم اوری دجمهور صحابہ ؓ اوتابعین ہم ہمدارایہ دہ ام المؤمنین عائشہ صدیق ؓ دمریولہ اوریدلو شخہ نہ دی منکرہ دتفصیل دپارہ دحدیثو کتابونہ اومدارج النبوة وگوری .

(۱) زرقانی جلد ۱/ص ۴۳۳، البدایہ والنہایہ جلد ۲/ص ۳۹۲)

دبری دزیری لپارہ مدینی منوری تہ دقاصد لیل

تردي وروسته رسول الله ﷺ دبري دزيري دپاره مديني منوري ته دوه قاصدان وليدل
دمديني منوري ولورې خواته يې عبدالله بن رواحه ﷺ او كبنته خوا ته يې زيد بن حارثه
ﷺ وليږي اسامه بن زيد ﷺ فرمايې: چې دازيري په هغه وخت كې زموږ غوږو ته ورسيدى
كله چې موږ د رسول الله ﷺ پر لور او د عثمان غنى ﷺ پر بى مباركه رقيه ﷺ باندې
خاورى اړولى ددې دناروغي په وجه عثمان غنى ﷺ دنبى كريم ﷺ په امر په مدينه كې
پاته سوي وو له دې كبله عثمان ﷺ په بدر كې شريك نه سو مگر داپاته كيدل د رسول الله
ﷺ په امر سره وو په دې وجه عثمان ﷺ حكماً په بدر كې وشميرل سو اسامه ﷺ وايې
ما خلك وليدل چې د زيد بن حارثه ﷺ پر شاو خوار اكر زيدلى دى اوزيد ﷺ په مصلې كې
ولاړدى اودا وايې چې عتبه بن ربيعه ووژل سو اوشيبه بن ربيعه او ابو جهل بن هشام
اوزمعة بن الاسود او ابوالبختري بن هشام او اميه بن خلف اونبيه بن حجاج اونبه بن
حجاج ووژل سو ماوويل اې پلاره آيا دا خبرې رښتيادى زيد ﷺ وويل قسم په الله ﷻ دا
يېځي زما دسترگو ليدلى حال دى .

د زيد بن حارثه ﷺ او عبدالله بن رواحه ﷺ تر ليرې لوړ وروسته رسول الله ﷺ روان سو اود بدر
د بنديانو قافله ورسره وه د غنيمت مال يې عبدالله بن كعب انصاري ﷺ ته وسپارى ،
كله چې روحاء نومي ځاى ته ورسيدل رسول الله ﷺ ته څه مسلمانان په مخ ورغلو هغوى
رسول الله ﷺ ته اودهغه صحابه ﷺ ته ددې برى مباركي وويله دمباركي په اوريدوسره
سلمة بن سلامة ﷺ وويل تاسودخه شى مباركي راكوى قسم په الله ﷻ له تركه نانو سره
مو مقابلو په رسيو تړل سوي وو اودا وېشانو غوندى موحلال كړه ، يعنى موږ خو ډير غټ
كار نه دى كړى چې تاسو مباركي راكوى ، رسول الله ﷺ ددې خبرې په اوريدوسره مسكى
سو اوداسى يې وفرمايل داخو دمكى سرداران او مشران او شريفان خلك وو .

د غنيمت د مال ويشل

له فتح وروسته رسول الله ﷺ په بدر كې درې ورځي پاته سو تردې ورځو پاته كيدو
وروسته مديني منوري ته ستون سو اود غنيمت مال يې عبدالله بن كعب ﷺ ته وسپارى
اوصفراء ته چې ورسيدل نو د غنيمت مال يې وويشي د غنيمت د مال دويشلو وخت لانه
وورار سيدلى چې په صحابه كرام ﷺ كې د غنيمت د مال دويشلو په اړه مختلفې رايه
راولارې سوي ځوانانو ويل چې د غنيمت مال زموږ حق دى ځكه موږ كافران ووژل او سپين
بيرو وويل چې موږ هم تردې بيرغ لاندې وو كه څه هم په جنگ كې زموږ برخه لېږه مگر
كوم برى چې راغلى هغه زموږ په مرسته وو كه خدا نخواست تاسو ماته خوړلى واى نوموړته
په مويانه راوړه او بله ډله هغه چې د رسول الله ﷺ ساتنه يې كوله وويل ددې حقدار موږ يو
ددې خبرو په اړه دا آيت نازل سو: يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ (آيت سورة الانفال)

دوئی له تاخچه دغنیمت په اړه پوښتنه کوی ورته ووايه چی دغنیمت مال دالله ﷻ اودهغه در رسول ﷺ دی . یعنی دغنیمت دمال مالک الله ﷻ اودهغه رسول ﷺ دالله ﷻ نائب دی څنگه چی دهغه خوښه وی هغه رنگه دی و ویشی ،

صفراء ته چی ورسیدل نبی کریم ﷺ دغنیمت ټول مال پر مسلمانانو ویشی (۱) اوله حاضر و صحابه ﷺ پرته اته کسان نور هم په دې کې شریک کړو دا هغه کسان وو چی درسو ل الله ﷻ په حکم سره یا اجازه سره بدرته نه وو راغلی . (۱) عثمان بن عفان ﷺ درسو ل الله ﷻ په امر دبی بی رقیه ﷺ دناجوړی په وجه سره پاته سوی وو (۲) طلحه بن عبیدالله ﷺ (۳) سعید بن زید ﷺ دوئی دواړه یې له مدینې منورې څخه دابوسفیان دقافلی دخبر دپاره لیږلی وو (۴) ابولبابه ﷺ درسو ل الله ﷻ خلیفه وپه مدینه کې ځکه پاته سوی وو (۵) عاصم بن عدی ﷺ رسول الله ﷺ په عالیه کې پری ایښي وو (۶) حارث بن حاطب ﷺ نوموړی یې دیوکار دپاره عمرو بن عوف ته بیرته لیږلی وو (۷) حارث بن الصمة ﷺ (۸) خوات بن جحیر ﷺ دوئی که څه هم په بدر کې نه وو مگر رسول الله ﷻ دوئی ته د بدر په غنیمت کې برخه ورکړه او په بدرینو کې یې شامل کړل والله اعلم (۲)

هغه دغنیمت په اړه چی کوم آیت نازل سو یعنی : يَسْأَلُكَ عَنِ الْأَنْفَالِ دامجمل دی او دپنځمی برخی آیت شریف چی وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُصْمَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّائِلِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ (۸۱) آیت سورة الانفال) دامفصل دی په دې آیت شریف کې د غنیمت دمال دویش کیفیت او طریقه بیان سوی ده ابو عبید وایې چی دبدرله غنیمتو څخه پنځمه برخه نه دی ایستل سوی مگر امام بخاری او امام ابن جریر او نور بیا وایې چی دبدرله غنیمتو څخه پنځمه برخه ایستل سوی ده لکه چی په صحیحونو کې له علی ﷺ څخه دهغه دوو اوښو په اړه چی ددوئی دواړو بوک حمزه ﷺ پریکړی وو دانقل سوی دی چی په هغو کې یوه هغه اوښه وه چی دبدرله پنځمی برخی څخه ورته رسیدلی وه ، حافظ ابن کثیر وایې : چی داخبره صحیح اوراجح ده (۳)

کله چی دوئی صفراء ته ورسیدل رسول الله ﷻ له بندیانو څخه یې دنضربن حارث دوژلو حکم وکی او کله چی له صفراء تیر سو عرق الظبیه ځای ته ورسیدل نو د عقبه بن ابی معیط دوژلو حکم یې وکړ او په همدغه ځای کې دهغه سرغوخ سو (۴)

(۱) تفسیر قرطبی جلد ۷ / ص ۳۶۷ ، البدایه والنهایه جلد ۳ / ص ۳۰۱

(۲) ابن الاثیر جلد ۲ / ص ۵۱

(۳) البدایه والنهایه جلد ۳ / ص ۳۰۱ — ۳۰۳

(۴) زرقانی جلد ۱ / ص ۴۴۹

علي ؑ دنضر بن حارث سرغوش کي او عاصم بن ثابت ؑ دعبه بن ابی معيط سر پريکري او نوربنديان يي له خان سره مديني منوري ته روان ڪرل .

هـ : نضر او عقبه دواړه در رسول الله ﷺ له سختو دښمنانو څخه وودوئ ډير پوچ خولي او بدژبي وو په خبرو او عمل دواړو سره به يي رسول الله ﷺ ته بدرد ښکونځل او سپکي سپوري ويلي ټوکی او مسخري به يي پرکولي په لاس اوږبه په هر رنگه ضرر رسولو کي يي هيڅ صر نه کوله ځکه دوي له ټولوبنديانو څخه بيل سو او وژل سو ،

يوه ورځ رسول الله ﷺ په حرم کي دالله ﷻ په دربار کي سر په سجده پروت وو عقبه بن ابی معيط در رسول الله ﷺ پر شاياملا مبارکه باندی داوښ لری واچوي او دهغه مبارک ﷻ غاړه يي خفه کړه ، په دلائل ابی نعيم کي په صحيح سند سره له ابن عباس ؓ روايت سوی دی چي يوه ورځ عقبه دښي کریم ﷺ په مخ مبارک باندی لاری توف کلی وی (۱) لنډه داچي دپاک ذات او دپاکو صفتو پر څښتن عليه الف صلوات والف الف تحيات ، پس يي ټوقی او مسخري کول دعبه خبيث غذا او خوراک وو ، دالله ﷻ دښي ﷻ مقابله اوله هغه مبارک سره جنگ کول که څه هم لوی جرم او ښکاره دښمني دی مگر دالله ﷻ د نبي ﷺ په شان کي بی ادبي او ناوړه خبری بدرد او ښکونځل او په هغه پوري ټوقی او مسخري کول تر جنگ او جگړو ډير سخت اولوی جرم دی ځکه دښت دمنصب سپکاوی دی ان شاء الله العزيز په دې مسئله به تفصيلی خبری په خپل ځای کي کوو علماء دی ددې مسئلې دتحقيق لپاره دشيخ الاسلام حافظ ابن تيميه قدس الله سره کتاب الصارم المسلول (۲) علی شاتم الرسول وگوري چي هغه پردی موضوع باندی ډير جامع کتاب دی ، لنډه داچي نبي کریم ﷺ ځای پر ځای باندی دمه کوله او دبنديانو قافله ورسره وه ترڅو چي مديني ته ورسيدل .

د بدر بنديان په مسلمانانو وويشل سو اوله هغوي سره دښه چلند او نيکی حکم وويو

فاتح فوخ چي کله مديني منوري ته ورسيدل نبي کریم ﷺ بنديان په صحابه ؓ وويشل او داسی يي وفرمايل : (استوصوا بالاسارى خيرا) له بنديانو سره نيکی او ښه چلند کوی (رواه الطبرانی في الكبير وقال العافظ الهيثم اسناده حسن)

صحابه کرام ؓ له بنديانو سره دومره ښه سلوک کوی چي مخکي به يي بنديانو ته خوراک ورکوی او وروسته به يي په خپله خوړی او که به څه شئ پاته نه سو نو په خپله به يي په خورماگذاره کوله ، دمصعب بن عمير ؓ سکه ورور ابو العزيز بن عمير هم په بنديانو کي وو هغه وايي چي زه ديوانصاری ؓ په کوره کي وم دوي به سهار او ماښام لږه وډی پخوله هغه به يي ماته را کوله او په خپله به يي خورماوی خوړی زه به شرميدم او ډير تينگار به می ورته کوی چي دغه وډی تاسو خوړی مگر هغوي دا خبره نه منله او دابه يي ويل چي رسول الله ﷺ مو رته له بنديانو سره دښه چلند حکم کړی دی

(قال الهيثمي رواه الطبرانی في الصغير والكبير واسناده حسن (مجمع الزوائد ج ٦ ، ص ٨٦)

— (١) الخصائص الكبرى جلد ١ / ص ٤٠٧ — (٢) د کتاب په دائره المعارف حيدرآباد کي چاپ شوی د کتاب ټولې پاڼي ٤٠٠ دي)

دبدر دبنديانوپه هکله مشوره

مدينی منوری ته له رسيدو څو ورځې وروسته رسول الله ﷺ صحابه ﷺ دبدر دبنديانوپه اړه له صحابه کرام ﷺ سره مشوره وکړه چې څه بايد وکړو؟

له انس بن مالک ﷺ څخه روايت دی چې نبی کریم ﷺ دبدر دبنديانوپه اړه له صحابه ﷺ څخه مشوره وغوښته چې ستاسو څنگه خوښه ده اونبی کریم ﷺ په خپله داسی وفرمایيل :
 إِنَّ اللَّهَ أَمَّنْكُمْ مِنْهُمْ : رښتيا هم الله ﷻ تاسوته پردوی باندی واک درکړی دی .

عمر فاروق ﷺ وویل چې یار رسول الله ﷺ ښه به داوی چې دتولوسرونه غوڅ سی مگر رسول الله ﷺ رحمت للعالمین دارایه تسویب نه که اویایې وفرمایيل :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَمَّنْكُمْ ۖ (۱) اې خلکو رښتيا هم الله تعالی تاسوته پردوی باندی واک درکړی دی اودوی پروڼ ستاسی وروڼه وو ، ابوبکر صدیق ﷺ وویل اې دالله ﷻ رسول ﷺ زما رايه داده چې له دې خلکو فديده واخيستله سی او پريښودل سی (مسند احمد) وقال الهیثمی رواه احمد عن شیخه علی بن عاصم بن صهیب وهو کثیر الخطأ لایرجع اذا قیل له الصواب وبقیته رجال احمد رجال الصحيح (۲)

په صحیح مسلم کې له ابن عباس ﷺ څخه روايت دی چې عمر فاروق ﷺ غوښتنه وکړه چې یار رسول الله ﷺ هر سړی دی خپل خپلوان ووژنی ، علی ﷺ ته حکم وکړه چې دخپل ورور عقیل سرپرېکړی اوماته اجازه وکه چې زه دخپل فلانی خپل سرغوڅ کړم ځکه دوی دکفر مشران اوسرداران دی (۳)

ابوبکر صدیق ﷺ وویل یار رسول الله ﷺ دوی ستاقومیان دی زما رايه خوداده چې له دوی فديده واخله و آزادېي که کيدای سی چې الله تعالی دوی ته داسلام لارښوونه وکوی

(۱) رسول الله ﷺ لومړی ځل داسی وفرمایيل (ان الله امکنکم) وغفواومهربانی ته اشاره وه مگر عمر فاروق ﷺ چې کله دوژلومشوره وکړه نور رسول الله ﷺ دویم ځل پرعفواومهربانی دیرتینگاروکی اوتلینې یې ورکړ چې عفوتراک لرلو وروسته خاص ییاخپلو وروڼوته له لوړواوښواخلاوقڅخه دی دیاکلمه په عربی کې دلیری اوریدونکي لپاره کارول کېږي یعنی اې هغه خلکو چې ترغو مخکې تللی یاست تاسوته په کاردی چې عفواومهربانی ته نژدی راسی په یاالله کې دیاکلمه استعمال هم همدامعنی دی چې اې الله ﷻ موپښتیاگران دخپلی بدکاری په وجه ستاله رحمت وړاندی تللی یوموړتررحمت مخکې تللی خلک خپل رحمت ته نژدی کړه الله ﷻ خوانسانانوته دغاري ترښارگوهم دیرنژدی دی مګر سره له دې نژدیکت دالله ﷻ دپاره دپاحرف ند استعمالیږي هغه په دې مناسبت لکه موچې بیان درته وکړ فافهم (۲) مجمع الزوائد جلد ۶ /ص ۸۷/

(۳) دعبده الله ابن مسعود ﷺ په روایت کې راغلی دی چې عبدالله بن رواحه ﷺ په اور کې دسوخولومشوره ورکړه او عمر فاروق ﷺ داسی وویل یار رسول الله ﷺ (کذبوک واخرجوک وقاتلوک فاضرب اعناقهم) یار رسول الله ﷺ دوی تاته په دروغجن ویلی دی اوته یې له مکې راپستلی یې اوستاسره یې جگړه وکړه نودوی دسرغوڅولوحکم وکړه (ترمذی جلد ۲ /ص ۲۱۰/ دروايت په مسند احمد او جامع ترمذی اومستدرک اونوروکې راغلی دی امام ترمذی دې روايت ته حسن او حاکم صحیح ورته ویلی دی درمنثور جلد ۳ /ص ۳۰۱/)

او همدغه خلک دکافرانو په مقابله کې زموږ مرسته کونکي سى ؟ رسول الله ﷺ هم همدغه رايه تصويب او خوښه کړه (صحيح مسلم باب الامداد بالملائكة فى غزوة بدر و اباحة الغنائم) **تفسيره:** على ﷺ وكرم الله وجهه هم په مشوره کې برخه درلوده لکه چې د صحيح مسلم په روايت کې راغلى دى مگر په هيڅ روايت کې د على ﷺ خواب نه دى نقل سوى (زرقانى ج ۱ ص ۴۴۱) عبدالله ابن مسعود ﷺ فرمايې: چې رسول الله ﷺ د ابوبکر صديق ﷺ او عمر فاروق ﷺ رايه واوريده او داسې يې وفرمايل: چې اې عمر ﷺ ستاشان دنوح ﷺ او موسى ﷺ په شان دى ځکه هغوى هريوه دخپل قوم په حق کې دادعا کړې وه: :: نوح ﷺ داسې دعا وکړه:

رَبِّ لَا تُذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذَرِيَّةً (۲۱) إِنَّكَ أَنْ تَذَرَهُمْ يُبْشِرُوا عِبَادَكَ وَلَا يُدْرَأُ إِلَّا فَاجِرًا أَتَقَارَأُ (۲۲) آيت سورة النوح
اې رب ﷻ ته پرمخ دځمکې باندې له کافرانو څخه څوک اوسيدونکى مه پرېږدى که ته هغوى پرېږدى نو دوى به ستابندگان بيللارى کى اودوى نه زيږوى مگر بد کاران او کافران او موسى ﷺ داسې دعا کړې وه:

رَبَّنَا ظُفِرَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاهْتَدَى عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَصْرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۸۸) آيت سورة الیونس
اې زموږ پالونکي ته ددوى مالونه خراب کى اوددوى په زړو باندې مهر ولگوى چې ايمان رانه وړى تردى پورى چې دردناک عذاب ووينى .
او اې ابوبکر ﷺ ستاشان بيا دابراهيم ﷺ او عيسى ﷺ په شان دى هغوى دادعا غوښتې وه ، ابراهيم ﷺ داسې دعا وغوښتله:

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۱) آيت سورة ابراهيم
هر څوک چې زما خبره منى نو هغه له ماسره دى او څوک چې زما خبره نه منى نو اې الله ﷻ ته بښونکى او مهربان ذات يې او هغه ته دايمان توفيق ورکولای سى .
او عيسى ﷺ به د قيامت په ورځ داسې وايي:

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸) آيت البائده سورة
اې الله ﷻ که ته دوى ته عذاب ورکوى نو دوى ستابندگان دى ته ددوى مالک يې او که دوى ته بښنه کوى نو ته لوى او غالب او حاکم ذات يې .

کوم گنهگار چې غواړى وي بښى او ستا بښنه له حکمت نه سى خالى کيدای درسول الله ﷺ درحمة للعالمين شان دابوبکر صديق ﷺ رايه خوښه کړه اودفديه ورکولو په بدل کې دبنديانودخوسى کولو حکم وکړ (حاکم فرمايې دا حديث صحيح الاسناد دى ، حافظ ذهبى هم په تلخيص کې دې حديث ته صحيح ويلي دى مستدرک جلد ۳، صفحه ۲۱) حافظ ابن کثير فرمايې: چې دا حديث د عبدالله بن عمر او ابوهريره او ابوايوب انصارى ﷺ څخه هم روايت سوى دى (البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۲۹۸)

رسول الله ﷺ له صحابه كرام ؓ سره مشوره كوله په همدې وخت كې وحى نازله سوه چې ته صحابه ؓ ووته دقتل او فديه اختيار وركړه لكه چې دعلی كرم الله وجهه څخه روايت دى وايي جبرئيل ؑ دى كړيم ؓ په خدمت كې حاضر سو او غوښتنه يې وكړه چې يا رسول الله ؐ دبدر د بنديانو په هكله خپلو ملگرو ته اختيار وركړه كه غواړي ودى وژني او كه غواړي فديه دى واخلي آزاد دى كړي مگر شرط دادى چې په راتلونكي كال كې به له تاسو دومره وژل كيږي صحابه ؓ له دوى څخه د فديه اخيستلو او په راتلونكي كال كې خپل وژل كيدل غوره كړه (رواه الترمذى والنسائى وابن حبان والحاكم باسناد صحيح عن علي ؓ) (۱)

په مصنف عبدالرزاق او مصنف ابن ابى شيبه كې له ابو عبيده ؓ څخه مرسله روايت سوي دى چې جبرئيل ؑ رسول الله ﷺ ته راغلى داسې يې وفرمايل چې ستارب تاته دبدر د بنديانو په هكله اختيار دركړى دى ، رسول الله ﷺ له صحابه ؓ سره مشوره وكړه صحابه ؓ مشوره وركړه چې يا رسول الله ﷺ اوس به موږ له دوى فديه واخلو او آزاد به يې كړو ددې دپاره چې موږ ته د دوى په مقابل كې له دې څخه قوت حاصل سي او په راتلو نكي كال كې چې الله ﷻ چاته شهادت ليكلي وي د شهادت عزت او كرامت به راكړي (۲) دابن سعد په روايت كې راغلى دى چې په راتلونكي كال كې دې له موږ څخه او يا ۷۰ كسان جنت ته داخل سي (۳) (طبقات ابن سعد جلد ۲، صفحه ۱۴)

په فديه اخيستلو باندې د الله تعالى له لورى د ملامتيا نازليدل

رسول الله ﷺ خود ابو بكر صديق ؓ رايه خوښه كه او د فديه په بدل كې يې د بنديانو د پريښودلو حكم وكى او دنورو مشرانو صحابه ؓ د فديه اخيستلو رايه په دې وجه وركړه چې كيداي سي همدا خلك وروسته مسلمانان سي او د اسلام مرسته كونكي اوساتو نكي سي او په فديه سره چې اوس د ستې كوم مال لاسته راسي په هغه به په جهاد كې زموږ ملاتړل سي او په ديني كارو كې به ددې څخه گټه واخلو او كيداي سي چې د فديه مشوره وركونكو كې څه داسې خلك هم وي چې دهغوئ زيات مقصود مال او متاع حاصليدل وي چې دهغه منشأ د دنيا محبت دى كه څه هم حلاله دنيا وي يعنې د غنيمت مال ځكه پردوى باندې د الله ﷻ له لورى ملامتيا وويل سوه او دا آيت نازل سو ::

مَا كَانَ لِبَنِي أَنْ يَسْأَلَكَ أَشْرَىٰ عَلَىٰ يَوْمِئِذٍ فِي الْأَرْضِ يُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۴) لَوْلَا يُقَاتِبَنَّ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَسْتُمْ فِيهَا أَخْلَافُ عَذَابٍ عَظِيمٍ (۲۸) (الانفال سورة)

ديونې دپاره د مناسب نه دى چې له هغه سره بنديان وي ترڅو چې دوى ووژني او پر ځمكه د دوى وينه وبهوي تاسو د دنيا مال اوسامان غواړي او الله تعالى د آخرت سمون غواړي او الله ﷻ زور وواحاكم ذات دى كه د الله ﷻ ليكل سوي تقدير نه وای نو دهغه شى په اړه چې تاسو اخيستې دى هرومرو به تاسو ته لوى عذاب رسيدلى وو

————— (۱) فتح الباري / ج ۷ / ص ۲۳۹ ————— (۲) دارمثور / ج ۳ / ص ۲۰۲ ————— (۳) طبقات الكبرى / ج ۲ / ص ۱۴۱

ددې عتاب اصل مخاطب هغه خلک دي چې دهغوئ دنيايې گټه وټه په نظر کې و، اوددغه مشوره يې ورکړې وه لکه چې له ترديدون عرض الدنيا څخه معلومېږي اونورکسان چې خاص ددين اود آخرت دگټو پر بناء يې مشوره ورکړې وه هغوئ په حقيقت کې په دې ملامتيا کې داخل نه دي اورسول الله ﷺ يواځې دصله رحمې اومهرباني په بند باندې ددغه رايه خوښه کړې وه اوددې دپاره چې نوروته دنيايې گټه ورسپړي اونوروته مالي گټه رسول سخاودافکر لرل عزت دي اودير دستايلو وړ صفت دي اودځان دپاره ددنيا دگټې مراعت کول ښه نه دي په دې آيت کې ملامتيا يواځې پر هغه خلک وده چې د هغوئ ډير نظر ومالي گټې ته وو، نبی کریم ﷺ اوابوبکر صدیق ﷺ چې دالله ﷻ دا ملامتيا واوريدله په ژړاسو عمر فاروق ﷺ راغلي اودژړا سبب يې ځنی وپوښتي ؟ رسول الله ﷺ وفرمايل : ابکی للذي عرض على اصحابك من اخذهم الفداء لقد عرض على عذابهم ادن من هذه الشجرة صحيح مسلم جلد ۲، صفحه ۱۳) ستا پر هغو ملگرو ژاړم چې پردوئ ددغه اخيستلو په وجه دالله ﷻ له لوري ملامتيا وويل سوه ماته ددوئ عذاب تردې درختې هم نژدې وړاندې سو ه : عذاب فقط بنودل سوي وو نازل سوي نه دي مقصود يواځې آگاهي او خبرداري وو تردې وروسته رسول الله ﷺ داسې وفرمايل چې که هغه وخت عذاب راغلی وای نو پرته له عمر ﷺ به بل هيڅوک نه وو پاته سوي او په يوروايت کې راغلی دي چې پرته له سعد بن معاذ ﷺ څخه (۱) ځکه دسعد بن معاذ ﷺ هم دارايه وه چې ودې وژل سي په دې وجه دعمر فاروق ﷺ سره هغه هم بيل سو ، عبدالله بن رواحه ﷺ که څه هم ددغه مخالف وو مگر دهغه رايه دا وه چې دا ټول دي په اور کې وسوځول سي خودده رايه په شريعت کې نه وه منظوره په دې وجه دعبدالله بن رواحه ﷺ يادونه ونه سوه

په دې غزا کې دحق ثابتول اود باطل ختمول اود کافرانو رښني له بيخه کښل مقصود وې لکه چې الله تعالی فرمايي : وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكُلِّ مِثْلٍ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ (۴) لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُطِيطَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (۸) آيت الانفال سورة) دالله تعالی اراده داده چې حق په خپله وعده سره ثابت کړي اود کافرانو رښني له بيخه وکارې ددې لپاره چې دحق حق کيدل اود باطل باطل کيدل په ډاگه ښکاره سي که څه هم مجرمان يې بد گڼي (له دې کبله په دې غزا کې دالله ﷻ له لوري په ځانگړې ډول مسلمانانوته د مشر کينو دوژلو حکم سوي وو لکه چې الله تعالی فرمايي :

فَاظْهَرُوا لِقَائِي وَالْمُؤْمِنُ كُلُّ بَنَانٍ (۱۳) الانفال سورة)

کافران تر غاړو لوړ پر خټ باندې ووهي اودوئ بند پر بند سره بيل کي ،

(۱) زرقاني جلد ۱ / ص (۴۴۲)

اوپه یو بل آیت کې الله ﷻ داسې فرمایي: فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَلَعْتُمْ سُلْحُومَهُمْ فَقُتِلُوا أَوْ لُتُوا فَإِنَّمَا أَنتَ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِئَةٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا (۳) محمد (سورة)

هغه وخت چې د کافرانو سره جنگ کوي نو د هغوی سر و نه پریکړي تردې پورې چې کله تاسو د هغوی وینه ښه تويئ کړه نو بیا هغوی بنديان کی او د بندې کولو څخه وروسته نو بیا پر هغوی باندي احسان وکوي او یا له دوی څخه فدیہ واخلی او دا حکم تر هغه وخت پورې دی چې کله جنگ خپل سامان ایږدي یعنی جنگ پای ته رسیږي،

له دې آیت په ډاگه ښکاره سو چې تر څو چې د الله ﷻ د دښمنانو داسې وینه نه وی تويئ سوې چې جنگ بری ته وې رسیدلي او د حق غلبه او د بدبه نه وی راغلي تر هغه وخت پورې فدیہ اخیستل نه دی روا او د اسلام د لویي او هیبت او د بدبه او عزت دراتلو وروسته که فدیہ واخیستله سې او یا دوی آزاد کړل سې نو څه ملا تیا نسته،

په دې وخت کې د الله تعالی اراده دا وه چې پوره وینه توي سې د دې دپاره چې د کافرانو په زړو کې د اسلام هیبت او د بدبه و لویږي او د کفر رېښې و خړي او په راتلونکي کې کفر د اسلام په مقابله کې سر پورته نه کړای سې مسلمانانو خود الله ﷻ د دښمنانو د پوره وینه تويولو څخه مخکې فدیہ واخیسته له دې کبله د الله ﷻ له لوري ملا تیا راغله (۱)

ځکه دا وخت د مهرباني نه وو بلکه د شدت او ډیري سختی وو

ابو الطیب وايي: وضع الندی فی موضع السیف بالعل مُضَرُّ كَوْضِ السِّيفِ فِي مَوْضِعِ النَّدَى مهرباني کول د توري په ځای کې داسې زیانمن دی لکه توره چې د مهرباني په ځای کې ایښودل زیانمن دی او د دنیا هېڅ حکومت له ویني تويولو پرته نه سې ټینګیدای.

لن یسلم الشرف الرفیع من الاذی حق یراق علی جوانیه الدم لوې عزت له تاوان رسیدلو څخه خوندي نه سې پاته کیدای، تر څو چې د هغه پر خوا وشا باندي وینه توي نه سې ..

اسلام یواځې د گنهارانو د وژلو حکم ورکوي مګر اوس چې کوم غربي او اروپايي حکو متونه د پرمخ تګ او تمدن دعوی کوي هغوی دخپلي د بدبي او عزت د ساتلو دپاره د گنهار اوبی گناه فرق نه کوي پرته له څه جلا والی د عام وژني حکم ورکوي چې په هغه کې بی گناه ښځي او کوچنيان سپین ږيري ماشومان وژل کیږي او دغه د غرب لندو غر د ادېر مخته تګ ټیکه داران دادنري جابران کافران امریکایان او اروپایان دادېر مخته تګ او جمهوریت بچیان دې کافرانو د مسلمانانو داسې ښکنا ویني توي کی چې وچ اولامده یو ځای و سوځول او هغه بی جیا کارونه یې وکړه چې ټول انسانیت په شرمیږي او ټوله نړۍ یې په خپلو سترگو ویني په طیارو، توپو، کروژ مزایلو، راکټانو، پاسپورس بمونو،

(۱) احکام القرآن جلد ۳ ص ۷۲/

ملگری سره سره د دنیا نیستی کیدونکی مال او پردیو سپکو اسبابو ته ولی گوری ای در رسول ﷺ ملگرو ستاسوپه خیر د سابقینوا ولویې مرتب د خښتاناو لپاره هېڅکله دا مناسب نه دی چې د دنیا گټه فدیه او غنیمت ته وگوری ، رسول الله ﷺ چې د فدیه رایه غوره کړی وه دهغه منشأ یواځی صله رحمی خپلوی رحم دلی وه معاذ الله معاذ الله در رسول الله ﷺ او ابوبکر صدیق رضی الله عنهما یوه ذره هم دنیا یې گټه په نظر کې نه وه نوځکه دوی په دې ملامتیا کې داخل نه دی در سالت په دربار کې خودتولی دنیا وجود او نشتوالی یوشان دی د فدیه وخور وپوته به هغه څنگه وگوری .

فایده : په دې آیت یو شمیر علماء دلیل نیولی دی چې انبیاء علیهم السلام هم کله کله اجتهاد کوی او کله په هغه اجتهاد کې خطا کيږي هم مگر الله تعالی خپل نبي هېڅ کله پر خطا نه پریږدی بلکې دوحی له لاری هغه تنبیه ورکوی مگر د انبیاء علیهم السلام دا اجتهاد او دمجتهدینو په اجتهاد کې ډیر توپیرسته ، هغه توپیر دادی چې دوحی دنازلیدو وروسته د نبي په اجتهاد باندی عمل نه ساقطیږي ځکه رسول الله ﷺ چې په کوم اجتهاد سره د فدیه اخیستلو حکم کړی وو هغه د دې آیت تر نازلیدو وروسته هم پاته سو او په هغه کې هېڅ تغیر او تبدیل ونه سو اور رسول الله ﷺ د وژلو وخوا ته هېڅ رجوع ونه کړه بلکې حکم پر همدې فدیه باندی پاته سو داسی نه دی لکه دمجتهد اجتهاد ځکه مجتهد ته که له اجتهاد وروسته د ښکاره سی چې زما اجتهاد له فلانی نص څخه خلاف دی نو پر هغه باندی له مخکنی اجتهاد څخه رجوع کول لازم دی .

ددې خبری یادیدل په کاردی چې نبي اور رسول ﷺ که پر اجتهاد باندی پټه خوله پاته سی نو هغه اجتهاد دوحی خفې په درجه کې کيږي اود دې اجتهاد هغه حکم دی کوم چې د ښکاره وحی وی او که د نبي دا اجتهاد خلاف وحی نازل سی د ښکاره وحی دهغه پټی وحی یعنی اجتهاد نبوی دپاره ناسخ جوړیږي لکه چې یو آیت دبل آیت دپاره او یو حدیث دبل حدیث دپاره ناسخ کيږي . دغه رنگه دالله تعالی نص او ښکاره وحی دپټی وحی یعنی اجتهاد نبوی ناسخ کيږي اود نسخ حکمتونه الله ﷻ ته معلوم دی دالله ﷻ نبي چې په هغه څه کې اجتهاد وکوی چې هغه نه وی روښانه سوی هغه هم دالله تعالی په غیبی اشاره سره وی لکه چې الله تعالی فرمایي :

{إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَإِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ (۱۰۵) النساء سورة

رسول الله ﷺ چې کومه رایه او مشور ورکړه هغه هم دالله ﷻ په لاسونو نه او اشاره سره وه او وروسته چې ددې خلاف کوم حکم نازل سو هغه هم دالله ﷻ حکم دی او یو حکم دبل حکم دپاره ناسخ دی ، والله يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد ، د نبي ﷺ څخه چې په اجتهاد کې

کومه خطا پېښه سی نواله تعالی دوحی له لاری وهغه ته تنبیه ورکوی معاذ الله و هیڅ انسان ته دانه دی روا چی د نبی ﷺ په اجتهاد باندی گوت نیونه او په تنگ نظر وگوری دالله تعالی دسکوت او ثبوت څخه وروسته د نبی ﷺ په اجتهاد باندی انتقاد او گوت نیونه داسی کفر دی لکه چی پر ښکاره وحی باندی گوت نیونه او انتقاد کول چی کفر دی د مؤمن شان باید داسی وی : زبان تازه کردن اقرار تو نیگین غلت اقرار تو

دادنبوت اورسالت ستر مقام دی په دې مقام کی دنفس دغوښتنو کوڅو او وکوروته هیڅ تنگ نه کیږی په داسی ځای کې د هوس د بندیدیانو لکی وهل بشپړ کم عقلی او ناپوهی ده :

نه هر هائی مرکب توان تاقین که چا پر باید انداختن

که مو تفصیل په کاروی نو علماء دې شرح تحریر الاصول او شرح مسلم الثبوت لبحر العلوم ته رجوع وکوی . دغه رنگه د ا هم زد کړی چی د انبیاء ﷺ دا جهاد دی خطاء معنی دانه دی چی معاذ الله انبیاء ﷺ په غلطی سره حق پر پردی اود باطل ارتکاب کوی بلکې ددوی د خطاء معنی دادی چی په یو وخت کې په هیره سره د اولی او افضل څخه خلاف اولی باندی عمل کوی اود عزیمت پر ځای په رخصت باندی عمل کوی لکه داود علیه السلام او سلیمان علیه السلام دهریوه اجتهاد دنفس دغوښتنی څخه پاک اوییل وو اودهریوه اجتهاد وحی خفی اوباطنی وه مگر ښکاره وحی قیاس سلیمانی تر قیاس داؤدی اولی او غوره وگرزوی ښکاره وحی چی د قیاس سلیمانی ستاینه وکړه ددې مطلب دانه دی چی داؤدی قیاس غلط وبلکې دهغه مطلب دادی چی دالله ﷻ په نزد قیاس سلیمانی په نسبت و قیاس داؤدی ته ډیر ښائسته او نژدی وو د جگړه مارو مصلحتو ته معاذ الله ددې دواړو قیاسو هغه نسبت نه وو کوم چی په حق اوباطل کې دی بلکې هغه نسبت وو کوم چی په کامل او اکمل او فاضل او افضل او علی او اعلی کې دی یا عزیمت اور رخصت کی تو پیردی اوفقهاء حنفیه چی کوم قیاس جلی او استحسان ویشلی دی دهغه یو مأخذ دغه قیاس سلیمانی او قیاس داؤدی دی دې نا کاره بنده چی د انبیاء ﷺ دا جهاد دی خطاء کومه معنی بیان کړی ده دایې دخیالی کتاب له حاشیه څخه فهم کړی ده مدرسین حضرات دی اصل وگوری زه غریب خو یواځی یو ترجمان یم .

د فدیة اندازہ

د فدیة اندازہ د خلکو د شتمنی په لحاظ سره وه له زرو دینارو څخه بیا تر څلورو زرو دینارو پوری وه او کوم خلک چی په غریبان وو او فدیة یې نه سوه ادا کولای هغه پرته له فدیة ازاد سو . او د کومو بندیانو چی لیک لوست زده وو پر هغوی دا شرط کیښودل سو چی لس ۱۰ لس ۱۰ کو چنیانو ته به لیک لوست زده کوی بیا به آزادی یې دده هغوی فدیة وه زید بن ثابت علیه السلام له دې لاری لیکل زده کړل ، (طبقات ابن سعد جلد ۲، صفحه ۱۲ قسم اول سیره ابن هشام جلد ۳ ص / ۳۱، زرقانی جلد ۱، صفحه ۲۲۲)

د دېر په بنديانو کې ابو عزة عمرو بن عبد الله بن عثمان هم د فديې ورکولو توان نه و و له دې کبله د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او غوښتنه يې وکړه چې يا رسول الله ﷺ ته په دې خبرې چې زه غريب او عيال داره يم ته پر ما احسان وکړه رسول الله ﷺ احسان پروکې او پرته له فديې يې آزاد کړ مگر دا شرط يې باندې کيښودى چې زموږ په مقابلې کې به د هېچا مرسته نه کوي ، ابو عزة دا شرط ومنى او د رسول الله ﷺ په شان کې يې څه مدحيه اشعار هم وويل مگر اسلام يې نه راوړى دا حد په ورځ د کفر په حالت کې ووژل سو او دغه رنگه مطلب بن حنطب او صيفى بن ابى رعا عه پرته له فديې ورکولو آزاد سو (۱)

ومکې ته د بدر د جنگ حال رسيدل

کله چې ومکې ته د قریشو د تباھۍ او هلاکت خبر ورسيدى نو ټوله مکه توره تياره او غم خپور سو تر ټولو مخکې مکې ته غښتان خزاغى ورسيدى خلکو ورته وويل وايه حيسمان څه خبر دى راوړى دى ؟

حيسمان وويل موږ ټول ووژل سو عتبه بن ربيعه ، اوشيبه بن ربيعه ، اوابو الحکم بن هشام (يعن ابو جهل) او اميه بن خلف ، اوزمعة بن الاسود ، اونبيه بن حجاج ، اومنبه بن حجاج ، اوفلان اوفلان د ټولو قریشو د مشرانو نوم لې يې ورته ليکه کى ،

صفوان بن اميه په همدې وخت کې په حطيم کې ناست وو کله چې ده د حيسمان خبره واوريدله وې ويل زما خود اخبره زه ته نه لويې کيدای سى داسې ليونى سوى وى تاسو امتحان په ډول زما پوښتنه ځنې وکوى چې صفوان بن اميه څنگه سو ؟

حيسمان وويل هغه خودغه دى په حطيم کې ناست دى ما په خپلو سترگو وليدل چې دهغه پلار او ورور ووژل سو (۲)

ابن عباس ؓ وايي چې ماته ابو رافع بيان کړى دى چې د عباس ؓ په کورنۍ کې اسلام داخل سوى وو مگر موږ له خلکو پټ ساتى کله چې قریش د بدر د جنگ ته روان سو نو موږ د خبر په انتظار وو حيسمان خزاغى راغلى او د قریشو د ماتې خبرې راوړى موږ د رسول الله ﷺ دېرې په اوريدو سره په خپل زړه کې بى کچې خوشاله سوز په دغه وخت کې د زمزم د شاه دېرئوى لاندې ناست وم اوزما ښځه ام فضل هم هلته وه په دې وخت کې ابولهب هم راغلى او ابوسفیان بن حارث (۳) هم د خلکو په مخکې را روان دى خلکو ابولهب ته وويل

(۱) سيرة ابن هشام جلد ۲ / ص ۳۱

(۲) سيرة ابن هشام جلد ۲ / ص ۲۷

(۳) ابوسفیان بن حارث بن عبد المطلب بن هشام الهاشمى نوموړى د رسول الله ﷺ د آکا زوى اورضاى ورور دى رسول الله ﷺ او ده حليمه سعد په شيدى ورکړى دى د مکې په فتح کې په اسلام مشرف سو ده په اړه رسول الله ﷺ داسې وفرمايل (ابوسفیان سيد لتيان اهل الجنة) يعنې ابوسفیان بن حارث ؓ د جنت د عنوانو سر د اردى تفصيلي پيښه په ان شاء الله د مکې د فتح په بيان کې راسى (اصابه جلد ۲ / ص ۱۰ / ترجمه ابوسفیان بن الحارث ؓ باب الکنى)

دادی ابوسفیان له بدر څخه راغلی دی ،
ابولهب ابوسفیان راوغوښتی اوله ځان سره یې کښینی او دبدر حال پوښتنه یې ځنی
وکه ؟ ابوسفیان وویل : والله ما هو الا ان لقینا القوم فبحناهم اکتافنا یضعون السلاح منا حیث شاء
واو یاسرونا کیف شاء وایم الله مع ذالک ما لمت الناس لقینا رجالا بیضا بیض علی خیل بلق بین السماء
والارض ما تبق شیئا ولا یقوم لها شیء (۱)

قسم په الله ﷻ نه وو مگرداسی ووچی له یوداسی قوم سره موږ مخامخ سو موږ خپلی
اوږی دوی ته وسپارلی څنگه چی دوی غوښتل پرموږ یې وسله وچلوله او څنگه چی یې
غوښتل موږ یې بندیانولو او په همدې وجه زه خلک نه ملا توم قسم په الله ﷻ پرتک
سپین آسانو باندی سپاره خلک د ځمکې او اسمان په مینځ کې خلکو زموږ مقابله کوله
قسم په الله ﷻ هغوی هیڅ شی هم نه پریښودی او هیڅ شی هم دهغوی مخ ته نه سو ټینګید
لای (قال ابورافع قلت والله تلك البلائكة) ابورافع وایې ما وویل قسم په الله ﷻ دا فرشتی دی
ددې خبری په اوریدو سره ابولهب دومره غصه سو چی زه یې په زوره یوسوک ووهلم
اوراپورته یې کم په ځمکه یې راواچولم اودوهلو دپاره زما پرسینه باندی کښیناستی
اوزه ډیر کمزوری بدن والاوم ام فضل ولاړه سوه او یوه ستنه یې راپورته کړه ابولهب یې
په داسی زور ووهی چی سړی مات سو اودایې ورته وویل چی دده بادار (عباس) نسته
نو ځکه تادی کمزوری وګڼی .

په ابولهب خبیث یوه هفته لانه وه تیره سوی چی په یو طاعونی دانه مبتلا سو اومړسو بدن
یې دومره بد بویه سو چی څوک نژدی وهغه خواته نه سو تیریدلای کله چی مړ سو درې
ورځی وروسته یې زامنو یواځی د شرم له وجی یوه کنده ورته وکیندله او په لرګو یې دهغه
مړی ورواچوی (۱) (وقال الهیثمی رواه الطبرانی والبزار وفی اسناده حسین بن
عبید الله وثقه ابو حاتم وغیره وضعفه جماعة وبقیه رجاله ثقات (۲)

ام المؤمنین عائشه صدیقه ﷺ چی به کله پر هغه ځای تیریدله و کوم ځای ته چی ابولهب
ورغوریدلی و ونوپه ټوکر کپړه به یې مخ پټوی (۳)

لکه نبی کریم ﷺ چی به کله د ښود ډر د رباب تیریدی نومخ مبارک به یې په ټوکر پټوی
اوسورلی به یې تیزه کړه و دې ته اشاره وه چی د عذاب له ځایو چی کله تیریږی نو داسی
عمل کول په کار دی ام المؤمنین ﷺ په دې سنت باندی عمل وکړ (۴)

(۱) قال العلامة السیوطی رحمه الله اخرجه ابن اسحق وابن سعد وابن جریر والمحاکم والبیہقی خصائص کبری جلد ۱/ ص ۲۰۷/

(۲) مجمع الزوائد جلد ۶ ص ۸۹/

(۳) البدایه والنهایة جلد ۳ ص ۳۰۹/

(۴) زرقانی جلد ۱ ص ۲۵۳/

قریشوته چې کله دخپلو خپلوانو او دوستانو دوژل کیدو خبر ورسیدی نو د ژړا او فریادو او ویلا شروع سوه پوره یوه میاشت یې مکه پرسراخیستی وه دغه شان ژړا او فریادیې کوی له یوې میاشتی وروسته دا حکم وسو چې هیڅ یو سړی دی ژړا او فریاد نه کوی ځکه که محمد ﷺ او دهغه ملگری خبرسی نو ډیر به خوشحاله سی او نه به څوک خپلو بندیانو ته فدیې ورکوی هسی نه چې محمد ﷺ د فدیې اندازه زیاته کی (۱)

مگر له دې اعلان سره سره بیا هم مطلب بن ابی وداعه څلور زره درهم له ځان سره واخیستل او د شپې په پټه مدینې منورې ته روان سو کله چې مدینې ته ورسیدی نو دخپل پلار ابووداعه فدیې یې ادا کړه او یلار یې خلاص کړ مکی ته یې راوستی تردې وروسته د فدیې ورکولو لړۍ پیل سوه او خلکو خپل خپلوانو ته فدیې لېږلې او هغه یې را خلاصول (۲) په دې بندیانو کې سهیل بن عمرو هم وو دئ ډیر زیرک او خوږ ژبی شاعروو په مجلسو کې به یې در رسول الله ﷺ بدی بیانوله عمر فاروق ؓ غوښتنه وکړه چې یا رسول الله ﷺ اجازه راکه چې دشهیل دواړه لاندې غاښونه وباسم ددې دپاره چې بیا ستاد بدی ویلو قابل نه وی اوستاپه خلاف ژبه ونه ښوړی، نبی کریم ﷺ وفرمایل: چې دئ پر پرېدی کیدای سی چې الله تعالی تاسو ته په هغه سره کومه خوشالی درکړی (رواه البیهقی فی الدلائل) اصابه ترجمه سهیل بن عمرو لکه څنگه دخدیجی سوله دهغه په گوښن سره وسوه چې هغه سولی ته الله تعالی فتح مبین وویل او په فتح دمکی کې په اسلام مشرف سو، دا بن هشام په روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ د عمر فاروق ؓ په ځواب کې داسی وفرمایل: (لَا مِثْلَ بِهِ فِيمِثْلِ اللَّهِ) وان کنت نبیاً زه دهیچا د بدن غړی نه پرېکوم هسی نه چې الله ﷻ زما مثله وکوی که څه هم زه نبی یم.. په دې بندیانو کې دا بوسفیان بن حرب زوی عمرو هم شامل وو کله چې ابوسفیان بن حرب ته وویل سو چې دخپل زوی عمرو فدیې ورکړه چې را خلاص سی نو ابوسفیان په ځواب کې داسی وویل چې دا کیدای سی چې زموږ سړی دی هم وژل سوی وی او فدیې به هم ورکوو زما یو زوی حنظلله ووژل سو او د بل زوی فدیې ورکړم ترڅو چې غواړی بندی دی کی په دې وخت کې سعد بن نعمان انصاری ؓ له مدینې منورې څخه مکی ته د عمری دپاره راغلی ابوسفیان هغه دخپل زوی په بدل کې ونیوی دانصارو ؓ په غوښتنه رسول الله ﷺ عمرو بن ابی سفیان ورسره تبادله کړ او سعد یې را خلاص کړ په دې بندیانو کې در رسول الله ﷺ زوم ابوالعاص بن ربیع هم شامل وو در رسول الله ﷺ لور زینب ؓ چې دخدیجة الکبری ؓ له خیتې څخه وه دا بوالعاص په نکاح کې وه دخدیجة ؓ دا بوالعاص خاله وه..

————— (۱) زرقانی جلد ۱/ص ۴۵۳) ————— (ابن هشام جلد ۲، صفحه ۲۷)

هغه داسی نازوی لکه زوی په خپله خدیجه ﷺ رسول الله ﷺ ته تربعت مخکې وویل چې دزینب واده له ابوالعاص سره وکړه ابوالعاص ښه مالدار او امین او غټ تجار وو تربعت وروسته خدیجه ﷺ او در رسول الله ﷺ ټولولو نو ایمان راوړی مگر ابوالعاص پر شرک پاته سو. قریشوپه ابوالعاص باندی ډیر زور راوستی چی دابولهب دزامنوپه خیر ته هم دمحمد ﷺ ولورته طلاق ورکړه چی ستاخوښه وی هلته به مورپاته واده وکړو مگر ابوالعاص ونه منله او ویل یې چی دزینب ﷺ په خیر شریفی ښخی په بدل کې ددنیا ټولی ښخی هم نه خوښوم،

کله چی قریش دبدر دجنگ لپاره روان سو نو ابوالعاص هم له دوی سره ملگری وو لنډه داچی هغه هم له نورو خلکو سره بندی سو دمکی خلکوچی کله دخپلو بندیانو فدیہ لیږلی نو زینب ﷺ دخپل میره ابوالعاص په فدیہ کې خپل دغاړی امیل ولیږی دا هغه امیل وو چی خدیجة الکبریٰ ﷺ دواده په وخت کې وزینب ﷺ ته ورکړی وو ..

رسول الله ﷺ چی کله هغه امیل ولیدی نو ډیر خفه سو اوصحابه کرام ﷺ ته یې ویل که ستاسو خوښه وی نو دا امیل بیرته ورولیږی او بندی پرېږدی دوی هم په سرسترگو ومنله بندی هم ازاد سو او امیل هم بیرته وزینب ﷺ ته ولیږل سو ..

مگر رسول الله ﷺ دابوالعاص څخه داژمنه واخیسته چی کله چی مکی ته ورسېږی نو زینب ﷺ به مدینې ته رااستوی ابوالعاص چی کله مکی ته ورسیدی نو زینب ﷺ ته یې دمدینې دتللو اجازه ورکړه او خپل ورو کښانه بن ربیع سره ملگری کړه کښانه په ټکنده غرمه کې په اوښ سپره کړه او په لاس کې دغشوگودانه اولینده راواخیستل او دمدینې په لوری روان سو در رسول الله ﷺ لورپه ښکاره له مکی څخه روانه سوه دا خبره پر قریشو ډیره گرانه تمام سوه .

سمدستی ابوسفیان اوڅه نور قریش دطوی کندی ته راغلو او اوښ یې راوگرزوی او کښانه ته یې وویل چی مورته دمحمد ﷺ دلور دگرزو لولایا نسته مگر په داسی ښکاره تگ سره دې زموږ سپکاوی وکړ ښه به داوی چی اوس بیرته مکی ته ستون سی اودشپی په وخت کې ولاړ سی کښانه هم ورسره ومنله تر ابوسفیان مخکې هبار بن اسود راغلی او اوښ یې راوگرزوی او زینب ﷺ یې وویروله چی په دې سره دهغه حمل ساقط سو په دغه وخت کې کښانه غونډی ته پورته سو او غشی په لیندی کې کینودی اوداسی یې وویل چی که هر څوک اوښ ته رانژدی سی نو په غشی به یې سوری سوری کړم لنډه داچی کښانه مکی ته بیرته وگرزیدی اودوې یادړې وروځي وروسته دشپی روان سو ،،

له بلي خوارسول الله ﷺ زید بن حارثه رضی اللہ عنہ اویوانصاری رضی اللہ عنہ ته حکم وکی چی تاسو ولاړ سی بطن یاجج ته هلته کښینی کله چی زینب رضی اللہ عنہه راوړسپړی نو هغه له ځان سره راوولی دوی دواړه بطن یاجج ته ورسیدل اودمکی له خوا کښانه بن ربیع راغلی کښانه له هغه ځایه بیرته مکی ته راستون سو اوزید بن حارثه رضی اللہ عنہ سره دخپل ملگری اوزینب رضی اللہ عنہه مدینی ته روان سو دبدرترجنگ یوه میاشت وروسته زینب رضی اللہ عنہه مدینی منوری ته ورسیدله.

زینب رضی اللہ عنہه له رسول الله ﷺ سره اوسیدله ابوالعاص په مکه کې وو دمکی له فتح مخکې ابوالعاص د تجارت په نیت شام ته ولاړی څنگه چی دمکی دخلکو دابوالعاص پرامانت باندی باور وو ځکه نودنورو خلکو شتمنی اوسرمایه هم په قافله کې واچول سوه د شام څخه دراستیدو په وخت کې یوه ډله مسلمانانو دابوالعاص پرقافله باندی برید وکړ دوی ټول سامان ځنی ونیوی خوابوالعاص په پټه مدینی ته د زینب رضی اللہ عنہه څنگ ته راغلی رسول الله ﷺ چی کله دسهار دلمانځه دپاره مسجد نبوی ته راغلی نوزینب رضی اللہ عنہه دښخودلمانځه له ځایه وځ وکی چی ای خلکو ابوالعاص بن ربیع ته مایپناه ورکړی ده ؟ رسول الله ﷺ چی دلمانځه خلاص سو صحابه کرام رضی اللہ عنہم ته یې مغواړوی اوداسی یې وفرمایل ایها الناس هل سمعتم ما سمعت قالوا نعم قال اما والذي نفسي بيده ما علمت بشئ من ذلك حتى سمعت ما سمعتم انه يجير على المسلمين ادناهم

ای زما خو پو ملگرو تاسو هغه خبره واوړیدله کومه چی ما واوریدله دوی ورته وویل هو یا رسول الله ﷺ رسول الله ﷺ وفرمایل قسم په هغه پاک ذات چی دمحمد ﷺ روح دهغه په لاس کې دی زه په دې هیڅ خبر نه یم کوم چی تاسو واوریدل ما هم واوریدل رښتیا هم پوه سی بنه پوه سی چی په مسلمانانو کې هغه ادنی ادنی اوتر کمزوری کمزوری مسلمان هم پناه ورکولی سی .. دا خبره یې وکړه اودخپلی مبارکی لور خواته ورغلی اودایې ورته وفرمایل چی ای لوری دده بنه درناوی وکوه مگر خلوت مه کوه ځکه ته دهغه دپاره جلاله نه یې یعنی ته مسلمان نه یې اودئ مشرک دی اورسول الله ﷺ دسریه مجاهدینو ته وفرمایل چی تاسو ته ددې سړی یعنی ابوالعاص اړیکې له موږ سره معلومیدی که ستاسو خوښه وی نودهغه مال بیرته ورکی اوکه یې نه ورکوی ستاسو خپل مال دی دالله ﷻ له لوری درکړل سوی دی اوتاسو دخپل مال واک لری .

ددې خبری په اوړیدو سره مجاهدینو ټول مال بیرته راوړی چا به ډول راوړی اوچا به رسی چا به لوټه راوړه اوچا دڅرمنی ټوټه لنډه داچی ټول مال یې له ذره ذره ویشلو سره سره بیرته راوړی ، اوابوالعاص ته یې وسپاری ابوالعاص مال واخیستی اومکی ته روان سو اودهرچا برخه چی په دې مال کې وه هغه یې ورکه اودټولو شریکانو د شراکت حساب یې ختم کی کله چی دشریکانو حساب کتاب ختم سو نو قریش ته یې داسی وویل :

يامعشر قريش هل بقى لاحد منكم عندى مال ياخذ قالوا لا فجزاك الله خيرا فقد وجدناك وفيا كريما
قال فاننا اشهدان لاله الا الله وان محمدا عبده ورسوله والله ما منعني من الاسلام عنده الا تخوف ان اكل
اموالكم فلما اداها الله اليكم وفرغت عنها اسلمت

اي قريشو آيا د چاڅه مال زما پر ذمه پاته سوي دي چي هغه ورو سپارم؟ قريشو وويل نه
تاته دي الله تعالي بنه بدله دركړي رښتيا هم ته ډير وفادار او شريف سړي يې ده وويل
نوزه اوس شاهدي ورکوم چي له الله ﷻ پرته هيڅوک د عبادت او بندگي لائق نسته
اويشکه محمد ﷺ د الله ﷻ بنده اودهغه رسول ﷺ دي زه تراوسه يواځي په دې وجه
مسلمان نه سوم چي تاسودا گمان ونه کوي چي د مال خوړلو په نيت يې داسي وکول کله
چي الله تعالي ستاسو مال تاسوته ورسوي او زما غاړه يې خلاصه کړه نوزه مسلمان سوم
وروسته ابو العاص له مکي څخه مديني ته راغلي رسول الله ﷺ بيرته زينب ﷺ دته په
نکاح کړه (۱)

له يوشمير رواياتو څخه معلومېږي چي پخواني نکاح کافي وبلل سوه نوي نکاح نه دي
سوي مگر په نورو رواياتو کي ددې تصريح سوه ده چي نوي نکاح وسوه او د فقهاء په نزد
هم همدارو ايت صحيح دي ځکه که پخواني نکاح کافي وگڼل سي نور رسول الله ﷺ به
خپلي لور مبارکي ته نه فرمايل چي ته دده لپاره حلاله نه يې.

د بديريه بنديانو کي عباس در رسول الله ﷺ اکاهم وو په جگړه کي کعب بن عمرو ابو
اليسر ﷺ عباس تکيه کړي وو عباس ډير قوي غټ سر لرونکی سړي وو ابو اليسر بيانري
کمزوري اولندئ قذر لرونکي سړي وو رسول الله ﷺ وفرمايل اي ابو اليسر ﷺ تا عباس
څنگه بندي کړي؟ ابو اليسر ﷺ وويل يا رسول الله ﷺ يوسړي زما مرسته وکړه اوهغه ما
بيخي تردې مخکي ليدلي هم نه وو او نه مې وروسته وليدي اودهغه هيبت داسي
اوداسي وو رسول الله ﷺ وفرمايل (لقد اعانک عليه ملک کریم) رښتيا هم يوه ډير محترم
ملکي ستا مرسته کړي ده داروايت په مسند احمد او طبقات ابن سعد او نورو کي له ابن عباس
ﷺ څخه روايت سوي دي او په دلائل ييهقي او دلائل ابی نعیم کي له علي ﷺ څخه روايت سوي
دي له دې پرته په نورو بيلابيلو طريقو سره هم داروايت نقل سوي دي (۲) او په معجم طبراني
کي په خپله له ابو اليسر ﷺ څخه روايت سوي او په مسند احمد کي له براء بن عازب ﷺ څخه
روايت سوي دي فتح الباري باب شهود الملائكة بدارا څخه يوباب وروسته حافظ هيشي
فرمايې رواه احمد و البزار و رجاله الصحيح غير حارثة بن مضرب و هو ثقه مجمع الزوائد باب غزوة بدر

(۱) سيرة ابن هشام جلد ۲/ص ۲۸

(۲) خصائص کبری جلد ۱/ص ۲۰۲

دعباس بنديتوب پر رسول الله ﷺ باندې لږ گران تمام سو کله چې نبي کریم ﷺ دعباس اسويلی واوریدی نوخوب يې ولاړی انصار ﷺ چې په دې پوه سو عباس يې له بنده خلاص کي اوداغوبښتنه يې وکړه چې که رسول الله ﷺ اجازه وکوي نوموړ د خپل خوريې (۱) فديه بخښو رسول الله ﷺ ځواب ورکي (والله لاتذرن منه درهما) قسم په الله ﷻ ده ته به يو درهم هم نه ورپرېږدي له عباس چې کله فديه غوښتنه وسوه نوډه دخپلې مفلسې عذر وړاندې کي رسول الله ﷺ ورته وفرمايل ستاهغه مال چيري دی چې تاواستانځي ام فضل ښخ کړ؟ عباس ددې خبري په اوریدوسره حيران پاته سو اووې ويل بيشکه زه شاهدی ورکوم چې ته رښتيني رسول يې زما اودام فضل څخه پرته هيڅوک هم په هغه مال نه دی خبر، حاکم فرمايې چې دا حديث په شرط دمسلم باندې صحيح دی مستدرک ترجمه العباس ﷺ په دلائل ابی نعيم کې په حسن سندسره له ابن عباس ﷺ روايت کړي چې رسول الله ﷺ په عباس باندې سل اوقيه (۲) اوپر عقيل بن ابی طالب باندې اتيا اوقيه فديه کښوده دبدر په ټولوبنديانو کې ترټولو ډيره فديه دعباس بن عبدالمطلب وه عباس وويل چې آياتا دخپلوی په وجه زما فديه دومره زیاته کښوده يعنی دخپلوی غوښتنه خوداده چې ته زما فديه کمه کې مگر دلېوالی پرځای تازما فديه ډيره وټاکله .. په دې اړه دآيت نازل سو : يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي آيَاتِكُمْ مِنَ الْأَمْوَالِ الَّتِي بَلَغْتَ فِي الْقُلُوبِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۴۰) سورة الانفال

اې نبي ﷺ ته خپلوبنديانوته ووايه کوم چې ستا په لاس کې دی چې تاسوپه دې فديه باندې هيڅ خوامه بدوی که الله تعالی ستاسوپه زړوکې څه نيکي وويني يعنی په صداقت اسلام ومنی نوله تاسوچې څه فديه اخيستل سوی ده ترهغه به غوره تاسوته درکړي اوتاسوته به بخښنه وکوي او الله تعالی ډير ښونکي اومهربان ذات دی

عباس ﷺ به وروسته ويل کاشکې چې له ماڅخه په هغه وخت کې دوچنډه فديه اخيستل سوی وای (۳) له ماچي څومره فديه واخيستل سوه الله تعالی ترهغه غوره اوښه بدله راکړه دسل اوقيه زروپه بدله کې يې سل مريان راکړه او دوی ټول تجاران دی داژمنه خو په ديناکې پوره سوه دويمه وعده چې دبښني ده دهغې اميدلرم (۴) زه وایم (غفرالله له) ان شاء الله تعالی دادویمه وعده به هم خامخاپوره کيږي ځکه ان الله لا يخلف الميعاد اوداکلمه دان شاء الله تبرکاً وایم نه تعليفاً.

(۱) انصارو ﷺ عباس ﷺ ته په خورې وويل ځکه دعباس ﷺ انايعنی د عبدالمطلب مور دانصارو ﷺ له کورنۍ څخه وه اودخورې په ويلوکې ودې ته اشاره وه چې موربايد دده فديه معاف کړودانيکي موربه خپله دخورتوب په وجه ورسره کوونه داچې په رسول الله ﷺ باندې ددې نيکي احسان واچو درسول الله ﷺ داکاوالی په وجه يې نه ورسره کوو دادانصارو ﷺ ځوی اوښه ادب ووله رسول الله ﷺ سره رضی الله عنهم ورضوانه

(۲) يوه اوقيه څلوېښت درهم کيږي

(۳) فتح الباری جلد ۷ ص ۲۴۸

(۴) درمنثور جلد ۳ ص ۲۰۴

دبدر پہ بندیانو کي نوفل بن حارث هم وو کله چي رسول الله ﷺ له هغه خخه فديہ وغوښته نوډه په خواب کي ورته وويل چي زما سره خو هيڅ هم نسته چي په فديہ کي درکړم ، رسول الله ﷺ ورته وويل چي تا هغه نيزي څه کړي کومي چي تا په جده کي پري ايښی وی نوفل وويل قسم په الله ﷻ له الله ﷻ پرته بل هيڅوک هم په دې نيزونه دی خبرو زه شاهدي ورکوم چي بيشکه ته د الله ﷻ رښتيني رسول ﷺ يې ، نوفل هغه نيزي په فديہ کي ورکړي چي دهغو شمير زرتړه رسيدی رسول الله ﷺ عباس ؓ او نوفل ؓ دورور گلوی په مزی سره وتړل د جاهليت په وخت کي هم دوی دواړه سره دوستان وو او د تجارت شريکان هم وو (مستدرک ترجمه نوفل بن حارث)

عمير بن وهب جهني اسلام له سختو دښمنانو خخه وو په مکه مکرکه کي به يې رسول الله ﷺ او دهغه ملگرو ته تکليفونه رسول په بندیانو کي دده زوی وهب بن عمير هم وو يوه ورځ عمير بن وهب او صفوان بن اميه په حطيم کي ناست وو صفوان دبدر د وژل سويو مشرانو يادونه وکړه وې ويل چي نور نوډوړوند مزه نه دی پاته سوی ، عميرو ويل هو قسم په الله ﷻ د قريشو د مشرانو له وژل کيدو وروسته رښتيا هم د ژوند خوند تللی دی که زما پر ذمه قرض او د لڼو سرپرستی نه وای نواوس تلم او محمد ﷺ می قتل کوی اورا تلم اوز ما د تگ بهانه هم جوړه ده ځکه زما زوی په مدينه کي بندی دی ، صفوان ډير خوشحاله سو وخت يې غنيمت وگڼی سمدستی يې وويل چي ستا قرض او د لڼو ساتنه زه پر خپله ذمه اخلم خوته د اکارو کوڅه صفوان سمدستی توره تيره کړه او په زهرو يې ککړه کړه او عمير ته يې ورکړه عمير هم سمدستی مديني ته وران سو کله چي عمير مديني ته ورسيدی نو د مسجد نبوی له باندی دروازی سره يې اوښه ودروی ، عمر فاروق ؓ چي کله عمير وليدی پوه سو چي دئ خوپه بدنيت راغلی دی سمدستی راغلی او د عمير توره يې ونيوه مخ ته يې ودریدي ، رسول الله ﷺ وفرمايل راپرېږدی رسول الله ﷺ له د عمير خخه پوښتنه وکوله چي څنگه راغلی يې ؟ عميرو ويل دخپل زوی دخلاصون لپاره راغلی يم . رسول الله ﷺ ورته وفرمايل نو بيا دا توره څه کوی ؟ عمير ورته وايي دا توري دې خدای نيستی کړي دوی زموږ ژوند تباہ او برباد کړي او موږ يې ودې حالت ته راوستو . رسول الله ﷺ ورته وايي عمير رښتيا راته ووايه کله چي ته او صفوان په حطيم کي سره ناست ولاست څه مشوره مو وکړه ؟ عمير په ويره وويل ماله هغه سره هيڅ مشوره هم نه دی کړي ، رسول الله ﷺ وفرمايل : تا زما د وژلو ذمه واخيسته او صفوان بيا ستا د لڼو نسا تنه او ستا د پورو ذمه پر ځان کړه چي ستا قرضونه به آدا کوی همداسی نه دی اي عمير ؟

عميرو ويل : اشدانک رسول الله ﷺ ان هذا الحديث کان بيني وبين صفوان في الحطيم لم يطلع عليه احد غيري وغيره فآخبرک به فأمنت بالله ورسوله

زه شاهدی ورکوم چی بیشکه ته دالله رسول ﷺ یې داخبره زماوصفوان ترمینځ وه بل هیڅوک په دې نه ووخبر نوالله تعالی تاته ددې خبردرکړی دی نوڅکه ماایمان راوړی په الله ﷻ اودهغه په رسول ﷺ باندی. داروایت په معجم طبرانی کې له انس بن مالک ؓ په صحیح سندسره روایت سوی دی اوپه دلائل بیهقی اودلائل ابی نعیم کې مسلاً ذکر سوی دی (۱) دابن اسحاق په روایت کې داسی راغلی دی (والله انی لاعلم ماآتاک به الاالله فالحمدلله الذی هدانی لاسلام وساقی هذا المساق ثم تشهد) قسم په الله ﷻ زه پردې یقین لرم چی له الله ﷻ پرته هیچاوتاته ددې پیښی خبرنه دی درکړی نوحمد دی وی هغه الله ﷻ لره چی ماته یې داسلام لارښوونه وکړه اوزه یې دلته راوستم اوتردې وروسته یې کلمه شهادت ولوسته. رسول الله ﷺ صحابه کرامو ؓ ته وویل خپل ورور عمیر ؓ ته دین ونبودی اوقرآن ورته ولولی اودهغه بندی خلاص کی سمدستی عمیر ؓ ته بندی وسپارل سو ، عمیر ؓ غوښتنه وکړه چی یارسول الله ﷺ مادالله ﷻ ددین اورپا دمړه کولودپاره ډیری هڅی وکړی اوکوموخلکوچی دالله ﷻ دین قبول کړی وو پرهغوی مې رنگارنگ ظلمونه کړی دی اوس ته ماته اجازه راکړه چی مکی ته ولاړسم الله ﷻ اودهغه رسول ﷺ ته خلک رابولم اوداسلام بلنه ورکوم کیدای سی الله تعالی دوی ته لارښوونه وکوی اودالله ﷻ دښمنانو ته تکلیف ورسوم لکه مخکې چی مادالله ﷻ دوستانو ته تکلیفونه رسولی وو؟ رسول الله ﷺ اجازه ورکړه عمیر ؓ له مدینی روان سو مکی ته ولاړی ، عمیر ؓ لامکی ته وورسیدلی چی صفوان بن امیه خلکوته ویل ای خلکوپه دې لنډوڅو ورځو کې به زه تاسوته داسی دخوشالی زیری واوروم چی دبدر ورځ به موهیره سی صفوان به له هر راتلونکی څخه دعمیر ؓ دحال پوښتنه کوله ترڅو چی دعمیر ؓ له اسلام راوړلوخبرسو ددې خبر په اوریدوسره پرفصفوان اوربل سو اوقسم یې وخوړی چی قسم په الله ﷻ که له عمیر ؓ سره یوه خبره هم وکوم اونه به هغه ته هیڅ گټه رسوم ، عمیر ؓ مکی ته راورسیدی اوداسلام په بلنه مشغول سو ډیر خلک دده په لاس مسلمانان سو اوکوم خلک چی داسلام دښمنان وهغه یې ښه تکلیفونه ورسول .

دکوچنی اخترلمونځ

دبدرله راستنیدو وروسته دکوچنی اخترپه لومړی ورځ دکوچنی اختر لومړنی لمونځ وسو دالومړی کوچنی اختروو ، زرقانی جلد ، ۱ صفحه ۴۵۴)

(۱) خصائص کبری جلد ۱/ص ۲۰۸

یاداشت : ستاسوددعایه هیله حمدالله گرانولوستونکویوخل ماعاجز اوگنهارهم په دعاکی یادکړی ، دبدردغازیانونونه دنن وخت فدایان دی لوی څښتن دی شهادتونه قبول کې (کال ۱۳۹۲ هجری شمی ۲۰۱۴ میلادی دهجرت نړی کوښته)

د بدر د غازیانو فضائل او صفات

له علی کرم الله وجهه څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ د حاطب بن ابی بلتعہ په پېښه کې عمر فاروق ؓ ته وویل (لعل الله اطلع الی اهل بدر فقال اعملوا ما شئتم فقد وجبت لكم الجنة (۱) په تحقیق سره رښتیا هم الله تعالی د بدر خلکو ته رابښکاره سو او داسی یې ورته وفرمایل چی څه غواړی کوی جنت ستاسو لپاره واجب دی .

په اِغْزَا مَا شِئْتُمْ سره د بدر غازیانو ته د گناهوا اجازه ورکول نه دی مراد بلکې ددوی رښتینوالی او اخلاص ښکاره کول مراد دی چی د الله ﷻ په دربار کې د بدر د غازیانو مخلصانه قربانی او سرښندنی منل سوی دی د مرگ تر وخته پوری دوی یو گام هم د محبت او وفاله لاری څخه هیڅکله نه اوړی ددوی زړونه د الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ له مینې ډک دی د گناه او نافرمانی لپاره ددوی په زړو کې هیڅ ځای نسته که دانسانیت په تقاضا یو وخت کومه نافرمانی هم وکوی نو سمدستی توبه او بښنه غواړی په هر حال کې بدریان چی هر څه وکوی جنت ددوی لپاره واجب دی که اطاعت وکوی هم جنت ددوی دپاره واجب دی او که بالفرض دانسانیت په تقاضا گناه وکوی نو هم الله ﷻ سمدستی دتوبی توفیق ورکوی او عاجزی ښکاره کوی په دې سره ددوی لپاره جنت او بښنه واجبیږی بلکې دا عجیبه نه دی چی نوری لوړی درجی هم ورکوی لکه د آدم ؑ چی په توبه کښلو سره درجی نورې هم لوړی سوی د تفصیل دپاره مدارج السالکین وگوری .

د الله ﷻ له لوری د اِغْزَا مَا شِئْتُمْ خطاب هغه چاته کیدای سی چی دهغوی زړونه د الله ﷻ د محبت او ویری ، او مینې څخه ډک وی او دغه رنگه د جنت زیری هغه چاته ورکوی چی دوی په هروخت کې دخپل نفس سره د مخالفت په حالت کې وی (هنا توضیح ماقاله الحافظ ابن قیم رحمه الله فی شرح هذا الحديث فی کتاب الفوائد صفحہ ۱۲)

له جابر ؓ څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ وفرمایل : (لن يدخل النار احد شهد بدرأ) کوم سړی چی بدر ته حاضر سوی وی هغه به هیڅ وخت دوزخ ته نه ننوزی . دا حدیث په مسند احمد کې دی او سند یې په شرط د مسلم دی ، فتح الباری باب فضل من شهد بدرأ) رفاعه بن رافع ؓ فرمایي : چی یو ځل جبرئیل ؑ د نبی کریم ﷺ په خدمت کې حاضر سو او داپوښتنه یې وکړه چی ته بدریانو ته په څه نظر گوری ؟

رسول الله ﷺ وفرمایل : تر ټولو غوره او ښه ، جبرئیل ؑ وویل دغه رنگه هغه فرشتی چی بدر ته حاضر سوی دی تر ټولو غوره فرشتی دی (صحیح بخاری شهود الملائکه بدرأ)

(۱) په مسند احمد او سنن ابی داؤد او مصنف ابی شیبه کې د (لعل الله) پر ځای (ان الله اطلع علی اهل بدر) دان په لفظ سره راغلی دی ځکه په ترجمه کې د تحقیق اور رښتیا هم لفظ وکارول سو (فتح الباری جلد ۷/ ص ۲۳۷)

دبدر د غازیانو رضی اللہ تعالیٰ عنہم شمیر شوتنه وو ؟

دبدر د غازیانو ﷺ په شمیر کې مختلف روایتونه دی مشهور دادی چی درې سوه دیارلس ۳۱۳ دی ، داشتباه او اختلاف په وجه دمحدثینو اقوال مختلف دی حافظ ابن سید الناس په عیون الاثر کې ټول رایو خای کړی دی اودرې سوه شپيته ۳۶۰ نومونه یې راوړی دی ددې دپاره چی دیوه نوم هم پاته نه سی احتیاطاً یې ټول یاد کړی دی دامطلب یې نه دی چی دبدر د غازیانو شمیر درې سوه شپيته دی ، په مسند احمد او مسند بزار او معجم طبرانی کې له ابن عباس ﷺ څخه روایت سوی دی چی بدریان درې سوه دیارلس وو

له ابوایوب انصاری ﷺ څخه روایت دی چی رسول الله ﷺ چی کله بدر ته روان سو نو لږ مخ ته ولاړی اود صحابه کرام ﷺ دشمیر لوحکم یې وکړ کله چی وشمیرل سو نو درې سوه څورلس وو رسول الله ﷺ وفرمایل ییایی وشمیری دویم ځل یو بل سړی هم ورسره وشمیرل سو هغه لږ شاته په کمزوری او بڼ باندی راروان وو نودهغه په شمول درې سوه پنځلس سو (رواه الطبرانی والبیهقی)

له عبدالله بن عمرو بن العاص ﷺ څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ چی کله دبدر په نیت روان سو نو په همدې وخت کې درې سوه پنځه لس غازیان ورسره ملگری وو ﷺ (رواه البیهقی واسناد حسن)

دادری روایتونه خوپه ښکاره مختلف دی مگر په اصل کې ټول سره یودی ځکه که آخری سړی اونی کریم ﷺ په دوئ کې ونه شمیرل سی نو درې سوه دیارلس کیږی او که یو وشمیری او بل نه نویا څورلس دی او که دواړه وشمیرل سی نو درې سوه پنځه لس دی په بدر کې څه کشران هم در رسول الله ﷺ سره ملگری وو لکه براء بن عازب ﷺ عبدالله بن عمر ﷺ انس بن مالک ﷺ جابر بن عبدالله ﷺ مگردوئ ته د جنگ اجازه نه ده ورکړل سوی ، که هغه کم عمره هلکان هم وشمیرل سی نویا د دوئ شمیر درې سوه نولس کیږی لکه چی په صحیح مسلم کې له عمر فاروق ﷺ څخه روایت سوی دی چی بدریان درې سوه نولس و براء بن عازب ﷺ وایې چی دبدر په ورځ زه او ابن عمر ﷺ دواړه وشمیرل سو په هغه ورځ مهاجرین تر شپيته څه پورته وو او انصار ﷺ تر دوه سوه څلوینست څه زیات وو (بخاری شریف) براء بن عازب ﷺ وایې چی موږ به دا ویل چی دبدر ملگری ﷺ تر درې سوه لسو څه زیات وو لکه د طالوت ملگری دومره وو هغه چی تر سیند او وېستل او قسم په الله ﷻ تر سیند هغه خلک تیر سو کوم چی ډیر پاخه مومنان او مخلصان وو (بخاری شریف) دا ټول تفصیل په فتح الباری باب عده اصحاب بدر کې یاد سوی دی (۱) علامه سهیلی رحمه الله لیکي چی دبدر جنگ ته د مسلمانانو د مرستی لپاره ۷۰ پیرانان هم حاضر سوی وو آه

(۱) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۲۶)

اته کسان بیا داسې وو چې دوی په غزا کې د غدر په وجه برخه نه درلوده مګر په بدر یا نونو کې وشمیرل سو او رسول الله ﷺ د غنیمت په مال کې دوی ته برخه ورکړه

(۱) عثمان بن عفان ؓ رسول الله ﷺ په مدینه کې درقیه ؓ د ناروغۍ په وجه پری ایښي وو

(۲) طلحه او (۳) سعید بن زید ؓ دوی دواړه رسول الله ﷺ د قریشو د قافلي دخبر لپاره لیږلي وو

(۴) ابولبابه انصاری ؓ له روحا څخه بیرته مدینې ته ولیږل سو او په مدینه کې نائب وټاکل سو

(۵) عاصم بن عدی ؓ د مدینې و لوړه خوا ته د نائب په ډول ولیږل سو

(۶) حارث بن حاطب ؓ و بنی عمرو بن عوف ته ولیږل سو رسول الله ﷺ ته څه خبر رارسیدلی وو رسول الله ﷺ حارث بن حاطب ؓ بنی عمرو بن عوف ته بیرته ولیږي .

(۷) حارث بن صه ؓ نوموړی رسول الله ﷺ له روحا څخه بیرته ولیږي ،

(۸) خوات بن جبیر ؓ د پښې د پټنۍ د ماتیدو له کبله د صفراء څخه بیرته مدینې ته ولیږل سو د اد سعیدیان دی ،، او د حاکم په مستدرک کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ د جعفر ؓ برخه هم ورکړه او هغه د بدر په وخت کې په حبشه کې وو او ویل کیږي چې سعد بن مالک ؓ یعنی د سهل ؓ پلار پرلاری وفات سو او صبیح ؓ دا حیحه مریئ د ناجوړي په وجه بیرته ستون سو (۱)

د بدر د غازیانو رضی الله عنهم و غنا معهم اجمعین دنومونو خصوصیت !

محدثینو او د سیرت علماء په خپلو کتابو کې د بدر د غازیانو دنومو د یادولو خاص کوشش کړی دی مګر د حروف هجا په لحاظ سره تر ټولو مخکې امام بخاری ؒ د بدریانو نومونه ترتیب کړي دي اوله بدریانو څخه یې یواځې څلویښت نومونه په خپل کتاب جامع صحیح کې یاد کړي دي هغه چې د صحت او سند له شرایطو سره برابر دي (۲)

علامه ودانی ؒ د صحابو یې موید مشائخو د حدیث څخه اوریدلی دی چې د بخاری کتاب د بدریانو نومونه د یادولو په وخت کې دعاء قبلېږي او د یروخت دا تجربه سوي هم دي (۳)

د بدر د مهاجریانو رضی الله تعالی عنهم و غنا معهم اجمعین دنومونو فهرست

سَيِّدُ الْمُهَاجِرِينَ وَآمَارُ الْبَدْرِيِّينَ وَالْهَزْزُ الْغَلَاظِي أَجْمَعُونَ خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ سَيِّدُنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَهَرَفٍ وَكُرَّمِ أَلْيَوْمِ الدِّينِ :

(۱) ابوبکر الصديق ؓ (۲) ابو حفص عمر بن الخطاب ؓ (۳) ابو عبد الله عثمان بن عفان ؓ (۴) ابو الحسن علي بن ابي طالب ؓ (۵) حمزه بن عبد المطلب ؓ (۶) زيد بن حارثه ؓ (۷) انس جشې درسول الله ﷺ مریئ (۸) اوکبشه فارسی درسول الله ﷺ مریئ (۹) ابو مرثد کناز بن حصن ؓ (۱۰) مرثد بن ابي مرثد ؓ یعنی د کناز بن حصن زوی (۱۱) عبیده بن الحارث ؓ او د هغه دواړه وروڼه (۱۲) طفیل بن حارث ؓ

(۱) زرقانی جلد ۱ ص ۴۰۹ ————— (۲) فتح الباری جلد ۷ ص ۲۵۳ ————— (۳) زرقانی جلد ۱ ص ۴۰۹

حصين بن حارث ؓ (۱۴) مسطح عوف بن اثاثه ؓ (۱۵) ابو حذيفة بن ربيعة ؓ (۱۶) سالم دابی حذيفه ؓ مريئ ؓ (۱۷) صبيح ؓ دابی العاص اميه مريئ ؓ (۱۸) عبدالله بن جحش ؓ (۱۹) عكاشه بن محصن ؓ (۲۰) شجاع بن وهب ؓ اودهغه دواړه وروڼه (۲۱) عتبة بن وهب ؓ (۲۲) يزيد بن رقيش ؓ (۲۳) ابوسنان بن محصن ؓ يعنی د عكاشه بن محصن ورور (۲۴) سنان بن ابی سنان ؓ يعنی د عكاشه بن محصن وراره اود ابوسنان بن محصن زوی (۲۵) محرز بن نضله ؓ (۲۶) ربيعة بن اکتّم ؓ (۲۷) ثقف بن عمرو ؓ اودهغه دواړه وروڼه (۲۸) مالک بن عمر ؓ (۲۹) مدلج بن عمر ؓ (۳۰) سويد بن مخشى ؓ (۳۱) عتبة بن غزوان ؓ (۳۲) خباب ؓ د عتبة بن غزوان مريئ ؓ (۳۳) زبير بن عوام ؓ (۳۴) حاطب بن ابی بلتعہ ؓ (۳۵) سعد کلبی ؓ د حاطب بن ابی بلتعہ مريئ ؓ (۳۶) مصعب بن عمير ؓ (۳۷) سويط بن سعد ؓ (۳۸) عبدالرحمن بن عوف ؓ (۳۹) سعد بن ابی وقاص ؓ اودهغه ورور (۴۰) عمير بن ابی وقاص ؓ (۴۱) مقداد بن عمرو ؓ (۴۲) عبدالله بن مسعود ؓ (۴۳) مسعود بن ربيعة ؓ (۴۴) ذوالشمالين بن عبد عمرو ؓ (۴۵) خباب بن الارت ؓ (۴۶) بلال بن رباح ؓ (۴۷) عامر بن فهيره ؓ (۴۸) صهيب بن سنان رومی ؓ (۴۹) طلحه بن عبيدالله ؓ (۵۰) ابوسلمة بن عبدالاسد ؓ (۵۱) شماس بن عثمان ؓ (۵۲) ارقم بن ابی الارقم ؓ (۵۳) عامر بن ياسر ؓ (۵۴) معتب بن عوف ؓ (۵۵) زيد بن الخطاب ؓ يعنی د عمر فاروق ورور (۵۶) مهجع د عمر بن الخطاب مريئ ؓ (۵۷) عمرو بن سراقه ؓ اودهغه ورور (۵۸) عبدالله بن سراقه ؓ (۵۹) واقد بن عبدالله ؓ (۶۰) خولی بن ابی خولی ؓ (۶۱) مالک بن ابی خولی ؓ (۶۲) عامر بن ربيعة ؓ (۶۳) عامر بن بکیر ؓ (۶۴) عاقل بن بکیر ؓ (۶۵) خالد بن بکیر ؓ (۶۶) آياس ؓ (۶۷) سعيد بن زيد بن عمرو بن نفيل ؓ (۶۸) عثمان بن مظعون جمحی ؓ اودهغه زوی (۶۹) سائب بن عثمان ؓ (۷۰) قدامة بن مظعون ؓ (۷۱) عبدالله بن مظعون ؓ (۷۲) معمر بن حارث ؓ (۷۳) خنيس بن حذافه ؓ (۷۴) ابوسيرة بن ابی رهم ؓ (۷۵) عبد الله بن محرمه ؓ (۷۶) عبدالله بن سهيل بن عمرو ؓ (۷۷) عمير بن عوف د سهيل بن عمرو مريئ ؓ (۷۸) اسعد بن خوله ؓ (۷۹) ابو عبيده عامر بن الجراح ؓ (۸۰) عمرو بن حارث ؓ (۸۱) سهيل بن وهب [۲] ؓ اودده ورور (۸۲) صفوان بن وهب ؓ (۸۳) عمرو بن ابی سرح ؓ (۸۴) وهب بن سعد [۳] ؓ (۸۵) حاطب بن عمرو ؓ (۸۶) عياض بن ابی زهير ؓ

(۱) دغه خباب ؓ د عتبہ بن غزو ان آزاد سړی مريئ دی خباب بن ارت ؓ هغه چی له سابقینو اولینو څخه دی له ده پیل بل څوک دی پراخي په نامه کې سره پودی

(۲) د سهيل ؓ د صفوان ؓ د پلار نوم وهب دی اوده مور نوم یې بیضاء وه دوی دواړه بیضاء په نامه مشهور دی

(۳) ابن هشام وایي همد آخري دمې ابن اسحاق نه دی ذکر کړی مگر نورو علما د دې واره په بدرناو کې شمیرلي دی

د بدریانو انصار وروڼی الله تعالیٰ عنهم و غنا معهم اجمعین د نومونو لیست

- (۱) سعد بن معاذ ؓ (۲) عمر بن معاذ ؓ یعنی د سعد ؓ ورور (۳) حارث بن اوس بن معاذ ؓ یعنی د سعد ؓ وراره (۴) حارث بن انس ؓ (۵) سعد بن زید ؓ (۶) سلمه بن سلامه بن وقش ؓ (۷) عباد بن بشر بن وقش ؓ (۸) سلمه بن ثابت بن وقش ؓ (۹) رافع بن یزید ؓ (۱۰) حارث بن خزیمه ؓ (۱۱) محمد بن مسلمة ؓ (۱۲) سلمه بن اسلم ؓ (۱۳) ابوالهیثم بن التیهان ؓ (۱۴) عبدالله بن سهل ؓ (۱۵) عیید بن التیهان ؓ (۱۶) قتاده بن النعمان ؓ (۱۷) عیید بن اوس ؓ (۱۸) نضر بن الحارث ؓ (۱۹) معتب بن عیید ؓ (۲۰) عبدالله بن طارق ؓ (۲۱) مسعود بن سعد ؓ (۲۲) ابو برده بن نیار ؓ (۲۳) ابو عبس بن جبیر ؓ (۲۴) عاصم بن ثابت ؓ (۲۵) معتب بن قشیر ؓ (۲۶) عمرو بن معبد ؓ (۲۷) سهل بن حنیف ؓ (۲۸) مبشر بن عبد المنذر ؓ (۲۹) رفاعه بن عبد المنذر ؓ (۳۰) سعد بن عیید بن النعمان ؓ (۳۱) عویم بن ساعده ؓ (۳۲) رافع بن عنجد ؓ (۳۳) عیید بن ابی عیید ؓ (۳۴) ثعلبه بن حاطب ؓ (۳۵) ابولبابه بن عبد المنذر ؓ (۳۶) حارث بن حاطب ؓ (۳۷) حاطب بن عمرو ؓ (۳۸) عاصم بن عدی ؓ (۳۹) انیس بن قتاده ؓ (۴۰) معن بن عدی ؓ (۴۱) ثابت بن اقوم ؓ (۴۲) عبدالله بن سلمه ؓ (۴۳) زید بن اسلم ؓ (۴۴) زبعی بن رافع ؓ (۴۵) عبدالله بن جبیر ؓ (۴۶) عاصم بن قیس ؓ (۴۷) ابوضیاح بن ثابت ؓ (۴۸) ابودحنه بن ثابت ؓ (۴۹) سالم بن عمیر ؓ (۵۰) حارث بن النعمان ؓ یعنی دخوات بن جبیر بن النعمان او عبدالله بن جبیر ؓ اکا (۵۱) خوات بن جبیر بن النعمان ؓ (۵۲) منذر بن محمد ؓ (۵۳) ابو عقیل بن عبدالله ؓ (۵۴) سعد بن خیشمه ؓ (۵۵) منذر بن قدامه ؓ (۵۶) مالک بن قدامه ؓ (۵۷) حارث بن عرفجه ؓ (۵۸) تمیم ؓ د سعد بن خیشمه ؓ مریئ (۵۹) جعفر بن عتیک ؓ (۶۰) مالک بن نیمله ؓ (۶۱) نعمان بن عصر ؓ (۶۲) خارجه بن زید ؓ (۶۳) سعد بن ربیع ؓ (۶۴) عبدالله بن رواحه ؓ (۶۵) خلاد بن سويد ؓ (۶۶) بشیر بن سعد ؓ (۶۷) سماک بن قیس ؓ (۶۹) عباد بن قیس ؓ دواړه وروڼه ی (۷۰) عبدالله بن عبس ؓ (۷۱) یزید بن حارث ؓ (۷۲) خیب بن اساف ؓ (۷۳) عبدالله بن زید بن ثعلبه ؓ (۷۴) حریت بن زید بن ثعلبه ؓ دواړه وروڼه دی (۷۵) سفیان بن بشر ؓ (۷۶) تمیم بن یعار ؓ (۷۷) عبدالله بن عمیر ؓ (۷۸) زید بن المزین ؓ (۷۹) عبدالله بن عرفطه ؓ (۸۰) عبدالله بن ربیع ؓ (۸۱) عبدالله بن عبدالله بن ابی ؓ یعنی دریس المنافقین عبدالله بن ابی بن سلول زوی (۸۲) اوس بن خولی ؓ (۸۳) زید بن ودیعہ ؓ (۸۴) عقبه بن وهب ؓ (۸۵) رفاعه بن عمرو ؓ (۸۶) هارم بن سلمه ؓ (۸۷) معبد بن عباد ؓ (۸۸) عامر بن البکیر ؓ (۸۹) نوفل بن عبدالله ؓ (۹۰) عباده بن

الصامت ؓ (۹۱) اوس بن الصامت ؓ (۹۲) نعمان بن مالک ؓ (۹۳) ثابت بن هزال ؓ (۹۴) مالک بن جعشم ؓ (۹۵) ربیع بن ایاس ؓ (۹۶) ورقه بن ایاس ؓ (۹۷) عمرو بن ایاس ؓ ربیع اوورورقه دورقه وروڼه دی علی اختلاف الاقوال (۹۸) مجذبن زیاد ؓ (۹۹) عباد بن خشخاش ؓ (۱۰۰) نحاب بن ثعلبه ؓ (۱۰۱) عبدالله بن ثعلبه ؓ دواړه وروڼه دی (۱۰۲) عتبه بن ربیع ؓ (۱۰۳) ابودجانه سماک بن خرشه ؓ (۱۰۴) منذر بن عمر ؓ (۱۰۵) ابواسید مالک بن ربیع ؓ (۱۰۶) مالک بن مسعود ؓ (۱۰۷) عبدربه بن حق ؓ (۱۰۸) کعب بن جمّاز ؓ (۱۰۹) ضمره بن عمر ؓ (۱۱۰) زیاد بن عمر ؓ (۱۱۱) بسبس بن عمر ؓ (۱۱۲) عبدالله بن عامر ؓ (۱۱۳) قراش بن صمه ؓ (۱۱۴) حباب بن منذر ؓ (۱۱۵) عمیر بن الحمام ؓ (۱۱۶) تمیم ددخراش ؓ مرئی ؓ (۱۱۷) عبدالله بن عمرو بن حرام ؓ (۱۱۸) معاذ بن عمرو بن الجموح ؓ (۱۱۹) معوذ بن عمرو بن الجموح ؓ (۱۲۰) خلاد بن عمرو بن الجموح ؓ (۱۲۱) عقبه بن عامر ؓ (۱۲۲) حبیب بن اسود ؓ (۱۲۳) ثابت بن ثعلبه ؓ (۱۲۴) عمیر بن الحارث ؓ (۱۲۵) بشر بن البراء ؓ (۱۲۶) طفیل بن مالک ؓ (۱۲۷) طفیل بن نعمان ؓ (۱۲۸) سنان بن صیفی ؓ (۱۲۹) عبدالله بن جد بن قیس ؓ (۱۳۰) عتبه بن عبدالله ؓ (۱۳۱) جبار بن صخر ؓ (۱۳۲) خارجه بن حمیر ؓ (۱۳۳) عبدالله بن حمیر ؓ (۱۳۴) یزید بن المنذر ؓ (۱۳۵) معقل بن المنذر ؓ (۱۳۶) عبدالله بن النعمان ؓ (۱۳۷) ضحاک بن حارثه ؓ (۱۳۸) سعاد بن قیس ؓ (۱۳۹) معبد بن قیس ؓ (۱۴۰) عبدالله بن قیس ؓ دواړه وروڼه دی (۱۴۱) عبدالله بن مناف ؓ (۱۴۲) جابر بن عبدالله بن رثاب ؓ (۱۴۳) خلیل بن قیس ؓ (۱۴۴) نعمان بن سنان ؓ (۱۴۵) ابوالمنذر یزید بن عامر ؓ (۱۴۶) سلیم بن عمر ؓ (۱۴۷) قطبه بن عامر ؓ (۱۴۸) عترة دسلیم بن عمرو ؓ مرئی ؓ (۱۴۹) عیس بن عامر ؓ (۱۵۰) ثعلبه بن غنم ؓ (۱۵۱) ابوالیسر کعب بن عمرو ؓ (۱۵۲) سهیل بن قیس ؓ (۱۵۳) عمرو بن طلق ؓ (۱۵۴) معاذ بن جبل ؓ (۱۵۵) قیس بن محصن ؓ (۱۵۶) حارث بن قیس ؓ (۱۵۷) جیرین آیاس ؓ (۱۵۸) اسعد بن عثمان ؓ (۱۵۹) عقبه بن عثمان ؓ دواړه وروڼه دی (۱۶۰) ذکوان بن عبدقیس ؓ (۱۶۱) مسعود بن خلده ؓ (۱۶۲) عباد بن قیس ؓ (۱۶۳) اسعد بن یزید ؓ (۱۶۴) فاکه بن بشر ؓ (۱۶۵) معاذ بن ماعص ؓ (۱۶۶) عائذ بن ماعص ؓ دواړه وروڼه دی (۱۶۷) مسعود بن سعد ؓ (۱۶۸) رفاعه بن رافع ؓ (۱۶۹) خلاد بن رافع ؓ دواړه وروڼه دی (۱۷۰) عبید بن زید ؓ (۱۷۱) زیاد بن لبید ؓ (۱۷۲) افرده بن عمر ؓ (۱۷۳) خالد بن قیس ؓ (۱۷۴) جلة بن ثعلبه ؓ (۱۷۵) عطیه بن نویره ؓ (۱۷۶) خلیقه بن عدی ؓ (۱۷۷) عمارة خرم ؓ (۱۷۸) سراقه بن کعب ؓ

(۱۷۹) حارثه بن النعمان ؓ (۱۸۰) سليم بن قيس ؓ (۱۸۱) سهيل بن قيس ؓ (۱۸۲) عدي بن غبار ؓ (۱۸۳) مسعود بن اوس ؓ (۱۸۴) ابو خزيمة بن اوس ؓ (۱۸۵) رافع بن حارث ؓ (۱۸۶) عوف بن حارث ؓ (۱۸۷) معوذ بن حارث ؓ (۱۸۸) معاذ بن حارث ؓ درې سره د غفراء ؓ زامن دي (۱۸۹) نعمان بن عمرو ؓ (۱۹۰) عامر بن نخله ؓ (۱۹۱) عبدالله بن قيس ؓ (۱۹۲) عصيمه اشجعي ؓ (۱۹۳) وديقه بن عمرو ؓ (۱۹۴) ابو الحمراء ؓ د حارث بن غفار ؓ مړی (۱۹۵) ثعلبه بن عمرو ؓ (۱۹۶) سهيل بن عتيك ؓ (۱۹۷) حارث بن صمه ؓ (۱۹۸) ابي بن كعب ؓ (۱۹۹) انس بن معاذ ؓ (۲۰۰) اوس بن ثابت ؓ (۲۰۱) ابوشیخ بن ثابت ؓ (۲۰۲) ابو طلحه زيد بن سهيل ؓ يعنی د حسان بن ثابت ؓ ورور (۲۰۳) حارثه بن سراقه ؓ (۲۰۴) عمرو بن ثعلبه ؓ (۲۰۵) سليط بن عمرو ؓ (۲۰۶) ابوسليط بن عمرو ؓ (۲۰۷) ثابت بن حسان ؓ (۲۰۸) عامر بن اميه ؓ (۲۰۹) محرز بن عامر ؓ (۲۱۰) سواد بن غزیه ؓ (۲۱۱) ابوزيد قيس بن سکن ؓ (۲۱۲) ابوالاعور بن حارث ؓ (۲۱۳) سليم بن طحان ؓ (۲۱۴) حرام بن طحان ؓ (۲۱۵) قيس بن ابي صعصعة ؓ (۲۱۶) عبدالله بن كعب ؓ (۲۱۷) عصيمه اسدي ؓ (۲۱۸) ابوداؤد عمير بن عامر ؓ (۲۱۹) سراقه بن عمرو ؓ (۲۲۰) قيس بن مخله ؓ (۲۲۱) نعمان بن عبد عمر ؓ (۲۲۲) حماك بن عبد عمر ؓ (۲۲۳) سليم بن حارث ؓ (۲۲۴) جابر بن خالد ؓ (۲۲۵) سعد بن سهيل ؓ (۲۲۶) كعب بن زيد ؓ (۲۲۷) يجير بن ابي يجير ؓ (۲۲۸) عتيان بن مالك ؓ (۲۲۹) مليل بن مالك ؓ (۲۳۰) عصمة بن الحصين ؓ (۲۳۱) بلال بن المعلى ؓ (رضی الله تعالى عنهم اجمعين)

د بدر د ملائكه وو عليهم السلام نومونه

د بدر په جنگ کې د ملائكه له اسمان څخه راكښته كيدل د مسلمانانو د مرستې لپاره او په جنگ کې شريك كيدل په قرآني آياتو او نبوي احاديثو ثابت دي لكه چې مخكې تير سو مگر د حديثوله رواياتو څخه يواځې د درې ملائكونو نومونه ثابت سوي دي چې هغه لوستونكو ته ډالۍ كوو (۱) افضل الملائكه المكرمين [۱] امين الله تعالى بينه وبين الانبياء والمرسلين سيدنا جبرئيل عليه الصلوة والتسليم (رواه البخاري عن ابن عباس ؓ (۲) سيدنا ميكائيل عليه الصلوة والسلام (۳) سيدنا اسرافيل عليه الصلوة والسلام (اخرجه احمد والبخاري وابويعلی والحاکم وصححه والبيهقي عن علي ؓ وخصائص كبرى جلد ۱، صفحه ۲۵۱) لكه څنگه چې په حديث شريف كې اول د جبرئيل ؓ بيا ميكائيل ؓ او بيا د اسرافيل ؓ له اسمان دراكښته كيدو يادونه سوي ده په دې وجه په ذكر نزولي ترتيب سهره ولوستل سو

(۱) له قرآن او احاديث د ښكاره معلومېږي چې جبرئيل ؓ تر ټولو فرشتو غوره دي له ابن عباس ؓ څخه په ضيف سند سره روايت سوي دي وايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل (الاخبركم بافضل الملائكة جبرئيل ؓ (روح المعاني جلد ۱/ ص ۳۰۱)

د بدره شهیدانو رضی الله تعالیٰ عنهم ورضوا عنه نومونه !

قال الله عز وجل (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَعْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُزْزُقُونَ) (۱۴۹) فَرَجِينِ بِنَا أَكَاثُ اللَّهِ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْقَوْا مِنْهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) (۱۵۰)
(۱) شهید بدر عبیده بن الحارث بن مطلب مهاجر رضی الله تعالیٰ عنه دبدر په جگړه کې تپي سو پښه يې پری سوه دوی تر صفراء پوری ورسوی کله چې هلته ورسیدی شهید سو رسول الله ﷺ په هم هغه ځای کې ښخ کي ویل کيږي چې یو وخت رسول الله ﷺ له خپلو ملگرو ﷺ سره په صفراء کې کښته سو صحابه کرام ﷺ پوښته وکه یار رسول الله ﷺ دلته دمشقو خوشبويي ځي رسول الله ﷺ وفرمايل هيڅ عجبیه نه دی ځکه دلته خودابو معاویه قبر دی (د عبیده بن الحارث کښه دی) الاستيعاب للحافظ ابن عبد البر جلد ۱، صفحه ۴۲۵، ترجمه عبیده بن الحارث ﷺ د اصابه پر حاشیه باندی

(۲) شهید بدر عمیر بن ابی وقاص مهاجر ﷺ د سعد بن وقاص ﷺ کشر ورور دی سعد بن ابی وقاص ﷺ فرمایي کله چې بدر ته خلک رايوځای سو نو ما خپل ورور عمیر ﷺ وليدی چې یوی خوا وایلی خواته پټ پټ کيږي ما ورته وویل وروره ولی پټيږي تاته څه درېښه ده ده راته وویل زه بیرېرم چې رسول الله ﷺ به ما ویني او په کوچنیانو کې به می حساب کې او بیرته به می وگرزوی اوزه غواړم چې جهاد ته ولاړسم کیدای سی الله تعالیٰ ماته شهادت رانصيب کي، کله چې رسول الله ﷺ د ښکر لیدنه کتنه کوله نو عمیر ﷺ يې وليدی رسول الله ﷺ ده ته د کوچنیوالي په وجه دبیرته تلو حکم وکړ عمیر ﷺ چې کله دا واوریدل وې ژړل رسول الله ﷺ چې کله دهغه ډیره مینه اوشوق وليدی نو اجازه يې ورکړه دبدر جنگ ته ولاړی او هم هلته شهید سو عمیر ﷺ د شهادت په وخت کې د شپاړس کاله وو (۱)
(۳) شهید بدر ذوالشمالین بن عبد عمرو مهاجر ﷺ امام زهري او ابن سعد او ابن سمعانی فرمایي چې ذوالیدین او ذوالشمالین دیوه سړی دوه نمونه دی او د جمهورو محدثینوپه نزد دوه بیل خلک دی ذوالشمالین ﷺ دبدر په جنگ کې شهید سوی دی او ذوالیدین ﷺ د رسول الله ﷺ تروفات وروسته هم ژوندی وو.

(۴) شهید بدر: عاقل بن البکیر مهاجر ﷺ له سابقین اولین څخه دی په دار ارقم کې په اسلام مشرف سوی دی پخواني نوم يې غافل وو بیا رسول الله ﷺ عاقل نوم باندی کښنودی، اصابه ترجمه عاقل بن بکیر ﷺ د اسلام تر شرف مخکې له آخرته ناخبره او غافل وو او د اسلام تر راوړلو وروسته هو بیا راو عاقل سو نو ځکه عاقل نوم باندی کښنودل سو والله اعلم دبدر په غزا کې شهید سو په دغه وخت کې د څلور دیرش کاله وو (۲)

(۵) شهید بدر: مهجع بن صالح ؓ، د عمر بن الخطاب ؓ مریئ له سعید بن مسیب ؓ څخه روایت سوی دی چی د جنگ په وخت د مهجع ؓ په ژبه باندی دا الفاظ جاری وو

(أَنَا مَهْجٌ وَاللَّيْثُ اَزْجُ) زه مهجع یم او خپل رب ته ورتلونکی یم (رواه ابن ابی شیبہ (۱))

(۶) شهید بدر: صفوان بن بیضاء مهاجر ؓ دده بدری کیدل خومل سوی خبرده مگر د بدر په غزا کې دده شهید کیدل مختلف فیه دی ، ابن اسحاق او موسی بن عقبه او ابن سعد وایې چی د بدر په غزا کې دطعیمه بن عدی په لاس شهید سوی دی ابن جنان وایې په کال ۳۰ هجری کې او حاکم وایې په کال ۳۸ هجری کې وفات سوی دی ،
والله سبحانه وتعالی اعلم (اصابه ترجمه صفوان بن بیضاء ؓ)

(۷) شهید بدر سعد بن خیشمه انصاری ؓ صحابی د صحابی زوی شهید اود شهید زوی دی سعد ؓ د بدر په غزا کې شهید سو اودده پلار خیشمه ؓ دا حد په غزا کې شهید سو سعد ؓ د عقبه په بیعت کې هم شریک وو رسول الله ﷺ نوموړی د بنی عمرو قبیلې مشر سردار ټاکلی وو (اصابه)

رسول الله ﷺ چی کله د قریش د قافلې د وتلو د پاره امر وکړ نو خیشمه ؓ سعد ؓ ته وویل ای زویه زموږ څخه یو باید دکور او ماشومانو او بنځو د ساتنی لپاره پاته سی ته دا قربانی ورکه اوماته له رسول الله ﷺ سره د تللو اجازه راکړه ؟ سعد ؓ ددې خبری له منلو انکار وکی داسی یې وویل (لو کان غیر الجنة آثر تک به ان ارجوا الشهادة فی وجهی هذا) له جنت پرته که بل کار وای نوهرومرو به می قربانی کړی وو اوتاته به مې پر خپل ځان باندی غور وای درکړی وو مگر زه په دې سفر کې د شهادت ډیره تمه لرم .

تر دې خبرو وروسته د دواړو په خپل مینځ کې فچه سره واچوله پچه د سعد ؓ په نوم راوخلته زوی تر پلار ډیر دښه نصیب خاوند سو اود بدر جنگ ته روان سو په جنگ کې د عمرو بن عبدود یا طعیمه بن عدی په لاس شهید سو رضی الله تعالی عنه انا لله وانا الیه راجعون

(۸) مبشر بن عبد المنذر انصاری ؓ

(۹) یزید بن حارثه انصاری ؓ

(۱۰) عمیر بن الحام انصاری ؓ

په صحیح مسلم کې له انس ؓ څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ د بدر په ورځ وفرمایل ای خلکو ولاړسی د جنت ولوری ته هغه جنت ته چی دهغه پلنوالی د اسمان او ځمکی برابر دی ، رسول الله ﷺ دا خبره وکړه عمیر ؓ وویل بڅ بڅ یعنی واه واه رسول الله ﷺ ځنی وپوښتل ای عمیر ؓ ولی دې واه واه وویل ، عمیر ؓ وویل یا رسول الله ﷺ قسم په

(۱) کنز العمال جلد ۵ صفحہ ۲۶۹

الله ﷻ که می په بل هیڅ وجه ویلی وی پرته له دې چې زه امید لرم چې کیدای سی زه هم له جنتیانو څخه سم ، رسول الله ﷺ و فرمایل فانک من اهلها ، ، ته خویقینا جنتی یې تردې وروسته یې خورماوی له کڅوړې خورماراوايستی او خوراک یې پیل کړ خو سمدستی هغه خورماویرته وغورزولی او وې ویل که زه په خوراک بوخت سم نویا خو ژوند یېځی اوږد پری او د جنگ ډگر ته یې ورو دانگل ترڅو چې شهید سورضی الله تعالی عنه ..
 دابن اسحاق په روایت کې راغلی دی چې عمیر ؓ توره په لاس کې واخیسته او د اکلمات یې پر ژبه جاری وو : رکضاً الى الله بغير زاد..... الاتقى وعمل العباد

الله تعالی ته بی له توبی ورمونده کړه مگر پرهیزگاری او د آخرت عمل او جهاد فی سبیل الله او صبر د الله ﷻ په لار کې پر جهاد

وکل زاد غرضة النفاذ..... غیر التقی والبر والرشاد

اوهره توبه ختمیدونکی ده ، مگر د پرهیزگاری او نیکی او هدایت توبه هیڅکله نه ختمیږي او نه نیستی کیږي (۱)

(۱۱) رافع بن معلی انصاری ؓ

(۱۲) حارثه بن سراقه ؓ حارثه بن سراقه ؓ صحابی اود صحابی زوی شهید اود شهید زوی دی حارثه ؓ د بدر په غزا کې شهید سو او سراقه ؓ د حنین په غزا کې شهید سو ، فتح الباری باب فضل من شهد بدر ا.

له انس ؓ څخه روایت دی چې حارثه ؓ په بدر کې شهید سو او هغه ځوان وو کله چې رسول الله ﷻ له بدر څخه راغلی نو د حارثه ؓ مور ربیع بنت نصر در رسول الله ﷻ په خدمت کې حاضره سوه او پوښتنه یې وکړه چې یا رسول الله ﷻ ته ښه په دې خبرې چې زما له خپل زوی حارثه ؓ سره څومره مینه او محبت وو که هغه په جنت کې وی نوزه به صبر وکوم اوله الله ﷻ به د ثواب امید لرم او که بل څه پېښه وی نویا به ته ماویني چې زه څه کوم یعنی ښه ډیره ژ او فریاد به کوم ؟

رسول الله ﷻ و فرمایل آیا لیونی سوی خونه یې یو جنت نه دهغه دپاره جنتونه دی او رښتیا هم بیشکه هغه په جنت الفردوس کې دی (صحیح البخاری غزه بدر)

(۱۳) شهید بدر عوف بن حارث انصاری ؓ

(۱۴) معوذ بن حارث انصاری ؓ دوی د واک وروڼه دې د مور نوم یې عفره دی دعوف بن حارث ؓ د شهادت قصه مخکې تیره سوه .

(۱) الاستیعاب للحفاظ ابن عبد البر جلد ۲، صفحه ۴۸۲، حاشیه اصابه واصابه جلد ۲، صفحه ۳۱ ترجمه عمیر بن حمام ؓ زرقانی جلد ۱، صفحه ۱۴۴ البدایه والنهایه جلد ۳، صفحه ۱۷۷)

د عبدالله ابن مسعود ؓ څخه روایت سوی دی چی در رسول الله ﷺ چی کوم ملگری په بدر کې شهیدان سو الله تعالی په هغوی باندی تجلی وکړه او په خپل دیدار سره یې دهغوی سترگې روښانه کړی اووې فرمایل ای زما بندگانو څه غواړی شهیدانو ورته وویل ای ربه کوم نعمتونه چی تارا کړی دی تردې هم لوی نعمت سته ؟ الله تعالی وفرمایل : وواياست څه غواړی درې ځله یې ورته فرمایل څلورم ځل صحابه ؓ وویل ای زموږ رب ﷻ موږ غواړو چی زموږ روحونه بیرته بدنوته ولیږی ددې دپاره چی بیاستا په لار کې ووژل سو لکه اوس چی وژل سوی یو (رواه الطبرانی ورجاله ثقات وهذا موقوف لفظا مرفوع حکماً لانه لا مدخل للرأی فیه (۱) والله اعلم

د بدر د بندیانو نومونه

له صحی روایتو څخه مخکې معلومه سوه چی دبدر په جنگ کې اویا ۷۰ مشرکین ووژل سو او اویا ۷۰ بندیان سو ابن هشام په روایت دمحمد بن اسحق او حافظ ابن سید الناس په عیون الاثر کې دوژل سویو او بندیانو نومونه یاد کړی دی اوس دبدر دمشهورو بندیانو نومونه ذکر کیږی او هغه بندیان چی په اسلام مشرف سوی دی دهغوی نومونه له وضاحت سره وړاندی کیږی

(۱) عباس بن عبدالمطلب ؓ در رسول الله ﷺ اکامحترم په عمر کې تر رسول الله ﷺ دوه کاله مشروو دمکی ترفتح لر، مخکې په ښکاره د اسلام اعلان وکی

(۲) عقیل بن ابی طالب ؓ در رسول الله ﷺ داکا زوی دحذیبیه دسولی په وخت کې په اسلام مشرف سو ؓ عقیل ترجعفر لس کاله مشروو او جعفر بیا ترعلی ؓ لس کاله مشروو اود ابوطالب تر ټولو مشر زوی بیا ترجعفر ؓ لس کاله مشروو د اسلام له دولت بی برخی پاته سو نور درې سره وروڼو عقیل ؓ جعفر ؓ اوعلی ؓ په اسلام مشرف سو ؓ

(۳) نوفل بن حارث ؓ دده د اسلام راوړلو قصه مخکې تیره سوی ویل کیږی چی دخندق دغزا په کال په اسلام مشرف سوی یعنی په کال ۵ هجری په اسلام مشرف سو .

(۴) سائب بن عبيد (۵) نعمان بن عمرو (۶) عمرو بن سفیان بن حرب (۷) حارث بن ابی وحره (۸) ابوالعاص بن ربیع وروسته په اسلام مشرف سو ؓ د اسلام راوړلو قصه یې مخکې تفصیلاتیره سوی (۹) ابوالعاص بن نوفل (۱۰) ابورشید بن ابی عمر (۱۱) عمرو بن ارقم (۱۲) عقبه بن عبدالحارث (۱۳) عدی بن الخیار (۱۴) عثمان بن عبدشمس (۱۵) ابو ثور (۱۶) عزیز بن عمیر عبدری وروسته په اسلام مشرف سو [۲]

(۱۷) اسود بن عامر (۱۸) سائب بن ابی حبیب ؓ دمکی په فتح کې په اسلام مشرف سو

د فاطمه بن ابی حبیث ورور [۱] (۱۹) حویرث بن عباد (۲۰) سالم بن شداخ (۲۱) خالد بن هشام یعنی د ابوجهل بن هشام ورور دی بعض علماء دې په مؤلفه القلوب کې ذکر کړی دی [۲] (۲۲) امیه بن ابی حذیفه (۲۳) ولید بن ولید بن مغیره (۲۴) صیفی بن ابی رفاعه (۲۵) ابوالمنذر بن ابی رفاعه (۲۶) ابو عطاء عبدالله بن ابی السائب ؓ وروسته په اسلام مشرف سو دمکې قاریانو لکه مجاهد اوداسی نورو له ده څخه د قرائت علم زده کړی دی [۳] (۲۷) مطلب بن حنطب ؓ وروسته په اسلام مشرف سو [۴] (۲۸) خالد بن اعلم (۲۹) ابووداعه سهمی ؓ دمکې په فتح کې په اسلام مشرف سو (۳۰) سر دین قیس (۳۱) حنظله بن قیس (۳۲) حجاج بن حارث علامه سهیلی فرمایي: چی حجاج بن حارث ؓ د حبشه له مهاجرینو څخه دی دا حدله غزا وروسته له حبشه څخه مدینې ته راغلی له دې کبله د بدر په بنديانو کې دده یادیدل دمصنف وهم دی (روض الانف جلد ۲، صفحه ۱۰۷) (۳۳) عبدالله بن ابی خلف ؓ دمکې په فتح کې په اسلام مشرف سو او په جنگ کې شهید سو (۳۴) ابو عزه عمرو بن عبدالله (۳۵) فاکه مولى امیه بن خلف (۳۶) وهب بن عمیر د وهب اود هغه د پلار د اسلام راوړلو قصه مخکې تیره سوي ده ؓ (۳۷) ربیع بن دراج (۳۸) سهیل بن عمرو وروسته په اسلام مشرف سو او په شام کې شهید سو ؓ او په حدیبیه کې د قریشو له لوری د سولی لپاره داستازی په حیث راغلی وو (۳۹) عبد بن زمعه ؓ دام المؤمنین سوده بنت زمعه ؓ ورور وروسته په اسلام مشرف سو (۴۰) عبدالرحمن بن مشنوء (۴۱) طفیل بن ابی قینع (۴۲) عقبه بن عمرو (۴۳) قیس بن سائب مخزومی ؓ وروسته په اسلام مشرف سو اود جاهلیت په وخت کې د رسول الله ﷺ په تجارت کې شریک وولکه چی مخکې تیر سو (۴۴) نسطاس دامیه بن خلف ؓ مریع دا حدله غزا وروسته په اسلام مشرف سو (روض الانف جلد ۲، صفحه ۱۰۷)

د اسلام په مقابله کې د نوم او وطن قوم ژبه تر پرور کلو ی په نامه جنگیدل!

د بدر غزا د اسلام او کفر جگړه وه له دې کبله الله تعالی د بدر ورځې ته یوم الفرقان ویلی دی چی د حق او باطل د جلاوالی ورځ ده په مکه مکرمه کې یو شمیر داسی خلک هم وو چی اسلام یې قبول کړی وو مگر له رسول الله ﷺ سره یې هجرت نه ووکړی د قوم او وطن په وجه په مکه کې پاته سوي وو کله چی د بدر د غزایښه سوه نویه هغو مسلمانانو کې څه داسی خلک هم وو چی د مشرکینو سره ملگری سو اود مسلمانانو د مقابلې لپاره راغلو اود بدر په جنگ کې ووژل سو ددوی په اړه دا آیت نازل سو:

(۱) عیون الاثر / ص ۲۰۷، (۲) اصابعه جلد ۱ / ص ۴۱۲، ایضاً جلد ۴ / ص ۱۳۳ باب الکنی ایضاً جلد ۲ / ص ۶
(۳) روض الانف جلد ۲ / ص ۱۰۶، عیون الاثر صفحه ۲۰۷، (۴) روض الانف جلد ۲ / ص ۱۰۶

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (۹۵) إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا (۹۸) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ عَنْهُمْ وَعْدًا غَفُورًا (۹۹) سورة نساء
په تحقیق سره هغه خلک چې روحونه واخلستل له دوی څخه ملائکه وو په داسې حال کې چې دوی پر خپلو ځانو ظلم کونکي وو ملائکو دوی ته وویل چې تاسو په کوم حالت کې واست دوی ورته وویل چې موږ په ځمکه کې کمزوری اوبی وزله وو ځکه مو هجرت ونه کړی ملائکو ورته وویل آیا د الله ﷻ ځمکه فراخه نه ده چې قوم او وطن مو پرې ایښی وای او بل ځای ته مو کډه کړې وای او د داسې خلکو د اوسیدو ځای جهنم دی او دا ډیر بد ځای د اوسیدو دی مگر هغه نارینه اوبښځې او کوچنیان چې رښتیا هم کمزوری اوناوسه دي اودهجرت کولو هیڅ توان نه لري د داسې خلکو په اړه امیدشته چې الله تعالی ددوی گناه وېښی او الله تعالی ډیر ښوونکي او مهربان ذات دی .

په صحیح بخاری کې له عبد الله بن یزید رضی الله عنه هغه له عباس رضی الله عنه څخه روایت کوي : أَنَّ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا مَعَ الْبُخَارِيِّينَ يُكْثِرُونَ سَوَادَ الْمُشْرِكِينَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَأْتِيَانِ السَّهْمَ فَيُزَيِّمُ قَيْمِيبَ أَحَدَهُمْ فَيَقْتُلُهُ أَوْ يَضْرِبُهُ فَيَقْتُلُهُ فَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى { إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ } ژباړه : د بدر (۱) په غزا کې څه مسلمانان د مشرکینو د شمیر اوډلی د زیاتولو د پاره دمکې له کافرانو سره ملگری سو نو په میدان کې به کله غشي په دې مسلمان ولگیدی او په هغه به مړسو او کله به دتوری په گذار مړسو نو کوم مسلمانان چې په بدر کې د کافرانو سره راغلي وو او وژل سو ددوی په اړه د آیت نازل سو { إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ } اوله ابن عباس رضی الله عنه څخه هم همداروایت امام بخاری رحمه الله په کتاب الفتن کې دویم ځلی هم رواړی دی او دهغه باب ترجمه یې داسې ایښي (باب من کره ان یکثر سواد الفتن او الظلم) یعنی داهل فتنه او کافرانو او گنہگارانو د شمیر د زیاتولو د بد والی بیان ، شاه ولی الله قدس الله سره ددې آیت په ترجمه { إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ } په وضاحت کې فرمایي : یعنی بترک هجرت از دار حرب بدار اسلام وبتکثیر ، والله اعلم له دې معلومه سوه چې د مسلمانانو د مقابلې د پاره د کافرانو په فوځ کې تلل ددې د پاره چې د کافرانو شمیر زیات سی داهم ناروادی که څه هم د مسلمانانو سره د جنگ کولو اراده نه لری اونه جنگ وکوی خود مسلمانانو په مقابل کې د کافرانو په فوځ کې وتل حرام اوناوادی علماء حضرات دی فتح الباری او عمدة القاری او قسطلانی وگوري او که مو تفصیل په کاروی نو تفسیر ابن کثیر او قرطبی او تفسیر د رمشور جلد ۲۵ صفحه ۲۰۵ وگوري او په حدیث شریف کې راغلی دی (من کثر سواد قوم فهو منهم) چاکه د کوم قوم یاډلی شمیر زیات کی دغه سړی له هغه قوم څخه دی .

(۱) د بدر د غزا لفظ خود بخاری په متن کې نسته مگر په بل روایت کې یادسوی دی چې هغه حافظ عسقلانی په فتح الباری جلد ۸ / ص ۱۹۸ کتاب التفسیر او بیا فتح الباری کتاب الفتن جلد ۱۳ / ص ۳۲ کې ذکر کړی دی او علامه قسطلانی په ارشاد الساری جلد ۷ / ص ۹۰ کې راوړی دی هم هلته یې وگوري)

د بدر غزاتسو ته دویم ځل ښه روښانه کړی !

د بدر د غزایان خو پوره تیرسو او په دې اړه آیات او صحیح او صریح روایتونه لوستونکو ته وړاندې سو او په هغو دا خبره ښه روښانه سوه چې رسول الله ﷺ د بدر په نیت نه بلکې د قریشو پر تجارتی قافله باندې د برید لپاره وتلی وو هغه قافله چې د ابوسفیان په مشرۍ له شام بیرته راستنیده دمکې د قریشو د حملې دفاع مقصود نه وه ، خو علامه شبلی په سیره النبی کې وایي چې د بدر د غزاهدف په تجارتی قافله باندې حمله کول نه بلکې رسول الله ﷺ ته په مدینه کې دا خبر ورسیدې چې د قریشو یو لوی لښکر راروان دی او پر مدینه د حملې کولو نیت لري نو ځکه د بدر غزایښه سوه د بدر په غزا کې د رسول الله ﷺ قصد پر تجارتی قافله باندې د حملې کولو نه بلکې د قریشو د حملې دفاع مقصود وه د علامه شبلی دا خبره یخې غلط او بې بنسټه ده د علامه شبلی دا خیال د ټولو محدثینو او مفسرینو له تصریحاتو بلکې د ټولو صحیح او صریح روایاتو خلاف دی ،

وَرَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ إِنِّي أَخْبَرْتُ عَنْ عِمْرِانِ بْنِ سُوَيْدٍ أَنَّهُ قَالَ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجْنَا فَمَّا سِرْنَا يَوْمَ أُزَيْمِينَ قَالَ قَدْ أَخْبَرُونَا خَبَرَنَا فَاسْتَعِزُّوا بِالْقِتَالِ فَقُلْنَا لَا وَاللَّهِ مَا لَنَا قَاطِعَةٌ بِقِتَالِ الْقَوْمِ (وَكُنَّا أَرَدْنَا الْعِزَّ) فَأَعَادَهُ فَقَالَ لَهُ الْيَقْظَادُ لَا نَقُولُ لَكَ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى وَلَكِنْ نَقُولُ إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ .

ژباړه : ابن ابی حاتم له ابو ایوب انصاری ﷺ څخه روایت کړې دی وایي چې نبی کریم ﷺ موږ ته په مدینه کې وفرمایل چې ماته خبر راکړل سوی دی چې د ابوسفیان تجارتی قافله راروانه ده آیاتاسو غواړی چې د دې تجارتی قافلې د نیولو دپاره ووزی ، کیدای سی چې الله ﷻ د هغه قافلې مالونه د غنیمت په ډول موږ ته راکړی صحابه ﷺ وویل هوز موږ خوښه ده تردې وروسته موږ روان سو یوه یادوې ورځې مو مزل وکړ وروسته رسول الله ﷺ وفرمایل چې دمکې کافرانونه زموږ دروانیدو خبر رسیدلی دی اودوی زموږ د مقابلې او جنگ دپاره تیار سوې دی تاسو هم له دوی سره د جهاد او جنگ دپاره تیارسی ، صحابه ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ قسم په الله ﷻ (په ظاهري اسبابو کې) په موږ کې هیڅ توان نسته چې موږ د قریشو له مسلح لښکر سره مقابله وکړو موږ خود ابوسفیان د تجارتی قافلې دپاره راوتلی وو یعنې زموږ د دې وهم او گمان هم نه وو چې له قریشو سره به داسې مقابله راځي چې دوی جنگ ته تیار راوتلی وی ، رسول الله ﷺ دا خبره دویم ځل بیا وکړه مقدار ﷺ ولاړ سو او وېل یا رسول الله ﷺ موږ د بنی اسرائیل په څیر نه یو چې تاته ووايو ته اوستار ب ښکړ ولاړ سی او جنگ وکړی موږ دلته ناست یو بلکې موږ ستاراسته او چپه مخ او شاته هر لوري ته جنگیږو (فتح الباری جلد ۷ صفحه ۴۲۴ غزه بدر)

(۱) بین القوسین عبارت له البدایه و النهایه جلد ۴ / ص ۲۶۲ ، او تفسیر ابن کثیر جلد ۲ / ص ۲۸۷ د سورت انفال په تفسیر کې ذکر سوی دی او دلته له هغه ځایه راوړل سوی دی)

اود عبد الله ابن عباس په روايت كې راغلي دي: قالوا ليا سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم بأبي سفيان مقبلا من الشام كذب المسلمين إليهم، وقال هذه عير قریش فيها أمرهم فأخرجوا إليها لعل الله أن يظفلكمها فانتدب الناس فحف بعضهم وثقل بعضهم، وذلك أنهم لم يظنوا أن رسول الله صلى الله عليه وسلم يلقى حربا وكان أبو سفيان قد استنفر حين دنا من الحجاز يتجسس الأخبار ويسأل من لقي من الركبان تخوفا على أمر الناس حتى أصاب خبرا من بعض الركبان أن محمدا قد استنفر أصحابه للهِ ولعيرك، فحينئذ عند ذلك فاستأجر مَنَظَمَ بن عمرو الغفاري فبعثه إلى أهل مكة (تفسير ابن كثير جلد ۲، صفحه ۳۸۸ سورة انفال)

ژباړه: نبي كريم ﷺ چې كله خبر سو چې ابوسفيان د تجارتی قافلي سره له شامه راروان دی نور رسول الله ﷺ مسلمانانو ته وهغه لوری د وتولوبلنه ورکړه اوداسی یې وفرمایل چې دقریشو قافله راځی او په هغې کې دقریشو بی حساب مالونه دی نوتا سو په دې باندی دحملي کولو دپاره ووزی کیدای سی چې الله تعالی هغه ټول مالونه تاسو ته په غنیمت درکی نوڅه خلک له رسول الله ﷺ سره ملگری سو اوڅه پاته سو ځکه دخلکو داخیال اووهم هم نه وو چې رسول الله ﷺ به له دښمنانو سره مخامخ کیږی ابوسفيان چې له شام راووتی له هرلاروی څخه به یې پوښتنی کولی کله چې ابوسفيان په دې خبر سو چې رسول الله ﷺ پر قافله باندی دحملي کولو دپاره راوتلی دی نوسمدستی یې ضم ضم غفاری ته مزدوری ورکړه اومکی ته ولیږی چې خلک خبر کی، الی اخر القصه ځکه حافظ عسقلانی په شرح دیخاری کې لیکلی دی: وَالسَّبَبُ فِي ذَلِكَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَذَبَ النَّاسُ إِلَى تَلْقَى أَبِي سُفْيَانَ لِأَخِي مَا مَعَهُ مِنْ أَمْوَالٍ قُرَيْشٍ، وَكَانَ مِنْ مَعَهُ قَلِيلًا فَلَمْ يَلْظَنْ أَكْثَرَ الْأَنْصَارِ أَنَّهُ يَقَعُ وَقَالَ فَلَمْ يَجْزِ مَعَهُ وَنَهْمُ إِلَّا الْقَلِيلَ، وَلَمْ يَأْخُذُوا أَهْمِيَةَ الْإِسْتِعْدَادِ كَمَا يَلْبِغِي بِخِلَافِ الْمُشْرِكِينَ فَلَانْهَمُ خَرَجُوا مُسْتَعِدِّينَ ذَاتَيْنِ عَنْ أَمْوَالِهِمْ (١) ژباړه: دبدر دغزا سبب داوو چې رسول الله ﷺ خلکو ته دابوسفيان تجارتی قافلي ته دوتولوبلنه ورکړی وه ددې دپاره چې هغه مالونه لاس ته راوړی ځکه په دې قافله کې ډیر مالونه وو او خلک لږ وو دیرش یا څلویښت تنه به وو په دې وجه د ډیرو انصارو د داخیال هم نه وو چې جنگ به پښیږی ځکه لږ خلک له رسول الله ﷺ سره ملگری سو اود جنگ دپاره خاص تیاری نه وو کړی داسی نه ولکه مشرکین ځکه هغوی له پوره تیاری سره له مکی راوتلی وو ددې دپاره چې دخپلو مالو ساتنه اومرسته وکوی ابوسفيان ته چې کله دا خبر ورسیدی چې رسول الله ﷺ په تجارتی قافله باندی دحملي کولو دپاره له مدینې راروان سوی دی نو هغه سمدستی ضمضم غفاری ته پیغام په لاس ورکړ اومکی ته یې ولیږی.

(۱) کما فی شرح المواهب للزرقانی جلد ۱/ ص ۴۱۰

کله چې ضمضم غفاري ومکي ته ورسيدی داسی ناری سوری يې وهلی : یا معشر قریش
الطَّيْفَةُ الطَّيْفَةُ اموالکم مع ابی سفیان قد عرض لها محمد بنی اصحابه لاری ان تدروکوها الغوث الغوث
(البدایه والنهایه جلد ۲/ص ۲۵۸) ژباړه : ای د قریشو ټولۍ ویریدۍ ویریدۍ او خبر سۍ په هغه
اوبیانو چې جامی او سامانونه پر باروو او په خپلو مالو خبر سۍ محمد ﷺ سره له خپلو ملګرو
ود هغو د نیولو د پاره راروان سوی دی زه گمان نه کوم چې تاسو خپل مالونه روغ رمټ
پیدا کۍ هلی مرسته هلی مرسته یعنی ژر ژر د قافلې و مرستی او کومک ته ځان ورسوی ،
ابو سفیان د ضمضم غفاري تر لپړلو وروسته ډیر له احتیاط کار اخیستی اود سیند پر غاړه
غاړه يې قافله روانه کړه دبدر لاره يې پریښوده لکه مخکې چې تیر سو او کله چې قافله
د مسلمانانو له لاسه ووتله نو ابو سفیان یو بل پیغام وقریشوته ولیږی هغه پیغام داسی وو
: قال ابن اسحاق ولما رأی ابوسفیان انه قد احرز عیبره ارسل الی قریش انکم الباخرجتم لتبغوا عیبرکم
ورجاء لکم و اموالکم فقد نجاها الله فارجموا ژباړه : محمد بن اسحاق وايي کله چې ابو سفیان په
دې پوه سو چې اوس يې خپله قافله د مسلمانانو له ولکې وايسته نو قریشوته يې یو بل
پیغام ولیږی په هغه کې ده وویل چې ای قریشو تاسو خو یواځی دخپلې تجارتی قافلې
اود قافلې دخلکو اومالود ستانی دپاره وتلی یاست الله تعالی هغه ټول وساتل
نوتاسو اوس بیرته مکي ته راسی .
د ابو سفیان دا پیغام قریشوته په هغه وخت کې ورسیدي چې قریش جحفه ته رسیدلی وو
خلکو غوښتل چې بیرته وگرزی مگر ابو جهل قسم و اخیستی چې موږ به په همدې شان
اودد به تربدر پوری ځو او هلته به درې ورځی تیره وو اوله جگړې پرته به نه راځو مگر
اخنس بن شریق د ابو جهل خبره ونه منله اوبنی زهره قبیلې ته يې داسی وویل یا بنی زهره قد
نبی الله لکم اموالکم وخلص لکم صاحبکم مخرمه بن نوفل وانا نفرثوا لتبغوا ماله فاجعلوا بی جنبها
ورجعوا فانه لاجاة لکم بان تخرجوا فی غیر ضعة لایقول هذا قال فرجعوا فلم یشهدوا هزری واحد
ژباړه : ای د زهره زامنوالله ﷺ ستاسو مالونه وساتل اوستاسو ملګری مخرمه بن نوفل
يې هم وساتی اوربیتیا هم تاسو خو یواځی دخپلو مالود ژغورلو لپاره راوتلی واست هغه
اوس ژغورل سوی دی نوتاسو ټول بیرته وگرزی دڅه چې اړتیا نه وی دهغه کار دکولو گټه
هم نسته . داخنس بن شریق په خبره ټول بنی زهره قبیله بیر ته وگرزیده اود بنی زهره
یو سړی هم دبدر په جنگ کې نه دی شریک سوی . بنی هاشمو خوپه لومړۍ سر کې جنگ
تک نه غوښتل یو خود عاتکه بن عبدالمطلب دخوب په وجه اودویم دهیم بن الصلت
خوب نور هم خلکو ته زیات شکونه اوشبهی راولاړی کې او کله چې د ابو سفیان پیغام
راغلی چې قافله خوندي سوی ده نویخی

دجگړې هيڅ اړتيا نه وه نوځکه طالب بن ابی طالب اوڅه نور بنی هاشم مکې ته بیرته ولاړ او اخنس بن شريق بنی زهره قبيله بیرته وگرزول په ټول لښکر کې د ماتې نښې لیدل کیدې مگر دابو جهل د ټینګار او ویرې له کبله په مات زړه بدرته روان سو .

عتبه اوشیبه خوله لومړی سره ودې تیار نه وو او ترپایه پوری یې غوښتل چې مکې ته بیرستانه سی لکه چې مخکې تفصیلی قصه تیره سوه

آیا اوس دداسې ښکاره اود تأویل نه قبلونکوروایاتوله راوړلو وروسته دکوم تأویل کونکي دپاره داجواز سته چې ووايې رسول الله ﷺ اوصحابه کرام ﷺ پرتجارتی قافله باندې دحملې کولو دپاره نه بلکې دقریشو ددفاع دپاره وتلی وو ځکه دوی هڅه کړې وو چې پرمدينه باندې حمله وکوي نور رسول الله ﷺ ددوی ددفاع لپاره بدرته راغلی .

بلکې رسول الله ﷺ چې کله صحابه کرام ﷺ له ځان سره ملګري کړه اوله مدينې څخه روان سو نودهغه ﷺ هدف یواځې تجارتي قافله وه دابو جهل اودهغه دلښکر خیال اووهم نه ووورسره بلکې په حقیقت کې دهغه هيڅ نوم اونښان نه وو ،

لکه چې دابو جهل اوقريشوپه خیال کې هم دانه وو چې موږ به لښکرکشی کوو اوپر مدينه به حمله کوو بلکې کله چې دابوسفیان قاصدضمضم غفاری مکې ته ورسیدی اودا خبرېې مکې ته ورسوی چې ستاسو تجارتي قافله په ویره کې ده مسلمانان په هغې باندې دحملې کولو دپاره له مدينې څخه راوتلی دی په همدې وخت کې په مکه کې شوراو زوږجوړسو اوقريشو دابو جهل په مشرۍ په ډیر شوکت اوددېبه زغری واغوستی اوپوره مسلح سو دخپل تجارتي قافلي دساتلو دپاره ووتل قریش چې جحفه ته ورسیدل دابوسفیان له لوري پیغام ورته ورسیدی چې قافله خوندي ده اوقريش په پوره تیاری سره روان سو مسلمانان خودجنگ په نیت نه ووتلی نوځکه رسول الله ﷺ له صحابه ﷺ سره مشوره وکړه چې قافله خوموله لاسو ووتله اوقريش راوتلی دی چې داتفصیل مخکې تیرسو له دې کبله دعلامه شبلی چې کوم خیال دی چې وایې رسول الله ﷺ له اول بیاتراخړه پوری په هيڅ وخت کې هم په تجارتي قافله باندې دحملې کولو نیت نه ووکړې بلکې له پیل څخه چې رسول الله ﷺ کوم سفرشروع کی هغه دقریشو دهغه فوځي لښکر دمقابلې اوددفاع دپاره ووچې پرمدينه باندې دحملې کولو دپاره له مکې راوتلی وو دعلامه شبلی داخبره اوخیال بې بنسټه اوبې اصله اوپوچه مفکوره دی چې په خپل باطل علم اودځان څخه جوړسوی اصولوباندې ولاړه ده شبلی ددې خیال په بیانولوسره داحادیثوټوله زخیره اودقرآن ارشادات اودسیرت روایات اوتاریخی پېښې ترخپل خیال اودروغو قربانوی خوافسوس چې دالله ﷻ دښمنانو چې دالله ﷻ نبي ﷺ اودهغه پلویانو ته کوم

بدنی اړخانی تاوان رسولی دی او هغوی یې دخپلو کورو څخه شړلی دی او دهغوی په مالو باندی یې ناروا قبضه کړی وه او په راتلونکي کې هم ددوی دغه نیت دی او دیو ه گړی دپاره داسلام اودمسلمانانو دختمولو له چلو اودوکو فربو څخه لاس نه اخلی نو که مسلمانان دوی ته ځانی یا مالی تاوان رسولو دپاره څه کوښښ وکوی دوی نو هغه خلاف دتهذیب او خلاف دانسانیت بولی اودکوموروایاتو چي څه تاویل کیدای سی هلته تاو یل کوی او چیری چي تاویل نه سی کیدای دهغونوم هم نه اخلی ددې دپاره چي دخپلو دروغو مخنیوی وکوی دادعلم دشان او امانت څخه خلاف دی قراطیس تبدونها و تخفون کثیراد بدرله غزا مخکې چي څومره کارونه سوی دی هغه ډیر دقریشوپه تجارتی قافلو باندی دحملي کولو دپاره وویانودبدرپه غزا کې څه پښه سوه؟

اوپاته سوه دا خبره چي مسلمانانوته پرکافرانو دې کې حمله کول ناروادی ترڅو چي کفار حمله پیل نه کړی ترهغه وخته ددوی دفاع کیږی نو ددې ځواب دکتاب په سرکې دجهاد په بحث کې تیرسوی دی دمکي کافرانو چي مسلمانانوته دیارلس ۱۳ کاله ځانی اوما لی هر قسم تاوانونه رسولی دی او هررنګه ظلمونه یې پر هغوی باندی کړی دی او د راتلونکي دپاره یې نور اخطارونه هم ورکول اودمسلمانانو په ضرر رسولو کې شپه او ورځ یوه کړی وه دوی ټولی لاری چاري پرکاراچولی نو آیادمسلمانانو لپاره دانه دی روا چي پردوی اوددوی پر قافلو حمله وکوی (دشېلی خبره دعقل اونقل دواړه خلاف ده)

خلاصه: داچي ددې ټولو روایاتو څخه دروښانه ورځی په خیر دا خبره ښکاره سوه چي رسول الله ﷺ اوصحابه کرام ؓ دمذیني څخه دتجارتی قافلی په نیت ووتل اودمکي قریش اوابوجهل دهغه تجارتی قافلی دساتلو دپاره راوتلی وو دمسلمانانو او کافرانو ټولو هدف همدغه تجارتی قافله وه اودواړه ډلی په همدې هدف راوتلی وی علامه یې منی او که یې نه منی دغه رنګه دبدر تر غزا مخکې چي کومی غزاګانی اوسریه سوی دی هغه ډیری تعرضی وی دفاعی نه وی یعنی درسول الله ﷺ له لوری دا بریدونه سوی دی.

عصماء یهودیه وژل کیدل دهجرت دویم کال دروژی مبارکي ۲۶ !

عصماء یوه یهودی ښځه وه چي درسول الله ﷺ په شان کې به یې ناوړه شعرونه لوستل او نبی کریم ﷺ ته یې رنګارنګ تکلیفونه رسول خلک به یې درسول الله ﷺ اواسلام څخه اړول رسول الله ﷺ په بدر کې ووچي دې بیا هغه رنګه شعرونه وویل عمیر بن عدی ؓ چي کله واوریدل وینه یې په جوش کې راغله اودایې پر ځان ننځ کښود چي دالله ﷻ په فضل سره که رسول الله ﷺ له بدر څخه روغ رمټ راستون سو نو زه به عصماء یهودیه وژنم،

رسول الله ﷺ چی کله له بدر خنجه بریالی اوروغ رمت راستون سو نو عمیر ﷺ هم دخپل نذر دپوره کولو لپاره دشپې ولاړی اوتوره یې راواخیسته روان سو اودهغې بنځی کور ته ننوتی عمیر ﷺ په سترگوروندو نوڅکه یې عصماء نه لیده په لاس وهلو یې هغه پیدا کړه ددې پر شاوخوا خپل بچیان پراته وودوئ یې ښه لیری کړه اوتوره یې په سینه باندې ورکیښوده اوداسی په زور سره یې وټومبله چی ترملاپوری خواته ووتله ده مبارک خوندرپوره کی اویرته راستون سو دسهار لمونځ یې له رسول الله ﷺ سره آدای او ټوله پېښه یې ورته بیان کړه او ورته وې ویل چی یار رسول الله ﷺ پر ما خوبه په دې اړه څه گناه یا ملامتی نه وی؟ رسول الله ﷺ وفرمایل نه: (لا ینتطح فیها غزان) په دې اړه ده دوو بزو دښکر جنگولو په اندازه هم څه خبره نسته یعنی داسی کار نه دی چی په هغه کې څوک هیڅ اختلاف او جگړه وکوی انسان خولا پرېږده دپسه اوبزی هم په دې اړه خپل ښکر نه سره جنگوی.

د حق پیغمبر ﷺ په شان کې دبی اده وژل گناه نه بلکې ترلوی ثواب هم لوی ثواب اوبه عبادت دی او په دې خبره کې هیڅوک هم اختلاف نه سی کولای حیوان هم دحق گڼی چی دامجرم باید ووژل سی. په مصنف حماد بن سلمه کې یادسوی دی چی دې بنځی به دخپلی ناجوړی په ورځو کې په وینه لنډی جامی مسجد ته راوړی او هلته به یې غورزولی لنډه داچی رسول الله د عمیر ﷺ په دې غزا ډیر خوشاله سو اوصحابه ﷺ ته یې وفرمایل: (اذا احببتم ان تنظروا الی رجل نصر الله ورسوله بالغیب فانظروا الی عمیر بن عدی) که تاسو غواړی چی داسی سړی وینی چی دالله ﷻ اودهغه در رسول ﷺ پټه مرسته یې کړی وی نو عمیر ﷺ بن عدی ته دی وگوری.

عمر فاروق ﷺ وفرمایل دې رانده ته خو وگوری چی څنگه په پټه دالله ﷻ د بندگی لپاره روان سو رسول الله ﷺ وفرمایل دته پوند مه وایاست څکه دئ خولیدونکی دی یعنی ظاهراً که څه هم پوند دی مگر په زړه لیدونکی اویښادی درمضان المبارک پنځه ورځی پاته وی چی دابن څه ووژل سو د تفصیل دپاره زر قانی جلد ۱، صفحه ۱۴۵۳ او الصارم المسلول علی شاتم الرسول للحافظ ابن تیمیه از صفحه ۹۴ تا صفحه ۱۰۳ ته رجوع وکوی اوطبقات ابن سعد جلد ۲، صفحه ۱۸ او عیون الاثر جلد ۲، صفحه ۲۹۳، وگوری له جابر ﷺ څخه روایت دی چی یوحنا عمیر ﷺ مریض سو نور رسول الله ﷺ وفرمایل:

(انظروا بنا الی البصیر الذی فی بنی واقف نعوذ)

موږ دهغه لیدونکی وخوا ته څو چی په بنی واقف کې اوسېږی دهغه پوښتنه کوو، حافظ عراقی فرمایي: فبعثه عمیرا الخطمیا..... بقتل عصما هجت النبیا ﷺ

دقرقره الکدر غزا

دبدر دغزاله راستنیدو وروسته دکوچنی اختر په میاشت کې رسول الله ﷺ ته دسليم او غطفان دراتولیدو خبر ورسیدی رسول الله ﷺ پر دوی دبرید لپاره له دوه سوه تنو سره یو ځای له مدینې روان سو کله چې اسلام فوځ گذر چینی ته ورسیدی رسول الله ﷺ خبر سو چې داسلام دښمنان مخکې لاتبتنیدلی دی دوی مخکې لادمسلمانانوپه راتگ خبر سو ی و و نبي کریم ﷺ هلته درې ورځې پاته سو او پرته له جنگ بیرته مدینې ته راستون سو . له یوشمیر روایاتو معلومېږي چې له دې ځایه رسول الله ﷺ یوه سريه دهغوئ دلاندی کولو دپاره ولیږله چې هغوئ په غنیمت کې پنځه سوه ۵۰۰ اوښان ونيول او بیرته راغلو او دکوچنی اختر پاته ورځې اوددی القعدی میاشت رسول الله ﷺ په مدینه منوره کې تیری کړی او په همدې وخت کې یې دبدر له بندیانو څخه فدیة واخیسته او چاچي فدیة ورکړه هغه یې ازاد کړه .

دابو عفک یهودی وژل کیدل

دکوچنی اختر په میاشت کې رسول الله ﷺ سالم بن عمیر (۱) دابو عفک یهودی د وژلو دپاره ولیږي ابو عفک مذهبا سپین پیړی یهودی وو دیوسل شلو کالو ۱۲۰ و او در رسول الله ﷺ په مبارک شان کې ناوړه شعرونه ویل او خلک یې در رسول الله ﷺ په مقابل کې راپورته کول کله چې دده ضرر تر خپل حد او بنسټی نوبی کریم ﷺ وفرمایل (من لی بهذا الغبیث) څوک دی چې زما دپاره یعنی یواځی دعزت او احترام دپاره ددې خبیث ژوند پای ته ورسوی . سالم بن عمیر ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ ما مخکې لادارمنه کړی وه چې ابو عفک به زه وژنم یا به په خپله مرکبم ددې خبری په کولو سره سالم ﷺ توره راواخیسته روان سو دیره گرمی وه کله چې دابو عفک ځای ته ورسیدی ابو عفک دمرگ په خوب ویده و وده هم سمدستی دتوری وار پروکړ او توره یې پرسینه ورکېښوده او دومر ه زور یې پروکړ چې توره لاندي تر بستره پوری ورسیدله دالله ﷻ دښمن ابو عفک یوه لویه چیغه وکړه خلک ورامندی کړي مگر دهغه کار سوي وو (۲) حافظ عراقی رحمه الله فرمایي : فبعثه سالما الی عفک قتله آذى النبي ﷺ وافک) ای کذب وافتری علی النبي ﷺ

(۱) سالم بن عمیر ﷺ دبدر له غازیانو څخه هم دی او د عقبه په بیعت کې یې هم برخه لرله دالله ﷻ له ویری به یې ډیر ژړل د ژړاو فریاد په وخت کې پرده یو خاص کیفیت راتلی ، اصابه ترجمه سالم بن عمیر ﷺ دعماویه ﷺ د خلافت په وخت کې وفات سوي دی (چون خداخواه که یاری کند میل ما را جانب زاری کند)
(۲) الطبقات الکبری لابن سعد جلد ۲ / ص ۱۹ ، الصارم المسلول لابن تیمیة رحمه الله صفحہ ۱۰۳ ، عیون الاثر صفحہ ۳۱۳، ۳۱۴ ، زرقانی جلد ۱ / ص ۴۵۵

د بنی قنقاع غزا دهجرت دویم کال د کوچنی اختر د میاشتې ۱۵ د خالی ورځ

بنی قنقاع د عبدالله بن سلام ﷺ د ورورې خلک وو ډیر د لاوړه او غښتلی وودوئ ټول زرگران وه د کوچنی اختر په پنځلسم یا شپاړسم د شنبې په ورځ رسول الله ﷺ د دوئ بازار ته ورغلی او ټول یې راوغوښتل نصیحت یې ورته وکړه داسی یې ورته وفرمایل :
رِیَافِعُ يَهُودِ احْذَرُوا مِنَ اللَّهِ مِثْلَ مَا نَزَلَ بِقُرَيْشٍ مِنَ النَّقْبَةِ وَاسْلُبُوا فَانْكُمْ قَدْ عَرَفْتُمْ أَنِّي نَبِيٌّ مَرْسَلٌ تَجِدُونَ ذَلِكَ فِي كِتَابِكُمْ وَعَهْدُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

اې يهوديانو له الله ﷻ څخه وپيژيرئ څنگه چې پر قريشو باندې په بدر کې عذاب نازل سو هسې نه چې پر تاسو هم هغه ښه عذاب نازل سي اسلام راوړي ځکه تاسو په دې ښه خبرياست چې زه رښتيني نبي ﷺ اود الله ﷻ رسول ﷺ يم تاسو داپه خپل کتاب کې ليدلي دي او الله ﷻ له تاسو څخه دا وعده او ژمنه اخيستي ده .

يهودو د بنی کریم د دې خبرې په اوریدو سره وایشیدل اوداسی ځواب یې ورکړ چې ته هیڅ وخت په دې مه خطاوزه چې یوناخبره اوناپوه قوم یعنی قريشوته دې ماته ورکړه قسم په الله ﷻ که ستاز موږ سره مقابلې سوه نوبه به درته معلوم سي چې موږ څنگه خلک يو ، په دې اړه دا آیت نازل سو : قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَدُّنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيِ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (۱۳) سورة آل عمران
په تحقيق سره ستاسو دپاره ښه ده په هغودو ډلو کې چې ديو بل سره وجنگيدل يوه ډله خود الله ﷻ په لاره کې جنگ کونکي وه او بله ډله د کافرانو وه چې مسلمانانو خپله دوچنده وليدل په خپلو سترگو سره اود الله ﷻ چې چاته خوبه سي په خپل مرسته سره قوت ورکوي رښتيا هم په دې کې دهوښيارانو دپاره عبرت سته .

رسول الله ﷺ چې کله مدینې منورې ته هجرت وکړ په هغه وخت کې یې له بنی قنقاع اوبنی قریضه اوبنی نضیر سره یې داپريکړه وکوله چې نه به موږ له تاسو سره جنگ کوو اونه به ستاسو زموږ له دښمنانو سره مرسته کوي مگر تر ټولو مخکې بنی قنقاع خپله ژمنه ماته کړه او په ډیره سپین سترگی یې رسول الله ﷺ ته ځواب ورکړ او جگړې ته تیار سو ،

دوئ د مدینې په شاوخوا کې اوسیدل رسول الله ﷺ په مدینه کې د ځان پرځای ابولبابه بن عبدالمنذر انصاری ﷺ خلیفه وټاکي اوبنی قنقاع ته په خپله روان سو بنی قنقاع سمدستی کلاته ننوتل اودروازی یې بندې کړی ، رسول الله ﷺ د کوچنی اختر له پنځلسمې ورځې ییاددې القعدې تر لومړې ورځې پورې هغوی ایساري کړی وو په پای کې دوئ اړ سو چې له کلارواووزی د کلابندی په شپاړسم ورځ راکښته سو رسول الله ﷺ دهغوی د کاریزو د بندولو حکم وکړ ، د منافقین مشر عبدالله بن ابی بن سلول د دوئ په اړه

ډیری زاری وکړی ځکه له مرګ خلاص سو مګر له مال او توکو سره یې د جلا وطنی حکم ورسو نبي کریم ﷺ د غنیمت مالونه راواخیستل او مدینې ته راستون سو یو خمس یې په خپله واخیستی او څلورخمسه یې پر مجاهدینو وويشل ترې دروړوسته د لومړي خمس ووچی رسول الله ﷺ په خپله واخیستی .

عباده بن صامت ؓ فرمایې : چی له بنی قنقاع سره ماد دوستی اړیکې درلودی کله چی ماد دوی شرارت او دژمنی ماتیدل ولیدل نو ما هم له دوی سره اړیکې وشلولی اوله دوی می د ییزاری اعلان داسی وکړ :

(یا رسول الله ﷺ اتبرأ الی الله والی رسوله واتولى الله ورسوله والی المؤمنین وایبرامن حلف الکفار وولایتهم) یا رسول الله ﷺ زه ستا له دښمنانو څخه ییزاره یم او الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ ته راغلم او الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ او مؤمنان خپل دوستان او حلیفان گڼم او د کافرانو له دوستي او ژمنی څخه ییل یم .

ف : له دې حدیث څخه ښکاره څرګنده سوه چی لکه څنګه چی دایمان لپاره د الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ او د مؤمنانو سره مینه ضروری ده دغه رنگه د الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ له دښمنانو سره دښمنی نفرت او ییزاری او براءت هم ضروری دی (۱) (تولایې تبرا نیست ممکن) په دې ځای کې صادق دی که مو تفصیل په کاروی نود عارف ربانی شیخ مجدد الف ثانی قدس الله سره مکتوبات وګوری چی دایمان دپاره یواځي تصدیق بس نه دی ترڅو چی د الله ﷻ له دښمنانو څخه ییل او ییزاره نه سی او همدغه دامام محمد ﷺ څخه نقل سوی دی چی له کفراو کافرانو څخه ییزاری دایمان لازمی شرط دی لکه چی د علم کلام په کتابو کې به تاسو لوستلی وی .

((دسویق غزا دهجرت دویم کال دذی الحجه پنځمه ۵))

له بدر څخه چی کله مشرکینو ماته خوړلی لښکر ناامید او ډیر تاوانی مکی ته ورسیدی نو ابوسفیان بن حرب قسم وکوی چی ترڅو پوری په مدینه باندی حمله ونه کړم ترهغه وخت له جنابت غسل نه کوم دخپل قسم پوره کولو دپاره دذی الحجه په لومړی شپو ورځو کې دوه سوه ۲۰۰ سپاره له ځان سره ملګری کړه او مدینې ته روان سو غریض ته چی ورسیدل کوم چی د مدینې په درې میله فاصله کی دی دخورماو یویاغ ته ننوتل او هلته دوه بزګران دکړوندی په کار بوخت وو یوانصاری او بل یې مزدور وو دوی دوو سو ۲۰۰ کسانو دغه دوه ۲ تنه ووژل او څه درختی یې وسوځلی دوی وویل چی زموږ قسم پوره سو نور نو ګوپر مو تانو مخ پر مکه وتښتیدل .

رسول الله ﷺ چې کله خبر سو سمدستی یې دوه سوه مهاجرین او انصاره له ځان سره ملگری کړه او د ابوسفیان په لټون پسې ووتل دوی تر ډیره ځایه ولاړل مگر څه په لاس ورنه غلو ځکه دوی مخکې لاتبتیدلی وداپسېنه د ذی الحجه په پنځمه دیک شنبی په ورځ و سوه د تللو په وخت کې د بار د سپکولو په خاطر یې کومی دستوانو گونۍ چې له ځان راوړې وې هغه یې پر لارې دانه دانه غورزولې وې هغه ټولې د مسلمانانو لاس ته ورغلې په دې وجه وې غزاته غزوة السویق وایې یعنی دستوانو غزا (۱)

د لوی اختر لمونځ

د ذی الحجه پر نهمه ۹ رسول الله ﷺ له غزوة السویق څخه بیرته راستون سو او په ۱۰ د ذی الحجه الحرام یې دوه رکعت د لوی اختر لمونځ وکړی او دوه پسونه یې د قربانی لپاره حلال کړه او مسلمانانو ته یې د قربانی کولو حکم وکړی د مسلمانانو د لومړنۍ لوی اختر و (۲)

سیده النساء فاطمة الزهراء (۲) رضی الله تعالی عنها نکاح دهجرت دویم کال

په همدې کال رسول الله ﷺ دخپلې وړوکې لور فاطمة الزهراء (۳) واده له علی کرم الله وجهه سره وکړ لومړی ابوبکر صدیق (۴) او بیا عمر فاروق (۵) د دې د نیک بختی د حاصلولو کوشش وکړی مگر رسول الله ﷺ هیڅ ونه ویل په یو روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ ویل چې زه د الله (۶) د حکم منتظر یم وروسته ابوبکر صدیق (۷) او عمر فاروق (۸) علی (۹) ته مشوره ورکړه چې ته د نبی کریم (۱۰) د لور د پاره د نکاح پیغام ولیږه له دې مشورې وروسته علی (۱۱) د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او د نکاح غوښتنه یې وکړه نبی کریم (۱۲) دوحی دناز لیدو موافق دعلی (۱۳) پیغام ومني (۱۴)

علی (۱۵) فرمایې چې ما کله د دې پیغام دور کولو اړاده وکړه نو په زړه کې می دارا تیر سو چې له تاسره خو هیڅ هم نسته اوسره له دې دواډه دپاره خوځه ناځه خامخا په کار کېږي مگر د رسول الله ﷺ احسان او ښه اخلاقو او دهغه ډیره نرمۍ او مهربانۍ ماته همت راکی او دهغه مبارک (۱۶) په درباکې می دا غوښتنه وکړه رسول الله ﷺ وفرمایل : ستاسره د مهر دپاره څه شی سته ما وویل نه نبی کریم (۱۷) وفرمایل ښه هغه زغره چې تاته د بدر په جنگ کې رسیدلې وه هغه چیرې ده ما وویل هغه له ماسره ده رسول الله ﷺ وفرمایل هغه زغره فاطمې ته په ولور کې ورکړه (رواه احمد و ابن سعد و ابن اسحاق، اصابه ترجمه فاطمة الزهراء (۱۸))

(۱) زرقانی جلد ۱/ص ۴۵۸

(۲) زرقانی جلد ۱/ص ۴۶۰

(۳) د فاطمة الزهراء (۱۹) نکاح دهجرت په دویم کال و سوه په دې کې اختلاف نسته مگر په میاشت کې اختلاف دی چې کومه میاشت وه ذی الحجه وه یا محرم که صفرو الله اعلم زرقانی

(۴) په معجم طبرانی کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل الله (۲۰) ماته حکم کړی دی چې د فاطمې (۲۱) نکاح له علی (۲۲) سره وکړم د دې حدیث ټول راویان لقمه دی (زرقانی جلد ۲/ص ۵۱)

علی څه هغه زغرۀ دعثمان په لاس په ۴۸۰ درهم خرڅه کړه او هغه ټول دراهم یې ونښی کړیم ټه راوړل رسول الله ﷺ و فرمایل په دې دواړه لپاره خوشبویه جامی برابرې کړه (۱) رسول الله ﷺ خپلې مبارکې لور فاطمة ښه ته په واده کې دغه شیان ورپه : یوه بستره ،، او یوه دخرمنی نالی چی دپنبه پرځای ددرختی له پوستوکو ډکه سوی وه اودوې میچنی او یوژری اودوه دخاورو منگې (رواه احمد) کذا فی الترغیب والترهیب للمنذری (۲) باب الترغیب فی الاذکار بعد المكتوباب و کذا فی الاصابه ترجمه فاطمة الزهراء ښه

کله چی دواړه وخت راوړسیدی نور رسول الله ﷺ علی څه ته و فرمایل چی دځان لپاره یو سراي پیدا که علی څه په کرایه باندی یو سراي ونیوی او په هغه کې یې واده وکوی فاطمه ښه مشوره ورکړه چی دحارثه بن النعمان ځای وغواړه علی څه و فرمایل چی زه شرمیرم چی له حارثه بن النعمان ښه څخه خو هغه له بلی لاری خبر سو حارثه درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او غوښتنه یې وکړه چی یا رسول الله ﷺ قسم په الله څه ته چی څه واخلي دابه زمالپاره ډیر غوره وی تر هغه چی پاته سی رسول الله ﷺ و فرمایل (صدقت بارک الله فیک (۳) تار بیتیا وویل الله ښه دې پرتا خپل برکتونه نازل کې حارثه څه بل ځای ته نقل سو او علی څه او فاطمة الزهراء ښه دحارثه څه وځای ته راغلو (اخرجه ابن سعد اصابه ترجمه فاطمة الزهراء ښه)

د غطفان غزا دهجرت دریم کال و دې ته دانصار او دې امر غزاهم وایي

دسویق له غزا وروسته دذی الحجه پاته ورځی رسول الله ﷺ په مدینه منوره کې پاته سو په دې وخت کې رسول الله ﷺ ته دا خبر ورسیدی چی بنی ثعلبه اوبنی محارب چی دوی دواړه د غطفان قبیلې ښاخونه دی په نجد کې سره یو ځای سوی دی اود دوی نیت لری چی دمدینې پراطرافو باندی حمله وکوی اود عثور غطفانی ددوی مشردی دهجرت دریم کال دمحررم په میاشت کې رسول الله ﷺ په غطفان باندی دخملی کولو په نیت دنجد ولوری ته روان سو او په مدینه کې یې عثمان بن عفان څه خلیفه وټاکي او څلور سوه پنځوس ۴۵۰ صحابه کرام څه له رسول الله ﷺ ملگری وو غطفان درسول الله ﷺ په راتگ خبر سو نو سمدستی غروته وختل یواځي یو سړی دبنی ثعلبه قبیلې څخه بندی سو صحابه څه هغه سړی درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر کی رسول الله ﷺ هغه ته داسلام بلنه ورکه هغه هم سمدستی اسلام ومني رسول الله ﷺ دصفری ټوله میاشت یې هلته تیره کړه مگر هیڅوک دمقابلې لپاره نه راغلو پرته له جنگ د لومړۍ خورپه میاشت کې مدینې ته بیرته راستانه سول (۴)

(۱) زرقانی جلد ۲/ص ۳۱) ————— (۲) زرقانی جلد ۲/ص ۲۶۰) ————— (۳) یعنی الله ښه دې ستاځان دغیبی برگاتو او اسمانی خبراتو خزانه اوزیرمه وگرزوی دامعنی دفی ظرفیه څخه معلومیږی ، فافهم واستقم (۴) البدياه والنهایه جلد ۲/ص ۲۱)

په دې غزا کې يوه عجيبه پيښه منځ ته راغله هغه دای کله چې دوی پرلاری ووباران پیل سوډ صحابه کرام ﷺ جامی لمډی سوی رسول الله ﷺ خپلی جامی دوچلو دپاره پریوه درخته واچولی اوترهغه ونه لاندی ویده سو کوچیانو رسول الله ﷺ ته دغره له سره کتل دوی وخیل مشر دثورت ته چې په دوی کې ډیر دلاوره سړی وو وویل چې محمد ﷺ ترهغه ونه لاندی بیده دی ته ورسه هغه قتل کړه دثورت ډیره تیره توره راواخیسته له پوښه یې وکښه پټ پټ راغلی درسو الله ﷺ وسرته ودریدی اووې ویل ای محمد ﷺ داراته ووايه چې نن به تاله ماڅخه څوک خلاصی ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل الله تعالی به مې درڅخه خلاصی نبی کریم ﷺ لا دا خبره نه وه پوره کړی جبرئیل آمین ﷺ دثورت په سینه کې داسی سوک ووهی چې ددثورت له لاسه توره لاندی ولویدله رسول الله ﷺ هغه ورپورته کړه اودثورت یې وویل چې ښه اوس نوته ووايه چې تابه له ماڅخه څوک خلاصی دثورت وویل هیڅوک هم نه ، سمدستی یې اسلام ومنی اوداقرایې وکړ (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) اوداژمنه یې وکړه چې له نن وروسته به ستاد مقابلې دپاره فوځ نه راتپولم رسول الله ﷺ دثورت دثورت دپورته ورکړه دثورت وړاندی ولاړی بیرته راوگرزیدی اوداسی یې وویل قسم په الله ﷺ ته ترماددې توری ډیر حق داره یې دثورت ولاړی خپل قوم ورته وویل ته چې په کوم کار پسې تللی وی هغه څنگه سو له دې پوښتنی وروسته دثورت له پيښه ورته بیان کړه اووې ویل داسی له نامعلومی خواڅخه زه په سینه کې په سوک ووهل سوم چې ددې سوک له امله دشا پر تخته ولویدم په دې سره زه پوه سوم اویقین مې راغلی چې داسوک وهونکی خامخا فرشته دی نوڅکه ما اسلام قبول کی اودرسول الله ﷺ درسالت شاهی مې ورکړه اوخپل قوم ته یې هم داسلام بلنه ورکړه په دې اړه دا آیت نازل سو : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ أَنْ يَسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ (۱) (سورة البائدة) ای مؤمنانو دالله ﷺ هغه نعمت یادکی چې کله یو قوم دا اراده وکړه چې تاسوته لاسونه اوږده کی نو الله ﷺ دهغوئ لاسوه بند کړل ، ،

امام بیهقی فرمایې چې داسی بله پيښه هم وسوه دذات الرقاع په غزا کې رانقل سوی ده ، واقدی داپيښه دغطفان په غزا کې بیان کړی ده که داصحی وی نودغه دواړه مختلفي پيښي دی یوه دغطفان په غزا کې اوبله دذات الرقاع په غزا کې سوی لکه چې په راتلونکی به دایبان راسی (۱) علامه زرقانی فرمایې چې دمحققونو داریه ده چې دغه دوی پيښي سره پیلی اوجلادی (۲)

(۱) الخصائص الکبری جلد ۱ / ص ۲۱۰ ، الهدایه والنهایه جلد ۳ / ص ۲۷

(۲) زرقانی جلد ۲ / ص ۱۶

دبحران غزا دهجرت دريم کال ددويمې خورمياشت |

د غطفان د غزاله راستيند وروسته درييع الاول مياشت رسول الله ﷺ په مدينه کې تيره کړه درييع الثاني په مياشت کې رسول الله ﷺ ته دا خبر ورسيدی چې دبحران په نامه خای کې چې دحجاز مرکز دی بنی سليم (۱) داسلام دمقابلې لپاره راټول سوی دی، رسول الله ﷺ ددې خبر له اوریدو سره سمدستی ددرې سوه ۳۰۰ صحابه سره یوځای بحران ته روان سو او په مدينه کې يې عبدالله بن ام مکتوم ﷺ خليفه وټاکي، هغه خلک چې در رسول الله ﷺ په راتگ خبر سو ټول سره خواره واره سو اوله جنگ پرته رسول الله ﷺ مدينې ته راستون سو دسيرت دعلماء په دې کښې اختلاف دی چې په بحران کې رسول الله ﷺ څومره موده پاته سو يو شمير وايي لس ۱۰ ورځې پاته سو او نور بيا وايي چې ددریمې خور تر ۱۶ پاته سو (۲)

د يهودي کعب بن اشرف وژل کيدل دهجرت دريم ۲ کال د لومړي خور ۱۴ شپه (۳)

مدينې منورې ته چې کله د بدر دفتح خبر ورسيدی نو يهوديان عموماً ټول اوکعب بن اشرف ته ډيره بده صدمه ورسيدله ده وويل چې که دا خبر رښتيا وي چې دمکې لوی لوی مشران او شريف خلک و وژل سو نو بيا دحکمې نس دحکمې تر مخ ډير ښه دی يعنی مرگ تر ژوند بيا ښه دی ددې لپاره چې په سترگو دا ذلت او سپکاوی نه ووينو مگر کله چې ددې خبر رښتینوالی ورته معلوم سو نو د بدر د وژل سو يو د تعزيت او تسلي لپاره مکې ته روان سو او کوم خلک چې په بدر کې وژل سو وود هغوئ لپاره يې مرثيه وليکله کله چې به ده هغه ويله ورسره ژړل به يې هم او نوريه يې هم ژړول او در رسول الله ﷺ په مقابل کې يې خلک دجنگ لپاره راپاخول يوه ورځ يې قریش ټول حرم ته راوستل او دجنگ لپاره يې راپورته کړه قریشو دبيت الله شريف پرده مچ کړه او دمسلمانانو سره دجنگ کولو قسم يې وخوړ، کعب يو څو ورځي وروسته مدينې ته بيرته راغلی او دمسلمانانو دښځو په اړه يې عاشقانه شعرونه ويل شروع کړه (۴)

له کعب بن مالک ﷺ څخه روايت دی چې کعب بن اشرف ډير لوی شاعرو و در رسول الله ﷺ په مبارک شان کې به يې ناوړه اشعار ويل او دمکې قریش به يې در رسول الله ﷺ دمقابلې دپاره هميشه راپاخول او مسلمانانو ته يې رنگارنگ تکليفونه رسول، رسول الله ﷺ به مسلمانانو ته دزغم صبر او برداشت حکم کوی مگر کله چې ده خپل شرارت نه پرېښودی نور رسول الله ﷺ د کعب د وژلو حکم وکړ (رواه ابو داؤد و الترمذی فتح الباری باب قتل کعب بن الاشرف

(۱) دبحران وغزاته په دې وجه دبنی سليم غزاهم وايي (زرقانی)

(۲) طبقات ابن سعد جلد ۲ / ص ۴۴

(۳) زرقانی جلد ۲ / ص ۸، فتح الباری جلد ۷ / ص ۲۵۹

(۴) زرقانی جلد ۲ / ص ۹، ابن هشام جلد ۲ / ص ۷۱

په يوروايت کې راځي چې يوځل کعب بن اشرف رسول الله ﷺ دميلمستياپه بهانه راوغوښتي اوڅو تنه يهوديې پردې گمارلي ووچي کله رسول الله ﷺ راشي نو قتل يې کي رسول الله ﷺ راغلي کښينا ستي جبرئيل ﷺ سمدستي راغلي رسول الله ﷺ يې ددوي په نيت خبر کي رسول الله ﷺ سمدستي له هغه ځايه د جبرئيل آمين ﷺ دوزرو په سايه کې دباندې ووتي اوله رسيدو وروسته يې دکعب د وژلو حکم وکړ (۱)

په صحيح بخاري کې له جابر ﷺ څخه روايت دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل په تاسو کې دکعب بن اشرف د وژلو دپاره څوک تيار دي کعب الله ﷺ اور رسول الله ﷺ ته ډير تکليفونه رسولي دي (۲) ددې خبرې په اوريدوسره محمد بن مسلمة ﷺ ولاړ سو اوغوښتنه يې وکړه چې يار رسول الله ﷺ آياته دهغه وژل کيدل غواړي ، رسول الله ﷺ وفرمايل ، هو ، محمد بن مسلمة ﷺ وويل يار رسول الله ﷺ بيانوما ته دڅه ويلو اجازه راکړه (يعني داسي نامعلوم او تعريضی کلمات او ذومعنی الفاظ) ويلای سم چې دهغه په اوريدوسره هغه په ښکاره خوشاله سي رسول الله ﷺ وفرمايل هو اجازه دي .. (۳) محمد بن مسلمة ﷺ روان سو ورغلي له کعب بن خبيث سره يې وليدل په خبرو خبرو کې ده ورته وويل چې داسري (يعني رسول الله ﷺ) خوداسي کوي اوداسي کوي موږ ټول فقيران او غريبان يو هيڅ هم نه لرو او موږ له ډيري مجبوري څخه دده خبره منلې ده اوس موږ ډيري مجبوري تاته راغلو چې ته څه غله غنم په قرص راکړي ؟ کعب ورته وويل ښه ده مگر تاسو به له ماسره په گرو کې يوشئ ايرېدي دوي ورته وويل ته څه غواړي کعب وويل ښځي په گرو کې راته پرېږدي دوي ورته وويل څنگه خپلي ښځي په گرو (۴) پرېږدو دا خود غيرت خلاف خبره ده بل دا چې ته ډير ښائسته ځوان يې (۵) کعب وويل تاسو خپل زامن له ماسره په گرو کې کيږدي دوي ورته وويل چې دا خو به زموږ د زامنو لپاره د ټول عمر شرم او پيغوروي زموږ زامن ته به تر هره وخت خلک پيغور ورکوي چې تاسو هغه خلک ياست

(۱) فتح الباري جلد ۷ ص ۲۵۹

(۲) په بل روايت کې راغلي دي چې رښتيا هم دې سري موږ ته په خپلو شعرو تکليف رسولي دي اودمکي مشرکينو ته يې زموږ په مقابله کې قوت رسولي دي (رواه الحاكم في الاكلیل فتح الباري جلد ۷ ص ۲۵۹ ، زرقاني جلد ۲ ص ۱۰۱)

(۳) دابن عبدالبريه روايت کې راغلي دي چې محمد بن مسلمة ﷺ درسول الله ﷺ له وعدې څورځي وروسته فکر مند وو چې څنگه وکوي خواخوږي دکعب بن اشرف له رضاعي ورور ابوناثله سلکان بن سلامة بن وقش ﷺ او عباد بن بشر ﷺ او حارث بن اوس ﷺ او ابو عيس بن جبر ﷺ سره وليدل او مشوره يې وکړه ټولويه اتفاق سره دا وويل (کلنا نقتله) موږ ټول به يې وژنو څکه دوي ټول پريوه ځای درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو اوغوښتنه يې وکړه چې يار رسول الله ﷺ هلته چې موږ څو څه ناڅه خبرې به کيږي دهغو اجازه راکړه نبي کریم ﷺ وفرمايل څه چې تاسو مناسب گڼي هغه ووايست زما له خوا تاسو ته اجازه دي (ارشاد الساري)

(۴) دښځو له غوښتنې څخه دکعب باطني خباثت معلومېږي

(۵) دځوان ټکي دابن اسحاق له روايت راخيستل سوي دي

چی ددوه ۲ سیره یادرې سیره غنموپه بدل کې گروسوی واست زموږخوداخوښه ده چی موږ خپله سلاح له تاسره په گرو کیردو د عکر مه ﷺ په یومرسل روایت کې راغلی دی چی دوی ورته وویل چی ته په دې خبرې چې موږ دسلاح خومره اړیو مگر له دې سره سره دا کولای سو چې سلاح له تاسره کیردو مگر دانسی کیدای چې ښځې اوزامن په گرو درته پریږدو کعب هم ورسره ومنله اوداژمنه یې وکړه چی دښې راسی غنم یوسی اوپه ضمانت کې سلاح راوړی ، دوی هم دژمنی برابر دښې ورغلو وکعب ته یې بڼغ وکړ کعب دخپلی کلاڅخه دراکښته کیدو اراده وکړه ښځې ورته وویل په دې نیمه شپه چیری ځي کعب وویل محمد بن مسلمة ﷺ اوزمارضاعی ورورابوناثله دی پردی څوک نه دی ته مه خفه کیره ښځې ورته وویل ماته خودده له اوازه دویښوبوی راځي کعب وویل چی شریف انسان که دښې په وخت کې دنیزی وهلو دپاره وبلل سی هم باید ورسی په دې وخت کې محمد بن مسلمة ﷺ خپل ملگری پوه کړل چی کله چی کعب بن اشرف راسی نوزه به دهغه ویښتان بوی کم کله چی تاسوزه ولیدم چی مادهغه ویښتان ښه ټینگ و نیول نوسمدستی له هغه څخه سروالوزوی کله چی کعب راکښته سو نوله سره ترېښوپوری خوشبویه وو محمد بن مسلمة ﷺ ورته وویل سبحان الله داسی خوشبویی خوماتراوسه نه دی لیدلی کعب وویل له ماسره دغریو ترټولو ډیره ښائسته اوترټولو ډیره خوشبویه ښځه ده محمد بن مسلمة ﷺ وویل آیاته ماته دخپل سردبوي کولو اجازه را کوی کعب وویل ولی نه اجازه محمد بن مسلمة ﷺ ورمخکې سو په خپله یې هم دکعب سربوی کی اوخپلو ملگرو ته یې هم وویل چی تاسو وگوری دکعب دسرخومره ښه بوی ځي لږ وروسته محمد بن مسلمة ﷺ پورته وویل آیاته دویم ځل دخپل سردبوي کولو اجازه را کوی کعب وویل په ډیره مینه محمد بن مسلمة ﷺ ولاړسو اودکعب دسریه بوی کولومشغول سو کله چی یې دسر ویښتان ښه ټینگ و نیول نوملگروته یې اشاره وکړه دوی ټولو سمدستی دهغه سرغوخ کړ اړپه همدې وخت کې دکعب بن اشرف ژوند پای ته ورسیدی (۱)

دوی ټول دښې په آخرکې درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو رسول الله ﷺ چی کله ولیدل وې فرمایل (اَفَلَتَجِبَ الْجُوهَ) دې مخونو کامیابی پیدا کړه دوی په ځواب کې ورته وویل (ووجهک یارسول الله) اوترټولو مبارک ستامخ دی ای دالله رسول ﷺ وروسته دوی دکعب بن اشرف سر درسول الله و مخ ته وغورزوی رسول الله ﷺ الحمد لله وویل اودالله ﷻ شکر یې اداء کی (۲)

(۱) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۶۰

(۲) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۶۲

کلہ چی یہود خبر سو نوٹول و بیریدل سہار دیہود و یوہ ذلہ دنی کریم ﷺ پہ خدمت کی حاضر سواووی ویل چی زموپر مشر کعب بن اشرف داسی وژل سوی دی ؟ رسول اللہ ﷺ و فرمایا : چی کعب خود مسلمانانوتہ رنگارنگ تکلیفونہ رسول اوخلک یی زموپر سرہ دجگری دیارہ راپاخول اوداسی اوداسی کارونہ یی کول یہود ہک پک حیران پاتہ سو اوہیخ خواب یی نہ درلودی اونہ یی انکار کولای سوای دکعب تر وژل کیدو وروستہ رسول اللہ ﷺ لہ یہود و سرہ یوپریکرہ لیک لاسلیک کر پہ ہفہ کی داسی ولیکل چی پہ راتلونکی کی بہ لہ یہود و خخہ ہیخوک داسی حرکت نہ کوی (طبقات ابن سعد)

دکعب بن اشرف دژول کیدو لاملونہ اوسببونہ !

دحدیثو لہ روایاتو خخہ دکعب بن اشرف دژولو چی کوم اسباب اولاملونہ معلومیہی ہفہ پہ لاندی دول دی :

(۱) دنی کریم ﷺ پہ شان اقدس کی بدہ ژبہ کارول اوبدرد اوبسکنخل اوبی ادبہ خبری لہ ژبی خخہ ایستل (۲) دویم در رسول اللہ ﷺ پہ شان کی ناوہ شعرونہ ویل (۳) پہ غزلو او عاشقانہ شعرو کی دمسلمانانوبنخود بنائست اوخوانی یادول (۴) خطا ایستل دو کہ چل ول ژمنہ ماتول (۵) خلک در رسول اللہ ﷺ دمقابلی دیارہ راپورته کول اوہغوی جگری تہ تیارول (۶) ددعوت پہ بہانہ در رسول اللہ ﷺ دشہادت دسیسہ جوپول (۷) پہ دہن اسلام بانندی بدرد ویل داٹول دکعب دژلولاملونہ واسباب وو،

مگر ترہو لوقوی سبب در رسول اللہ ﷺ پہ شان اقدس کی بدرد اوبسکنخل اودہفہ مبارک ﷺ پہ شان کی بد شعرونہ ویل ہمداترہو لولوی لامل دی ، شیخ الاسلام ابن تیمیہ رحمہ اللہ پہ خپل کتاب الصارم المسلمول علی شاتم الرسول کی لہ صفحہ ۷۰ بیا تر ۹۱ پردی بانندی مفصلی خبری کری دی .

لہ زہری خخہ روایت دی چی ہمد آیت

وَلَكِنَّهُمْ مِنَ الَّذِينَ أَوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا (سورة آل عمران)

ژبارہ : ہرومرو بہ تاسود اہل کتاب اومشرکینو خخہ دیریدرد اوبدزبان واورى .

زہری وایپ چی دآیت دکعب بن اشرف پہ ارہ نازل سوی دی (عیون الاثر جلد ۱، صفحہ ۳۰) عبادین بشر ﷺ پہ دپ ارہ داسی شعرونہ ویلی دی :

صرخت بہ فلم يعرض لصوق واونی طالعا من رأس جدر

فعدت له فقال من المنادی فقلت اخوك عباد بن بشر

وهذا در عتّا زهنا فخذها لشهر إن وقى او نصف شهر

فأقبل لحونا يهوى سريعا وقال لنا لقد جئتم لإمر

وقى أمتنا بنتى جداد مجزئة بها الكفر نفري

فَعَالِكُهُ ابْنُ مَسْلَبَةَ الْمُرَدِيِّ وَهُوَ الْكُفَّارُ كَالْغَيْثِ الْهَزْبِ

وَقَدْ نَاسِبَهُ صَلَاتًا عَلَيْهِ لَقَرَّهْهُ ابْرَاهِيمُ بْنُ جَبْرِ

وَكَانَ اللَّهُ سَادِسًا قَائِمًا بِأَلْمُورِ يَنْفَعُ وَأَقْرَبُ لُغْزٍ

وَجَاءَ بِرَأْسِهِ لَقَرُ كَرَمٍ (۱) هُمْ نَاهِيكَ مِنْ مَذَنِي وَبِزِي

حافظ عراقی پہ الفیہ السیرۃ کی فرمائی

فَبَعَثَهُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَبَةَ فِي رُلُقَةٍ يَلْقَى لُغْزَ السَّلَامَةِ

جَاؤَا بِرَأْسِهِ لَقَرٌ مَوْءَا قَالَ لَهُمُ الْمَلْعَةُ الْوُجُوءُ

دهويصہ بن مسعود رضی اللہ تعالیٰ عنہ د اسلام روادو لو قصہ

د کعب بن اشرف تروژل کیدو وروستہ رسول اللہ ﷺ صحابہ کرام ؓ تہ د احکم وکی چی

داسی خییشان یهود کہ موهر چیری پیدا کول هم هلته یی وژنی ددی خبری په اوړیدوسره

د حویصه بن مسعود کشر ورور محیصه بن مسعود ؓ دابن سبینه په نامه یو یهودی قتل

کی چی یو تجارو او په خپله له محیصه ؓ او حویصه اود مدینی له نور خلکوسره یی هم

تجارتی اړیکې درلودی د محیصه ؓ ورور حویصه لاتردغه وخت نه وو مسلمان سوی

او محیصه ؓ خوترده مخکې اسلام راوړی وو حویصه په عمر کې تر محیصه ؓ مشروو

حویصه محیصه ؓ ښه وډبوی ورته وې ویل چی ای د الله ﷻ د ښمن تاسبینه ووژی قسم

په الله ﷻ دهغه له مال څخه تاخپله ډیره گټه اخیستی ده تادهغه هر څه هیر کړل او وډې وژی

محیصه ؓ وویل (والله لقد امرنی بقتله من لو امرنی بقتلک لضربت عنقک)

ژباړه : زمادی قسم په الله ﷻ وې ماته دهغه دوژلو داسی مبارک ذات امر کړی دی چی که

هغه ستاد ووژلو امر راته وکوی نو قسم په الله ﷻ ستا سر به هم په توره والوزوم ..

حویصه وویل (الله لوا مرک محید بقتل لقتلتی)

آیا قسم په الله ﷻ که محمد ﷺ تاته زما دوژلو امر وکوی نور ښتیا به هم ته ما قتل کوی ..

محیصه ؓ وویل (نعم والله لو امرنی بضرب عنقک لضربتہا)

هو زما دی په الله ﷻ قسم وی که ستا د سردغوڅولو حکم راته وکوی نو خامخا به

ستا سرغوڅوم . یعنی رسول الله ﷺ ترا مرکولو وروسته بیا ستا دوړو گلوی هیڅ خیال نه

ساتم ، حویصه چی دا خبره واوریده حیران پاته سو او ناڅاپه یی ترخوله داسی الفاظ

ووتل : چی قسم په الله ﷻ همدا دین حق دین دی چی په زړو کې دومره ټینگ او پوځ وی

او په رگو کې داسی جاری او تلونکی وی لکه وینه په بدن کې سمدستی راغلی رسول

الله ﷻ په خدمت کې حاضر سو او په پاک اور ښتینی زړه یی ایمان راوړی رضی الله تعالیٰ عنه

(۱) عیون الاثر صفحہ ۲۰۱، مستدرک جلد ۳ / ص ۴۳۵ ترجمه محمد بن مسلمہ انصاری ؓ

د زید بن حارثه رضی اللہ تعالیٰ عنہ سر په د هجرت ډریم کال د څلور می خور میاشت !

دبدرله پسيني وروسته دمکي قریش له مسلمانانو څخه دومره وويريدل چي دمسلمانانو دبريدله ويري يې دشام زړه لاره پرېښوده اودهغې پرځای يې دعراق پر نوې لاره تگ راتگ پيل کړ او دلارښودنی دپاره يې فرات بن حيان عجلي په مزدوري له ځان سره ملگري کړيوه تجارتی قافله چي ډيره ارزښتناکه وه له مکي څخه شام ته دعراق په لاره روان سوه په دې قافله کې ابوسفیان بن حرب اوصفوان بن امية او حويطب بن عبدالعزي او عبدالله بن ابی ربيعه هم وو (دمکي په فتح کې داخلورسره په اسلام مشرف سو) رسول الله ﷺ چي کله په قافله خبرسو نو دسلو ۱۰۰ صحابه کرام ﷺ يوټولي يې دزېدبن حارثه په مشرۍ کې وليږله : دوي ورسيدل اوقافله يې لاندي کړه اوپر قافله يې بريدو کړ دقافلي په نيولو کې خوکامياب سو مگر دقوم مشران اوځانان اودقافلي نور خلک ټول وتبستيدل يواځي فرات بن حيان عجلي يې بندي کړ اوله ځان سره يې مديني ته راوستي اوپه مدينه کې په اسلام مشرف سو ،

دغنيمت مال خويښخي ډير وو اندازه يې له دې کيږي چي دغنيمت پنځمه برخه چي بيله سوه هغه شل زره درهمه وه نوله دې معلومه سوه چي دغنيمت ټول شمير سل زره درهم وو (۱) **ديهودی ابي رافع وژل کيدل دهجرت دريم کال دخلورمي خور مياشت !**

ابورافع يو ډير شتمن يهودی تجارو و ابورافع يې کنيه وو عبدالله بن ابی الحقيق دهغه اصلی نوم وو سلام بن ابی الحقيق يې هم ورته ويل خيبر ته نژدې په يوه کلي کې اوسيدی درسول الله ﷺ ډير ستخت دښمن وو اورنگارنگ تکليفونه به يې هغه مبارک ﷺ ته رسول دکعب بن اشرف مرستندوي وو ونوموړي دا حزاب په غزا کې دمکي قریش دمسلمانانو په مقابل کې راپاڅولي وو او ډير زياته مالی مرسته يې هم له دوي سره کړې وه او تل به يې درسول الله ﷺ او مسلمانانو په دښمنی کې پيسي خرڅولي (۲)

دکعب بن اشرف قاتل محمد بن مسلمه ﷺ او دهغه ملگري ﷺ ټول داوس قبيلی څخه وو په دې وجه خزرج قبيلی دافکرو کې چي اوس قبيله خود رسول الله ﷺ ديو ځاني دښمن او درسالت ددربار ديو بی ادبه او پوچ گوئی کعب بن اشرف په وژلو سره نیک بخته او عزتمنده سوه نوله دې کبله موږ ته هم په کاردی چي دښت ددربار بل بی ادبه او پوچ گوئی ابورافع په وژلو سره موږ هم ددواړو جهانو عزت او شرافت لاس ته راوړو دوي درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او دابورافع دوژلو اجازه يې وغوښته رسول الله ﷺ اجازه ورکړه (۳)

(۱) طبقات ابن سعد جلد ۲/ص ۲۵/، زرقانی جلد ۲/ص ۱۷/

(۲) البداية والنهاية جلد ۴/ص ۱۳۷/

(۳) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۶۲/

عبداللہ بن عتيك ﷺ او مسعود بن سنان ﷺ او عبداللہ بن انيس ﷺ ابو قتاده ﷺ حارث بن ربعي ﷺ او خزاعي بن اسود ﷺ يې دهغه دوژلودپاره و ليړل عبداللہ بن عتيك ﷺ يې پردوئ باندې اميروتاكي او په ټينگه يې دا ورته وفرمايل چې هيڅ كوچنې او ښځه دې بايد ونه وژل سي (فتح الباري جلد ۷/ص ۲۶۳)

دهجرت دريم كال دڅلورمې خور ۱۵ وه تقريبا عبداللہ بن عتيك ﷺ له خپلو ملگرو سره دخيبرولوري ته روان سوتاريخ طبري په ۳ جلد صفحه ۶ كې له براء بن عازب ﷺ څخه روايت كړي دي چې دلمر دلويدلو وخت نژدې وو خلكو پسونه او غوايې چرگان او نور حيوانات دپيولوله ځايه كوروته راوستل په همدې وخت صحابه ﷺ خيبر ته ورسيدل دا بورافع كلاته چې كله نژدې ورغلو نو عبداللہ بن عتيك ﷺ خپلو ملگرو ته وويل تاسو كښيني زه قلعه ته دننوتلوڅه چل جوړوم دوئ هم كښينا ستل عبداللہ ﷺ چې كله ښه دروازي ته نژدې ورسيدې نو دبولوپه بهانه دروازي ته نژدې كښينا ستې جامې يې پرځان شاوخوا راوگرزولي لكه يو څوك چې قضا حاجت كوي چو كيداړدافكر وكړ چې كيداى سي په كلا كې دچا ميلمه وي چو كيداړه زوره وويل كه دننه راځي نو ژر راځه زه دروازه بندوم عبداللہ ﷺ وايي زه هم سمدستي ورننوتم او يوي خواته مي ځان پټ كې او كښيناستم ، زه ښه ترديره وخت ناست وم ابورافع په لوړه خونه كې باندارگرم كړي ووده به دشپې نكلونه اوريدل كله چې دنقلو وخت پوره سو خلك خپلو خپلو كوروته ولاړو او پيردار دروازه بنده كړه او ددروازې كلياني يې په يوه ميخ وځړولى ،

كله چې ښه چوپټيا خوره سوه او ټول خلك ويده سو زه را ولاړ سوم اوله ميخ څخه مي كلياني راواخيستي او دروازه مي خلاصه كړه وروسته بالاځاني ته وختلم او كله چې بالاځاني ته ختم نو هره دروازه چې به مي خلاصوله هغه به مې بيرته راپسي بندوله ددې دپاره چې كه خلك را خبرسي نو مابه خپل كار كړي وي . كله چې زه بالاځاني ته ورسيدم نو په هغه خونه كې تياره وه ابورافع په خپل كورنۍ او عيال كې بیده وو ماته دده ځاى نه معلوميدى ما يې پر وكي چې اې ابورافع ، ابورافع وويل څوك يې ما په هغه لوري په ويړه دتوري وار وكړ مگر خطا ولاړى ، ابورافع يوه غټه چيغه وكړه زه هم نور غلى سوم يو گړى وروسته مي آواز بدل كې ديو دردمن په څيرمې په ټيټ آواز وويل اې ابورافع داڅه يې غو و ابورافع وويل اوس پرمايو چاد توري واروكوي ددې ځل اواز په اوريدوسره ماد توري بل وار پر وكي چې په دې وار سره په ابورافع ښه واروسو دتوري تيره خوا مې دهغه په نس كې كيښوده اوداسې زور مې وركى چې ملاته ورسیده زه ښه ډاډمن سوم چې ماد هغه كار سر ته ورسوي زه بيرته راكښته سوم په كښته كېدو كې مي يوه يوه دروازه خلاصوله كله چې دپاي ځنې ته راغلم نو دافكر مې وو چې څمكه را نژدې ده هغه يوه ځينه پاته وه

لاندې راولویدم اودپوندې هډوکۍ مې مات سو دسپوږمۍ شپه وه پگړۍ مې خلاصه کړه اوپوندې مه په وتړله اوخپلوملگروته راغلم ودوئ ته مې وویل پی تاسو درځی اورسول الله ﷺ ته زیری ورسوی زه دلته کښېنم دده دمرگ اعلان اورم بیادرځم کله چی سهار سو اوچرگ بانگ وکړ نویوآواز کونکی دکلاودیواله ته پورته سو اودابورافع دمړینې اعلان یې وکړ زه هم له دغه ځایه روان سوم اوپه لاره کې له ملگروسره یوځای سوم ودوئ ته مې وویل چی ژر ځي الله ﷻ ابورافع هلاک اوبربادکی له هغه ځایه راغلو درسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو اوزیری مېروکړ اوکومه پېښه چی تیره شپه سوی وه هغه ټوله مو ورته بیان کړه رسول الله ﷺ وفرمایل : ته پښه وغوغځوه ماهم پښه وغوغوله رسول الله ﷺ لاس مبارک زماپرپښه راتیرکړ داسی جوړه سوه لکه تراوسه چی هیڅ تکلیف نه وورارسیدلی (بخاری شریف باب قتل ابی رافع فتح الباری باب قتل ابی رافع ، البدایه والنهایه جلد ۲، صحنه ۱۳۸)

دأحد غزا دهجرت دریم کال دکوچني اخترمیاشت ! (۱)

قال الله تعالى (وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۱۲۱) سورة آل عمران)

دمکی قریشوچی دبدرپه ورځ بی ساری اوشرمیدونکی ماته وخوړه اومکی ته ورسیدل داکاریې وکی چی هغه تجارتی قافله کومه چی ابوسفیان دسیندله لاری خوندي راوستله هغه گټه اواصل شتمنی یې ټول په دارالندوه کې دامانت په ډول خوندي کړل دبدرد بی ساری ماتې اوشرم اودلت څخه ډک زخم خودهرمشرک په زړه کې وو مگر دکوموخلکووچی پلاریازوی یاورور یاوراره یانورخپلوان په بدرکې وژل سوی وو هغوی ته به کله ناکله غصه ورغله اودبدلی اخیستودجذبې له اوره دهرمشرک سینه ډکه وه بالاخره ابوسفیان بن حرب (۲) . عبدالله بن ابی ربیع . عکرمه بن ابی جهل ، حارث بن هشام ، حویطب بن عبدالعزی . صفوان بن امیه اودقریشونورمشران په یومجلس کې راغونډسو اوداپریکړه یې وکه چی هغه تجارتی قافله خوامانت ده ددې گټې دې ټولی دمحمد ﷺ سره دجنگ په تیاری کې ولگول سی ددې دپاره چی موږ له مسلمانانو دخپلو پلرواومانو خپلوخپلوانو مشرانوعزت مندوهغه چی په بدرکې هلاک سو بدله واخلو ټولوپه یوه خوله داخبره په ډیره خوشالۍ ومنله اوتوله گټه چی دهغه اندازه پنځوس زره دیناروه هغه ټول یې دمسلمانانودمقابلی لپاره راټوله کړه .

(۱) احددمدینې منورې دیوه غره نوم دی له مدینې منورې څخه دوه میله لیرې دی احدثه ولی احدواپی ځکه داحدغره نوروغوجلاپروت دی متوحدیعنی منفرددی (البدایه والنهایه جلد ۴ ص ۹۷)

(۲) دبدرپه غزاکی دابوسفیان زوی حفظه اودعکرمه پلارابوجل اودحارث بن هشام ورور ابوجل بن هشام اودصفوان بن امیه پلارامیه وژل سوی وو مگر وروسته ابوسفیان ، عبدالله بن ابی ربیع ، اوعکرمه بن ابی جهل ، اوحارث بن هشام اوحویطب ، اوصفوان ټوله مسلمانان سو (رضی الله عنهم ، زرقانی جلد ۲ ص ۲۰)

په دې اړه دا آیت نازل سو: **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ** (سورة الانفال ۳۶)
ژباړه: رښتيا هم کافران خپل مالونه خرڅوی ددې پاره چې خلک دالله ﷻ له لارې وگرزوي نوژرده چې دوی به نور هم خرڅ کړي اوييا به دوی ټول په هغه باندې افسوس کوي او په آخرت کې به مغلوب وي

ډمکي مشرکينوښځي هم له ځان سره په لښکر کې ملگری کړي!

لنډه دا چې قريشودجنگ تياري وکړې اوښځي يې هم له ځان سره ملگری کړې ددې دپاره چې هغوی رجزيه شعرونه ووايي اود جنگيالو همتونه لوړ کي اوتښتيدونکو ته پيغور ورکړي اوددې لپاره چې جنگيالي دښخود عزت په خاطر په ښه عزم او خلاصه سينه وجنگيږي دشاته تلونوم هم نه واخلې اووقباتلوته يې هم قاصدان وليږل چې په دې جنگ کې له موېسره شريک سي اودغه شان ددرې زرو کسانو لښکر جوړ سو په هغه کې اووه سوه کسانوزغري اغوستي وي اودوه سوه آسان اودرې زره ۳۰۰۰ اوښان اوپنځلس ښځي ورسره وي دادرې زره لښکر په ډيره اوولوله دابوسفیان بن حرب په مشرۍ دهجرت په دريم کال دکوچني اختر په پنځمه له مکې څخه روان سو (طبقات ابن سعد جلد ۲ صفحه ۲۵ تم اول زرقاني جلد ۲ صفحه ۲۰ تاريخ طبري جلد ۳ صفحه ۹)

عباس ﷺ رسول الله صلى الله عليه وسلم دقريشوپه اراده خبرکړ

عباس ﷺ ډمکي ټول حالات وليکل اوښي کریم ﷺ ته يې ديوه تيز تلونکي قاصد په لاس ليک وليږي اوپر قاصديې ډير ټينگار وکړ چې په درې ورځي کې به خامخاد اليک ورسول الله ﷺ ته رسوي (زرقاني جلد ۲ / ص ۲۱)

رسول الله ﷺ له صحابه کرام ﷺ سره مشوره

دعباس ﷺ دليک په رسيدوسره رسول الله ﷺ سمدستي انس اومونس ﷺ دقريشو دلښکر دحالاتود معلومولودپاره وليږل هغوی دواړه راغلو داخبر يې راوړي چې دقريشو لښکر مديني ته بيخي نژدې رارسيدونکي دي تردې خبر وروسته حباب بن منذر ﷺ ددوی دشمير د معلومولودپاره وليږل سو چې دامعلومه کي چې دقريشود فوځ شمير څو دی حباب ﷺ ورغلي اودقريشود فوځ ليدنه يې وکړه اوښه اندازه او شمير يې معلوم کي راغلي ورسول الله ﷺ ته يې خبر ورکي ، سعد بن معاذ ﷺ ، اواسيد بن حضير ﷺ ، اوسعد بن عباد ﷺ ټوله شپه دمسجدنبوي پيره وکړه اودښار په اطرافواوشاوخواسيموکې هم پيري ودرول سوي ، طبقات ابن سعد جلد ۲ ، صفحه ۲۵) همدادجمعي شپه وه کله چې سهار سو نور رسول الله ﷺ صحابه کرام ﷺ راوغوښتل مشوره يې وکړه مشرانو مهاجرينو اوانصارو ﷺ دامشوره ورکړه چې په مدينه کې به پاته سو دلته دننه په

ښار کې دې جگړه وشي مگر کوم ځوانان چې د بد زېه جنگ کې نه وو شریک سوي او د شهادت په مینه نارامه وو دهغوئ دا خوښه وه چې له مدینې څخه د باندې باید پردوئ باندې حمله وسي رسول الله ﷺ وفرمايل: ماخوب ليدلی (۱) چې زه په يوه مضبوطه زغره کې يم او يوه غوا حلاليري، ددې خوب معنی دادی چې مدینه په منزله د زغری ده او د غوا حلاليدل ودې ته اشاره دی چې زما د صحابه ﷺ څخه به څه خلک شهيدان پري نوز ماخوډاسي خوښه ده چې په مدینه کې قلعه بندې وکړو او دننه په مدینه کې جنگ ورسره وکړو او په خوب کې مې د احم ليدل دی چې ماتوره وښورول چې دهغې دمخ برخه ماته سوه ولويده بيا ماديوم ځل هغه توره وښورول نو هغه توره تر مخکې وار ډيره ښه وځليده چې ددې معنی بيا دادی چې صحابه کرام ﷺ داسې دی لکه توره کله چې رسول الله ﷺ په لومړي ځل توره وښورول يعنی غزوه احد کې نو دهغه مخکې برخه ماته سوه يعنی څه صحابه کرام ﷺ شهيدان سو هغه توره يې بيا يې په بله غزا کې استعمال کړه نو هغه تر مخکې وار ډيره ښه وځليده او په دښمنانوښه وچليده،،

له عبد الله بن ابی بن سلول رئيس المنافقين نظر هم وپوښتل سو ځکه د ابی بن سلول زوی ډير هوښيار او تجربه ناک سړی وو هغه وويل چې تجربه خوداده چې کله کوم دښمن په مدینه باندې حمله کړی ده او د مدینې خلک په ښار کې دننه پاته سوي دی مقابلې يې کړي ده نو کاميابی زموږ وه او کله چې د باندې وتلی يو او حمله مو کړي نو ناکام سوي يو يا رسول الله ﷺ ته د مدینې څخه د باندې مه وزه قسم په الله کله چې موږ په مدینه کې پاته سوي يو او دښمن پر موږ يرغل کړی دی نو دښمن ته زموږ له لاسه ډير تکليف رسيدلی دی ته د مدینې کلابندی وکړه دښمن که چيري مدینې ته داخل هم سي نو هر سړی به دهغوئ سره په توره مقابلې وکړی او ماشومان او ښځې به يې له باموږه ډبرو او کانوولي او که کلابندی کاميابه سوه دوی ولاړو نو دا خو زموږ هدف او مقصد دی (۲)

مگر بعض مشران او ځوانانوپه دې باندې ډير زيات تينگار وکړ چې بايد له مدینې څخه د باندې حمله وسي او غوښتنه يې وکړه چې يا رسول الله ﷺ موږ خوددې ورځي هيله او اميدونه درلودل اوله الله ﷻ به مو دادعاء غوښته الله ﷻ دغه ورځ راوسته او ځای هم ډير نژدی دی، حمزه او سعد بن عبادېه او نعمان بن مالک ﷺ وويل يا رسول الله ﷺ که موږ په مدینه کې پاته سواو ددوی دفاع وکړو نو زموږ دښمن به د الله په لاره کې موږ بې غیرته او کمزوری وبولي او حمزه ﷺ وويل (وَالَّذِي أَلْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لَا أَطْعَمُ الْيَوْمَ طَعَامًا حَتَّى أَجَاهِدَهُمْ بِسَيْلٍ خَارِجٍ الْمَدِينَةِ) (۳) قسم په هغه پاک ذات چې پر تبا باندې يې کتاب نازل کړی

(۱) همدا خوب لیس کریم ﷺ د همدې جمعې په شپه ليدلی وو کافي الطبقات لابن سعد جلد ۲/ ص ۲۶۱

(۲) تاريخ طبري جلد ۳/ ص ۱۱۱) (۳) البدايه والنهايه ج ۴/ ص ۱۲۱، نزقانی ج ۲/ ص ۲۳

دی ترهغه وخته پوری به نوراک ونه کړم ترڅو چی له مدینې څخه دباندی م له خپلو دښمنانو سره په توره جگړه نه وی کړی .

نعمان بن مالک انصاری ؓ وویل (یا رسول الله لاتحرمنا الجنة فوالذي بعثك بالحق لادخلن الجنة) ای دالله رسول ﷺ موږله جنت څخه مه بی برخې کوه قسم په هغه ذات چی ته یې په حق رالېږلی یې خامخابه جنت ته داخلېم رسول الله ﷺ وفرمایل ولی به خامخادا خلیږی ؟ نعمان په ځواب کې ورته وایې : (لانی اشهدان لاله الا الله وانک رسول الله ولاافرؤم الزحف) ځکه به جنت ته داخلېم چی زه شاهدی ورکوم چی له الله ﷻ پرته بل هیڅوک دعبادت اوبندگی لائق نسته اویشکه ته دالله ﷻ رسول ﷺ یې اوزه په جنگ کې هیڅ کله نه تنبسم .. اوپه یوبل روایت کې داسی الفاظ راغلی دی (لانی احب الله ورسوله) ځکه زه له الله ﷻ اود هغه له رسول ﷺ سره ډیره مینه لرم ،

رسول الله ﷺ دده په ځواب کې وفرمایل (صدقت) تارښتیاوویل .

رسول الله ﷺ چی کله دصحابه ؓ وووږیتنګارولیدی چی دوی دجنت په بدل کې دسر سوداګوی ځوانانو خومخکې لاپردي خبره تینګ ولاړو اودمهاجرینو اوانصارو ؓ یو شمیر مشرانو لکه حمزه ؓ اوسعدبن عباد ؓ هم دشهادت په مینه کې ناکواره وو دوی هم دځوانانو پرلار تګ غوښتل نور رسول الله ﷺ هم له مدینې دتولونیت وکړ . دجمعی ورځ وه کله چی رسول الله ﷺ دجمعی له لمانځه خلاص سو وعظ اونصیحت یې وکوي دهجادترغیب اودجګړی دتیارۍ حکم یې وکوی ، ددې خبری په اوریدوسره دالله ﷻ ددوستانو مخلصو عاشقانو اودالله ﷻ ددیداردمینه لرونکو په بدن کې ساه وچلیدله اوپه سو چی اوس ددې دنیا له بندی خانی دتلو وخت نژدی سوی اوله دې پنجرې څخه زموږ دزادای وخت راغلی دی : حُرُم آن روز کړین منزل ویران هر دم راحت جان ظلم وژني جاتان بردم

دا هیلپاره در رسول الله ﷺ صلی الله علیه وسلم تیاری اودوسلې یاسلاخ غوښتنه

کله چی دوی دماز یګر لمونځ وکی در رسول الله ﷺ هغه دوه ملګری چی په دنیا کې هم له نبی کریم ﷺ سره ملګری اوپه عالم برزخ کې به هم له نبی کریم ﷺ سره وی اودحشر په میدان کې اوحوض کوثر اوپه جنت کې به هم له نبی کریم ﷺ سره یوځای وی یعنی ابوبکر صدیق ؓ اوعمر فاروق ؓ دوی درې واړه در رسول الله ﷺ مبارکی حجرې ته ولاړل رسول الله ﷺ لاله حجرې مبارکی څخه دباندی نه ووراوتلی چی سعدبن معاذ اواسیدبن حضیر ؓ خلکو ته وویل چی تاسو رسول الله ﷺ دښار څخه دباندی په وتلو باندی په حمله کولو باندی مجبوره کی اوسره له دې په هغه باندی دالله ﷻ وحی نازلېږی ښه خبر دادی چی رسول الله ﷺ خپلی خوبني ته پرښودل سی په همدې وخت کې رسول الله ﷺ

دوې زغری لاندې باندې اغوستی وی اوله حجرې راووتی صحابه ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ موږ خطاسو ستاد خوښي موږ ستاد خوښي مخالفت وکړ او دا زموږ دپاره بیهڅي نامناسب اوښه کارنه وو ته یواځې په خپله رایه عمل وکړه ، رسول الله ﷺ وفرمایل هیڅ نبی (۱) ته دانه دی رواچی یوځل وسله پورته کې بیرته یې کیږدی مخکې تردی چی هغه دالله ﷻ له دښمنانوسره جگړه ونه کوی اوپوه سی چی ترڅو پوری تاسو صبر کونکی او ثابت قدم یاست نو دالله ﷻ فتح او مرسته له تاسو سره ده

أحدثه در رسول الله ﷺ روانیدل اود فوځ سمبالول

د کوچنی اختیریوولسم ۱۱ ورځ دجمعی دماز دیگر له لمانځه وروسته رسول الله ﷺ له زر ۱۰۰۰ کسانوسره له مدینې روان سو رسول الله ﷺ په آس باندی سپوروو او سعد بن معاذ او سعد بن عبادہ ﷺ زغری اغوستی وی در رسول الله ﷺ مخ ته روان وو او نور ټول صحابه ﷺ دهغه څخه راسته اوچپه لوری ته روان وو (داتنصیل ټول په طبقات ابن سعد او زرقانی کې ذکر سوی دی) له مدینې څخه چی کله ووتل دشیخین (۲) په نامه ځای ته ورسیدل نو د فوځ کتنه یې وکړه په دوئی کې چی کوم دلې عمره لکان وو هغوی یې بیرته مدینې ته راولیږل درالیږل سویو ورو غازیانو ﷺ نمونه په لاندی ډول دی :

(۱) اسامه بن زید ﷺ (۲) زید بن ثابت ﷺ (۳) ابوسعید خدری ﷺ (۴) عبدالله بن عمر ﷺ (۵) اسید بن ظهیر ﷺ (۶) غرابه بن اوس ﷺ (۷) براء بن عازب ﷺ (۸) زید بن ارقم ﷺ) در رسول الله ﷺ په خدمت کې اوولس صحابه کرام ﷺ وړاندی سو چی ددوئی عمروته څورلس کاله وو نبی کریم ﷺ دوئی قبول نه کړه او بیرته یې ولیږل کله چی یو کال وروسته دپنځلسو کالو په عمر کې حاضر سو نور رسول الله ﷺ دجهاد اجازه ورکړه (زرقانی جلد ۲، صفحه ۲۵)

په دې ورو صحابه کرامو ﷺ کې یو هم رافع بن خدیج ﷺ وو هغه داهوښیاری وکړه چی د گوتو پر سر ودریدی ددې دپاره چی قد یې غټ معلوم سی رسول الله ﷺ هغه ته اجازه ورکړه اودده په اړه داهم ویل سوی دی چی نوموړی ډیر ښه غشی ویشتو کی وو عمر بن عبدالعزیز یوه ورځ له نافع ﷺ څخه پوښتنه وکړه چی عبدالله بن عمر ﷺ په کومو کومو غزاگانو کې له رسول الله ﷺ سره یوځای برخه اخیستی ده ؟ نافع ﷺ وویل ماته په خپله ابن عمر ﷺ ویلی دی چی کله چی دبدر غزا پیښه سوه نو په هغه وخت کې زه ۱۳ دیار

(۱) له دې معلومیږی چی دا حکم یواځې په نبی کریم ﷺ پوری خاص نه دی هر پیغمبر ﷺ تردې حکم لاندی دی چی دوسلی ترپورته کولو وروسته پرته له جهاد بیرته وسله اېښودل روانه دی)
(۲) شیخین ده دوو غونډیانو نوم دی یې دمدینې او احد په مینځ کې پرتی دی په دې غونډیانو کې پوروند یهودی او یوه پنده یوه یهودی او سپدل ځکه وده ځای ته شیخین وایې دهوئی دروپه نامه مشهوره وو)

لسو کالووم او کله چې دا حد غزا پېښه سوه په هغه وخت کې زه دخورلسو کالووم دبدر په غزا کې خوز ماد تلواو اړاده نه وه مگر دا حد په غزا کې مې د تللو اړاده وکه اوله رسول الله ﷺ څخه مې غوښتنه وکه مگر رسول الله ﷺ د کوچنیوالي په وجه قبول نه کړم او همدارنگه زید بن ثابت او اوس بن عرابه ؓ هم د کم عمری په وجه ونه منل سو مگر رافع بن خدیج ؓ ته دا وپورده قدردلو دلو په وجه سره اجازه ورکړل سوه کله چې دخندق غزا پېښه سوه نو په هغه وخت کې زه ۱۵ کالووم اور رسول الله ﷺ ماته اجازه راکړه اوزه له رسول الله ﷺ سره په غزا کې شریک سوم ، عمر بن عبدالعزیز د حدیث له اوريدو سره سم د ستی کاتب ته حکم وکړ چې ډیر ژر دا حدیث ولیکه ځکه خلک دخپلو زمانو او وروڼو د پاره د بیت المال څخه وظیفه غواړي نو ځکه دې ښه پلټنه وسی چې څوک په رښتیا هم د پنځلسو ۱۵ کالو وی هغه دمجاهدو جنگیالو په لیست کې درج کړل سی د بیت المال څخه دی دهغوئ معاش وټاکل سی او هغه چې تر پنځلو کالو دلې عمروی دهغوئ نوم دی دوړو ماشومانو په لیست کې ولیکل سی (عیون الاثر صفحه ۳۳۳)

سمره بن جندب ؓ چې درافع بن خدیج ؓ همزولی وو هغه په ډیر افسوس خپل علالتی پلار مری بن سنان ؓ ته وویل ای پلاره ، رافع ؓ ته خوا اجازه وسوه اوزه پاته سوم اوسره له دې زه ترهغه ډیر غښتلی یم رافع ؓ راغورزولی سم مری بن سنان ؓ هم سم د ستی رسول الله ﷺ ته دده خبره وړاندې که چې تارافع ؓ ته اجازه ورکړه اوزمازوی دی ونه منی اوسره له دې زمازوی رافع ؓ راپرځولای سی ؟

رسول الله ﷺ رافع ؓ اوسره ؓ په غیر پسره وروستل سمره ؓ رافع ؓ راپرځوی نور رسول الله ﷺ سمره ؓ ته هم اجازه ورکړه ، طبری جلد ۳، صفحه ۱۲، ماشومان اوزاره ځوانان او کمزوری ټول په یو قسم شرابو مست او نشه وو ترشهادت مخکې دمنی په توره شهیدان سوی وورزی الله عنهم ورضوا عنه ،

د اُحد له فوځ د منافقینو بېلوالی او شاته تگ

کله چې اسلام فوځ اُحد ته نژدی ورسیدی نور رئیس المنافقین عبداللہ بن ابی بن سلول چې له ده سره د درې سوو کسانو ډله وه وویل چې رسول الله ﷺ زما خبره ونه منله موږ خپل ځانونه ولی په هلاکت کې واچوو دا جنگ نه دی که موږ دا جنگ گڼلای نو ستاسو سره به مو ملگر تیا کړی وه دوی له لاری راوگرزیدل . د منافقینو په اړه دا آیت نازل سو :

وَلِيْعَلَّكَ الَّذِينَ كَانُوا قُلُوبُهُمْ مَعَكَ اَوْ قَالُوا اِنَّا سَيِّدِي اَللّٰهُ اَوْ اَدْعُوا قَالُوا لَا تَعْلَمُ وَاَنَّا لَا تَجِبُ نَاكُمْ هُمْ يَلْكُفِرُ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ بِالْاِيْمَانِ يَقُولُونَ يَا لَوْ اَنَّهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ (آيت سورة آل عمران)

له نبي کریم ﷺ سره یواځې اووه ۷۰۰ سوه صحابه کرام ﷺ پاته سو چې په دوی کې یواځې سل تنو ۱۰۰ په زغرو پوښلي وو او په ټول لښکر کې دوه آسان وو یو در رسول الله ﷺ او بل د ابوبکر د بن نیار حارثی ﷺ سره (۱)

له خزرج قبیلې څخه بنی سلمه اوله اوس قبیلې څخه بنی حارثه هم د ابن ابی په څیر دبیرته گزیدو اړاده وکړه او د ادواړه قبیلې د لښکر دواړو خواوو ته وی د الله ﷻ توفیق ددوی مرسته وکړه او الله تعالی دوی وساتل او بیرته ونه گزیدل ددوی په اړه د آیت نازل سو:

إِذْ هَمَّتْ كَاثِلَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (سورة آل عمران)

یاد کړه هغه وخت چې کله همت و بایلو ستاسو څخه دوو ډلو او الله ﷻ ددوی مرسته وکړه ځکه دبیرته گزیدو څخه و ساتل سو او ټولو مؤمنانو ته په الله ﷻ باندې تکیه کول په کاردی تردې وخت لار رسول الله ﷺ شیخین ځای ته نه و ورسیدلي چې لمر ولویدی بلال ﷺ اذان وکړی رسول الله ﷺ د ماښام لمونځ ورکړ او په همدې ځای کې پاته سو او شپه یې تیره کړه محمد بن مسلمه ﷺ ټوله شپه د فوځ د څارنې لپاره پرلپسې د فوځ پر شاو خوا راگزیدی او بیرته به راغلی در رسول الله ﷺ پر خیمه به یې پیره کوله.

د شپې په آخری برخه کې رسول الله ﷺ د کوچ کولو امر وکړی کله چې دوی احد ته نژدی ورسیدل نو د سهار د لمانځه وخت سو بلال ﷺ ته یې د اذان حکم وکړ اذان او اقامت و سو او رسول الله خپلو ملگرو ته لمونځ ورکړ.

د اهدد فوځ ترتیب او سمبالول !

رسول الله ﷺ د لمانځه تر آد اکیدو وروسته لښکر ته متوجه سو مدینه ته مخامخ او احد غره ته یې شا کړه په دې ترتیب سره یې صفونه برابر کړل او کوم صفونه چې مخکې د الله ﷻ ذوالجلال د تعظیم اولویي دپاره لاس پر نامه ولاړ وو اوس دوی د هغه لوی اولوې ذات په لاره کې د سر بندنی او قربانی او د هغه په لاره کې د جهاد دپاره سرونه په لاس ولاړ وو (۲) په صحیح بخاری کې له براء بن عازب ﷺ څخه روایت سوی دی چې رسول الله ﷺ د پنځو س غشی ویشتونکو یوه دسته دا حد غره شاته ودرول ددې لپاره چې قریش د شاله لوری حمله ونه کوی او عبد الله بن جبیر ﷺ یې ددوی امیر وټاکي او دا حکم یې ورته وکړ چې که موږ په مشرکینو غالبه سو نویاب به هم تاسوله دې ځایه نه ولاړیږی او که مشرکین په موږ باندې غالبه سی هم به تاسوله دې ځایه نه ولاړیږی او نه به زموږ د مرستې لپاره راځي د زهیر ﷺ په روایت کې داسی راغلی دی چې که مرغانو زموږ غوښي خوړی او تاسو لیدلی ییاب به هم له دې ځایه نه ولاړیږی او نه به بلی خواته ځی ..

په مسند احمد او معجم طبرانی او نورو کې له ابن عباس ؓ څخه روایت سوی دی چی رسول الله ﷺ داسی وفرمایل تاسوپه دې ځای کې ودریږی اودشاله لوری زموږ ساتنه کوی که موږ وژل سوی وینی نویابیه هم زموږ د مرستی لپاره نه راځی او که موږ غنیمت لاسته راوړنکي وینی نو هم به له دې کنډه نه راکنسته کیږی . (۱)

په اهدکې د قريشو د لښکر ځال

د قريشو لښکر د چهارشنبی په ورځ مدینې ته ورسیدی او د اجدپه لمن کې یې پړاو و اچوی ددوی شمیر درې زره ۳۰۰۰ تنه وو چی په هغوی او ه سوه ۷۰۰ تنه له سره تر پښوپه زغرو پوښلی وو اودوه سوه ۲۰۰ آسان اودرې زره ۳۰۰۰ اوبښان ورسره وواو دمکی د مشرانو او خانانو پنځه لس ښځی هم ورسره وی چی دوی به په شعرویلوسره نارینه جنگ ته پارول (۲) د نفسانی او خواش پرست او شیطانی خلکو خو همداعادت دی، نعوذ بالله من هذا) دیو شمیر ښځو نمونه په لاندی ډول دی :

(۱) هنده بنت عتبة د ابوسفیان ښځه او د معاویه مور (۲) ام حکیم بنت حارث بن هشام د ابوجهل د زوی عکرمه مور (۳) فاطمه بنت ولید د حارث بن هشام ښځه (۴) برزة بنت مسعود د صفوان بن امیه ښځه (۵) ریطه بنت شیبه د عمرو بن العاص ښځه (۶) سلافه بنت سعد، د طلحه بن ابی طلحه جمحی ښځه (۷) خناس بنت مالک د مصعب بن عمیر ؓ مور (۸) عمرة بنت علقمه ،

علامه زرقانی لیکي چی له خناس او عمره پرته دانوری ټولی ښځی وروسته په اسلام مشرف سوی دی رضی الله عنهن)

قريشو دخپل لښکر په راسته خواباندی خالد بن ولید او کین لوری ته عکرمه بن ابی جهل او په پلي فوځيانو باندی صفوان بن امیه او په غشی ویشتونکو باندی عمرو بن العاص او عبدالله بن ابی ربيعه مشران او قمندانان وټاکل مگر وروسته د قريشو د لښکر د اپنځه سره امیران ټوله په اسلام مشرف سوی دی ..

په اهدکې رسول الله ﷺ ابو دجانه ؓ ته توره ورکړه

کله چی دواړه صفونه برابر سو رسول الله ﷺ یوه توره په لاس کې پورته کړه او وې وفرمایل (من یاخذ هذا السيف بحقه) څوک دی چی ددې توری حق آدای .

ددی خبری په اوریدو سره ډیر لاسونه پورته سو ددې نیک بختی د حاصلو لودپاره مگر نبی کریم ﷺ خپل لاس مبارک گڼسته کړ وروسته ابو دجانه ؓ ولاړ سو او غوښتنه یې وکړه چی یا رسول الله ﷺ ددې توری حق څه دی ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل چی ددې حق دادی چی

(۱) فتح الباری جلد ۷ / ص ۲۷۰ ————— (۲) زرقانی جلد ۲ / ص ۲۶)

په دې دالله ﷻ دښمنان سرونه ترهغه وخت ووهل سی چې ښه ساړه سی (داروايت په مسند احمد او صحيح مسلم کې له انس ﷺ څخه اوپه معجم طبرانی کې له قتاده بن النعمان ﷺ اوپه مسند بزار کې له زبير ﷺ څخه نقل سوی دی)

حافظ ابو بشرد ولایي دا حدیث په کتاب الغنی کې له زبير ﷺ څخه روایت کړی دی په هغه کې داسی راغلی دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل : چې ددې توری حق دادی چې په دې هېڅکله باید هیڅ مسلمان ونه وژل سی اوددې په اخیستلو سره باید هیڅکله دکا فرله مقابلی ونه تنبتي ؟

ابودجانه ﷺ وویل یارسول الله ﷺ زه به ددې توری حق آداء کړم ، رسول الله ﷺ سمدستی هغه توره ابودجانه ﷺ ته ورکړه کیدای سی چې رسول الله ﷺ ته دوحی الهی له لاری دامعلومه سوی وی چې پرته له ابودجانه ﷺ بل څوک ددې توری حق نه سی آداء کولای ځکه یواځی ابودجانه ﷺ ته ورکړل سوه ،، والله سبحانه وتعالی اعلم (۱)

(هـ) ابودجانه ﷺ ډیر غیرت مند میرنی دلاوره پهلوان وودجنگ په وخت کې پر هغه باندی دتکبر اولویي اودناز اونخرو یوعجیبه نشه غوندی کیفیت راتلی کله کله به یې په جنگ کې سره بگری یالنگوټه ترله اوگام گام به روان وو غالباً په دې وجه رسول الله ﷺ داتوره ورکړه لکه چې په راتلونکی کی به دهغه له جگړو څخه دده دلاوری معلومه سی

دأحد جگړه پیل سوه اودقریشو جنگیالی یوپه بل پسي وژل کیدل
دقریشوله لوری ترټولومخکې دجگری میدان ته ابوعامرفاسق راووتی ابو عامر د جاهلیت په وخت کې داوس قبیلی مشراوسردار وو اودپرهیزگاری اوملنګی په وجه دراهب نوم پرايښودل سوی وو کله چې په مدینه کې داسلام رڼاڅپره سوه نوداشبکور ددې توان نه درلودی چې داسلام رڼا په سترگو وینی سمدستی مکی ته ولاړی ، رسول الله ﷺ دراهب پرځای د فاسق نوم پرکېښودی ،

کله چې مکی ته ولاړی قریش یې درسول الله ﷺ دمقابلی دپاره راپاڅول اودأحدپه جنگ په خپله له دوئ سره یوځای میدان ته راغلی دئ پردې باوری وو چې که داوس قبیلی خلک ماوړینی نوسمدستی به دمحمد ﷺ پلوی پرېږدی اوزما ملگری به سی .

لومړی مبارز دأحدپه میدان کې ترټولولومړی همدابوعامر فاسق میدان ته راووتی
اوداوینایې وکړه (یامعشرالاس انا ابوعامر الراهب) ای داوس خلکو زه ابوعامر راهب یم :
الله ﷻ ددې داوس سترگی یخی کی چې هغوی سمدستی داسی ځواب ورکړ :

(لاالعم الله یک عینا یا فاسق)

ای دالله دښمنه الله ﷻ دې ستاسترگی هېڅکله نه یخوی ای فاسق فاجره .

(۱) الاصابه جلد ۲ / ص ۵۸ ، زرقانی جلد ۲ / ص ۲۸۱

ابو عامر چې کله ددوی غاښ ماتونکی ځواب واوریدى ناهیلی سو او بیرته شاته ولاړی اوداسی یې وویل چې زما د قوم حالت تر ما وروسته بدل سوې دى (۱)
دویم مبارز: ترده وروسته د مشر کینو مشر طلحه بن ابی طلحه میدان ته راووتی اود مبارز غوښتنه یې وکړه اوداسی یې وویل ای د محمد ﷺ ملګرو ﷺ ستاسو دا گمان دى چې الله ﷻ موږ ستاسو په تور وسره ډیر ژر دوزخ ته رسوې اوزموږ توری بیاتاسو ډیر ژر جنت ته رسوې نو آیا په تاسو کې داسی څوک سته چې هغه زما په توره ژر جنت ته ورسېږي یا زه دده په توره ژر دوزخ ته ورسېږم،

ددې خبرې په اوریدو سره علی کرم الله وجهه دمقابلې لپاره راووتی علی ﷺ پرده دتوری گذارو کې دطلحه پښه غوڅ سوه او پرمخې پرځمکه راولویدی اوبی پردی سو علی ﷺ دشرم په وجه شاته سو نبي کریم ﷺ پوښتنه وکړه ای علی ﷺ ولې شاته سوې علی ﷺ وفرمایل ماته دهغه له بریدوالي حیا راغله نو ځکه شاته سوم (۲) ابن سعد وايي چې علی ﷺ دده پرسرباندى دوم گذارو کې او په دې گذار سره دهغه سر دوه ځایه سو رسول الله ﷺ ډیر خوشاله سو اود الله اکبر نعره یې وکړه صحابه ﷺ هم دالله اکبر نعره وکوله غالباً دعلی ﷺ لومړنی وار دطلحه پر پښه باندى لگیدلى وى چې په دې وار سره دهغه پښه پری سوه اودویم وار دهغه پرسرباندى لگیدلى وى چې په دویم ځل دهغه دسر کو پری دوي ټوټی سوه دابن جریر په یورایت کې دالومړنی دتور واریادسوی دى اودابن سعد په روایت کې دویم واریادسوی دى نو ځکه په دواړو روایتو کې هیڅ ټکر نسته ..

درېم مبارز: ترده وروسته عثمان بن ابی طلحه بیرغ پورته کى اود اشعریې لوستی میدان ته راغلى **إِنَّ عَلَى أَهْلِ اللّٰوَاءِ حَقًّا.....ان تَحْضَبَ الصَّغْدَةُ أَوْ تَنْفَرًا**
 پریرغ وړونکى دالزام دى چې جگړه به کوى ترڅو چې دده نیزه ددښمن په وینو سره سى یاماته سى

دده په مقابل کې حمزه ﷺ راووتی حمزه ﷺ ورمخکې سو او حمله یې پروکړه اود عثمان دواړه لاسونه اودواړه اوږې یې پریکړې او دهغه له لاسه بیرغ ولویدی او په لږ وخت کې دهغه ژوند پای ته ورسیدی

څلورم مبارز: ترده وروسته ابوسعبد بن ابی طلحه بیرغ پورته کى سعد بن ابی وقاص ﷺ سمدستی په نښه کى او هغه یې پرغاړه وویشتی چې ددې غشی له کبله دهغه ژبه دباندی راووتله سعد بن وقاص ﷺ ورمخکې سو اود ابوسعبد بن طلحه ژوند پای ته ورسیدی

(۱) زرقانی جلد ۲، صفحہ ۳۰ ابن شام جلد ۲، صفحہ ۷۹ طبری جلد ۳، صفحہ ۱۶، عیون الاثر صفحہ ۳۳۶، البدایہ والنہایہ جلد ۴، صفحہ ۱۶

(۲) زرقانی جلد ۲/ص ۳۱

پنځم مبارز ترده وروسته مسافع بن ابی طلحه بیرغ پورته کی عاصم بن ثابت ؓ دتوری په یوه گذار سره دهغه ژوند واخیستی .

شپږم مبارز ترده وروسته حارث بن طلحه بن ابی طلحه بیرغ پورته کی هغه بیاد عاصم ؓ په لاس ووژل سو او دیو شمیر نور په خبره زییر ؓ هغه قتل کړ .

اووم مبارز کلاب بن طلحه بن ابی طلحه بیرغ پورته کی زییر ؓ وروړاندی سو دهغه ژوند هم پای ته ورسیدی .

اتم مبارز ترده وروسته جلاس بن طلحه بن ابی طلحه بیرغ پورته کی طلحه ؓ سمدستی پر هغه حمله وکړه او دتوری په یوه گذار سره یې هغه ووژي .

ههم مبارز ارطاة شرجیل بیرغ پورته کی ، علی کرم الله وجهه دده کارو کړ .

لسم مبارز شریح بن قارظ بیرغ پورته کی او مخکې ولاړی خای پر خای هغه وټکول سو او دشریح ژوند هم همدلته پای ته ورسیدی دشریح قاتل معلوم نه دی چی څوک دی

یوولسم مبارز :: ترده وروسته دده مریئ صواب بیرغ پورته کړ او را مخکې سو سعد بن ابی وقاص ؓ یا حمزه یا علی ؓ یوه یوه د مختلفو قولو پر بنیاد دهغه ژوند واخیستی (۱)

په همدې ترتیب دوه ویشت مشران ووژل سو چی دهغوئ نمونه علامه بن هشام په تفصیل سره ذکر کړی دی اوله هریوه سره یې داسی ویلی دی چی فلانی مشر دفلانی

صحابی په لاس ووژل سو (۲)

ابودجانه ؓ داحد په میدان کې سره لنگوټه وپیچله دغیرت شجاعت دلاوری ښه

ابودجانه ؓ هغه څوک دی چی رسول الله ﷺ خپله توره وکړی وه ډیر غیر تمند دلاوره او غښتلی جنگیالی وو لومړی هغه خپله سره لنگوټه راوایستله او په سربې وټرله او په ډیر تکبر غرور په گام گام یوه بغل اوبل بغل کیدو سره میدان ته راووتی او دا شعرونه یې ویل

أَنَا الَّذِي عَاثَدَ فِي خَيْلٍ.....وَنَحْنُ بِالسَّفْحِ لَدَى النَخِيلِ

زه هغه څوک یم چی له ماڅخه هغه دوست ژمنه اخیستی ده هغه وخت دده مینه زما دزړه مینځ ته ننوتلی ده یعنی محمد ﷺ په داسی حالت کې چی موږ دغره په اړخ دخوړ مادو نوبه څنګ کی وو .

ان لا اقوم الدهر في الكيول.....اضرب بسيف الله والرسول

هغه ژمنه داده چی هیڅکله به دشپه صف کې نه درېږم او دا الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ په توره به دا الله ﷻ ددښمنانو سرونه وهم .

رسول الله ﷺ چی کله ابودجانه ؓ دتکبر په حالت کې ولیدی وې فرماییل چی دا تګ دا الله ﷻ ډیر ناخوښه دی مګر نه په داسی وخت او خای کې لکه نن یعنی کله چی یواځی دا الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ ددښمنانو په مقابله کی وی دخپل نفس دغوښتنی لپاره نه وی .

———— (۱) زرقانی جلد ۲ /ص ۳۱۱، ابن سعد ج ۲ /ص ۲۸۱) ——— (۲) ابن هشام جلد ۲ /ص ۸۳، زرقانی جلد ۲ /ص ۳۱۱)

ابودجانه ﷺ دزمری په خیر مغروره روان اوصفونه یې څیرل هر څوک چې به مخ ته ورغلی دهغه بدن به لاندی پر ځمکه پروت وو ترڅو چې دابوسفیان بنځه هنده دده ومخ ته راغله ابودجانه ﷺ په هنده باندی توره پورته کړه مگر سمدستی یې لاس ونیوی چې داهیڅ مناسب کار نه دی چې درسول الله ﷺ توره دی پر بنځه باندی وچلول سی .

په یور وایت کې راځي چې کله ابودجانه ﷺ هندي ته نژدی ورسیدی نو هندي خلکو ته فر یادو کړ مگر هیچاهم ددې مرسته ونه کړه ابودجانه ﷺ فرمایې چې ماته دامناسب نه ښکاریده چې درسول الله ﷺ توره په یوه بی پناه اوبی مرستی ښځی باندی وازمومیم (۱)

دحمزه ﷺ دغیرت دلاوری او جگری او شهادت یادونه

حمزه ﷺ دزمری په څیر بریدونه کول ټول قریش یې سرگردان او غمجن کړه پرچا چې به یې توره پورته کړه دهغه لاس به په ځمکه پروت وو حمزه ﷺ همداسی جنگیدی او دجنگ په میدان کی وحشی بن حرب چې دجیبر بن مطعم مرئی وو ددې په غذا کې دجیبر اکامطعم بن عدی دحمزه ﷺ په لاس وژل سوی وو جیبر ته په دې سره ډیره صدمه رسیدلی وه نو ځکه جیبر ووحشی بن حرب ته وویل چې که ته زما دآکاپه بدله کې حمزه ﷺ شهید کی نو ته آزاد یې کله چې قریش دأحدجنگ ته روان سو نو وحشی بن حرب هم له دوی سره ملگری سو کله چې په أحد کی دواړه لښکری سره مخامخ سوی او جگره پیل سوه نو په همدې میدان کې صباع بن العزی دهل من مبارزا یازما مقابل څوک سته ، ناره وکړه میدان ته راووتی حمزه ﷺ دهغه په غوښته ورمخکې سو او ورته وې ویل ای سباع ای دښځو دسنت کونکی ښځي زویه ته دالله ﷻ او دهغه درسول ﷺ مقابله کوی دایې وویل او په هغه باندی یو دم دتوری گذارو کړ په یوه گذار دهغه ژوند پای ته ورسیدی او دمرگ کندی ته یې ورټیل وهی . په همدې وخت کې وحشی بن حرب دحمزه ﷺ په طلب کې دیو سخر غټی ډبري شاته پټ ناست وو کله چې حمزه ﷺ دهغه خواته تیریدی نو وحشی له شاخه دهغه په نامه باندی برابر نیزه وویشته چې دحمزه ﷺ پوری خواته ووتله حمزه ﷺ څو گامه لانه ووتلی چې راولیدی او شهادت جام یې نوش کی انا لله وانا الیه راجعون (داروایت دصحيح بخاری دی) په مسندابی داؤد طیالسی کې راغلی دی چې وحشی وایې کله چې زه مکي ته ورسیدم نو آزاد سوم او دقریشو سره یواځي دحمزه ﷺ دشهادت دپاره تللی وم زما هدف دجنگ گټل یابایلل نه وو یواځي دخپلی آزادی لپاره تللی وم (۱) دحمزه له شهادت وروسته له لښکر څخه ییل کښیناستم ځکه زما بل څه مقصد نه وو یواځي دآزادی لپاره په حمزه ﷺ پسې گزیدم

(ف) دمکي له فتحی وروسته دطائف له پلاوی سره وحشی رسول الله ﷺ ته مدینې منورې ته داسلام راوړلوپه نیت راغلی خلکو هغه ولیدی او ورته وې ویل چې یا رسول الله ﷺ دا وحشی دی یعنی ستادگران محبوب مینه ناک آکا حضرت حمزه ﷺ قاتل دی . رسول الله ﷺ وفرمایل (دعوه فلاسلام رجل واحد احب الی من قتل الف کافر)

وحشی پریرېدی ځکه دیوه سړی اسلام راوړل دزرو کافرانو تر وژلو زما ډیر خوښ دی تر اسلام راوړلو وروسته رسول الله ﷺ له وحشی څخه دحمزه ﷺ د شهادت قصه وپوښتله وحشی په ډیره شرمندگي او پېښیمانتیا سره یواځې دامردپوره کولوپه نیت قصه ورته بیان کړه رسول الله ﷺ داسلام ښوونه ورته وکړه اودایې ورته وویل که کیدای سی نوزما مخ ته مه راخله ځکه ستا په لیدو سره زما د آکا غم نور تازه کیږي وحشی ﷺ چې به کله د رسول الله ﷺ مجلس ته حاضر سو نو د رسول الله ﷺ شاته به کښیناستی او په دې فکر کې به وو چې ددې به څه بدله ورکوم خو ییایې بدله آدکه هغه دا چې مسلمیه الکذاب چې له خاتم النبیین والمرسلین ﷺ وروسته یې د نبوت دعوه وکړه وه وحشی ﷺ په هم هغه نیزه مسلمیه دروغجن جنهم ته ورسوی .

اولکه څنگه چې حمزه ﷺ په نامه باندی په ویشتلو سره شهید کړی وو همدغه رنگه یې مسلمیه الکذاب هم په نامه وویشتی او په نیزه یې دوزخ ته ورسوی په دې طریقه یې بدله ورکړه ځکه دیو خیر الناس چې حمزه ﷺ دی دشر الناس چې مسلمیه الکذاب دی دده په بدل کې ووژي (۱) په صحیح بخاری کې راغلی دی چې دمسلمیه الکذاب په وژلو کې له وحشی ﷺ سره یو انصاری ﷺ هم ملگری وو واقدی او اسحاق بن راهویه او حاکم وایې عبد الله بن زید بن عاصم مازنی ﷺ وو او یوشمیر یی وایې عدی بن سهل ﷺ او نور یی وایې ابو دجانه ﷺ او څوک یی وایې زید بن خطاب ﷺ وو او نور یی وایې شن بن عبد الله وو لکه چې له لاندی شعرو څخه دا معلومېږي :

الم ترانی وو حشیهم ضربنا مسلمیه المفتن

آیات په دې نه یې خبر چې ما او وحشی دواړه یوه ځای مسلمیه فتنه پیدا کونکي وو هی

لیسائل الناس عن قتله فقلت ضربت وهذا طعن

خلک له ما پوښتنه کوی چې مسلمیه چا ووژي او چا وو هی ما ځواب ورکي چې ما په توره وو هی او وحشی په نیزه وو هی

فلست بصاحبه دوشن وليس بصاحبه دون شن

نو دمسلمیه وژونکي نه زه یم یواځې اونه وحشی دی پرته له ما وشن (۲)

(۱) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۸۴، ۲۸۵..... فتح الباری جلد ۷/ص ۲۸۴

له وحشی څخه روایت دی چې زه در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سوم رسول الله ﷺ وفرمایل تاحمزه شهید کړی دی ما وویل (نعم والحمد لله الذی اکره بیدی ولم یهني بیده) هو هغه الله ﷻ لره دې حمداو شکروې چې هغه زما په لاس حمزه ﷺ ته د شهادت عزت ورپه برخه کړی اوزه یې دهغه په لاس سره ذلیل نه کړم ځکه که وحشی په دغه وخت کې د حمزه ﷺ په لاس وژل سوی وای نو د کفر په حالت کې به مړ و او تر کفر لوی ذلت نسته تردې وروسته رسول الله ﷺ وفرمایل : اې وحشی ولاړسه د الله ﷻ په لار کې داسی وجنګیره لکه څنګه چې تاد الله ﷻ دلاری د بندو لودپاره جنګ کوی (رواه الطبرانی واسناده حسن (۱))

د اهدد شهید حنظله غسیل الملائکه رضی الله تعالی عنه د شهادت بیان

حنظله ﷺ د ابو عامر فاسق چې مخکې یې بیان تیر سو دهغه زوی دی دا حد په غزا کې در رسول الله ﷺ ملگری وو. د ابوسفیان او حنظله ﷺ مقابله سوه کله چې حنظله ﷺ ورومخته سو او پر ابوسفیان یې توره پورته کړه دشاله لوری شدا بن اسود د تور وار پر وکی او حنظله ﷺ شهید سو، نبی کریم ﷺ وفرمایل : مافرستی ولیدلی چې حنظله ﷺ ته دوریځی په اوبو د زرو په لوبنی کې غسل ورکوی،

وروسته د حنظله ﷺ له بشی پوښتنه وسوه (۲) هغې وویل چې حنظله ﷺ د جنابت په حالت کې جهاد ته روان سوی وو او په همدغه حالت کې شهید سو نو ځکه فرشتو د ته غسل ورکړی (رواه ابن اسحاق والحاکم وصححه ورواه ابن سعد وغيره خصائص کبری جلد ۱، صفحه ۲۱۶) (۳)

په کومه ورځ چې حنظله ﷺ شهید کیدی په هغه شپه د حنظله ﷺ میرمن خوب ولیدی چې داسمان یوه دروازه خلاصه سی او حنظله ﷺ په هغه کې دننه داخل سی او تر ننوتلو وروسته هغه دروازه بیرته بنده سی دده میرمن په دې خوب سره پوه سوه چې حنظله ﷺ به نور له دې دنیا څخه رخصت اخلی

د جنګ له ختمیدو وروسته چې کله دهغه د بدن پیدا سو نو تر وینستانو یې اوبه څڅیدلی (۴) ځکه حنظله ﷺ د غسیل الملائکه په لقب سره ونومول سو د حنظله ﷺ پلار ابو عامر فاسق خود رسول الله ﷺ په مقابله کې جنګیدی نو ځکه حنظله ﷺ له رسول الله ﷺ څخه دخپل پلار د وژلو اجازه وغوښته مگر نبی کریم ﷺ اجازه ورنه کړه (رواه شاهین واسناده حسن، اصابه ترجمه حنظله ﷺ بن ابی عامر)

د مسلمانانو په دې زور ورو برید و نو سره د جګړې له ډګره د قریشو پښې وښویدی او یوی اوبلی خواته یې منډې وهلی مخونه یې پټ کړه اوشاوی یې واپولی او وتښتیدل اوبشې یې غمجنی او حیرانه پاته سوی د غره وخواته وتښتیدل او مسلمانان د غنیمت د مال په راټولولو بوخت سو.

(۱) مجمع الزوائد جلد ۶ / ص ۱۱۱

(۲) د حنظله ﷺ د میرمن نوم جميله وه ﷺ د اصحابیه ده د منافقینو د مشر عبد الله بن ابی بن سلول خور دی (روض الانف واصابه)

(۳) خصائص کبری جلد ۱ / ص ۲۱۶ ————— (۴) روض الانف جلد ۲ / ص ۱۳۳

داهد دغره له کنډوه غشي ويشتونکي له خپل خايه ولاړ سو او جنگ پر بل مخ واوښتی
 د غشي ويشتونکي هغه ټولي، چې دغره په کنډوکې شاته کښيښول سوی وو کله چې دوی
 وليدل چې بری د مسلمانانو سو او فتح وسوه او مجاهدين د غنيمت مال په راټولولو بوخت
 دی دوی هم هغه لوری ته منډی کړی ددوی مشر عبد الله بن جبیر ؓ اجازه نه ورکوله
 او ډير ټينگار يې ورته وکړی ورته وې ويل چې رسول الله ﷺ ډير ټينگار کړی وو چې
 تاسو به ددې ځای څخه نه ولاړیږی مگر دوی ونه منله او دغره کنډو يې پريښودی
 او د غنيمت د مال په راټولونکو کې شامل سو.

داهد دغره په کنډوکې د عبد الله بن جبیر ؓ او د هغه د لسو ۱ ملگرو شهادت

د غشي ويشتونکو په مرکز کې يواځې عبد الله بن جبیر ؓ اولس تنه نور مجاهدين پاته سو
 د نبی کریم ﷺ د امر مخالفت و سو چې یوناځايه فتح په شکست او بری په ماته بدل سو
 خالد بن وليد چې د مشر کينو د لښکر په راسته طرف باندی اميرو و غوندی خالی وليدله
 او دشاله خوا يې پر مسلمانانو حمله وکړه عبد الله بن جبیر ؓ سره له خپلو ملگرو شهيد سو

د مصعب بن عمير رضی الله تعالی عنه شهادت

د مشر کينو په ناڅاپی او يوه ځل برید سره د مسلمانانو صفونه مات سو او د الله ﷻ د ښمنان
 رسول الله ﷺ ته نژدی ورسیدل، د مسلمانانو بيرغ وړونکی مصعب بن عمير ؓ رسول الله
 ﷺ ته نژدی وو هغه ښه و جنگيدی تر څو چې شهيد سو تر دوه وروسته رسول الله ﷺ بيرغ علی
 کرم الله وجهه ته ورکړی علی ؓ بيرغ پورته کړی.

مصعب بن عمير ؓ له رسول الله ﷺ سره په څيره کې ډير مشابه وو نو ځکه شیطان داناره
 وکړه چې محمد ﷺ شهيد سو د دې خبر په اوریدو سره په ټولو مسلمانانو کې خفگان او غم
 خپور سو او د دې ویرونکی خبر په اوریدو سره ټول له يوه مخه حيران پاته سو او دومره سرگردان
 سو چې دخپل دوست او ښمن توپير يې هم نه سو کولای او يو پر بل يې د تورو وارونه وکړه.

د حذیفه ؓ پلار يمان ؓ د مسلمانانو په لاس په غلطي شهيد سو

د حذیفه ؓ پلار يمان ؓ هم په دې مينځ کې راغلی حذیفه ؓ له ليری څخه وليدی چې
 مسلمانان دده پلارو هی ناره يې وروکړه اې د الله ﷻ بندگان د ازماپلاردی مگر په هغه
 حالت کې دا خبره هيچا هم نه اوریده آخر دا چې يمان ؓ شهيد سو مسلمانان چې کله په دې
 خبر سو چې دا د حذیفه ؓ پلار وو نو ډير ښيमानه سو او وې ويل قسم په الله ﷻ که
 مو پرېژندلی وی حذیفه ؓ وويل (يَقُولُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) الله ﷻ دې تاسو وښی هغه
 تر ټولو ډير مهربانه دی، رسول الله ﷺ و حذیفه ؓ ته د ديت دمړی پور ورکولو وويل مگر حذیفه
 ؓ قبول نه کړی په دې سره د رسول الله ﷺ په زړه کې حذیفه ؓ مينه نوره هم زیاته سوه (۱)

(۱) طبری جلد ۳ ص ۲۶، فتح الباری جلد ۷ ص ۲۷۹، زرقانی جلد ۳ ص ۳۲، ابن هشام جلد ۲ ص ۸۷/

**په اهدکې دخالد بن ولید په ناخاپی برید سره داسلامی لښکر پښې بنویدل
اود رسول الله ﷺ بی مثاله استقامت او ثابت قدمی .**

د خالد بن ولید په ناخاپی برید سره که څه هم د لویو پهلوانانو پښې ولړزیدې مگر در رسول الله ﷺ په ثابت قدمی او ټینګ والی کې یوه زړه تغیر او تبدیل هم نه دی راغلی او څنګه راتلای سی ځکه دا الله نبي ﷺ اود هغه رسول ﷺ معاذ الله بزدل کیدای نه سی غرله خپله ځایه بنوریدلای سی مگر انبیاء ﷺ له خپل ځای نه پرېږدی یواځې دیوه پیغمبر ﷺ میرانه او همت د ټولی دنیا تر میرانه او همت په څو چنده لوړ او ډیر دی لکه چی همداخبره په دلائل بیهقی کې له مقداد ﷺ څخه روایت سوی ده :

فوالذي بعثه بالحق ما زالت قدمه شبرا واحدا وانه لقي وجه العدو ويغني اليه طاغفة من اصحابه مرة وتفترق مرة فربما رأيته قائما يرمي عن قوسه ويرمي بالحجر حتى انحازوا عنه (زرقان جلد ۲، صفحہ ۴۲)
زمادی قسم په هغه پاک ذات وی چی محمد ﷺ یې په حق را لیدلی دی در رسول الله ﷺ پښه مبارکه یوه لویشت هم له خپله ځایه نه دی بنوریدلی اورښتیا هم د دښمن په مقابله کې ټینګ ودریدی د صحابه وو یوه ډله به کله د نبي کریم ﷺ مرستی ته راغله او کله به بیرته ولاړه او ډیر ځله ما ولیدل چی هغه به په خپله ولاړ وو او غشی او کانی به یې دلیندی څخه ویشتل ترڅو چی دښمنان ده مبارک ﷺ لیری وشرل .

په اهدکې در رسول الله صلى الله عليه وسلم دفاعی ساتونکی رضی الله عنهم

ابن سعد لیکي چی د دې گډوډی او غم او خفګان په حالت کې څورلس ۱۴ صحابه ﷺ د نبي کریم ﷺ سره پاته سو ۷ مهاجرین او اووه ۷ انصار ﷺ وودوئ نمونه په لاندی ډول دی :

مهاجر ساتونکی (۱) ابوبکر صدیق ﷺ (۲) عمر بن الخطاب ﷺ (۳) عبدالرحمن بن عوف ﷺ (۴) سعد بن ابی وقاص ﷺ (۵) طلحه ﷺ (۶) زبیر بن عوام ﷺ (۷) ابو عبیده ﷺ
انصار ساتونکی (۱) ابو دجانه ﷺ (۲) حباب بن منذر ﷺ (۳) عاصم بن ثابت ﷺ (۴) حارث بن صمّه ﷺ (۵) سهیل بن حنیف ﷺ (۶) سعد بن معاذ ﷺ (۷) اسید بن حضیر ﷺ

په مهاجرو کې د علی کرم الله وجهه نوم نه دی سویاد ځکه دمصعب بن عمیر ﷺ ترشهادت وروسته رسول الله ﷺ بیرغ علی ﷺ ته ورکړی وو علی ﷺ په جګړه بوخت وو ،

دا څورلس صحابه کرام ﷺ در رسول الله ﷺ سره وو مگر کله ناکله به د کومی اړتیا پر مهال بل لور ته هم تلل مگر ژر به بیرته راستنیدل نوله دې کیله به کله له رسول الله ﷺ سره دوولس ۱۲ تنه صحابه ﷺ پاته سو لکه چی په صحیح بخاری کې له براء بن عازب ﷺ څخه روایت سوی دی . او کله به یولس ۱۱ پاته سو لکه په نسائی او دلائل بیهقی کې له جابر ﷺ څخه په جید سند سره روایت سوی دی .

دوخت او حالاتو په بدلیدو سره به کله در رسول الله ﷺ دساتونکو شمیر زیات سو او کله به کم سو نو ځکه روایتونه مختلف دی دهر راوی بیان دخپل خپل وخت په لحاظ سره پراخای دی

او صحيح دی کله به دوولس ۱۲ سو او کله به یولس ۱۱ سو او کله به اووه ۷ تنه له رسول الله ﷺ سره پاته سو الله ﷻ لره دې حمدوی دا ټول روایتونه متفق دی هیڅ تعارض نسته .
د تفصیل دپاره فتح الباری جلد ۷، صفحه ۲۷۷ او زرقانی جلد ۲، صفحه ۳۵ وگوری)

په اهدکې د قریشوپه رسول الله ﷺ ناڅاپي هجوم راوړل او د صحابه کرام ﷺ قربانی

په صحیح مسلم کې له انس ﷺ څخه روایت دی چې کله په رسول الله ﷺ باندې قریشو هجوم راوړی نور رسول الله ﷺ وفرمایل څوک دی چې ددې خلکو مخ واړوی او په جنت کې زما ملگری سی له انصارو ﷺ څخه اووه ۷ تنه په نوبت وژنگیدل او شهیدان سو ، (صحیح مسلم جلد ۲، صفحه ۱۰۷ غزه احد ، ورواه احمد کما فی البدایه والنهایه جلد ۴، ص ۲۶)

د ابن اسحاق په روایت کې راغلی دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل (من رجل یشری لنانفسه) داسې څوک شته چې زموږ لپاره خپل ځان وپلوری ، ددې خبرې په اوریدو سره زیاد بن سکن ﷺ او پینځه انصار ﷺ ودریدل او یو په بل پسې په لامثال میړانه او دلاوری وڅنگیدل ترڅو چې ټول شهیدان سو او خپل ځانونه یې وپلورل او جنت یې په بدل کې را نیوی .

په اهدکې د فدایي زیاد بن سکن ﷺ شهادت

زیاد ﷺ چې کله ټپي سو او راو لویدی نو نبی کریم ﷺ وفرمایل چې زما خواته یې راوړی دوئ در رسول الله ﷺ خواته راوړی هغه خپل بار خو در رسول الله ﷺ پر مبارکو پنبو باندې کینود او په همدې حالت کې یې ساه ورکړه (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ابن هشام جلد ۲، صفحه ۸۴)

په اهدکې عتبه بن وقاص رسول الله ﷺ په کاني وويشتی !

د سعد بن ابی وقاص ﷺ ورور عتبه بن ابی وقاص وخت پیدا کي او رسول الله ﷺ یې په یوه کاني وويشتی چې په هغه کاني سره در رسول الله ﷺ لاندینی غاښونه مبارک شهیدان سو اولاندی شونډیې زخمی سو سعد بن ابی وقاص ﷺ وایې زه چې څومره دخپل ورور عتبه دمرگ تېری سوم دومره دهیچا دمرگ تېری او حریص سوی نه یم (رواه ابن اسحاق (۱))

په اهدکې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې د عبداللہ بن قعیه برید

عبداللہ بن قعیه د قریشو دیر غښتلی او مشهور پهلوان وو په رسول الله ﷺ باندې په داسې زور سره برید وکړ چې در رسول الله ﷺ بار خو مبارک زخمی سو او دخول دوې کړې یې په باړخو کې ننوتی او عبداللہ بن شهاب (۲) زهري ورپسې پر تندي په کاني وويشتی او تندي مبارک یې زخمی سو په مخ مبارک باندې یې چې کله وینه راغله نو دابو سعید خدری ﷺ پلار مالک بن سنان ﷺ ټوله وینه وڅښله او در رسول الله ﷺ مخ مبارک یې پاک اوصفا کي رسول الله ﷺ وفرمایل (لن تسک النار) تاته به د جهنم اور هیڅ کله نه رسیږی .. ځکه در رسول الله ﷺ وینه دده له ویني سره یوځای سو .

(۱) فتح الباری جلد ۷ ص / ۲۸۱ (۲) عبداللہ بن شهاب زهري دا حدیثه غزا کې له کفارو سره ملگری وو مگر وروسته بیا په اسلام مشرف سو او په مکه کې وفات سو (زرقانی جلد ۲ ص / ۳۸)

په معجم طبرانی کې له ابو امامه ؓ څخه روایت دی چې ابن قمية در رسول الله ﷺ تر زخمی کیدلو وروسته دا وویل (خذها وانا ابن قمية) واخله دا زه د قمية زويم رسول الله ﷺ په خواب کې ورته وویل :

اقماک الله : الله تعالى دې تاذليل او خوار هلاک تباہ او برباد کړي ..
څو ورځې نه وې تیرې سوې چې الله تعالى پر هغه باندې یوه غرنۍ بزه مسلطه کړه چې هغې په خپلو ښکروسره د قمية زوی ټوټې ټوټې کړ (۱)

په اهدکې له رسول الله ﷺ سره د علی ؓ او طلحه ؓ مرسته

در رسول الله ﷺ په بدن مبارک باندې د دوو زغرو دروند والی هم وو ځکه نور رسول الله ﷺ په یوه کنده کې وغورځیدی دا هغه کنده وه چې ابو عامر فاسق د مسلمانانو د پاره جوړه کړې وه علی ؓ او طلحه ؓ رسول الله ﷺ تر لاس ونيوی او طلحه ؓ د شاله مرسته ورسره وکړه دوی په دواړو رسول الله ﷺ راپورته کي رسول الله ﷺ وفرمایيل چې که څوک غواړي د ځمکې پر مخ گرزيدونکي ژوندي شهيد ويني هغه دې طلحه ؓ ته وگوري ،

عائشه صدیقه ؓ بنت صدیق ؓ دخپل پلار ابو بکر صدیق ؓ څخه روایت کوي چې د نبی کریم ﷺ په مخ مبارک کې د زغري دوی کړې ننوتلی وی ابو عبیده بن الجراح ؓ هغه په خپلو غاښوسره ونيولی اوراکش یې کړې چې په دې سره د ابو عبیده ؓ دواړه غاښونه شهيدان سوړن الله تعالی عنه واضحک سنه يوم القيامة آمين . د دې روایت سند صحیح دی (۲)

رسول الله ﷺ چې کله غره ته د ختلو اراده وکړه نو د کمزوري او ضعف او د دوو زغرو دروند والی له کبله مجبور سو چې پر یوشی باندې غره پورته سی په دغه وخت کې طلحه ؓ رسول الله ﷺ ته اوږه ورکړه رسول الله ﷺ د طلحه ؓ پر اوږه باندې پښه مبارکه کښنوده او غره ته پورته سو ، ، زیره ؓ فرمایي چې ما په دغه وخت کې د نبی کریم ﷺ څخه داسی واوریدل (اوجب طلحه) طلحه ؓ د ځان لپاره جنت واجب کی (رواه ابن اسحاق)

قیس بن حازم ؓ فرمایي چې ما د طلحه ؓ هغه لاس ولیدی چې په هغه سره یې دا حد په ورځ در رسول الله ﷺ دفاع کړی وه هغه بیخي له کاره لویدلی اوشل وو (رواه البخاری)
حاکم په اکلیل کې روایت نقل کړی دی وایي چې دا حد په ورځ طلحه ؓ پنځه دیرش یانه دیرش ځایه زخمی سو په ابو داؤد طیالسی کې . له عائشه صدیقه ؓ څخه روایت دی چې د ابو بکر صدیق ؓ په مخکې چې به کله دا حد ورځ یاده سوه نوده به ویل (کان ذلک اليوم لطلحه) دا حد ورځ خود طلحه ؓ لپاره وه .

(۱) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۸، زرقانی جلد ۲/ص ۳۸) — (۲) زرقانی جلد ۲/ص ۳۸، ابن هشام جلد ۲/ص ۸۴)

لہ جابر خنخہ روایت دی چہ دد بن منانویہ برید سرہ دطلحہ ؑ گوئی پری سوی طلحہ ؑ بی اختیارہ وویل حسن (۱) رسول اللہ ﷺ وفرماییل : لو قلت بسم الله لرفعتك البلائكة والناس ينظرون اليك حتى تلج بك في جز السماء (رواه النسائي والبيهقي بسند جيد (۲))

کہ چیری تاد حسن لفظ ویلو پر خای بسم الله ویلی وہ نوملائکوبہ تہ اسمان تہ پور تہ کری وی او خلکوبہ تاتہ کتل ترخو چی تہ بہ یی داسمان پہ فضاء کہی ننه ایستلی وی دا حدیث نسائی او بیہقی پہ ڊیر قوی او حسن سند سرہ روایت کری دی .

عائشہ صدیقہ ؓ خپل صدیق ؑ پلار خنخہ روایت کوی چی مور داحد پہ ورخ دطلحہ ؑ پریدن تر ۷۰ زیات تپونہ ولیدل (رواه ابو اؤة الطیالسی فتح الباری جلد ۷، صفحہ ۶۶ مناقب طلحہ دانس ؑ ناسکہ پلار ابو طلحہ ؑ ڊیر بنہ غشی ویشتونکی وو داحد پہ ورخ یی دو ی یادری لیندی ماتی کری لہ ہر چاسرہ چی بہ دغشو گوڍانہ یا کخو رہ وہ او ددوئ وخنک تہ بہ تیریدی نونبی کریم ؑ بہ ور تہ فرماییل چی دا گوڍانہ ابو طلحہ ؑ تہ پر پرده رسول اللہ ﷺ بہ دجگری پر مهال سر پور تہ کر خلکو تہ بہ یی کتل نوابو طلحہ ؑ بہ داسی ور تہ ویل (بانی وای لا تشرف یصحب سهم من سهام القوم نحری دون نحرک) (بخاری شریف صفحہ ۵۸۱)

زامور او پلار دی پرتا قربان شی ای دالله ﷻ رسول ﷺ تہ سرمہ لو رہ وہ ہسی نہ چی دد بن منانویہ غشی پرتا ولگیری ز مور سینی ستاد سینی ساتونکی پتونکی زغری دی .

سعد بن ابی وقاص ؑ ڊیر بنہ غشی ویشتونکی وو داحد پہ ورخ رسول اللہ ﷺ دخیلی گوڍانی خنخہ ٲول غشی را وایستل او دسعد ؑ مخ تہ یی وغور زول او وې فرماییل :

(ارم فداک ابی و امی) غشی وویلہ ز مامور او پلار دی پرتا قربان سی .

علی ؑ فرمایي : چی ما (۳) لہ سعد بن ابی وقاص ؑ خنخہ پرتہ دبل ہیچا لپارہ در رسول اللہ ﷺ فداک ابی و امی نہ دی اوریدلی (بخاری شریف صفحہ ۵۸۱) حاکم روایت کری دی چی داحد پہ ورخ سعد ؑ زردانی غشی وویشتل ، زرقانی جلد ۲، صفحہ ۴۲)

پہ آھد کی دابو ہ جانہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ لا مثال قربانی

ابو دجانہ ؑ (۴) لہ خپلی سینی ډال جوکی او در رسول اللہ ﷺ مخ تہ ودریدی شایب دبن منانویہ کہ غشی چی بہ راتلل ددہ پر شابہ مونبتل او مخ یی در رسول اللہ ﷺ وخوا تہ وو ہر خومرہ غشی چی بہ پرده ولکیدل دی لہ خایہ ہیخ نہ بنوریدی لہ دی ویری چی ہسی نہ یو غشی پہ رسول اللہ ﷺ باندی ولگیری (رواه ابن اسحاق ۵)

(۱) پہ فتح الباری دحسن لفظ پہ نون سرہ راغلی دی یعنی بنہ دی وی او علامہ زرقانی پرتہ لہ نون نقل کری دی یعنی حسن لکہ ز مور لہ خولی چی ددر پہ رخت کی آہ پاوہ ووزی) — (۲) فتح الباری جلد ۷/ص ۲۸۷، زرقانی جلد ۲/ص ۳۹) — (۳) یعنی داحد پہ ورخ یی پراخی سعد ؑ تہ وویل داسی نہ چی پہ ہیخ رخت کہ یی نہ دی ویلی دہنی قریظہ پہ فراکی یی وزیر ؑ تہ فداک ابی و امی وویل چی پہ صحیح بخاری باب مناقب زبیر ؑ کہی ذکر سوی دی (فتح الباری جلد ۲/ص ۶۶ مناقب سعد بن ابی وقاص ؑ) — (۴) حافظ ابن عبد اللہ فرمایي چی ابو دجانہ ؑ دمسلمۃ الکذاب پہ وژلو کی پرخہ درلودہ او ہمدغہ جنگ کی شہید سو ؑ (استیعاب) — (۵) زرقانی جلد ۲/ص ۴۲

(ه) لکه څنگه چې رسول الله ﷺ خاتم النبیین وو د نبوت کمالات پرده باندې پوره سوی وو دغه رنگه محبوبیت هم پرده باندې پای ته رسیدلی وو او په صحابه کرامو ﷺ باندې عشق هم ختم وو قسم په الله ﷻ د دې قرباني مخ ته د لیلی او مجنون ټول داستانونه گړزی

د رسول الله ﷺ افسوس کول په مشرکینو باندې

له انس ﷺ څخه روایت دی چې دا حدیث ورځ رسول الله ﷺ دخپل مخ مبارک څخه وینه پاکوله اوداسې وفرمایل هغه قوم به څنگه کامیابی پیدا کي چې دوی دخپل پیغمبر ﷺ مخ په وینو ورنگوی او حال دا چې هغه یې وخیل رب ته را بولی (رواه احمد و الترمذی و النسائي)

د رسول الله ﷺ د فریادونو مشر او په حق کې بنیراکول او د آیت نازلیدل

په صحیح بخاری کې له سالم ﷺ څخه مرسله روایت سوی دی چې رسول الله ﷺ دصفوان بن امیه اوسهیل بن عمرو او حارث بن هشام په حق کې بنیرا وکړه په دې اړه د آیت نازل سو: **لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ** (سورة آل عمران)

په دې کار کې ستا هیڅ خوښه نسته ترڅو چې الله تعالی مهرباني وکوي یا د دوی ته د توبې توفیق ورکړي یا د دوی ته عذاب ورکي ځکه هغوی ظالمان دي .

حافظ عسقلانی لکي چې دادرې کسان دمکه په فتح کې په اسلام مشرف سول غالباً په دې وجه الله تعالی د دوی په حق کې له بنیرا کولو څخه منع وکړه او د آیت کریمه نازل سو (فتح الباری جلد ۲، صفحه ۲۸۱)

عبدالله بن مسعود ﷺ به فرمایل چې زه داسې احساسوم چې رسول الله ﷺ زما سترگو ته مخامخ دی اوله تندي مبارک څخه وینه پاکوی اوداسې فرمایي (رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ) اي زما پالونکي خدايه ﷻ ته زما قوم ته بښنه وکوي ځکه دوی نه پوهیږي

(صحیح مسلم غزه او حد جلد ۲، صفحه ۱۰۸) د شفقت او مهرباني اوډیری نرمی په وجه یې وفرمایل (فَأَنذَرْتُهُمْ لَآ يُؤْمِنُونَ) یعنې دوی نه پوهیږي ناخبره دی اوداسې یې ونه فرمایل (فَأَنذَرْتُهُمْ لَآ يُؤْمِنُونَ) یعنې دوی جاهلان دي ځکه د ښکاره معجزوله لیدلو وروسته ناپوهي او ناخبري عذر نه سی کیدای مگر رسول الله ﷺ د ډیر شفقت اوډیری مهرباني دارحم الراحمین او اجدود الاجودین او اکرم الاکرمین په دربار کې د ناخبري په صورت کې د دوی له طرف عذر وړاندی کړ چې کیدای سی د الله ﷻ رحمت دوی دکفر او شرک له کنډو څخه راوباسي اودایمان او اسلام دارالسلام اودار الامان ته یې داخل کړي اود اخلاص او احسان په خصوص را بوځینلو سره دخپلي مینې په نشه کې داسې بیهوشه کړي چې د دنیا رذالت او سپکوالی او د آخرت عزت او شرافت ورته ښکاره سی اود کفر او شرک له بندي خانې څخه په راوتلو سره د تل لپاره دایمان او اسلام اخلاص او احسان حرم آمن ته داخل سی او همدلته د تل لپاره پاته سی او د تل لپاره همدلته میشت سی .

ف: ترکومه وخته چی دکافر خاتمه پر کفر نه وی سوی تر هغه وخته پوری دکافر لپاره دبښنی دعاء په دې معنی صحیح دی چی الله ﷻ دې هغه ته له کفر او شرک څخه د تبی اودایمان راوړلو توفیق ورکړی ددې لپاره چی هغه دالله ﷻ دبښنی وړوگریز او کله چی د کافر خاتمه پر کفر وی نودهغه کافر لپاره دبښنی هیڅ دعانه دی روا لکه چی الله ﷻ فرمایې مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (سورة التوبة)

دیفمبر ﷺ او مؤمنانو لپاره داندی روا چی مشرکینوته دبښنی دعاوکوی که څه هم ددوی خپلوان وی وروسته تردی چی دوی ته ښکاره سی چی دوی دوزخیان دی، کافران وو (داهدیه جنگ کې دقتاده بن النعمان ﷺ سترگه دباندی راووتله اورسول الله ﷺ هغه بیرته پر هغه ځای کیښوده تر مخکې حالت ډیره ښه اوبناسته سوه

قتاده بن النعمان ﷺ وایې زه داحدیه ورځ درسول الله ﷺ مخ ته ودریدم او خپل مخ مې ددښمنانوته وخواته وگریزی ددې لپاره چی ددښمنانو غشی زما پر مخ ولگیږی او درسول الله ﷺ مخ مبارک خوندي پاته سی ددښمنانو آخری غشی زما په سترگه باندی داسی ولگیدی چی دسترگی سپین می دباندی راووتل سترگه مایه خپل لاس کې راواخیسته او درسول الله ﷺ وخواته مې مخ واړوی رسول الله ﷺ چی کله زما سترگه ولید له ډیر خفه سو اوزمالپاره یې دعاوکړه چی ای الله ﷻ لکه څنگه چی قتاده ستاد ښی ﷺ دمخ ساتنه وکړه دغه رنگه ته دده دمخ ساتنه وکوی اودده راوتلی سترگه تردې بلی سترگی هم ډیره ښائسته اوه ښه لیدونکی کی رسول الله ﷺ هغه سترگه په خپل ځای کې کیښوده سمدستی زما سترگه روغه رمتپه سوه بلکې ترله مخه یې ښه دید شروع کي (رواه طبرانی وابونعیم والدارقطنی بنحوه (۱)

په یو بل روایت کې راغلی دی چی قتاده ﷺ خپله سترگه په لاس کې راواخیسته اودرسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو رسول الله ﷺ وفرمایل که ته صبروکوی نو ستا لپاره جنت دی او که غواړی نو په هغه زاړه ځای به سترگه درته کیږدم اوستا لپاره به دعا وکوم قتاده ﷺ وویل یا رسول الله ﷺ زما یوه میرمن ده دهغې له ماسره ډیر مینه ده له ماسره داویره سته چی که زه بی سترگی پاته سم نوهسی نه چی داله ما نفرت وکوی، رسول الله ﷺ په خپل لاس مبارک دده سترگه په خپل ځای کی کیښوده اودادعاء یې وکړه (اللهم اعطه جلالاً) ای الله ﷻ ده ته ښائست ورکړی (۲)

په اهدکې در رسول الله ﷺ دشهادت د خبر خبريدل !

کله چې دا خبر خپور سو چې رسول الله ﷺ شهيد سو نو يو شمير مسلمانانو همت ويايلی او داسی يې وويل چې رسول الله ﷺ شهيد سو نور نو جنگ څه کوو په دې وخت کې دانس بن مالک ؓ آکا انس بن نصر ؓ داسی وويل اي خلکو که محمد ﷺ شهيد سو دی نود محمد ﷺ رب ﷻ خو ژوندی دی هغه خونه مری دکوم هدف لپاره چې هغه جهاد کوی دهغه هدف لپاره تاسو هم جهاد وکوی او پر هغه باندی مړه سی او در رسول الله ﷺ له شهادته وروسته په ژوند کې څه خوند پاته دی دايې وويل او د دېمنانو په فوځ ننوتی او و جنگيدی ترڅو چې شهيد سورضی الله تعالی عنه (رواه ابن اسحاق والطبرانی، زرقانی جلد ۲، صفحه ۲۴)

په اهدکې د حضرت انس بن النضر ؓ دشهادت قصه

په صحيح بخاری کې له انس ؓ څخه روايت دی چې زما آکا انس بن نصر ؓ دبدر په غزا کې دبرخی نه اخيستوله کبله دیر خفه وو يو ځل يې رسول الله ﷺ ته وويل يا رسول الله ﷺ افسوس چې زه د مشرکينو په مقابل کې د اسلام په لومړۍ جگړه کې شریک نه سوم که الله ﷻ ماته په راتلونکي جگړه کې دگه ون توان راگر نومابه ووينی چې زه دالله ﷻ په لاره کې څنگه جهاد کوم او ځان څنگه څاروم کله چې دا حد په جنگ کې څه خلکو ماته وخوړه او شاته ولاړل نو انس بن نصر ؓ وويل يا الله ﷻ زه ستا په دربار کې له هغه کاره بېشه غواړم کوم چې دې مسلمانانو وکړ چې دجنگ له میدان لږ شاته ولاړل او کوم کار چې مشرکينو وکړ زه له دې بری او بيزاره يم ده توره واخيسته مخ ته روان سو سعد بن معاذ ؓ په مخه ورغلی انس بن نصر ؓ ورته وويل (ابن یاسعد (۱) ان اجد ریح الجنة دون الاحد) اي سعد ؓ چيری ځی زه خور بښتيا هم دجنت خوشبویي دا حد له خوا محسوسوم دا الفاظ د کتاب المغازی په روايت کې دی او د کتاب الجهاد په روايت کې داسی الفاظ راغلی دی (ياسعد بن معاذ الجنة ورب (۲) النضر اني اجد ریحاً دون احد) اي سعد ؓ دادی جنت قسم د نصر ؓ په پالونکي ﷺ باندی بښتيا هم دا حد له خوا پر ماد جنت بوي راځی .

حافظ ابن قيم رحمه الله وايي چې الله ﷻ په يوشمير وختو کې خپلو خاصو بندگانو ته په روحانی ډول نه بلکې په حسی ډول په دنيا کې دجنت خوشبویي ښکاره کوی لکه څنگه چې دوی په پوزه سره گلاب او چنبیلی بويه وی دغه شان دوی په دنيا کې کله کله دالله ﷻ

(۱) ديا کلمه د عربو په خبرو کې دليري اواز کونکي لپاره استعمالیږي کيدای سی دانس ؓ له ياسعد څخه مراد داوی چې ته دې تر سعادت وپاندی يې او دغه رنگه دآيين څخه دسترگو ليدلی ځای نه دی مراد بلکې مکن په معنی دمرتبی مراد دی (والله اعلم).

(۲) نصر ؓ دانس ؓ دپلار نوم دی نصر په عربی کې تراوتازه اوروشان ته وايي کيدای سی انس بن نصر ؓ دجنت روباښتيا و تازه والی په خپلو دسترگو ليدلی وی ځکه يې په رب النضر سره قسم وکوی (والله اعلم)

په فضل سره د جنت خوشبویی محسوسوی او د جنت خوشبویی تر پښه زړه میله پوری رسیږي کیدای سی انس بن نصر ؓ ته په حسی ډول د جنت خوشبویی ورنښودله سوی وی کذا فی حاوی الارواح الی بلاد الافراح جلد ۱، صفحه ۲۵۰)

کوم خلک چی د دنیا په نشه مست وی او د آخرت څخه زکام وی دهغوئ نه منل دا اعتبار وړ نه دی داسی خلک (از خواص الاولیاء یانہ) مصداق دی دیوه ناروغ زکامی د گلاب او چنیلی د بوی نه محسوسول ددی دلیل نه سی کیدای چی روغ جوړ دماغ لرونکی هم د گلاب او چنیلی د گل بوی نه سی محسوسولای. (مثل: ستا په نه دید کابل نه نیستی کیږی)

لنډه دا چی انس بن نصر ؓ (واها الريح الجنة اجدہ دون احد) واه واه د جنت خوشبویی دا حدله خواراخی دایې ویل او مخکې سو اوله د بنصنانو سره ښه و جنگیدی ترڅو چی شهید سو دده پر بدن باندی د غشو او تورو ترا تیا ۸۰ زیات زخمونه وو او د آیت دانس بن نصر ؓ په باره کې نازل سو (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهُ عَلَيْهِمْ) (سورة الاحزاب)

د مسلمانانو څخه یو شمیر داسی نارینه دی چی دوی له الله ﷻ سره کومه ژمنه کړی وه هغه یې رښتیا کړه .. صدق جان دادن بودیمین ساقوا..... از بنی برخوان رجال صدقوا

امام بخاری رحمه الله د احادیث په صحیح البخاری کې درې ځایه ذکر کړی دی ۱ کتاب الجهاد جلد ۱ صفحه ۳۹۲، او کتاب المغازی صفحه ۵۷۹، او کتاب التفسیر صفحه ۷۰۵ مختصراً

د عارف رومی په خبره دانس بن نصر ؓ حالت داسی وو

وقت آن آمد که من عریان شوم..... جسم بزارم سراسر جان شوم

پوکي جانان سوکي جانم ز سر..... پوکي ياد مهربانم ي رسد

د مسلمانانو د غم او خفگان او نا ارامی لوی سبب د رسول الله صلی الله علیه وسلم الف الف تحیات د شهادت خبر وو لومړی کعب بن مالک ؓ رسول الله ﷺ ولیدی او وې پیژندی رسول الله ﷺ خو خول پر سر کړی وو مخ یې پټ وو کعب ؓ وایې ماله خول څخه دهغه مبارک ﷺ ځلیدونکی سترگی ولیدی او وې پیژندی سمدستی می په لوړ او از نغره وکړه اې مسلمانانو خوشاله سی دادی رسول الله ﷺ رسول الله ﷺ په لاس اشاره راته وکړه چی پټه خوله سه که څه هم ده له دویم ځلی وینا څخه منع کړم مگر د زړه او سر غوږونه ټول دهغه ﷺ خبر واوریدو ته متوجه وو په دې وجه د کعب ؓ دناری په اوریدو سره مشرکین په منډه راغلو او د رسول الله ﷺ پر شاو خوراو گرزیدل کعب ؓ فرمایې تردی وروسته رسول الله ﷺ خپله زغره ماته را کړه او زما زغره ده مبارک ﷺ واغوستله د بنصنانو د رسول الله ﷺ په خیال سره په ماباندی غشی واورول زه تر شله ځایه ډیر تپي سوم (رواه الطبرانی و رجاله ثقات)

کله چې څه مسلمانان در رسول الله ﷺ سره یوځای سو نودغره ولوری ته روان سو ابو بکر صدیق ﷺ او عمر فاروق ﷺ او علی ﷺ او طلحه ﷺ او حارث ﷺ او داسی نور صحابه ﷺ له رسول الله ﷺ سره ملگری وو کله چې وغره ته ختی نور رسول الله ﷺ دکمزوری او ټپي کیدو اوده د ووزغرو د دروندوالی له کبله نه سو ختلاي نوڅکه طلحه ﷺ کښیناستی اوږه یې ورکړه رسول الله ﷺ دهغه پراوږه باندی وغره ته پورته سو

په اهدکې مشرک ابی بن خلف در رسول الله ﷺ په لاس ووژل سو !

کله چې دوی غره ته پورته سو ابی بن خلف د جهنم تری پراس سپور راوړسیدی پر هغه آس چی ابی په دې نیت اوریشی ورکړی وی چی پر دې به سپریم او محمد ﷺ به قتل کوم . رسول الله ﷺ چی کله دهغه په اراده خبر سو نو په دغه وخت کې یې وفرمایل چی ان شاء الله زه به هغه قتل کوم . کله چې هغه در رسول الله ﷺ وخواته را وړاندی سو صحابه ﷺ اجازه وغوښته چی موږ به هغه قتل کړو نبی کریم ﷺ ابی ته وویل راوړندی سه ښه راژندی سه کله چې هغه ښه راژندی سو نوبی کریم ﷺ له حارث بن صمه ﷺ څخه نیزه واخیسته او هغه یې په غاړه کې په وویشتی هغه لویه چیغه وکړه او په منډو منډو بیرته ولاړی او داناری یې وهلی ای خلکو قسم په الله ﷺ زه محمد ﷺ وژم .

کله چې لښکر ته ورسیدی نو خلکو ورته وویل چی یاره وشرمپه دا خو یخی معمولی ټپ دی څه داسی ژور ټپ خونه دی چی ددې ټپ له لاسه ته دومره نغری وهی ابی بن خلف وویل تاسو په دې خبر یاست چی محمد ﷺ په مکه کې ماته ویلی وو چی زه به تا قتل کوم ددې زخم تکلیف ماته معلوم دی چی څومره دی قسم په الله ﷺ که دا زخم د حجاز پر ټولو اوسیدونکو باندی وویشل سی نود ټولو د مرگ لپاره بس دی په دغسی چیغو اوناړو سره سرف نامی ځای ته ورسیدی او هم هلته مردار سو

علی ﷺ او فاطمه ﷺ در رسول الله ﷺ صلی الله علیه وسلم زهمنونه مینځی

کله چې رسول الله ﷺ وغره ته وختی نور جنگ پای ته ورسیدی دوی هلته کښیناستل علی کرم الله وجهه او به راوړی او در رسول الله ﷺ دمخ مبارک څخه یې وینی پاکولی او څه او به یې په سرواچولی وروسته رسول الله ﷺ اودس وکوی او په ناسته یې دماپښین لمونځ ورکړ صحابه ﷺ هم په ناسته اقتداء وړیسی وکړه ..

په اهدکې قریشو شهیدان صحابه کرام ﷺ منله کړه !

مشرکینو د شهیدانو ﷺ د بدن په مثله کولو پیل وکړ یعنی پوزه غوړونه یې پرېکړل او نسونه یې ورڅیری کړه او اعضاء تناسل یې پرېکول ښځو هم له نارینه ووسره په دې کار کې برخه واخیسته ، هغه چی ددې پلار عتبه د بدر په جنگ کې د حمزه ﷺ په لاس وژل سوی وو هغې د حمزه ﷺ مثله وکړه نس یې ورڅیری کی اوینه راوايسته او یوه ټوټه یې

پریکړه مگر ترستونی یې تیره نه سوه اوپه دې خوشالۍ کې یې وحشی ته خپله ګینه ورکړه اودکوموشهیدانوپوزه اوغوربونه چی دوی غوڅ کړه دې له هغوامیل جوړکې غاړې ته یې واچوی (۱)

د ابوسفیان پوښتنې او د عمر فاروق رضی الله تعالی عنه ځوابونه !

قریشو چی کله دبیرته تلواراډه وکړه نو ابوسفیان وغره ته راوختی دا آواز یې وکی (اَی القوم محمد ﷺ) آیا په تاسو کې محمد ﷺ ژوندی دی ؟ رسول الله ﷺ وفرمایل هیڅوک دې ځواب نه ورکوی دغه ښه ښه ابوسفیان درې ځله اوازوکی مگر چا ځواب ورنه کړ تردې وروسته ابوسفیان وویل (اَی القوم ابن ابی قحافه) آیا په تاسو کې دقحافه زوی یعنی ابوبکر صدیق ﷺ ژوندی دی رسول الله ﷺ وفرمایل هیڅوک ځواب مه ورکوی ، درې ځله یې دا خبره تکرار کړه مگر ځواب یې نه واوریدی دریم ځل یې اواز وکی (اَی القوم بن الخطاب) آیا په تاسو کې عمر بن خطاب ﷺ سته دا لفظ یې هم درې ځله ولوستل مگر کله چی هیچا ځواب ورنه کړ نو خپلوملګرو ته یې په خوشالۍ وویل (اما هؤلاء فقد قتلوا فلوکنا و احياء لاجابوا) (۲) دادرې خو وژل سوی دی که ژوندی وای نو هرومرو به یې ځواب را کړی وو ، د عمر فاروق ﷺ نور زغم پای ته ورسیدی اوداسی یې ورته وویل (کذبت والله یا عبد الله ابق الله عليك ما یخزنک) اې دالله ﷻ دښمنه قسم په الله ﷻ تایخی دروغ وویل ستادغم او خفګان دپاره لاتراوسه څوک شته .

تردې وروسته ابوسفیان دوطن اوقوم اودیوه بت په نامه نعره وکړه داسی یې وویل :
(أَغْلُ هُبْلُ أَغْلُ هُبْلُ) (۳) اې هبل ته دې لوړی یې اې هبل ستادین دی لوړی وی ، رسول الله ﷺ عمر فاروق ﷺ ته وفرمایل دده په ځواب کې داسی ورته ووايه :
(أَنْتَ أَغْلُ وَأَجْلُ) الله ﷻ ترټولو لوی اولوړ ذات دی .

ابوسفیان بیا وویل :

(إِن لَنَا الْعِزَّى وَلَا عِزَّى لَكُمْ) زموړخو عززی سته ستاسو عززی نسته یعنی موږ ته عزت حاصل سو

(۱) البدایه و النهایه جلد ۲ / ص ۳۵۱

(۲) دصحيح بخاری په کتاب الجهاد کې یواځي دا لفظ راغلی دی (اما هؤلاء فقد قتلوا فلوکنا و احياء لاجابوا) دې ناکاره بنده ددواړه روایتوا لفظ المغازی په روایت کې داسی لفظ دی (ان هؤلاء قتلوا فلوکنا و احياء لاجابوا) دې ناکاره بنده ددواړه روایتوا لفظ را یوځای کړه اودغه ښه ښه ابوبکر صدیق ﷺ او عمر فاروق ﷺ ته درې ځله ناره کول هم د کتاب الجهاد په روایت کې راغلی دی د کتاب المغازی په روایت کې یواځي یو ځل ناره کول یاده سوی دی ، وعدم الذکر لایدل علی ذکر العدم فافهم (۳) د کتاب الجهاد په روایت کې (اعل هبل اعل هبل) دوه ځلې راغلی دی اود کتاب المغازی په روایت کې یواځي یو ځل وویل یاده سوی دی

رسول الله ﷺ عمر فاروق ﷺ ته وفرمایل داسی ځواب ورکړه :

اللہ مولانا ولا مولیٰ لکم) اللہ ﷻ زموږ پالونکي او مرستندوئ دی اوستاسو مرستندوئ نسته (نَفَعُ الْمَوْلَىٰ وَنَفَعُ النَّصِيرِ) یعنی عزت یواځی دالله ﷻ په واک او اختیار کې دی دغزی په واک کې هیڅ هم نسته ځکه هغه دخپل ځان واک هم نه لری ..

ابوسفیان وویل (یوم بیوم بدر والحرب سجال) دا ورځ دبدر دروځی بدله وه نوموږ اوستاسو سره برابر سو او جنگ دسلواغی په شان کله کنبسته او کله پورته وی له ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنہ روایت سوی دی چی عمر فاروق رضی الله تعالیٰ عنہ ددې خبری په ځواب کې ورته وویل (لا سواء قتلتاناً فی الجنة وقتلاکم فی النار!) نه موږ اوستاسو هیڅکله سره برابر نه یوځکه زموږ وژل سوی په جنت کې دی او ستاسو وژل سوی په دوزخ کی دی .

او دابوسفیان دا خبره چی الحرب سجال رښتیا وه نوځکه دهغې ځواب ور نه کړل سو او دالله ﷻ ارشاد (وَلَوْلَا الْآيَاتُ لَفَدَاوُلْهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ مِنْكُمْ الشُّهَدَاءُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَٰلِغِينَ) (آیت سورة آل عمران) ددې تأیید کوی .

وروسته ابوسفیان عمر رضی الله تعالیٰ عنہ ته وویل (هَلُمَّ اَلْ یَاعمر) ای عمر رضی الله تعالیٰ عنہ زما خواته رانژدی سه ! رسول الله ﷺ عمر فاروق رضی الله تعالیٰ عنہ ته وفرماییل چی ته ورسه چی څه وایې عمر فاروق رضی الله تعالیٰ عنہ هم هغه ته نژدی ورغلی .

ابوسفیان ورته وویل : (انشدک الله یا عمر اقتلنا محمداً صلى الله عليه وسلم)
ای عمر رضی الله تعالیٰ عنہ تاته په الله ﷻ قسم درکوم رښتیا ووايه چی موږ محمد ﷺ وژلی دی .
عمر فاروق رضی الله تعالیٰ عنہ په ځواب کې ورته وویل (اللهم لا وانه ليسع كلامك الآن)
هیڅکله نه قسم په الله ﷻ که مو وژلی وی او رسول الله ﷺ همدا اوس ستا خبری اوری
ابوسفیان وویل : (انت عندی اصدق من ابن قمية وابر)
ته زما په نظر تر ابن قمية ډیر رښتینی او نیک یې .

وروسته ابوسفیان وویل : (انه قد کان فی قتلاکم مثله والله ماضیت ولا نهیت ولا امرت)
زموږ دخلکوله لاسه ستاسو دوژل سویو کسانو غړی پری سوی دی قسم په الله ﷻ زه په دې کار خوښ نه یم اونه مې منع کړی اونه مې امر کړی دی .

او دتللو په وخت کې یې دا وعده وکوله (موعدکم بدر للعلم القابل)

زموږ اوستاسو به راتلونکي کال په بدر کې دجنگ وعده وی سره .

رسول الله ﷺ ویوه صحابی رضی الله تعالیٰ عنہ ته وفرماییل چی ورته ووايه

(۱) زرقانی جلد ۲/ص ۳۷، فتح الباری جلد ۷/ص ۲۷۲

(نعم هو بيننا وبينك موعدان شاء الله تعالى) (۱) سمه دی زموږ اوستا تر مينځ همدا وعده دی که دلوی خدای ﷻ خوښه وه (تاريخ طبری جلد ۳، صفحه ۲۴ ابن هشام صفحه ۸۹) د مشرکینو له ستنیدو وروسته د مسلمانانو ښځې د حال معلومولو په نیت له مدینې څخه راوتلې وې سیده النساء فاطمة الزهراء رضی الله تعالی عنها راغله او وې لیدل چې د دې د پلار مبارک ﷺ له مبارک مخ څخه وینه روانه ده علی ﷺ په ډال کې اوبه راوړې او فاطمې ﷺ به پریولی مگر وینه جاري وه نه دریدله اونوره هم زیاتېږي بیایې ډیو ټوکر ټوټه وسوځوله او دهغه ایره یې په تپ باندې کیښوده وینه بنده سوه (رواه البخاری والطبرانی عن سهیل بن سعد ﷺ) (۲)

فوائد:

(۱) له دې حدیث څخه معلومه سوه چې د ناروغۍ له کبله دوا درمل کول روادی
(۲) بل دا چې علاج کول د ټوکل ضد نه دی
(۳) همدغه رنگه انبیاء کرام ﷺ ته هم بدنی ناروغۍ او ستونزې تکلیفونه رسیږي د دې لپاره چې ددوی درجې لوړې سی او ددوی منونکي ودوی ته په کتلوسره د صبر اوزغم د منلو اوسرتیتونې سبق زده کړې دارنگه د نبی ﷺ انساني نیمگړتیاوې اود انسانیت لوازم ته په کتلوسره داوپېژنې چې انبیاء ﷺ د الله ﷻ پاک او خاص بند ګان دی معاذ الله خدایان نه دی ددوی معجزې او علامې د نبوت اورسالت ښکاره دلائل دی دنصار او په خیر په فتنه کې ونه لویږي چې دوی خدایان وگڼي معاذ الله .
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَ

أَصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ وَبَارَكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا ط

(۴) په دې پېښه سره دا خبره هم ښه ښکارسوه چې نبی کریم ﷺ څخه وروسته درجه او مرتبه د حضرت ابوبکر صدیق ﷺ او بیاد حضرت عمر فاروق ﷺ ده ځکه دا ترتیب دومره ښکاره او روښانه وو چې کفار هم په دې پوهیدل چې تر رسول الله ﷺ وروسته دا بوبکر صدیق ﷺ او بیاد عمر فاروق ﷺ ځای دی لنډه دا چې شیخین رضی الله عنهما ابوبکر صدیق ﷺ او عمر فاروق ﷺ د غوره والی ترتیب مسئله کفارو ته هم معلومه وه دوی درسول الله ﷺ په دربار کې په سترګولیدي وو چې لومړی ځای دا بوبکر صدیق ﷺ دی اودویم ځای د عمر فاروق ﷺ اودوی دواړه درسول الله ﷺ ښه تدبیر جوړونکي وزیران دی

(۱) دان شاء الله لفظ علامه زرقانی رحمه الله نقل کړی دی د طبری او ابن هشام په روایت کې نسته

(۲) زرقانی جلد ۲/ص ۴۹/

یادداشت: درنو لوستونکو عاجز بنده حمد الله ستا سودد عا په هیله (حمد الله کال ۱۴۳۵ هجری سپوږمیز)

د سعد بن ربیع رضی الله تعالی عنه د شهادت بیان

د قریشو تر ستندو وروسته رسول الله ﷺ زید بن ثابت (۱) ؓ ته حکم وکړ چې سعد بن ربیع انصاری ؓ وگوره چې چیرې دی (ان رأیته فأقرأه منی السلام وقل له یقول لک رسول الله ﷺ کیف تجدک) که دې هغه پیدا کړي نو زما له لوري سلام ورته ووايه او دا ورته ووايه چې رسول الله ﷺ داپوښتنه کوي چې ته اوس په دې وخت کې څان څنگه بولي، زید بن ثابت ؓ فرمایي چې زه په تلو تلو کې سعد بن ربیع ؓ ته ورسیدم هغه مې پیدا کړي هغه تردغه وخت لا ژوندی وو او د ژوند آخری سلگي یې وی پرېدن یې د غشو او تورو او یا ۷۰ ټپونه وو مادر رسول الله ﷺ پیغام ورورسوي،

سعد بن ربیع ؓ په خواب کې داسې وویل (عن رسول الله السلام وعلیک السلام قل له یا رسول الله انی اجد ریح الجنة وقل لقومی الانصار لا عذر لکم عند الله ان یخلص الی رسول الله صلی الله علیه وسلم شرفاً!) یطرف و فاضت نفسه رحمة الله) په رسول الله ﷺ دې سلام او پر تادی هم وی رسول الله ﷺ ته زما د پیغام ورسوه چې یا رسول الله ﷺ زه همدا اوس د جنت خوشبویی احساسوم اوزما قوم انصارو ؓ ته ووايه چې که رسول الله ﷺ ته څه تکلیف ورسیدی په داسې حال کې چې ستاسو یوتن هم ژوندی وی نو پوه سئ چې دا الله ﷻ به نزد به ستاسو هیڅ عذرونه منل سئ. د پیغام یې پرېښودی او روح یې لوړپورته سو رحمة الله ورضی الله تعالی عنه، حاکم وایي ددې حدیث سند حسن دی او حافظ ذهبی هم په تلخیص کې وې ته صحی ويلي دي په یو بل روایت کې راغلی دی چې سعد ؓ زید بن ثابت ؓ ته داسې وویل:

اخبیر رسول الله صلی الله علیه وسلم انی فی الاموات اقرأه السلام وقل له یقول جزاک الله عنا وعن جمیع الامة خیرا.. مستدرک صفحه ۲۰۱ ترجمه سعد بن ربیع ؓ رسول الله ﷺ ته ووايه چې زه اوس ځم اوزما سلام ورته او تر سلام وروسته دا ورته ووايه چې سعد ویل چې یا رسول الله ﷺ الله دې تاته زموږ او د ټول امت له لوري د خیر بډله درکړې چې موږ ته دې حق لاره وښودله.. دابن عبد البر په روایت کې دابی بن کعب ؓ څخه روایت وایي کله چې زه بیرته راغلم اورسول الله ﷺ ته می د سعد ؓ خبره ورسوله رسول الله ﷺ چې دا خبره واوریده وې فرمایي رحمة الله نصح الله ولسوله حیاً ومیتاً، استیعاب للحافظ ابن عبد البر جلد ۲، صفحه ۳۵ حاشیه اصابه

الله ﷻ دې په هغه رحم وکوي دا الله ﷻ اودهغه در رسول ﷺ خیر غوښتونکی او وفادار وو په ژوند کې هم او د مرگ په وخت کې هم

(۱) په یوه روایت کې راغلی دی (وفیکم عین تطرف) (زرقانی جلد ۲/ ص ۴۹)

(۲) دا د حاکم روایت دی چې زید بن ثابت ؓ یې ورو لیدي او حافظ ابن عبد البر په روایت کې راغلی دی چې ابن بن کعب ؓ یې ولیدي او دواړه په روایت کې راغلي دي چې محمد بن مسلمة ؓ یې ولیدي، کیدای سئ چې درې واړه یو بل بل پسې لیدلي وی یا یې درې واړه په یوه ځای لیدلي وی والله اعلم (زرقانی جلد ۲/ ص ۴۹)

د سيد الشهداء حضرت حمزه رضي الله تعالى عنه د بدن لټون

رسول الله صلى الله عليه وسلم حمزه د حمزه د بدن په لټون پسې ووتی د کندی په نس کې حمزه د بدن پیدا کړی پوزه او غوږونه يې پرېکړل سوی وو اونس اوسينه يې خیري سوی وو ، د دې زړه آزارونکی او غمجن حالت په ليدو سره رسول الله ﷺ زړه بې اختياره ډک سو اوداسی يې وفرمایل : په تاباندي دی د الله ﷻ مهربانی وی ترخوپوری چی ماته معلوم وی رښتیا هم ته ډیر غوره اوصله رحمی کونکی وی که د صفيه د غم او خفگان خیال نه وای راسره نومابه ته پر همدغه حال پری ایښی وی چی درندگان او مرغان دې خوری او بیا د قیامت په ورځ ته دهغوئ له نس څخه راپورته سوی وی او په هغه ځای کې په ولاړه داو فرمایل چی قسم په الله ﷻ که الله تعالى ماته په کافرانو باندی بری راکړی نو ستا په بدل کې به داویا ۷۰ کافرانو د بدن غړی پرېکوم رسول الله ﷺ لادله همدې ځای څخه نه ووتلی چی د آیت شریف نازل سو : **وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ (۱۲۶) وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي شَيْءٍ مِّنْ أَمْرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (۱۲۸) سورة النحل**

ژباړه : که تاسو بدله اخلی نو دو مړه بدله واخلی څومره چی تاسو ته تکلیف رسیدلی وی او که تاسو صبر کوي نور رښتیا هم دا غوره دی د صابرانو لپاره اوته صبر کوه ستا صبر کول خاص د الله ﷻ په مرسته اوتوفیق سره دی او په دې خلکو مه غمجن کیره اومه ددوی په چلو زړه تنگوه رښتیا هم الله تعالى د صبر کونکو او نیکو کونکو سره دی .

رسول الله ﷺ صبروکی او د قسم کفاره يې ورکړه او خپله اراده يې بیرته بدله کړه (۱) د جابر ﷺ څخه روایت دی چی رسول الله ﷺ چی کله حمزه ﷺ ولیدی وې ژړل اوداسی يې وفرمایل (سيد الشهداء عند الله يوم القيامة) حمزه ﷺ د قیامت په ورځ د الله ﷻ په نزد د ټولو شهیدانو سردار وی .. حاکم فرمایي د دې حدیث سند حسن دی او حافظ ذهبی هم و دې حدیث ته صحیح ویلی دی (۲) په معجم طبرانی کی له علی ﷺ څخه روایت دی چی رسول الله ﷺ وفرمایل (سيد الشهداء حمزة بن عبد المطلب) د ټولو شهیدانو سردار به حمزه بن عبد المطلب ﷺ وی (۳) له دې وجی حمزه ﷺ په سيد الشهداء لقب سره مشهور سو

(۱) مستدرک جلد ۳/ ص ۱۹۷

(۲) مستدرک جلد ۳/ ص ۱۹۹ قال العلامة الزرقانی هذا الحديث رواه الحاكم والبيهقي والبخاري والطبراني وقال الحافظ في الفتح باسناد فيه ضعف آ جلد ۲/ ص ۵۲ زرقانی اقول لكن قال الحافظ بعد ما ذكر للحديث طرق عديدة هذه طرق يقرى بعضها فتح الباری جلد ۷/ ص ۲۸۲) دصحيح بخاری په ډیرو نسخو کې باب قتل حمزه بن عبد المطلب دی مگر د نسبی په نسخه کې حمزه سيد الشهداء ﷺ دی غالباً امام بخاری په ترجمه الباب کې دې حدیث ته اشاره کړی وی

(۳) فتح الباری جلد ۷/ ص ۲۸۲

د عبداللہ بن جحش رضی اللہ تعالیٰ عنہ د شہادت یوه عجیبه قصه

دا حدیپه غزا کې عبداللہ بن جحش ؓ هم شهید سو په معجم طبرانی او دلائل ابی نعیم کې په جید سند سره له سعد بن ابی وقاص ؓ څخه روایت سوی دی سعد ؓ وایې چې دا حدیپه ورځ د جنگ تر پیل کیدو مخکې عبداللہ بن جحش ؓ راغلی اوزه یې یوه لوری ته بوتلم اوراته وې ویل چې راسه ما و تادواړه بیل کښینواو له الله ﷻ څخه دعا وغواړو او یو د بل پر دعا آمین وایو . سعد ؓ وایې موږ دواړه په یوه ګوښه کې له ټولوبیل یوې خواته کښیناستو لومړی ما دعا وغوښتنه اوده آمین پر ویل ما ویل : ای الله ﷻ ما نن له داسی دښمن سره مخامخ کې چې ډیر دلاور ، او غیر تمند ، او غښتلی ، اوزورور ، او غضبناک وی کله چې زه له هغه سره جګړه کوم هغه له ماسره جګړه وکوی او تر جګړی وروسته ای الله ﷻ ماته پر هغه باندی بری رانصیب کی ترڅو چې زه هغه دښمن قتل کړم او دهغه وسله او توکی غنیمت واخلم .

عبداللہ بن جحش ؓ آمین وایو او وروسته عبداللہ بن جحش ؓ داسی دعا وغوښتله یا الله ﷻ ما نن له داسی دښمن سره مخامخ کې چې ډیر سخت ، زورور ، غضبناک وی یواځی ستادپاره زه له هغه سره وجنګیرم او هغه له ماسره وجنګیری په پای کې هغه ماشهید کی اوزماپوزه او غوږونه غوڅ کی ، کله چې زه تاته درشم ای الله ﷻ ته پوښتنه راڅخه وکوی چې ای عبداللہ داستاپوزه او غوږونه چیری پر کړل سو نوزه درته ووايم چې ای الله ﷻ ستا و استاد پیغمبر ﷺ په لاره کې اوت په همدغه وخت کې راته ووايې : تارښتیا وویل .. سعد بن ابی وقاص ؓ وایې چې د عبداللہ ؓ دعا زماتر دعا ډیره ښه وه د جګړی په ماښام ما عبداللہ بن جحش ؓ ولیدی چې دهغه پوزه غوږونه غوڅ سوی وو (۱) سعد ؓ فرمایې الله ﷻ زما دعاء هم قبوله سوه ماهم یو ډیر سخت کافرو وژی او دهغه وسله او توکی می غنیمت ونیول (۱)

له سعید بن مسیب ؓ څخه روایت دی چې عبداللہ بن جحش ؓ داسی دعا وغوښتله :

اللهم ان اقم علیک ان الق العدو فقتلوا ثم یبقروا بطنی ویجدوا انفی واذنی ثم تسالنی بم ذلک فاقول فیک) ای الله ﷻ زه ستا په ذات قسم اخلم چې زه ستاد دښمنانو مقابلو وکوم او بیا هغه ما وژنی اوزمانس څیری کی اوزماپوزه او غوږونه پر کی او بیا ته زما څخه پوښتنه وکوی چې دا ولی داسی و سو نوزه درته ووايم چې ای الله ﷻ د یواځی ستادپاره سعید بن مسیب ؓ فرمایې چې زه له الله ﷻ څخه امید لرم لکه څنګه چې الله تعالی په هغه ځانګړی ډول سره د شهادت په باره کې دده دعا قبوله کړه دغه شان به الله ﷻ هغه بله

(۱) زر قانی جلد ۲/ ص ۵۷) ————— (۲) روض الانف جلد ۲/ ص ۱۴۳) ————— (۳) الاصابه جلد ۲/ ص ۲۸۷)

دعاء ہم خامخا قبولہ کری وی یعنی لہ شہادت وروستہ بہ یہی لہ ہفہ خخہ سوال کری وی اوہفہ بہ دغہ خواب ورکری وی... حاکم فرمایہ کہ دا حدیث مرسل ندی نو دشیخین پہ شرط بہ صحیح وی حافظ ذہبی فرمایہ مرسل صحیح (مستدرک جلد ۳، ص ۲۰۰)

نو حکمہ عبداللہ بن جحش ؓ پہ مجتہد فی اللہ لقب سرہ مشہور سوی دی (یعنی ہفہ سہری چی دہفہ پوزہ او غورہ ونہ دخدای ؓ پہ لارہ کہ پری سوی دی)

داللہ ؓ دمجت کونکو او مخلصو عاشقانو دغہ حالت وی چی ہفوی داللہ ؓ پہ لارہ کہ روح ورکول دیرہ لویہ نیک بختی گنی دژوند پہ مقابلہ کہ مرگ دوی تہ دیر خون دور او خوب معلومیہی حکمہ دوی مرگ دمحبوب حقیقی یعنی اللہ تعالیٰ دملاقات ذریعہ او ددنیا لہ بندیا خانی خخہ دآزادیدو او دجنت وباعوتہ درسیدو لارہ گنی،

(الف) اللہ تعالیٰ چی کلہ پہ حکمہ کہ خلیفہ جوہر لو ارادہ وکرہ نوملائکو وویل :

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ (سورة البقرة)

آیاتہ ہفہ شوک پہ حکمہ کہ خلیفہ جوہری چی پہ حکمہ کہ فساد خپروی او وینی تو یوی سرہ لہ دہی مورہ ہہروخت کہ ستاپہ ستایلوسرہ ستاپاکی بیانو

پہ انسان کہ دودہ قوتونہ دی یوقوہ شہوانی دی چی لہ ہفہ قوی خخہ زنا اونور گناہونہ صادر پری چی دہفہ ملائکوپہ مَن يُفْسِدُ فِيهَا سرہ بیان کرہ اودویم قوت غضبانی دی چی لہ ہفہ وژل وھل دبول وینہ تو یول داشیان صادر پری چی دہفہ تعبیر ملائکوپہ (وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ) سرہ وکرہ فرشتودانسان داکمزوری یاد کی مگر دافکریہ ونہ کی چی دغہ قوت شہوانی چی کلہ داللہ ؓ پہ لار کہی وی نو دہفہ خخہ ہفہ میوی او پایلی بشکارہ کیہی چی فرشتی ہم ہک پک حیرانہ پاتہ کیہی یعنی داللہ ؓ د عشق غلبہ اوداللہ ؓ د مینی جوش اودغہ رنگہ کلہ چی قوت غضبانیہ داللہ ؓ پہ لار کہی وکارول سی نولہ ہفہ خخہ ہم دیر عجیبہ اونالیدلی میوی او پایلی بشکارہ کیہی چی دہفہ لیڈوسرہ فرشتی ہم حیران پاتہ کیہی یعنی داللہ ؓ پہ لارہ کہی خان قربانول اوداللہ ؓ لہ دشمنانوسرہ جہاد کول نو دغیب دشمن کرہ شوہلاک تیخت.....

سروستان سلامت کر تو نخر ازمانی

ملائکہ ؓ خوشپہ اوورخ داللہ تعالیٰ پاکی بیانوی مگر داللہ ؓ پہ لارہ کہی د عاشقانہ سر قربانول وجذبہ پہ دوی کہی نشتہ دوی ددہی دولت اونعمت خخہ بی برخی دی اوبل داچی دربتینی محبوب لپارہ سرور کول اودہفہ پہ لارہ کہی شہادت ہفہ نعمت دی چی ددہی نعمت پہ ملائکوپہ امکان نستہ پہ انسان کہی کہ خہ ہم دملائکوپہ خیر پاکی اوخوندی توب نستہ مگر ترگناہ وروستہ دانسان پنبیساتیا او شرمندگی اوژرا اوزاری دانسان درجی دومرہ لوہروی چی فرشتی ہم لانندی پاتہ کیہی .

له دې کبله د ټولو اهل السنه والجماعه پر دې خبره اتفاق دی چې انبياء او مرسلین عليهم السلام تر مقربو فرشتو غوره او دلور ودر جوړلوونکي دي او صحابه رضي الله عنهم او تابعین او صدیقین او شهداء او صالحین د ځمکې او اسمانونو تر نورو فرشتو غوره دي (کذا فی البحر الرائق جلد ۱، صفحه ۳۳۳) که مو تفصیل په کاروی هم هلته یې وگوری .

اوپاکی مؤمنی بنسټی تر حور عین غوره دی ، کذا فی الیواقیت والجواهر، (۱۲)

عبدالله بن عمرو بن هرام رضی الله تعالی عنه د شهادت قصه !

د جابر رضي الله عنه پلار عبدالله بن عمرو بن حرام انصاری رضي الله عنه هم په احد کې شهید سو او کافرانو د هغه د بدن غړی پری کرل جابر رضي الله عنه وایي کله چې دهغه بدن د رسول الله صلي الله عليه وسلم مخ ته راوړل سو نو ما دخپل پلار له مخ څخه کپن پورته کي چې ویې وینم نو صحابه کرام رضي الله عنهم منع کړم ما دویم ځل بیا دهغه دمخ لیدل و غوښتل نو صحابه رضي الله عنهم بیا منع کړم مگر رسول الله صلي الله عليه وسلم اجازه راته وکوله زما عمه فاطمه بنت عمرو رضي الله عنها چې کله ډیر وژړل نو رسول الله صلي الله عليه وسلم داسی ورته وفرمایل ته ولی ژاری پرده باندی خو ملائکو سایه کړی وه ترڅو چې دهغه جنازه پورته کړل سو (بخاری شریف) (۱) یعنی داځای دغم او افسوس نه دی بلکې دخوشالۍ دی چې ملائکو ستا په ورور باندی سیوری کړی دی .

جابر رضي الله عنه فرمایي : چې یوه ورځ رسول الله صلي الله عليه وسلم زه ولیدم اوراته وې ویل ای جابر په تاباندی څه سوی دی زه تا ډیر غمجن او خفه وینم ؟ ما ورته وویل یا رسول الله صلي الله عليه وسلم زما پلار دا حربه غزا کې شهید سو او دکورغم او قرضونه یې زما پر اوږ وپاته سو . رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمایل : آيازه تاته یوزیری نه درکوم ماعرض وکي ولی نه یا رسول الله صلي الله عليه وسلم خامخای راته ووايه . رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمایل له هیڅ سرې سره الله تبارک و تعالی مخامخ خبری نه دی کړی مگر د پردی شاته ستا پلار الله تبارک و تعالی ژوندی کړ او مخامخ یې له هغه سره خبری وکولی او دایې ورته وفرمایل چې ای زما بنده خپل څه ارمان ماته وړاندی که ؟ ستا پلار ورته وویل ای زما رب تبارک و تعالی زما ارمان دادی چې بیا ژوندی سم او ستا په لاره کې بیا شهید سم الله تبارک و تعالی ورته وفرمایل دا خو نه سی کیدای ځکه د الیکل سوی چې تر مرگ وروسته دویم ځل بیرته تگ نسته (ترمذی شریف کتاب التفسیر سوره آل عمران (۲))

دا حدیث تر غزا مخکې عبدالله بن عمرو بن حرام رضي الله عنه وایي چې ما مبشر بن عبد المنذر رضي الله عنه په خوب ولیدی چې دئ راته وایي ای عبدالله رضي الله عنه ته هم موږ ته ژر راتلونکی یې ما ورته وویل ته چیري یې ده راته وویل په جنت کې کوم ځای چې موږه غواړي هلته گرزو ما ورته وویل آيا ته په بدر کې شهید نه سوی ؟ مبشرو ویل هو مگر بیا ژوندی سوم . عبدالله رضي الله عنه وایي ما دا خوب رسول الله صلي الله عليه وسلم ته ووايو رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمایل ای ابو جابر رضي الله عنه د دې تعبیر شهادت دی (۳)

_____ (۱) دا حدیث په صحیح بخاری کې ډیر ځایونه ذکر سوی دی په کتاب الجنائز صفحه ۱۶۶ و کتاب المغازی صفحه ۵۸۴) _____ (۲) حافظ عسقلانی په فتح الباری کې فرمایي رواه الترمذی وحسنه الحاكم وصححه (فتح الباری جلد ۲/ ص ۲۵/ باب تمنی المجاهد یرجع الی الدنيا) _____ (۳) زاد المعاد جلد ۲/ ص ۹۶/

د عمرو بن الجموح رضي الله تعالى عنه د شهادت بيان

دا چې غزا کې د عبد الله بن عمرو بن حرام ؓ اخښی عمرو بن الجموح ؓ هم شهید سو دهغه د شهادت قصه هم ډیره عجیبه ده د عمرو بن الجموح ؓ پښی لږ کړی وی اوښه پوره گوډ وو ده څلور زامن درلودل چې په هره غزا کې به له رسول الله ﷺ سره ملگری وو احدثه د تگ په ورځ یې دوی ته وویل چې زه هم له تاسو سره جهاد ته ځم زامنو ورته وویل ته معذوریې الله ﷻ تاته رخصت درکړی دی ته پاته سه مگر عمرو بن الجموح ؓ کله په رخصت باندی عمل کوی د شهادت په مینه کې دومره نارامه وو چې په همدې گوډو پښو گوډو گوډ تلی او در رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر سو او غوښتنه یې وکړه چې یا رسول الله ﷺ زما زامن ماستاسره له تللو راگزوی اوزه (والله اني لارجو ان اطاع بعرجتی هذه فی الجنة) قسم په الله ﷻ زه د اهیله لرم چې په دې گوډه پښه په جنت کې وگرزم ..

رسول الله ﷺ وفرمایل الله ﷻ تاته معذورو یلی دی پرتا باندی جهاد فرض نه دی اوزامنوته یې وویل چې څه تکلیف دی که تاسو خپل پلار نه وگرزوی کیدای سی الله تعالی دته شهادت ورپه برخه کی کله چې هغه د جهاد لپاره ولاړی نو شهید هم سو رضي الله عنه (۱)

له مدینې څخه د وتلو په وخت کې قبلی ته مخامخ ودریدی اودادعایې وغوښتله (اللهم ارزقني الشهادة ولا تردن الی اهل) ای الله ﷻ ماته شهادت رانصیب کی او کور ته می بیرته مه راوولی په همدې غزا کې دهغه زوی خلد بن عمرو بن الجموح ؓ هم شهید سو د عمرو بن الجموح ښځه هنده بنت عمرو بن حرام ؓ چې د عبد الله بن عمرو بن حرام ؓ خور وه اود جابر ؓ ترور وه دا اراده وکړه چې درې سره یعنی خپل ورور عبد الله بن عمرو بن حرام ؓ او خپل زوی خلد بن عمرو بن الجموح ؓ او خپل میره عمرو بن الجموح ؓ په یوه اوبښ باندی واچوی اومدینې ته یې راوړی او هم هلته یې ښخ کړی مگر کله چې د اومدینې قصد وکوی اوبښ پریوزی او کله چې احدثه مخ وگرزوی نو تیز روان سی .

هغه ښځه اور رسول الله ﷺ ته یې داپښه بیان کړه نبی کریم ﷺ ورته وفرمایل : عمرو بن الجموح ؓ خودمدینې څخه دروانیدوپه وخت کې څه نه وو ویلی ؟ هنده ښځه وویل هغه دعا وکړه چې ای الله ﷻ ماییا خپل کور ته مه راستنوی ترڅو شهید سم رسول الله ﷺ وفرمایل اوبښ په همدې وجه نه ځی اودایې وفرمایل : (والذي نفسی بیده ان منکم من اقسم علی الله لا یره منهم عمرو بن الجموح ولقد رأیته یطاء بعرجة فی الجنة)

قسم په هغه پاک ذات چې زما روح دهغه په لاس کې دی رښتیا هم په تاسو کې یو شمیر داسې خلک هم سته چې که په الله ﷻ باندې لوړه وکړی نو الله ﷻ دهغوئ لوړه خامخا پوره کوي له هغوئ څخه یو عمرو بن الجموح ﷺ هم دی ما هغه په همدې گوډه پښه په جنت کې ګرځیدونکی ولیدی (۱) استیعاب ترجمه عمرو بن الجموح جلد ۲، صفحه ۵۰۴ حاشیه صابه

عبدالله بن عمرو بن حرام ﷺ او عمرو بن الجموح ﷺ احدثه نژدی دواړه په یوه قبر کې ښخ سو

د سعد ﷺ د پلار خېشمه ﷺ د شهادت قصه

خېشمه ﷺ د سعد ﷺ پلار سعد ﷺ د بدر په غزا کې در رسول الله ﷺ په ملګرتیا کې شهید سو خېشمه ﷺ نبي کریم ﷺ ته راغلی او ورته وې ویل یار رسول الله ﷺ زه پر دې ډیر افسوز کوم چې ما د بدر په غزا کې برخه نه واخیسته اوزه په هغه غزا کې د شریک کیدو ډیر حریص وم ماله سعد ﷺ سره قرعه اندازی وکړه (۲) مګر د انیک بختي زما د زوی سعد ﷺ په برخه سو په دغه په نامه وختله او شهادت هم دهغه په برخه سو اوزه پاته سو،

نن شپه ما خپل زوی په خوب ولیدی چې په ډیر ښائسته او عجیبه شکل کې وو د جنت په باغو کې او ویالوکی ګرزي او ماته وایې چې اې پلاره ! ته هم دلته راسه دواړه به یوځای په جنت کې اوسېږو زما رب ﷻ چې له ماسره کومه وعده کړې وه هغه مایخی حق وموندله، یار رسول الله ﷺ له هغه وخت دخپل زوی سره دیوځای کیدو مینه راسره ده سپین پیری سو او هډوکی مې کمزوری سو اوس دا تلوسه لرم چې په کومه لار له خپل پالونکي سره ملاقی سم یار رسول الله ﷺ ته له الله تعالی څخه دا دعا وغواړه چې الله ﷻ ماته شهادت او په جنت کې د سعد ﷺ ملګری راپه برخه کې؟ رسول الله ﷺ د خېشمه ﷺ لپاره دعاء وکړه الله ﷻ در رسول الله ﷺ دعا قبوله کړه او خېشمه ﷺ دا حد په جنگ کې شهید سو (۳) انشاء الله ثم ان شاء الله زه ډیر د دې امید لرم چې خېشمه ﷺ به دخپل زوی سعد ﷺ سره یوځای سوی وی رضی الله تعالی عنهما.

هَذَا صَبْرُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ شَهَادَتِ

عمرو بن ثابت ﷺ چې په اصیرم سره مشهور وو تل له اسلام نیو نې اوسیدی کله چې دا حد ورځ سو نو دده په زړه کې دا سلام رڼا وځلیده او توره یې را، اخیسته د جنگ میدان ته راوړسیدی اوله کافرانو سره ښه وجنگیدی ترڅو چې تپې سو او پر ځمکه ولویدی خلکو چې ولیدی اصیرم دی نو ډیر په تعجب سره یې پوښتنه ځنې وکړه چې اې عمرو بن ثابت ﷺ ته ولې و دې جنگ ته راغلی یې دا سلام په مینه او شوق او که د غیرت یا بل نامه

(۱) زرقانی جلد ۲/ص ۵۰/روض الانف جلد ۲/ص ۱۳۹، عیون الاثر صفحہ ۳۴۷

(۲) د خېشمه ﷺ د شهادت بیان د بدر په غزا کې تېرو (۳) زاد المعاد جلد ۲/ص ۹۶

په خاطر ؟ اصيرم خواب ورکي (بل رغبة في الاسلام فآمنت بالله ورسوله فأسلمت وأخذت سيفي وقاتلت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى أصابني ما أصابني)

زه د اسلام دساتني اوميني له کبله دلته راغلی يم ما ايمان راوړ په الله ﷻ اودهغه په رسول ﷺ باندې اومسلمان سوم اوتوره مې راواخيسته درسول الله ﷺ په ملگرتياکې دهغه له دښمنانوسره وجنگيدم ترڅو چې زه ټپي سوم داخبره يې خلاصه کړه اوساه يې ورکړه ﷺ (انه لسان اهل الجنة) رښتياهم اصيرم له جنتيانو څخه دې (رواه ابن اسحاق واسناده حسن دمهيني هروگړي يواځي درسول الله ﷺ سلامتيا او روغتيا غوښتونکي وو

دجنگ په اړه مديني منوري ته ويرونکي خبرونه رسيدلي وو له دې امله دمديني منوري ښځې اونارينه ماشومان اوسپين ږيري ترخپلوخپلوانوزيات درسول الله ﷺ دروغوالي اوسلامتيا اودهغه دليدلو ډير ارامانجن اومينه ناک وو

لکه چې له سعدبن ابى وقاص ﷺ څخه روايت دى وايې کله چې موږ له احدراستنيديو په لاره کې رسول الله ﷺ پريوه انصاري ښځه باندې تيرسواودهغې ښځې ميره ، ورور ، اوپلار ، ټوله په دې جنگ کې شهيدان سوى وو کله چې ودې ښځې ته دهغې دميره او ورور اوپلار دشهادت خبرواورول سونودې وويل چې رسول الله ﷺ څنگه دى صحابه کرام ﷺ ورته وويل الله ﷻ لره دى حمدوى هغه روغ جوړدى هغې ښځې وويل ماته خو يې مخ مبارک راوښيي چې په خپلو سترگو يې ووينم چې زړه مې ډاډه سى ، صحابه کرام ﷺ رسول الله ﷺ په اشاره وروښودى چې هم هغه دى ، کله چې دې ښځې رسول الله ﷺ وليدى نوداسى الفاظ يې وويل (کل مصيبة بعدك جلا) هرغم له تا وروسته هيڅ اووړوکي اوکو چنى دى (ابن هشام جلد ۱، صفحه ۱۲)

دجنگ په ميدان کې پرمخلصو مسلمانانو باندې دخوب

اوسکون نازلیدل دالله تعالي يو خاص انعام وو

کله چې يوه شيطان ددروغو خبرخپورکړ چې رسول الله ﷺ شهيدسونيو شمير مسلمانان دانسانيت په تقاضا ددې خبرپه اوريدوسره خفه سو اوددې خفگان او حيرانتيا په حالت کې دڅه وخت دپاره ددوئ قدمو نه دجنگ له ميدان واوښتل اوپه دې جنگ کې چې دچادپاره شهادت ليکل سوى وو هغه شهيدان سو اودچادپاره چې اوښتل ليکل سوى وو هغه واوښتل اوڅوک چې دجنگ په ميدان کې پاته سو له هغو څخه مخلص مؤمنان اوديقين اوتوکل خاوندان وو په هغوئ باندې دالله ﷻ له لورى سکون اوآرام نازل سو داخلک په ولاړه ويده سو په دوئ کې يوطلحه ﷻ هم وو ابوطلحه ﷻ وايې چې څو ځله زماله ﷻ توره پرمخکې ولويده مابه هغه بياراپورته که داخوپه سترگو ليدونکى اورو

دهغه باطنی سکون هغه چی الله تعالی په دې وخت پرمخلصو مؤمنانو باندی نازل کی دهغه سکون په وجه د کافرانو ویره اود بدبه له زړه په یوه گړی ووتله اود منافقانو ډله کومه چی په دې وخت کې په جنگ کې شریکه وه دوی په سخت خفگان کې وو له دوی سره یواځی دخپل ځان دساتلو فکروو دغه کمبختانو باندی خوب نه راغلی ، په دې اړه دآیت نازل سو : ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَافَ بِكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ فِي أَمْنٍ مُّطْمَئِنِينَ (سورة آل عمران)

بیا الله ﷻ له هغه غم وروسته پرتاسو باندی دامن اوډاډ کیفیت نازل کی یعنی په تاسو کې یې په یوه ډله باندی خوب راوستی چی هغه یې راگیر کړل او یوه بله ډله داسی وه چی دوی دخپلو ځانونه په فکر کی وو او په الله ﷻ باندی یې د جاهلیت په شان بدگمانی کوله . حافظ ابن کثیر فرمایې (۱) چی په کومه ډله باندی خوب راغلی هغه ډله دهغه مؤمنانو وه چی دوی په یقین او ثبات او استقامت اوربښتینی توکل سره موصوف وو اودهغوی دایقین وو چی الله تعالی به دخپل رسول ﷺ مرسته خامخاکوی اوله خپل رسول ﷺ سره یې چی کومه ژمنه کړی وه هغه به خامخاپوره کوی اودیمه ډله هغه چی دخپل ځان دخوندی ساتلو په فکر کې وه له دوی څخه خوب وتښتیدی هغه دمنافقینو ډله وه هغوی یواځی دخپل ځان په فکر کی وو دډاډ او اطمینان او امن له خوب بی برخي پاته سو .

په جنگ کې دمیرمنو برخه اودهغه حکم

په دې غزا کې دمسلمانانو څه ښځی هم شریکی وی په صحیح بخاری کې له انس ﷺ څخه روایت سوی دی چی دا حدیث ورځ ماعائشه صدیقه رضی الله عنہا او خپله مور ام سلیم رضی الله عنہا ولیدی چی پیښی یې بد و هلی دی اوداوبوژی یې ډکول او په شایې راوړل اوصحابه کرام رضی الله عنہم ته به یې اوبه ورکولی کله چی به ژی خالی سو نو یه اوبه یې ډک راوړی ..

په صحیح بخاری کې له عمر فاروق رضی الله عنہ څخه روایت سوی دی چی دابو سعید خدری رضی الله عنہ مور ام سلیط رضی الله عنہا هم دا حدیث ورځ موږ ته له اوبو ډک ژی راوړل ، په صحیح بخاری کې دریغ بنت معوذ رضی الله عنہا څخه روایت سوی دی چی موږ به په غزاگانو کې له رسول الله ﷺ سره تلو ددې دپاره چی خلکو ته اوبه ورکړو اودتپیانو پتی اوملهم وکوو اوشهیدان راټول کو ، دخالد بن ذکوان رضی الله عنہ په روایت کې نور زیادت هم سوی دی وایې چی (ولانقاتل) ربیع رضی الله عنہ وایې چی موږ به جنگ کې برخه نه اخیستله دادرې سره روایتونه په صحیح بخاری کتاب الجهاد کې ذکر سوی دی دتفصیل دپاره فتح الباری جلد ۷ ، صفحه ۵۷ وگوری ،

(۱) اصل عبارت داسی دی (ثم انزل عليكم من بعد الغم امانة ناعسا يغشى طائفة منكم يعني اهل الايمان واليقين والاثبات والتوكل وهم العاجزون بالله عز وجل وينجز ما وعده سبعين رسوله وسينصر رسوله لينجز له ما مر له الخ تفسير ابن كثير جلد ۱ / ص ۴۱۸)

پہ سنن ابن ماجہ کی راغلی دی، چي لہ رسول اللہ ﷺ خنہ پو بنستہ وسوہ (علی النساء جہاد)
آیا پر بنخوباندي ہم جہادستہ ؟ رسول اللہ ﷺ وفرمايل (نعم جہاد لا قتال فيه الحج والعمرة)
هو پر دوئ باندي داسی جہادستہ چي پہ ہغہ کي جنگ نستہ یعنی حج او عمرہ (فتح الباری
کتاب الحج باب حج النساء)

دصحیح البخاری پہ کتاب العیدین کي لہ ام عطیہ رضی اللہ عنہا خنہ روایت دی چي موږ پہ
غزاگانو کي د خبر او دتپیانود علاج پہ نیت لہ رسول اللہ ﷺ سرہ شریک کیدو ہغہ بنخوبہ
یواخی خلکو تہ او بہ ورکولی او دتپیانود تاوی بہ یي کولہ پہ جنگ کي بہ یي برخہ نہ
اخیستلہ یواخی ام عمارہ رضی اللہ عنہا پہ جنگ کي برخہ واخیستہ داوایي کلہ چي ما ابن قمثہ
ولیدی چي پہ رسول اللہ ﷺ باندي بریدکوی نوزہ ہم پہ دې حالت کي رامخکي سوم
جگرہ مې پیل کرہ اوپہ اوپہ می ژور زخم وخوږی اوپہ ابن قمثہ می وار وکی مگر
داللہ ﷻ د بنمن دوې زغری اغوستی وی (۱)

پہ دې غزا کي یواخی ام عمارہ رضی اللہ عنہا پہ جگرہ کي برخہ واخیستہ لہ دې پر تہ پہ ټولو غزاگانو
پر تہ لہ یوی یادو و بنخودنورو بنخوگہ ون پہ جنگ کي پہ احادیثو کي نہ دی ثابت او نہ پہ
کوم حدیث کي در رسول اللہ ﷺ بنخو تہ د جنگ تر غیب ورکول ثابت دی،

پہ دې وجہ د ټول امت پر دې باندي اجماع دہ چي پر بنخوباندي جہاد نہ دی فرض مگر کلہ
کہ کفار هجوم راوړی او دوخت تقاضا ہم همداوی چي بنخو پہ گډون مجبورہ سی .

د بنخو فطری کمزوری او د دوئ طبعی ناتوانی پہ خپلہ د دې دلیل دی چي پر دوئ باندي
جہاد نہ دی فرض د دوئ د فطرت او خوی خلاف دی، اللہ تعالیٰ فرمایي :

{لَيْسَ عَلَى الضَّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ} [التوبة: ۱۱].

پر کمزورو او ناتوان او مریضانو خلکو باندي جہاد فرض نہ دی ..

رسول اللہ ﷺ بہ پہ هرہ غزا کي داتینگارکوی چي بنخو دې نہ وژل کيږي یو ځل رسول اللہ
ﷺ یوہ بنخو ولیدہ چي وژل سوی و ہ غلطی سرہ وژل سوی و ہ رسول اللہ ﷺ وفرمايل :
(ماكانت هذه لتقاتل) دې خود جگرې توان نہ درلودی .

پہ صحیح بخاری کي لہ عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا خنہ روایت دی چي موږ غو بنستہ وکرہ چي
یا رسول اللہ ﷺ موږ خو جہاد تر ټولو غوره او بنہ عمل گڼو ؟ آیا موږ لہ ځان سرہ پہ جہاد کي
نہ شریک کوی ؟ رسول اللہ ﷺ وفرمايل : نہ ستاسو جہاد حجب روړدی .

داللہ ﷻ حکم خود بنخو لپارہ دادی چي (وَكُنْ فِي بَيْتِكَ) پہ خپلو کورو کي اوسیږي
د باندي مه راوړی . (شرح سیر کبیر صفحہ ۹۲ تر ۱۱۰) وگوری

(۱) البدایہ والنہایہ جلد ۴ / ص ۳۴، ابن ہشام جلد ۲ / ص ۸۴

څکه نبي کریم ﷺ د جمعې ولمانځه ته د ښځوراتګ نه دې خوښ کړی اود عطر او خو شبوئی په لګولو سره او ښائسته جامې اغوستو سره و مسجد ته راتګ څخه یې منع کړی ده او ښځو د پاره د سړاي په انګړ کې تر لمانځه په دالان کې او تر دالان بیا دننه په خونه کې لمونځ غوره ګڼلی دی له دې وجهې شریعت مطهره د لمانځه په صفو کې د ښځو حاضری نه خوښوی نو د جهاد په صفو کې پرته له ضرورته د دوی حاضری څنګه خوښولای سی .

په دې وجه فقهاء نور الله مرقد هم د افتوی ورکړی چې د جمعې ولمانځه ته او جهاد ته د ښځو حاضریدل نسته مګر د مجاهدینو د مرستې لپاره اود مریضانو او ټپیانو د علاج په نیت یواځې دهغو ښځو حاضریدل روادی چې له دوی سره خپل خپلوان وی لکه چې په یو حدیث شریف کې راغلی دی چې هیڅ ښځې ته نه دی روا چې پرته له میره یا ذی رحم محرم څخه حج یا بل سفرو کوی ، نو ځکه دیو شمیر فقهاؤ دا قول دی چې په کومه ښځه باندې چې حج فرض سی اود امیره نه لری او نه بل داسی قریب لری نو په دې باندې نکاح واجب ده چې نکاح وکوی له میره سره دې حج ته ولاړه سی د دې دپاره چې پرته له ذی رحم محرم څخه سفرونه کوی ،،

مسجد ته د لمانځه لپاره د ښځوراتګ په دې شرط روادی چې د دوی راتګ د فتنی سبب نه وی او که د فتنی سبب و نو بیا ناروا او حرام دی ، دغه رنگه په روغتونونو کې د ښځو په پردونارینه ووسره د داوی کول هم له شکه خلاص حرام دی ،

د رنلو ستونکو او زما خوږو دوستانو و دې اوسنی پرمخ تللی نړۍ ته مه ګوری دننی اخلاقو بنیاد او آبادی ټوله په نفسی غوښتنو او شهوتو او شیطانی خوند باندې ولاړه ده اود انبیاء ﷺ شریعت په عصمت او پاک لمنی باندې بنادې چاته چې الله تعالی عقل ورکړی وی هغه د پاک لمنی او شهوت فرق کولای سی او څوک چې د نفس او شیطان اود غرب مریان سوی دی له هغوی سره دلیل بی معنی اوبی ګټې دی د داسی کم عقلانو دیموکراسانو روښن فکرا نو عیاشانو په نزد د نکاح اوزنا فرق هم نسته الله اکبر څنګه وخت راغلی چې کله شریعت مقدسه پاک لمنی ته بلنه ورکوی نو د اد شهوت او غرب بندګان پر هغه باندې ګوت نیونه کوی ..

((لکه نن چې په افغانستان اونوره اسلامی نړۍ کې د غرب ګوداګیان غواړی چې د تعلیم اوتریبه په نامه ښځی لوڅي راوباسی اود اسلامی قوانینو پرځای مغربی قوانین پلي کړی د اسلامی دین پرځای د دیموکراسی نوی دین پلي کي د شهوت فرستان خو په غرب کې هم په عیاشی نه مریږی اوس غواړی معصوم افغانان په دې رنگ ورنګوي ، العیاذ بالله ، (مترجم حمد الله زابلی سیوری کلی جوګیان مدرسه زیارت ۱۴۳۵ هجری سپوږمیز کال مطابق ۱۳۹۲ هجری لمريز)

د اُحد د شهیدانو جنازه او کفن ورکول څنگه وسو

په دې غزا کې اویاتنه صحابه کرام ﷺ شهیدان سو په دوی کې ډیر انصار وو ﷺ د بې وسی او مفلسۍ دا حالت وو چې د کفن څادر هم پوره نه وو د مصعب بن عمیر ﷺ د کفن څادر دومره کوچنی وو چې سربه یې ورپټ کې پښې به یې ښکاره سوې او که به یې پښې ورپټې کړې نو سربه یې ښکاره سو وروسته بیانې کریم ﷺ وفرمایل چې سړې پټ کړې او په پښو یې اذخر (یو قسم بوتې دی) واچوې (صحیح بخاری غزه احد) او دغه رنگه د سید الشهداء حضرت حمزه ﷺ د کفن څادر هم دومره وړوکی وو لکه چې په معجم طبرانی کې له ابو اسید ﷺ څخه او د حاکم په مستدرک کې له انس ﷺ څخه روایت سوې دی د طبرانی ټول راویان ثقه دي ..

او دیو شمیر شهیدانو خوینیځی یو څادر هم نه وو بلکې دوو تنوته به یې په یوه څادر کې کفن ورکوی او دوه ۲ دوه ۲ اودرې ۳ درې ۳ (۱) په یوه قبر کې ښخ کړل سو د ښخیدلو په وخت کې به یې د اوبو ښتنه کوله چې په دوی کې ډیر قرآن دکوم یادوو د چا چې به قرآن ډیر یادوو هغه به یې قبلي طرف ته په ډورۍ کې مخکې ایښودی او نبی کریم ﷺ به دافرمايل (اناشيد على هؤلاء يوم القيامة) او دغه رنگه رسول الله ﷺ حکم وکړ چې پرته له غسل ورکولو یې په وینو کې ښخ کی (صحیح بخاری کتاب الجنائز) په صحیح بخاری کې له جابر بن عبد الله ﷺ څخه روایت سوې دی چې رسول الله ﷺ دا حد په شهیدانو باندې د جنازې لمونځ ونه کړ، مگر د سیرت د ټولو علماء پر دې باندې اتفاق دی چې رسول الله ﷺ دا حد په شهیدانو د جنازې لمونځ وکی او ډیر روایات د حدیثو هم د دې تائید کوی لکه چې حافظ علاء الدین مغلطائی په خپل سیرت کې پر دې باندې اجماع نقل کړی ده (۲) د نور تفصیل دپاره د حدیثو کتابونه مطالعه کی یو شمیر خلکو دا قصد وکی چې خپل خپلوان مدینې ته یوسی او هم هلته یې ښخ کړی مگر رسول الله ﷺ منع وکړه او دا حکم یې وکی چې په کوم ځای کې چې شهیدان سوې دی هلته دې ښخ سې (ابن هشام جلد ۱، صفحه ۹۱)

د قوم په نامه وژل سوې ته شهید نه ویل کیږی

دا حد په ورځ د قزمان په نامه یوسړی ډیره دلاوری ښکاره کړه او یواځې ده اوه ۷ یا اته ۸ تنه مشرکین و وژل او په پای کې په خپله دې هم ټپې سو کله چې یې دې راپورته کی

(۱) د درې ۳ لفظ د صحیح بخاری په روایت کې نسته بلکې د سنن په روایت کې راغلی دی چې دهغه امام ترمذی تصحیح کړی ده (فتح الباری جلد ۳ ص ۱۶۹ کتاب الجنائز)

(۲) لکه چې حافظ مغلطائی د الصلاة على الشهداء من غیر غسل تر عنوان لاندې لیکلی دی (وصل على حمزة ﷺ والشهداء من غیر غسل وهذا اجماع الاماذه بعض التابعين قال السهیل لم يرو عنه صل الله عليه وسلم انه صل على شهيد في شئ من مغازيه الا في هذه وفيه نظر لاذكره النسائي من انه صل على اعرابي في غزوة اخرى سيرة مغلطائی صفحه ۵۰)

او کورته یې راوړی نو یو شمیر صحابه کرام ﷺ ورته وویل (والله لقد ابلیت النیوم یا قزمان فابشر) ای قزمان قسم په الله ﷻ نن ورځ تادیرو لوی کارو که تاته مبارکی وایو قزمان په ځواب کې ورته وویل (ماذا ابشر فوالله ان قاتلت الاعن احساب قومی ولولا ذلك ما قاتلت قتال) تاسو ماته دڅه شی مبارکی اوزیری را کوی قسم په الله ما دالله ﷻ اودهغه د رسول ﷺ دپاره جنگ نه دی کړی بلکې یواځی دخپل قوم دپاره جنگیدلی یم اودهغوی دساتلو په نیت جنگیدلی یم ..

تر دې خبرو وروسته یې د ټپو یوازخمونو تکلیف زیات سو ده توره راواخیسته او ځان یې حلال کی (۱) دا قصه په ښه تفصیل سره دبخاری اوفتح الباری په حواله دجهاد په بحث کې تیره سوی دی .

(ف): داسې له لویه سره منافق وو دمسلمانانو په ملگری کې چی ده داجگره وکوله نو دایواځی دقوم او وطن په همدردی کې وه ترڅو چی په همدی کې مړ سو په دې بناء باندی نبی کریم ﷺ وفرمایل : چی داسې له دوزخیانو څخه دی دالله ﷻ په نزد شهید هغه څوک دی چی هغه یواځی دا علاء کلمه الله دپاره جهاد وکوی او په همدغه لاره کې ووژل سی او کوم سړی چی دقوم یا وطن دپاره وجنگیږی ځان قربان کړی ددې زمانی دعادت برابر هغه ته شهید قوم وایې مگر په اسلام کې هغه ته شهید نه بلکې خلاف دشهید ورته وایې **قنبیه** : قال ابن کثیر وقد ورد مثل قصة هذا في غزوة خيبر كما سيأتي ان شاء الله تعالى . البدايه والنهايه جلد ۲، صفحه ۳۶

دا همدغرا حکمتونه او پېژنه وازونه او مسلمانانو ته خبرداری

الله تعالی دا حد دغزا په بیان کې داسی آیتونه نازل کړه :

(وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبْعِي الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَيَّعُ عَلَيْكَ (۱۳۱) سورة آل عمران)

چی دهغو څخه په یو شمیر آیاتو کې دمسلمانانو د ماتې لاملونه اورازو او حکمتو ته اشاره وه چی هغه په لنډ رڼا اچولوسره ولوستونکو ته وړاندی کیږی ..

(۱) ددې لپاره چی تاسو ته معلومه سی چی دالله ﷻ دپیغمبر ﷺ دحکم دنه منلو او همت بایللو او په خپل منیځ کې دا اختلافاتو څخه پایلی راوړی :

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّاعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۱۵۲) سورة آل عمران او یقیناً الله تعالی له تاسو سره خپله ژمنه پوره کړه کله چی تاسو دالله ﷻ په حکم سره کافران ووژل ترڅو پوری چی کله تاسو څه کمزوری وکړه او په خپل منیځ کې موجگړی

و کولی اود حکم نه موسر غړونه وکړه تردې وروسته چې الله تعالى ستاسو خوښ شئ
يعنی فتح او بری درولیدی یوشمیر په تاسو کې داسی وو چې دنیایې غوښته او یوشمیر
بیایو اخی داخرت غوښتونکی وو بیا الله ﷻ تاسوله دوی څخه واړولاست یعنی ماتی
یې درکړه ددې دپاره چې په تاسوازمینه وکوی ستاسو داخطا الله تعالى بخښلی ده
او الله تعالى په مؤمنانو باندی ډیر لوی احسان کونکی دی ،،

(۲) دویم حکمت داوو چې ټینگ او کمزوری ، دروغجن ، اورښتینی ، سره پیل سی
اود مخلص ، اومنافق ، رښتینی ، اودروغجن ، داخلاص اوفناق ، رښتیا اودروغ داسی
ښکاره اوروشانه سی چې هیڅ شک پاته نه سی دالله ﷻ په علم کې خوتول مخکې لاییل
وو مگر دالله ﷻ عادت دادی چې یواځی دخپل علم په بناء باندی سزاء او جزاء نه ورکوی
بلکې په دنیا کې یې خلک دسره سترگووینی نو تر هغه وروسته په هغه باندی ثواب
او عذاب مرتب کیږی ..

(۳) دریم حکمت داوو چې خپل خاص دوستان اومخلصین اودالله ﷻ د ملاقات
غوښتونکی دالله ﷻ په لاره کې دشهادت په لوی نعمت او غټ احسان سره ونازوی هغه
نعمت چې دوی یې له ډیره وخته هیله درلوده او په بدر کې یه فدیہ په دی نیت اخیستی وه
چې په راتلونکی کال کې به زموږ اویا ۷۰ تنه دالله ﷻ په لار کې دشهادت مقام ته رسیږی
لکه چې دایان مخکې تیز سو او په دې نعمت او عزت سره الله تعالى خپل دوستان بریالی
کړه ظالمانو اوفاسقانو ته دا نعمت نه ورکوی الله تعالى فرمایي :

وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (سورة آل عمران)

اوددې دپاره چې الله تعالى خاص بندگان پیل کړی اوستاسو څخه یوشمیر شهیدان کړی
او الله ﷻ ظالمان نه خوښوی .

(۴) څلورم حکمت داوو چې مسلمانان ددې شهادت اوماتی په بدل کې له گناهو څخه
پاک اوسره سی او کومی خطاګانی چې له دوی څخه سوی دی هغه دشهادت په برکت
سره وښیلي سی .

(۵) حکمت : داوو چې الله تعالى خپل دښمنان تباہ او بربادکی ځکه کله چې دالله ﷻ
ددوستانو اومینانو اومخلصینو داسی وینه توپړی نودالله ﷻ غیرت په جوش راځی
اودالله تعالى ددوستانو وینه بل رنگ راوړی چې دهغه پایله داکیرې چې دالله ﷻ
دښمنان چې دالله ﷻ ددوستانو وینه توی کړی وه هغوی په ډیر عجیبه طریقه سره تباہ
او برباد سی . وَلْيُمْسَسْ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقِ الْكَافِرِينَ (سورة آل عمران)

ژباړه : اوددې لپاره چې الله تعالى دمومنانو خیري پاک کړی او کافران تباہ او بربادکی .

(۶) حکمت داوو چی مسلمانانوته داوینسی چی دالله ﷻ عادت شریف دادی چی ورعی اړوی را اړوی کله ودوستانوته فتح اوبری ورکوی اوکله ودینمنانوته غلبه ورکوی لکه چی په دې آیت شریف کې اشاره ورته سوی ده: **وَتِلْكَ الْآيَاتُ لَدَا إِلَهَابِئِنِّ النَّاسِ** (۱۴۰) آل عمران داورعی موبد خلکو په مینځ کې اړه را اړه وو مگر په پای کې غلبه ددوستانووی (وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) ځکه که همیشه مؤمنانوته بری ورکول سی نو دیر منافقین به په اسلام کې داخل سی نومؤمن او منافق فرق به نه کیږی او مسلمانان به په دې نه پوهیږی چی کوم یو دالله ﷻ خاص بنده دی او کوم یو په دوی کې دالرو او پیسو بنده دی او که تل د مؤمنانو ماته وی نو دبعت هدف یعنی اعلاء کلمة الله نه راخی نو د حکمت غوښتنه هم همدادی چی کله فتح اوبری اوکله ماته اوهزیمت ددې دپاره چی دښه اوبدسره بیل سی .

الله ﷻ فرمایي

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ (سورة آل عمران (۱))
الله تعالی مؤمنان پر دې حالت نه پریږدی ترڅو چی پاک له ناوولی څخه بیل اوجلانه کی .

(۷) حکمت داوو چی که تل ددوستانو بریالی او په جگړه کې کامیاب وی نو اندیښنه داده چی هسی نه ددوستانو پاک نفسونه په سرکښی او تکبر اخته سی نو ځکه مناسب داده چی کله ارام وی اوکله تکلیف اوستونزی اوکله سختی اوکله نرمی کله مسکنت کله فراخی ، چوکې تش آیت ای را هر د...: **أَنْ مَلَاحَ تَتِ آتِی دِل مَشْر...** چوکې تش آیت آید تور دوی بې م...: تازه باش وچین ی قن بر چین

(۸) داچی په ماته خور لوسره زړه مه ماتوی اودالله ﷻ په دربار کې خشوع او عاجزی او خاکساری اوسر پر ځمکه کیږدی په همدې وخت کې به دالله ﷻ له لوری عزت اوسر لوری ستاسوپه برخه سی ځکه دعزت اوبری تحفه دذلت او عاجزی څخه وروسته ورکول کیږی لکه چی الله تعالی فرمایي :

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ (سورة آل عمران (۱۲۲))
په تحقیق سره الله تعالی په بدر کې ستاسومرسته وکوله په داسی حال کې چی تاسو ناسوه او کمزوری واست .

اوپه بل آیت کې الله ﷻ فرمایلی دی :

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا (سورة توبه (۲۵))

(۱) افضل البشر بعد الانبياء ﷺ بالتحقيق سيدنا و مولانا ابوبکر الصديق ﷺ وارضاه، څخه داوښتنه وسوه چی ته ولی مشرانو صحابه کرامو ﷺ اوبدريانو ﷺ ته وظيفه نه ورکوی نو ابوبکر صديق ﷺ و فرمايل (ارى لاکد نسهم الدنيا) زه غواړم چی دا خلک دنياغم او خبرن نه کړی کيدای سی داروايت په حلیه الاولياء کې وی ياپه بل کتاب کې وی خواوس وخت يې له ماڅخه حواله هیږده، والله اعلم)

او د حنین په غزا کې چې کله ستاسو ډیروالی تاسو په لویې او تکبر کې واچولاست نو هغه ډیروالی تاسو ته هیڅ گټه ونه رسوله)

الله تعالی چې کله خپل بنده ته عزت یا بری ورکوي نو لومړی هغه په ذلت او عاجزی کې اخته کوي ددې دپاره چې نفس یې پاک او صفاسی د لویې او غرور او ځان خوښوونې فاسده ماده یې له زړه ووزي دغه رنگه د خواری څخه وروسته عزت اوله ماتي وروسته بری اوله نیستی وروسته بقا او پاته والی ورکوي .

(۹) حکمت همداوو چې مسلمانانوته داوښیې چې پرته له ډیره کوبښنه او پرته له پوره پاکۍ دمړتیاو لوړو درجو په زړه کې خیال کول مناسب نه دی لکه چې الله ﷻ فرمایي :
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَخْلِكُمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ (۱۴۲)
آیا تاسو گمان کوي چې جنت ته به داخل سي او الله تعالی به دهغو مجاهدينو او صابرينو آزموينه نه وي اخيستي .

(۱۰) حکمت داوو چې ستاسو نفسونه د دنیا له مینې پاک سي يعنی د جلالی دنیا لکه غنیمت ددې دلاسته راوړو څخه هم پاک سي او په راتلونکي کې ستاسو زړونه د پاکي دنیا د حاصلولو څخه لکه غنیمت هم پاک سي لکه چې تاسو د رسول الله ﷺ خبرنه ومنله او د غنیمت په لیدو سره له غره راښکته سواست موږ په همدې وخت کې ستاسو هغه خوښ شئ چې بری دی په ماته بدل کړ ددې لپاره چې په راتلونکي کې د دنیا مینه پرېږدي او هغه لوری ته میلان ونه کوي او د دنیا وجود او نیستی ستاسو په زړو کې یوشان سي لکه چې الله تعالی فرمایي :

فَأَنبَأَكُمْ غَمًّا بِغَيْرِ لَكِيلٍ لَتَهْزُنَّ عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (سورة آل عمران ۱۵۳)
وروسته الله تعالی تاسو ته ددې مال غنیمت وخوا ته د میلان په وجه پر غم سربیره بل غم دروړسوي ددې لپاره چې په راتلونکي کې ستاسو حالت داسی شي چې کوم شئ ستاسو له لاسو څخه ووزي په هغه غمجن نه سي او نه د کوم غم په رسیدو سره تاسو خفه سي او الله تعالی ستاسو په عملوښه خبردی .

يعنی دا چې په ماته خوړلو کې زموږ حکمت اولارښودنه داده چې تاسو د تقوی او زغم هغه لوړ ځای ته ورسېږي چې هلته د دنیا وجود او نیستی یوشان برابره ده لکه چې الله تعالی په بل ځای کې فرمایي

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۲۲) لَكِنَّا لَا نَسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (سورة الحديد ۲۲)

نه رسېږي څه غم په ځمکه یاستاسوپه نفسوکې مگر هغه مخکې لاپه لوح محفوظ کې لیکل سوی وی اویقیناً دا کار دالله ﷻ په نزد ډیر آسان دی اودغو په نازولوکې دالله ﷻ حکمت دادی چی تاسوپه زغم کې دومره پیاوړی سی چی که ددنیاکوم شی ستاسوڅخه نیستی سی نوپه هغه باندی غمجن نه سی اوددنیاکوم شی په لاسته راوړو خوشاله نه سی اوالله تعالیٰ هیڅ لویې کونکې اوفخرکونکې نه خوبښوی .

ددنیاپه راتلوسره دزړه نه خوشالی اوددیناپه تلوسره دزړه نه خفگان دادتقوی اوصبرهغه لوړلوړ مقام دی الله تعالیٰ په دې آیاتو کې ودې ته اشاره وکړه چی دا حدپه جنگ کې صحابه کرام ؓ ته چی کوم غم ورسیدی بری یې په ماته بدل سو په دې کې دالله تعالیٰ حکمت دادی چی په راتلونکی کې دصحابه ؓ په زړوکې ددینادنیستی کیدو هیڅ خفگان رانه سی اوددیناشتون اونه شتون ددوی په زړه کې یوشان برابرسی اوپه هرحال کې دالله ﷻ په پریکړه اوفیصله باندی راضی اوخوشاله سی ، دمنافقینو اوجاهلانو په څیرپه الله تعالیٰ باندی بد گمان نه سی چی په دې مهال کې الله تعالیٰ زموږمرسته ولی ونه کړه مخلص اومحبوب دوست خوداسی وی :

زنده کنی مطائی در کئی فدائی تو جان شهید جلالی تو هر چه کنی رضائی تو

(۱۱) حکمت داوو چی داپښنه درسول الله ﷺ دوفات کیدو مقدمه وه چی په دې سره دانبودل مقصودوو چی که چیری په دې وخت کې ستاسود یوشمیر خلکودانسانیت په تقاضا درسول الله ﷺ دشهدات دخبریه اوریدوسره پښی ولړزیدی چی ددې منشأ معاذالله بیغیرتی اونفاق نه بلکې ډیر ایمان اواخلاص اوډیره مینه اومحبت اوارپکی وی چی هغه ویرونکی خبر زړونه سو زغملای اودومره خفه سو چی دجنگ له میدان څخه یې پښی وښویدلی په دې وجه الله تعالیٰ فرمایې

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۱۵۲) (سورة آل عمران)

الله تعالیٰ ستاسوداقصو رو بخښی اوالله تعالیٰ په مؤمنانو ډیر مهربانی کونکی دی .

مگر دراتلونکی دپاره هوښیار او خبردارسی ! چی درسول الله ﷺ دوفات څخه وروسته دهغه ددین اودهغه دسنت اومستقیمی لاری څخه وانه وړی دهغه له وفات وروسته به څه خلک ددین څخه واوړی چی په دې سره دمرتدکیدو فتنی ته اشاره وه اومقصود آگاهی وه چی دهغه په لاره باندی ژوند تیروی اودهغه په لاره باندی مړه سی محمد ﷺ که وفات سی یاشهید سی نودهغه رب ﷻ خوژوندی دی اودآیتونه یې نازل کړه

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْمَلِكْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۱۴۳) (سورة آل عمران)

او نه دې محمد ﷺ مگر یو رسول دی چې دهغه څخه مخکې هم ډیر رسولان تیرسوي دي نو که هغه مړسي یا شهیدسي نو آياتاسو به ددین څخه اوړي او څوک چې په خپلو پونډو سره بیرته واوړي نو هغه هیڅ کله الله تعالی ته هیڅ ضرر نه سي رسولای اوژدی چې الله تعالی به شکر کښونکو ته بدله ورکوي .

ڪله چي رسول الله ﷺ وفات سو نوديمن دهمدان قبيله چي مرتد كيدو ته نژدى سو
نوعبداللہ بن مالڪ ؓ دهمدان قبيلى خلك را ٻول ڪرہ او دا خبره يي ورته وڪرہ ::

يَا مَعْشَرَ هَٰذَا النِّسْءِ لَمْ تَعْبُدُوا مُحَمَّدًا عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْعَبْتُمْ رَبَّ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ غَيْرَ أَنَّكُمْ أَطَعْتُمْ رَسُولَهُ لَطَاعَةَ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اسْتَنْقَذَكُمْ مِنَ النَّارِ وَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَجْمَعَ أَصْحَابَهُ عَلَى ضَلَالَةٍ إِلَى آخِرِ الْخُطْبَةِ

ای دهمدان خلکو تاسو د محمد رسول الله ﷺ عبادت نه کوی بلکې تاسو د محمد رسول
الله ﷺ د پالونکي عبادت کوی او د محمد ﷺ رب ﷻ خو ژوندی دی مرگ نه ورته راځي
او تاسو خود الله ﷻ درسو ﷻ خبره په دې وجه منله چې درسو ﷻ منل د الله ﷻ د منلو زېرمه
سی او پوه سی چې الله تعالی تاسو دخپل رسول ﷺ په وجه له اوره ساتی او الله تعالی
دهغه ملگری ﷻ په گمراهی نه رایوځای کوی ،،
وروسته یې داشعربې ولوستی :

لعبري لمن مات النبي مُحَمَّد ﷺ؛ لَمَا مَاتَ يَا ابْنَ الْقِيلِ رَبُّ مُحَمَّدٍ ﷺ

قسم دی زماپه ژوند که نبی کریم ﷺ وفات سوی دی نودهغه رب ﷻ خوژوندی دی ای
دسردار زامنو

دَعَاةُ إِلَيْهِ رَبُّهُ فَأَجَابَهُ ::::::::::: فَيَاخِيرُ غُورِي وَيَاخِيرُ مُنْجِدَ

دهغه رب هغه دخپل ځان وځواته وغوښتی . نو هغه دخپل رب داغوښتنه قبول کړه او الله پاک ذات دی نبی کریم ﷺ دغور او نجد کښته اولور تر ټولو اوسیدونکو غوره اوښه وو .
 اصابه ترجمه عبد الله بن مالک ؓ جلد ۲، صفحه ۳۶۵ وحسن الصحابه فی شرح اشعار
 الصحابه جلد ۱، صفحه ۳۱۲)

تنبیه : دانیاء عليه السلام دژوند په اړه به ان شاء الله وفات نبوی په بیان کې یادونه وسی
د احد په غزا کې له بری وروسته د ماتي را تلو په حکمت
اولار شوو نو لنډی خبری ، □

دالله ﷻ درضمنی برابر دورخی په سر کې مسلمانان پر کافرانو باندې بریالی وو مگر که چي مجاهدین له هغه مرکز را کښته سوچی رسول الله ﷺ دپاته کیدو حکم ورته کړی و او دغنیمت دمال په تمه له غره را کښته سو نو جنگ پر بل مخ و او بښتی بری په ماته بدل سو

دالله ﷺ په دربار کې دوستان او مخلصان اوربښتيني عاشقان په کوچنيو کوچنيو خبرو هم رانيول کيږي دالله تعالي دانه وه خوښه چې دهغه خانگري دوستان صحابه کرام ﷺ دالله ﷺ درسول ﷺ دحکم يوه ذره سرغړونه وکوي که څه هم هغه مخالفت دڅه غلط فهمي او هيري په سبب سره وي دارنگه درښتيني عاشق دعشق دحالت خلاف دي چې هغه دخيرن مال او غنيمت دټولولو لپاره دغره له سره راکښته سي دکوم مال غنيمت دټولولو لپاره چې صحابه کرام ﷺ له غره راکښته سو وو که څه هم هغه حلال او پاک مال وولکه چې الله تعالي فرمايي:

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا وَنَهًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (سورة الانفال)

يعني پاک او حلال مال خوري مگر دصحابه کرام ﷺ په خير رښتيني عاشقانودپاره دامناسب نه وه چې دالله ﷺ له اجازي پرته هغه حلال مال ته لاسونه اوږده کي الله تعالي دخپلو خاصو دوستانودخبرداري دپاره دڅه وخت دپاره بري په ماته بدل کړ چې پوه سي چې پرته له الله ﷺ بل څه ته کتل روانه دي اوپه ازلي علم کې داتاکل سوي وو چې دڅه وخت دپاره که څه هم خفه سي مگر نژدې به بيرته دمکي په فتح ددې بدله ورکړله سي اوپه راتلونکي وخت کې به دقيصر او کسري خزاني ددوي په لاسو کې ولويږي هدف داوو چې دخاصو دوستانو زړونه دحلالې دنياه له ميلان څخه هم پاک اوصفا سي په دې باره کې الله تعالي دا آياتونه نازل کړه:

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِآيَاتِهِ حَتَّى إِذَا فَتِلْتُمْ وَتَنَزَّاعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (سورة آل عمران)

اوپه تحقيق سره الله تعالي ﷻ له تاسو سره دگومي فتح وعده چې کړې وه هغه يې رښتيني کړه په کوم وخت کې چې تاسو مشرکين دالله ﷻ په مرسته سره ووژل ترڅو چې هغه او ۷ يانه ۹ کسان چې ددوي بيرغ په لاس کې وو هغه ټول ستاسوپه لاسو ووژل سوڅو کله چې تاسو په خپله کمزوري سوي اوپه خپل مينځ کې موبه حکم کې اختلاف وکوي او تاسو دهغه دحکم سرغړونه وکوله وروسته تردې چې الله ﷻ ستاسو خوښ او غوره شي يعني په کافرانو باندې غلبه او بري تاسوته ستاسوپه سترگودر وښودله ستاسو څخه يوشمير خوهغه وو چې ددنيا غنيمت ته مائل سو او يوشمير هغه وو چې يواځي داخرت غوښتونکي وو په دې وجه الله تعالي تاسوله دوي څخه واپولاست او ستاسولاس ته درغلي بري يې په ماته بدل کړ ددې لپاره چې په تاسو ازموينه وکوي اوپه ښکاره ټکوسره څرگنده سي چې څوک ټينگ دي او څوک کمزوري اورښتيا هم الله تعالي ستاسوداغلي

وبخښله نوځکه اوس هیچاته په دې غلطۍ باندې بدویل او تورېوی کول بلکې خوله پرانیستل هم روانه دی الله تعالیٰ خودوئ وېښل اودابدویونکی یې نه ښی او الله تعالیٰ په خاصو مؤمنانو ډیر مهربان دی .

په دې آیاتوکې الله تعالیٰ داوښودله چې جنګ په یوه وار پرېل مخ واوښتی لومړی څو کافران دمسلمانانو په لاس وژل کیدل اوس هغوی دمسلمانانو په وژلو مشغول وو ددې وجه خویوه داسوه چې تاسو در رسول الله ﷺ خبره ونه منله او بل داچې یوشمیر خلک دفانی دنیا دسامان یعنی دغنیمت دمال په میلان او طمع کې دغره له سره راکښته سول .

دلږ خلکو دخطا په وجه ټول اسلامي لښکر د ماتې ښکار سو ،، ان الله وانا الیه راجعون مګر ددې هرڅه سره دالله ﷻ احسانونه اومهرباني دمسلمانانو څخه بندی نه سوی چې سره له دې مینې څخه ډکه ملامتیا سره سره بیایا مسلمانانوته تسلی ورکړه چې تاسو د نامیده کیږی اوزره مه ماتوی موږ ستاسو خطا پینځی بخښلی ده لکه چې یوځل یې دبښنی اعلان په دې آیت کې وکړ (وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)

اویایې ددې رکوع په پای کې دمسلمانانودزیاتې تسلی دپاره دویم ځل دغفوی اعلان وکړی لکه چې الله تعالیٰ فرمایې : اِنَّ الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ یَوْمَ التَّلَاقِ الْجَبَانَ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُُمُ الشَّیْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِیْمٌ (سورة آل عمران)

یقیناً کومو خلکو چې ستاسو څخه شاوړوله په هغه ورځ چې داولی یوله بل سره مخامخ سوی نو ددې وجه داده چې دغفوی دبعض اعمالوپه وجه شیطان دوی په لغزش کې اخته کړل اوخبرڅه چې وسو هغه وسو اوس خامخایینا الله تعالیٰ دغفوی دالغزش بالکل ښی ده یقیناً الله تعالیٰ ډیر ښونکی اومهربان ذات دی ..

الله تعالیٰ دصحابه کرام ﷺ داکارخطا وګڼی په (استزله الشیطان) لفظ پردې دلالت کوي اوخطا معنی دادی چې اراده خودبل څه وی مګر دغلطی اوهیری په وجه پرته له ارادې اواختیاره دچا پښه وښویږی په لاره کې وغورزی ،، ودې ته اشاره وه چې دهرڅه چې وسو هغه لغزش وو قصداتاسو نه دی کړی اوخبرڅه چې وسو هم هغه موږ په خپل رحمت او حلم سره وېښل تاسوته می دبښنی خبردرګی چې تاسو ستومانه اوخفه اوناامیده نه سی اوستاسو دبښنی اعلان موټولی دنیاته په دې وجه واوروی چې دنیاته دامعلومه سی چې دالله تعالیٰ احسانونه څنګه در رسول الله ﷺ په ملګرو باندی سوی وو اوڅنګه هغوی ته رنگارنگ تسلی ورکولی کیدی ددې دپاره چې ترقیامته پوری دچا دپاره داجواز نه وی چې دصحابه کرام ﷺ په شان کې خوله خلاصه کې کله چې الله تعالیٰ هغوی ته پښنه وکړه او الله تعالیٰ له هغوی څخه راضی سو نو اوس دې هغوی څوک وبخښی یانه

دی پخښی له هغوی څخه دې راضی سی یا نه دی سی دالله تعالی دپخښی اورضاڅخه وروسته دهیچا پخښی اورضاته اړتیا نسته ، رضی الله تعالی عنهم ورضوا عنه ..
 دبدیه غزا کې په فدیہ اخیستوباندی چی کومه ملامتیا وویل سوه دهغې وجه هم داوه چی دالله ﷻ ددښمنانو دوژلو پرځای ددنیا مال اوسامان ته ولی تاسو ترجیح ورکړه دغه رنگه دا حدیثه غزا کی ددنیادمال اوسامان دغنیمت مال ته د میلان په وجه سره ملامتیا وویل سوه مگر وروسته بیا وبخښل سو ..

دا همدغه زاهدالی له رازو او حکمتونه بیانوه وروسته الله ﷻ دپخوانو انبیاء ﷺ

دملګرو بیان کوی :

الله ﷻ دمنځنیو انبیاء ﷺ دملګرو دعمل بیان وکوی ، چی دالله ﷻ په لاره کی هغوی ته رنگارنگ تکلیفونه اورنگارنگ غمونه رسیدلی دی مگر هغوی نه همت وبایلې اونه ددښمنانو په مقابلہ کې عاجزه سو په ډیر صبر اواستقامت سره یې دالله ﷻ له دښمنانو سره جهاد وکوی او ثابت قدم پاته سو مگر سره له دې ټولو خبرو یې په خپله دلاوری اوهمت اوصبر اواستقامت ته ونه کتل بلکې توجه یې خاص دالله ﷻ ولوری ته وه اوله الله تعالی څخه یې دگناهو دپخښی او ثابت قدم پاته کیدو دعاء غوښته الله تعالی هغوی ته په دنیا واخرت کې دهغه بدله ورکړه لکه چی الله تعالی فرمایي :

وَكَايُنَ مِنْ نَبِيٍّ قَاتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَيْفَ فَمَّا وَضَعُوا لَنَا صَلَاحَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ (۱۳۷) وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۳۸) فَأَنكَرَهُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۸) (سورة آل عمران)

اوددیر ویغمبرانو په ملګرتیا کی دخدای ﷻ دوستانو له کافرانو سره جهاد وکوی مگر دهغه غمونه وجه سره کوم چی دوی ته دالله ﷻ په لاره کې ورسیدل دوی نه سست سو اونه کمزوری سو اونه ددښمنانو ته عاجزه سو اولله ﷻ له صبر کونکو سره مینه لری اوددوی له ژبی څخه یواځی دا خبره وتله چی اې رب ﷻ زموږ گناهونه اوزموږ زیاتې راوبخښی اوزموږ قدمونه ټینګ کړی اودکافرانو په مقابلہ کې زموږ مرسته وکوی وروسته نوالله تعالی هغوی ته ددنیا بدله اودآخرت غوره بدله ورکړه اولله تعالی له نیکي کونکو سره محبت لری)

لومړی ټوک پای کال ۱۴۲۵ / ۴ / ۹ هجری سپوږمیز (همدالله دهجرت سیمه)

پښتورجمه کونکي همدالله سپوږم ستاسود دعا په هیله دهجرت سیمه کوټه کال

۱۴۲۵ هجری سپوږمیز مطابق ۱۴۹۲ هجری لمریز ۲۰۱۴ میلادی دفروری

میاشت درنولوستونکو هیله لرم چی یوځل په دعا کي همدالله هم درسره یاد کي)

تمت جلد اول